

ΔΗΜΟΖ

SH

533

ΤΜΗΜΑ ΓΒ

ΑΡΧ. 101

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΣΑΜΟΥ

Ο ΔΙΟΡΘΩΤΗΣ 26 1891 1893

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΑΜΟΥ
 Αριθ. 2935
 Χρονολ. 23/8/48

ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 767
 ΣΑΜΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΑΜΟΥ
 Αριθ. 2567α
 Χρονολ. 1969

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΠΑΝΘΕΚΤΗ

ΕΡΜΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐπίσκοπε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν παροικίαν ἐν τῷ κόσμῳ.
ἀλλ' ὡς κληρονομοῦμεν τὴν πατρίδα ἡμεῖς ἀναμένομεν
τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κυρίου ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΡΔΙΑΡΧΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Ε. ΚΑΡΔΙΑΡΧΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΑΡΔΙΑΡΧΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Ε. ΚΑΡΔΙΑΡΧΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

1801

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΤΩ:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ:

ΘΕΙΟΤΑΤΩ: ΤΕ

ΚΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ:

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ:

ΚΥΡΙΩ: ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ:

ΙΩΑΝΝΕΙΜ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΕ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

ΠΑΝΕΤΑΒΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Θ ΕΚΔΟΤΗΣ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

Ἰδοὺ σὺν Θεῷ καὶ ταῖς τῆς Ἰμετέρας Παναγιότητος εὐχαῖς, ἐκτετύπεται καὶ ὁ μετὰ χεῖρας Β' τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραῖς Πανθέκτης τόμος, οὗ τινος ἡ ἐκτύπωσις εἰ διεμέλλησέ πως, παρὰ τὰς προσδοκίας τῆς Ἰ. Παναγιότητος καὶ ἦν κήγῳ ὑπεσχόμην ὑπόσχεσιν, τοῦτο συνέβη ἐξ αἰτίων πάντη ἀνεξαριτήτων ἀπὸ τῆς ἐμῆς θελήσεως καὶ πέποιθα ὅτι ἡ Ἰ. Π. ἐπιλογισαμένη τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαμονὴν μου, τὸν χρειώδη πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπιδιόρθωσιν, μετ' ἀξιολόγων καὶ οὐσιασῶν προσηγῶν, τοῦ ὅλου ἔργου χρόνον (ὅπως συνῶδ᾽ αὐτῇ ἐμῇ Ἀγγελίᾳ καταστῆ χρησιμώτερον καὶ εὐνοϊότερον τοῖς τε κληρικοῖς καὶ ἀπαξάπασι τοῖς ὀρθοδοξοῦσι κοινολαίταις) ἔτι δὲ καὶ τὸ χαλεπὸν τῶν νῦν πραγμάτων ἐπιεικῶς καὶ ἄτμενος προσδέξεται τὸ ἔργον καὶ ἐπευλογήσει οὓς περ ἐμόγησα ἀτρύτους μόχθους, ἐξ εὐγενοῦς μόνον καὶ ἀφιλοκεροῦς προθέσεως, ἐπὶ τῷ ἱερῷ ἔργῳ τούτῳ, ὅπερ ὁμολογῶ διαβρόδηθην ὅτι ἐχρόνισεν ἂν ἔτι ἐπὶ πλείῳ χρόνον εἰμὴ ἐποιούμην ἐπὶ τῇ Θεορρουρήτῳ Αὐτῆς Παναγιότητι τὰς ἐλπίδας, ὅτι ἀξιοθῆσομαι τῆς γενναίας ἀρωγῆς καὶ τῆς εὐμενοῦς ἐπιβλέψεως Αὐτῆς, καὶ εἰμὴ ἐνεθάρρυνόν με λόγῳ τε καὶ ἔργῳ φιλόχριστοὶ τινες καὶ καλοκάγαθοι ἄνδρες, ὧν τὰ σεβαστὰ ὀνόματα καταλεχθήσονται ἐν οἰκείῳ τόπῳ καὶ τεύξονται δημοσίᾳ ἐντίμου μνημῆος καὶ ἐπευφημήσεως κατὰ τὸ « ἀρετῆς μισθὸς ἐπικινος. »

Εὐελπιστῶ δὴ ᾗδῃ ὅτι καὶ τινες τῶν Σεβασμιωτάτων Γερόντων, οἵ-
τινες τέως ἐδίσταζον συνδραμεῖν τῇ τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τούτου ἐκδόσει,
δεδιότες μὴ τὸ ἔργον μείνη ἡμιτελές, μιμούμενοι, νῦν γοῦν, τὰ φιλό-
μουσον παράδειγμα τῆς Ὑ. Θεοφυλάκτου Παναγιότῃτος φανήσονται
οὐχὶ ὑποδεέστεροί τῶ γε ἐκκλησιαστικῷ ζήλῳ τῶν πλειοτέρων τούλά-
χιστον κοσμικῶν συνδρομητῶν ἡμῶν.

Ἐξαιτούμενος αὖτις θαρράλῳς τὰς θεοπειθεῖς Ἑμῶν εὐχὰς καὶ
εὐλογίας, αἵτινες εἴησάν μοι ἀρωγοὶ διὰ βίου,

Ἐποδιατελῶ μένων

ΤΗΣ ὙΜΕΤΕΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

ἐν Κυρίῳ τέκνον ὑποκλινέστατον

καὶ εὐπειθέστατον

Γ. Καρυοφύλλης.

308
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ДИМОЗИЕН ВИБЛИОТКЕН

Ἡ ἸΑΞ ΣΥΝΤΟΜΟΣ

Τ Ω Ν

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ:

1	Συμεών τοῦ Στυλίου τοῦ σελ.	1
6	Τὸ θαῦμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.	16
8	Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.	20
13	Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.	34
14	Ἡ Ἰψώσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ.	37
23	Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου.	59

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

3	Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.	86
18	Λουκᾶ τοῦ Ἀποστόλου.	108
26	Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.	120

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ :

1	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.	140
8	Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχαγγέλων.	158
13	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	179
14	Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.	191
21	Τὰ Εἰσοδιά τῆς Θεοτόκου.	204
25	Τῆς Ἁγίας Αἰκάτερινῆς.	222
30	Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.	237

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

5	Τοῦ Ἁγίου Σάββα.	254
6	Τοῦ Ἁγίου Νικολάου.	264
9	Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης.	279
12	Τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.	292
17	Τοῦ Προφήτου Δανιήλ, καὶ τῶν	

τριῶν Παίδων. 306

24 Αἰῶραι τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. 351

25 Ἡ Γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 367

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

1 Ἡ περιτομὴ τοῦ Ἰησοῦ καὶ μνήμη τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. 406

5 Αἰῶραι τῶν Θεοφανείων. 455

6 Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια. 467

» Ὁ Μέγας Ἁγιασμός. 474

7 Ἡ Σύναξις τοῦ Προδρόμου. 494

11 Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. 506

16 Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου. 520

17 Τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου. 527

18 Τῶν Ἁγίων, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. 536

20 Εὐθιμίου τοῦ Μεγάλου. 549

25 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. 566

27 Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. 576

30 Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. 586

Στίχηρὰ Ἐσπερία Ἁγίων τινῶν παραλειφθέντα ἐν τῇ σικεῖ τῶν αὐτῶν, σελ.

Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία. 609

Ἀπολυτίκια Ἁγίων τινῶν. 612

Κοντάκια τῆς Ἑβδομάδος. 614

Ἀκολουθιαὶ ἀνόνομοι 613

μέχρι τέλους.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Εἰς τὴν α'. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ ἁγίου Συμεῶν. Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασθηῶν καὶ τοῦ ἁγίου Ἀειθαλά. Τῶν ἁγίων μ'. Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Καλλιόπης, Εὐδόου, καὶ Ἐρμογένους τῶν ἀγαθῶν ἀδελφῶν. Μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τοῦ μεγάλου ἐμ-
προκομοῦ. Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐσπέρας στιχολογοῦμεν τὸ α'. Ἀνεύρωναν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν σὺν
8, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἰνδίκτου 3, καὶ τοῦ Ὁσίου 5.

Ἐάν τύχη ἐν Κυριακῇ φέλλενται 4 Ἀναστάσιμα καὶ 6 τοῦ Μηναίου.

Τῆς Ἰνδίκτ. ἡχος α'. Τῶν Οὐρανίων.

ΤΗΣ αὐτολέκτου καὶ θείας, διδασκαλίας Χριστοῦ, τὴν προσευχὴν μαθόντες, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, βοήσωμεν τῷ Κτίστῃ, Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κατοικῶν, τὸν ἐπιούσιον ἄρτον δίδου ἡμῖν, παρορῶν ἡμῶν τὰ πταίσματα.

Ως τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτὲ, ἀπειρησάντων ὄντως, σοὶ τῷ πάντων Δεσπότη, ἀξίως κατεστρώθη. οὕτω καὶ νῦν, τὰ ὄστα διασκορπίσον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων Ἀγαρηνῶν, ψαλμικῶς παρὰ τὸν ἄδην Χριστέ.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράψας ποτέ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνώσασθαι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πύξας ἐδίδασκες τοὺς λαούς,

πεπληρωσθαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί, τοῦ Ὁσίου ἡχ. κλ. α'. Ὅσοι Πάτερ.

Ὅσοι Πάτερ, καλὴν ἐφευρες κλίμακα δι' ἧς ἀνήλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὐρεν Ἥλιος ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν, ἄλλοις οὐκ ἐλιπε· σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον, ἔγεις τὸν στύλον σου· οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε Ἀγγελε, σωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν ὅσι· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσοι Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στύλον φλέγξασθαι, οὐκ ἂν ἐπαύσατο βοᾶν σου, τοὺς πόρους, τοὺς μάχθους, τοὺς ὀδυρομούς· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐβαστάζετο, ἥπερ ἐβάσταζεν, ὡς δένδρον πιανομενος ἐκ τῶν δακρῶν σου. Ἐξέστησαν Ἀγγελοι, εθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἐπηξάν τὴν ὑπομονὴν σου, Συμεῶν ὅσι· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσι

Οσπε Πάτερ, δυνάμει Θείου Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνήλλεις ὡς ἐν Σταυρῷ· ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων ἐξήλειψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, καὶ σὺ ὡσπερ σφάγιον, ἐκεῖνος ἐν Σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ στύλῳ. Συμεῶν ὅσιε· πρόσθευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, ὅτι Πάτερ Συμεῶν· καὶ τὸ πρῶτον τῆς καρδίας σου θεράπον μακάριε· εἰ καὶ μετέστης ἐξ ἡμῶν ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῶ περιτάμμενος, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν ἐνοῦρανοῖς· μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η τῶν λειψάνων σου θῆκη, πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα· καὶ ἡ ἀγία σου ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται· ἔχων οὖν πρὸς Κύριον ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορευῶν ἐν οὐρανοῖς, μεθ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Θεῖα χάρις ἀπρώρητο, ἐπὶ τῇ θῆκῃ τῶν λειψάνων σου ἡγιασμένε Συμεῶν· διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου, τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα, τῶν νοσημάτων τὴν ἰασιν ἀρουσμενοί· ἀλλὰ Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Ο Πνεύματι Ἀγίῳ συνημμέ-

νος, ἀναρχε Λόγε καὶ Υἱέ, ὁ πάντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν συμπαντοουργός καὶ συνδημιουργός τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὀρθόδοξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Εἰσοδος· τὸ φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ ἐνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ· κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄρεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν. Καλέσαι ἐνιαυτόν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν. Παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενηθοῦντας· δοθῆναι τοῖς πενηθοῦσι Σὶὼν δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἀλεῖμμα εὐφροσύνης τοῖς πενηθοῦσι· καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους ἐξερημωμένας τὸ πρότερον. Ἐξαναστήσονται καὶ ἀνακαινιοῦσι πόλεις ἐρήμου, ἐξερημωμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· καὶ ἤξουσιν ἄλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτήρες, καὶ ἀμπελοουργοὶ ὑμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἰερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν· ῥηθήσεται ὑμῖν ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν λαυμασθήσεσθε. Ἀντὶ τῆς ἀισχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ

καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας. Καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς· καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν. Καὶ ὄρων ταῦτα ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικὸν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων, ἐὰν τοῖς προστάγμασι μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσετε, καὶ ποιήτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑετὸν ἐν κιβωτῷ αὐτοῦ· καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ καταλήφεται ὑμῖν ὁ ἄλογτος τὸν τρυγητὸν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήφεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν· καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν. Καὶ ἀπολωῖ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν. Καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν· καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατὸν,

καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ ἀύξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν· καὶ φάγεσθε παλαιὰ, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε· καὶ οὐ βδελύξετε ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς. Καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν· καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσῃτέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὡς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακνήεις τὰ σπέρματα ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν· καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε, οὐδενός διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς αἰθῆροσιν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκοῦν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία, τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς, ἐπιπορευομένη μάχαιρα· καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημος, καὶ αἱ ἐκπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἐν

ρῆμοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς με πλάγιοι, κἀγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλαγίῳ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σόνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ βεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἀκακῶν. Τελιωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἰνδίκτου. Ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐπέστη ἡ εἰσόδος τοῦ Ἐνιαυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραίρειν ταύτην, τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην, Εὐδοκὸν καὶ Ἑρμογένην, τοὺς ἀγαθὸν ἀδελφούς ἀθλητάς. Συμεῶν τὸν ἰσάγγελον, Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυτῆ. Τούς ἐν Ἐρέσω ἐπταρίθμους παῖδας καὶ τὴν τετραδεκακύρσευτον τῶν ἁγίων γυναικῶν

χορείαν ὧν ταῖς μνεαῖς κόνιων νοῦντες φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενώς, Κύριε εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, λυσιτελῶς περαιώσαι τὴν τοῦ χρόνου περίοδον.

Στιχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγῶν, εὐλόγησον τὸν σέβανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ· καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν φύλαττε ἀπολιόρκητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμιῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Πληροσώμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. Ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Θαυμαστός εἰ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου ἀνεξιχνίαστοι. Πέλεις γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συναΐδιος, συνεργεῖα, παντοδυνάμῳ ἐξουσία κόσμῳ ἐπεδήμησας, ζητῶν ὁ ἐκάλλυνας πλάσμα ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, μὴ τραπεῖς τῇ Θεότητι· διαθέμενος ὅρους κτὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε, διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, ἀγαθὲ, Κύριε δόξα σοι.

Στιχ. Εὐλόγησον τὸν στίξανον τοῦ ἔνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου.

Δαμασκηνῶς.

Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν, παντοδυνάμῳ σου λόγῳ συστησάμε-

νος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἰρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα ἤχος πλ. α΄.

Οσιε Πάτερ, καλὴν ἐφευρες κλίμακα· δι' ἧς ἀνήλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὐρεν Ἥλιος ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν, ἄλλοις οὐκ ἔλιπε· σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον, ἔχεις τὸν στύλον σου, οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, Φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν ὅσιε· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἰωάν. Μοναχῷ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὧν αἶε καὶ διαμένων καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους· δεῖξαι δυσώπησιν αἰτούντων ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν καὶ παράσχου φιλόανθρωπε τῇ γῆ σου εὐφορίαν, εὐκράτους τοὺς ἀέρας χαρίζομενος· τῷ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ συμπολέμει, κατὰ ἀθέων βαρβάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαβὶδ, ὅτι ἤλθοσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ. Ἄλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας Χριστῷ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ σὺ τῶν ὀρθοδόξων καὶ καύχημα.

Τροπαιοῖον, τῆς Ἰνδίκτου, ἤχος β΄.

Ο πάσης Δημιουργός τῆς κτίσεως, ὁ καιροῦ καὶ χρόνου ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ Ἐνιαυτοῦ, τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φιλάνθρωπε ἐν εἰρήνῃ τοῦ Βασιλεῖς

καὶ τὴν πόλιν σου· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου καὶ σώσον ἡμᾶς.

Δόξα τοῦ ὁσίου, ἤχος α΄.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς· καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου, ἤχος βαρῶς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμῆν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνῃ γὰρ ὑπάρχεις Μητὴρ καὶ Παρθένο, αἶε εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρησασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ στιχολ. Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου, ἤχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ Παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς, ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενοι, εὐσπλαγχνίας, Σωτὴρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν αἶε ἐαρεστούντων σοι, Ἐνιαυτόν εὐπρόσδεκτον προσάξει σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐραῖς θυαὶ τιμώντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας. Δίς.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. καθ. τῶν Μαρτύρων ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι προσήχθητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελείασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, ἀξιάγαστοι τὴν ἰεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες. Θεοδοκίον.

Μετὰ τὸν Παυλίεον καθ. τοῦ Ὁσίου.

Τὸν Συνάναρχον. Δίς.

Εγκρατεία τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἐξηφάνισας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολάς, Πάτερ μακάριε, καὶ μετέστης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἀξίος κληρονόμος. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοδοκίον.

Παναγία Παρένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφύγοντας πίστει, πρὸς σέ τὴν εὐσπλαγγχον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν, δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σώζειν, ὡς εὐσα Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀειχρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. ἤχ. δ'. Τιμὸς ἐναντίον Κυρίου. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολλὸ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ τῆς παρὰ λίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ

ἄλλοι ἀκούσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἀπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἔατο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ τοῦ Ὁσίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοδοκίου. Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός· ἤχος β'. Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα· ἴδε ὀπισθεν εἰς τὰ ἀπόστιχα. Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τῶν Εἰμῶν εἰς σ'. τῶν Ἁγίων Γυναικῶν εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς δ'.

Ῥθὴ α'. ἤχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ. Τῆς Ἰνδίκτου. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Ασωμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ ἀνάρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἀνυποστάτῳ Λόγῳ, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ασωμεν πάντες Χριστῷ τῷ Πατρικῇ εὐδοκίᾳ ἐπιφανέντι· ἐκ Παρένε, καὶ κηρύξαντι ἐν αὐτῷ Κυρί-

ου δεκτόν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξασται.

Εἰς Ναζαρέτ εἰσελθὼν, ὁ παροχεύς τοῦ Νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν Σαββάτων ἐδίδασκε, νομολετῶν Ἑβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον, δι' ἧς ὡς ἐλεήμων σώσει τὸ γένος ἡμῶν. Θεοτοκ.

Αδοντες πάντες πιστοὶ τὴν ὑπερβαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν ἐπὶ οἰκουμένη ἀνατείλασαν, καὶ χαρὰς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς αἰδίου ζωῆς, αἰεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδοξασται.

Ὁρα 14 Σεπτεμβρίου. Καταβασία.

Σταυρὸν χαράζας. Ὡδὴ Γ'.

Σπερέωτόν με Χριστέ.

Σπερέωσον Ἀγαθὲ, ἣν κατεφύτευσε πόθῳ ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιὰ σου, κατάκαρπον ἄμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἑκκλησίαν Παντοδύναμε.

Εν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέτι κομῶντας, τὸ ἐφεστῶς, Κύριε, ἔτος, διάγαγε Δέσποτα, τοὺς πιστεῖ σε ὑμνολογοῦντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Γαλήνιόν με Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, δίδου Οἰκτίριμον, καὶ ἐμπλήσον με τῶν λόγων τῶν θείων σου, οὓς ὠφθης φάσκων, Ἰουδαίοις ἐν Σάββασι. Θεοτ.

Ως μόνην ὑπερφυῶς τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον χάριν, ἐν γαστρὶ σου δεξαμένην, ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Καταβασία. Ράβδος εἰς τύπον.

Καθ. ἤχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Εγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προ-

σευχαίς, τὴν ψυχὴν σου ἀσκήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμετοχὸς τῶν Μαρτύρων Μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἴσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστεῖ τιμῶντων σε· ὄθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνεις τὰ στίφη, ἐκ τούτων τῇ ἀνωθεν ἐξουσία δοθείσῃ σοι, Συμεῶν Παμμακάριστε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρασι δωρηθῆσθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δίς.

Ὡδὴ Δ'. Κατενόητα.

Απαρχὴν σοι ἐνιαύσιον, ὁ λαὸς σου προσφέρει, Ἀγγέλων ὕμνοις δοξολογῶν σε Σωτήρ.

Ως φιλόπρωπος καταξίωσον, ἀρξάμενους τοῦ ἔτους, καὶ συμπληρώσαι σοὶ εὐαρέστως Χριστέ.

Παντοκράτωρ μόνη Κύριε, τῶν ἐτῶν τὰς ἐλίξεις, γαληνιώσας τῷ κόσμῳ δώρησαι. Θεοτοκίον.

Ως λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτόκον πάντες ὑμνήσωμεν.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡδὴ Ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρρίζοντες.

Ο πληρῶν τὰ σύμπαντα χρηστότητος Χριστέ, σὺ εὐκρατῆ καὶ εὐφρονον, εὐλογίαις στεφανούμενον, τὸν πολύκυκλον χρόνον, τοῖς δούλοις σου δώρησαι.

Τὴν τοῦ ἔτους ἀμειψὴν ἀνάδειξον ἡμῖν, μεταβολὴν πρὸς κρείττονα, εἰρηναίαν τε κατάστασιν, τοῖς εἰδόσι σε Λόγε Πατρί συναϊδίων.

Επὶ γῆς ἐλήλυθας Συνάναρχε Πατρί, τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφρασι,

καὶ πηροῖς ἀνάβλεψιν, πρὸς Πα-
τρὸς ἀναγγέλλων, ὁ χρόνων ἐπέ-
κεινα. Θεοτοκίον.

Τὰς ἡμῶν ἐλπίδας Θεοτόκε
Ἀγνή, καὶ τὴν ἡμῶν πεποιθήσιν,
ἐπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα· εὐμενῆ ἡμῖν
θίδου, Παρθένε, ὄν ἔτεκες.

Καταβασία. Ὁ τρισμακάριστον ζύλον.
Ῥῆθ' ε'. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Πολιτείας ἀπάρξασθαι, εὐαρέ-
στου σοὶ Δέσποτα, σὺν τῇ ἐτρήσιω
ἀπάρξει, ἡμᾶς καταξίωσον. Δίς.

Ημερῶν τῶν τοῦ πνεύματος,
ἐν μεθέξει τοῦ Νόμου σου, ἀνάδει-
ξον πλήρεις Οἰκτιρμῶν Σωτῆρ,
τοὺς ὀμνοῦντάς σε. Θεοτοκ.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας,
ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥύσαι ἀπει-
λῆς ἢ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν.

Καταβ. Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγγνοις.
Κοντάχ. τοῦ Ὁσίου ἤχος β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συ-
ναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρὸς τὸν
στόλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ
συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας
Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ
πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν. Ὁ οἶκος.

Τοῦ Συμεῶν τὸν ἀμεμπτον
βίον, ποία γλῶσσα ἀνθρώπων ἐ-
ξαρχέσει ποτὲ πρὸς ἐπαινον ἐξη-
γήσασθαι; ὁμῶς ὑμνήσω Θεοῦ σο-
φία τὰ τοῦ Ἠρωὸς ἄθλα, καὶ τοὺς
ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ γῆ ὡς Φωστῆρ-
ρος φανέντος τοῖς πάσι βροτοῖς,
μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ
τῶν Ἀγγέλων ἐκλάμπαντος· σὺν
τούτοις γὰρ ψάλλον ἀπαύστως

Χριστῷ, ἐγκρατεῖα ἀγνείαν ἐκτί-
σατο, πρεσβέων ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

ἔχει ἡμέρας 30, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12,
καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἐορτάζομεν τὴν ἀρ-
χὴν τῆς ἰνδίκτου, ἧτοι τοῦ νέου ἔτους,
κατὰ τὸ παλαιόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ
Στυλῆτης, ὁ ἐκ τῆς Συρίας καταγόμε-
νος, εἰς τριάκοντα ἔξ πηχῶν στόλον ἀ-
σκήσας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐκεῖ, κατὰ
τὸ 457 ἔτος, ζήσας ἔτη 56.

Ἡ ἅγια Μάρθα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ
ἡ Ὁσία Εὐανθία ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.
Ὁ Δίκαιος Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, κριτῆς
ἄν τῶν Ἑβραίων, καὶ διάδοχος τοῦ
Μωϋσέως, ἐνεῖρήνη ἐκοιμήθη, πρὶν Χρι-
στοῦ, ἔτη 1478, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Μνήμη τοῦ γενομένου παρὰ τῆς Θεο-
τόκου θαύματος ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μια-
σηνῶν τῆς Θεοτόκου. Καὶ μνήμη τοῦ
γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Αἱ τεσσαράκοντα Παρθένοι γυναῖκες,
καὶ ἀσκήτριαι, Ἀμμούν ὁ διάκονος, αἱ
Ἀδριανουπολίτισσαι, ἀθλήσασαι τελει-
οῦνται ἐκεῖ, ἐν ἔτει 305.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ αὐτάδελφοι
Εὐδόξος, Ἐρμογένης, καὶ Καλλίστη, ζί-
φει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μελέτιος ὁ νέος, ὁ ἐκ Καπ-
παδοκίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται εἰς τὸ
ὄρος τοῦ Κιθαῖρῶνος, ἐκ Βοιωτίας κατὰ
τὸ 1081 ἔτος.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς, Ἀγγελῆς ὁ Βο-
ζάντιος, χροστολόγος, ζίφει τελειοῦται ἐν
ἔτει 1681.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις ὁ Θεὸς
ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ῥῆθ' ζ'. Οἱ Παῖδες.

Αρχόμενοι τοῦ ἔτους, καὶ τῶν
ὀμῶν

ὑμνων ἀπαρχὴν ποιούμεθα, τῷ Βασιλεύοντι Χριστῷ, βασιλείαν τὴν ἀπέραντον, ὁ ὀρθόδοξος λαὸς εὐσεβῶς μέλποντες. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο ὦν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' αἰῶνά τε καὶ ἔτι Κύριος, τοῖς ἀναμέλπουσι Χριστέ, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος πληρῶσον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Οἱ δούλοι τῷ Δεσπότῃ, εἰς προσεβίαν τὴν Ἁγνὴν Μητέρα σου, σοὶ προκαλλόμεθα Χριστέ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν Λαόν σου Ἀγαθὲ βυθίσθαι ψάλλοντα. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ἐκνον πρόσταγμα.

Ῥδὴ Η'. Τὸν τοὺς ὑμολόγησας.

Ἐξ ἀρχῆς τῆς σωτηρίας Χριστέ, ἀπαρχὴν σοὶ προσφέρει τὴν ἐνιαύσιον, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία κραυγάζουσα, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύθετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ μῆ ὄντων τὰ πάντα σοφῶς, κινουργήσαντα Κτίστην, καὶ διεξάγοντα τῶν καιρῶν τὰς ἐλίξεις βουλήματι, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύθετε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ διεξάγοντι τὰ πάντα Θεῷ, καὶ καιροῖς ἀλλοιοῦντι, πρὸς τὴν παλύτροπον τῶν ἀνθρώπων κυβερνήσιν ψάλλομεν, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψύθετε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον Ἁγνὴν, ἐν ἐτῶν περίοδοις τε καὶ ἐλίξεσι, ὀρθοδόξων βροτῶν τὰ συ-

στήματα, ὑμνοῦμέν σε ὡς Θεοτόκον, καὶ πάντων σωτηρίαν.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παιδες.

Ῥδὴ Θ'. Τύπον τῆς Ἁγνῆς λογίας σου.

Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις, ἡ ἀληθὴς Σοφία καὶ ἐμπόστατος, ἡ συνέχουσα, καὶ κυβερνώσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπιστάνας τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστάσει, γαληνῶσθαι διεξάγαγε.

Πάντα τὰ ἔργα σου, Κύριε, οἱ Οὐρανοί, ἡ γῆ, τὸ φῶς καὶ ἡ θάλασσα, ὕδατα, καὶ πᾶσαι αἱ πηγαι, καὶ ὁ Ἥλιος, ἡ Σελήνη, τὸ σκότος, τὰ ἀστρα, τὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς, ἄνθρωποι καὶ κτῆνη, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις εὐφημοῦσι σε.

Μονὴ πρὸ αἰώνων πέφυκας, ὡς Ποιητὴς αἰώνων καὶ βασιλεύουσα, Τρισυπόστατε μία Θεότης ἀμερίστε· ταῖς λιταῖς τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔτος νικηφόρον τῆ κληρουχία σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ τοῦ παντός καὶ Πρύταμι, Δημιουργὲ καὶ Παντοκράτορ τῆς κτίσεως, ταῖς δεήσεσι τῆς ἀλογεῦτως τεκούσης σε, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ σου δώρησαι, τῆρῶν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκατακρούστως ἀστασίαστον.

Ἐξαποσταλιέριον. Τοῖς Μεληταῖς.

Φωστήρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος, ἀστράψας κατεφώτισε, τὴν ὑψηλίον πᾶσαν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι· διὰ στόλου γὰρ Πάτερ, ἀνήλλες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἔθθα πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμῶν, τὸ ἔσχατον ὄντως

ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος,
τῶν τιμῶντων σε Μάκαρ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Δημιουργός καὶ Πρύτανις, πά-
σης Κτίσεως πέλων, καιροὺς καὶ
χρόνους θέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξου-
σία, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον, εὐλο-
γίας οἰκτίρμον, χρηστότητος σε-
φάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων σου
τὸν λαόν, ἀβλαβῆ, ἀπήμαντον δυ-
σωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς Τεκού-
σης σε, καὶ τῶν θείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἰστώμεν στίχους
δ' καὶ ψάλλ. ἰδιόμελ. ἤχ. γ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρὸς,
ὃ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ
συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ
μῆ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, ὁ καιροὺς
καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ
θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον
τοῦ Ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Ἐκ-
κλησιαῖς σου, νίκας τῷ πιστοτά-
τῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῆ,
καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Η Βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός,
Βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων,
καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. Πάντα γὰρ ἐν σο-
φίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ
χρόνους προθέμενος· διὸ εὐχαρι-
σοῦντες κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάν-
τα βοῶμεν. Εὐλόγησον τὸν στέ-
φανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστό-
τητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς
ἀκατακρίτως βοᾶν σοι, Κύριε δό-
ξα σοι.

Ἀνδρέου Πυροῦ.

Αἰ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἰ πο-
ρεῖαί σου μεγάλαι καὶ θαυμασταί·
διὸ τῆς οἰκονομίας σου τὴν δυνα-
στείαν μεγαλιεύομεν· ὅτι εὖς ἐκ
φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπω-
ρον Κόσμον σου, καὶ τὴν πρώτην
ἀνείλες ἀρὰν τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ,
ὡς ἠυδόκησας Λόγε, καὶ ἡμῖν ἐν
σοφίᾳ καιροὺς καὶ χρόνους ὑπέθου,
τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικὴν
σου ἀγαθότητα, Κύριε δόξα σοι.

Τῶν Ἁγίων Γυναικῶν ἤχ. β'. Γερμανοῦ.

Οτε τῷ πάθει σου, Κύριε, τὴν
Οἰκουμένην ἐστερέωσας, τότε καὶ
οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύ-
ναμιν. Γυναῖκες ἠνδρίσαντο κατὰ
τοῦ πικροτάτου τυράννου· καὶ τὴν
ἤτταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμε-
ναι, πάλιν ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ Πα-
ραδείσου γεγονάσιν, εἰς δόξαν
σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ Γυναϊκός,
καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀν-
θρώπων.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, ἤχος β'.

Εκ βίβλης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐ-
βλάστησε καρπὸς, ὃ ἐκ βρέφους ἱε-
ρὸς Σεμεὼν, χάριτι μᾶλλον, ἢ
γάλακτι τραπεῖς. Καὶ ἐπὶ πέτραν
τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ
ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον
διδδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδιαί-
τημα· καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι
συμμετεωροπορῶν, Χριστοῦ γέγο-
νεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σω-
τήρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἤχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ο ἀρρήτῳ σοφίᾳ συστησάμενος
τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός,
εἰ καιροὺς καὶ χρόνους ἡμῖν προ-
θέμε-

ἕμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου εὐλόγησον· τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανόν, διδούς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τοπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτου. Ῥδὴ, γ'· καὶ τοῦ Ἁγίου. Ῥδὴ, ε'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἡχ. γ'. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. Λινεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τιμόθεον ἀ'. Ἐπιστολῆς.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιῆσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων. Ὑπὲρ βασιλείων, καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡμερῶν καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάτῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ. Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν. Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς. Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίαις. Εἰς ὃ ἐτίθην ἐγὼ Κήρυξ καὶ Ἀπόστολος (ἀληθεῖαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι) διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

2. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, καὶ Μάρτυρος μαρτύρου.

Ἐσπέρ, ψάλ. 3 τοῦ Ἁγίου, ἡχ. κλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, σὺ τῷ ποθῆρι σεπτῶς, Ἄραρῶν ὡσπερ δεύτερος, καθωραϊζόμενος, τῶν ἀ-

γίων τὰ ἅγια, νῦν κατοπτεῖς ἐνδον γεγόμενος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος· ὧ τῆς ἀρρήτου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψως, Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς περ μετέσχηκας.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε· ἡσυχαστῆς γεγονῶς, τῇ τῶν τρόπων ἀπλότητι, Θεῷ νῦν παρίστασαι, τῇ ἐνώσει τῇ κρείττονι, καὶ ἀνευδῶτω νεύσει θεοῦμενος, καὶ τοῦ ἐκείθεν φωτὸς πληρούμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ ψυχῆς φαιδρότητι Ἱεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ Ἱερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη Πάνσεπτε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς, ταραχώδους συγκύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ πανόσια, καὶ θεωρίας θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας· ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας θεοπροπέι, βίῳ λαμπρυνόμενος μακαριώτατε.

Ψάλλε καὶ 3 εἰς ἕνα μάρτυρα (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Δόξα, ἡχος κλ. β'.

Εὐ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστῆ, εὐ ἔργατα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βῆρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας· καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας· διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέωκται, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Ἁγίε πανθαύμαστε.

Καὶ νῦν ὁμοιον Θεοτοκίον· ἢ Σταυροθεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Τροπάριον. Κανόνα πίστεως, (ὄρα ὁ Δεκεμβρίου. Καὶ ὁ Μάρτυς σου Κύριε (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν, Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος Σήμερον.

Εν τῇ βράβῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποίμανον, ἐπὶ νομάς ζωηφόρους· θήρας δέ, τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σέ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προσάτην, **Μάμα**, θερμόν σε κεκτήμεθα.

Τῇ 2 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ λεγομένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς **Μάμας**, ὁ ἀπὸ Γάγγραν τῆς Παφλαγονίας καταγόμενος, λογγυθεὶς εἰς τὴν Καισάρειαν, τελειοῦται ἐν ἔτει 260.

Ὁ ἅγιος μάρτυς **Διομήδης** καὶ Φιλίππος, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἰουλιανὸς ὁ μάρτυς πληρωθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος **Εὐτυχιανὸς**, **Λεωνίδης**, καὶ **Μελάνιππος** πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος **Ναύχιος** ἀγγέλλει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος **Εὐτύχιος** στυρωθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Φιλάδελφος λιθωβυληθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος **Ἀειθαλῆς** καὶ **Ἀμμοῦν**, βαδισθέντες, τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια **Παρθαγάπη**, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Οἱ ἔρασαί τῶν λόγων σου, νῦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πάνσοφον, καὶ ὑπέρφωτον μνήμην, σέ ἱεράρχα τιμῶντες, Ἰωάννη θεόφρον· τῆς μετανοίας ὠφελῆς γάρ, κήρυξ ἐνθεὸς **Πάτερ**, καὶ τῆς φρικτῆς, καὶ σεπτῆς **Τριά-**

δος πρόμαχος μάκαρ, πρὸς ἡν ἡμῶν μνημόνευε, παρεστῶς θεοφάντορ.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος. Τῶν Μαθητῶν.

Τῷ γάλακτι ἐτράφησ τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρεσι διαιτώμενος **Μάρτυς Μάμα**· ἀλλ' ὠφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότετα· καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένου.

Θεοτοκίον, ὕμνιον.

Ο τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, εὐφρόνησας μοι τῆς πάλαι ἐν **Παραδείσῳ**, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανούργος, καὶ τῆς **Ἐδέμ** ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει **Παρθένε**.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

3. Σεπτεμβρίου, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, καὶ Ἀνθίμου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Ἐσπέρας ψάλ. 3. τοῦ Ὁσίου Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸ σὸν, εὐαγὲς μνημόσυνον, τῶν μοναστῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει κάλλεσι, τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυμάτων χάρισι, καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότησι· Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σὸν, τόνον τῆς ἀσκήσεως, οἱ δυσμενεῖς ἐπιποθήθησαν, καὶ κατηργήθησαν, ταῖς σαῖς ἀνευδότοις, προσευχαῖς **Πανεύφημε**· Χριστὸν γὰρ συνεργοῦντα ἐκέκτησο· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ

Πάτερ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτίσις ἐρημίτισσας· τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γάρ, ἐπαληθεύουσα, διὰ πολιτείας, καὶ πανέπτου σχήματος, τὴν κλησιν ἐπέδειξω πανθαύμαστε· Χριστὸν ἰκέτετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ψάλλε καὶ 3. τοῦ Ἱεράρχου (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Δόξα ἴσος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. Διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα· ὡν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας, παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἔκτενῶς ἰκέτετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος. Ταῖς τῶν δακρυῶν σου ῥοαῖς, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ Ἰψωθεῖς.

Εν ἱεροῦσιν εὐσεβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διάνυσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἐσβεσας, θεάσματα, πρόμαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμένης Θεόφρον· διὸ σε καὶ γεραίρουσα μυστικῶς ἐκβοᾷ σοι· Ἐκ τῶν κινδύνων ῥύσαι με αἰεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πάτερ ἡμῶν Ἀνθίμει.

Τῇ 3. Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θεόκτιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, πλησίον τῆς Ἱερουσαλῆμ, ἐν ἔτει 151.

Ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 457.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ζήνων, πρὸς τὴν τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Βασιλίτσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν πόλει Νικομηδείᾳ.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Χαρίτων, ἐν ἀσπίστῳ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρχοντίων, λιμῶν τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος, ὁ νέος Βασίλειος, ὁ υἱὸς Πρακλείου Βασιλέως, φαρμάκῳ τελειοῦται, ἐν ἔτει 611.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀστερίων, ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸς τὴν τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πολύδωρος ὁ Κύπριος, ἀγχόνη τελειοῦται, ἐν τῇ νέᾳ Ἐρέσῳ κατὰ τὸ 1794 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱερομάρτυρος. Τῶν Μαθητῶν.

Χορείαν ἅγε σήμερον ἐτησίαν, Νικομηδέων πάντα χαίρουσα πόλις, τοῦ καλοῦ Ποιμένος σου, καὶ σκίρτησον, τὸν πολιούχον ἔχουσα, διατηροῦντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνωτέραν.

Ἔτερον τοῦ ὁσίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Αγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε, σὺν Εὐθυμίῳ πάνσοσε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι, Θεόκτιστε διαπρέψας, ἐν εὐχαῖς καὶ νηστεύαις, καὶ πλείστοις κατορθώμασι, πρακτικῆς θεωρίας· μεθ' οὗ καὶ νῦν, παρεστῶς Τριάδι· τῇ ἀπροσίτῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτετε, τῶν τιμῶντων σε Μακάρε. Θεοτ. ὁμοιον.

Τετυρωμένον πάναγκε, καὶ πιστάτον ὄρος, Δαυὶδ Θεογεννήτριά, μελωδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε· Σολομῶν δὲ ὁθεῖος, κλίην.

κλίνην σαφῶς τοῖς ἄσμασιν· Ἡσαίας δὲ ῥάβδον· καὶ Ἰακώβ, κλίμακά σε εἶδε· καὶ πύλην ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς καὶ φύραμα, νεουργεῖ τῶν ἀνθρώπων.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

4. Σεπτεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μωϋσέως, καὶ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα.

Ἐσπέραις ψάλ. στίχ. 6. Τοῦ Προφήτου 3. ἤχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν θυέλλῃ τὸν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνώφῃ τὸν αἶλον, Μωϋσῆ θεθέασαι, ὡς χωρεῖν δυνατὸν· θεοειδῆς τε γινόμενος, τῇ δοξῇ τῇ κρείττονι, τῷ σαρκίῳ Ἰσραὴλ, νομοθέτης κεχάρισται, ἀλλ' οὐν πέφυκε, νοῦς γεώδης τοῖς (εἰοῖς) ἐμβατεύειν· ἡ γὰρ χάρις τοῖς ὁρώσι τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, Στρατηγὸς γενναϊότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῆ μαστικίων τὴν Αἴγυπτον· τῇ ῥάβδῳ δὲ θάλασσαν, διαικρῶν τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἄλαστορα, καὶ ὑψάχονα, Φαραῶ σὺν τριστάταις, καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μωϋσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λύσον τάχιον· ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἕστηκας, μή τι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιο· ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρὶ, μυστικῶς σοὶ ὀπτάνεται, τὰ παράδοξα, τῆς Θεοπαίδος Κόρης, ἐν τῷ Ὄρει, τῷ Χωρῆβ ὁ χρηματίζων τῷ Μωϋσῆ ἀπερβέγγετο.

Καὶ 3. εἰομάρτυρα. (Ὁσα εἰς τὸ τέλος.)

Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Βάσιμον κρηπίδα ἡ ἐκκλησία κέκτηται, τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα· ἦν καὶ φυλάττοις ἀκράδαντον, καὶ ἀνεπιβούλευτον ἐκ λύκων κραταίων, κηρύττουσαν τὰς ἀριστείας σου, καὶ μεγαλύνουσαν σὺν σοὶ τὰ νήπια, τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα, μετὰ σοῦ μακάριε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον, (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν ὁμοιον Θεοτ. τῆς ἡμέρας.

Τροπάριον. Τοῦ Προφήτου σου. Καὶ τρόπων μέτοχος (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτ', Κοστάκιον τοῦ Ἱερομάρ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὴς τῆς φύσεως.

Ὡς εὐσεβεῖς κηρυκα, καὶ ἀβηλητῶν ἐδραϊώμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε, ἐνδοξε, λαμπρονομῆν σήμερον· ἀλλ' ὡς ἔχων παρβῆσίαν, ἐν εἰρήνῃ τελεία, τοὺς μεγαλύνοντας καὶ ἀνυμνοῦντάς σε, τὸν Χριστὸν φυλαχθῆναι δυσώπρσον, ὦ πολυάθλιε.

Τῇ 4. Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου καὶ Θεόπου Μωϋσέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ζῆρει τελειοῦται ἐν ἔτει 282.

Ἡ ἅγια Ἐρμιόνη, ἡ θυγάτηρ Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται εἰς Ἐφέσον, ἐν ἔτει 117.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεότιμος καὶ Θεόδουλος οἱ δῆμιοι, εἰς Χριστὸν πιστεύσαντες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Πετρώσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σάββλας, λιβυλοληθεῖς τελειοῦται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Χαριτίνη ζῆσει τελειούται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κεντηριών, Θεόδωρος, Ἀμμιανός καὶ Ἰουλιανός, πυρὶ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 288.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Θαυούλ καὶ Βεβαία οἱ ἀδελφοὶ ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 117.

Οἱ ἅγιοι 3628 μάρτυρες, ἀθλήσαντες τελειοῦνται εἰς τὰ μέρη τῆς Νικομηδείας, ἐν ἔτει 290.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβείαις.

Ἐξάποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θύτης ὁμοῦ καὶ θυμα, Βαβύλα ὠφρῆς τοῦ Θεοῦ, θυῶν αὐτῷ ἀναιμάκτως, καὶ σοῖς ἐν αἵμασι τυλεῖς, σὺν τοῖς τελείοις νηπίοις, μεθ' ὧν σε ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Τοὺς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, Παρένε ἀσπαζομένους, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, ἐκ πίστεως εὐκρινεοὺς, κατάβαλε ὡς ἀλέους, καὶ τῇ γεένῃ παράδος.

Ἀπόστιχ. τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

5. Σεπτεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Προφῆ τοῦ Ζαχαρίου.

Ἐσπέραις ψάλ. τῆς 6. ἤχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ παρεστῶς τῷ Θεῷ, ἐν ὑψίστοις Ἀρχαγγελοῦ, λειτουργῶ θεόφρονι, Ζαχαρία τὴν σύλληψιν, τὴν τοῦ Προδρόμου εὐαγγελίζεται, παρ' ἡλικίαν ἐκ τῆς στειρώσεως ὧ τῆς ἀφράστου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δίς.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς παλαιῆς τὴν σιγῇν, καὶ τῆς

νέας τὴν ἔκφανσιν, Ζαχαρίου κώφρευσις, προφητεύει σαφέστατα τὴν γὰρ τοῦ νόμου σιγήσας πλήρωσιν, τὸ φῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος. Ὡ τῆς προνοίας σου, τῆς σοφῆς φιλάνθρωπε, δι' ἧς ἡμᾶς, πάντας περιφροῦρησον, ὡς παντοδύναμος.

Δίς.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ἱερεῦσι πιστὸς, καὶ ἐν Μάρτυσιν ἀριστος, καὶ προφήτης ἔνδοξος, προμηνῶν τὰ μέλλοντα, ὁ Ζαχαρίας Δέσποτα δαίκνυται, τριπλῶ στεφάνῳ κατακοσμούμενος.

Ὡ τῶν πλουσιῶν σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε, δι' ὧν Χριστέ, πάντας καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου.

Δίς.

δόξα ἤχος πλ. δ'.

Ἱερωσύνης νομικῆς, ἐνδεδυμένος ὄντως στολήν, κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν ἐλειτούργησας· καὶ παρεστῶς ἐν τῷ Ναῷ ἀγγελικὴν μορφήν ἐμφανῶς εθεάσω παμμακάριστε. Διό σου τὴν μετάστασιν ἅπαντες μέλποντες, χρεωστικῶς Ζαχαρία, ἄσμασιν εὐφημοῦμεν, σὲ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκβλαστήσαντα, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐλεήμονα Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁμοιον Θεοτ. Εἰς Προφήτας.

Καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Ἀπολυτικ. ἤχος Δ'. Κατεπλάγη ἰσότηρ.

Ἱερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλόμενος σοφῆ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσεήνοχας Ζαχαρία καὶ γέγονας φωστῆρ, καὶ θεατῆς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοί.

σοι, τῆ χάριτος, φέρων ἐκδή-
λως πάνσοφει καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς
ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προ-
φήτα, σὺν τῷ Προδρομῷ, πρέσ-
βευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. ἡ. γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Προφήτης σήμερον, καὶ Ἰε-
ρεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προῦ-
βηκεν, ὁ τοῦ Προδρομοῦ γενέτης,
τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης πι-
στούς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιο-
σύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τοῦ-
τον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην
Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῆ δ' τοῦ Σεπτεμβρίου ἐορτάζομεν
τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου
τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρομοῦ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος
Ἀθωαῖος ἐν βασιάνοις τελειοῦται ἐν ἔτει
412.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μεδίμνος, Οὐρβα-
νός, Θεόδωρος, καὶ ἄλλοι ὀδησκοντα
εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίῳ πυρπολη-
θέντες, τελειοῦνται ἐν ἔτει 364.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ ἐν τῷ
Ἀθήρῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσιλά. Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Διέμπτως ἱεράτευσας, Θεῶν
τῷ παντοκράτορι, τῇ νομικῇ δια-
τάξει, ὡ Ζαχαρία Προφήτα· διὸ
καὶ θυμῶντί σοι, Ἄγγελος λέ-
γων φαίνεται. Τέξῃ Χριστοῦ τὸν
Πρόδρομον, μεσίτην ὄντα τοῦ
Νόμου, καὶ Χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον.

Παρθένον Μητροπάρθενε, τὰ
ακνωδῶς τελούμενα, τῷ πάλαι νό-
μῳ καὶ τύπῳ τὸν γὰρ τοῦ νόμου
δοτήσα, Θεὸν ἀσπόρως ἔτεκες,
βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν· διὸ χά-

μέ τροποῦμενον, τῆς ἁμαρτίας τῷ
νόμῳ, στήριξον νόμῳ τῷ θεῷ.

Τὰ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας καὶ ἀπολυσις.

6. Σεπτεμβρίου. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν
Χιναῖς γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ
Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέραις μετὰ τὸ ψαλτήριον ψάλλο-
μεν στιχ. 6. εἰς ἦχον δ'. δευτεροῦντες
αὐτά.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστά-
της παιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύ-
μενος, Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν
ἄνω δυνάμεων, κραυγάζει γηθό-
μενος, ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ἅγιος
ὁ συνάναρχος, λόγος ἅγιος, καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, Βα-
σιλεῖα, μία φύσις, μία Θεότης καὶ
δύναμις. Δίς.

Καὶ τὸ εἶδος σου πύρινον, καὶ
τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ
Πρωτάγγελε, τῇ αὐλῷ γὰρ, φύσει
διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προ-
στάγματα, τοῦ τῶν ὄλων ποιη-
τοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωρι-
ζόμενος, καὶ πηγῆν ἰαμάτων τὸν
ναόν σου, ἐργαζόμενος τῇ κλήσει,
τῇ σῇ ἁγία τιμῶμενον. Δίς.

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους σου,
ὡσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα
πύρινον, μέσον ταγμάτων πρω-
τεύοντα ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν
ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρχι-
στράτηγον, σοῦ ταῖς νεύσεσι, κα-
θυπεῖκοντα λόγε, καὶ τὸν ὕμνον,
τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφω-
νοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Δόξα,

Δόξα πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαί, ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστατῆς, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σπητῷ αὐτοῦ τεμένει παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερόγων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε. Καὶ νῦν. Θεοσ.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν παρθένων χοροστασίαι, ἡ προσταδία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια, καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σπητῇ αὐτῆς καὶ θεῖα προμνηστία, τοὺς ὀλιβομένους παραμιθεῖται. Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτήν, βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ θεῖᾳ προστασίᾳ σου, Ἀχραντε Θεοτοκέ Δέσποινα. Ὡς Ἰαρόν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστατήν, φύλακα καὶ ῥύστην, ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε· καθικεθόντες πάσης φοροποιῶ, ἀλγυθόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις παιδῶν ἑορτήν, συγχροτῆσαι συνάξει, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν Τρισάχιον.

Στίχ. κύλαγε ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμῶν πτερόγων σου, προσπεφυγῶτας πίτει, Μιχαὴλ θεῖος νόος, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί· καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῆ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ ταξιάρχης καὶ προμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός Ἀρχιστράτηγος, πάσης ἀνάγκης καὶ ὀλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρων, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτούμενους· σε ἐνδοξῶς ἐναργῶς ὡς ἄβλος τὸν ἄβλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης· κίτλαυπόμενος αὐτός γὰρ φιλανθρώπως σίρκη δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεληθε, σῶσαι βουληθεῖς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερόγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κοντάκι τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖς θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ σήμερον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ το

μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων
 Αρχιστρατήγου.

Εἰς τὰς 6 ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις
 γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ Ἀρχι-
 στρατήγου Μιχαὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐ-
 δοξος, Ρωμύλος, Ζήνων καὶ Μακάριος,
 ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι χίλιοι ἐκατὸν τέσσαρες μάρ-
 τυρες, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Φαῦστος Μακά-
 ριος, Ἀνδρέας, Βίβος, Κυριακός, Διονύ-
 σιος, Θεόκτιστος, ὁ ναύκληρος, ἡ ἅγια
 Καλοδοτή καὶ ἡ Ἀνδροπελαγία καὶ Θέ-
 κλα· καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσθήτε.

Αθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀν-
 θρωπότης ἄψα· θεάσασθε ξένον
 θαῦμα, τὸ τελεσθῆν ἐν ταῖς Χώ-
 ναις, Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, βρά-
 βω τὴν πέτραν ἐρρήξε, καὶ ποτα-
 μοὺς ἰκόντισε, κατεργομένους ἀ-
 τάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εἰκόνοσ ἦς μετέλαβον, θεουρ-
 γικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην,
 οἶμοι ὁ τάλασ! δι' ἀκρασίας τῆς
 πάλα· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγ-
 χνος, ἀρέθτως κοινωήσας μοι,
 τοῦ χείρονος μετελήφας, καινο-
 ποιήσας Σωτήρ με, παρθενικῶν ἐξ
 αἱμάτων.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλ. τὰ ἀπόστιχ.
 τοῦ Ἑσπερινοῦ. Δόξα, Ἦχος κλ. α.

Οπου ἐπισκιάσῃ ἡ χάρις σου
 Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ Διαβόλου
 διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ
 τῷ φωτὶ σου προσμένειν, ὁ πεσὼν
 Ἐωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ
 πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡ-

μῶν κινούμενα, ἀπόσβesson τῇ με-
 στείῃ σου, λυτρούμενος ἡμᾶς ἐκ
 τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιωμνητὲ
 Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.
 Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Σεπτεμβρίου. Προεόρτια τῆς Γεν-
 νήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου
 μάρτυρος Σώζοντος.

Ἐσπέρας ψάλλ. στιχ. 3 τῆς Θεοτό-
 κου. καὶ 3. τοῦ Μάρτυρος Ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῆς Παγκοσμίου τῶ κόσμῳ, χα-
 ρὰς ἀνέτειλαν, αἱ νοηταὶ ἀκτίνες,
 προμηνύουσαι πᾶσι, τὸν Ἥλιον
 τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐν
 τῇ Γεννήσει σου ἄχραντε, σὺ γὰρ
 μεσίτις ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐ-
 φροσύνης τε καὶ χάριτος.

Η προεόρτιος αὐτῇ δόξα σου ἄ-
 χραντε, προκαταγγέλλει πᾶσι, τὰς
 τῆς σῆς εὐμενείας, λαοῖς εὐεργε-
 σίας· σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐφροσύνης
 ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης
 αἰτία χάραξ ἡμῖν, τρυφῆς θείας
 ἀπόλαυσις.

Η Θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεο-
 τόκος Ἀγνή, τῶν προσφτηῶν τὸ
 κλέος, τοῦ Δαβὶδ ἡ θυγάτηρ, σῆ-
 μερον γενναῖα ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς
 Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀ-
 δάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀ-
 νατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σθένει δυναμούμενος, τὸ ἀσθε-
 νές σου μακάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν
 ἀσθένειαν, θελήσει φορέσαντος,
 τῶν Μαρτύρων δρόμον, δειψύσας
 χαίρων, καὶ τὸν ἀνίσχυρον, ἐχ-
 θρὸν,

θρόν, ωραιότατος ποσὶ συνέτριψας· διό σοι ἀνεπλέξατο, νικητικὰ διαδήματα, Ἰησοῦς, ὁ φιλόνηρος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εγθροῦς ἐτραυματίσας τῷ τραυματίεσθαι ἔνδοξε, καὶ εἰς γῆν κατηδάρισαι, Σταυρὸν ὀπλισάμενος, καὶ τὴν παντευχίαν περιβλημένος τὴν ἀδιάρρηκτον σφῶς, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνστερνιζάμενος, τοῦ σὲ πρὸς τὰ βασιλεῖα τὰ νοητὰ μετοικίσαντος, ὡς ἀήτητον Μάρτυρα, ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

Σωτήρα καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ ἔκουσιν, ὑποστάντα παθήματα, σαφῶς ἐκμιμούμενος, ἀθλοφόρε Σώζων, σαυτὸν ἔκουσίως, πρὸς αἰσισμοὺς, πρὸς ἐκτομὰς, πρὸς ἀνυποίτους βασάνους δέδωκας· διό σε ἀντημείψατο, ἐπουρανίους χαρίσματα, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε, τοῖς ποθοῦσιν ἀνέδειξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἀπόστιχα Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαβὶδ φεύσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν Παράχραντον.

Στίχ. Ἀκούσον Θύγατερ.

Αἶνον τῷ Αὐτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς στερείας ὄντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον, καὶ μόνην ἀειπάρθενον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου.

Σήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, στειρωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννάται παραδόξως, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ἦμνον ἐκ ὑπαρῶν, χειλέων Θεοτόκε, προσδέχου καὶ τὴν λύσιν, δίδου μοι τῶν πταισμάτων, καὶ τῶν κακῶν διόρθωσιν.

Ἀπολυτικίον Ἦχος δ'.

Εκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόποις Μαριάμ τίχεται σήμερον ἡμῖν· χαρὰ γὰρ χαίρει ἡ συμπασα καὶ καινοουργεῖται· συγχαίρητε ὁμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· ἡ στεῖρα τίχεται τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ πρωτὶ Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, τίχεται, ἀπὸ τῆς στερείας θεοουλήτως, ὄχημα τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Τῇ 7 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὰ προεόρτια τῆς Θεοτόκου, καὶ τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σωζόντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Εὐδοκὸς καὶ Οὐσηπιόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐψύχιος ὁ Καισαρεύς, ζῆσει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Λουκάς ὁ ἐν Λυκαονίᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Μαρτυροῦ.

Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Τὸ ὄπλῳ τοῦ τιμίου σου, Σταυροῦ θωρακισάμενος, ὁ ἀλλοφόρος σου Λόγε, τὰς ἐναντίας δυνάμεις, στερῆρῶς ὑπερίκησε, καὶ τοὺς τυράννους ἤσχυνε, καὶ ὑπὲρ σοῦ ἐνήθλησε, καὶ σοὶ Χριστέ μου παντάναξ, συμβασιλεύει ἀπαύστως.

Τῆς Θεοτόκου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλλ.

Αγάλλου κτίσις ἅπασα, τὴν χαρὰν αἰσθημένη, ἐξ Ἄννης τῆς Θεοφρονος, ἣτις λέγεται Χάρις, Ἰωακείμ τε τοῦ θείου, τίχτεσθαι παρ' ἐλπίδα, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, καὶ ἀγγλὴν Θεοτόκον ἧς ὁ καρπὸς, σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστὸς ὁ σαρκῶεις Θεὸς, ἐξ αὐτῆς ἀπορρήτως.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἑσπεριοῦ. Καὶ ἀπόλυσις.

8. Τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Αὕτη ἡ εὐροτὴ καὶ ἄλλαι πᾶσαι τῆς Θεοτόκου, εἴαν τύχῃσιν ἐν Κυριακῇ, προηγούνται τὰ ἀνοστάσιμα. Εὐαγγέλιον ὅμως ἐωθινὸν οὐ λέγεται· ἀλλὰ τῆς εὐροτῆς· ἀνευ τῶν Εἰσοδίων, εἴαν τύχῃ Κυριακῇ, λέγονται ἀνοστάσιμα· καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, εἴαν τύχῃ τῇ κυριακῇ τῶν Βατίων, εἰς τὸν ἄβρον λέγεται τὸ τῶν Βατίων.

Ἐν τῷ Ἑσπεριῷ, τὸ Μακάριος ἀγῆρ.

εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκρηξα, ἰστώμεν σίχη· ἢ καὶ ψάλλομεν ταῦτα τὰ ἰδιόμελα Σεργίου εἰς ἤχρον πλ. 6'.

Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεὸς, θρόνον Ἄγιον ἐπὶ γῆς ἐαυτῷ προητοίμασεν. Ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανοὺς, οὐρανὸν ἐμψυχον ἐν φιλανθρώπιᾳ κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ βίτης, φυτὸν ζωηφόρον ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν Θαυμασίων Θεὸς, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιάσθε Λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ Νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ Ἀνατολᾶς πύλη ἀποκυρβείσα, προσμένει τὴν εἴσοδον τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνῃ, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν Οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ καὶ θεῖω βουλήματι, περιφανεῖς στείραι γυναῖκες ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπρεπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρὸς, ἔτεκεν ἐν σαρκί, τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστροῦ ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθὼν, κεκλεισμένην διεφύλαξε· καὶ πάντα σφῶς οικονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ὁ αὐτός. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον στερωτικαὶ πύλαι ἀνοίγον-

νοίγονται, και πύλη Παρθενική
θεία προέρχεται· σήμερον καρπο-
γονεῖν ἢ χάρις ἀπόρχεται, ἐμφα-
νίζουσα τῷ Κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα,
δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς
συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χα-
ρᾶς τὰ προοίμια· σήμερον ἐπνευ-
σαν αὔραι, σωτηρίας προάγγελοι·
ἢ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται
στειρώσεις· ἢ γὰρ στείρα, Μητῆρ
δείκνυται, τῆς Παρθενευούσης με-
τὰ Τόκον τοῦ χτισαντος, ἐξ ἧς τὸ
ἀλλότριον οικειοῦται ὁ φύσει Θε-
ός, και τοῖς πλανηθεῖσι διὰ σαρ-
κός, σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χρι-
στός ὁ φιάνθρωπος και Λυτρω-
τῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ στείρα Ἄννα τίχτει
Θεοπαῖδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γε-
νεῶν προεκληθεῖσαν, εἰς κατοί-
χῃσιν τῷ Παμβασιλεῖ και Κτίστη
Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν
τῆς θείας Οἰκονομίας, δι' ἧς ἀνε-
πλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, και ἀνε-
καινίσθημεν ἐκ τῆς φθορας, πρὸς
ζωὴν τὴν ἀληθινόν.

Δοξα, και νῦν, ἤχος πλ. β'. Τὸ α΄.

Σήμερον ὁ τοῖς νοετοῖς Θρόνος
Εἰσόδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας και
τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ρρέ-
ματος τοῦ Ὀρχου, και ἐπορεύθη εἰς
Χαρβάν, και ἀπήντησε τόπῳ, και
ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ Ἥλιος·
και ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ
τόπου, και ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν
αὐτοῦ, και ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ

ἐκεῖνω, και ἐνευπνιάσθη. Και ἰδοὺ
κλίμαξ ἐστήριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἢ
ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρα-
νόν, και οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέ-
βαινον και κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς·
ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐ-
τῆς, και εἶπεν, Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀ-
βραάμ τοῦ πατρός σου, και ὁ Θεός
Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς
σύ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω
αὐτὴν και τῷ σπέρματί σου. Καὶ
ἔσται τὸ σπέρμα σου, ὡς ἡ ἄμ-
μος τῆς γῆς, και πλατυνθήσεται
ἐπὶ θάλασσαν, και Λίβα, και Βορ-
ρᾶν, και ἐπὶ Ἀνατολάς. Και ἐνευ-
λογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυ-
λαὶ τῆς γῆς, και ἐν τῷ σπέρμα-
τί σου. Και ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ
σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ
πάσῃ, οὐ ἐὰν πορευθῆς. Και ἀπο-
στρέψω εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι
οὐ μὴ σε ἐγκταλίπω, ἕως τοῦ
ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά
σοι. Και ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ
ὑπνου αὐτοῦ, και εἶπεν· ὅτι ἔστι
Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ
οὐκ ᾔδειν. Και ἐφοβήθη, και εἶ-
πεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος.
Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἶκος Θε-
οῦ, και αὐτὴ ἡ Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγ-
δόης και ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ
Ἰερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀ-
λοκαυτώματα ὑμῶν, και τὰ τοῦ
σωτηρίου ὑμῶν, και προσδέξομαι
ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Και
ἐπέστρέψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς
πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας
τῆς βλεπούσης κατὰ Ἀνατολάς,
και!

καὶ αὐτὴ ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἡ πύλη αὐτὴ κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιγήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη, διότι ὁ ἡγουμένος οὗτος κἀνήται ἐπ' αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης ὁδοῦ ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἡ Σοφία ᾠκοδόμησεν ἐαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἑπτὰ. Ἐσφαξε τὰ ἐαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα, Ὁς ἔστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν, Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἔμῳ ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε, καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων καχοῦς, λήψεται ἐαυτῷ ἄτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἐαυτόν. Οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἐλεγε καχοῦς, ἵνα μὴ μισήσωσι σε· ἐλεγε σοφὸν, καὶ ἀγα-

πήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δεχέσθαι. Ἀρχὴ Σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἁγίων, σύνεσις· τὰ δὲ γινώσκει Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτω γὰρ τῷ τρόπῳ πολλὴν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα. ἤχος δ'.

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί, δεῦτε ὑποδέξασθε πόθῳ τῆς παρθενίας τὸ καύχημα, ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεὰς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνοῦσης, τὴν Βάτον τοῦ αἵλου πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Λατολίου.

Τὶς ὁ ἤχος τῶν ἑορταζόντων γίνεταί, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζει μυστικῶς συγχαρήτέ μοι, λέγοντες, Ἄδαμ καὶ Εὐὰ σήμερον, ὅτι τοῖς πάλαι παραβάσει κλείσασι Παράδεισον, καρπὸς εὐκλεέστατος ἡμῖν ἐδόθη, ἡ Θεοπαῖς Μαρία, ἀνοίγουσα τούτοις πᾶσι τὴν εἴσοδον.

Ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρου σήμερον νηδύς προήκται, τῆς Ἄννης ἡγλαισμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος. Δι' ἧς Ἰταμὸς ἄδης καταπέπατήται, καὶ παγγενῆ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῆ εἰσοκίεται ταύτῃ ἐπαξίως ἐκδοθῶμεν, Μακαρία σύ ἐν γυναιξί, καὶ

καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'. Σεργίου.

Εν εὐσήμεν ἡμέρα εορτῆς ἡμῶν σαλπίζωμεν, πνευματικῆ κιθάρα· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ σήμερον τίττεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα, τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐας ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγῆ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐλευθώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί. Χαίρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· διὰ σοῦ χαρίζομενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἤχ. δ'.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης, ἡ πανύμνητος Παρθένο· ἧτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, Ναὸς Θεοῦ ἐμφυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀληθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται· αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην καταπέμφον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ.

Δ' Ἀγγέλου προῤῥήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης τῶν δικαίων, σήμερον προήλθες Παρένε, Οὐρανοῦ καὶ Θρόνου Θεοῦ, καὶ δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύουσα παντὶ τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε. Κατάρτας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντίδοσις· διὸ ἐν τῇ γενίῃσει σου, Κόρη Θεόκλητε, τὴν

εἰρήνην αἰτήσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσι.

Στεῖρα ἀγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χεῖρας κροτεῖτω φαίδρως· λαμπροφορεῖτω τὰ ἐπίγεια. Βασίλεις σκιρτάτωσαν, Ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφραίνεσθῶσαν, εορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασίλισσα, καὶ ἄμωμος Νυμφὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς βίβης τοῦ Ἰεσσαὶ ἀνεβλάστησεν. Οὐκ ἐτι γυναῖκες ἐν λύπαις τέθουσι τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξήνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολυτεύεται· οὐκ ἐτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφονται· ὁ θρῆνος γὰρ τῆς Ἀννης εἰς χαρὰν μετεβλήθη, συγχάρητέ μοι, λεγούσης πᾶς ἐκλεκτὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ γὰρ δέδωκέ μοι Κύριος τὸ ἐμφυχον παλάτιον τῆς θείας δοξῆς αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'. Σεργίου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον δρᾶμωμεν, ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται ἡ πρὸ γαστροῦ προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ· τὸ τῆς Παρθενίας κειμήλιον· ἡ τοῦ Ἀαρῶν βλαστήσασα βάβδος, ἐκ τῆς βίβης τοῦ Ἰεσσαὶ, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων, Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίττεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἐαυτῆς εὐπρέπειαν κατασταλλίζεται· ὁ Ναὸς ὁ Ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον τὸ παρθενικὸν

ὄργα.

ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀποβλήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελειουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες, ἀνομινοῦμεν τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Η Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν ἐμήνυσε πάση τῇ Οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδώρησάτο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἐκ γ'.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α. στιχολ.

Κάθισμα Ἦχος δ'.

Κατεκλήθη Ἰωσήφ.
Αναβόησον Δαβὶδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; ἄμοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ Νεός Ἀδάμ, ἐτίχθη Βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στείρα τίχτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. στιχ. Κάθισμ. ὁμοιον.
Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὄσφους τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόποις Μαριάμ, τίχτειται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα καὶ θεουργεῖται· συγχαρήτε ὁμοῦ καὶ ὁ Οὐρανός καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριά τῶν ἐθνῶν, Ἰωακείμ εὐφραίνεται καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγαῶσα, Ἡ στείρα τίχτει

τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πόλυελον.

Η Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἐλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν· οὐκ ἐστὶ ὁ Ἀδάμ κατακέριται· ἡ Εὐα τῶν θεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν, βοῶντες ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγγῆ, Χαράν-μήνυμι, ἡ γέννησίς σου, πάσι τῇ Οἰκουμένῃ.

Δίς.

Οἱ ἀναβαρμῶν, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Στίχ.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Τὸ πάντα

πιστό. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν Ὁρείνην μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ. Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶ-

πε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρῇ μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τιμητὸν εἰς ἦχον πλ' β'. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ ἰδιόμελον. Αὐτὴ ἡμέρα Κυρίου. Ζῆτει εἰς τὸν ἑσπερινόν. Οἱ κανόνες τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4. καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς 5. Ὁ κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

ᾠδὴ δ. Ἰχθ. β'. Ὁ Εἰρμὸς.

«**Δ**εῦτε λαοί, ἀψωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελεόντι θάλασσαν, καὶ ὠδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.» Τροπάρ.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι ἁεὶ ἠγαλλιάσθητε, τὴν ἐξ ἀκάτου σήμερον ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, Ἀειπαρθενον Κόρη, ὑμνοῖς τιμησωμεν.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γενέει σε πάντες ἐπαξίως ὑμνοῖς δοξάζομεν.

Η τῆς Ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν τῆς καταπτώσεως, τῆς τοῦ Ἄδου

εὔροντες, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην ὑμνοῖς δοξάζουσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμὸς.

«**Σ**τερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ἔστω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούων σου.»

Αμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκυησάν σωτηρίαν, αἱ Θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τῶν Κτίστην τεκούσης, καὶ Θεῶν ἡμῶν. Δόξα.

Ο πάσι τὴν ζωὴν πηγάων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον, ἣν εἰσῶναι, κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφορον. Καὶ νῦν.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὡς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων, καὶ βοήθειαν.

Κάθισ. ἦχος πλ. δ'. Τὴ προσταχθέν.

Αγαλλιάσθω Οὐρανός, γῆ εὐφρανέσθω ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεοῦ μωρος αὐτὴ ἐξ ἐπαγγελίας· ἡ στείρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ, καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαβὶδ· ὄντως θαῦμα παράδοξον! Δίς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

«**Εἰ**σακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιάνθρωπε.»

Ανυμνοῦμέν σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς σωτήριοι ἡμῶν, παρασχόν-

πραγόντα πᾶσι τὴν σὲ Κυήσασαν.

Σὲ Θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἀνέδειξε, καὶ κράτος, τοῖς ὕμνοισι πίστει σοῦ τὸ Μυστήριον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρούμενοι πταισμάτων, εὐγνωμόνως πάντες σε μακαρίζομεν.

Ῥδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ο σκιογράφον ἀχλὺν αἰνιγμάτων σκεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκβάσει τῆς ἀληθείας διὰ τῆς Θεόπαιδος, καταυγάσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτί σου Χριστέ καθοδήγησον. Τροπάριον.

Ανυμνήσωμεν Λαοί, τὴν τῶν πάντων αἰτίαν, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον ἧς τὸν τύπον ἔχαίρον, ἀξιούμενοι Προφῆται, ἐναργῆ σωτηρίαν ἐκ ταύτης καρπούμενοι.

δοξα.

Τῆς ἀνίχνου ὁ βλαστὸς, βάβδου τοῦ Ἱερῆως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδήλωσε πρόκρισιν, καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα, τῶν φυσάντων παραδόξως δαδουγεῖ, τὸ ἐκ στερείας πανένδοξον κήμη.

Καὶ νῦν.

Αχραντὸς σου ἡ γέννησις, Παρθένη ἀχραντε, ἄφραστος καὶ ἡ σύλληψις καὶ ἡ ὠδὸς ἄρρητος ὁ τόκος σου, Νύμφη ἀνύμφευτε Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φορέσας ἐμέ.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε, σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένου Ἄδου δέομαι, ἵνα ὡς Αὐτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσας, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

δοξα.

Πρὸς Κύριον ἐν θλίψει στεριώσεως, ἐβόησαν, τῆς Θεομήτορος οἱ θεόφρονες Γεννήτορες, καὶ ταύτην γενεῶν γενεῶν ἐκύησαν, εἰς κοινήν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Καὶ νῦν.

Εδέξαντο οὐράνιον δῶρον ἀξιόθεον, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, αὐτῶν τῶν Χερουβιμ ὑπέρτερον ὄχημα, τὴν τοῦ Λόγου καὶ Κτίστου λογευτήριαν.

Κοντάκιον ἦχος δ΄.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ, καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε, ἐν τῇ ἀγία Γεννήσει σου αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ Λαὸς σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράτειν σοι. Ἡ Στεῖρα τικτεὶ τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στεριώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς ὅτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησε καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ στεῖρα τικτεὶ τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆ 8. τοῦ αὐτοῦ, ἐορτάζομεν τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ρούφος, Ρουφιανὸς, καὶ Σεβῆρος ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Κιλίκιας τῆς Θεσσαλονικῆς καταγόμενος, δι' ἀγχιόνης τελειοῦται ἐν ἐτει 1774.

Ταῖς τῶν πᾶν ἁγίων πρεσβείαις Χριστὸς ὁ Θεός.

Αἱ Καταβατίτι τοῦ Σταυροῦ, ἤχος πλ. δ' Σταυρὸν χαράζας (ὅρα Σεπτεμβρίου 14.)

Ἠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Β**άτος ἐν ὄρει πυρίφλεκτος, καὶ ὄροσοβόλος κάμινος Χαλδαικῆ, σαφῶς παραγράφει σε Θεόνυμφε· τὸ γὰρ θεῖον αὐλον, ἐν ὑλικῇ γαστρὶ πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν». Δόξα.

Σοῦ ταῖς αὐλοῖς ἐμφράσειν, ὁ Νομοθέτης εἶργετο κατανοεῖν, τὸ μέγα πάσχευε Μυστήριον, μὴ φρονεῖν χαμαῖζῆλα, συμβολικῶς παιδευόμενός ποτε· διὸ ἐκπλαγεῖς τὸ θαῦμα ἔλεγεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ὅρος καὶ πύλην οὐράνιον, καὶ νοητὴν σε κλίμακα Θεοπρεπῶς, χορὸς ὁ θεῖος προσηγόρευσεν· ἐκ σοῦ γὰρ λίθος τέμνηται, οὐχ ὑπόστας ἐγγχειρίδιον ἀνδρός, καὶ πύλην δι' ἧς διήλθε Κύριος, τῶν θαιμασιῶν, Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ν τῇ καμίνῳ τῇ τῶν παίδων, προαπεικόνισάς ποτε, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος τοῦτου πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέκτως ἐμπατεύοντας· ἦν ὑμνοῦμεν ἐμφανισθεῖσαν, διὰ σοῦ τοῖς πέραςι σῆ-

μερον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Δόξα.

Τῆς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἢ προορισθεῖσα Σκητῆ, τοῦ εἶναι νῦν ἀπάρχεται, τεθομένη Λόγον, ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφανιζόμενον, ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν.

Η τῆς στερωσῆως μεταβολῆ, τὴν κοσμικὴν τῶν ἀγαθῶν διέλυσε στείρωσιν, καὶ τρανῶς τὸ θαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπιδημήσαντα· ὃν ὑμνοῦμεν, οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἠδὴ Θ'. Ἡ Τιμωτέρα οὐ σιγολογεῖται.

Ὁ Εἰρμός.

«**Η** τὸν πρὸ Ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἐξανάτειλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν ἀφράττως σωματώσασα, Εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.»

Θ τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στερωτικῶν, κάρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομήτορ ἀχραντε, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτην ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτιαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰρμός

Είρμὸς ἄλλος.

« Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιία· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρα ὠκονομήθη. Διὸ σε πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν. »

Επάξιον Θεομήτορ τῆς σῆς ἀγγελίας, τὸν τόκον ἐκλήρωσω δι' ἐπαγγελίας, τῇ ποτὲ γὰρ ἀάρπυ, Θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διὸ σε πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Πεπληρωταὶ τοῦ βοῶντος ἢ προφητεία· φησὶ γὰρ ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ Ἰεροῦ Δαβὶδ, ἐν σοὶ Ἄγγραυτε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων γένος, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε· δοξάζομεν τὸν δόντα καρπὸν τῇ πρῶν Στείρα, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου. Ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν Παντεξούσιος.

Εβλάστησας Νυμφότοκε Ἄννα Θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, Παρθενοφυτὸν ἄνθος, Θεόβλαστον ἀγγελίας κάλλος· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ῥῖζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

δόξα.

Αλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν τὴν ἀναρχον Τριάδα, Πατέρα, καὶ Υἱὸν τε, καὶ τὸ Ἄγιον Πνεῦμα, τὴν ἀκτιστον Παντακράτοριαν, δι' ἧς ὁ σύμπας Κόσμος, ἡδρασταί, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ ὢν Θεοτοκίον.

Εχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ, τὴν ἀναρχον Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ἔμνεῖ πᾶσα Κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω Θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασί. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Καὶ ὁ διὰ βρώσεως.

Ἐξάκος. Γυναίκες ἀκουσθήτε.

Αγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυήτορ Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νόμφη· ἐν ἧ καὶ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας θνείδος, καὶ τῆς προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἐτερον, ὁμοιον.

Αδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ μεγαλύνθητι· Προφήται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ δικαίους· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, πᾶσα πνοή· ἰστώμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλ. στίγνῃρα προσόμοια, ἦχος α'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύμ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στεῖρας τίκτεται ἢ χάρις καρπογοεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος· οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σὺ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἢ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκηνώμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δωδῶρηται.

Δίς.

Ω τοῦ

Ω του παραδόξου θαύματος !
ὁ ἐκ στείρας καρπός, ἀναλάμψας
νεύματι, τοῦ πάντων ἀθμουργοῦ
καὶ παντοκράτορος, ἐπύθωνος τὴν
κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε
στείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μη-
τρὶ, τῆς Θεοτοκοῦ χορεύσατε κρά-
ζουσαι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, με-
τὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ
κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Στήλη σωφροσύνης ἐμψυχος
καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλθου
χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῆς, φανεῖ-
σα πέτοκε, τὴν πρόβηλον ἀληθῶς,
τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθι-
σμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ
παρθενίας ποθοῦσαις τὸ χάρισμα,
τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφα-
νῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχου-
σαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα
ἔλεος. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλ-
λιζοῦτε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φω-
τὸς ὁ νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ
λόγου τῆς ζωῆς, ἐχγαστρός προ-
ελήλυθε καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς
πύλη ἀποκυθίσαις, προσμένει τὴν
εἰσοδὸν τοῦ Ἱερέως τοῦ Μεγάλου
μόνη, καὶ μόνον εἰσάγουσα Χρι-
στὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σω-
τηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικᾶ, καὶ ἐκ
τῶν Κανόνων, ᾠδὴ, γ'· καὶ ε'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πεινώσιν τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς, Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθαι ἐν ὑμῖν,
ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅς ἐν μορφῇ
Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσα-
το τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ. Ἄλλ' ἐαυτὸν ἐκί-
νωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοι-
ώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Καὶ σχῆ-
ματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπεινω-
σεν ἐαυτὸν γινόμενος ὑπήκοος μέχρι
θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ. Διὸ καὶ
ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερόψωσε, καὶ ἐχαρίσα-
το αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ παν ὄνομα.
Ἴνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γένυ
κάμψῃ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ
καταχθονίων. Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομ-
ολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χρι-
στὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

9. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπα-
πατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης. Καὶ τοῦ
ἁγίου Σεβηριανοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τούτου ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐν
τοῖς ἀποδείπνοις, εἰς μάρτυρα. Εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα ψάλλοντες στιχῶν ε'
τῆς Ἑορτῆς γ'· φύλ. 28. Ὡ τοῦ παρα-
δόξου θαύματος. Καὶ τῶν ἁγίων γ'
ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν, ἁσμα-
τικῶς ὡ φιλέορτοι, καὶ πιστῶς ἐ-
ορτάσωμεν, τὴν μνήμην γεραίρον-
τες, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς σε-
πτῆς δυάδος· αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον
ἡμῖν, τὴν Θεομήτορα καὶ Παρθέ-
νον ἀγνήν· διόπερ καὶ μετέστησαν,
ἐκ τῶν προσκαιρῶν πρὸς ἀλη-
κτον, καὶ αἰζῶν οἰκήσιν, δυσω-
ποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Εὐφρόσυνον κέρπεται, σήμερον
Κτίσις ἡ σύμπασα, Θεοτόκε πανύ-
μνητε, ἐτήσιον ἄγουσα, μνήμην
ὁμοφρόνως, τῶν σῶν γεννητόρων,
Ἰωακείμ τοῦ θυμακτοῦ, ὁμοῦ καὶ
Ἄννης

Ἄννης πάνηγυρίζουσα· χαρὰν γὰρ προεξέησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Αγάλλεται σήμερον, Ἄννα σκιοτάωσα ἐν πνεύματι, καὶ εὐφραίνεται· χαίρουσα, τυχοῦσα ἐφέσεως, ἧς περ ἐπεπόθει, πάλαι εὐτεκνίας· ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ εὐλογίας θεῶν ἐβλάστησε, Μαρίαν τὴν πανάμωμον, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν ἥλιον λάμψασαν, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσι.

Δοῦα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. α΄.

Ἐφρημ. Κερίας.

Ω μακαρία дуās· ἡμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπέρχουσαν ἐβλαστήσατε. ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χορηγιστὴς Πατὴρ! Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησε. Μακάριοι οἱ μαστοί, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν, τὸν πρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἕλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, ζήτει τὰ ἀπόστιχα τῆς Ἐορτῆς φύλ. 23. ἦχος δ΄.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ.

Δοῦα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ΄.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός, τὸ ζεύγος τὸ ἅγιον, ἡ ξυνωρίς ἡ ἁγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνας, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ ὑπε-

ραχράντῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενοι· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνελθόντες εὐσεβῶς, ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς θεοπαιδος καὶ πανάγνου Μαρίας, Προπάτορες Χριστοῦ χορηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β΄.

Τῶν δικαίων θεοπατόρων σου Κύριε τὴν μνήμην εορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν ἀστιχολογίαν. Καθίσματα τῆς Ἐορτῆς, καὶ τὸν α΄ κανόνα τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἅνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στεριώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀμυνησαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Τῆ 9. τοῦ Σεπτεμβρίου μνηὸς εορτάζομεν τὴν συναξίν τῶν δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Σεθριανὸς κρεμασθεὶς ἐκ τοῦ τείχους, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Θεοφάνης ὁ ὁμολογητὴς ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Χαρίτων ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ὁσίων Ἁγίων πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Θεοπατόρων.

Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς.

Η τῆς Εὐας τὴν ἀράν, ἐξάρασα νῦν τίχτεται, ἐκ γηραλέων ἀκάρ-

πων,

πων, τῆς Ἄννης καὶ Ἰωακείμ· ἦν
σὺν Ἀγγέλοις ἅπαντες, κατὰ
χρέος ἐν ὕμνοις, πιστοὶ εὐφημή-
σασμεν.

Τοῦ ἀγίου Γυναίκες ἀκουσθήτε.

Αλείπτῃς ἐχρημάτισας, Μαρ-
τύρων τεσσαράκοντα ἀριτευσάν-
των ἐν λίμνῃ, παμμάκαρ Σεβη-
ριανέ· μεθ' ὧν αἰετὸν μνημόνευε, τῶν
ἐκτελούντων ἐνδοξοῦ, τὴν φωτο-
φόρον σου μνήμην, καὶ σέ τιμών-
των ἐκ πόθου, Μάρτυς Χριστοῦ
ἀθλοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Αδὰμ ἀνακινίσθητι, καὶ Εὐα-
μεγαλύνθητι· Προφήται σὺν Ἀ-
ποστόλοις, χορεύσατε καὶ δικαί-
οις· κοινὴ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ,
Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ
τῶν δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ τε
καὶ Ἄννης, γεννᾶται ἡ Θεοτοκος.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰώνων, Στιχηρὰ
ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθῆ.

Χάρις τῷ λυτρωτῇ, καὶ πάν-
των κηδεμόνι, τῷ στείραν παρ'
ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεοτοκον, ἀρ-
ρήτως εὐδοκήσαντι.

Στίχ. Ἀκουσον θυγατερ.

Δεῦτε τὴν ἐκ Δαβὶδ, καὶ Ἰου-
δα φρεῖσαν, Θεοτόκον, Μαρίαν,
ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, ἀπαύστως με-
γαλύνομεν.

Στίχ. Τὸ προσωπὸν σου.

Σήμερον εὐκλεῶς, ἐξ Ἄννης
ἢ Παρθένος, ἡ φωτοφόρος πύλη,
γεννᾶται παραδόξως· λαοὶ, φυλαὶ
σκιρτάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βη-
θλεὲμ γεννᾶται.

Σήμερον ἡ πανάμωμος ἀγνή

προήλθεν ἐκ τῆς στειρίας· σήμερον
τὰ πάντα εὐφραίνονται ἐν τῇ αὐ-
τῆς γεννήσει. Ὁ Ἀδὰμ τῶν δε-
σμῶν ἀπολύεται, καὶ ἡ Εὐα τῆς
ἀρᾶς ἠλευθέρωται. Τὰ οὐράνια
πάντα ἀγάλλονται, καὶ εἰρήνη
τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. ἡ-
μεῖς δὲ δοξολογοῦντες βοῶμεν·
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐν
τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς ἡ-
μέρας.

10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Μηνο-
δώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας·
Ἡ ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν
ἁγίων Γυναίκων, ἦχος δ'.
Ὡς Γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος,
ἑαυτὰς ὠραίσασαι, τῷ ὠραίῳ κάλ-
λει, κόρσι νεάνιδες, ἀδιαφόρως
συνήφθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
συντηροῦντι τὴν ὑμῶν, παρθενίαν
ἀμόλυτον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθα-
σίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, οὐ-
ρανίους εἰς παστάδα, ἀχειροποιή-
τον Μάρτυρες.

Ατελεῖ ἐν τῷ σώματι, καὶ τῷ
λειψ φρονήματι, παλαμναῖον δρᾶ-
κοντα, τὸν ἀρχέκακον, κατεπα-
λαίσατε ἐνδοξοὶ, δυνάμει τοῦ Πνεύ-
ματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν
ἰσχὺν ἀπεδείξατε· ὅθεν ἤρατε,
τοὺς στεράνους τῆς νίκης, Μηνο-
δώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα,
αἱ τῆς Τριάδος ὑπέριμαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλοῦμεναι,
καὶ πυρὶ δαπανώμεναι, σιδηροῖς
τε ὄνυξι σπαρattoύμεναι, καὶ ἐπὶ
ξύλου κρεμάμεναι, καὶ ἕξει τε-
μνόμεναι,

μνόμενοι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν, ἀθληφόροι πανεύφημοι· ὅθεν εὐρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Γριάδος ἰσάριθμοι.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος δ΄. Δι' Ἀγγέλου προφῆτειας. Φύλλα 23. Ἀπόστολῆς Οἴκος τοῦ Ἑβραῖ. Φύλλα 19. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Φύλλ. 24. Ἡ Γέννησις σου.

Τὸ πρωί. Κοντάκ. ἤχος δ΄. Ὁ Ἰψώεις.

Ἰπὲρ Γριάδος καρτερώς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς τῷ πνεύματι συνδουμέναι· ὅθεν εἰσακίσητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, ἀθληφόροι νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Τῆ 10. τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων μαρτύρων Γυνακῶν Μηνοδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφοδώρας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ὁ ἅγιος μάρτυς Βαρυφαθᾶς, ζυλιθεὶς διὰ τὸν Κύριον, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Πέτρος, ἐπίσκοπος Νικαίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Πουλχερία, ἡ βασίλισσα, ἡ ἀδελφὴ τοῦ μικροῦ Θεοδοσίου Βασιλέως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 450.

Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Ἀπελλῆς ὁ ἐπίσκοπος Σμόρνης, Λουκᾶς ὁ ἐπίσκοπος Λαοδικείας, καὶ Κλήμης ὁ ἐπίσκοπος Σαρδεῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Ἰα, ζῆρει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Αἱ τρεῖς παρθένοι Γριάδα, Θεὸν ἀφράστως ποθοῦσαι, κηρύττουσι τῶν ἀνθρώπων, ἐνώπιον

διὰ τοῦτο, βραχνισθεῖσαι τοῦ στέφους, τυγγάνουσι τοῦ ἀφάρτου Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὁ φωτισμὸς τῶν ἀνθρώπων, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, Θεογεννητὴρ Μαρία τοὺς σὲ ὑμνοῦντας ἐν πίστει, βύσαι πταισμάτων Παρθένε.

Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς, ὁ Οἶκος τοῦ Ἑβραῖ.

11. Σεπτεμβρίου, τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου αὐτονομίου. Ἐσπέρας ψάλλ. στιχ. 6. τῆς ἁγίας 3. καὶ τοῦ ἁγίου 3.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Γυναικεῖω ἐν σώματι, καὶ ἀνδρεῖω ἐν σχήματι, ἀνδρικά διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὄρμας τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τῆ συντόμῳ δεήσει Θεοδώρα, καὶ ταῖς θείαις, πρὸς τὸ Θεῖον, καὶ ἀνευδότοις σου νεύσεσιν.

ὑπὸ γῆν σε ὁ ἥλιος, ὑποδύς οὐκ ἔωρακε, πλημμυλοῦσαν ἐγνώθῃ σε ὁ αὐτός, καρδιογνώστης καὶ Κύριος, ὁ βλέπων τὰ κούφια, καὶ κατηύγασε φωτὶ, διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἔσπευσας τοῦτον θεραπεῦσαι, ἐπιμόνῳ ἐγκρατεῖᾳ, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγνοήσασα, ὅπερ οὐκ ὠδίνησας, στέργεις ἠψιον, καὶ πατρικὸς σπλάγχχνος· ἐνδοξε, ἐκτρέφουσα

φουσα ἔφερες, εὐσεβεῖ τῷ λογι-
σμῷ, τὸ ἀνθρώπινον ὄνειδος τὴν
ἀνύποιστον, ἐπιτίμησιν ὄντως Θε-
οδώρα· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου,
ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ Ἱερομάρτυρος. (Ζῆτει
εἰς τὸ τέλος.) Δόξα καὶ νῦν ἤχος β'. Δευ-
τε φιλοκάρηνοι φύλλα 22. Ἀπόστιχ.
Οἴκος τοῦ Ἐφραθᾶ. φύλλα 31. Απολυ-
τίκια. Ἐν σοὶ Μήτηρ. Καὶ τρέπων μέ-
τοχος, (ὅρα εἰς τὸ τέλος). Το πρωῒ, κα-
νὼν τῆς ἡμέρας, κοντάκιον τῆς Ἐορ-
τῆς φύλλα 26.

Κοντάκιον, ἤχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Τὴν νύκτα τῶν παύων, ἐκφυ-
γοῦσα Θεόφρον, προσήλθες νοη-
τῶς, τῷ ἡλίῳ τῆς δόξης, ἀσκήσει
νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σπιρ-
τήματα· ὅθεν γέγονας, ὑπογχιμ-
μὸς μοναζόντων, καὶ ἀνόρθωσις,
τῶν πεπτωκότων ἐν βίῳ· διὰ σε
γεραίρομεν.

Τῇ 11 τοῦ Σεπτεμβρίου, εορτάζομεν
τὴν μνήμην τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς
Ἀλεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Εὐφρόσυνος,
ὁ μάγιστρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Διόδωρος, Διομήδης, καὶ ὁ
Δίδυμος, οἱ ἀπὸ Λαοδικείαν τῆς Ἀσίας,
μαστιζόμενοι τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Ἰά, ζῆφει τελειοῦται,
εἰς τὴν Περσίαν.

Ὁ ἅγιος Δημήτριος καὶ Εὐαθία, ἡ
σύζυγος αὐτοῦ καὶ Δημητριανὸς ὁ υἱὸς
αὐτῶν, λιμῷ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβήταις.

Ἐξικοσπευλιόριον τῆς Ὁσίας.

Γυναικες ἀκουσίσθητε.

Τὸ σχῆμα διαμείψασα, χρυ-
πτοφανῶς ἐσκήνωσας, μέσον ἀν-
δρῶν μοναζόντων, νύμφη Χριστοῦ
Θεοδώρα, τρωβείτα βίῳ ἔρωτι· ὠ-

θαύμα! πῶς τὴν ἀδικον, συκοφαν-
τίαν ἤνεγκας, τὸν πτεριστὴν τρο-
πουμένη, τῆς Εὐας Μήτηρ Ὁσία.

Τοῦ ἁγίου. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἐν Ἱερεῦσιν ὄρθης κλέος
Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν Στεφά-
νων ἔτυχες μάκαρ, τῶν εἰδώλων
πλάνην πάσχει πατήσας, ἱερουργέ
Αὐτόνομε, καὶ τὰ βραβεῖα τρισμά-
καρ, τῆς νίκης ὅθεν ἐδέξου.

Τῆς Ἐορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐκ τῆς ἀκάρπου σήμερον, Ἄν-
νης ἄνθος προήλθεν, ἡ Θεοτόκος
ἅπαντα, εὐαθίας ἐνθέου, πλη-
ροῦσα πέρατα κόσμου, καὶ γαρᾶς
ἀειδίου, ἐμπιπλώσα τὴν κτίσιν, ἣν
ὕμνοντες ἀξίως, εὐφρημώσωμεν ὡς
οὖσαν, τῶν γηγενῶν ὑπερέραν.

Ἀπόστιχα. Οἴκος τοῦ Ἐφραθᾶ φύλλα
31, καὶ ἀπόλυσις.

12 Σεπτεμβρίου. Τοῦ ἁγίου μάρτυ-
ρος Αὐτονόμου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ
εορτὴ τῆς Θεοτόκου, διὰ τοῦτο ψάλλο-
μεν ἅπαντα αὐτῆς τὸ πρωῒ, Κοντάκιον
τῆς εορτῆς, φύλλα 26.

Τῇ 12 Σεπτεμβρίου εορτάζομεν τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτο-
νόμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς
Κορνοῦτος ἐπίσκοπος Ἰκονίου, ζῆφει
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεόδωρος, ἐπί-
σκοπος Ἀλεξανδρείας, ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰουλιανὸς ὁ Γαλλέ-
τιος, ζῆφει τελειοῦται ἐν ἔτει 300.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μακεδόνιος, Θεό-
δουλος, καὶ Τατιανὸς, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ωλιανὸς, κυρὶ τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος Δανιὴλ ὁ ἐν τῷ Θατίρ, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς.

13. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἀναστάσεως, καὶ Προεόρτια τῆς Ἰψώσεως, καὶ Κορνηλίου μάρτυρος.

Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Εἰ τύχη Κυριακῆ, καταλιμπάνεται τοῦτου ἡ ἀκολουθία, καὶ ψάλλεται ὅτι θέλει ὁ προεστός ψάλλονται δὲ τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν ἐγκαινίων, καὶ τῶν προεορτιῶν τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλ. στίχ. ς'. ἰδιόμελα τῶν Ἐγκαινίων γ'. καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια γ'. ἤχος κλ. β'.

Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔγων· μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαίνιζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεὸν, ὡς φησιν Ἡσαίας· ἄς τινὰς ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἔθνων Ἐκκλησίας, ἀρτι καθισταμένας, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ ἡμεῖς, τὰ παρόντα Ἐγκαίνια, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ἐγκαίνιζεσθε ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρώσιν μισησάντες, καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν. Οὕτως ἐγκαίνιζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἐβου πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκ-

κλησίαν σου Χριστέ, προαιώνιε Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτὴν, ἐπὶ πέτρῳ τῆς πίστεως· διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως γενόμενον ἄνθρωπον· εὐχαριστοῦντες οὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες· Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἐτι Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Δόξα, ἤχος κλ. β'. Ἰωάννου μοναχοῦ.
Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀθλοφόρων, ἀγαθῆ Παντοδύναμη.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ξύλον ἐφανερώθη· σήμερον γένος Ἑβραίων ἀπώλετο· σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλέων, ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδάμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου Δαίμονες ἐφριξαν· Παντοδύναμη Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ. Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός. Ζῆται εἰς τὰς 14 τοῦ Σεπτεμβρίου. Δόξα, ἤχος β'.

Ανατολίου.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελούντες, τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουρουμουμέναις, ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναμαχτοὺς καὶ ἀχράντους

θυσίας· ἀντιδίδοντα τε τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Θεὸς θησαυρὸς ἐν γῆ κρυπτόμενος. (Ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τοῦ Σταυροῦ.)

Ἀπολυτικίον τῶν Ἐγκαινίων ἤχος δ'.

Ως τοῦ ἁγίου στερεώματος τὴν εὐπρεπείαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ Ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε· Κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις, τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος β'. τοῦ Σταυροῦ.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαλότητος, ὃν ἔδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶ'ε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστός· τὸν κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ· ψυχὰς ἐγκαινίζονται· οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καὶ ἐγκαταμίξει τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχ. Κάθισ. ὁμοιον.

Ἐσθρτιος σήμερον τῶν Ἐγκαινίων πιστοὶ, ἡμέρα κατέλαβε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς, καὶ

προτρέπεται, πάντας ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαίδρῳ τῷ προσώπῳ, ἄσματα τῷ Δεσπότη, ἐκ μυχοῦ τῆς καρδίας, αἰνέσαι πι-ῶς ὡς λυτρωτῆ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας. Κοντάκιον

ἤχος δ'. Ἐκπράνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἢ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστούς· ἐν ᾧ ἐστάτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν οἶκον στερεώσον Κύριε.

Τῇ 13 τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰ προεόρτια τοῦ τιμίου Σταυροῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ μάρτυς Κορνήλιος, ὁ ἑκατόνταρχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κρονίδης, Λέοντιος καὶ Σεραπίων ἐν θαλάσῃ βληθέντες, τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Γορδιανός, Σελευκος καὶ Μακρόβιος θηρίοις δοθέντες, τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Οὐαλέριος καὶ Στράτιων τῷ πόθῳ τῶν μαρτύρων τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Λουκιανὸς καὶ Ζωιτικὸς, ζίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἥλει, ζίφει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Πέτρος, ὁ ἐν τῇ Ἀγρῆᾳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Ἰερόθεος ὁ νέος, ὁ Ἰσθρίτης, ὁ γεννηθεὶς εἰς Καλαμάταν τοῦ Μωρείου, ἐν ἔτει 1686, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Ἰσθρίων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καταβασίαι. Σταυροῦ χαράζος.

Ἐξαποστολεῖριον. Τοῖς μνηταῖς συνέλωμεν.

Ἐν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος, ὕψω-

Θεις ἔκουσίως, ἐπὶ Σταυροῦ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καινίσας πᾶσαν τὴν κτίσιν· τάφῳ δὲ ζωοδότῳ, ἐτέθη καὶ τριήμερος, ὡς Θεὸς ἐξανέστη, οὐ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν, σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, τὰ ἐγκαίνια πάντες.

Ἐτερον, ὅμοιον.

Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, καὶ Θεὸς σωτηρίαν, διὰ Σταυροῦ εἰργάσατο, σαρκωθείς ἔκουσίως, εἰς ἀνακαινίσιν κόσμου· τάφῳ καταθείς δὲ, τριήμερος, ἐγήγερται, καὶ ζωῆς αἰωνίου, τὴν ἑαυτοῦ, προδεικνύει ἐγερσιν, ἧς ἐν πίστει τελοῦμεν τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ Θεοῦ σὺν Ἀγγέλοις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετ' εὐφροσύνης κράζομεν, σοὶ τὸ Χαῖρε Παρθένη· χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐσ· χαῖρε δι' ἧς ἀνυψώθη, τῶν βροτῶν ἡ οὐσία, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου· χαῖρε δι' ἧς, ὑπ' Ἀγγέλων πάντοτε προσκυνεῖται, ἐν οὐρανοῖς πανύμνητε, Θεοτόκε Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες. Πᾶσα κνοή· ἰστώμεν στίχ. δ. ἤχος δ. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσιμος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαίνιζεται, φωτοφόρος οἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον· βλυστάει βεῖθρα χάριτος· θαυμάτων βρῦει τὰνάματα· καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Ἦστραφεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανῆς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαίνιων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν, ὅπως ἴλεωσιν εὐρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιοῖ ἐφίεμνοι· τοῦ Σταυροῦ σκήπτρον ἅγιον, ψυχᾶς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῇ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἀγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσιν.

Δόξα, ἦχος γ'.

Πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγου ἀνθρώπου· γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια· ἕως καιρὸς ὁ βίος, ἐγκαίνιξέσθω σοὶ πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά· Τοῦτο τῇ Ἐσθῆ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος· οὕτως ἐγκαίνιζεται· ἀνθρώπος, οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαίνιων ἡμέρα.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλᾶμῳ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοῦ σεαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, τοῖς ἀσεβίμοις ἡμῖν,

βασί·

βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλοανθρω-
πευσάμενος, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς
κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπό-
σοῦ διάστασιν· ἀλλ' οἰκτείρησον
μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστά-
σει λαόν σου· καὶ ἀνάστηθι, πολέ-
μῃσον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς,
ὡς παντοδύναμος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

14. Ἡ Ἰψωσις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωο-
ποιοῦ Σταυροῦ.

Ἄργια καὶ Νηστεία, οἷα, ἡμέρᾳ τύχη,
εἰ δὲ Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, καταλύο-
μεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

Ἐν τύχῃ Κυριακῇ, καταλιμπάνον-
ται ὅλα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ ψάλλον-
ται πάντα τοῦ Σταυροῦ. Ἐν τῷ Ἐσπε-
ρινῷ, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακῇ, λέγομεν τὸ
Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ κάθισμα. Εἰδ' οὖ,
μετὰ τὸν προσημιακόν, τὸ Κύριε ἐκέ-
κραξα· ἰστώμεν στιχ. ς'. καὶ ψάλλο-
μεν στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες
αὐτά.

ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν
αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄ-
χραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται
κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείνας
γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρω-
θέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυ-
νε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι,
ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑ-
περβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγη-
θότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄ-
κραν συγκιτάβασιν.

Μωσῆς προστύπου σε, χεῖρας
ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατρο-
πούμενος, Ἀμαλήκ τὸν τύραν-
νον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν Πιστῶν

καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα,
Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δι-
καίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁ-
σίων διάσωσμα· διὸ σε ἀνυψούμε-
νον, βλέπουσα ἢ κτίσις εὐφραίνε-
ται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα
Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα
συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περι-
έπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθό-
μενοι, σήμερον ὑψούμενος θείῳ
νεύματι, ἀνυψοῖς ἅπαντας, τοὺς
κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας καὶ
εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας· ὄ-
θεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖλεσι, πιστῶς
περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν
ἀρούμεθα, Ὑψοῦτε βοῶντες, Χρι-
στὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ
αὐτοῦ προσκυνήσατε θεῖον ὑπο-
πόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐ-
λογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν,
δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύ-
νη· τὸν γὰρ Προπάτορα Ἀδὰμ ὁ
ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ
δεδεάζεται· καὶ πίπτει κατενεγ-
θεῖς πτώμα ἐξαισίον, ὁ τυραννίδι
κρατήσας τοῦ βασιλείου πλάσμα-
τος. Αἵματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφους
ἀποπλύνεται· καὶ κατὰρα λέλυται,
καταδίκης δικαίας, ἀδίκῳ δικῆ τοῦ
δικαίου κατακρίνεντος· ξύλῳ γὰρ
ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθει
τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λύσαι
πάθῃ τοῦ κατακρίτου. Ἀλλὰ δό-
ξα Χριστῆ Βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡμᾶς
σου φρικτῆ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς ἔσω-
σας πάντας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-
λάνθρωπος.

Εἰσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εξῆρε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ Θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε ποιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶν, καὶ οὐκ ἔδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωσῆ λέγοντες· Τί ποιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωσῆς πρὸς Κύριον, καὶ εἶδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐπέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαίωματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέραξε καὶ εἶπεν· Ἐν ἀκοῇ ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωπίση τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαίωματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρεπέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἐρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀναμέσον Αἰλείμ, καὶ ἀναμέσον Σινά.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μὴ δὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐ-

λεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὕρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπᾶσιν αὐτὴν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μηκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς, πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ' εἰρήνης. Ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεγομμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτὴν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἄνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλὴμ διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες σοὶ οὐ δουλεύουσιν, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἤξει, ἐν κυκάρισσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρω ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω· Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδαικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παρῶ-

ροξυνάντων σε, και προσκυνήσου-
σιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου
πάντες οἱ παρωξύναντές σε, και
κληθήσῃ Ἥλις Κυρίου Σιών τοῦ
Ἁγίου Ἰσραὴλ διὰ τὸ γεγενῆσθαι
σε καταλειμμένην, και μεμιτη-
μένην, και οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι·
και θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον,
εὐφροσύνην γενεᾶς γενεῶν. Καὶ
θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, και πλου-
τον βασιλείων φάγεται· και γνώ-
σῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε,
και ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰ-
σραήλ.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ἤχος α΄.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγίο-
φθογγος ῥήσις τοῦ Δαυὶδ, πέρας
εἴληφεν· Ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς, τὸ
τῶν ἀχράντων ποδῶν σου προσκυ-
νοῦμεν ὑποπόδιον· και ἐν τῇ τῶν
πετερυγῶν σου ἐλπίζοντες σκιαῶ,
πανοικτίρμον βοῶμέν σοι· Σημει-
ωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προ-
σώπου σου, και ἀνύψωσον τοῦ ὀρ-
θοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρασ, τῇ
τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώ-
σει, Χριστέ πολυέλεε.

Ἦχος β΄. Θεοράνου.

Θεὸς θησαυρὸς ἐν γῆ κρυπτό-
μενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς,
ἐν οὐρανοῖς εἰδείκνυτο Βασιλεὶ εὐ-
σεβεῖ, νίκας κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμ-
μὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθῶς
πίσται και πόθῳ, θεόθεν ἀναδρα-
μῶν πρὸς θεωρίας ὑψωσιν, σπου-
δῇ μεγίστῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέ-
σφηεν, εἰς κόσμου λύτρον, και σω-
τηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Κυριανοῦ.

Ἡ τῶν χειρῶν ἐναλλαγὴ τοῦ
Πατριάρχου Ἰακώβ, ἐπ' εὐλογία
τῶν τέκνων, τὸ κραταῖον τοῦ Σταυ-
ροῦ σου προεδήλωσε σύμβολον·
ὃν περ ἡμεῖς κατέχοντες, ἀβρα-
γές φυλακτῆριον, τὴν τῶν δαιμό-
νων πανσθενῶς ἐκδιώκομεν φά-
λαγγα· και τοῦ Βελίαρ ἐν αὐτῷ,
τὴν ὄφρυν καταβαλόντες, τοῦ ἐ-
χθίστου Ἀμαλήκ τροπούμεθα τὴν
πανώλεθρον δύναμιν. Αὐτὸν και
νῦν ἀνυψούμενον, εὐσεβοφρόνως
οἱ πιστοὶ, εἰς ἰλασμόν ἀμαρτιῶν,
τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῷ πλεί-
ονι φωνῇ βοῶντες προσφέρομεν·
Κύριε ἐλέησον, ὁ ἐκ Παρθένου σαρ-
κωθεὶς· οἰκτερον τὸ τῶν χειρῶν
σου ἀγαθὸ σὸφὸν δημιουργημα.

Ὁ αὐτός. Λέοντος Δεσπότου.

Σὺ μου σκέπη κραταῖα ὑπάρ-
χεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου,
ἵνα πίσται και πόθῳ, προσκυνῶ και
δοξάζω σε.

Δόξα, και νῦν ἤχος δ΄. Ἀνατολίου.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστέ
τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας
Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναν-
τίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σι-
ναῖ· ὅτε γὰρ ἐφῆπλου τὰς χεῖρας,
Σταυροῦ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυ-
εν ὁ λαός· νυνὶ δὲ τῶν πραγμά-
των ἡ ἐκβασίς εἰς ἡμᾶς πεπλήρω-
ται. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται,
και δαίμονες φυγαδεύονται. Σή-
μερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθο-
ρᾶς ἠλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ
Σταυροῦ, ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χα-
ρίσματα· διὸ γηθόμενοι πάντες,

προσπί-

προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· ὡς ἔμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. προτόμοια ἤχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτειχίσμα. Δι' οὐ ἐξηφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήρηγται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Ὅσιων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, Λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ἴψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὐ ἐλύθη τῆς ἀράς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράστων ἐχθρὸς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει Πανσεβάσμιε ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλείων κραταίωμα, σέβενος Δικαίων, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια, ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος, ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑψ' ἧς ποιμαίνομεθα, ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὁ περιέπουσιν Ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία Δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγὸς, τῶν ἀσθενούντων ἰατρὸς ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας Σταυρὲ τίμιε· δι' οὐ

διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήλθη· σεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χεροὶ καθορώντες σε, Ἄρχιτερέων ὑψούμενον, τὸν ὑψαλέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνούμενον, ἀρνούμενοι πλουσιῶς, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἐαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώτατο καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιον σοι βωῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρὸν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνούντες χεῖλεσιν ἀναξίσις, σὲ τὸν κατεξιώσαντα παγγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι Κύριε, σὺν τῷ Ληστή τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς εὐσεβεῖσι, κατὰ βιβράων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἐκ γ'. καὶ ἀπολυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδέεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι

Αγ-

Αησιτή· και τρυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοί. Μνήσθητί μου Κύριε. Δέξαι ὡς περ ἐκείνον και ἡμᾶς, κραυγάζοντες· Ἠμάρτομεν, πάντες τῆ εὐσπλαγγνίας σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστῆ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὦν γὰρ κατέπεε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφῳ ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, και δοξολογοῦμέν σε, Ἰεθεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Προδιστύπου μυστικῶς κάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτήρ μου· και ἐστὴ ὁ ἥλιος ἕως ἐχθροῦς, ἀνείλεν, ἀνίσταμένους σοί τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὄρων, θανάτου κράτος λύοντα, και τὸν Ἄδην σκυλεύοντα.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Εἶδσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κενόν.

Πᾶσα πνοή· και τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Πάτερ, δόξα σόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, και ἐδόξασα, και πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστῶς και ἀκούσας, ἔλεγε βροντῆν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλε-

γον, Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, και εἶπεν, Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ Κόσμου τούτου. Νῦν ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου σούτου ἐκβλήθησεται ἔξω. Καὶ γὰρ εἰάν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. Τούτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἐμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος, Ἠμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ Νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, και πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ εἶς μεθ' ὑμῶν ἐστί. Περιπατεῖτε ἕως τὸ εἶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ, και ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτία οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ εἶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ εἶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τὴν γῆν ἢ Ἐορτὴ τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Ν'. Εἶτα, Δόξα, ἦχος β'.

Σὺ μου σκέπη κραταιά ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγιασάσόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πιστεῖ και πόθῳ, προσκυνῶ και δοξάζω σε.

Και νῦν, τὸ αὐτό.

Και τὸ Ἰδιόμενον, ἦχος πλ. β'.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ, χεῖμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, νοσοῦντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις ἐλέησον ἡμᾶς.

Και!

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ἧς τὴν δε-
τὴν ἀκροστιχίδα φέρει.

Σταυρῷ πεποιθὺς, ὕμνον ἐξευρόγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ῥδὴ α. ἤχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**ταυρὸν χαράξας Μωσῆς,
ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ τὴν ἐρυθρὰν
δίετέμε, τῷ Ἰσραὴλ πελεύσαντι,
τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς
ἄρμασι κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐ-
ρους διαγράψας τὸ ἀτήτητον ὀ-
πλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.»

Τὸν τύπον πάλα Μωσῆς, τοῦ
ἀχράντου Πάθους, ἐν ἐκτυπῶ προέ-
φνε, τῶν ἱερῶν μεσοῦμενος. Σταυ-
ρῷ δὲ σχηματισθεὶς, τεταμέναις
τρόποιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ
κράτος διολέτας, Ἀμαλὴν τοῦ
πανώλους. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν,
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ανέθηκε Μωσῆς, ἐπὶ στήλης
ἄκος, φθοροποιῦ λυτήριον, καὶ
ιοβόλου δῆγματος, καὶ ξύλῳ τύ-
πῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρό-
μενον, ὄφιν προσέδησεν ἐγκάρ-
σιον ἐν ταύτῳ, θριαμβεύσας τὸ
πῆμα. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Υπέδειξεν οὐρανὸς, τοῦ Σταυ-
ροῦ τὸ πρόπαιον, τῷ εὐσεβείας
Κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι,
ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλή-
θη φρύαγμα, ἀπάτη ἀνετράπη δέ,
καὶ πίστις ἐρηπλώθη, γῆς τοῖς
πέρασιν θεία. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας.

Ῥδὴ Γ'. Εἰρμός.

«**Ρ**άβδος εἰς τύπον τοῦ Μυ-

τήριου παραλαμβάνεται. Τῷ βλα-
στῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἰερέα. Τῇ
στερευοῦσῃ δὲ πρώην Ἐκκλησίαν
νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ εἰς
κράτος καὶ στερέωμα.»

Ως ἐπαφῆκε ῥαπίζομένη ὕδωρ
ἀκρότομος ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ
σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐ-
δήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον.
ἧς ὁ Σταυρὸς, τὸ κράτος καὶ στε-
ρέωμα.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρα-
θεισῆς, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλή-
θη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ρυ-
πτικὸν ἀμαρτίας τῶν πιστῶν γὰρ
Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλείων,
κράτος καὶ στερέωμα.

Καταβασία. Ράβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα. ἤχ. πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν.

Εν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρῶν,
ξύλον ἐγύμνωσεν, οὐπερ τῇ γού-
σει, ὁ ἐχθρὸς εἰσφέρει νέκρωσιν.
τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς
ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον,
ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος
ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν
ὄρωντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει
λαοὶ, συμφώνως ἀνακράξωμεν.
Πλήρης δόξης ὁ οἶκος σου. Δίς.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ἰσαχῆκα Κύριε, τῆς οἰκο-
νομίας σου τὸ μυστήριον, κατενό-
ησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου
τὴν Θεότητα.»

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλῳ
Μωσῆς πηγᾶς ἐν ἐρήμῳ πάλαι,
τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν,
τῶν ἐθνῶν προφαινῶν τὴν μετά-
βειαν.

Ο βυθῷ κολπωσάμενος, τέ-
μνουσαν

μνούσαν ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ἕλω τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαίρομενος.

Ἰερῶς προστοιβάζεται, ὁ τετραμερῆς λαὸς προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ μαρτυρίου σκηπῆς, σταυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Θαυμασιῶς ἐφαπλούμενος, τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυρός· καὶ διηγῆσαντο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία. Εἰσακήκου Κύριε.

Ἦδῃ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ω** τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.»

Σὲ τὸ αἰδιμιον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ἢ τὴν Ἐδέμ φυλάττουσα, στρεφομένη ῥομφαία, Σταυρὸν ἠδέσθη· τὸ φρικτὸν δὲ Χερουβὶμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἰσχυροῦν δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττουσι χαρραττόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολοῦσιν· οὐρανοῦν γηγενῶν, γένος δὲ γόνου κάμπει Χριστῷ τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκράτοις, φανερὸς ὁ θεὸς Σταυρός, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστράψας οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χρι-

στῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβασία. Ἡ τρισμακάριστον ξύλον.

Ἦδῃ ς'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ν**οτίου θηρός ἐν σπλάγγχοις, παλάμκς Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς· ὁθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.»

Ο γῆρα καμφθεὶς, καὶ νόσω τρυχωθεὶς, ἀνωρθοῦτο Ἰακώβ χειρὰς ἀμείψας, τὴν ἐνεργεῖαν φαινων τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· τὴν παλαιότητα καὶ γὰρ, τοῦ νομικοῦ σκιδώδους γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Θεός, καὶ τὴν ψυχόλειθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπῆλασε.

Νεαζούσαις θεῖς παλάμας, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύτερον κλέος, ὁ νομολάτρις λαός· ὑποπευθεὶς ὁθεν οὕτως ἐξηπατήσθαι, οὐκ ἠλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, νεοπαγῆς ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

Καταβασία. Νοτίου θηρός.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωμίμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰχτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων τὴν

συμμα-

συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀτήτητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ο μετὰ τρίτον οὐρανὸν, ἀρείεις ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἀ οὐκ ἔξον γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἐγνωτε. Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν, τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν, καύχημα πάντες· ἐστὶ γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὄπλον εἰρήνης, ἀτήτητον τρόπαιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ΓΨωκίς τοῦ Τιμίμου καὶ Ζωοποιῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Διὰ δὲ τὴν μεγάλην ταύτην Ἐορτὴν, μετετέθη ἡ αὐτοῦ μνήμη, εἰς τὴν 13 τοῦ Νοεμβρίου μηνός.

Μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης Πλακίλλης, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ τῷ 400 ἔτει σχεδόν.

Μνήμη τῆς Ἐκτῆς Οἰκουμένηκῆς Συνόδου, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Παγωνιάτου, γενομένης, ἀπὸ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἀγίου Πατέρων, ἐν ἔτει 670.

Ὁ ἅγιος νέος ἁσιμαρτύς Μακάριος, ὁ ἐν Θεσσαλονικῇ μαρτυρήσας, ζῆρει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1527.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαῖαις Χριστέ.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**κνόσον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας Θεοστου-

γοῦς· ὁμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, ὁμοῦς θηριώδης οὐ πῶρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἐψάλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Ξύλου γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς, φθορὰ παρώκησε· ῥίψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακρίβεις, ὄλω τῷ γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λύμη τῆς νόσου μετέδωκεν· ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ ξύλον κράζομεν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ελυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοῆ, καὶ ξύλον ἠνεγκε θάνατον βροτοῖς, τὸ μὴ εὐκαίρως μεταληφθὲν ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμου δέ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἰργετο, ὁ νυκτιλόχου δυσθανοῦς ἠνέωξεν, εὐγνωμοσύνη κράζοντος· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ράβδου προσπτύσσεται τὸ ἄκρον Ἰωσήφ, ὁ γεννησόμενα, βλέπων Ἰσραὴλ, τῆς βασιλείας τὸ κραταῖον, ὅπως συνέξει ὁ ὑπὲρ ἐνδοξος σταυρὸς προδηλῶν· οὗτος γὰρ τοῖς βασιλευσὶ, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πίστει κράζουσιν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ἐκνόσον πρόσταγμα.

ᾠδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ὐλογοῦτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα

τέρα Θεόν ὑμνεῖτε τὸν συγκατα-
βάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρό-
σον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψώ-
τε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχων, Πνεῦμα
Πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας. »

Υψουμένου ξύλου, βαντισθέν-
τος ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος
Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε, αἱ τῶν οὐ-
ρανῶν Δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνά-
κλησιν ἐορτάζουσαι· Λαοὶ προσ-
κυνεῖτε Χριστοῦ τὸν σταυρὸν, δι'
οὗ τῷ κόσμῳ ἀνάστασις εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Γηγενεὶς παλάμαις, οἰκονό-
μοι τῆς χάριτος, Σταυρὸν, οὗ ἔ-
σι Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὑψώτε, ἱερο-
πρεπῶς καὶ λόγῳ, Θεοῦ Λόγου
σῶμα ἀντιτορήσασαν. Ἰδέτωσαν
ἔθνη πάντα τὸ σωτήριον, τοῦ Θεοῦ
δοξαζόντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὶ τῆ θείᾳ ψήφῳ, προκριθέν-
τες ἀγάλλεσθε, Χριστιανῶν πιστοὶ
Βασιλεῖς· καυχᾶσθε, τῷ τροπαιο-
φόρῳ ὄπλῳ, λαχόντες Θεοθεν,
Σταυρὸν τὸν τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ
εὐλα πολέμων, θράσος ἐπιζητοῦν-
τα, σκεδάννυνται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ἦδι θ'. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχο-

λογεῖται. Ὁ Εἰρμός.

«**Μ**υστικὸς εἶ Θεοτόκε, Παρά-
δεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα
Χριστὸν, ὑπ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ,
ζωηφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργηται
δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου,
προσκυνούντες αὐτὸν, σὲ μεγα-
λύνομεν.»

Αγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ, εὐλα
σύμπαντα, ἀγκαθεισίης τῆς φύσε-
ως αὐτῶν, ὑπ' οὗ περ' ἐξ ἀρχῆς,

ἐφυτεύθη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν
ξύλῳ· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προ-
σκυνούμεν αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Ιερὸν ἡγέρθη κέρας θεόφροσι,
τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυ-
ρὸς, ἐν ᾧ ἀμαρτωλῶν νοουμένων,
συνθλιῶνται τὰ κέρατα πάντα· δι'
οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνούμεν
αὐτὸν καὶ μεγαλύνομεν.

Εἰρμός. Ἄλλος.

«**Θ** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου,
τῷ γένει προτγενόμενος θάνατος,
διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον·
τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ παγγε-
νῆς, κατὰρα διαλέλυται, τῷ βλα-
στῷ τῆς Ἁγνῆς Θεομήτορος· ἦν
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν
μεγαλύνουσιν.»

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύ-
λου, ἑάσας ἀναιρέσιμον Κύριε,
διὰ Σταυροῦ τελειῶς ἐξήλειψας·
ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ, πι-
κρίαν ὑδάτων Μετῆρας, προτυποῦν
τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἦν
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν
μεγαλύνουσιν.

Αδιαλείπτως βαπτομένους,
τῷ ζῳῳ τοῦ Προπάτορος Κύριε,
διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας σήμερον·
ὡς γὰρ τῆ πλάνῃ ἄγαν ἀκρατῶς,
ἡ φύσις προκατηγένη, παγκλή-
ρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ
φῶς τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν εἰ
πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ινα τὸν τύπον ἀποδειξῃς, τῷ
κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν
τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἐνδο-
ξον, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτι
ἀπλέτῳ ἡγλαϊσμένον, Βασιλεῖ πα-
νοπλίαν ἀήτητον· ἦν πᾶσαι αἱ
αἱ Δυ-

Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύ-
νουσιν.

Καταβασία. Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε.

Καί, ὁ διαβρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστολείριον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁράντων σε.

Λέγεται Δίς.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς
οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὠραιότης
τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, Βασι-
λέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, Πι-
στῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγ-
γέλων ἡ δοξα, καὶ τῶν Δαιμόνων
τὸ τραῦμα.

Ἐτερον δὲ λέγεται ἅπαξ.

Γυναικὲς ἀκουσίσηται.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ
κόσμος ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρί
συνεδρεύων, καὶ Πνεύματι τῷ Ἀ-
γίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας ἀπλώσας,
τὸν κόσμον ὅλον εἰλκυσας, πρὸς
σὴν Χριστέ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν
εἰς σέ πεποιθότας, θείας ἀξίωσον
δόξης.

Εἰς τοὺς Αἰνοῦς, Πᾶσα πνοή· ἰσθῶμεν
στίχους, δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ
προσόμ. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!
τὸ ζωηφόρον συτὸν, ὁ Σταυρὸς, ὁ
πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος,
ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι
πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται
δαίμονες ἅπαντες· ὡ οἶον δώρη-
μα, τοῖς βροτοῖς· χαράρισται! δι'
οὐ Χριστέ, σώσον τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δίς.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!
ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαπτά-
σας τὸν ὑψιστόν, ἀπό γῆς ὑψού-

μενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον·
δι' οὐ πρὸς Θεόν, πάντες εἰλκύ-
σθημεν, καὶ κατεπόθη, εἰς τέλος
θάνατος· Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὕψ'
οὐ ἀπολάβομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀ-
θανάτου βρώσεως, Χριστόν δοξά-
ζοντες.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!
εὖρος καὶ μήκος Σταυροῦ, οὐρα-
νοῦ ἰσοστάσιον· ὅτι θεία χάριτι,
ἀγιάζει τὰ σύμπαντα· ἐν τούτῳ
ἔθνη βάρβαρα ἤτηνται, σκηπτρα
ἀνακτῶν ἠδρασταί. Ὡ εἰσὶν κλί-
μακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς
οὐρανοῦς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι,
Χριστόν τὸν Κύριον.

Δοξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυ-
ρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέ-
χονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμ-
βάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ
σώματος, καὶ πάσης μαλακίας.
Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ
τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν,
ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν
σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ,
ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ
Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη.

Ἡς ψαλλομένης, ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς
πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ εἰπέρ-
χεται μετὰ τοῦ θυμιατοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ
Τραπεζῇ, καὶ θυμῶν τὸν Τίμιον Σταυ-
ρὸν σταυρεῖδῶς, αἶρει αὐτὸν μετὰ Δί-
σκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Καὶ προπορευ-
ομένων δύο λαμπάδων, φέρει αὐτὸν
μέχρι τῶν βασιλικῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ·
κἀκείσε ἱσταται. Καὶ πληρωμένης τῆς
Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τριταγίου, λέγει
ὁ ἱερεὺς μεγαλωφώνως, Σοφία ὀρθή· Καὶ
ἀεγομένου τοῦ τροπαρίου, Σώσον Κύριε
τὸν

τὸν λαὸν σου· καὶ οὕτως εἰσθεύει μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καὶ ὄντος πύτρεπισμένου Τετραποδίου, τίθεται ὁ Τιμιος Σταυρὸς ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ θυμῶ σταυροειδῶς ὁ ἱερεὺς. Εἰθ' οὕτω βαλὼν μετάνοιās τρεῖς, κἀν ὅποια καὶ ἐστὶν ἡμέρα, καὶ λαβὼν ἐπὶ χειρᾶς τὸν Τιμιόν Σταυρὸν γυμνὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἵσταται ἐμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου, βλέπων κατὰ Ἀνατολάς, καὶ λέγει εἰς ἐπίκουρον πάντων·

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

1. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς α'. ἑκατοντάδος, τοῦ Κύριε ἐλέησον ρ'. σπραγιζόντος τοῦ ἱερέως ἐν ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τρεῖς. Εἶτα κλίνει τὴν κεφαλὴν, ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχει τῆς γῆς· καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἄχρι συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος· ἡνίκα δὲ θῆται εἰς τὸ Θ7, Κύριε ἐλέησον, ὑψοὶ τὴν φωνὴν ὁ Ἐκκλησιαάρχης. Καὶ αἰσθόμενος ὁ ἱερεὺς τέλος λαμβάνει τὴν ἑκατοντάδα, σπραγιζει πάλιν τρεῖς. Εἶτα στραφεὶς ἐπὶ τὸ Νοτιον μέρος, λέγει·

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλείων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι, κατευδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολεμῖον.

2. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς β'. ἑκατοντάδος· καὶ ποιεὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δευτέραν ὕψωσιν, ὡς προεγγραπται. Εἰθ' οὕτω στραφεὶς ἐπὶ δυσμᾶς, λέγει·

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ βούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρὸς ἡμῶν, (θεῖνος, ἡγουν τοῦ Προεσώτου) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

3. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς γ'. ἑκατοντάδος. Πληρομένης δὲ αὐτῆς, στρέφεται ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ βορειον μέρος, καὶ λέγει·

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν, υγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

4. Καὶ γίνεται ἡ δ'. ὕψωσις, καὶ αὐτῆς στρέφεται κατὰ Ἀνατολάς, καὶ λέγει·

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ, υγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν.

5. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς ε'. ἑκατοντάδος. Μετὰ δὲ τὴν ε'. ὕψωσιν, ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Εἰθ' οὕτω. Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν Δέσποτα γ'. Παλλόντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ἀποτίησιν ὁ ἱερεὺς τὸ τιμιον εὐλον ἐν τῷ τετραποδίῳ, καὶ ἀρχονται προσκυνεῖν, ὅτε ἱερεὺς καὶ ὁ Προεστῶς, βάλλοντες μετανοίας γ'. κατενώπιον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· εἶτα ἀσπάζονται αὐτόν· Καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθαι, βάλλουσι μίαν μετάνοιαν. Εἰθ' οὕτως εἰς τοὺς χειροὺς δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Εἶτα εἰσέρχονται οἱ Ἀδελφοὶ δύο δύο, κατὰ τάξιν, καὶ προσκυνοῦσι, καὶ ἀσπάζονται ὁμοίως.

Ψάλλομεν δὲ στιχὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Δεῦτε ἱστοί, τὸ ζωοποιὸν εὐλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χειρᾶς ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὗς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. **Δ**εῦτε ἱστοί εὐλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. **Δ**εῦτε πᾶσαι αἱ πατριάι τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμνοῖς

τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἢ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστόστατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῆ σῆ δύναμι, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑπέταττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγόντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες: Κύριε, ὃ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος.

Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε λαοί, τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε: τὸ δὲ, τὴν ζωὴν ἐξήνηθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀσφαρίσιν τρυγῶντες κραυγάζομεν. Ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δοῦξαι σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Ο τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρασ τῶν πιστῶν, συνυφούται Βασιλέων ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντριβόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου! δοῦξαι σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσεώς ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἢ λέγουσα: Ὁψεσε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑφούται καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἡ-

λευθερώται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ἢ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαβιθικοῦς ὑμνον σοὶ προσφέροντα, καὶ λέγοντα: Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεὸς Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ φιλόθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ προσκυνῆται πάντας, λέγει ὁ Ἱερεὺς, Σοφία, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α' ἦχος α'.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου κί λόγοι τῶν παραπτώματων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Θεὸς μου κενεῶσθε μὴμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσθη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἐπαινὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα. Ταῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β' ἦχος β'.

Ἴνα τί ὁ Θεὸς ἀπίσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Ἰηὺ Θεοῦ, ὁ Σαοκὶ Σταυρωθεὶς ψάλλοντά σοι, Ἀλληλουία.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκ κτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Ἰηὺ Θεοῦ.

Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατασκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Ἰηὺ Θεοῦ.

Ὁ δὲ

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Δόξα. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Ὁ Μονογενὴς Υἱός.

Ἀντίφωνον γ'. ἤχος α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργίζεσθαι
σαν λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου
τῷ Μεγάλῳ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν. Ἦψουτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδία
τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνού-
μεν Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχ. βαρύ.

Ἦψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργίζε-
σθαισαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους, α'. ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγκασμα.

Αδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ,
τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς
δὲ σωζομένοις ἡμῶν δυνάμις Θεοῦ ἐστὶ.
Γέγραπται γάρ, Ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν
σωφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
ἀθετήσω. Που σοφός; Που Γραμματεὺς;
Που σοφιστικὴς τοῦ αἵματος τούτου; Οὐ-
χὶ ἐμώρηνεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ
κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σο-
φίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ
τῆς σοφίας τὸν Θεόν, πῶδῳκῃσεν ὁ Θεὸς
διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος εἰσαῖαι
τοῖς πιστεύοντάς. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι
σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν
ζητοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν

ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίους μὲν σκάνδα-
λον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν. Αὐτοῖς δὲ τοῖς
κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χρι-
στὸν Θεοῦ δύνανται, καὶ Θεοῦ σοφίαν.
Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν
ἀνθρώπων ἐστὶ, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θε-
οῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ.
Βλέπετε γὰρ τὴν κλησὶν ὑμῶν, Ἀδελ-
φοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα,
οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς.
Ἄλλα τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο
ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνη,
καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο
ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά.
Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου καὶ τὰ ἐξου-
θενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ
ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ. Ὅπως
μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐ-
τοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ἡμεῖς ἐσμε ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, ὃς ἐγεννήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θε-
οῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀ-
πολύτρωσις. Ἴνα, καθὼς γέγραπται, ὁ
καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κα-
γὼ ἔλθων πρὸς ὑμᾶς, Ἀδελφοί, ἦλθον
οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, κα-
ταγγέλω ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.
Οὐ γὰρ ἔκρινά τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν,
εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐ-
σταυρωμένον. Κοινοῦκόων.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
προσώπου σου Κύριε.

15. Σεπτεμβρίου, ἡ μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Μεγαλαμάστου Νικηῆκα.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν 3 τροπάρια
τῆς ἑορτῆς. Χαίροις ὁ Ζηκηνόρος Σταυ-
ρός, φύλλα 40. καὶ 3 τοῦ Μάρτυρος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος α'.

Ἰὼν Οὐρανίων Ταγματῶν.

Τὸν ἀειτήριον Μάρτυρα κατε-
πολέμησας, τῇ παναλίμῳ πίστει,
τοῦ Σωτῆρος θεάφρον, βασιάνους
ὑπομεινας· ὄσεν σοφῆ, τοὺς βαρ-

θάρους ἐπίστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὀλων Δεσπότην καὶ ποιητὴν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

Τὰ ἀκροθίνια Μάρτυς, ἐκ τῶν βαρβάρων Χριστῷ, δόξαν προσάξας ὤφθη, ἀθλητὰ θεηγόρε, θανῶν ὑπὲρ Γριάδος· ὄθεν σαφῶς, καὶ τὸ στέφος ἀπειλήρας, καὶ ὡς φωστὴρ διαλάμπεις, θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάγαστε.

Τὴν εὐσεβῆ πανοπλίαν ἀμφιασάμενος, πρὸς πόλεμον ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, Νικῆτα ἀθλοφόρε, ὡς περ ποτέ, Γεδεῶν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφύλων τὰ στίφη καταβαλῶν, ῥωμαλεῶ παβήρσιά σου.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Φωστὴρα τῶν Μαρτύρων σε ἔγνωμεν, Νικῆτα τοῦ Χριστοῦ ἀθλητὰ· σὺ γὰρ τοῦ ἐπι γῆς ἀξιώματος, τὴν δόξαν καταλείψας, καὶ πατρικὴν ἀβείαν βδελυξάμενος, τοὺς θεοὺς αὐτῶν συνέντριψας, καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους κατήσχυνας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μαρτύριον τῆς ὁμολογίας ἐκλήρωσας· καὶ στρατιώτης τοῦ ἐπουρανοῦ Θεοῦ γέγονας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν εὐεργέτην τοῦ παντός, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ Τετραπέρατος κόσμος, φύλλα 48. Εἰσόδος. Προκειμένον, ἤχος βαρῦς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν. Ἐκ τρίτου. Ἀπόστιχ. ἤχ. πλ. β'. Σταυρὸς ἀνυψούμενος, ὄρα 14 Σεπτεμ.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Τῆς νίκης ἐπώνυμος ἀνεδεί-

χθους, Μάρτυς Νικῆτα πανσεβάσμιε, ἐν σταδίῳ κηρύξας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναντίον Βασιλέων καὶ τυράννων αὐτὸν ὁμολογήσας· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνάκτων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου. φύλλ. 48. Ἀλυτυτικὸν, ἤχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, (ὄρα εἰς τὸ τέλος). Καὶ τοῦ Σταυροῦ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Τὸ πρῶτ' Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τὰ ἀνω ζατῶν.

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῆ ἐνθάσει σου, καὶ νίκης λαβῶν, τὸ στέφος τῆ ἀθλήσει σου τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλη Νικῆτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῆ 15. Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικῆτα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἅγιος Βησσαρίων, ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσης ὁ θαυματουργός.

Ὁ ἅγιος Μάξιμος καὶ δύο Κόρας, ζῆσει τελειοῦνται.

Ὁ ὄσιος Φιλόθεος ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Πορφύριος, ὁ ἀπὸ Μίμων, ζῆσει τελειοῦται τῷ 361.

Ἡ εὐρεσις τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος.

Ὁ ὄσιος Γεράσιμος ὁ κτίτωρ τοῦ μοναστηρίου Σουρβίας καλουμένου, πλησίον τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Μακρυνίτσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ᾠ-

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κρής, ὃ ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ μαρτυρήσας, τῷ 1811 ἔτει· τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβίαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Ω: ἐτροπώσω πάνσοφε, τοῦ Σταυροῦ τῇ δεινιάμει, βαρβαρικὴν θρασυτητα, καὶ τυράννων μανίαν, στήσον γενναῖε Νικῆτα, καὶ ἡμῶν ταῖς εὐχαῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, ἀμαρτιῶν, λύσιν παρεχόμενος, ἀθλοφόρε, ὡς παρῶρησιαν ἀπλετον, πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, φύλλα 46.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται, τὸ ζωηφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. α'. Ἰψοῦται Κύριον τὸν Θεόν.

Χαίροις τὸ τῶν πιστῶν, φυλακτῆριον θεῖον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Στίχ. β'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις. Δοξα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πάσα, τῇ τοῦ ἀθλοφόρου ἀγάλλεται ἀθλήσει· καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραϊζομένη, χριστομάρτυς βοᾷ σοι, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότητε. Μὴ ἐλλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς, καταγγέλλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανοῦ χαρᾶς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

16. Σεπτεμβρίου, τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.

Ἐσπερας ψάλλ. στίχ. 6. τῆς Ἑορτῆς 3. ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδοξοῦ θαύματος, φύλ. 46. καὶ 3 τῆς ἁγίας, ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Παρθενίας ἐν κάλλεσι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ψυχὴν λαμπρύνασα Μάρτυς ἐνδοξε. Κατεγγυήθη τῷ κτίσαντι, τηροῦντί σε ἀφθορον εἰς αἰῶνα ἀληθῶς, περὶ τοῦτον χορεύουσα, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρτύρων, χοροστασίαις πανεύφημε.

Καὶ τροχοῖς ὀμιλήσασα, καὶ θηροῖ προσπαλαίσασα, καὶ κυρὶ καὶ ὕδατι στομωθειᾶ σου, τὸν λογισμὸν Θεῶν πνεύματι, τοῦ σκότους τὸν ἄρχοντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, ἀνδρικῶς ἐναπέπνυξας, καὶ ἀνέδραμες, νοητοὺς πρὸς θαλάμους, ὡσπερ πρῶτα, τῷ

νομφίω σου Παρθένε, προσαγα-
γούσα τὴν ἀβλήσιν.

Καὶ θανοῦσα ἀείζων, τῶν αἰ-
μάτων τὴν πρόσχυσιν, εἰς Κυρί-
ου αἰνεσὶν Μάρτυς ἐβλύσας, καὶ
μὲν πιστοῦς καταρδεύουσα, καὶ
γνώσει φωτίζουσα· τοὺς ἀπίστους
δὲ ἐχθροὺς, ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγου-
σα. Ὅθεν τόμος σοι, ἐμπιστεύε-
ται θεῖος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρα-
τύνεις εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας
τὰ δόγματα.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἡ διηνησιμένη ταῖς ἀρεταῖς,
καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμὸν, ἢ
μύρα προχέουσα, ἐν ταῖς καρδίαις
τῶν πιστῶν, ἢ ἐκ τῆς Ἐώας ἀνα-
τείλασα, ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ
ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως,
τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπης
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύ-
ριον, Εὐφημία πανένδοξε, σωθη-
ναὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ Τετραπέρατος κόσμος, φύλλα, 48.

Ἀπόστιχα στιχηρά, ἦχος πλ. β'.

Τρίτημος ἀνεστής.

Ραπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ
σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ ὄνει-
δη, βέλων πάντας ἐκ χειρὸς, λυ-
τρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος
ζωοδότης, καὶ πανοικτίρμων καὶ
φιλόανθρωπος.

Στιχ. Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθὲ,
τοὺς ἄλους καὶ τὴν λόγχην Σω-
τῆρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς
θγοραξ, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ

πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλό-
θρωπε Σωτῆρ ἡμῶν.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσήλωθεὶς δι' ἐμέ,
Σωτῆρ μου υπεράγαθε, ἐβραπί-
σθης, καὶ ὑβρίσθης λυτρωτῆ, καὶ
ὄξος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεντή-
λης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἰωάν. Μοναχοῦ.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, πα-
ρέστη ἢ παρβένος καὶ ἀλληφόρος
καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς
ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κίλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ
τῷ αἵματι τῆς ἀβλήσεως, καὶ βο-
ῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλίασει,
τὴν λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁ-
σμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ
ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀ-
γάπης ἐγὼ· μὴ χωρίσης με νομ-
φίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσί-
αις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύνα-
με Σωτῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, φύλ. 51.

Ἀπολυτίκιον. Ἡ ἡμνάς σου Ἰησοῦ,
(ἦρα εἰς τὸ τέλος.) Καὶ νῦν, τῆς ἑορ-
τῆς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Τὸ πρῶτ' Ἰκοντάκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Ἰψοῦθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀλλήθειᾳ σου καλὸς ἡ-
γωνιστῶ, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς
ἀγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύ-
σσαι πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοί-
μησιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πιστεῖ
παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λει-
ψάνῳ, ἵνα ρυσθῶμεν νόσων ψυχι-
κῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χά-
ριν ἀντλήσωμεν.

Τῇ 16. Σεπτεμβρίου, εορτάζομεν τὴν
μνήμην τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐφημίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Βίκτωρ καὶ Σωσθένης, ἐν θηρίοις τελειοῦνται. Ἡ ἅγια μάχης Μελιτινὴ ξίφει τελειοῦται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίας ποσειδαίας.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τῆς πανευφήμου Μάρτυς Ευφημίας, τὴν μνήμην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν αὐτὴ γὰρ τὸν ὄρον ὀρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἰληφς, καὶ τοῦτον διατηροῦσα, τοὺς ὀρθοδόξους λαμπρύνει.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ, ὁμοίον.

Σταυρός, τοῦ κόσμου πέφυκε σωτηρία. Σταυρός Ἁγίων πάντων ἡ βακτηρία. Σταυρός, Βασιλέων τὸ σερέωμα. Σταυρός, πιστῶν ὀχύρωμα. Σταυρός, ἀνθρώπων ἡ ῥῶσις. Σταυρός, δαιμόνων ἡ πτώσις.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια, ἦχος δ'. Παρθένας ἐγκάλλει φύλλ. 51. Καὶ τὰ Ἀπόστιχα, Τριήμερος ἀνέστης, φύλλ. 52. Καὶ ἀπόλωσις.

17. Σεπτεμβρίου, τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν πρώτων θηγατέρων αὐτῆς, Πίστews, Ἀγάπης, καὶ Ἐλπίδος. Ἐσπέρας, ἰσμῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμ. ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ἐξέλαμψε, φωτισεῖδῃς ὡσπερ ἥλιος, ὁ Σταυρός σου ὁ τίμιος, Χριστέ στηριζόμενος, ἐν Κρανίου τόπῳ, τῷ δεδοξασμένῳ καὶ ἀνυψούμενῳ Σωτῆρ, ἐπὶ τὸ ὄρος σου τὸ πανάγιον, δηλοῖ ἐμφαντικώτατα, ὡς οἱ αὐτοῦ Παντοδύναμη, τὴν ἡμῶν φύσιν ὑψώσας, οὐρανοῖς ὡς φιλόνητος.

Ἀνηγγεῖλαν σήμερον, οἱ οὐρανοὶ ἀκατάληπτε, τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σου φαιδρῶς ἐξαστράψας γὰρ, τοῦ Σταυροῦ ὁ τύ-

πος, φέγγει ἀπροσίτῳ, τὴν μακροὶ καὶ σκληρὰν, τῶν θεοκτόνων γνώμην διήλεξε· διό σου τὴν φιλόνητον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρός ὁ πανάγιος, τὸ ἀκατάληπτον τρόπαιον, ἀπὸ γῆς φανερούμενον, σήμερον προέρχεται, ὡσπερ κεκρυμμένος, θησαυρός, πλουτίων, τὴν οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς, τῆς παγκοσμίου αὐτοῦ χρηστότητος· διό σου τὴν φιλόνητον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα τῶν ἁγίων, ὁμοία.

Παρθένοι νεάνιδες, φύσεως νόμιμα συνδούμεναι, καὶ σαφῶς κρατυνόμεναι ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, τὸν δεσμόν τῆς πλάνης, διέλυσαν πίστει, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν, ἀνδρειωθείσαι, πίστει συνέτριψαν, καὶ νίκης διαδήματι, φωτισεῖδῃς ἐκοσμήθησαν, καὶ νυμφῶνα κατώκησαν, νοητῶς ἀγαλλόμεναι.

Πίστις ἡ πανευφήμος, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἐνδοξος, καὶ Ἐλπίς ἡ θεόσοφος, ἀρετῶν ἐπώνυμοι, τῶν φαινοτάτων, ἀναδεδειγμένοι, ἀβλητικῶς τὸν πονηρὸν, καταβαλοῦσαι, τὸν τὴν Προμήτορα, δολίως ἀπατήσαντα, τοῦ Παραδείσου τὴν οἰκίαν, θεωθεῖσαι ἀπέλαβον, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσαι.

Μυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυτροπῶν κολάσεων, καὶ θανάτου αἱ πάνσεμνοι· νυμφῶσι τὸ κάλλος γὰρ, τοῦ ὠραιστάτου, πίστει ἐκζητοῦσαι, δια ποικίλων αἰκισμῶν, ὠραιῶν.

ώραιωθεῖσαι, τούτω συνήφθησαν, Σοφίας τὰ βλασφήματα, Πίσις, Ἐλπὶς καὶ Ἀγάπη τε· οἱ αὐτῶν ἡμᾶς Κύριε, τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστέ. φύλλα 39. Ἀπόστιχα. Τριήμερος ἀνάστης. φύλ. 52. Ἀπολυτικόν, Οἱ Μάρτυρες σου. (ὁ ρα εἰς τὸ τέλος.) Καὶ Σῶσον Κύριε.

Τὸ πρῶτ' Ἰκοντάκιον ἦχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, στέφος ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀνεδῶσαντο.

Τῇ 17 Σεπτεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Παρθένων, Πίστews Ἀγάπης, καὶ Ἐλπίδος, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀγαθόκλεια κυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἕως μαρτυρὸς Μάξιμος, Θεόδοτος, καὶ Ἀκαληπιδοτος, ζῆρει τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Λουκία, καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Γερμανὸς, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες Πηλεὺς καὶ Νεῖλος οἱ ἐπίσκοποι, κυρὶ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Θεοδότῃ, ἡ ἐκ τῆς Νικαίας, ζῆρει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πατερμόθιος καὶ Ἡλίας, κυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν Μάρτυρες οἱ Αἰγύπτιοι, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι πενήκοντα Μάρτυρες, οἱ ἐκ Παλαιστίνης, κυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Χαριλάμπης καὶ Παντολέων, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες Ἰβρακλειδῆς καὶ

Μόρων, Ἐπίσκοποι Ταμάσου τῆς Κύπρου, κυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβείαις.

Ἐξαποστεῖλ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυροῦμεναι αἱ τρεῖς ζήλω, τῶν ἀρετῶν τῇ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστει, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμωνύμως, ἠλόγησαν τῶν βασιάνων.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευσαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοῦς σοῦς οἰκέτας.

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ, φύλλα 51.

Καὶ ἀπόλυσις.

18. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης, τοῦ θαυματοουργοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλε 3 τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ'. Σήμερον ἐξέλαμψε, φύλλα 53. Καὶ τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'.

ἢς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, τῶν πατῶν καθηράμενος, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος οἶκος γέγονας, καὶ ἱερέων ἐν χρίσμασι, σαυτὸν κατεκοσμήσας, παραστάτης δεξιᾶς, χρηματίσας Εὐμένιε, καὶ συνόμιλος τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονόμος, καὶ πρεσβευτῆς τῶν ὑμνουμένων σε.

Ὁ περιβόξος βίος σου, ἀρεταῖς παιδρυνόμενος, τῶν σαυμάτων ἐλαμψε ταῖς παιδρότησι, καὶ ἐκκληθῆσε τοῖς πέρασι, παμμακάρο εἰργάσατο, καὶ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ Ἀγίων ὁμόσχηνον, καὶ τῆς πόλεως,

πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτην ἱεράρχα, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, θαυματουργέ ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς Γορτύνης τὸν πρόεδρον, Ἐκκλησίας ἄσειτον τὸν θεμέλιον, τὸν ἱεράρχην Εὐμένιον, ἐν θαύμασι μέγιστον, καὶ δυνάμεσι πολλαῖς, γεγονότα περιδοξον, καὶ φωτίσαντα, τὰς ἐν ὄσφῳ καρδίας, ὡς φωστῆρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως, οἱ συνελθόντες τιμῶμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α'. Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ζῆτεῖς τὴν λιτὴν τοῦ Σταυρ. Ἀπόστιχα, ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης, φύλλα 52. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Ὁ Τετραπέρατος κόσμος, φύλλ. 48. Ἀπολυτ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωτὶ θεϊκῶ, ἐλλαμφθεῖς παμμακάριστε, φωτίζεις ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἐνδοξον, καὶ ἁγίαν Πάτερ μετὰστασιν, ἱεράρχα Εὐμένιε· πρεσβεύεις γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 18. τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμερίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Σοφία, καὶ Εἰρήνη, ξίφει τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀριάδνη, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καστοροῦ. Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουσίτητε.

Εὐμένιε θεδληπτε, τῶν Ἀρχαγγέλων σύσκηνε, ὡς παρῶσιαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Χριστὸν ἱεράρχα, οὐ καὶ τῷ θρόνῳ Ἁγιε,

ἐνδόξως νῦν παρίστασαι, τῶν ἐκτελούντων μένησο, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης φύλ. 46.

Ἀπόστιχ. Οἶκος τοῦ Εὐφραβᾶ, φύλ. 51.

Καὶ ἀπόλυσις.

19. Σεπτεμβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμεδόντος.

Ἐσπέρας φύλ. 3 τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α'. Χαίροις ὁ Ζωηφόρος Σταυρὸς, φύλλα 40. Καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τρυφήν τὴν ἀδαπάνητον, ποθῶν κληρώσασθαι, Τρόφιμε Μάρτυς, πόνους τοῦ σώματος, σὺ ἐνετρήφας· καὶ δὴ μετέστης ἐκ φθορᾶς, πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν ἀγαλλόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ ἐγκοσμούμενος· διὸ ταῖς σκῆς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ὁ ἐνδοξος, πολλαῖς κολάσεσιν ἐγκαρτηρήσας, νῦν ἐσαββάτισεν εἰς τὰς ἐπαύλεις, τῶν οὐρανῶν περιχαρῶς, γέρα τῶν ἁγίων κομιζόμενος, δῆμοις τῶν Ἀγγέλων ἀριθμούμενος· αὐτοῦ Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀθῶν βουλευτήριον, ἀποκρουσάμενος βουλαῖς ἐνθῆσις, τὸν νοῦν ἀχώρωσεν ὁ Δορυμεδῶν, καὶ προσεχώρησε στερῶς, πρὸς τὰ τῶν βασιάνων πειρατήρια· νίκης τε βραβεῖα κομισάμενος, Χριστῷ συμβασιλεύει, πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δεόμενος.

Δόξα,

Δόξα, Καί νυν, ἦχος πλ. β'. Σήμερον
πρέσχεται, φύλλα 46.

Ἀποστιχη, ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐδ-
φραθα, φύλλα 51. Ἀπολυτίκιον. Σώσον
Κύριε τὸν λαόν σου.

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.
Ὡς ἀπ' ἀρχάς.

Ως ἀθλητῶν ἐδραϊώμα, καὶ
εὐσεβείας ἐρείσμα, ἢ Ἐκκλησία
τιμῆ καὶ γεραίρει σου, τὴν φωτο-
φόρον ἀθλησιν, Παναοίδιμε μά-
καρ, Ἀθλητὰ γενναίοφρον, ἐνδοξε
Τρόφιμε, σὺν τοῖς συναλλοῖς σου,
ἰλασμόν τοῖς ὑμνοῦσά σε αἰτήσαι,
ὡς ἀήτητον.

Τῇ 19. Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν
τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Τρο-
φίμου, Σαββατίου καὶ Δεσπομένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Σω-
σεαῖα ἢ ἐκ Παλαιστίνης, μετονομασθεῖ-
σα Ἰωάννης, ἀλλήσασα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατα-
κοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν
σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φω-
ταγωγῶν, Δημιουργε τῶν ἀπάν-
των, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Ἀποστιχη, ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀ-
νίσταξ, φύλλα 52. Καὶ ἀπόλυσις.

20. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Μεγα-
λομάρτυρος Εὐστάθιου καὶ τῆς συνοδίας
αὐτοῦ. Κατάλυσι, οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας ψάλλ. 3 τῆς ἑορτῆς, ἦχος,
πλ. δ'. ἢ τοῦ παραδόξου θαύματος, φύλ-
λα 46. Καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἦχος δ'.

Ἐδάκας σημειώσι.

Ανωθεν ἡ κλησίς σου, οὐκ ἀπ'
ἀνθρώπων Εὐστάθιε· ἀλλ' αὐτὸς
σοι ὀπτάγεται, Χριστὸς ὁ φιλάν-

θρωπος, καὶ ἀγρεύει μάκαρ, πί-
στεως δικτύοις καὶ τῷ Βαπτί-
σματι αὐτοῦ, ἀποκαθάρας τὰς ἁ-
μαρτίας σου, πρὸς βίου περατή-
ριον, ὑπομονὴν σοι προτείνεται,
ὁ Δεσπότης καὶ δεικνύσι, νικητὴν
διαδόητον.

Χαίρων ἐν νεότητι, τῆς ἀρετῆς
τὸ γυμνάσιον, ὑπεδέξω Εὐστάθιε,
τῶν παιδῶν στερούμενος, καὶ τῆς
σῆς συζύγου, τὴν αἰχμαλωσίαν,
ὑπενεικῶν καρτερικῶς, καὶ ὑπο-
μείνας θητεῖαν ἀτιμον· ἀλλὰ σε
παναοίδιμε, ἢ ἐν πολέμοις ἀνδρία
σου, ποθητὸν κατεστήσατο, καὶ
λαμπρῶς ἐπανήγαγε.

Θεῖον ὡς θυμίαμα, διὰ πυρὸς
εὐωδέστατον, καὶ τερπνὸν ὀλοκάρ-
πωμα, θυσία εὐπρόσδεκτος, προ-
φορὰ τε ζῶσα, καὶ τελειοτάτη, σὺ
προσηγέλης τῷ Θεῷ, πανοικεσία
καρποφορούμενος· διό σε ἢ οὐρά-
νιος, νῦν κατοικίαι Εὐστάθιε, σὺν
τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, καὶ Ἀγίων
στρατεύματα.

Δόξα ἦχ. β'. Ἐφραϊμ Καρίας.

Ο δεῦτερος Ἰώβ Εὐστάθιος,
τὸν βίον τοὺς ἀθλοὺς καὶ τοὺς
στεφάνους, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν
ἐαυτὸν ἡμῖν προέθηκε, καὶ στήλην
καρτερίας, ὑπερβὰς ἀληθῶς τὸν
Ἰώβ, τῇ ἀρετῇ, τῇ συζύγῳ, καὶ
τοῖς τέκνοις· ὁ πιστὸς ἐν βίῳ, καὶ
ἀκράδαντος ἐν πειρασμοῖς, καὶ ἐν
ἀθλήσει νικηφόρος· ὃν προσάξω-
μεν εἰς προσβεῖαν Χριστῷ, τοῦ
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φω-
τισμὸν, καὶ ἰλασμόν τῶν πλημμε-
λημάτων.

Καὶ

Και νῦν ὁ αὐτός. Θεῖος θησαυρός, φύλλα 39. Ἀπόστιχα, ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά, φύλλα 51.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Αδαμάντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σε κατ' ἄξιαν ἐπαινέσωμεν; τὴν γὰρ φύσιν ὑπερέβης· χρημάτων καὶ παιδῶν, καὶ τῆς συμβίου στερούμενος, τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ ἀοίδιμον ὠωνὴν τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησας. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. Ἄλλ' ὄν ἠγάπησας Θεὸν, καὶ ὄν θερμῶς ἐπεπόθησας, πάλιν σοὶ τοὺς φιλάττους ἔδωρήσατο, συναθλητὰς γενέσθαι σοὶ προμηθευσάμενος· μετ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας. Αὐτοῖς καὶ συμπρεσβευτὰς σου λαθόμενος, καρτερόφυγε Εὐστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Και νῦν. Ὁ Τετραπέρατος Κόσμος φύλλα 48. Ἀπολυτίκιον, Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, (ἴσα εἰς τὸ τέλος.) Καὶ Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου.

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ τούτου ποιῶν, πιστῶς τὸ ποτήριον, κοινωνῶς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων ἐξ ὕψους θείαν ἄφρασιν.

Τῆ 20 Σεπτεμβρίου εὐορταζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ τῆς συνόδου αὐτοῦ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι καὶ ὁμολογηταί, Ἰπάτιος ἐπίσκοπος, καὶ Ἀν-

δρέας πρεσβύτερος οἱ Λύδιοι, ζῆφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 716.

Ὁ ἅγιος Μαρτίνος Πάπα Ρώμης ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δύο Ἀναστάσιοι καὶ ὁμολογηταί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Θεόδωρος καὶ Εὐπρέπιος, οἱ ὁμολογηταί, ἐξοριστοὶ ἐν Ρώμῃ τελειοῦνται ἐν ἔτει 650.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀρτεμίδωρος καὶ Θαλῆς, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Μελέτιος, ἐπίσκοπος Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Ἰωάννης ὁ Αἰγύπτιος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεσσαράκοντα Μάρτυρες, ζῆφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 295.

Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Ἰλαρίον ὁ Κρής, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσας ζῆφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1804.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλήτου, ἐπέτυχες καταλιπὼν, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, σὺν παισὶ θεόφροσι, καὶ γυναικὶ πανοβδίου· διὰ τοῦτό σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, εὐορταζόμεν μνήμην.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαρρόντες τῆ Θεοτόκῳ, ἐγθρούς διπλοῦς τροπούμεθα κατὰ κράτος, τὸν Σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου, ὁπλον ἡμῖν καὶ τρόπαιον, ἀσπίδα ζήφου καὶ δόρυ, καὶ βέλος κατὰ Βελίαρ.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ψάλλομεν τὴ ἐσπέρια εἰς ἤχ. δ'. Ἀναθὴν ἢ κλησίαι σου, δευτεροῦντες τὸ α' φύλλα 56.

Δόξα,

δόξα, ἤχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Τὴν στρατοπεδαρχίαν τῆς κα-
τω βασιλείας ἀποβαλόμενος, καί
διὰ ζώου ὀφθέντος σοι ἐν εἰκόνι,
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γενόμενος ἐ-
ραστής, νῦν συγγορευεῖς τοῖς ἄνω,
σὺν γυναικί σου καὶ τέκνοις, παμ-
μάκαρ Εὐστάθιε· διὸ δυσωποῦμέν
σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβεύειν, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπὲρ πάλα Μωϋσῆς, φύλ-
λα 40. Καὶ ἀπόλυσις.

21. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀπο-
στόλου Κοδράτου, τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ.

Ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδο-
ται ἡ ἑορτὴ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, διὰ
τοῦτο ψάλλομεν ἅπαντα τῆς ἑορτῆς,
ἐκτὸς τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἡ δὲ τοῦ
ἁγίου ἀκολουθία ψάλλεται τῇ ἐπαύριον
μετὰ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Τὸ πρωί, κοντάκιον. Ὁ Ὑψωθείς
φύλλα 43.

Τῇ 21 Σεπτεμβρίου, ἑορταζόμεν τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου Κοδράτου τοῦ ἐν
Μαγνησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ προφήτης Ἰωνᾶς.
Ὁ ἅγιος Ἰωνᾶς ὁ Σαββαίτης λεγόμενος,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος, καὶ Ἰσακί-
ος ἐπίσκοπος Κύπρου, ζήρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐσέβιος Νέστα-
θος, καὶ Ζήνων οἱ ἀδελφοί, λιθοβολη-
θέντες, τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Πρίσκος κυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες, οἱ ὑπασπι-
σταὶ τοῦ Μαξιμιανοῦ, ζήρει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἀπόλυσις.

22. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τοῦ ἁγίου Κο-
δράτου, καὶ 3 τοῦ ἁγίου Φωκᾶ.

Τοῦ ἁγίου Κοδράτου, ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγματίων.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, ταῖς
ἐπιλάμψεσι, καταυγασθεῖς ἐδείχ-
θης, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδράτε, φω-
στήρ, πᾶσι προφαίνων, ἀκτίνας
φαιδράς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος·
καὶ διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε οἱ πι-
στοί, ὡς Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα.

Σὺ τὰς εὐθείας πορείας, βαδί-
σας ἐνδοξε, τῶν σχολίων ἐρόβυσσω,
τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀνθρώπους
πλανωμένους· ὅθεν πιστοί, ἀπλα-
νῆ σε δοξάζομεν, καὶ ὁδηγὸν καὶ
μεσίτην τῆς πρὸς Θεὸν, οἰκειώσε-
ως Ἀπόστολε.

Ὁ θαυμαστός ἐν Ἀγίοις, ὑ-
πάρχων Κύριος, σὲ τῇ ἀφθόνῳ δό-
ξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδό-
ξασεν ἐν κόσμῳ, καὶ τῶν ψυχῶν,
καὶ σωμάτων παρέσχετο, θερα-
πευτὴν, ὦ Κοδράτε, τοῖς εὐσεβῶς,
εὐφημοῦσί σε Ἀπόστολε.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, ὁμοια.

Καταβαλὼν τῶν εἰδώλων τὴν
ματαιότητα, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ,
ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀστη-
ρίκτους, καὶ πρὸς ζῶην, ἱεράρχα
ὠδήγησας, καὶ ἐναθλήσας νομί-
μως Μάρτυς Φωκᾶ, τοῦ Κυρίου
ἐχρημάτισας.

Τῇν ἱερὰν διπλοῖδα, βάψας ἐν
αἵματι, τῆς ἱερᾶς σαρκὸς σου ἱε-
ρώτατε Πάτερ, διπλοῦς στεφάνους
ὄντως παρὰ Χριστοῦ, ὑποδέξω
πανόλβιε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χο-
ρευεῖς ἐν οὐρανοῖς, ἱκετεῶν τοῦ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ταῖς

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν θαλάσῃ Πάτερ, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, καὶ σαρκὸς ἀβρώστηματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν Μάρτυς Φωκᾶ, εὐληθῶς Θεομακάριστε.

Δόξα ἤχος δ'. Κυπριανοῦ.

Εκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ· τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων συνέστιος γέγονας· Δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτὴς ὡφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον, (ἴρα εἰς τὸ τέλος.) Ἀπολυτικά. Ἀπόστολε ἀγιε. Καὶ τὸ, Καὶ τρόπων μέτοχος. (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρωτὶ, ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερότατον, ἢ οἰκουμένη προσάγει σοι Κύριε, θεῖον Κοδράτον Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτούσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλουσιν, Ἀλληλουῖα.

Τῇ 22 Σεπτεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Φωκᾶς ὁ Κηπουρὸς ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνος, ξίφει τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Δροσὴλλη, ἡ θυγάτηρ

Τραϊανοῦ Βασιλέως, καὶ αἱ σὺν αὐταῖς πέντε γυναῖκες ἀλλήλασαι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξακοστειλάριον τοῦ Ἀποστόλου.

Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Ως Μάρτυς καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἱεράρχης ἔνθεος, Κοδράτε μύστα τοῦ Λόγου Χριστοῦ κηρύξας τὸ θεῖον, πανσόφως Εὐαγγέλιον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐπαίδρυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος, τοὺς γηγενεῖς καὶ διδάσκων, τοῦ προσκυνεῖν τὴν Τριάδα.

Ἐτερον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ιεραρχῶν ἀκρότης, καὶ Ἀλόφορων τὸ κλέος, Φωκᾶ, καὶ μέγας προστάτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, περίσωζε ἐκ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε μάκαρ. Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰῶνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ 23 Σεπτεμβρίου ἡ σύλληψις τοῦ προφήτου Προφροῦμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. σ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ, ἤχος δ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ὁ εἰς Ἰησοῦ κληθεῖς.

Ιερατεῶν ὁ θεὸς Ζαχαρίας, καὶ ἐνδὸν γενόμενος τοῦ θεοσιτάτου ναοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ εὐεργέτῃ καὶ πανοικτιρῶμον, Θεσιότατον Ἀγγε-
λον,

λον, εἶδε βοῶντα αὐτῶν Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησις, σοῦ εἰσηκούσθη· θάρσει πρεσβύτα, καὶ μὴ ἀπίστει μοι· ἐξεῖς γὰρ παῖδα θεῖον Πρόδρομον, γεννητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα, Ἡλιοῦ ἐν δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ προπορευσόμενον.

Ξένος μοι φαίνεται τῆ θεᾶ καὶ τῷ τρόπῳ, ξένος καὶ τοῖς ῥήμασι καὶ τοῖς μηνύμασιν, ὁ Ζαχαρίας ἀντέφησεν· ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι, οὐχὶ δὲ κομίσασθαι, παῖδα, ὡς σὺ προσφωνεῖς· ἀπ' ἐναντίας εὗρισκω σε, τῶν αἰτημάτων, καὶ ὑποπτεύω μὴ ἀληθεύειν σε· πῶς γὰρ ὁ λέγεις βεβαιότατον, ἀποδειχθῆ; Ἐλισάβετ γὰρ, στείρα ἐστὶν καὶ γὰρ δὲ, ὡς ἐπίστασαι, πρεσβύτατος.

Τί ἀπιστεῖς μου τοῖς λόγοις Ζαχαρία, ψευδῆ εὐαγγέλια λέγων κομίζειν με; Θεοῦ Ἀρχάγγελος πέφυκα, ἃ προσετάχθην, ταῦτά σοι λέγω σὺν σοὶ ἰστάμενος· ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας, καὶ οὐκ ἐπίστευσας, ἔση κωφεύων καὶ ἀλαλος, ἕως ἂν ἴδῃς, ἐμῶν ῥημάτων τὴν θεῖαν ἐκθασιν. Ἐπὶ δὲ τέχῃ Ἐλισάβετ σοι, τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν μέγαν Πρόδρομον, τρανομένης τῆς γλώττης, εὐλογῆσεις τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

δοῦα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εκ στειρευούσης σήμερον νηδύος, καρπὸς προσευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Ἀγάλλου ἡ ἔρημος, καὶ χόρευε ἡ ἀνθρωπότης· ὁ τῆς μετανοίας κήρυξ, ἰδοὺ ἐρχεται, ἐν κοιλίᾳ μητρικῇ σαρκουθεῖαι. Δεῦτε ἀγαλ-

λόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλέοργοι χορεύσωμεν βοῶντες· Ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπησθε πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν πίστει τελοούντων, τὴν θεῖαν σου συλλήψιν, ὅπως εὖρωμεν ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀτυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ἐκκλησίαν σήμερον, τοῦ Χριστοῦ καταραϊδρῶναι γὰρ, ὁ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγγνίας Δέσποτα, δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγχνος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρῦξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνωθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῆ φωνῆ, τῆ μετανοίας ἔλκει τὸν πταίσαντα,

δυνα-

δυναμίθειά πρὸς τὴν μετάνοιαν· ὦ τῶν μεγάλων σου, θαυμασιῶν Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶνάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δεικνύται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προκηρῦξας Χριστοῦ τὴν ἔλευσιν. ὦ τῶν μεγίστων σου! δωρεῶν φιλόθρωπε, δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Αγγελος, ἐκ στεριωτικῶν ὠδίνων προήλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἐρήμον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθη· ὃν γὰρ ἐκεῖ νοὶ πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προσέκηρυξαν, τοῦτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθη· φωνῆς τε ἀκήκοας Πατριχῆς οὐρανοθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστρεφῶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλακον ἐπὶ τὸν βαπτίζομενον. Ἄλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶν σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος. Ἄπολυτ. ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Η πρώην οὐ τίκτουσα, στείρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν· γόρρευε

Ζαχαρία, ἐκδοῶν παρβόνη· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλων τίκτεσθαι.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀκαιῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὴν ἁ. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος πλ. ἁ.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβετ στεριώσεως ἡλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινε· ὅτα φωνῆ τοῦ Γαβριὴλ, γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδύϊ προσκίρτα, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοῦς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Θεοβάδιστον· χαῖρε ἐμψυχε βίτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρω· τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερός Βαπτιστῆς, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστὸν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἀμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀενάως· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Η μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, βῦθαί με τῶν παγίων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στήσόν

με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐδυσωποῦσα ἐκτενώς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου.

Κοντάκιον, ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεῆς, Ἐλισάβητ, ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ὃν Ἀρχάγγελος εὐηγγελίσαστο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρῶς τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Τῇ 23. ἐορτάζομεν τὴν σύλληψιν τοῦ τιμίου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀνδρέας, λόγχῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πέτρος, καὶ Ἀντωνίος τὰ μέλη ἐκκοπόντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ πατὴρ τοῦ Πέτρου, καὶ Ἀντωνίου τῶν ἀνωθεν ἁγίων, ξίφει τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Ραῖς ἡ παρθένος, ξίφει τελειοῦται.

Αἱ ἅγιοι γυναῖκες Ξανθίππη, καὶ Πολυξίνη αἰ ἀδελφαί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικόλαος ὁ παντοπόλης, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1672, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ἐκ Κονιζῆς, ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Αἱ καταβασταί. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Η τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος, σύλληψις προμηνῦει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἐλισάβητ, τῆς ἀκάρπου καὶ στείρας, πρεσβύτου ἱερέως τε, Ζαχαρίου τοῦ πάνυ ὧν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου,

καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἰκτερον πάντας.

Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, διὰ τοῦ Θεοῦ σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν Χαῖρε Ἀδάμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε Παρθένη· χαῖρε σεμνῇ, δι' ἧς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου· χαῖρε, δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑορπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Η Ἐλισάβητ συνέλαβε τὸν Προδρόμον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θουμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

24 Σεπτεμβρίου τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰσαποστόλου Θέκλης.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στιχηρὰ ε΄. ἦχος πλ. δ΄. Κύριε εἰ καὶ κριτήριον.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν θυρίδι ἡ Θέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σου. Ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίστοις περισταμένη τῷ Θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν σὴν ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ σαρκωθέντως φιλαθρώπως, ἵνα σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθεῖσα ἡ

Θέκλα,

Θέκλα, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδρα-
μεν, ἀλλὰ προσπαθείας γηίνων,
τὸν δεσμὸν ἐναπεσείσατο, καὶ κρα-
ταιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα ἀγα-
πήσεως, βεβαιωθείσα συνεδέθη, σοὶ
τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ τῷ πυρὶ παρεδό-
θη, ἡ ἀγνή καὶ Πρωτομάρτυς σου·
ἀλλ' οὐ κατεφλέθη ἐν τούτῳ,
δρῶσι μὸν ἐγκεκτημένη σε, καὶ ἐν
θηρίοις πολλοῖς ἀνάλωτος διέμει-
νε, τῇ χειρὶ σου φυλαχθεῖσα, τοῦ
Σωτήρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Αθλητικοὶς παλαίμασι, τὸν
ἐχθρὸν κατεπάτησας, Θέκλα παμ-
μακάριστε, καὶ τὰς τούτου μηχαν-
νάς, μαρτυρικῶς συντρίψασα. Θά-
μυριν ἐφυγες, καὶ Χριστῷ ἐνυμ-
φεύθης τῷ ἀληθῆ ἔραστῇ· τοῦ
Παύλου συνόμιλε, καὶ τοῦ Στεφά-
νου σύναθλε· παρῆρσιαν ἔχουσα
πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναιξί,
τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν πα-
νέορτον μνήμην σου, ἐκ κινδύνων
λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Τριήμερος ἀνάστης.

Τὸ μέγα μου προσφύγιον, ἐλ-
πίς τε καὶ προστάτις μου, σὺ ὑ-
πάρχεις, μητροπάρθενε Ἀγνή,
σπεύσον τοίνυν ἐν τάχει, καὶ ῥυ-
σαί με τῶν κύκλων, κακῶν συνε-
πιτιβεμένων μοι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁρῶσα σε Σταυρού-
μενον, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἤχος, πλ. β'.

Δεῦτε φίλαθλοι, τῶν θηλειῶν
τὸ καύχημα, τὴν Πρωτομάρτυρα
Θέκλαν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. Αὐ-

τὴ γὰρ κατεπάτησε τοῦ ἐχθροῦ τὰ
παλαιίσματα, καὶ τὴν νίκην ἄρασα
ἄξιως ἐστεφανώθη. Διὸ δυσωπεῖ
ἡ πολυάθλος, τοῦ ῥυσθῆναι κιν-
δύνων, καὶ τῆς μελλούσης κρίσε-
ως, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τε-
λοῦντας τὴν μνήμην αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπολυτίκιον. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ

(ὄρα εἰς τὸ τέλος).

Τὸ πρωί. Κοντάκιον ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχάς.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέ-
λαμψας, τοῦ μαρτυρίου στεφάνῳ
κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεύῃ
Παρθένε ὡς ἐνδοξος· καὶ τοῦ πυ-
ρός μὲν τὴν φλόγα, εἰς ὄρσον
μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυ-
μὸν προσευχῇ σου ἡμέρωσας, ὡς
πρωτόαθλος.

Τῇ 24 Σεπτεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν
μνήμην τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος καὶ
ἰσαποστόλου Θέκλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν
Κόπρις, ὁ ἐν Κόπρῳ γεννηθείς, καὶ πολ-
λὰ θαύματα ποιήσας, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.
Ἐξαποστειλάριον. Γυναικίαις ἀκουσίσθητε.

Ρωσθείσα καλλιπάρθενε, ταῖς
θείαις εἰσηγγήσεις, τοῦ θεοκήρυκος
Παύλου, φαρτὸν μνηστήρα πα-
ρείδες, καὶ τούτῳ ἠκολούθησας,
Πρωτομάρτυς πολυάθλε, ὡς Θέκλα
ἰσαπόστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ στέ-
φος, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολο-
γοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ αὐτὴν σε-
σωσμένοι· τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορρή-
τως, ἐκύψας τὸν λύσαντα, διὰ
Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἐαυ-
τὸν

τὸν δ' ἐλκύσαντα, Μαρτύρων δήμου· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένη.

Εἰς τοὺς αἶνους, ψάλλομεν τὰ ἐσπερικὰ τῆς Μάρτυρος. Καὶ ἀπόλυσις.

25. Σεπτεμβρίου, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Ἐσπέρας, ψάλλομεν στίχους ς'.

ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Μῆτερ Ὅσια, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε, τὴν ὄντως εὐφροσύνην ἐπιποθήσασα, τὴν ταύτην προξενούσαν ὠδεύσασα τρίβον· πλοῦτου ἠλλάξω γάρ, πτωχείαν πολλήν σαρκικῶν μνηστῆρος, τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας τρυφῆς βρούσης τὸ ἐγκρατές· τῆς ἀναπαύσεως, πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἧς καὶ ἐπέτυχες φρονίμοις σὺν Παρθένοις, διατηρήσασα τὴν σὴν λαμπάδα ἀσβεστον, καὶ νυμφῶνος ἀξιωθείσα, ὡς παρθένος, ὡς νύμφη Χριστοῦ πανεύφημε.

Ρεῖθροις δακρύων, ἀρδευθεῖσα τὴν διάνοιαν, εὐθνήσας ἀσκήσει, τοὺς ἐναρέτους καρπούς· ἄμπελος καθάπερ ὠραιοτάτη, ἠγεγκας βότρυας ὠραίους σεμνῆ· ὧν τοῦ θείου γλεύκους, σαφῶς ἐμφορηθέντες, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς, καταγλυκαίνομεν σοῦ τῆ μιμήσει, καὶ εὐφραϊνόμεθα τὴν θεῖαν εὐφροσύνην, μέθην ὠδοῦμενοι τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, βοῶντες· Πάνσημιε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, δωρηθῆναι τῆ οἰκουμένη, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Θέαμα ξένον, καὶ τῆ φύσει δυ-

σπαράδεκτον! πῶς ἔλαβες τῆς Εὐίας τοῦ παλαιοῦ πτερνιστοῦ, δεινὰς μηχανουργίας, μέσον ἀνδρῶν, κατασκηνώσασα τελείῳ νοί· πῶς πυρὸς ἐν μέσῳ, διήλθες μὴ φλεγθεῖσα· πῶς συνεκάλυψας γυναικῶν τὸ ἀσθενές, νευρομένη θεία δύναμι, τοῦ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλαβόντος, καὶ ἀνατειλαντος, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου· ὃν καθικέτευε, Ἄγγελοις συγχορεύουσα, δωρηθῆναι τῆ οἰκουμένη, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος β'.

Τὸ καθαρὸν τῆς ἀγνείας σου χρῆμα, ἄμωμον ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, νύμφη Χριστοῦ ἐχριμάτισας, Εὐφροσύνη παμμακάριστε, σώματος μὲν κάλλος, ἀσκητικῶς πόνοις μαράνασα, ψυχὴν δὲ ὠραίσασα, τῆ εὐμορφία τῆς χάριτος· ἐν γάρ τῷ ἄρρενι τὸ θῆλυ σαφῶς ὑποκρύψασα, ἔλαβες τοῦ Βελίαρ πᾶ ἐνεδρα, ἀγγελικῶς ἐν γῆ βιώσασα. Ἄλλ' αἰτήσαι εἰρήνην, τοῖς πόθῳ εὐφημοῦσί σε, ὡς χαρὰς ἐπώνυμος κοσμοχαρμόσυνη.

Καὶ ἴδν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου. Καὶ τὰ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτικιον, Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιποθήσασα, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως κατάλειπας, καὶ σαυτὴν ἀνέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γάρ τὸν νυμφίον σου, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόντισας.

Τῆ 25 Σεπτεμβρίου εορτάζομεν τὴν φημίην τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρῃ ὁ ὁσιος Παφνούτιος, ὁ πατὴρ τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Παφνούτιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρῃ ὁ ἅγιος Παῦλος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐβλήσαντες, τελειοῦνται.

Ἡ ἀνάγκησις τοῦ γενομένου σεισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνέτει 410.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβίαις.

Ἐξαποστείλ. Ἐν πνεύματα τῷ ἱερῷ.

Τὸν ἀρχοντα διέλαθες, τῆς αἰσχύνης καὶ τούτου, ἐν φιλοσόφῳ σχήματι, ἐναπέδειξας ἄνου, παρθένος οὕσα τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα γέγονας, ἀνὴρ φρονήτει καὶ πιστεῖ, Εὐφροσύνη Ὅσια, τῶν παρθένων καλλονῆ, μοναζουτῶν ἀραιοῦτης.

Θεοτοκίον.

Θρόνοι καὶ Κυριότητες, Ἐξουσίαι Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Μητροπαρθενε Κόρη, τῷ σῷ Γῶ λατρεύουτιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ, καὶ σὲ ἀπαύστως ὕμνουσι· τούτου Ἀγνή ἱκέτους, λυτρωθῆναί με Κόρη, τῆς φοβερᾶς καταδίχης.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

26 Σεπτεμβρίου. Ἡ Μεγάστις τοῦ

ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἄρνια, καὶ κατάλυσις αἶνου, καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ. ἁ καὶ δευτεροῦμεν.

ἡ. ἁ. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Θεατῆς τῶν ἀρρήτων Ἀποκαλύψεων, καὶ Ἑρμηνεύς τῶν ἄνω τοῦ Θεοῦ Μυστηρίων, ὁ Παῖς

τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, Θεολογεῖν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ἡ Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, ὁ Μυστογράφος οὗτος, τὸ Θεόπνευστον ἀτόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἁγμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡσπερ δὲ πλήκτρον τὴν γλωτταν ἀνακινῶν, καὶ προσθεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆ βροντοφώνῃ σου γλώττῃ ἀναβρεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, τὸν ἀπόκρυπον Λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράξεις αἶε, ἀναπεύσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἀνθρωπον πρὸς γινῶσιν Θεοῦ.

Δόξα, ἡχος β'. Γερμανοῦ.

Τὸν υἱόν τῆς βροντῆς, τὸν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρχηγόν τῆς Θεολογίας, καὶ Κήρυκα πρῶτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ Σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μερόπων γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἐκτυῶ, τὸ ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφητε τοῦ Λόγου, αὐτῆς τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον κατὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος. Δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ καὶ ζῶν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὰν αὐτὸν ἔδειξεν ἡμῖν, ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος σοφιστικοῦ· ὅτι

5 πλήρης

πλήρης ὢν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας· δόξη καὶ τιμῆ καὶ πίστει, θέμεθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραφοῦς ἡμῶν Πίστews· δι' ἧς τύχομεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Παρηλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλευθέρως· ὡς γὰρ ἡ βία οὐκ ἐκαίετο καταφλεγμένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ τούτου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος· ἀντὶ Μωυσέως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς καὶ ἱστάμεθα.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου

τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῶμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ Πνεύματι πιστεύητε, ἀλλὰ δοκιμάετε τὰ Πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπραφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κό-

σμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν Πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ, Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ. Καὶ πᾶν Πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ· καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀρχόσθε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἦδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τέκνια, καὶ νενικήκατε, αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμέν· ὃ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ πεπίστευκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγά-

τη, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς ἰαίνων.

Αγαπήτοι, εἰάν τις εἶπῃ, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὃν εἶώρακε, τὸν Θεόν ὃν οὐχ εἶώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων ἅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεγέννησαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσὶν ὅτι πάν τὸ γεγέννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἣ νικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν Κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν λατίν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος ἁ. Γερμανοῦ.

Μοταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβησαν Ἀπόστολοι· εἰς ἧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδομένη, προσκυνεῖ ὀρθόδοξως Τριάδα ὁμοούσιον· τὴν καὶ νῦν αἰτῆσαι, Ἰωάννη Θεολόγε, στρηχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν, βοῆσαι πρὸς αὐτόν· ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ Δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρήσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἰτῆσαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε καὶ Θεολόγε, σοὶ ὡς Παορένω, τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον παρέλετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυρωμένος, καὶ ταύτην ἐσύλαξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω: τῶν ἀπορρήτων μυτηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγε βοῶν, τὸν προκίμων Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχεν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήσιε Χριστοῦ καὶ φίλε γῆρας, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἕνυσμα, Ἐρέσου καὶ τῆς Πάτρως τὸ στήριγμα τὸ ἀσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε Θεολόγε Παμμικχαρίστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, ληρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου αἰεὶ ἐκτελοῦντά περὶ τῶς.

Ἦχος β. Θεοφάνους.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν Πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μαχαρίσωμεν, Ἰωάννη τὸν αἰοδιμον, ἐκ γῆς μελιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον ἀλλὰ ζῶντα καὶ μέ-

νοντα, τὴν φροβερὰν τοῦ Δεσπότητος δευτέραν ἔλευσιν· ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντήσαι ἡμᾶς αἰτῆσαι, φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθεις, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα ἤχος δ'. Βυζαντίου.

Αγαπεσῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δεῖπνῳ Κυρίου, ἡγαπημένε Μαθητὰ ἐκείθεν ἐγνως, τὰ ἀόρατα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωτῆν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος· τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱός, ἐν ὑψίστοις ὑπὸ τῶν Χερουβιμ, τὸν πρωτόπλαστον ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισε πάντα τὸν κόσμον Θεότητι, βυσσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ θεώσας, εἰς οὐρανοὺς συνανήγαγε τὸ ἀνθρώπινον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Τὸν τοῦ Ὑψίστου Υἱὸν θεολογῆσας, Πατρὶ συναΐδιον καὶ ὁμοούσιον, φῶς ἐκ φωτός ἀπαράλακτον, καὶ χαρακτήρα, τῆς ὑποστάσεως τοῦ γεννήτορος, ἀχρόνως ἐκλάψαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, Δημιουργόν τε καὶ Κύριον, πάν-

των αἰώνων, ἡγαπημένε σὺ ἀνεκκήρυξας, τοῦτον τῷ κόσμῳ, τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκοτούς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσὼνται, καὶ φωτισαὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ Παρακλητοῦ τὸ φῶς εἰσδεδεγμένους, ᾧ καὶ φωτιζόμενος ἐθεολόγησας, ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, διὰ Υἱοῦ δέ, τῆ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμότιμον, σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον, ὃν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ θείῳ Λόγῳ, ἡγαπημένε πᾶσιν ἐκκήρυξας· ὅθεν ἐν ὑμνοῖς, σέ γεραίρομεν, ὡς τῆς πίστεως θεῖον θεμέλιον, ἣν ἀσάλευτον τήρει, ταῖς πρὸς Κύριον προσβειαῖς σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Τῆς ὑψηλῆς ἐπιβάς θεολογίας, ἐμυήθης ἀόρατα Θεοῦ μυστήρια, μίαν οὐσίαν Θεότητος, καὶ μίαν δόξαν, καὶ βασιλείαν καὶ κυριότητα, τρισὶν ὑποστάσεσι διαιρουμένην· αἰεὶ, οὐσιωδῶς ἀδιαίρετον, καὶ ἐνουμένην, ἐν ἀσυγχύτῳ θείᾳ ἐνότητι· οὕτω δοξάζων ἀνεκκήρυξας, Θεολόγε Τριάδα ἀχώριστον, ἣν ἰκέτευσὼνται, καὶ φωτισαὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν ἀπορόρητων Μύστης γενόμενος, τῆς Σοφίας τὰ ἀπόρρητα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα. Τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς· καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετικίζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστή-

Θιος φανείς, και φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἡσαίας ὁ μεγαλοφώνοτατος, και Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρῆρσιαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενώς ἰκέτευσεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Ποιητῆς και Λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρτας τὸν Ἀδάμ ἡλευθέρωσθε. διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, και Παρθένω ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστατρία και σκέπη, και σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον, δέχεται σε προσκίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευσεν Θεολόγε, και ἐπίμονον νέφους Ἑβραίων διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, και τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἐνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια τῆ ἀγνεῖα ἐσφραγισμένη, και παρθενία φυλαττομένη, μήτηρ ἐγνωτῆς ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· σὺ τὸν ἰκέτευσεν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογ. Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν και Λόγον.

Σὺ Υἱὸς ἐπεκλήθης Θεῖας βρον-

τῆς, ὡς τὰ ὠτα κωρεύσας τῶν δυσσεβῶν, και ἀλπιγγοσ ἠδύτερον, διηχῆσας ὡ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας, τοῦ Λόγου τὴν Σάρκωσιν, και ὡς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας. Ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐσρατάζουσι πόθω τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν και Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκήυξας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα, και ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, και πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε· Ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δωρησαι· και γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχ. Κάθισμα, ὁμοιον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, τοῦ Σταυροῦ τῷ καλάμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· και γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσέβειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτριον και τὴν Ἐρεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

τῶν πταισμάτων ἄρσεν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόσω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν χριστὴν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε. Πρὸ τοῦ ὡς με φθάσαι, θανάτου ἐπίσρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν οδηγοῦσά με ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἀμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ ἀποθνήσκω, ἵνα ἴσθαι μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κἀθ. ἡγ. κλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρήρησις τυγχάνων ὡς Μαθητῆς, ἠρώτησας, τίς ἐστίν, ὁ προδοτὴς σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένω, ὑπάρχοντι ἐνδοξῆ, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι. Ὅθεν καὶ ὡς Μύστης, γεγονώς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν ἀραχίαν, ἐκιδιάσκει τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρσεν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόσω τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὡν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἀθλιός. Οἴμο! τί ποιή-

σω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἄρχῃ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα, βοήθητά μοι γενεῶ, καὶ προστάτης θερμότητος, σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Οἱ Αναβαθμοὶ, τὰ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκειμενον, ἤχος δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διερχοῦνται. Πᾶσα πνοή· Ἐὐαγγέλιον Ἐωθινόν κτ. Ζῆτει εἰς τὰ Ἐωθινά. Ὁ Νόμος ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα·

Ἐλεῖσόν με ὁ Θεός. ἤχος β'.

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱκεσίας σου ἡμᾶς περισώει, δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὅτι σοῦ ἐσμὲν Ποίμνιον.

Οἱ Κανόνες, εἰ ἐστὶ Κυριακὴ, ὁ Ἀναστασιμὸς εἰς δ'. τῆς Θεοτόκου εἰς δύο, καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς ἓ. Οἱ δύο Κανόνες ἀνά δ' εἰδ' οὗ, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Ἐρωμῶν εἰς ε', καὶ τοῦ Ἁγίου ἀνά δ'. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, μάκαρ ἦν ἐκῆρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονώς οὐράνιος, τοῖς πιστεύοντάς, τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ Θεολογία, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις διαρύλαξον.

Ρωμαλαῖον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπιγῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ πάντοτε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς, συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοῦς ἀλογωθέντας ἠλευθέρωσας.

Ουρανίων γινῶπιν εἰληφώς, Θεολογί.

ολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θεῶν ὁ γορὸς, ἐν-θεαστικώτατα, ἐν γυναίξει σε καλὴν ἀσματοῖσσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραιζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἐτερος ἰωσήφ. πλ. ε'. Ὡς ἐν ἡπιῶν πεθεύσας.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάλῃ τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθῆς ἐνέκυψας, καὶ τὴν Γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτρανώσας βωῶν, Θεολόγε. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν περασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε, βοηθὸς γενεῶν τοῖς δούλοις σου.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπὰ, ἰατρὸς ὡς ἀριστος, ἰασάμενος Σοφῆ, αἰωνίου λύτρῶσαι ἡμᾶς, καταδικῆς καὶ πυρὸς τῆ μεσιτείας σου. Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς γεγονότα ἀνθρώπων, τοῦτον αἵτησαι Ἀγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλὰ ἡμαρτηκότας αὐτῶν.

Καταβασία. Ἀνέλω τὸ στόμα μου.

Ὁδὴ Γ'. Ἐξήθησεν ἡ ἔρημος.

Τριάδος ἐφανέρωσας, Θεολόγω γλώττη σου, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη Θεομακάριστε, ἐν ἡ ἔστερωθή ἡ καρδιά μου.

Ἡ γλώσσά σου γεγέννηται, γραμματέως κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, Θεογράφως υποσθμαίνουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Σοφίας σὺ τὴν ἀβυσσον, ἀνιμῶσω πάντοτε, ἀναπεσῶν θεόφρονι, παρβήσια τῆ τῆς σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης Θεοκλήρως ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην Παρθενεύουσαν, καὶ Μητέρα σέδομεν, ὡς σωτήριαν πρόξενον, γεννομένην ἡμῖν Πανάμωμε, καὶ Κόσμον βυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς σὺ.

Νοὶ λαμπρῶ καὶ καθαρῶ, ὀμιλήσας τῷ Λόγῳ Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμύθησας παρ' αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαρκῶς, καὶ τὴν Κτίσιν πᾶσαν κατεφώτισας.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας τρισμάκαρ, τῆ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ· ὃν ἀγαπήσας θερμῶς, Θεολόγος τούτου ἐχρημάτισας.

Εδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον Πρέσβυς, καὶ θαυμάτων αὐτοῦργός, καὶ ἰαμάτων πηγῇ, Θεολόγε. Ὅθεν σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ἡνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθείς ἀπορρήτως Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψούτο τοῦ Σταυροῦ, Παρθένω τῷ Μαθητῇ, ὡς Παρθένον, Κόρην σε παρέλετο.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ἡμερολόγους.

Καθ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς Σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσῶν, καὶ τὴν γλώσσειν τοῦ Λόγου κατα-

καταμαθῶν, ἐνθῆως ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος. Καλλιγραφήσας πρώτος, τὴν Ἀναρχον Γέννησιν, καὶ προκρούζας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν. Ὁθεὺ καὶ τῆ γλώττῃ, σαγήνεύσας τὰ Ἐβνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πότω, τὴν ἁγίαν μνήμεν σου. Θεοτ. ὁμοιον.

Ελέημονα Λόγον καὶ συμπαθῶν, ὡς κηύσασα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν, καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώτεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, φλογός ἐλευθέρωσον ὅπως εὐχαρίστως, τῶν πολλῶν οἰκτιρῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξάζομεν, καὶ τὸ ἀμετρον ἔλεος, καὶ βωμέν σοι πάντοτε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὸν Ἰόχον σου Ἀχραντε.

Ὁδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός. Ἐλίλυθας.

Ο λόγος σε, Θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, τὴν αὐτοῦ Θεότητα, μυσταγωγήσας πανάριστε, καὶ τὴν κατὰ ἄνθρωπον, Οἰκονομίαν διδάξας τὴν ἀπόρρητον.

Νοῦν ἐνθεον, καὶ Παρθένον τὸ σῶμα κτησάμενος, Ναός ἐχρημάτισας, ζῶν τε καὶ ἐμφυχος ἐνόθεξε, καὶ κατοικητήριον, τῆς πανομνήτου Τριάδος Ἱερωτάτα.

Γιότητι, τῆς ἀχραντου Παρθένου τετίμησαι, Παρθένη μακάριε, καὶ ἀδελφός ἀναδέδειξαι, τοῦ ἐκλε-

ξαμένου σε, καὶ Μαθητὴν Θεολόγον ἐκτελέπαντος. Θεοτοκίον.

Καμένος, τὴν τῆς Ἐκκλ. ἀρχαίαν παράβασιν, σὲ τὴν Παναμώμητον, καὶ Παναγίαν κατώκησεν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορφώσας πεσόντα ὁ Ὑπέροθος.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Σταγόντι ἠρέδευσας, τοῦ Λόγου ἐνόθεξε, τὴν ὑψηλίον πᾶσαν, τὰ θολερά, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξηράνας εὐσεβῶς. Διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Ισχύον περιζώσον, καὶ κράτος δέσμαι, παρειμένῃ παντοίαις ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχὴν μου Πάνσσε, τῶν ἀκαθάρτων δυσμενῶν, προσφυγούσαν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ναός γενόμενος, τοῦ θείου Πνεύματος, τοῦς τῷ θεῷ Ναῷ σου διηγεκῶς, πίτσι προσεδρεύοντας Ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, Θεολόγε μεσιτεία σου. Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν Ἁγίαν Παρθένον περιφανῶς, πάντες μακαρίσωμεν, οἱ θεωθέντες δι' αὐτῆς, καὶ δεινῶν ἀπολυτρούμενοι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὁδὴ Ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ουράνιος νοῦς, Θεολόγε πέσρηνας τῇ χάριτι, ὅλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἐγγύτητι, καὶ συντόνω σου νεύσει, τῇ πρὸς αὐτὸν θεοῦμενος.

Νοὶ καθαρῶ, καὶ ἀγίοις χεῖλεσι θεόπνευστε, καὶ πανάργω σόματι, τὸ σὸν Εὐαγγέλιον ἐκήρυξαι, καὶ κοινήν σωτηρίαν, πᾶσι πιστοῖς προτέθεικας.

Χριστῷ

Χριστῶ συνοικῶν, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ' αὐτοῦ προβέβλησαι, τὴν Θεολογίαν ἐξασκούμενος, καὶ Τριάδος τὴν Δόξαν, ὑπερφυῶς μουούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σὲ νῦν μακαρίζομεν, διὰ σοῦ Πανάμωμε, τὴν μακαριότητα τὴν ἄφραστον, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, παναληθῶς πλουτήσαντες.

Ἄλλος. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἄγαθὲ.

Θ ὄρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῆ, τὴν Ἀνατολὴν τὴν νοτιήν, ἀνακηρύττων Ἀπόστολε, Κόσμῳ μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πολυθείας τὸ σκότος λύσασαν.

Θεολογίαις σου Ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευσας ψυχὴν, Ἱεροκήρυξ Ἀπόστολε. Ὅθεν σοι κραυγάζω. Τὴν χειρωθεῖσάν μου, καρδίαν ἁμαρτίαις, ὄλην κατάρδευσον.

Επλήγην βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, ὄλον με ὑγιώτων Σοφῆ, ἐπιστασία σου δέομαι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς με Θεοῦ κατεύθυνον, αἰ ταῖς ἀνοδίαις ἀποπλανώμενον.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε παρέστης σὺν Μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένῳ ἐν Σταυρῷ, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Παναμώμητε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἐθαύμαζες, αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους πολλὴν συμπάθειαν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ς'. Ἐν ἀδύσσοις πταισμάτων.

Ιησοῦς ὁ Θεός μου καὶ Κύριος, σὲ τῆς καθαρότητος ὑποδεξάμενος, καὶ παντελοῦς ἀγνόητος, ἀδελφὸν Θεολόγε προσήκατο.

Στεφανῶσας ἀγίως τὸν βίον σου. Οὕτω πεποιθὼς τῆς Σοφίας ἀνέπεσες, ἐπὶ τὸ στήθος ἐνδοξε καὶ τὴν χάριν ἐκείθεν ἀνείλκυσας.

Τὰ μεγάλα καὶ θεῖα πυρσόμεντα, τῆς Θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισαν, τὴν Οἰκουμένην ἐνδοξε, καὶ φωτὶ τρισηλίῳ κατήγασαν.

Θεοτοκίον.

Ουρανὸν ὁ ταυνῶσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτυνε, σὲ Θεομήτορ Ἀχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Υπῆρξεν ὡς κάλαμος, ὄφυγράφου ἀληθῶς, ἡ Θεολόγος γλώττας σου, καλλιγραφοῦσα γνώσιν ἀληθινήν, καὶ Νόμον καινότετον, ἐν πλατῆι Θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

Μαράνας προβέλυμα, ἀσεδείας τὰ φυτὰ, ὡς γεωργὸς Πανάριστος, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφύτευσον ἐνδοξε, ἀρετῶν εὐκαρπῖαν ἀναθάλλοντα.

Υἰὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν, περιφανῶς ὠνόμασε. Μεθ' ἧς δυσώπει θέσει πάντας Υἱούς, Θεοῦ Παναοἰδμε, χρηματίσαι ποιούντας τὰ εὐάρεστα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, Θεὸς ἐκ σοῦ Πανάμωμε. Ὅν ἐκδυσώπει πάντοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; Βρούεις γὰρ σαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ προσβύεις

θεύεις ὑπὲρ τῶν φυγῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψὲ Οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον.

Ὡσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆται, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως· οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν. Τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς, ὁδηγήσῃσεν ἔσπεφεν, αὐτῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δειπνῷ συνεισιῶθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τῆ 26 Σεπτεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μετástασιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα αἰῶμαί πεντε Παρθένοι καὶ Μάρτυρες, ὑπὸ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν ἀναστρέψαι, τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Χήρα ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Μνήμη τοῦ δικαίου Γεδεών καὶ κριτοῦ τῶν Ἑβραίων, ὃς τὸν τοῦ Χριστοῦ πόκαν ἴδων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ὁσίων προσεβίαις

Χριστὸ ὁ Θεός.

Ἠὸς Ζ'. Ἀντίθεον πρίσταγμα.

Τῆ θείᾳ λαμπόμενος φωτοχυσία, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ ἀναπαυόμενον Ἰῶ, ἀνεκφοιτήτως ὡς ὁμοούσιον.

Εν σοὶ Μάκαρ ἔθετο δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος σκῆνωμα, οὐρανὸν ἀεικίνητον, ὃ σὲ ἐργασάμενος, καὶ Θεολόγῳ σου, γλῶττη κηρυττόμενος Χριστὸς, ἠγαπημένε ὁ Ὑπερένδοξος.

Ρημάτων ἡ δύναμις ὁ θεὸς εὐδόγησ, τῶν ὁσίων ἐξελέγησε, Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, καὶ τὸ ὑπερκόσμιον σου Εὐαγγέλιον, πᾶσαν περιέλαβε τὴν γῆν, τῆ τῶν δογμάτων μεγαλειότητι.

Θεοτοκίον.

Παχύχραντον σύλληψιν, ἀφθόρον Τόκον, Σὺ μόνη ὑπέδειξας, Παρθένε διαμείνασα. Θεὸν γὰρ συνέλαβες τὸν ἐπὶ πάντων Ἄγνη, ἄνθρωπον γενόμενον πιστῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ἄλλως, Δροσοβόλον.

Τὴν βροντὴν τὴν διηγήσασαν, εἰς ἅπαντα τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον, δι' αὐτὰς ὄντως ἀκοή, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς, καὶ μεγαλύνεται Χριστὸς, ὁ τοῦ παντός Πατήρ.

Η περίβλεπτος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, πᾶσαν φαιδρύνει ἐννοίαν· ἐν ᾧ πάντοτε ἀθροίζομενοι Θεοπρεπῶς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ εὐφημοῦμέν σε πιστῶς, ὄντα προστάτην ἡμῶν.

Φωτοβόλον ὡς ἄστρα σε γινώσκοντες, ταῖς σελασφόροις λάμψεσι, σοῦ φωτίζεσθαι, Μαθητὰ δεόμεθα Χριστοῦ, ρυόμενοι σκότους τῶν παλῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, τῆ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Εὐλογοῦμέν σε Πανάμωμε κηύσασαν, εὐλογημένον Κύριον, τὸν εὐλογίαις, κατατέφαντα ταῖς θεϊκαῖς, ἐπάρατον φύσιν τῶν βρατῶν, καὶ καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιωθέντας φθορᾷ.

Κατα-

Καταβαία. Οὐκ ἐλάτρουσαν.

Ῥῆθ' Ἡ'. Κάμινος ποτέ.

Ἐπερ ἀστραπή, φωτὸς διερχομένη τῆ οἰκουμένη Μάκαρ ἔφανα, Ἀγνεΐας λαμπρότητι, Παρθείας τε φανότητι, καὶ εὐσεβείας δόγμασι, Κόσμον καταλαμπρόνων, ἠγαπημένε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Σῶμα καὶ φυγῆν, καὶ νοῦν κεκαθαρισμένον, ἐπηγγέλιω τὸ οὐράνιον, Χριστοῦ Ἐθαγγελίον, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐν οὐρανοῖς γενόμενος, κράξεις νῦν εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀγαλμα φαιδρόν, ἀνάγμιά τε θεῖον, ἐπουρανίου ναοῦ γεγονός, καὶ θρόνος αἰθέθσεως, καὶ Σοφίας ἐνδικαίτημα, Θεολογίας ὄργανον, μέλπων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἰνα τὴν ἀρὰν, τὴν πρῶτην ἀφανίσῃ, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κιντάκριμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανάσιον ἀνώλεθρον.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὕσαιο.

Ῥητορεύουσαν ἠλώσσαν, Μάκαρ εὐπόρησας, καὶ θανόντας κακία, πάντας ἐζώωσας, τοὺς τὸ ἱερόν δεξαμένους σου κήρυγμα. Ὅθεν σε τιμῶμεν, ὡς Μύστην τῶν ἀρρήτων.

Ἐς Παράδεισος ἄλλος, ὁ θεὸς οἶκός σου, ἀναδέδεικται θαύμασιν, ὡσπερ ἄνθεσι, πάντων τὰς ψυχὰς ἐνηδύνων Ἀπόστολοι, καὶ τῶν παθημῶν, διώκων τὸ δυσώδες.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πράσχει καὶ ῥύσαι με, ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἐ-

κάστην ἐπεμβαιόντων μοι, καὶ τὴν ταπεινὴν συντριβόντων καρδίαν μου, ἔχων δυσωποῦντα, τὸν Θεόν Μαθητὴν σου.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεοχαρίτωτε, αἴτησαι ἡμᾶς οἰκτειρησάι τοὺς δούλους σου, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεως ἐξάραι.

Καταβαία. Παῖδας εὐαγεῖ.

Ῥῆθ' Θ'. Ἀνάχου Γεννήτορος.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν ὄραν ἠξίωσαι, καὶ τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης, καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, ἐξ ἧς ἀρδευομενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως.

Ἐπίγειον ἤτησας, παρὰ Χριστοῦ καθέδραν λαβεῖν· ἀλλ' αὐτός σοι τὸ στήθος αὐτοῦ χαρίζεται, ὡ ἐπικληθεὶς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ, καὶ μόνιμον ἑδραν, τοῦ καλοῦ πεπλοῦτηκας, Ἀποστολῶν ἐγκαλλώπισμα.

Σοφίας κατέσβεσας, ἑλληνικῆς τὸ ἄλεον, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος σοφῆ σθεγξάμενος, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, δι' οὗ τὰ πάντα γέγονεν, ὄρατά τε καὶ ἀόρατα.

Θεοτοκίον.

Ἐς ὄρθρος εὐρέτης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, Παρθενίας ἀκτῖσι περιαστράπτουσα, τὴν Ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ, τῆς Δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομήτορα Πανσεβάσμε.

Ἄλλος.

*Άλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Θρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, ὁ Αὐτρωτῆς μεσεύσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ ξύλου καὶ σοὶ παρετίθετο, οἶα Παρθένω Μάκαρ, τὴν Ἀειπάρθενον, κλέος ἀναφαίρετον διδοῦς, τοῦ μεγαλύειν σε.

Συνῶν ταῖς ἀνω θείαις Δυνάμεσι, καὶ σὺν αὐτοῖς τὸ θεῖον ἀνακράζων μελώδημα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμνολογοῦντας τὸν Ὑπεράγαθον, σῶζε μεσιτείας σου σεπταῖς Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Ημᾶς τοὺς πιστεῖ παρακαλοῦντάς σε, σῶζε παντὸς κινδύνου, Θεολόγε μακάριε, τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, Πνεύματι κατευθύνων, καὶ ὁδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης, ἐντολῶν τοῦ Παντοκράτορος.

Φωνὴν προσάξωμεν χαριστήριον, τῇ τοῦ Θεοῦ Μητροὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν, Χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε, Χαῖρε φωτὸς νεφέλη, Χαῖρε Παράδεισε, δι' ἧς Παραδείσου, τῆς τρυφῆς κατηξιώθημεν.

Καταβασιὰ. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστ. Γυναικίαις ἀκούσιθθατε.

Βροντῆς Υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη. Ἐπιπεσῶν τῷ στήθει γάρ, πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότη σου, χέειθεν ἀρυσάμενος, Θεολογίας τὰ ρέθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ τῷ τοῦ Κυρίου σου,

παρισταμένη Πάναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένω, Γυναίκε τοῦ Ἰός σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος, τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδοὺ φησὶν ἡ Μήτηρ σου. Μεθ' οὗ σὲ πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ Παρένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θεομῆ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλεόν πάντων πέφνηας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεπόπτη, Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, θεομακάριστε.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς σοφίας ἐξήνηλθης, καὶ τὸν κόσμον ἤρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀεσιότητος, στύλος γενόμενος, καὶ νεφέλη ἔμφυχος καθοδηγῶν πρὸς τὴν ἐπουράνιον κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεχτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαεινότετον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἄσμαι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημησάμεν, ὡς ὑπηρετῆν Χριστοῦ.

Εὐαγγελιστὰ θεοπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, βασιλείαν ἀσίλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χα-

ρὰν ἀνεκλάλητον, καὶ θεωρίας
θείας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδό-
τως Χριστοῦ χαρίσματα, νοῦν ὑ-
σερβαίνοντα, καὶ βροτῶν διάνοι-
αν, γόνε βροντῆς εὐαγγελιζόμε-
νος, τῷ κόσμῳ ἐλαμψας.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

**Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἱσχύ-
γελε Παρθένε, Θεολόγε Θεοδίδα-
κτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ τὴν ἀ-
χραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ
ὑδωρ βλύζουσαν ἐκχύρουσας ἐν ᾧ
τὴν αἰώνιον ζωὴν, ποριζόμεθα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεή-
σεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως.**

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά· καὶ ἐκ
τῶν Κανόνων, ᾠδὴ γ'· καὶ ε'.

Προκείμενον τοῦ Αποστόλου.

Εἰς πάντα τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ ὀβρίγγος.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Θεὸν οὐδεὶς κώποτε τεθέαται· ἐάν
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν
μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμέ-
νη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκο-
μεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν
ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέ-
δωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεμέμεθα, καὶ
μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε
τὸν Υἱὸν Σωτήρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν
ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς
ἐν τῷ Θεῷ· καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, καὶ
πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ
Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ
ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μέ-**

νει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τε-
τελείωται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μετ' ἡ-
μῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχομεν ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς Κρίσεως, ὅτι καθὼς ἰκαίνοσ ἐστὶ,
καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ·
φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ
τελεία ἀγάπη, ἐξῶ βαλλει τὸν φόβον,
ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβού-
μενος, ὡ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.
Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶ-
τος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Κοινωνικόν. Εἰς πάντα τὴν γῆν ἐξῆλθεν

27. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Μάρτυ-
ρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἦχος πλ. δ'.

Ἠ τοῦ παραδείξου θαύματος.

**Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλιστρα-
τε, τῆς εὐσεβείας φωτὶ, φωτισθείς
τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν ἐβάδισας,
ἀκλινῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν
ἐκεῖ· ἐν μακαριότητι, νικήσας πάν-
τα τὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμή-
τορος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, τὴν
ἱεράν, μνήμην σου γεραίροντες,
μακαριώτατε.**

**Μάρτυς θεόφρον Καλλίστρα-
τε, λόγον πλουτήσας ζωῆς, πρὸς
ζωὴν καθωδήγησας, τοὺς ἀγνοῖα
πρότερον, ἐν νεκρώσει ὑπάρχον-
τας· οἱ καὶ θανόντες προθύμως
ἐνδοξοῖ, διὰ τὴν πάντων ἡμῶν ἀ-
νάστασιν, ζῆν ἀληθέστατα, ἐν
Χριστῷ πιστεύονται· μετ' ὧν ἡ-
μῶν, μέμνησο πρὸς Κύριον, τὸν
ὑπεράγαθον.**

**Μάρτυς ἱερὲ Γυμνάσιε, εἶφε
τὴν κάραν τμηθείς, τῇ πλημμύρᾳ
τοῦ αἵματος, Φαραῶ τὸν ὄλιον,
ἀληθῶς κατεπόντισας· καὶ νῦν**

πηγὰ.

πηγάξεις πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ ναῷ σου πίστει προστρέγουσι, καὶ τοὺς ἀγῶνάς σου, ἐν αὐτῷ γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτὴν, μνήμην σου μακάριε πανηγυρίζουσιν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, φοβερός ὁ θάνατος τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἔνδοξον πάθος, φοβερός ὁ ἀνθρώπος τῷ θανάτῳ οὕτως ἐνίσχυεν ὁ Ἀθλοφόρος, οὕτω κατήργησε πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν· αὐτοῦ ταῖς ἰεσίσαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Μακροῖζω σε Παναγνε, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Ἀποστιχὰ τῆς ἡμέρας. Τροπάριον. Οἱ μαρτυρὲς σου (ὄρα εἰς τὸ τέλος).

Τὸ πρῶτον Καθίσματα τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπερανῆς σημερον.

Ὅσπερ ἄστρον μέγιστον, ἐλαμψας κόσμῳ, τὰς ἀκτῖνας ἀπασι, τῶν σῶν ἀγῶνων ἐραπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τοῖς κράζουσι· Χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλιστρατε.

Τῇ 27 Σεπτεμβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τεσσαράκοντα ἐννέα Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἅγια μάρτυς Ἐσίχαρις, ἡ Ρωμαῖα, ζῆσι τελειοῦται ἐν ἔτει 298.

Ὁ ὅσιος Ἰγνατίος ὁ Καππαδόκιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἔτει 963.

Οἱ ἅγιοι Ἀποστόλοι, Μάρκος οὐχὶ ὁ Εὐαγγελιστῆς, ἀλλ' ὁ ἐπίσκοπος τῆς Βίβλου, Λειτουργὸς ἐπίσκοπος Ἀκαμιτίας, καὶ Ζήνων ἐπίσκοπος Διοσπόλειος, θεαρεστῶς ζήσαντες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φιλήμων καὶ Φορταυμανός τῶν ἐπισκόπων, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Γαϊανὴ πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δεκαπέντε Μάρτυρες, ἐν πλοίῳ βληθέντες, ἐν θαλάσσῃ ἀπέπνιγχαν.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Ἀκυλίνα, βίβδοις τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Κραταυθέντες Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ καθέλιον, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τῶν τυράνων τὰ θράση, διὰ Χριστὸν ὑποστάντες, πᾶσαν πείραν βασάνων, ὁ πάνσοφος Καλλιστρατος, καὶ Γυμνάσιος ὄντως ὁ θαυμαστός, μετὰ τῶν συνάθλων ὧν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελιοῦντες ευροίμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν. Θεοτοκίον.

Θεοπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ χαριῶν, ὧν περὶ ἡμᾶς ἤξιωσας Δέσποτα πανοικτιρμον, τίς λόγος δύναται φράσαι; βεύσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστέ τῆς κρείττονος ἐπανήγαγε αὐθις, οὐσιωθεῖς, ὄλον μετ' ὅν ἀνθρώπων ἐκ Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλήνθρωπος καὶ Θεὸς ἐλεήμων.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

28. Σεπτεμβρίου, τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χαριτωνὸς τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἐπέρας ψάλλομεν στίχ. 6. τῆς ἡμέρας 3, καὶ τοῦ ὁσίου 3. Ἦχος δ'.

Ἐδοξας σμειψίωσιν.

Πᾶθη τὰ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἐμάρανας, καὶ συντόνου δέησας, καὶ ὄριν τὸν δόλιον, τῶν δακρύων ὄμβροισι, ἀπέπνιξας Πάτερ, καὶ εὐχέεστίσας Θεῷ, ὑπερβαλ-

περβαλλόντως Χαρίτων Ὅσιε·
διό σε κατεδόμησεν, ἐπουρανί-
οις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάν-
θρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ἰδρῶσιν ἀσκήσεως, ἐναποσθέ-
σας τοὺς ἀνθρακὰς, τῶν παλῶν
ἀξιάγαστε, πυρὶ προσωμίλησας,
αἰκισμῶν καὶ πόνου, καθομολο-
γήσας, πρὸ τῶν ἀνόμων δικαστῶν,
τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τὴν κέ-
νωσιν· καὶ Μάρτυς ἐχηρημάτισας,
πεποικιλμένος τοῖς στίγμασι πολ-
λυτρόπων κολάσεων, θεοφόρε πα-
νόλβιε.

Ἐρήμοις καὶ ὄρεσι, σὺ φυγα-
δεύων ἐμάκρυνας, τὴν ψυχὴν ἀ-
κηλίδωτον, τῆρῶν ἰσρώτατε, καὶ
Τριάδος οἶκος, Χαρίτων ἐδεύχθη-
ῆς τῇ δυνάμει ἱερούς, ἀνεδομήσῃ
οἴκους μακάριε, καὶ μάνδρας εἰς
σωτήριον, τῶν μοναστῶν περι-
ποίησιν τῶν τιμῶν τῆν μνή-
μην σου, τὴν ἀγίαν αἰοδιμα.

Δοξά, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Θεοφόρε Χαρίτων, σὺ καὶ μετὰ
θάνατον ἐν οὐρανοῖς ζῆς ἐν τῷ
Χριστῷ, δι' ἐν τῷ κόσμῳ σεαυτὸν
ἀνεσταύρωσας· ἐξῶ γὰρ σαρκὸς
καὶ κόσμου γενόμενος, ὑπὲρ τὰ
ὀρώμενα ἐξῆς ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἐ-
ζῆς σεαυτῷ, ἐξῆ δὲ μᾶλλον ἐν σοὶ
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἰκέ-
τευσ σῶθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον, (ὄρα εἰς
τὸ τέλος) Ἀπόστιχον τῆς ἡμέρας.

Δοξά Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν
καθηγητὴν σε τιμῶμεν Χαρίτων
Ὅσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον,

τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἐγ-
νωμεν, Μακάριος εἰ τῷ Χριστῷ δου-
λεύσας, καὶ ἐχθροῦ, θριαμβεύσας
τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε,
Ὅσιων συμμετογε καὶ Δικαίων·
μετ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλε-
γθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Τραπό-
ριον, Ταῖς τῶν δακρυῶν σου, (ὄρα εἰς τὸ
τέλος), Τὸ πρῶτ', Κοντακίον, Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσπράζει.

Τὸν ἀσκητὴν τῆς ἐγκρατείας
ἀπαντες, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσε-
βείας σήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις
στέψωμεν, καὶ ἐγκωμίοις εὐφη-
μήσωμεν Χαρίτωνα Ποιμένα καὶ
Διδάσκαλον, καὶ Μάρτυρα Χρι-
στοῦ τὸν χαριτώνομον, τοῦ κό-
σμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Τῇ 28 Σεπτεμβρίου, ἐορταζομένη τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Χα-
ρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφήτης Βαρούχ,
ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καὶ ἀδελφοὶ Ἀ-
λεξάνδρος, Ἀλφρείος, Ζώσιμος, ἀθλή-
σαντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάρκος ὁ ποιμὴν,
ζῆρει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νίκων, καὶ Νέων,
καὶ Ἡλιόδωρος οἱ Πέρσαι, ζῆρει τελει-
οῦνται, ἐν ἔτει 290.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐστάθιος, καὶ Ἀ-
λεξάνδρος, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς τριακοντα
Μάρτυρες, ζῆρει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλ. Φυναίικε ἀκουσίθητε.

Ἀθλήσει μὲν τὸ πρότερον, κα-
λῶς ἐγγυμνασάμενος, τὸ δεῦτερον
δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν θεῖον τε-
λέσας εἰς οὐρανοῦς ἀνεδράμες,
καὶ τῷ Χριστῷ παρίστασαι, Χαρί-
των

των Πάτερ Ὅσιε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐν-
τυγάνων, τῶν σὲ θερμῶς ἀνυ-
μούντων. Θεοτοκίον.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον,
τῆς τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, Χρι-
στὸν πανύμνητε Κόρη, τὸν Βασι-
λέα τῆς δόξης· οὐ τὸν σταυρὸν ἀ-
ράμενοι, οἱ Ἀσκηταὶ καὶ Μάρτυ-
ρες, ὀπίσω τοῦτου ἐδραμον· μεθ'
ῶν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡ-
μῶν Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ζῆτει εἰς τὸν ἔσπε-
ρινόν. Καὶ ἀπόλυσις.

29 Σεπτεμβρίου, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ
3 τοῦ Ὁσίου, ἤχος πλ. δ'.

Τὶ ὑμᾶς καλεῖσθαι;

Παθῶν κυριεύσας τὸν σῶμα-
τος ἐγκρατείας χαλιῶ, θαυμα-
τουργῆ Κυριακῆ, ἀπαθείας τὴν
λαμπρὰν, Πάτερ ἐνδέδυσαι στο-
λήν· καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπε-
γύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς Προ-
πάτορας γυμνώσαντος· καὶ νῦν
οἰκίει τὸν Παράδεισον, διὰ παν-
τὸς εὐφρατινόμενος. Ἰκέτευε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων
σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνε-
πιστρέφω λογισμῶ, τῶν ἐν βίῳ ἡ-
δονῶν, καταφρονῶν Κυριακῆ· καὶ
πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώμα-
τος, συντόνοις ἀγρυπνίας καὶ δε-
ήσεσι, χάριν ἀπειλήρας Ὅσιε, τοῦ
θεραπεύειν νοσήματα. Ἰκέτευε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ερημον κατώχθας Ὅσιε, ἐ-
δωδὴν Κυριακῆ, σκίλλαν ποιοῦμε-

νος πικρὰν· καὶ τὴν αἰσθησὶν πι-
κραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονὰς,
προρρίζους, ἐναπέτεμες μακάριε·
διό σε ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις, με-
τὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, Ἀγγελικῶς
βιοτεύσαντα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν
καθηγητὴν σε τιμῶμεν Κυριακῆ
Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε· διὰ σοῦ γὰρ
τὴν τριβὸν, τὴν ὄντως εὐλαίαν,
πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ
τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχ-
οροῦ ὀριαμβεύσας τὴν δύναμιν,
Ἀγγέλων συμμέτοχε, Ὅσιων ὁ-
μοσχῆνε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν
πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁμιον, Θεοτοκίον, (ὅρα εἰς
τὸ τέλος). Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν
γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κα-
τορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων
σου· τῶν Δαιμόνων ὠλεσας τὰς
φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθα-
σας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀ-
μέμπτως ἐξῆλσας. Παρρησίαν
ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην
αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτ. Τροπάριον, ἤχ. α'. Τῆς
ἐρήμου πολιτείας, (ὅρα εἰς τὸ τέλος).

Τὸ πρῶτ', ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'. Τῆ Ἰπερμάχου.

Ω· ὑπερμάχῳ κραταῖῳ καὶ ἀν-
τιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερὰ Λαύ-
ρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημό-
συνα ἐτησίως· Ἄλλ' ὡς ἔχων

παρρη-

παρέστησαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαίνοντων ἡμᾶς φρουρήσον, ἵνα κραζώμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Τῆ 29 Σεπτεμβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀνεχωρητοῦ.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Τρύφων, Τρόφιμος, καὶ Δορυμῆδων, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἑκατὸν πενήτησον ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Πετρωνία καὶ Γουδελά, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Γουδελάς, ὁ υἱὸς Σαβωρίου βασιλέως τῆς Περσίας, κατακεντούμενος τελειοῦται, ἐν ἔτει 330.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Δάδας ὁ Συγκλητικὸς τοῦ Βασιλέως, Κασθὸς ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως Σαβωρίου, καὶ Κασθὸς καὶ Γάργαλος ὁ μάγος, ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλῆριον.

Γυναικες ἀκουσίθητε.

Ἐν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, Κυριακὲ σὺν τῷ Θεῷ, Χαρίτωνι θεοκέρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων ἅγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρετήν, τιμῶντων Πάτερ ἐκ πύθου.

Θεοτοκίον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, σὶ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἐαυτὸν ἐλύσαντα, Ὁσίων δήμου· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

30 Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου ἐπιτόκου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. Ἐπέφωσεν ἡμεῖς 3 τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ ἁγίου 3, ἡχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἱερὰν διπλοῖδα, φοινίξας εἰσέδραμες, εἰς Ἁγίων Ἁγία, ἀξιάγαστε, ἔνθα φῶς ἀρρήτων, ἔνθα θεία δόξα, ὅπου ἡχος εορτάζοντος, ἐν ᾧ τῶν πόνων σου, Μάρτυς ἀποδέχη τὰ ἐπαθλα, καὶ ἀτέρος τὸ ἀμάραντον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τὴν οἰκιστὴν Γρηγορίε σοφέ, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βεβάνων οὐκ ἔσσετε, σοῦ τὴν ψυχὴν τρικυμία, οὐ καθιερίεις χρόνιος, ἐν ζοφώδει λάκκῳ σε κατακρύπτουσα, Ἄθλητᾶ ἔνδοξε, ἀλλ' ὡς φῶς ἤστραψας, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, τῆς ματαιότητος, οὐς υἱοὺς ἡμέρας ἀνέδειξας· λουτροῦ διὰ βαπτίσματος, καὶ ἀναγεννήσεως κρείττονος, καὶ σωτηριώδους, καὶ θείας ἀληθῶς διαγωγῆς, ὡς ἱεράρχης Θεόληπτος, πάντοσε Γρηγορίε.

Νυμρίον ἀθάνατον, σὲ τὸν ἀπάντων Δεσπότην, Τριψμία στέργουσα, τὴν δορὰν ἀσῆρηται, τὴν τοῦ σώματος, τῶν παθῶν πρότερον, τὸν ζοφώδη σάκκον, ἐγκρατεία διαρρήξασα. Μεθ' ἧς ἡγωνίσται, καὶ Γαϊανῆ ἡ αἰοιδίμος παρθένον ἐπιφέρουσα, ὁμίλον σεβρῶς ἐναθλήσαντα, καὶ καταβαλόντα, τῆς Εὐσας τὸν ἀρχαῖον πτερνιστήν,

ἀς ἐπαξίως γεραίροντες, σέ Χριστέ δοξάζομεν.

Δόξα, ἤχος κλ. β΄.

Τίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγῆσεται τὰ τρόπαια; ποῖον σῶμα τοῦ μαρτυρίου τὴν καρτερίαν ἀποφθέγγεται; ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίστευσας Γρηγόριε· ἀλλὰ μὴ παύση δυσωπῶν, εὐαρεστήσας Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων ἱερομάρτυς, παρῆρσιαν πολλήν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐγὼ Παρθένη (ἄρα εἰς τὸ τέλος). Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας
Δόξα, ἤχος κλ. β΄.

Εἰς τὸν αὐτοὺν γινόμενον τοῦ ἀφράστου φωτός, εἰσδύσας νοητῶς, ὁ Μάρτυς καὶ Ποιμὴν, ἐμυθήθη τὰ ἀπόρρητα τῶν μυστηρίων Θεοῦ, ὡς Μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς Ποιμὴν δὲ μυσταγωγούμενος· διὰ διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους, ἐκ τῆς ἄνω δόξης ἀνεδήσατο, πρεσβεύων πάντοτε Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτ. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ΄. Καὶ τρόπων μέτοχος, (ἄρα εἰς τὸ τέλος).

Τὸ πρωτὶ Κοντάκιον, ἤχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἁπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείεις ἐν ἁσμασι, καὶ ὑμνωδίας εὐφημήσωμεν· τὸν γρήγορον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, Γρηγόριον, φωστῆρα τὸν παγκόσμιον· Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆ 30 Σεπτεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου ἐπίσκοπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ραψμία Γαϊανῆ, καὶ ὁ ἅγιος Στρατόνικος ξίφει τελειοῦνται. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαροδόνιος πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι χίλιοι Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

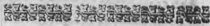
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξασποστεῖτε. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες θέαμα, ἐξέστησαν οἱ ἄπιστοι· ὃν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι, νεκρὸν ἐν λάκκῳ θηρίων, ζῶντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτουσι κραυγαζόντες. Μέγας Θεός Γρηγορίου, ὁ τοῦτον δείξας φωστῆρα. Θεοτοκίον.

Ὀνώτοις ἐποχοούμενος, χερουβικοῖς Πανάχραντε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἔελων, σάρκα λαβὼν ἀνεκλίθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσῃται, υἱὸς Θεοῦ τῇ χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, καὶ σέ ἀεὶ εὐφημοῦντας, τὴν πρόξενον σωτηρίας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου καὶ τοῦ ὁσίου Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδῶ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν στιχ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμ. τοῦ Ἀποστόλου 3. ἤχος δ΄.

Ὁ ἐξ ἴψιστου κληθεῖς.

Ὁ τὴν ἀκτίνα τὴν βίαν δεδεγμένος, ὅτε νεύσει κρεῖττονι πεπληρω-

πληρωμένοι σοι, ὁ πρῶην ζῶνι κρατούμενος, προσήλθε Σαῦλος, τὴν θείαν καθάρσιν ἐξαιτούμενος· τότε ποιμακάριστε, ὡς Ἱεράρχης σοφός, υἱοθετεῖς τῷ βαπτίσματι, τὸν μετὰ ταῦτα, τὴν οἰκουμένην υἱοθετήσαντα· ὅθεν σὺν τούτῳ μακαρίζομεν, αὐ τοῦ Χριστοῦ τὸν Ἀπόστολον, Ἀνανία Θεοφρόν, ἱκετεύοντα σῶθῃναι ἡμᾶς.

Μεμνημένοι τὰ θεία παραδόξως, βροντῆς γεγωνότερον μάκαρ ἐσάλπισας, λόγον Θεοῦ τὸν σωτήριον, καὶ τοὺς ὑπνοῦντας, ἐν τῆς μνημείοις τῆς ματαιότητος, ἐξήγειρας, νέκρωσιν ἐναπορρήψαντας, τὴν τοῖς νεκροῖς συνοικίζουσαν, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς κεκτημένους ἐναποστρέφουσαν· οὗς ἀπειργάζω, τοῦ νεκρώσαντος, τὸν νεκρωτὴν σκευὴ τίμια, Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότη, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωτοφόρος, ὡς Θεὸς ὑποφῆτης, ὡς Μάρτυς θεοκρίτος τῶν παθημάτων Χριστοῦ, καὶ τῆς μελλούσης φανήσεσθαι, ἀβρήτου δοξῆς, συγκληρονόμος τε καὶ συμμετοχος, συνῶν τῷ δεσπάζοντι καὶ ἐνηδόμενος, ταῖς πηγαζούσαις ἐκάστοτε, φωτοχυσαίαις, ἐκ τοῦ ἀθύτου φέγγους θεσπέσιε, τὴν φαιδρωτῆν τοὺς τελοῦντάς σου, νῦν Ἑορτὴν ἱκεσίας σου, ζοφερῶν ἐκ κινδύνων, Ἀνανία ἐλευθέρωσον.

Καὶ τοῦ ὁπίου 3, ζῆτει εἰς ὅσον.

Δόξα, ἤχος ἁ. Βυζαντίου.

Τὸ σκεδὸς τῆς ἐκλογῆς, τὸ μέγα δοχεῖον τοῦ Πνεύματος,

Παῦλον τὸν Ἀπόστολον ἐρώτισας Ἀπόστολε, ἠρόθεν κατὰ ἀποκάλυψιν χροματισθεῖς, ὡς αὐτόπτης τοῦ Λόγου, καὶ μύστης τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Ἀπόστολος δὲ πρὸ τῶν μαθητῶν, καὶ πιστὸς οἰκονόμος τῆς νέας διαθήκης. Διὸ αὐτὸν μιμούμενος, τὸν διδάσκαλον Χριστὸν, τὸ οἰκείον αἶμα ἐξέχεας, μαρτυρικῶ πάθει ὁμολογητῆς γενόμενος, Ἀνανία Ἱεράρχα Χριστοῦ· καὶ τὸν δρόμον τελείσας, τὴν πίστιν τε ἄσυλον τηρήσας, σὺν τοῖς ἄνω λειτουργοῖς ἐν ὑψίστοις αὐλιζόμενος, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Δόξα, ἤχος πλ. β΄.

Πρώτη καλῶν ἀπαρχῆ, ἄφθης σωτηρίας ἀφορμῆ, Ῥωμανέ Πατῆρ ἡμῶν· Ἀγγελικὴν γὰρ, ὑμνωδίαν συστησάμενος, θεοπροπῶς ἐπεδείξω τὴν πολιτείαν σου. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπολυτίκια, Ἀπόστολε Ἅγιε. Καὶ

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρωί. Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμώτατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα ὑπακούων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἅγιον δοξαζόμενον.

Τῇ πρώτῃ Ὀκτωβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Ῥωμανός, ὁ Ἱεροδιάκονος καὶ Ποιητὴς τῶν κανόνων, τῶν τροπαρίων καὶ ζωνακιῶν, ἐν Ἑμέσῃ τῆς Συρίας γεννηθεὶς, ἐν Βυζαντίῳ τελειοῦται, ἐν ἔτει 496.

Ὁ ἅγιος Ὁσιομάρτυς Μιχαὴλ, ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Σεβαστοπόλει μονῆς, Ζώβης λεγομένης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ 36 μοναχοί, ζῆφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 780.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δομνίνος ὁ Θεσσαλονικεὺς, συντριβεὶς τελειοῦται, ἐν ἔτει 288.

Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κοκκιζέλης ὁ ἀγγελόφωνος καὶ ἀριστομουσικός, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ἄθωνος.

Ὁ ὅσιος Γρηγόριος, ὁ Δομειστικός τῆς ἁγίας Λαύρας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβήαις.

Ἐξαποστατεῖσθαι τὸν Ἀποστόλου.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Αρχαῖος μαθητὴς Χριστοῦ, γεγονώς Ἀνανία, τῷ νέῳ τὴν ἀνάβλεψιν, μαθητῇ σὺ βραβεύεις, Παύλῳ τῷ θεῷ· διό σε, σὺν αὐτῷ εὐφημοῦμεν, ὡς ἱεράρχην ἐνθεον, ὡς Ἀπόστολον θεῖον, ὡς ἀληθῆ, Μάρτυρα καὶ κήρυκα θεηγόρον, καὶ πρεσβυτην θερμότατον, πάσης τῆς οἰκουμένης.

Τοῦ ὀσίου, καὶ Θεοτοκίου ὁμοῦ.

Εν θεοπνεύστοις ἄσμασι, κατεράνωσας μάκαρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπόρρητον, ὡς αἰκονομίαν, καὶ ὕμνοις ἐστεψας πάντας, Ῥωμανέ τοὺς Ἀγίους· μεθ' ὧν φαιδρῶς ἀνύμνησας, τὴν ἁγνὴν καὶ Παρθένον, καὶ ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ Μητέρα πάνσοφε Πάτερ· μεθ' ἧς

ἡμῶν μνημόνευε, παρεστῶς τῇ Τριάδι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήγου· Δόξα, Ἦγος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀρχιεράρχα ἐνόησε, κλέος Μαρτύρων, Ἀνανία φωστῆρ φαεινότετε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, ἐκτενῶς, ἰκέτευσ, ῥυσθῆναι τὴν ποιμένην σου ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοίον, Νύμφην σε, (ὄρα εἰς τὰ πέλος.)

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

2 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ιουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἁγίου, Ἦγος δ'.

εἰς γενεαίον ἐν Μάροστιν.

Ιερέων ἐν χρίσμασι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι, τῷ Θεῷ προστήγισας, τελεώτατα, Κυπριανέ παννοῖδιμε, τὸ ἄνθος τῆς φύσεως· ἡ τῶν λόγων καλλονῆ, τῆς σοφίας ἀχρόπολις, τῆς ὁρθότητος· τῶν δογμάτων ἡ στάβμη, τῶν κανόνων, παναρμόνιος εὐθύτης, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Τῶν ἀθλούντων τὴν εὐκλειαν, τῶν Μαρτύρων τὸν στέφανον, ὑπογράφων ἐπεισας, τοὺς θεόφροννας, κατατολμᾶν γενναϊότατα, ποικίλων κολάσεων, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ σωματῶν γυμνώσεως, καὶ στρεβλώσεων, καὶ κρημνοῦ δριμυτάτου, καὶ μαστίγων, καὶ θανάτου τελευταίου, Κυπριανέ Πανσεβάσμιε.

Επιδαῖς ταῖς τοῦ δαίμονος,

τὰς

τάς ὡδὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τὸ πρόπαιον, ἀντιτάξασα, τὴν παρθενίαν ἐτήρησας, καὶ Μάρτυς ἀήττητος, προσηχέθης τῷ Χριστῷ, Ἰερῶτατον σφάγιον. Ὅθεν ἔτυχες, τῶν στεφάνων τῆς νίκης Ἰουστίνᾳ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων, κεκοσμημένη φαιδρότησι. Δόξα, ἤχος β'.

Διδασκαλίαν τῆς πλάνης, καὶ γυνῶσιν τῶν εἰδώλων, ἀπεθύσω ἀληθῶς, καὶ Σταυρὸν ἠμφιάσω, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, Κυπριανὲ πάμμακάριστε. Ἐρρίψας τὰς βίβλους τὰς μαγικάς, τὸν ἄνθρωπον ἀπέθου τὸν παλαιόν, καὶ ὤκησεν ἐν σοὶ θεογνωσίᾳ, ἡ Τριάς ἡ ὁμοσύσιος. Αὐτὴν ἰκέτευε Ἱεράρχα, σὺν Ἀγγέλοις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Δόξα, ἤχος β'.

Τὸν φωστῆρα τὸν θεολαμπῆ, τὸν τοῦ Παύλου συνόμιλον, καὶ ἔργους συμμετόχον, Κυπριανὸν εὐφρημήσωμεν μετ' Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀπολυτικιον. Καὶ τῶν μετόχων. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ἡ ἀπαρχάς.

Ως ἱεράρχην τιμιον, καὶ ἀύλητὴν σπερράτατον, ἡ οἰκουμένη ἀξίως γεραίρει σε, Κυπριανὲ αἰοδιμε καὶ τοῖς ὕμοις δοξάζει, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, αἰτοῦσα πάν-

τοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι τοῖς μέλλουσιν. Ἀλληλούια.

Τῇ 2 Οκτωβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Ἰουστίνᾳ, ἡ μαθήτρια τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Θεόφιλος ὁ ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 716.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ὁ εἰς τὸ Καραστὰ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1794 ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις. Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσίσητε.

Τὸν πρότερον ὑπάρχοντα, κακίας μύστην ὕστερον, διὰ τιμίας Παρθένου, Ἀρχιερέα φανέντα, Κυπριανὸν τὸν μέγιστον, συμφῶνως μακαρίσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν. Ταῖς σαῖς λιταῖς εὐμενίζου, ἡμῖν τὸν πάντων Δεσπότην.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον, πάναγνε ἡ κησασα, χαρὰς ἡμᾶς αἰωνίου, μετόχους ποιήσον πάντας, Παρθένε θεονύμφευτε, ἡ σκέπη, τὸ κραταίωμα, τῶν εὐσεβῶς βουόντων σοι. Μὴ ἐπιλάβῃ σὼν δούλων, Θεοκυῆτορ Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Ο τῆς κακίας πρότερον, ἀκριβῆς ὑπέρμαχος, τῆς Ἐκκλησίας ὕστερον, ἀληθῆς διδάσκαλος ὁ λειτουργὸς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, Ἀρχιερεὺς τῆς πίστεως ἐφάνη· καὶ ὁ ἀκολαστος, σώφρων διὰ τιμίας Παρθένου ἀμφοτέρων ταῖς

ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.
Καὶ νῦν, ὅμοιον, Θεοτοκίον. Νόμῳ
σε, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Καὶ ἡ λοιπὴ ἀ-
κολουθία τῆς ἡμέρας. Καὶ ἀπόλυσις.

3 Οκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ελαίου.

Ἐσπέραι ψάλλομεν στίχους ε'. ἤχ. α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αγκίστρω τῆς χάριτος σοσῶς,
ὁ Παῦλος ὁ ἐνθεός, δημηγορήσας
ἐξώγησεν, Ἱεροφάνταρα, καὶ τῶν
ἀποβόρητων, θεωρὸν εἰργάσατο,
σὲ σκευὸς ἐκλογῆς Θεασάμενος.
Μεθ' οὗ δυσώπησον, Θεορέξιμον
Διούσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς πό-
θῳ ὑμνοῦντάς σε.

Αγγέλοις ὁμοίμον τὸν νοῦν,
Πάτερ Διούσιε, δι' ἀρετῆς ἐργα-
σάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, τῆς
Ἱεραρχίας, εὐταξίας Πάνσοφε,
ἐν βιβλοῖς ἱεροῖς ἀνατόρησας,
καθ' ἣν ἐρύθμισας, Ἐκκλησίας
τὰ συστήματα, οὐρανίων τὰς τί-
ξεις μιμούμενος.

Εμφιλοσοφώτατα Θεῶ, Μάκαρ
Διούσιε, ὡς δυνατόν ὁμοιοῦμε-
νος, τῶν ὀνομάτων σου, μυστικῶς
τῶν λείων, εὐσεβῶς ἐξῆπλωσας
τὴν ἐνθεον Θεόφρον ἀνάπτουξιν, ἐ-
νώσει κρείττονι, μυθεῖς τὰ ὑπὲρ
ἔννοιαν, καὶ μυθεῖς τοῦ κόσμου
τὰ πέρατα.

Δόξα ἤχος β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε συμφώνως οἱ πιστοί,
τὴν ἐτήσιον μνήμην τοῦ Ἱεράρ-
χου εὐσημῆσωμεν, Διονυσίου τοῦ
σοφωτάτου. Οὗτος γὰρ διαπτύ-
σας τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων, καὶ
τῷ σκεύει τῆς ἐκλογῆς μαθητευ-

οῖς, τῶν ἀποβόρητων μυστηρίων
γνώστης ἐγένετο. Διὸ καὶ ἡμεῖς
οἱ ἁμαρτωλοὶ, τὸν δοξάσαντα τοῦ-
τον, δοξολογοῦντες Σωτῆρα βοή-
σωμεν. Ὁ τὸν σὸν ἀθλοφόρον σε-
φανώσας, ἐν δόξῃ Χριστὸ ὁ Θεός,
ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Παρῆλθεν ἡ σκιά· φῶλλα 66.

Εἰς τὸν στίχον. Στιχηρὰ τῆς Οκτω-
ἤχου. Δόξα ἤχος δ'.

Τῆς οὐρανόων γνώσεως, ἀθεώ-
ρητον βυθὸν σε κληθῶμεν, λαμ-
πρότατε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ· ὡς
γὰρ ὀπλίτην, καὶ στερρὸν ὑπέρ-
μαχον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνυμνοῦ-
μέν σε σοσέ· πυρὶ γὰρ ἐλλαμφθεις
τῷ ἀγνωτάτῳ, ἠξιώθης ἅμα τῆς
ἄνω στρατολογίας, τὸ φωτεινὸν
περιδόλαιον ἐνδύσασθαι Χριστὸν,
καὶ λαμπρυνθῆναι τῇ αἴγλῃ τοῦ
Πνεύματος, τὸν νοῦν Διούσιε· διό
σου τὴν παγκόσμιον μνήμην πα-
νηγυρίζοντες, πιστῶς δοξάζομεν,
τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον, Μακαρί-
ζω σε Πάναγνε, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδόσασθεις, καὶ
νήφων ἐν πάσιν, ἀγαθὴν συνείδη-
σιν ἱεροπροσέπως ἐνδυσάμενος, ἡν-
τλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλο-
γῆς τὰ ἀποβόρητα, καὶ τὴν ἱστίην
τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλε-
κας, Ἱερομάρτυς Διούσιε. Πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'.

Τῷ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανόων διαβάς πόλας
ἐν πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ
τρεῖς

τρεις οὐρανοὺς φάσαντι, Ἀποστολῶ Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας πρὶν καθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

Τῆ 3 Ὀκτωβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δύο μαθηταὶ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, Ρουττικός καὶ Ἐλευθέριος, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόκτιστος, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Διονύσιος, ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, καὶ οἱ συναὐτῶ ὀκτὼ Μάρτυρες καὶ Ὁμολογηταί, ἐν φυλακῇ τῆς Ἀφρικῆς, τελειοῦνται ἐν ἔτει 254.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πέτρος καὶ Παῦλος, οἱ αὐτοῦ μαθηταί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεαγένης πύρι τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεότεκνος, λῦθις τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χοζεβίτης, ὁ Αἰγύπτιος, καὶ ἐπίσκοπος Καισαρείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσεβίαις.

Ἐξαποσταλείριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῷ Παύλῳ Διονύσιε, τῷ κλεινῷ κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς πανολβιε, ὑπ' αὐτοῦ ἐμνήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν γνῶσιν· ὅθεν σε καὶ λαμπτήρα, τῇ Ἐκκλησίᾳ τίθῃσιν, Ἀθηνῶν προχειρίσας τῆς εὐσεβοῦς, Ἱεράρχην πόλεως· ἦν φυλάττοις, ὀρθοδοξοῦσαν πάνσοφε, σαῖς εὐχαῖς θεοκλήρῳ.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία Παρθένε, παρῆν ὁ Διονύσι-

ας, σὺν τῷ Ἱεροθέῳ καὶ Τιμοθέῳ τῷ θεῷ, ἅμα τοῖς Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ἄδοντες, πρόσφορον τῇ σῇ μνήμῃ· μεθ' ὧν καὶ νῦν, πᾶσα γλῶττα βρότειος ἀνυμνεῖ σε, τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν, καὶ τοῦ κόσμου προστάτιν.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ἐν Ἱερουσί καὶ Μάρτυσι διαπρέψας Ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης Ποιμὴν, τοῦ Χριστοῦ πῶν τὸ ποτήριον· διὸ ἐν ἑκατέροις εὐαρεστήσας αὐτῷ τῷ Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς ἀνω Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν αὐλιζόμενος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία.

4 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Ἐσπέρης ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ φωτειδέστατος Χριστοῦ, ἔρωσ καὶ θεϊότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελύμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει, εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυσάβειαν, ὡς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλύμπφωων, ἐκτελέσας, δοχεῖον πανέντιμον.

Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόβει, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγὴ καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σοφίζει, τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Τὸ περιφανέστατον τῶν σῶν, συναγαμάτων ὅσπερ, περὶ τὰ θεία θαύματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεία, τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυές τῶν δογμάτων σου. Μεθ' οὗ δυσώπησον, θεωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.
Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτίκιον, Χρηστότητα ἐκδιδάχθεις· φύλλα 86.

Τὸ πρωτὸ Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν Ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυθέντες διὰ σου· ξένα καὶ ἄρρητα· ἀνεδείχθης γὰρ θεοληπτος ὑμολόγος. Ἄλλὰ πρέσβειος παμμάκαρ Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύεσθαι, ἵνα κράζωμεν. Χαίροις Πάτερ θεόσοφε.

Τῇ 4 Ὀκτωβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου ἐπίσκοπου Ἀθηνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Πέτρος ὁ Καπιτωλίων, τοῦ νῦν Σουδῆτος, ζῆσει τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Δομνίνα, καὶ αἱ αὐτῆς θυγατέρες Βερίνη καὶ Προδάκη, αἱ ἐξ Ἰδέσσας ὀρμώμεναι, ἐν ποταμῷ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀνδράκιος ὁ Ἐρέσιος, καὶ Καλλιανθήνη ἡ αὐτοῦ θυγάτηρ, ζῆσει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 312· εἰς τὴν Μελιτινὴν τῆς Ἀσίας.

Ὁ ὅσιος Ἀρμόδιος ὁ Αἰγυπτίος καὶ κηπουρός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φαύστος, Γάιος, Εὐσέβιος, καὶ Χαϊρήμων τῶν διακόνων, οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἁγίου Διονυσίου, ζῆσει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 250. Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποσειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅτε ἡ Μήτηρ τοῦ Λόγου, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, μεταναστεύουσα ὤφθη, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις, σὺ Ἱερόθεε ἡμνοῖς, ἐπέστης ταύτην προπέμπων.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπολύσει.

5 Ὀκτωβρίου, τῆς ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Ἐπίκαιρος ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῆς ἁγίας, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Τῆς χαρᾶς ὡς ἐπάνυμος, ἐν χαρᾷ προσεχώρησας, εἰς νυμφῶνα Πάνσεμμε, τὸν οὐράνιον, ἐνθα τὸ σὸν ἐπέποθης, κεκτησθαι πολίτευμα, ὑπομείνας στερῶδες ἀλγεινὴν ὄντως βράσανον, τῶν ὁδόντων τε, καὶ ὄνυχων ἀπάντων ἐκρίζωσεις, ἀθλησάτω Χαριτίνῃ, Παρθενομάρτυς πολυθάβη.

Τῶν λεόντων συνέθλασας, σιαγόνας πολυθάβη, σιαγόναν φέρουσα τὰ συνθλάσματα· τῶν δὲ ὀνύχων ἐκρίζωσιν, γενναίως ὑπήνεγκας, ἐκρίζουσα τὰ θεινὰ, τῆς ἀπάτης φουάγματα, θαλαττίους τε, ἐν βυθοῖς ἀπερβύβηθης, τὴν κακίαν, ὑπάρβουχίον ποιούσα, τοῦ πονηροῦ πολεμήτορος.

Μετὰ τέλος μακάριον, ἐν θαλάσῃ ριφθεῖσάν σε, σὸς γεννήτωρ ἐνδοξε συνεκόμισεν, ἀναβοῶν μετ' ἐκπλήξεως, πῶς νῦν κεχαρίτωσαι, ἱερώτατον ὄμοῦ, καὶ ποθούμενον γέννημα, ταῖς κολάσεσι, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κλήσιν, ἀληθεύουσάν εἰργάσω, προτυπωθεῖσάν τῇ χάριτι.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον. Σὲ
τὸ καθαρώτατον, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὰ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Ἀπόλυ-
τικιον. Ἡ Ἀνάς σου, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρωί, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῆ 5. Οκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν
μνήμην τῆς ἁγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρας, ἡ ἁγία Μάρτυς Μι-
μέλχθα ἡ Περσις, λιθοβοληθεῖσα τελει-
οῦται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὰ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοι-
πὴ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου, καὶ ἀπόλυσις.

6 Οκτωβρίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου
Θωμᾶ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στιχ. 6 ἦχος δ΄.

ὧς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς πλευρᾶς ἐραψάμενος, τοῦ
Δεσπότης πανόλβις, τῶν καλῶν
κατεῖληφας τὸ ἀκρότατον· ὡσπερ
γὰρ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκεῖθεν
ἐξήντησας, τὴν πηγὴν τῶν ἀγα-
θῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ
ἐπότισας, χερσωθείσας καρδίαις
ἀγνωσίας, τοῦ Θεοῦ θεογνωσίας,
ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

Τῆ πιστῆ ἀπιστίᾳ σου, τοὺς
πιστοὺς ἐβεβαίωσας, ὡς Θεὸν καὶ
Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν
ἀπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέσαν-
τα, οἱ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, καὶ
Σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπομαί-
ναντα, καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἡλων,
καὶ τῆ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν δια-
κυνγόντα, ἐξ ἧς ζωὴν ἀρουομεθα.

Θωμᾶς ὁ θαυμασιος, τὴν
πηγὴν ἀνεστόματις, τῶν δογμά-
των Δεσποτα τοῖς θεόροσι· τὴν
γὰρ πλευρὰν ψηλαπτήσας σου, δι-
πλῆν τὴν ἐνέργειαν, ταῖς οὐσίαις
ταῖς διτταῖς, καταλλήλως μεμύ-

ῆται, καὶ ἐβόησε. Σὺ Θεὸς μου ὑ-
πάρχεις καὶ Δεσπότης, σὺ καὶ
Κύριος τῆς δόξης, ὁ δι' ἐμέ σὰρξ
γενόμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ὁς ὑπηρετῆς τοῦ Λόγου, καὶ
τῆς ἀδρότητος σαρκώσεως αὐτοῦ,
βυθὸν σοφίας ἐξήντησας, Θωμᾶ
Ἀπόστολε· τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ
Σταυροῦ, ἀνιχνεύων ἐκ τοῦ βυθοῦ
τῆς ἀπάτης, ψυχὰς ἐξώγησας.
Ὅθεν τῆ σαγήνῃ τῶν σῶν δογμά-
των, πᾶσαν ἐρωτίσας τὴν οἰκου-
μένην καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως,
τὰς τῶν Ἰνδῶν ἐξορωμένους ψυ-
χὰς κατελάμπρυνας. Διὸ τῆς δό-
ξης τηλαυγῶς, Χριστοῦ κατατρυ-
φῶν, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκα, σὺ εἶ ἡ
ἄμπελος. Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ
τῆς σοφίας νοητὸς ἀναδέδειξαι
κρατῆρ, μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπό-
στολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ
εὐφραίνονται· τῆ γὰρ θεῖα σαγή-
νῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλι-
κυσας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως·
ὅθεν ἐκ Σιών, ὡς ποταμοὺς τῆς
χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύσων
ἐνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν
κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη
ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν ἐλογ-
χεύθης καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύσας
τῆς ἀσθαρσίας, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐ-
λεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτικιον ἦχος γ΄.

Ἀπό.

Ἀπόστολε Ἅγιε Θωμᾶ. (ἕρα εἰς τὸ τέλος).

Τῇ πρώτῃ Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο τῆς θείας χάριτος, πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπρέτης ἀληθῆς, ἐν μετάνοια ἐκραύγαζε. Σὺ μου ὑπάρχεις, Θεὸς τε καὶ Κύριος.

Τῇ 6 Ὀκτωβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Μάρτυς, Ἐρωτῆς, κυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐκ Κίου μὲν τῆς Βιθυνίας καταγόμενος, ἐν Προύσῃ δὲ ἀλλήλας ἐν ἔτει 1590, ζῆσει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην δώρησαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχριστῷ Ἀνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν αἰτησαι, τοῖς σὲ Θωμᾶ εὐφημοῦσιν, ὡς μαθητὴν βεγγόρον.

Ἔτερον.

Χριστὸς ὁ μέγας Ἦλιος, ἀκτινά σε πολύφωτον, ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ἐπέμπει, τὴν ζοφερὰν πλάνην μῦθα, συντόνως ἐκδιώκοντα, Θωμᾶ σοφὲ Ἀπόστολε, καὶ τοὺς λαοὺς φωτίζοντα, Τριάδα σέβειν τὴν θείαν, παρ' ἧς φρουροῦμεθα πάντες.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Οσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρίναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστω.

Εἰς τοὺς αἶνους, ψάλλομεν τὰ ἱσπέρια.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Τὰ θεῖα ἐποπτεύων, Χριστοῦ τῆς σοφίας νοητὸς ἀναδέδειξαι κρατῆρ, μυστικῶς Θωμᾶ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τῶν πιστῶν αἱ ψυχαὶ εὐφραίνονται τῇ γὰρ θεῖα σαγήνῃ τοῦ Πνεύματος, λαοὺς ἀνείλικυτας ἐκ βυθοῦ τῆς ἀπογνώσεως ὄθεν ἐκ Σιών, ὡς ποταμὸς τῆς χάριτος ἐξῆλθες, τὰ σὰ ἐκβλύων ἐνθεα δόγματα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν. Διὸ τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐκμιμούμενος, τὴν πλευρὰν ἐλογχεύθης· καὶ ἐν τῷ γνόφῳ εἰσδύς τῆς ἀφθαρσίας, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε Σὺ ἡ Ἄρμελος.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

7 Ὀκτωβρίου τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἦχος α΄.

Πανεύρητοι Μάρτυρες.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμᾶς, ὁ τῆς δοξῆς Κύριος, κατακοσμήσας ταῖς χάρισι, ταῖς τῶν ἰάσεων, θαυμαστοῦς ἐν κόσμῳ, εὐκλεῶς ἀνέδειξε, νοσοῦντας δι' ὑμῶν θεραπεύων αἰ. Διὸ προσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάκχε καὶ Σέργιε ὑμεῖς, ἐπὶ γῆς ἀλλήσαντες, ἐν οὐρανοῖς συγχορεύετε. Σὺν ἀσωμάτοις γὰρ, αἰεὶ παρεστῶτες, τῇ Τριάδι ἄγιοι, καὶ δόξῃ ἐντροφῶντες ἀγάλλεσθε. Διὸ προσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς

ψυχαῖς

ψυχῆς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Βάχχε καὶ **Σέργιε** ὑμεῖς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔνσασιν, ἀνδρείως ἀμφω ἐλύσατε, καὶ τῶν εἰδώλων δέ, ὀλεθρίαν πλάνην, εὐσεβῶς ἀπόσασθε, Χριστὸν τὸν Βασιλέα κηρύξαντες. Ὅν ἱκετεύσατε δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος δ'.

Σέργιος καὶ **Βάχχος**, ἡ παιδρὰ τῶν Μαρτύρων καὶ τερπνὴ λαμπρῶν, τῶν μὲν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλε, τῶν δὲ εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησε· καὶ τῆς θεογνωσίας τὸ τέλειον μυστήριον, λαμπρὰ τῇ φωνῇ, ὑψηγοροῦντες ἀνεκέρυττον. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, ὁ τούτων νομοδότης, ἀγωνοθέτης τε καὶ στεφανοθέτης, καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, κατὰ τῶν ἀοράτων καὶ δρατῶν δυνάμεων, τὸ κράτος ἀναδήσασθαι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μακαρίζω σε. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Ἀποστιχα τῆς ἡμέρας. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἐκκρατιώδη τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, κατ' ἐχθρῶν τὸ σύστημα ἐν οἷς ὡς φωστῆρες κοσμικοὶ διαλάμπουσιν, οἱ εὐσθενεῖς καὶ ἄριστοι Ἀθλοφόροι, **Σέργιος** τε καὶ **Βάχχος**. Τούτοις ἐκλίνε τὰ νῶτα ἡ πονηρὰ φάλαγξ τῶν δαιμόνων. Τούτους ἐξεπλάγησαν τύραννοι, καὶ ἐθαύμασαν Ἄγγελοι, ὄρωντες τὸν ἀσώματον, μετὰ σαρκὸς πατούμενον τῶν ἀεπιστῶν ἡ Ἐκκλησία, πανέορτον ἑορτὴν καὶ κοσμικὴν χαρμονὴν, ἐπιτελοῦσα

βοᾷ· Ὁ ἀσθενεῖα σαρκὸς πεδήσας τὸν ἰσχυρόν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπολυτικίον, Οἱ Μάρτυρές σου, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τὸν νοῦν πρὸς ἐχθρούς, ἀνδρείως παρατάξαντες, τὴν πᾶσαν αὐτῶν ἀπάτην κατελύσατε· καὶ τὴν νίκην ἀνωθεν, εὐληφέστες Μάρτυρες πανεύφημοι, ὁμοφρόνως ἐκράζετε. Καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ συνεῖναι Χριστῷ.

Τῇ 7 Ὀκτωβρίου, εορταζόμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάχχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς ὁ πρεσβύτερος, καὶ Καϊάριος ὁ διάκονος, ἐν θαλάσῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Λεόντιος ὁ ὑπατητικός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐσθένης καὶ Φίλης ἕξει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πολυχρόνιος, λειτουργῶν, ἕξει τελειοῦται παρὰ τῶν Ἀρειανῶν ἐν ἔτει 325.

Οἱ ὅσιοι ἐνενηκόντα ἐννέα Πατέρες, οἱ ἐν Κρήτῃ ἀπῆσαντες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλῆριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀδελφικῆ συνδουμένοι, τῇ στοργῇ καὶ τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, **Σέργιος** ὁ θεοφρων, καὶ **Βάχχος** ὁ ἀοιδίμος, πρὸς Χριστὸν δυσωποῦσιν, εἰρήνην κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, καὶ Βασιλεῖ, κατ' ἐχθρῶν βαρβάρων τρόπαια νίκης, ἡμῖν πταισμάτων ἀφεσιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομήτορ ἄχραντε, δυσωπούσα μήπαύση, ὑπὲρ ἀχρείων σου δούλων, ὅπως εὐρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἧ κρίνη, γένος βροτῶν, ὡς Θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν· σὲ γὰρ προστάτιν ἀπαντες ἔχομεν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ ἑσπερία.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ῥυποθσάμενος Σέργιος, ἐν εἰτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, τὰ τῶν ἡλῶν ὑποδήματα, σφ' αἱματι τῶ τῶν ποδῶν ἀπορρέοντι, τὸν ὄφιν τὸν ἐπιτηροῦντα τὴν πτέρναν ἡμῶν ἐξετύφλωσε, καὶ τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο. Διὸ εὐχαί· αὐτοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ ἡμᾶς ἐλέησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθε, καὶ Ἀπόλυσις.

8 Οκτωβρίου, τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἐσπεράς ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῆς Ὁσίας, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατεία τὸ σῶμά σου, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐζώωσας καὶ ἐκόσμησας, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήθης μυστικῶς, τῷ νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σου. Ὅν ἰκέτως, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-

λοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὸ ὠραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Πελαγία ἐνόησε μετερρύμισσας· οὐχὶ χρωμάτων τοῖς ἀνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτὴν· καὶ τοῦ Κτίστου γεγένησαι καθ' ὁμοίωσιν, ἐκτενῶς δυσωπούσα ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῶν δακρύων ἀλάβαστρον, καθ' ἑκάστην προχέουσα, εὐδιδίας ἐπλήσας τὰ οὐράνια. Διὸ ὡς μύρα πολύτιμα, Χριστῷ προσηγήθησαν, εἰς ὁσμήν τὴν μυστικὴν τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως ἐκχεόμενα. Διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διδάσκει· ἐν προσευχαίς γὰρ καὶ δάκρυσι Πελαγία, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαγος ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ, διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες· καὶ ἐν τούτῳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μακαρίζω σε Πάναγι, (ἦρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Στιχόν. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Μελέτιον Ἱερομάρτυρος Βλαστοῦ.

Μετὰ τὸ ἀνήσασθαι σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἀνεδείχθης καθαρὸν δοχεῖον, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς ἀνθρώποις συγκαταβάντος

φιλαν-

φιλανθρώπου Λόγου· ὄθεν καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω οἰκεῖν σε ἤξιωσεν ὡς ὑπεράγαθος. Τὰ οὐράνια πάντα συγγαίρουσι, τὴν πρὶν σε ἀσέμνωσ βιώσασαν, νῦν καθορῶντα Χριστοῦ ἀσπίλον κειμήλιον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς σε μεταθέντος, καὶ πάντας πιστοὺς φρουροῦντος τῇ μνήμῃ σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἐν σοὶ Μητὲρ ἀκριβῶς. (Ὁρᾶ εἰς τὸ τέλος).

Τὸ προῖ. Κοντάκιον, Ἦχος θ'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείας κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευες, τοῦ λαβεῖν σῶν πράξεων, τὴν τελείαν Μητὲρ συγχώρησιν ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

Τῇ 8 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας, τῆς ἀπὸ Ἐταιρίδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἅγια Πελαγία, ἡ Παρθένος, ἡ ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείας, ἀλλήσασα τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Ταῖσια ἡ πόρνη, μετανοήσασα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Υπογραμμὸς ὁ βίος σου, Μοναζόντων ἐδείχθη· καὶ ἀκριβῆς ἀνορθωσις τῶν δεινῶς πεπτωκότων, αἰοῖμι Πελαγία· τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα, φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἠλίῳ τῆς δόξης, Χριστῷ σεμνῇ, Ἀσκητῶν ἐκλάμψασα ὀμγγύρει· μεθ' ὧν σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ἐορτάζομεν μνήμη.

Θεοτοκίον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, διὰ τοῦ Θεοῦ σου τόκου, εὐχαρίστως βρωῶμεν. Χαῖρε Ἀδάμ ἢ λυτρωσις· χαῖρε Εὐὰς ἢ λύσις· χαῖρε δι' ἧς, ἅπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη· χαῖρε δι' ἧς ἐτόχομεν, οὐρανῶν βασιλείας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ Ἀπόλυσις.

9 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονικοῦ, καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τοῦ ἁγίου, ἡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλικυσας ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σὲ παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἐλλαμψίς, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνωσ ἐλαύνοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν Πανσόφων σου λογῶν, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθέυδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε κατερώτιστας, οὐδ' ἀναδείξας Ἰάκωβε, Υἱοῦς διὰ πίστεως,

στεως,

στειως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, τοῦτου πάθος ἐξήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δοξῆς ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Ψάλλομεν καὶ 3 τοῦ Ὁσίου, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Δόξα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Τὴν τοῦ Θεοῦ Πνεύματος σαφῶς, χάριν δεξάμενος, τῆς ἱερωτάτης χορείας τῶν Ἀποστόλων συναριθμῶς Ἰάκωβε γέγονας ὄθεν καὶ οὐρανόθεν τὴν φερομένην ποτὲ πνοὴν βιαίαν, πυρίνη γλώσση ἐμπνευσθεὶς, τὴν τῶν ἐθνῶν ἀκακιδώδη ἐφλέξας ἀφείοτητα. Χριστὸν τὸν Θεὸν, θεοκῆρυξ ἐκέτευσεν τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. ὁμοιον.

Εἰς τὸν στίχον στιχῶν τῆς Οκτωήχου. Δόξα τοῦ Ἀποστόλου ἡ. πλ. α.

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, σὲ ἀνυμνοῦντες Ἰάκωβε ἐνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφραίου υἱόν, ἀλλ' ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀρρήτου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ, σὺν Ἀσωμάτοις αἰεὶ παριστάμενος, καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενωὶς ἐκέτευσεν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια, Ἀπόστολε ἅγιε. Καὶ τῆς ἐρήμου πολίτης, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτον, Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ω: ἐωσφόρον ἐκλάμποντα πάσαν κτίσιν, τὸν τοῦ Χριστοῦ αὐ-

τόπτην τε καὶ θεηγόρον, ὕμνοις Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν, γεραίροντες τὴν τοῦτου πανηγυρίαν σήμερον πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 9 Ὀκτωβρίου: ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφραίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Ἀνδρόνικος ὁ Ἀντιοχεὺς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἀθανασία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται ἐν ἔτει 540.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ποπλία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 361.

Ὁ Ὁσιος Πέτρος, ὁ ἐκ Γαλατῶν τῆς Ἀσίας στρατιώτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 829.

Μνήμη τῶν Δικαίων Πατριαρχῶν Ἀβραάμ, καὶ Λώτ τοῦ ἀνεψιῦ αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις. Ἐξαποσελεύριον. Γυναικὲς ἀκουστήθητε.

Ω:ς μύστης καὶ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἄριστος, Χριστοῦ τοῦ μόνου Δεσπότου, Ἰάκωβε θεοκῆρυξ, τοῦτον δοῦναι ἐκέτευσεν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ Ἰλασμὸν πανευφῆμε, ἁμαρτιῶν τοῖς τελουσι, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σὲ οἱ Προφῆται ἅπαντες, Παρθένε προηγόρευεσαν, στάμνον καὶ ράβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, λυχνίαν χρυσαυγίζουσαν, ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια. Δόξα. Ἦχος πλ. α.

Πιστῶς πανηγυρίζομεν, τὴν πάνσεπτον ἡμέραν τῆς σῆς μνήμης, σὲ ἀνυμνοῦντες Ἰάκωβε ἐνδοξε, οὐχ ὡς Ἀλφραίου υἱόν, ἀλλ'

ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον, καὶ κήρυκα τῆς αὐτοῦ ἀβήρητου σαρκώσεως. Ὅθεν τῷ δεσποτικῷ ὄρον, σὺν Ἀσωμάτοις αἰεὶ παριστάμενος, καὶ Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων χοροῖς, ἐκτενῶς ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

10 Ὀκτωβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Ἐδωίκες σημειώσιν.

Ηλίω λαμπρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρικτωρίαις, Εὐλάμπιε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων νύκτα διώκουσα. Δίσε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, προσθευτὴν ὡς θερμότατον.

Σιδήρῳ ξεόμενος, καὶ ταῖς λαμπᾶσι φλεγόμενος καὶ εἰρκτῆ συγκλειόμενος, ξύλῳ ἀναρτώμενος, καὶ θηρίοις βρώμα, διδόμενος μάκαρ, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, διεφυλάχθης τῇ θείᾳ χάριτι, καὶ νίκης διαδήματι, κατεκοσμήθης Εὐλάμπιε. Διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου, χαρμοσύνης γεραίρομεν.

Τὴν Εὐὰν τὸν τρώσαντα, καὶ Παραδείσου ἐξώσαντα, πολυμήχανον ἐτρῶσας, τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ Εὐλαμπία, καὶ ὑπομείνας στερ-

βῶς, σώματος τρώσιν καὶ πᾶσαν βάσανον. Διὸ μεθέξει κρεῖττονι, θείας θεώσεως ἔτυχες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύουσα, τῶν πιστῶς εὐφρημούντων σε.

δόξα ἤχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῇ φιλαδελφίᾳ ἡ ὁμωνυμία συγγραθεῖσα, καὶ ἡ ἀγνεία τῇ ἀπαθείᾳ συμμιγθεῖσα, ἀβλαβῶς διεφύλαξε τῆς γνώμης τὸ εὐτόνον. ὅπου γὰρ Θεὸς ὁ ποθοῦμενος, κόσμος ὅλος κταπεφρόνηται. Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ ὄφις νενέρωται, καὶ ὁ εἰς ὕψος ἀδικίαν λαλήτας, ὑποχθόνιος ἀυταδέλφοις Μάρτυσι καταπέπτωκεν, Εὐλαμπίῳ σοφῷ καὶ Εὐλαμπία. Τοῦτοις εὐστοχωτάτοις ἄσμασι βοήσωμεν. Οἱ καλῶς ἐν Χριστῷ τὸν δρόμον τελέσαντες, αἰτήσαθε τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰρηρὰ τῆς Ὀκτωβίου. Ἀπολυτικίον. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρες σου. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. οὔτοι γὰρ τῶν τυραννούντων μηχανουργίας, ἤσχυναν τῇ δυναστείᾳ τοῦ σταυρωθέντος. ἀνεδείχθησαν διόπερ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Τῇ 10 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι διακόσιοι Μάρτυ-

Μάρτυρες, οί σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐλαμπίῳ ἀνακρεθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Βασσιανὸς τῆς Σύρων χώρας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν ἔτει 450.

Ὁ ὁσιος Θεόφιλος ὁ ὁμολογητὴς, ὁ ἀπὸ Στρούμιτσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸ 716 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποσειλάσον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αξίως ἐσπορευόμενοι, ὑμνεῖν τοὺς οὐρανόφρονας, Εὐλάμπιον Εὐλαμπίαν, τοὺς ἱερούς ἀθλοφόρους, ὡς αὐταδέλφους Μάρτυρας, καὶ τὴν αὐτῶν ὑπέρλαμπρον, μνήμην τελεῖν ἐν ἁσμασιν. ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξελισσονται τὸ Θεῖον.

Θεοτακίον, ὅμοιον.

Ρανῖσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδυσον Πανάμωμε, τὴν ἐκτακείσαν ψυχὴν μου, τῆς ἁμαρτίας τῆ καύσει· καὶ σκοτισθέντα πάθεισι, τὸν νοῦν μου φωταγώγησον, τοῦτον σαρώσ ἰθύνουσα, πρὸς αὐλον Θεωρίαν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Θεοτόκε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθεις.

Καὶ ἀπόλυτικ.

11 Οκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου καὶ τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ καὶ γραπτοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τοῦ Ἀποστόλου, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Καὶ 3 τοῦ ὁσίου, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηρεχόμενον, τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐχρημάτισας, τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττῃ σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέρλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζήζάνια, τῶν

μὴ χρώμασιν ὕλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Ως φωστὴρ δικαιοστάτος, τῷ πυρσῷ τῶν δογμάτων σου, καταλάμπεις ἅπασαν τὴν ὑψηλίον. Δαβιτικῶς τὴν κινύραν σου, κινῶν ἐμελωδῆσας, τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ, ἀξιεπαῖνα ἄσματα, καὶ ἐξεπεριψας, εἰς τὴν ἡπειρον πᾶσαν. Διὰ τοῦτο ἐδοξάσθη· ἐπαξίως, Γερομύστα Θεόφανες.

Γερέων ἐν τάγμασιν, ἀσκητῶν ὀμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέγρις αἵματος, σερρώως ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγγων ἀπόνοιαι, καὶ προστάγματι, ἀσεβοῦς βασιλέως, τῷ μετώπῳ, ὡς ἐν τίτλῳ διεγράφης, σημειωθείς θείᾳ χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτακίον. Σὲ τὸ καθαρώτατον. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Καὶ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας, Ἀπολυτίκια, Ἀπόστολε ἅγιε. Καὶ Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρωί. Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, ἤχος δ', Ἐπιράνης σήμερον.

Μημητρὸς γενόμενος, τοῦ Διδασκάλου, δι' αὐτὸν Ἀπόστολε, ταῖς τῶν Ἀγίων τῶν αὐτοῦ, χρεῖαις πιστῶς διηκόνησας· ὅθεν σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν.

Τῇ 11 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνός τῶν ἐπτὰ Διακόνων τῶν Ἀποστόλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Θεοφάνης ὁ γραπτός, ἀδελφὸς Θεοδοῦρου τοῦ γραπτοῦ, καὶ Μητροπολίτης Νικαίας, ἐν εἰρήνῃ.

ειρήνη τελειοῦται ἐν ἔτι 829. Καὶ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ζηνοί, καὶ φιλονίκλα, αἱ ἐν Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Πατριάρχαι Νεκτάριος, Ἀρσάκιος, καὶ Σισίνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐκποστειλῆριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πυθινεὶς ποιούμενος, ὁ Κανδάκης Ἰουδαῖος, τὰς τρίβους ἐπὶ ἄρματος, ἠταίου τὴν βίβλον, ἀναγινώσκων ἠπόρει· ὁ δὲ Φίλιππος φάσας, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦ ματος, τῶν ἀπόρων τὴν λύσιν, μισταγωγεῖ· καὶ βαπτίσας κήρυκα ἀποστέλλει, τῆς Ἰησοῦ Θεότητος, πάσῃ Αἰθιοπία.

Ἐτερον τῶν ὁσίων, καὶ Θεοτοκίον ὁμοῦ.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ τῶν βήματι, παρεστῶς Τεράρχα, μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ πανάγιου Ἡαρθένου, ἐκδύσασπῶν μὴ ἑλλήτης, νίκην κατὰ βαρβάρων, τῶν σταυροφόρα Ἀνακτι καὶ εἰρήνην τῶν κόσμου, καὶ ψυχῆν σωτηρίαν πάνσορε τοῖς πελοῦσι, τῆς μνήμης σου Θεόφανε, δοῦναί σου Εὐεργέτην.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰδήσις

Κυριακὴ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Ὀκτωβρίου ἐκκλησιῶν τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἁγίων Πατέρων, τῆς ἐν Νίκαια ἑβδόμης Ὀικουμενικῆς ἁγίας Συνόδου.

Ἐπέρας ἡλλομεν Ἀναστάσιμα θ, καὶ Α τῶν ἁγίων Πατέρων.

Ἰηχος κλ. β. ἡ ἀπερνωσμένη.

Τὰς ἑπτὰ Συνόδους τὰς τῶν Πατέρων, κατὰ διαφορὰς καιροῦς συστάσας, εἰς ἓνα συνήθροι-

σαν ἐνὶ Κανόνι τῶν δε, μῆλα καλῶς ὁ Πατριάρχης, ὁ Γερμανός, ὁ νέος, γράφων ἑμοῦ τε καὶ κρατύων, τὰ δόγματα τὰ τούτων· δε καὶ πρέσβευς αὐτοῦ, ἀγρύπνου, τῆς σωτηρίας τῆ Κυρίου προβάλλεται, καὶ τοῦ ποιμνίου συμποίμενας.

Τὸ τοῦ Νόμου γραμματεῖαν Ἰβραίων, ἔθετο τιμίαν τὴν ἑβδομάδα, σκιά προταγέουσι, καὶ λατρεύουσι ταύτη. ἦν περ Πατέρες συνδραμόντες, ἐν ἑπτάδι Συνόδοις, νεύσει Θεοῦ τοῦ ἐν ἑξάδι, ἡμερῶν σύμπαν τοῦδε, ἀπαρτίσαντος, καὶ τὴν ἑβδόμην εὐλογησάμενος, σεμνότεραν εἰργάσασθε, ὅραν ἐκλέμενοι **Ἡίστω**.

Τὸν διηρημένον Χριστοῦ γὰ τῶνα, καὶ ἀεὶ ῥηγμένον χυσι ὑλάτταις, σωφῶς ἀνεῤῥάφατε σεβάσμιμοι Πατέρες, βλέπειν τὴν ῥημωσιν τῆν ταύτου, μὴ δόμας ἐνεγκόντες, ὡς περ ὁ Σήμερ καὶ Ἰαφθ, τὴν πατρῴακ τὰ παλαιὰ καταταχόναντες, πᾶν πατρωσίαν, καὶ τοῦ ἐκείνου συμφρονήσαντας.

Ἄρειον, τὸν τῆς μανίας ἐπώνυμον.

Τοῦ Μακεδονίου, καὶ Νεστορίου, καὶ τοῦ Εὐτυχεῦς καὶ Διασκόρου, καὶ τοῦ Δαναρίου το Σαβελιανοῦ ἐβδόμης, λίκουρ βαρεῖς ἀποδειχθέντας, ἐν ἀόρασι προβάτων, πόρρω τῆς Ποιμνῆς τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἀληθεῖς Ποιμνῆς ἀπὸ λλάτα το ῥημῶν καὶ δῶν, τοῦ τρισαλλίου κατασῆσαντες ἀρισταθῶν ἡμᾶς μακαρίζομεν.

Δοξα, ἔκ κλ. β.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ

Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἐνευφημήσωμεν· τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέτῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ ἅ. τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσιως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἤγμालώτεται Ἀὼτ ὁ ἀδελφίδου αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίου οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς, ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκού. Καὶ ἐπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ Ἀὼτ τὸν ἀδελφίδου αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χολοδογόμου καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ (τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλέων) καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλήμ ἐξήνεγκεν ἄρτον καὶ οἶνον· ἦν δὲ Ἰερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ

Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίῳ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Ἴδετε, παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὡμοτε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Οὐ δύνησομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὶ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθεῖη ὑμῖν, ὡς ἐστὶ γιλιτοπασίας, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καλῶτι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἀνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· γιλιάρχους, καὶ εκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγαίς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Διακούετε ἀνὰ μέτρον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέτρον ἀνδρῶς, καὶ ἀνὰ μέτρον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέτρον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώθη πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρόν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνετε. Οὐ μὴ ὑποστειλῆ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προεἴλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρά πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τραγῆλον ὑμῶν, οὐ σκληρυνεῖτε ἐτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὄρφανῷ, καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτός καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδόξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Οὐκωήγου. Δόξα ἤχος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαίῳ, τῶν ὀρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες πιστῶς εὐορτάσωμεν. Οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἄρειου τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθείλον, καὶ τῆς Καθολικῆς

Ἐκκλησίας, συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τραυῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐτεβῶς τοῦτο ἐκθεμενοί. Ὁθεν καὶ ἡμεῖς τοῖς θεοῖς αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεις, σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀκαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων. Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τῶν Πατέρων, ἤχος πλ. δ'.

Υπεροδοξασμένος εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστήρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας, Πολυεύσπλαγγε δόξα σοι.

Καὶ νῦν Θεοδοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθόν.

Ἡ συνήθης Στιχολογία· ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀμώμου, λέγομεν τὸν Πολυέλεον. Κα-
 (ίσματα

βιοματὸ Ἀναστάσιμα, καὶ τὰ λοιπὰ ἁμοίως, κατὰ τὴν συνήθειαν.

Κοντάκιον ἤχος β΄.
Χειρογράφων εἰκόνα.

Θ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Ἰῶς ἀρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῆ φύσει· ὃν εἰδότες, οὐκ ἄρνούμεθα, τῆς μορφῆς τὸ ἐκτυπώμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σεβόμεν πιστῶς· καὶ διὰ ταῦτα τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐνδοκάτην Οκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἑβδόμης ἁγίας Συνόδου, τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων.

Ἐκαστοεταρίον. Ἐν πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Πατέρες οὐρανόφρονες, οἱ Συνόδῳ ἑβδόμῃ συναθροισθέντες δεήσιν, ἐκτενή τῇ Τριάδι, προτάξατε τοῦ βυθῆναι, ἐκ πάσης αἰρέσεως, καὶ κρίσεως ἀκωήτου, Βασιλείας τε τυχεῖν, οὐρανόθεν τοῦς τῆν ὑμῶν, συναξίην θεῶν ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Προσεύχαις ὑπεράγαθε, Κύριε τῆς Μητρὸς σου, καὶ τῶν ἐν ἑπτὰ Συνόδοις, ἀθροισθέντων Πατέρων, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον, καὶ τὴν Πίστιν κρατῆσον· καὶ οὐρανόθεν Βασιλείας, δεῖξον πάντα· κοινωνοῦς, ὅταν ἔλθῃ· ἐπὶ γῆς, τοῦ κρίναι πᾶσαν τὴν κτίσιν.

Ἐἰς τοὺς Δίονυς. Ἐλλομεν Στιχρὰ Ἀναστάσιμα δ. καὶ τῶν Πατέρων προσόμια γ. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. β. Ὅλην ἀποθιμένοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τῆν τῆς

ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματι, συνδιατεφεύμενοι τὸ οὐράνιον, καὶ ἀεπτό, Σύμβολον, οἱ ἀεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεγράψαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγονητότεσσιν ἀναγοχοῦν, τὸν λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στιχ. Εὐλογοῦτός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπρότητα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ὄμματι, καὶ πολὺ συνέτει, θεοπνευστῶς ἀπερθέξαντο, οἱ χριστοκηρικες, Ἐπαγγελικῶν προισταμένοι, δογματῶν οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἀνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, Πίστιν θεοδιδάκτον.

Στιχ. Συναχάγετε αὐτῷ τοὺς ὁμοίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικῇ ἐμπειρίᾳ, καὶ θυμῶν κινήσαντες, νῦν τοῖ δικαιοτάτων ἐνοικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἡλασκν, καὶ λυμώδεις λύκουσ πῆ σφενδόνη τῆ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος, πεσσοντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνάτως νοσήσαντας, οἱ θεοὶ Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου χρυσοῦματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα,

Δύο, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμῶν, Πατρός καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσασκε καὶ φύσιν. Καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὕτως εὐφημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες, Ὁ θεὸς παρεμβολῆ, θεηγόροι ὀπλίται, παρατάξενος Κυρίου. Ἀσέρες πολύφατοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς ζωῆς, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. Τὰ μύριπνοα ἀνήθη τοῦ Παραδείσου. Τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου. Νικαίαις τὸ καύχημα, οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς προσβύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἰπεριουλογημένη ὑπάρχεις. Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ τυπικά. οἱ μακαρισμοὶ καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς λειτουργίας, καὶ ἀπόλυσις.

12 Ὀκτωβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρόνικου. Ἑσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες οἱ τρεῖς, ἐν ἐνὶ φρονήματι, τῇ Τρισάγιω Θεότῳ, ἀσι λατρεύοντες, ἀπειλὰς τυράννων, καὶ πληγὰς αἰχίσεων ὑπέμειναν τῇ πίστει ῥωννύμενοι, Πρόβος, καὶ Τάραχος, καὶ ὁ σὺναθλος· Ἀνδρόνικος, καὶ τῆς νίκης, στεφάνους ἐδέξαντο.

Χριστὸν ἐνδυσάμενοι σταυρὸν, ὡς ὄπλον δὲ φέροντες, ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἅγιοι, στεφῶν κα-

θελετε, τῶν ἐχθρῶν τὰ θράση, καὶ τῆς νίκης ἐνδοξοί, βραβεῖα ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι, αὐτῷ προσβύοντες, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῷ πόνῳ φλεγόμενοι, Χριστοῦ, ἀλλοφόροι ἐνδοξοί, ἀκαταγώνιστοι ὤφθητε· οὐ ξίφος, οὐ κείμιος, οὐ θυμὸς τυράννων, οὐ ποῖναι κολάσεων, οὐ θάνατος ὑμᾶς ἐξεφώδησεν· ἀλλ' ἐκτελέσαντες, τὸν ἀγῶνα τῆς ἀλλήσεως, ἐπαξίως στεφάνους ἐδέξασθε.

Δύο, ἦχος δ'.

Στρατευθέντες τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ γῆς τερπνὰ κατελίπατε· καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄραντες, διὰ βασάνων πολυπλόκων, αὐτῷ ἠκολουθήσατε· καὶ ἐναντίον Βασιλέων καὶ τυράννων πολλῶν, μὴ ἀρνησάμενοι αὐτόν, ὑπ' Ἀγγέλων, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, ἐδέξασθε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν σφθέντες, πεπαρόχησιασμένοι τῇ ψυχῇ καὶ φαιδρῶ· εἰς τὸν γυμφῶνα τὸν μέγαν συγεληλύθατε. Πρόβε, τὸ κλέος τῶν Μαρτύρων, Τάραχε, τῶν δαιμόνων ὀλοθρευτὰ, καὶ Ἀνδρόνικε, νίκη τῶν πεισῶν, παρῆρσιαν ἔχοντες, τῷ Σωτῆρι τῶν ὀλων προσβύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, Σε τὸ καθαριότατον. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δύο, ἦχος α'.

Τὸ τριστέλεχον ἄθροισμα, οἱ ἰσάριθμοι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὡσπερ ἀσέρες φαῖνοι ἐκ τῆς Ἐφῆας φανέντες, τὴν κτίσιν συγκελοῦσι πρὸς ἱεραν πανήγυριν, Πρόβος καὶ

καὶ Τάραχος σὺν Ἀνδρονίκῳ τῷ σοφῷ· τὰς γὰρ σάρκας αὐτῶν θηρίοις παρέδωκαν· καὶ τῷ αἵματι τὴν γῆν πορφυρώσαντες, στεφεφόροι ἐν οὐρανοῖς, μετ' Ἀγγέλων χορευοῦσιν, αἰτούμενοι ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, πλημμελημάτων ἄφεσιν δωρηθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμιον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. πρωΐ. Κοντά. ἤχ. β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τριάδος ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐμφανίσαντες, γενναῖοι Χριστοῦ, ὀπλίται θεῖοι Μάρτυρες, σὺν Τάραχῳ Πρόβος τε, καὶ Ἀνδρόνικος ἤλεγξαν ἅπασαν, τῶν τυράννων ἀθεότητα, τῇ πίστει γενναίως ἐναντήσαντες.

Τῇ 12 Ὀκτωβρίου, ἱορταζόμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Πρόβου, Τάραχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Δομνίνα βραδισθεῖσα τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία ἡ Ρωμαία ζῆρι τελειοῦται, ἐν ἔτει 250.

Οἱ ἅγιοι ἐβδομήκοντα Μάρτυρες, ζῆρι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Θεόδοτος ἐπίσκοπος Ἐφέσου, καὶ Ἰάσων ἐπίσκοπος Δαμασκού, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀνδρόμαχος καὶ Διόδωρος πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάζιμος, καὶ Ἰουβεντίνος, ζῆρι τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Ματρεθῆ, τοξοθεῖσα τελειοῦται. Καὶ ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀνθία πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Μαθηταῖς.

Πολυειδεῖς οἱ Μάρτυρες, αἰκισμοῦς ἐνεργούντες, πολλῶν ἐπά-

θλων ἔτυγον, καὶ βραβείων τῆς νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτήρος, Τάραχος ὁ θεόφρων, καὶ Πρόβος καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ στερροὶ Ἀθλοφόροι, ὧν τὴν σεπτήν, ἐκτελοῦντες μνήμην, τοῦτους τιμῶμεν, ὑπὲρ ἡμῶν προσβευόντας, τοῦ βυθθῆναι πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Αμαρτιῶν πελάγει με, καὶ παθῶν ἐν τῇ ζάλῃ, διηγεκῶς ποντοῦμενον, πρόσφατον Θεοτόκε, τῇ παναλκεί σου δυνάμει, καὶ διάσωσον πάχος, καὶ πρὸς λιμένα ἰθυνον, μετανοίας με ὅπως, δοξολογῶ, σὸν Υἱόν, ὃν ἔτεκες ἀπορρήτως, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, εὐλαδῶς μεγαλύνω.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

13 Ὀκτωβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, καὶ Παπύλου.

Ἐσπέρως ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Καρπούς προσενήνοχας Θεῷ, τῇ διδασκαλίᾳ σου, τοὺς σεσωσμένους αἰοῖδιμε· στυτὸν δὲ κάρπωμα, ἱερὸν προσήξας, Μαρτυριοῦ αἵματι, Παμμάρκαρ φοινιχθεὶς ἱερῶτατε. Διὸ ἔκτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν νοῦν ἐπερείσαντες Χριστῷ, ἀκλινεῖς ἐδείχθητε, ταῖς προσβολαῖς τῶν κολάσεων, οἰκείοις αἵμασι, πλάνης τοὺς προμάχους, ἀρδῆν κατακλύσαντες καὶ ἔνδον Παραδείσου σκηνώσαντες, ὡ ἱερῶτατοι, ἱερεῖα ὡς ἀμώμη-

τα, ὡς τῆς θείας, ἀμπέλου βλαστήματα.

Πυρὸς δυνατώτερον τὸν νοῦν, ἐξαφθέντες Μάρτυρες, ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ χριστιανισμοῦ, Κάρπε καὶ Πάπυλε, νοητοὶ φωτιστῆρες, τὸ πῦρ ἀπεσβέσατε, εἰδώλων βδελυρῶν θεία χάριτι, δρόσω τῆς πίστεως, καὶ αἱμάτων ταῖς προσχύσεσι, τὸν χειμάρρουν, τρυφῆς ἐκληρώσαθε. Δέξα, ἤχ. πλ. β΄.

Ως ἄξιοι, ἐν θεόπταις τοὺς οὐρανούς, σὺ εἶδες Ὅσις ἀνεωγμένους, καὶ τὸν Κύριον ἐν ὁρώω καθήμενον, καὶ Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, περικύκλω αὐτοῦ, καὶ παρὰ σοῦ πάλιν ἡμεῖς φωτισθέντες, τὸ ἱερὸν ποίμνιον, Κάρπε, βοᾶ σοι Αἴτησαι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε βίχα. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτικίον, Οἱ Μάρτυρες σου. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.) Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον, ἤχος δ΄. Οὐψωθίς.

Ως ὀησαυρὸν πολυτελεῖ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρούσαν κρουνοῦς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέρχετο τὰ λείψανα ὑμῶν νόσου· μὲν καθάιροντα, παθημάτων ποικίλων· γὰρ ἐν δε βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς ἀενάως· διὸ συμφώνως Κάρπε τὴν ὑμῶν, Πάπυλε πόθω, τελοῦμεν πανήγυριν.

Τῆ 13 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἅγιος Μάρτυς Φλωρέντιος ὁ Θεσσαλονικεὺς περὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διόσκορος ἕξει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Νικήτας ὁ Παρλαγόσιος, καὶ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 830.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Βενιαμὴν ὁ ἐν Περτῖα Διάκονος, ἀγγλῶν τελειοῦται, ἐν ἔτει 412.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀντίγονος περὶ τελειοῦται.

Ἡ ἅγια νεομάρτυς Χρυστῆ, ἡ ἐκ Μογλενῶν τῆς Μικεδονίας ἀθήσασα τελειοῦται, ἐν ἔτει 1795.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβίαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναίκες ἀκουσθήθε.

Συνόντες παμμακάριστοι, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, καὶ ἀτραπατῆ ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενοι Ἄθλοφόροι, Κάρπε Χριστοῦ Ἱεράρχα, καὶ Πάπυλε αἰδίμ, στεφανόφοροι Μάρτυρες, τῶν τῆν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέμνησθε πάμφωτον μνήμην. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην Θεομήτορα, ἀπαύστως μακαρίζωμεν, οἱ σετισμένοι τῷ ταύτης, ὑπερφυεὶ θείῳ τόκῳ, ἀξιοχρέως μέλποντες, τὴν Θεοτόκον Δέσποιναν· λύτρον ἡμῶν γὰρ τέτοκε, πλημμελημάτων ἀρχαίων, Χριστὸν Τριάδος τὸν ἕνα.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

14 Ὀκτωβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Οἱ τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, τὸν τῆς νίκης στεφανὸν ἐχομίσαντο, ὁ γενναῖόφρων Ναζάριος, ὁ μέγας Προτάσιος, σὺν Κελσίῳ τῷ σοφῷ, ὁ Θεο-

φρων Γερβάσιος· οὗς ὑμνήσωμεν, ὡς γενναίους ὁπλίτας, ὡς τῆς ἀνω, βασιλείας κληρονόμους, ὡς ἐβελόβυτα θύματα.

Εὐφημείσθω Ναζάριος, καὶ τιμάσθω Προτάσιος, καὶ ὁ θεῖος Κέλσιος, καὶ Γερβάσιος· οἱ εὐκλεῶς ἐναβλήσαντες, καὶ πλάνην μειώσαντες, καὶ Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, ἱερῶς ἀριθμούμενοι, καὶ θεοούμενοι, κατὰ μέθεξιν θείαν· καὶ τῆς νίκης, τοὺς στεφάνους ἐκ παλάμης, ζωαρχικῆς κομισάμενοι.

Ο θεοφρών Ναζάριος, τῷ ἐν-θεῷ κηρύγματι, πόλεις διερχόμενος κατεφώτιζεν· ὃν μιμηταίμενος Κέλσιος, τὸ κλέος ἐκτίησας, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, συμπάθησας τὸν δόλιον. Τούτους ἅπαντες, ἐν αἰνεσίᾳ τιμῶμεν, ὡς ἀστέρας, ὡς φωστῆρας τῶν ἐν σκότει, καὶ ἰατροὺς τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Ἡ ἄλλη καὶ τοῖα τοῦ ὁσίου· (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Τὰ θύματα τὰ λογικὰ, Ναζάριον, Προτάσιον, Γερβάσιον, καὶ Κέλσιον εὐφημήσωμεν· ὅτι πᾶσαν τυράννων μανίαν, σὺν τοῖς εἰδωλοῖς κατήργησαν. Διὸ ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν Χριστῷ ὁ Θεὸς, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ ὠρῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα εἶλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Σπυγρά τῆς Οκτωήγου. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Δαυτικὸς ἄσματι, τῶν πνευματικῶν ἄσματογράφον, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἐβελόβη ἡ χάρις ἐν χεῖραί σου Ὅσιε Πάτερ,

καὶ ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, κάλαμος γραμματέως ὀχυράφου, καλλιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σωτήρια, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰκονομίαν, καὶ τῆς Ἁγίας Τοῦάδος τὸ μέγα μυστήριον, ἄσματικῶς δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτούμενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα εἶλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοίον.

Ἀπολυτίκια. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Καὶ Ὁρθοδοξίας ὁδηγεῖ. (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, ἦχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικῶς.

Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν τετραείθμον δόξαν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, εὐρημαῖς ἀσμάτων, Ναζάριον, Προτάσιον, καὶ Γερβάσιον Κέλσιον· οὗτοι ἠθλήσαν, μέχρι τομῆς καὶ θανάτου· εὐτοὶ στεφανον, τῆς ἀρθαρσίας λαβόντες, αἰτούσι σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῇ 14 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Προτασίου, Γερβασίου, καὶ Κελσίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Κοσμάς ὁ Ποιητής, ὁ συναδελφὸς Ἰωάννου τοῦ Σαρακενοῦ, καὶ ἐπίσκοπος Μαύμου τῆς Παλαιστίνης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Παρασκευὴ ἡ νέα, ἡ ἀπὸ τῆς Ἐπιβάτης τῆς Θράκης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβυτεῖαι.

Ἐξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων.

Τῶν μαθητῶν ὁράντων σε.

Τὴν τετρακτὴν χορείαν τῶν Ἀθλοφόρων, Ναζάριον, Γερβάσιον, καὶ Κέλσιον, ὑμῖν ἐγχοιμῶν καταστήσωμεν, καὶ τὸν κλεινὸν Προτάσιον· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτοι, ἐξήλεονταν τὸ θεῖον.

Ἔτε-

Ἐτερον τοῦ ὁσίου, καὶ Θεοτοκίον ἡμοῦ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Υμνωδιῶν ἐν κάλλεσι, τῆς ἡ-
δίστης σου γλώττης, καὶ θεοφθόγ-
γοις ἄσμασι, τὴν ἀγνὴν καὶ παρ-
θένον, ἀνύμνησας Θεοτόκον, ἀλη-
θῶς καὶ κυρίως· μεθ' ἧς Κοσμά
θεόληπτε, παρεστῶς τῇ Τριάδι,
σοῦ μιμητὴν, κατὰ νοῦν καὶ πρά-
ξιν καὶ θεωρίαν, κάμει γενέσθαι
πρέσβευς, ἱερώτατε Πάτερ.

Εἰς τοὺς λίνους ψάλλομεν τὰ ἐσπερία
Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Δαυτικαῖς ἄσμασι, τὸν πνευ-
ματικὸν ἄσματογράφον, εὐφημή-
σωμεν λέγοντες· Ἐξεχύθη ἡ χά-
ρις ἐν χειρεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ
ἀνεδείχθη ἡ γλώττά σου, καλα-
μος γραμματέως ὀξυγράφου, καλ-
λιγραφοῦσα ἡμῖν μέλη τὰ σωτή-
ρια, δι' ὧν τὴν κατὰ Χριστὸν οἰ-
κονομίαν, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος
τὸ μέγα μυστήριον, ἄσματικῶς
δοξολογεῖν διδασκόμεθα, αἰτού-
μενοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνθετος.

Καὶ ἀπόλυσις.

15 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου ὁσιομάρ-
τυρος Λουκιανοῦ, Πρεσβυτέρου τῆς με-
γάλης Ἀντιοχείας.

Ἐσπερας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τοῦ ὁσίου, ἤχος δ'.

Ἐδώκας σπρηκιστίν.

Λόγου θείας γνώσεως, πεπλου-
τηκῶς διὰ πίστεως, τοὺς πιστοὺς
ἐβεβαίωσας, πολύπλοκα βάσανα,
καὶ ὀνμόν τυράννων, φέρειν ὀκρ-
σαλέως, διὰ τὴν μέλλουσαν ζω-
ήν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀγαλλία-

σιν. Διό σε μακαρίζομεν, Λουκιαν-
νέ ἀξιάγαστε, καὶ τὴν θείαν σου
σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Εἱρκτὴν πολυχρόνιον, καὶ βι-
αιότατον θάνατον, ἐκαρτέρησας
Ὅσιε, ἱμασί πεδούμενος, καὶ λεπ-
τοῖς ὀσπράκοις, κεντούμενος μά-
καρ, καὶ ἀσιτία γαλεπῇ, μακρὰ τε
δίψῃ ἐκπιεζόμενος. Διό σε ἡ οὐ-
ράνιος, τρυφὴ σαφῶς διεδέξατο,
ὡς ἀήττητον Μάρτυρα, ἀλύτητα
γενναϊότητα.

Κόλπος σε θαλάττιος, Λου-
κιανέ εἰσδεχόμενος, μεθ' ἡμέρας
τριάκοντα, τῇ χερσὶ ἐκδίδωσιν,
Ἰωάνν ὡς πάλαι, θηρὸς ὑπουργία,
πρὸς θεοτίμητον ταφήν, καὶ
ἱαμάτων θείαν ἀνάβλυσιν, Μαρ-
τύρων ἀκροθίνιον, τῆς Ἐκκλησίας
ἑδραῖωμα. Διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε,
πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Σε τὸ κα-
θαρώτατον. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωβρίου. Ἀκολου-
τικίον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀσκήσει τὸ πρότερον
λαμπρυνθέντα, καὶ ἐν ἀβίῃσει τὸ
δεύτερον ραιδρυνθέντα, πάντες ὡς
φωστήρᾳ σε ραιδρότατον, Λουκιαν-
νέ τοῖς ὕμνοις, ἐνδόξως σε γεραί-
ρομεν. Πρεσβεύων μὴ παύση, ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 15 Ὀκτωβρίου, εὐραχόμεν τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λου-
κιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀν-
τιοχείας.

Ὁ ὁσιος ἐπίσκοπος Σαβίνος, ἐν εἰρή-
νῃ τελειούσται.

Ὁ ὁσιος Μάρτος ἐπίσκοπος Ἐδέσσης

ὁ ὁμολογητῆς, ἐν ἐξορίᾳ τελευτᾷται, ἐν ἔτει 364.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις,
Ἐξαποτελιάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πνευματικῆς ὡς ἐμπλεως,
χάριτος καὶ σοφίας, Λουκιανῆ πα-
νεύφημε, τὴν θεόπνευστον, Μάρ-
τυς, Γραφὴν ἠρμήνευσας πᾶσαν
πλάνην δὲ τῶν Ἑλλήνων, ἤλεγ-
ξας τὴν πολύθεον, καὶ ψευδώνυ-
μον γινώσκιν τὴν δὲ Χριστοῦ, Ἐκ-
κλησίαν γύφφρανας ἀβλοφόρε, φαι-
δρύνων ἐν τοῖς λόγοις σου, Ὁρ-
θοδόξων τὰ πλήθη. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐγένου Πάναγνε, τῆς
Θεότητος ὅλης τὸν τῆς Τριάδος
ἓνα γάρ, τέτοκας ἀποβόρητως, δι-
πλοὺν τῇ φύσει Παρθένε, ἐν μιᾷ
ὑποστάσει ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐκ περ-
ρασιῶν, καὶ κινδύνων Δέσπονα
Θεοτόκε· σοὶ γάρ τὸ Χαῖρε κρά-
ζομεν, προστασία τοῦ κόσμου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

16 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἀγίου Μάρτυ-
ρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ
ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἰσπερὰς ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τοῦ ἀγίου, ἡχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Τὸν Βροτὸν χρηματίσαντα,
καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσαντα, καὶ Ἡ-
λίου ἐλλαμψιν ἀμαυρώσαντα, καὶ
ἐκ πλευρᾶς ἀναβλύσαντα, σωτή-
ριον ἄφρασιν, κατιδὼν μετὰ Λητοῦ,
τοῦ εὐγνώμονος ἐνδοξοῦ, ὠμολό-
γησας, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην ἐ-
κουσίως, ὑπομείναντα τὰ πάθη,
δὲ εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον.

Τὴν κατάκαρπον ἀμπέλον, ἐπὶ
ξύλου θεώμενος, ἠρτημένην ἐνδο-
ξε, καὶ πηγάζουσαν, οἶνον ζωῆς
καὶ ἀφρέσεως, τὰ χεῖλη ὑπέθηκας,
τῆς καρδίας καὶ πῶν, εὐφροσύνης
πεπλήρωσαι, τὴν κατάπικρον, ἁ-
μαρτίαν ἐμέσας, ὡς ἐχέφρων,
ὡς τοῦ χείρονος τὸ κρεῖττον, περ-
ρισπῶς προελόμενος.

Θανατώσας τὸν τύραννον, εὐ-
τολμία τῶν λόγων σου, πρὸς σφα-
γὴν ἐκούσιον τύτομόλησας, οὐ
δειλιάσας πανεύφημε, Λογγίνε
τὸν θάνατον, τὴν ἀθάνατον ζωὴν,
προξενουντά σοι χάριτι· Ὅθεν πί-
σται σου, τὴν πανέρπτον μνήμην
ἐκτελοῦμεν, δυσωποῦντές σε πρεσ-
βεῖν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κυ-
ριον.

Δοξα, ἡχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ πάθει σου Χριστέ, τὸν
ναὸν θεωρήσας διαβράχεντα Λογ-
γίνος ὁ Ἐκατοντάρχος, Υἱὸν Θε-
οῦ σε εἶναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐκήρυτ-
τεν. Ὅθεν οἱ δεινοὶ, τὴν θείαν χά-
ραν αὐτοῦ τεμόντες τῷ ζήφει, ἐν
κοπρίᾳ ἐρρίψαν γυνὴ δὲ ταύτην
εὐροῦσα, τὰς κεκλεισμένας κόρας
αὐτῆς τῶν ὀμμάτων ἀνέωξε· μετ'
ῆς καὶ ἡμεῖς βοῶμεν σοι. Ὁ τοῦ-
τον στεφανώσας, ὑπὲρ σοῦ ἀθλή-
σαντα, ταῖς αὐτοῦ ἰκασίαις, καὶ ἡ-
μῶν τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φει-
τισον, τοῦ δοξάζειν σε Θεόν, τὸν
ἐν σαρκὶ προσηλωθέντα, εἰς τὸ
σῶσαι ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτω-
ῆγου. Δοξα, ἡχος πλ. β'. Ἰωάννου
Μοναχοῦ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστηκώς,
καὶ

καὶ τὰ γενόμενα σκοπῶν, τὸν σταυρωθέντα ἐπὶ ξύλου, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἑωρακώς, ἐδόξασεν πρὸς αὐτόν. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνησθητί μου Κύριε. Διὸ καὶ ὁ Σωτὴρ ἐφώνει σοι. Μακάριος εἶ Λογγίνε, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν. Θεοτακίον.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρῶτον. Καντάκιον, Ψαλμὸς δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐυφροσύνως γέγενθεν ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ αἰοδίου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα. Σὺ μου τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

Τῇ 16 Ὀκτωβρίου ἐορταζόμεν τὴν μνήμην Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ σὺν τῷ ἁγίῳ Λογγίνῳ ἀναρθεύοντες Μάρτυρες, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Λεόντιος, Δομέτιος, Τερέντιος καὶ Δομνίνος πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Σαβδίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Μαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστολιᾶριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁρῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν ἀφυπνοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι, κλονουμένην τε πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους τὴν κτίσιν, ἀθλοφόρε Λογγίνε, σὺν τῷ Αἰατῇ εὐφρῶμονι, ὡμολόγησας τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιάσθης καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ἄριστος, ὑπὲρ πάντων προσβεύεις.

Θεοτακίον.

Κενοῦται ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὁ

πληρέστατος Λόγος, κολπῶν πατρῶων ἀγραντε, οὐκ ἐκστάς ἀπορόρητως, καὶ σὰρξ ὁράται καὶ βρέφος, τίκτεται Θεοτόκε, Ὁ ἐκτενωὶς ἰκέτευσεν, λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πτασματῶν Δέσποινα καὶ γενένης, τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως.

Καὶ ἀπολυτικ.

17 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὡση. Καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρήτῃ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν τοῦ Προφήτου 3, Ψαλμὸς α΄. Πανεύρημα Μαρτυρίας.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον Πατρός, τὸ ἐκπορευόμενον, διὰ τῆς σῆς γλώττης ὤρισεν, Χριστῷ τὴν μέλλουσαν, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, παρουσίαν ἐσεσθαι, ἐπὶ ἀνακαινίσει τῆς κτίσεως. Καὶ νῦν τὴν ἐχθασιν, θεωροῦντες τῶν προρρήσεων, σοῦ Προφήτα, τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Τῇ γνώμῃ πορευέουσαν τὸ πρῖν, ἀπὸ σοῦ εὐλάθρωπε, εὐσιν ἡμῶν μνηστευσάμενος, τῆς βεβηλώσεως, ἐλυτρώσω ταύτην, σεαυτῷ καθ' ἐνωσιν, συναΐφας ὑπὲρ νοῦν ἀδιάρρηκτον, καὶ τούτου συμβολον, ὁ Προφήτης σου γενόμενος, τὰς πρὶν πόρνας, σωφρόνως ἠγάγετο.

Προφήτα θεσπέσιε πάς σάς, ρήσεις νῦν θεώμενος, πεπληρωμένος τῇ χάριτι, καὶ παριστάμενος, τῷ Θεῷ τῶν ὄλων, ὑπὲρ πάντων προσβεύει, τῶν πίστει ἐκτελούντων,

λούντων, τὴν μνήμην σου, τοῦ-
τοις αἰτούμενος, τῶν πταισμάτων
τὴν συγχώρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ
βίου διόρθωσιν.

Ὡάλλε καὶ 3 τοῦ Ὁσιομάρτυρος εἰς
τὸ τέλος. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.
Παρθένε πανύμνητε, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτικά,
Τοῦ Προφήτου σου. Καὶ τὸ, Ἀκατη-
κῶς προγυμνασθεῖς, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος.

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ Βασιλεύ-
ουσα πόλις, ἑορτὴν ὑπέρλαμπρον,
τῆς φωτοφόρου σου μνήμης, ἁ-
παταν προσκαλουμένη πόλιν καὶ
χώραν· χαιρεῖ γὰρ ὡς κεκτημένη
θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυθαλὸν
σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, δολο-
δοξίας φωστήρ.

Τῇ 17 Ὀκτωβρίου, ἑορτάζομεν τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰσηέ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ὁσιομάρτυς
Ἀνδρέας ἡ Κρής, ἐν γῇ τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως συρόμενος, ἐν μαχαίρᾳ τε-
λειοῦται.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγί-
ου καὶ Δικαίου Λαζάρου, τοῦ ἐκ Λάρνα-
κος τῆς Κύπρου, γενομένη ἐν ἔτει 890,
ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Λεόντος.

Μνήμη τῶν πέντε Ἀράβων Μαρτύ-
ριον, καὶ αὐταδελφῶν, Ἀναργύρων Κο-
σμα καὶ Δαμιανοῦ, Ἀσωντίου καὶ Εὐ-
πρεπίου, τῶν ἀγωνισθέντων, ἐν ἔτει 292.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡ-
σὴ θεηγόρε, ἡ ἐκ Θεοῦ δοθεῖσά
σοι, πνευματέμφορος χάρις, δι' ἧς
προεῖπας Προφήτα, ἐμφανῶς τοῦ
Σωτῆρος, τὴν ἐκ Παρθένου ἀρ-

κασιν, τὸν σταυρὸν καὶ τὰ πάθη
καὶ τὴν σεπτὴν, θείαν ἐξανάστα-
σιν, Ἰαραήλ δέ, τοῦ ὄντως ματαί-
όφρονος, ἐξολόθρευσιν ἀρδην.

Τὸ ὁσίου ὁμοιον.

Ἀνδρέαν τὸν καλλίδικον, εὐ-
φημήσωμεν πάντες, ἐνθῶς ἑορ-
τάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνή-
μην, οἱ εὐσεβεῖς μετὰ πόθου· οὐ-
τος γὰρ τοῦ Σωτῆρος, τὰ σεπτὰ
ἐκτυπώματα, τῶν Ἁγίων τε πάν-
των, πανευσεβῶς τιμῶν ἀνεκῆρυ-
ξεν· ὅθεν στέρος, ἐν οὐρανοῖς ἐδέ-
ξατο, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προεδῆλου Πάναγνε, προ-
ελθεῖν ἐκ λαγόνων, στείρωτικῶν ἡ
ἀνικμος, ῥάβδος τοῦ Ἰερῆως, βλα-
στήσασα παραδόξως· σὲ Προφη-
ται καὶ νόμος, Μητέρα προεκή-
ρυττον, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὧλων
καὶ Ποιητοῦ· ὃν δυσώπει Πάναγνε
Παναγία, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦν-
τάς σε, ἄχραντε Θεοτόκε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ Ἀπόλυσις.

18 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀποστό-
λου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Κατάλυσις αἶνου καὶ ἐλαίου.

Ἐπέρας μετὰ τὸ ψαλτήριον ψάλλο-
μεν στίχους 6, ἤχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλίσωμεν.

Τί σε ἐνομάσω Ἀπόστολε; Οὐ-
ρανόν; ὅτι τὴν δόξαν διηγῆσω
τοῦ Θεοῦ. Ἀστραπὴν; ὅτι τὸν κόσ-
μον καταυγάξεις φωτισμῷ. Νε-
φέλην; ἐπομβροῦσαν θεία νάματα.
Κρατῆρα; τῆς σοφίης ἐνδεδωτατον,
οἶγον ἡμῖν ἀναθρόοντα, τὸν τὰς
κροδί-

καρδίας ευφραίνοντα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Τί σε νῦν καλέσωμεν ἔνδοξε; Ὀθαυρόν τῶν οὐρανίων χαρισμάτων ἀσφαλῆ; ἰατρόν καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἀκριβῆ; τοῦ Παύλου συνεργάτην καὶ συνέκδημον; τὰς πράξεις, Ἀποστόλων ἐκτιθέμενον; πολλὰ Λουκᾶ τὰ ὀνόματα, ἢ ἀρετὴ σοι πεποίηκεν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Τί σε Θεορῆμον προσφθέξωμαι Μαθητὴν; ὅτι ἡμῖν εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν. Ἰατρόν; ὅτι τὰ πάθη θεραπεύεις τῶν ψυχῶν λυγρῶν; νοητὸν φῶς ἀπαστράψασαν; κρήπιδα καὶ θεμέλιον τῆς πίστεως; Σὺ γὰρ ἡμῖν διεχάρηξας, τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Δόξα ἦχος κλ. β'. Ανατολίω.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, καὶ τῶν θείων δογμάτων Συγγραφεῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα· σὺ ὡς ἀληθῶς, τὰς ἐν ζῶντι ἀγνωσίας, καρδίας εἰσδυσάσας ἐν τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας, ἐλύσας βεηγορῶν, διέσωσας ὡς ἐκ σάλου τρικυμίας, ὁπαδὸς γενόμενος τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου, ἀλλὰ καὶ μιμητῆς. Ὅθεν αἰτοῦμέν σε, Λουκᾶ ἀξιόγαστε, τῶν Ἀντιοχείων τὸ ἐγκαλλώπισμα· πρόσβουε τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν αἰσεβάστων μηνίην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Χαῖρε βίβα, (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος κλ. α'. Χαῖρος ἀσκητικῶν.

Χάρις τοῖς χεῖλεσί σου Λουκᾶ, κυρίην γλώσσην ἐξεχύθη Ἀπόστολε, καὶ γλώσσα πυρὸς ἐδείχθη, λόγους ἐκπέμπων φωτὸς, τοῖς φωτὸς ἀξίους τῶ κηρύγματι βολίδας φλεγούσας δὲ τοῖς τὸ σκότος ποθήσασι, γράφων, διδάσκων, τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον καὶ ὁσμὴ ζωῆς, τοῖς ζῶνι ὄντως θέλουσιν, ὥφθη ὡς Παῦλος ἔφησεν, ὃν ἔσχεσ διδάσκαλον· ὁσμὴ θανάτου δὲ πάλιν, τοῖς μὴ ζῶνι ἀγαπήσασιν. Ἄλλ' ἡμῖν εἰρήνην, καὶ ζωὴν καὶ φῶς παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ἐγνωμεν ἐκ τῶν λόγων τῶν σῶν, καθάπερ εἶπας, τὴν τῶν λόγων ἀσφάλειαν, ὧν ἔφησ ἐνθῶς Μύστα· ἐπεὶ περ γράψαι ἡμῖν, περὶ τῶν πραγμάτων ἐπεχειρήσας, ὧν πεπληροφόρησαι, καὶ καθὼς σοι παρέδωκαν, οἱ πρὶν αὐτόπται, ὧν καὶ σὺ ἴσος γέγονας, ὑπηρετῆς τε, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, ὃν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν, εἰς Ἐμμαοὺς ἐβλεψας, καὶ καιομένην καρδίαν, μετὰ Κλεόπα συνέραγες. Αὐτοῦ θείας θερμῆς, καὶ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, τὰς ψυχὰς πληρῶσον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Χαῖρε ὁ μόνος γράψας ἡμῖν, τὸ Χαῖρε χαίρων τῆς Ἀγνῆς εὐαγγέλιον καὶ ταύτην Κυριοτόκον, εἰπόντα τὸν Βαπτιστήν, ἐκ γαστροῦ οὗ γράφεις καὶ τὴν σὺληψίν· καὶ Λόγου τὴν σαρκώ-

σιν, πειρασμούς και τὰ θαύματα, λόγους και πάθη, τὸν σταυρὸν και τὸν θάνατον, και τὴν ἐγερσιν, ἣν περ εἶδες και ἀνοδὸν Πνεύματος τε τὴν καθόδον, Κηρύκων τὰς πράξεις τε, και ἐξαιρέτως τοῦ Παύλου, οὐ περ εἰδείης συνέλδημος, ἀκέστορ και Μύστα, και φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, ἣν φροῦρει πάντοτε.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Πάνσοφε Ἄλιεθ, Ἅγιε Μαθητά, ἐργάτα τοῦ Σωτήρος, και θρίαμβε τῶν αὐτοῦ παθημάτων! ὁ τὴν κτίσιν τῆ πίστει διαδραμών, και τῆς πλάνης τὰ ἔθνη συναγαγὼν, και Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμίαμα καλὸν, εἰς οὐρανοῦς ἐωδωθήης. Διὸ παριστάμενος τῷ Κριστῷ, πρέσβευε ῥυθῆναι ἡμᾶς τῶν ανομιῶν ἡμῶν και ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Και νῦν Θεοτοκίον. Ὁ Ποιητὴς και λυτρωτὴς μου, φύλλα θθ.

Ἄπολυτικίον, ἤχος γ΄. Ἄποστολε Ἅγιε.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, ἤχος δ΄.

Ἐπεφανὸς σήμερον.

Μαθητῆς γενόμενος τοῦ Θεοῦ Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐρωταγωγῆσαι τὴν γῆν, και τὴν ἀχλὺν ἀπεδιώξας, τὸ θεῖον γράφας, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

Τῆ 18 Ὀκτωβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου και Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρτίνος, ὁ γέρον, ζῆρι τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Ἰουλιανὸς ὁ Πέρσης, ἐνείρηνη τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τεσσαράκοντα Παῖδες, ζῆρι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μνάσιος ἐπίσκοπος Κύπρου, ζῆρι τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι νεομάρτυρες Γαβριὴλ, και Κυρκιζιάλης, οἱ Αἰγύπτιοι, ἀσκητάντες τελειοῦνται, ἐν ἔτει 1522.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξακοστεικάριον. Τίς Μαθηταί.

Λουκᾶ Χριστοῦ Ἀπόστολε, μύστα τῶν ἀπορόρητων, και τῶν ἐθνῶν διδάσκαλε, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, και τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, ἥς τὴν θείαν εἰκόνα, ἐκ πόθου ἀνιστόρησας, ἐκδύσωσαι θεόπτα, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν μακκαριῶντων σε και τιμῶντων, τὴν ἱεράν σου κοίμησιν, πάνσοφε μυστολέκτα. Θεοτοκίον.

Δέσποινι πάντων Ἄνασσα, πρόσφρατον ἐν κινδύνοις, πρόσφρασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας, μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἄδης, μὴ ἀπώλεια. ἀλλὰ τῷ τοῦ Θεοῦ σου, τότε σφικτῷ, ἀνευθύνως βήματι παραστῶμεν. ὡς Θεομήτωρ γὰρ ἀγνή, ὅσα βέλεις ἀνύεις.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἱεραρινοῦ.

Δόξα, ἤχος πλ. δ΄.

Δαιτικῶς συνελθόντες οἱ πιστοὶ ἐν ἄσρακι, τῷ μυστικῷ ῥήτορι τοῦ Λόγου, Λουκᾶ ἐκβοήσωμεν. Ἡ γλώσσά σου κάλαμος γραμματικῶς εἰδείθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου, ὠραῖζουσα τὰς ὄψεις, πρὸς τὴν γῆρατιν τῶν ἐθνῶν, τῆς Θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ἧ ἀνακήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, και τῶν συ-

ναποστολών σου τὰς πράξεις συ-
νεγράψω. Διὸ παριστάμενος τῇ
Τριάδι καὶ Θεῷ, πρέσβευε ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δίσποινα πρόσ-
δεξαι, κτλ. Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ
Ἀπόλυσις.

19 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Προφή-
του Ἰωὴλ, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Οὐ-
άρου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν τοῦ Προφήτου 3,
ἤχ. κλ. δ'. ἢ τοῦ Παραδόξου θαύματος.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα, ἐκκέχυται,
ὡς ὁ σέπτος Ἰωὴλ, Προφητεύων
ἐθέσπισε, παρ' αὐτοῦ κινούμενος,
ἐφ' ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας. Καὶ
μυστηρίων λείων φανέρωσιν, ἀπο-
καλύπτει καὶ προφητεύουσιν, οἱ
τὴν ἐνέργειαν, τὴν αὐτοῦ δεξάμε-
νοι, καὶ θεϊκῇ ἀγγέλιᾳ φωτιζόμενοι,
καὶ θεῖα χάριτι.

Θεηγορίας ἀνάπλευς, ὁ θαυ-
μαστός Ἰωὴλ, ὡς πηγὴ ἐκπορευέ-
ται, τὰς ψυχὰς ἀρδεύουσα, ἐκ τοῦ
οἴκου σου Δέσποτα, καὶ γλυκα-
σμὸν ἡμῖν ἀπεστάλαξε, τὰς δια-
νοίας καταγλυκαίνοντα. Ὅλος
μετάρσιος, γεγονὼς τὸ Πνεῦματι,
δι' ἀρετῆς, ἀνακουριζόμενος, πρὸς
θεῖον ὕψωμα.

Προφητικῇ παρρησίᾳ σου, καὶ
νοερᾷ πρὸς Θεόν, Ἰωὴλ οἰκισιότη-
τι, δι' ἧς τὰ οὐράνια, κατοπτεύ-
εις θεάματα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν
ἐβελῆσαι, τῶν ἐκτελούντων πί-
σται τὴν μνήμην σου, λύσιν αἰτού-
μενος, τῶν πταισμάτων ἐνδοξε,
καὶ μετοχῆν, θείων ἀπολαύσεων,
καὶ μέγα ἔλεος.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ Μάρτυρος εἰς τὸ

τέλος. Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Νόμ-
φην σε Παρθένε, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωβρίου. Ἀπο-
λυτικίον τοῦ Προφήτου, καὶ τοῦ Μάρ-
τυρος, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτον κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ 19 Ὀκτωβρίου, εὐχαριστοῦμεν τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυρ Οὐ-
άρος ὁ στρατιώτης, βασανισθεὶς τελει-
οῦται, ἐν ἔτει 301.

Οἱ εἰς οἰομαρτυρίας οἱ σὺν τῷ Οὐάρ-
ρῳ ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος Σαδάθ, καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ ἑκατὸν Μάρτυρες, ζῆρει τε-
λειοῦνται, ἐν ἔτει 330.

Ὁ ἅγιος Λεόντιος ὁ φιλόσοφος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι φοῖνιξ ὁ πρεσβύτερος, καὶ
Εὐσέβιος ὁ διάκονος, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βούλγαρος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαι προσέξαι.

Ἐξαποστειλάσον καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

20 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Μεγαλο-
μάρτυρος Ἀρτεμίου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας
καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Οὐρανίαις ἐλλάμψεσι, φωτισθεὶς
τὴν διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἐφυ-
γες σκότος ἐνδοξε, καὶ τῷ φωτὶ
προσεπέλασας, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, καὶ ταῖς χάρισιν αὐτοῦ, κα-
ταυγάεις τὰ περὰ τ' ἰεραπρέσ-
βευε, ἐκ φόβου καὶ κινδύνων λυ-
τρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελούν-
τας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἐπινοία τοῦ Πνεύματος, μι-
θθεὶς γινώσιν ἐνθεον, τὸν τῶν ὁ-
λῶν

λων Κτίστην ἔγνωσ' Ἀρτέμιε· καὶ τοὺς τῆ κτίσει λατρεύοντάς, Πανσόφω· διήλεγξας, καὶ ὠδήγησας λησῶς, εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν. Δι' ὃν ἤβλησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω τῶν καμάτων, λυτρωθῆναι ἱκετεύων, διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Πολυτρόποις κολάσει, χαλεπαῖς μαστιγώσεσι, παραδούς αἰκίζεσθαι τὸ πολυθάλλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σου, θεόφρον Ἀρτέμιε, οὐκ ἠρήνησω τὸν Χριστόν· οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλ' ὑπέμεινας, ὡς περ πάσχοντος ἄλλου, ἀναμένων, τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Δόξα, ἤχος β'. Τοῦ Στοδίου.

Τὸν νοερόν φωστῆρα τῆς πίστεως, Ἀρτέμιον τιμῶμεν, ὅτι ἤλεγξε Βασιλέα τὸν ἐχθιστόν· καὶ τῷ αἵματι τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Θεοῦ ἐπορφύρωσεν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβε, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πιστῶς προστρεχόντων, ἐν τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου ἀγάζεται ἀκτίσι· καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραζομένη, Ἀρτέμιε βοᾷ σοι, θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότητε. Μὴ ἐλλίπης πρεσβεῦων ὑπὲρ τῶν δουλῶν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτον. Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τοὺς ἀτραλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφροφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ἑμνησίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεῦει γὰρ Κυρίου, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 20 Ὀκτωβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἐρότης καὶ Ἐνόης, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Ματρώνη ἢ ἐν Χίῳ ἀσκητικῶς βιώσασα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γεράσιμος ὁ νέος, ὁ καὶ Νοταρᾶς λεγόμενος, θεαρετῶς ἀγωνιζόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη εἰς τὴν νῆσον Κεφαλληνίαν, ἐν εἴτει 1580.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ζεβινᾶς, Γερμανός, Νικηφόρος, καὶ Ἀντωνίνος, ζῆραι τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Μανθῶ ἢ Παρθένος, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλῆριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παρεστῆκώς Ἀρτέμιε, τῇ Ἀγίᾳ Τριᾷδι, καὶ ἀτραπαῖς λαμπόμενος, ταῖς ἐκείθεν πλουσίως, εἰς οὐρανοῦ ἐποπτεύεις, τοὺς τιμῶντας σε πόθῳ, Μεγαλομάρτυς· ἐνδοξε, συμμαχῶν θείους ὄπλοις, ὡς τοῦ Χριστοῦ, στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε, τῷ σταυροφόρῳ Ἀνακτι, κατ' ἐχθρῶν πολεμίων.

Θεοτοκίον.

Ἐυλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα,

χημα, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, κράτος, τειχος καὶ σκέπη καὶ ὄχυρον προπύργιον, φύλακτι καὶ προστατί, καὶ βοηθῶς, ἐν κινδύνοις φάνηθι τοῖς σοῖς δούλοις· καὶ γὰρ ἐν σοὶ κωχώμεθα, προστασία τοῦ Κόσμου.

Εἰς τὸν εἶχον, εἰρηρα τῆς Οὐατώχου.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

21 Οκτωβρίου, τοῦ οὐνοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαίωνος τοῦ μεγάλου.

Ἐσπερας φάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ Ὁσίου, ἡγος δ'.

Ὁ εἶς ὑψίστου κληθείς.

Θιάρος τὴν φυγὴν καὶ τὴν καρδίαν, ὅτε σε ὁ ἐνθεός ἔρωσ κατέτριψα, καίτεραῖς ἀναβάσειν, ἀκναστήναι, τῶν κοσμικῶν σε θορύβων ἐπέσει· τότε ὀπλισάμενος Σταυροῦ τὴν δύναμιν, πρὸς τὴν δαιμόνων ἐχώρησας, παμμάκαρ, πάλην, καὶ ἀνεπλέξω νίκης διάδημα. καὶ νῦν αὐλήξῃ ταῖς λαμπρότησι, τῶν ἁγίων, μεθ' ὧν ἡμῖν αἰτησαι, φωτισμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀκτίσι παραδόξως, Πάτερ ἀξιάγαστε, τῶν ἰαμάτων σου σωταγωγαῖς τὴν ὑπήλιον, τῶν νόσημάτων, διασκεδάζων σκότος βαθύτατον· ἐντεθ' ἐν σε ἥλιον ἄλλον γνωρίζομεν, καὶ Μοναζόντων ἐδραΐωμα, καὶ ποδηγέτην, τῶν σωζομένων Θεῶ ἐν Πνεύματι· καὶ νῦν τῆς μνήμην ἐκτελούμέν σου, τὴν φωταυγὴ καὶ σωτήριον Ὅσιε Ἰλαρίων πταισμάτων, διὰ σοῦ ἴωσιν λαμβάνοντες.

Δ' ἐγκρατείας τοῦ σώματος.

τὰ πάθη, Πάτερ καθοπέταξας τῶ νοερῶ τῆς φυγῆς· καὶ ἀπαθείας ταῖς πτερυξι, κεκοσμημένος, γάριν ἐδέξω ἰσθαι Ὅσιε, ἀνθρώπων ἐν Πνεύματι τὰ ἀρρωστήματα, καὶ ἀπελαύνειν τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας, καὶ διασώζειν τοὺς προσεύχας σοι· ὅθεν χοροὶ σε μακαρίζουσι Μοναζόντων, σορὲ ἀξιάγαστε, καὶ τιμᾶ πάσῃ κτίσις, Ἰλαρίων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα, ἡγος 6'. Ανατολιου.

Εκ νεότητός σου φέρων τελειότητος φρονιμα, ὑπέλου σεαυτὸν Ἰλαρίων, πῶ ζυγῶ τοῦ Χριστοῦ· καὶ τὸν βίον ζήλωσας τοῦ θείου Ἀντωνίου, τοῖς ἴσοις μέτροις τῆς ἀρετῆς ἀφομοιούμενος, κατέτριψας τὴν σάρκα, σκικτώσαν ὡς περ πῶλον, ὡς ὅτελε τῆ φυγῆ καθοπτάσσεσθαι, καὶ τῆς ἀσκήσεως δρόμον ἐξετέλεσας. Ἀλλ' ὦ μακαριώτατε Πάτερ, καὶ θαυματουργέ Θεοφόρε, τοῖς τὴν μνήμην σου ἐκ πάθου τελοῦσιν, αἰτησαι Ἰλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Εἰς τὸν εἶχον. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήγου. Δόξα, ἡγος πλ. δ'.

Πνεύματος Ἁγίου πλήρης γενομενος, ὁ Ὅσιος Ἰλαρίων, τὰς τῶν δαιμόνων ἐπινοίας κατηγγήσε· τῷ Σταυρῷ γὰρ ὀπλισαμενος, καὶ ἐν τούτῳ θαρρῶν, πάσας τὰς νόσους λόγῳ ἐθεράπευε, ψυχῶν μὲν τὰ πάθη, σωμάτων δὲ πάσαν μαλακίαν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, κατάπεσον καὶ ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου ἐς φιλάθραπος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου βραχίς.
Τὸ πρωΐ. Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος.

Ὡς φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοη-
τοῦ σε Ἠλίου, συνελθόντες σή-
μερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις.
Ἐλαμψας τοῖς ἐν τῷ σκότει τῆς
ἀγνωσίας, ἀπαντας ἀναβιβάζων
πρὸς θεῖον ὕψος, Ἐλαμψας τοὺς
βοῶντας. Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν
Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς.

Τῇ 21 Ὀκτωβρίου, εορτάζομεν τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλα-
ρίωνος τοῦ μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τρεῖς Μάρ-
τυρες Γάιος, Δάσιος, καὶ Ζωτικός, ἐν
θαλάσῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Φιλόθεος, ὁ ἐν τῷ ὄρει τοῦ
Ἄθω ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρέας, Στέ-
φανος, Παῦλος καὶ Πέτρος, ζῆφει τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Ζαχαρίας, ἐν θαλάσῃ τε-
λειοῦται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Θεοδότῃ, καὶ Σω-
κράτης ὁ πρεσβύτερος, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐκράτης, ζῆφει τε-
λειοῦται.

Ὁ ὅσιος Βαρούχ, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀζῆς, πυρὶ τελει-
οῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης, ὁ ἐκ
Γερακίου τῆς Μονεμβασίας τοῦ Μωρέως,
ἐν Θεσσαλονικῇ ἀβλήσας, ζῆφει τελει-
οῦται ἐν ἔτει 1773.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις κρεσθείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸ Ἰλαρόν σου Πάτερ, καὶ κα-
θαρώτατον ὄραν, τῆς διανοίας, ὁ

πάντων γινώσκων τὰς ἐνθυμήσεις,
φωστῆρα κόσμου δεικνύει, σὲ Μο-
ναζόντων τὸ κλέος.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ
τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτε-
κοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε
δεῖξαι τῆς δεξιᾶς παραστάτας,
μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωή-
χου. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν
καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Ἐλαμψας
Πατὴρ ἡμῶν, διὰ σοῦ γὰρ τὴν
τρίβον τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύε-
σθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ
Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ
θριαμβεύσας τὴν δύναμιν Ἀγγέ-
λων συνόμιλε, Ὅσιον συμμετοχε
καὶ Δικαίων μεθ' ὧν πρέσβευε
τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες,
Καὶ Ἀπόλυσις.

22 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου καὶ ἰσα-
ποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπό-
λεως τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐσπέρια ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας,
καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρῶν.

Ὁλος, ἀνακειμένος Θεῷ, θείων
πληρωτῆς προσταγμάτων, ὡφθης
Ἀβέρκιε· χάριν δὲ δεξάμενος ἐξ
ὑψους Ἄγιε, νοσημάτων ἀπῆλ-
λαξας, ποικίλων ἀνθρώπους, δαί-
μονας, ἀπῆλασας βωμοὺς κατέρ-
ραξας· γινώσιν ἐνεφύτευσας θείαν,

τοῖς

τοῖς τῇ ἀγνωσίᾳ ἀθλίως, πρῶτην κινδυνεύουσι μακάριε.

Θείων, διδαγμάτων ἀστραπαῖς, ἔλυσας πολύθεον νύκτα, Πάτερ Ἀβέρκιε· ὄρθρος δὲ ἀνέτειλας, υἱοὺς ἡμέρας τελῶν, τοὺς ἐν ζόφῳ ὑπάρχοντας, τὸ πρὶν Ἱεράρχα, θαύματα παράδοξα ἐπιδεικνύμενος· ὄθεν τὴν ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἑορτάζομεν πάντες, ἀνυμολογοῦντές σε θεόπνευστε.

Σκευεῖ, ἐν ἐνὶ θαυματουργῶν, οἶνόν τε καὶ ἔλαιον Πάτερ, καὶ εἶδος ἕτερον, ἤνωσας τηρούμενα ἐν τῷ προέργεσθαι, ἀμιγῆ θεῖα χάριτι· θερμῶν δὲ ὑδάτων, χάριν δι' ἐντεύξεως, βλύσαι πεποιήσας, νόσους θεραπεύουσιν πάσας, τῶν προσερχομένων ἐν πίστει, καὶ μακαρίζόντων σε Ἀβέρκιε.

Δόξα, ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀρχιερεῦ Ὅσιε, παμμακάριστε Πάτερ, θαυματουργεῖ θεράπον Χριστοῦ Ἀβέρκιε, προφητικῶ ἐκλάμψας βίῳ, καὶ ἀποστολικῶν ἀξιοθεῖς χαρισμάτων, τῷ Σωτῆρι λειτουργῶν, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, πρέσβευε ῥυθθῆναι ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ τῆς ὁκτωήχου. Δόξα ἦχος κλ.δ'.

Δεῦτε πάσα κτίσις, ἐν κυβάλοις ψαλμικοῖς, καὶ ἐν φωναῖς ἀλλαγαμῶν, αἶνον Θεῷ ἀναπέμφωμεν, τῷ πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐμφανίσαντι, καὶ τοὺς πρὸ τριακοσίων ὄσων καὶ ἑβδομήκοντα τετελευτηκότας χρόνων, Ἀγίους Παῖδας

ἐπτά, δι' ἰκεσίας εὐσεβοῦς Βασιλέως ἀναστήσαντι ἐκ χοῦς, εἰς πῶσιν ἀπίστων ἐχθρῶν, καὶ αἰσχύνῃν αἰώνιον, δόξαν δὲ καὶ ἔπαινον τῶν φοβουμένων αὐτόν· οἶδε γὰρ Κύριος, δοξάζειν τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας· θέλημα γὰρ ποιεῖ τῶν φοβουμένων αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ, ὁ μόνος εὐσπλαγχνός καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπολυτικίον. Κανόνα πίστεως.

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος κλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὅς ἱερέα μέγιστον ἂν Ἀποστολῶν σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπασα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, περιφύλαττε μάκαρ, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ αἰρέσεως πάσης ματαιόφρονος, πολυθαύμαστε.

Τῇ 22 Ὀκτωβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀλέξανδρος ὁ ἐπίσκοπος, Ἡράκλειος, Ἄννα, Ἐλισάβετ, Θεοδότῃ, καὶ Γλυκερία, ζῆρι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ζαχαρίας, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Ῥόδρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Λεῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ἐπιτελῶν Ἀβέρκιε, τέρατα καὶ σημεῖα, θερμῶν ὑδάτων ἐκβλυσιν, σαῖς εὐχαῖς ἀπειργάσω· καὶ τῇ προστάξει σου Πάτερ, ἐν ἐνὶ σκευεῖ

γίνος,

αἶμα, μετὰ ἐλαίου εἰδός τε, ἕτερον βεβλημένα, θεία ῥοπή, ἀμύγη προήρχοντο παραδόξως, καιρῶ ἰδίῳ ἕκαστον, εἰς Χριστοῦ δόξαν θεῖαν. ἕτερον τῶν μαρτύρων, καὶ Θεοτοκίον ἄμω.

Σὺν Ἰαμβλίῳ μέλψομεν, Ἰωάννην Μαρτίον, καὶ Ἀντωνίνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, τῷ κλεινῷ Ἐξακούστῳ, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μηνίην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ προσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Εἰς τοὺς αἶγους, ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁσθίου καὶ ἀκολουσίαι.

23 Ὀκτωβρίου τοῦ ἁγίου Περμαρτύρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφίου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
Ἐσπέραι ψάλλομεν στίχους 6, ἡ. δ.
Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Δεῦτε τὸ μηνύσοννον, τοῦ Θεοδέλφου τιμητῶμεν, ἱερῶς οἱ θεοφρονες. Ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κήρυξ· γενένηται, καὶ τούτου τὴν ἀνέκφραστον οἰκονομίαν πιστεύεται. Δι' αὐτοῦ παντοδύναμι, ἰλαστικὸν ἡμῖν δώρησαι.

Πάντα περιήχησε, τῆς σικυρμένης τὰ πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτισόμεθα,

ἀρετῆς ἐνλέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὁδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θεῖαν ἐπίγνωσιν. Διὰ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἰεροφάνην ἰκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλήθρωνον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἠρόρωνεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰακώβε, ἀδελφόν σε προσήκοντα, Χριστὸς ὁ φιλήθρωνος, ὁ σοφὸς προηνώστης, Ἰεροσολύμων, Ἰεροφάντορα πιστὸν, καὶ ποικιλοφάνην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, Ἰερουροῦντα μυστήρια. Ὅν καὶ νῦν καθεκτεύε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος κλ. β'.

Ἀματι τοῦ μαρτυρίου, τὴν Ἰερωσύνην κατεπαίκιλας, Ἰερομάρτυς Ἀπόστολε. Τῷ γὰρ πτερυγίῳ τοῦ ἱεροῦ παρεστῶς, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας, Δημιουργὸν ὄντα τοῦ παντός. Ὅθεν ὑπὸ Ἰουδαίων ῥιφείς, οὐρανόθεν θάλαμῶν ἤξιωσαι, Ἀδελφότες Ἰακώβε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, φύλ. 60.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήγου. Δόξα ἤχος κλ. δ'.

Τοῦ ἀρχιπρωμένου Χριστοῦ, ἀδελφὸς χρηματίσας καὶ διάδοχος, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἐπίσημος, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ θάνατον ἠγάπησας, καὶ τὸ μαρτύριον σου ἐπησχύνησ, Ἰακώβε ἐγδοξε. Αὐτὸν ἰκέτευε ἀδικεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυ-

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ως τοῦ Κυρίου μαθητῆς, ἀνεδέξατο Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον, τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφάθεος, τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρωί. Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ὁ ὕψιστος.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεοῦ Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβου Θεοπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν. ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀποστόλε.

Τῆ 23 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφάθεου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰγνατίος, ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 811.

Ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος ὁ εὐστῆσας τὴν Μονὴν τοῦ Χορδανοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Μιχαῆλις, ὁ Ῥωμαῖος, νυμφευθεὶς καὶ εὐθὺς τὸ ἐσπέρας ἀναχωρήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Πετρώσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Καὶ ἅγιοι δύο Παῖδες, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μληταιῖς.

Ως Ἱεράρχης πρῶτιστος, τῆς καινῆς Διαθήκης, ὡ μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς ὑποφῆτης, καὶ Μάρτυς ὢν ἀληθείας, παρὰ πάντα πλουτήσας, ἐξείρετον ἄ-

ξίωμα, ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτόν, λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης· παρ' οὗ ἡμῖν Ἰακώβε, λύσιν αἰτεῖ πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Η σοβερὰ τῆς κοίσεως, καὶ μεγάλη ἡμέρα, νῦν ἐπὶ θύρας ἐστηκεν· ὅρα, πρόσσεχε, ἡθε, ψυχῇ μου καὶ ἐκ καρδίας, πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ, καὶ μονῇ Θεομήτορι, δάκρυσιν ἐκβοῶσα. Πάσης Ἀγνῆ, τιμωρίας ῥυθαι με δυσωπῶ σε, καὶ δεξιῶς προβάτοισ με, συντάξον τοῦ Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας. Ἰστώμεν Στιγῶς δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τρία προσόμοια Στιχηρὰ, δευτεροῦντες τὰ πρῶτον. ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῶν εὐσεβοῦντων τὰ πλήθη, νῦν ἱερὰν ἐορτὴν, χαρμονικῶς τελουῦντες, ἀλαλάξωμεν πάντες, πιστῶς ἀνευσημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν Θεοῦ ἀδελφόν σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὅστις αἰεὶ, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου ἐπιδημίας σοφῆ, ἀδελφὸς ἀνεδείχθης, μαθητῆς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, σφγας σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος, σὺν Ἰωσήφ τῇ Μητρὶ τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος σε ἐξελέξατο, ἱερατεύειν πρῶτον, ἐν Σιών τῇ ἁγίᾳ. Χριστῷ τῷ εὐεργέτη, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφόν συνοδίτην καὶ ὁπαδόν, τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ Ἰακώβε.

Δόξα,

Δόξα. Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Εν τῇ πυρίνῃ αἴγλῃ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος φωτισθεῖς, τῆς εὐσεβείας ὡφθης θεὸς ζηλωτής, Ἀδελφότεε Ἰάκωβε· ὅθεν καὶ στολὴν σε νομικῆς ἱερωσύνης, ὡς Ἀαρῶν τὸ πάλαι τιμιωτέραν ἐπέδυσεν ὁ δι' οἶκτον εἰς ἀδελφότητα δεξιόμενος. Αὐτὸν ἰκέτεε, Ἀποστολῶν ἐνδοξε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμόν, μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Ἀπόλυσι.

24 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνόδου αὐτοῦ. Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, Ἦχος α'.

Πανεύφημα Μάρτυρες.

Εβραίων ὠμότητι τὴν σὴν, ἀνδριὰν ἀντέθηκας, Μάρτυς Ἀρέθα, Πανεύφημε, καὶ θεῖα χάριτι, νικηφόρος ὡφθης, καὶ χορὸν προσήγαγες, Μαρτύρων τῷ Χριστῷ στρατευόμενον, ἐκ πάσης ἐνδοξε, ἡλικίας συγκροτούμενον, καὶ ἐκ γένους παντός συνιστάμενον.

Αρέθα πανένδοξε τερπνὴν, χορείαν στησάμενος, τῶν ἱερῶν συμμαρτύρων σου, μεθ' ὧν ἠγωνίσαι, τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν δρόμον ἤνυσας, τῆς σῆς ἀνδρειοτάτης ἀθλήσεως, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες Χριστοῦ, ἔρωτι πυρούμεναι, τῆς ἀσθενείας τῆς φύσεως, ἐπιλαθόμεναι, καὶ δυνάμει θεῖα, προφανῶς βωννόμεναι, τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ κατεπάτησαν, μὴ δειλιάσασαι, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, καὶ καμίνου, τὸ πῦρ μὴ πτοούμεναι.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ασματικῶς τὸν Ποιμενάρχην, σήμερον πιστοὶ, ὁμοφρονῶς τιμήσωμεν, Ἀρέθα τὸν ἐνδοξότατον, μετὰ τῆς συνόδου αὐτοῦ, ὅτι ἠλέγη βασιλεὺς παρανομήσαντα, καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας· ὅθεν καὶ πυρίνον νέφος κατέφλεγεν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, διελέγχων τῶν παρανόμων τὴν ἀσέβειαν. Διὸ Χριστέ ὁ Θεὸς, ὁ τοὺς σοὺς Ἀθλοφόρους ἐνίσχυσας πρὸς σὴν δοξολογίαν, καὶ ἡμᾶς διάσωσον ὡς τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων ταῖς πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον, Μακαρίζωσε Πάντα.

Εἰς τὸν σίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος κλ. δ'.

Τὴν πονηρὰν καὶ ἀπίστον, καθουλίαν Ἑβραίων προδιαγόντες, ἐν τῇ τοῦ πνεύματος τόλμῃ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρησαὶ ἠγωνίσασθε· ὡς γὰρ ἐκπαλαι ἐν νόμῳ, τὸν ἐξ Αἰγύπτου σώσαντα, ἐν ἐρήμῳ παρώργισαν, καὶ τοῦτον σταυρῷ κατεδίκανον, οὕτω νῦν καὶ ἐν ὑμῖν, ἐργῶ τὸν λόγον παρηλθον· καὶ ἀπιστίαν ζηλώσαντες, ὑμᾶς τῷ πυρὶ κατεδίκανον. Ὑμεῖς δὲ ὁμοφρονῶς, ἀνδρείως τῇ καρτερίᾳ

ρία ἐναλλήσαντες, φοβεροὶ ἐν Μάρτυσιν ἀνεδείχθητε. Παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Θεόν, αἰτήσασθε ῥυθθῆναι, ἐκ πταισμάτων πολλῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἀπολυτικιον, Ἦχος α'. Τὰς ἀληθόνας.
(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἢ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀύλοφόρων ἑορτῇ· ἦν ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Τῆ 24 Ὀκτωβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Σεβαστιανῆ, ἢ Θραττα, ξίφει τελειοῦται ἐν εἰ 28.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Σωτήριχος, καὶ Οὐαλεντίνος συρόμενοι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀκακος ὁ πρεσβύτερος, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναίκες ἀκούσθητε.

Ἀρέθα παναοίδιμη, σὺν τοῖς συνάλλοις πρέσβευε, Χριστῷ βραβεῦσαι τῷ κόσμῳ, ὁμόμοιαν καὶ εἰρήνην, τῷ εὐσεβείᾳ κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, καὶ ἱλασμόν τοῖς τελοῦσι, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Φθαρῆσαν ἀνεκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφῶς συλλαβοῦσα καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως· ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡ-

μῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

25 Ὀκτωβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου. Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οἱ τὸν δρόμον τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, Μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσαντο, Μαρξιανὸς καὶ Μαρτύριος, οἱ πύργοι οἱ ἄσσειτοι, Ἐκκλησίας οἱ μαζοὶ, οἱ τὸ γάλα τὸ ἄδολον, ἀναβλύζοντες, οἱ φαιδροὶ μαργαρίται, οἱ φωστῆρες, οἱ τὴν κτίσιν ταῖς ἀκτίαι, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες.

Μίαν γνώμην προφέρουσα, καὶ τὸ ἐν συμφρονήσασα, ἡ δυὰς ἢ ἐνθεος, τὴν διαίρεσιν, τὴν τοῦ Ἀρείου διέλυσε, διδάσκουσα σέβασθαι, συναίδιον Πατρί, τὸν Υἱὸν καὶ συνάναρχον, καὶ τῷ Πνεύματι, ἐν μονάδι Τριάδα, καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι μίαν φύσιν, τρισὶ Προσώποις ἀμέριστον.

Οπαδοὶ καὶ ὁμότροποι, μιμηταὶ καὶ ὁμολῆλοι, τοῦ ἱεροκήρυκος Παύλου ὤφθητε, καὶ τῆ ἐκχύσει τοῦ αἵματος, ἐχθροὺς ἐβυθίσατε, καὶ αἰρέσεων δεινῶν, ἐξηράνατε χεῖμαρρον, καὶ ἐδείχθητε, ποταμὸς εὐσεβείας καταρθεῖων, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Μαρξιανὴ καὶ Μαρτύριε.

Δόξα, ἦχος α'. Γερμανῶ.

Μαθηταὶ καὶ ὁπαδοὶ γεγονότες, τοῦ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος ὁμο-

ὁμολογητοῦ καὶ κήρυκος, καὶ σὺν αὐτῷ ὑπὲρ αὐτῆς διωκόμενοι μακάριοι, τὸν διὰ ξίφους θάνατον, τῶν αἰρετικῶν γλωσσαλιῶν προεκρίνατε· ὅθεν καὶ μαρτυρικοὺς στεφάνους κοσμηθέντες παρὰ Θεοῦ, καὶ παρρησίαν λαβόντες, προσβεύσατε τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ γυν. Θεοτοκίον ὅμιον.

Εἰς τὸν στίχον, σιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Ἀπολυτικίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τὸ πρῶν. Κοιτάκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὕψωθεις.

Αγωνιάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἄρειον καλεῖσθε, ἀτρωτὸν τηρήσαντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ ὅθεν σὺν τούτῳ ἐρετε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Τῆ 25 Ὀκτωβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταριῶν, Μαρκανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀναστάσιος, ζῆσει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Οὐαλλερῖνος, Χρυσάριος, Οὐάρος, ὁ Αἰγύπτιος, Παππίας, Διόδωρος, Κλαύδιος, Βασίλειος, Λουκιανὸς, Νικηφόρος, καὶ Στέφανος, ζῆσει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Σαβῖνος, ποιεῖ τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Ταβῖθᾶ, ἣν ἤγαμε θανούσαν, ὁ Ἀπόστολος Πέτρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεχίαις.

Ἐξαποστειλῆριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαρκιανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ Μαρτύριος ἄμα, τὸ τοῦ Ἀρείου

ἐκφυλόν, δόγμα καὶ μανιώδες, καθέλκον χάριτι θείᾳ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐπιβλήσαν, καὶ ὡς Μάρτυρες θείου στέφους λαμπρὸν, πρὸς Χριστοῦ δεξάμενοι τοῦ Σωτήρος, ὑπὲρ ἡμῶν προσβεύουσι, τῶν αὐτοῦς εὐφημούντων. Θεοτοκίον.

Σε κισθῶν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ ὄρος καὶ παλάτιον, ὄρονον κλίνην καὶ πόλιν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τὴν Ἁγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες, ἀνυμνοῦμεν ἐκ πῶλου Χριστιανῶν, σκέπη γὰρ ὑπάρχεις καὶ σωτηρία, καὶ ἀβραγῆς, ὑπέρμαχος, καὶ προστάτης καὶ φύλαξ.

Εἰς τὸν στίχον, σιχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

26 Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ σεισμοῦ.

Ἄργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστάμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ ἡγασται, Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος, ἐκ τῶν Ἀγγέλων ἐπαίνους στέφεται, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἄσματα δέχεται· ὡ οἶον ἤθλησε! πῶς καλῶς ἠγώνισται! δι' οὐ ἐχθρὸς, πέπτωκεν ὁ θῆλιος, Χριστοῦ νικήσαντος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

ταῖς

ταῖς τῶν θαυμάτων βολαῖς, τοῦ Ἰησοῦ φανώτερος, εἰς αἰὶ Δημήτριος, διαλάμπει τοῖς πέρασιν, ἐξ ἀνεσπέρου φωτὸς λαμπομένος καὶ τῷ αὐτῷ φωτὶ θερπόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεισι, νέφη ἀπηλάθησαν βαρβαρικά, νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἤττηνται.

Τοῦ παραδόξου θαύματος ὑπὲρ Χριστοῦ λογγυθεῖς, ὁ Τρισμακάρο Δημήτριος, πρὸς ἐχθροὺς ἐκάστοτε, ρομφαία ὠρθη δίστομος, ἀποθερίζων ἐχθρῶν γαυρίαμα, καὶ καταβάσσων δαιμόνων φρύαγμα· ὦ ἐκβοήσωμεν, Ἄγιε Δημήτριε, σκέπε ἡμᾶς, σὺ τὴν ἀεισεβάστων, μνήμην γεραίροντας.

Ἦρως εὐσεβείας πέφνης, ἐρειρισμένος στερόνως, ἐπὶ πέτρῳ τῆς Πίστεως, πειρασμοὺς ἀνάλωτος, καὶ κινδύνοις ἀκλόνητος· μετὰ σφοδροῦ γὰρ, σάλου καὶ κλύδωνος, σοὶ προστραγέντα, ἀλέων κύματα, σὴν οὐ κατέβαλον, ἀκλινῆ σερρότητα, μαρτυρικῶ, στέρει γὰρ ἐπόθησας, ἐγκαλλωπίεσθαι.

Ἦθει τὸ πάθος μιμούμενος, τὸ ζωηφόρον Χριστοῦ, παρ' αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν, τῶν θαυμάτων εἰληφας, Ἄλοσοφρε Δημήτριε· καὶ διατώζεις, τοὺς σοὶ προστρέγοντας, πολλῶν κινδύνων, αὐτοὺς ρυθμιζόμενος, ἔχων εὐάρεστον, παῖρησιαν ἐνδοξε πρὸς τὸν Χριστόν, ὦ καὶ νῦν παρίστασαι, δόξης πληρούμενος.

Αἵματι τῷ σῶ σταζόμενος, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, τῷ τὸ Αἷμα τὸ τίμιον, διὰ σὲ κενώσαντι, προσγένεθης Δημήτριε· καὶ κοινωνόν

σε δόξης εἰργάσατο, καὶ Βασιλείας, αὐτοῦ συμμετοχόν, ὡς ἀρτιστευσαντα, κατὰ τοῦ ἀλαστοροῦ, καὶ τὰ δεῖνά, τούτου μηχανήματα, τελείως σβέταντα.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βοζαντίου.

Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, τοῦ Ἄλοσοφροῦ ἢ παγκόσμιος πανήγυρις· δευτε οὖν φιλέοργοι, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν, τὴν μνήμην αὐτοῦ λέγοντες, Χαίροις ὁ τὸν χιτῶνα τῆς ἀσθεσίας διαβρήξας διὰ τῆς Πίστεως, τὴν δὲ ἀνδρείαν τοῦ Πνεύματος, σεαυτῷ περιβέμενος, Χαίροις ὁ καταργήσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, τῆ ἰσχύϊ τῆ δευείσῃ σοι παρα τοῦ μόνοι Θεοῦ. Χαίροις ὁ λογγυθεντῶν τῶν μελῶν, τὸ μακάριον πάθος πνευματικῶς ἡμῖν ἀναζωγραφήσας τοῦ Χριστοῦ· ὃν καθικέσσευ, Ἄολητῶν ἐγκαλλώπισμα Δημήτριε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίην, πρὸς τὸ,

Φοβερός εἰ Κύριε.

Παναγία Δέσποινα, τοῦ κόσμου βοήθεια καὶ ἐλπίς Χριστιανῶν· σὲ νῦν ἐκδυσωποῦμεν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἀγαθῆ, ὑπὲρ ἡμῶν ἡμαρτηρῶτων καὶ ἀπεγνωσμένων, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ἰλεων ποιῆσαι Θεοτόκε· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, τῆ μητρικῆ σου πρὸς αὐτὸν χρωμένη παῖρησι. Πρόφθατον Ἀχραντε, πρόφθασον μεσίτευσον, καὶ ρῦσαι τὸν λαόν σου τῆς ἐνεώσεως ἀπειλῆς· διχσπλάγ-

χνα ἐλέους, μὴ παρίδῃς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἰσόδος, φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγίου σου καὶ Δόξης σου, ποῦ ἐστὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῶν οἰκτιρῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν Κύριε· σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβράαμ οὐκ ἐγνώ ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς. Ἀλλὰ σὺ Κύριε Πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶ. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου· ἐσκήληρνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβηθῆναι σε, ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ Ἀγίου σου. Οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ Ἅγιόν σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ ταχῆσονται ὡσεὶ κηρὸς τρέχεται ἀπὸ πυρός· καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου, καὶ φανερόν ἐστί τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίους σου· ἀπὸ προσώπου σου ἐθη ταραχθήσονται. Ὄταν ποιῆς τὰ εἰδοῦσα, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλὴν σου· καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος.

Συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιῶσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Καὶ νῦν, Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ ἡμεῖς δὲ πηλὸς, καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν· ἔργα χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. Μὴ ὀργίζου ἡμῖν Κύριε ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεψον Κύριε, ὅτι λαὸς σου πάντες ἡμεῖς.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Ἐμνήσθη ἐλέους νεότητος σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεως σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαι σε τῷ ἀγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. Τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι· κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ. Τάδε λέγει Κύριος. Τί εὑροταν οἱ Πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλμα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν· καὶ οὐκ εἶπον. Ποῦ ἐστὶ Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀπέριπυ καὶ ἀβάτω, ἐν γῇ ἀνύδρω καὶ ἀκάρπῳ καὶ σκιᾷ θανάτου· Ἐν γῇ ἐν ἧ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ, οὐδὲ κατώκησεν υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ· Καὶ εἰσῆγγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα.

λυγμα. Οἱ Ἱερεῖς οὐκ εἶπον, Ποῦ ἐστὶ Κύριος; καὶ οἱ ἀνεχόμενοι τοῦ Νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ Ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ Προφῆται προεφήτευσαν τῇ Βά-
 αλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελούς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἐτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεῖμ, καὶ ἴδετε· καὶ εἰς Κηδάρ, καὶ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα. Εἰ ἀλλάζωνται Ἐθνη Θεοῦ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσι Θεοί. Ὁ δὲ Λαὸς μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται. Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐφρίξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ καὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βλάσφημος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν, ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέπειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάστωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρηνοῦσιν Ἐθνη, καὶ

κρατήσουσι Λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἰδιόμελα, ἤχος α'.

Γεωργίου Σικελιώτου.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ Πόλις Θεσσαλονίκη, ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίττει λαμπροφωρούσα, Δημήτριον τὸν πανένδοξον Ἀθλητὴν, καὶ Μάρτυρα τῆς ἀληθείας, ἐν κολποῖς κατέχουσα ὡς ἠθυσυρόν. Ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων τὰς ἰασεὶς καθορώσων· καὶ βλέπε καταράσσοντα τῶν βαρβάρων τὰ θράση· καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραξον, Κύριε δοῦξα σοι. Ὁ αὐτός.

Τῇ τῶν ἀσμάτων τερπνότητι, τὴν παρούσαν παιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχῆσωμεν τὰ τοῦ Μαρτύρου ἀγωνίσματα· πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς εὐσημίαν ὁ μέγας Δημήτριος. Καὶ γὰρ τῆς τῶν τυράννων ἐπιτορίας ἀνδρείως ἐλῶν, πρὸς τὸ στάδιον προθύμως ἤλατο· καὶ τὰ νικητήρια ἐδόξως ἀπενεγκάμενος, τὸν Σωτῆρα δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος β'. Γεωργίου.

Εἰς τὰ ὑπερκόσμητα σιγνώματα, τὸ πνεῦμά σου Δημήτριε Μάρτυς σοφέ, Χριστὸς ὁ Θεὸς προσήκατο ἀμώμητον· σὺ γὰρ τῆς Τριᾶδος γέγονας ὑπέραμχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναβλήσας ὡς ἀδάμας στεβρὸς· λογχευθεὺς δὲ

τὴν

τὴν πλευρὰν, τὴν ἀκήρατόν σου
 παρσεβάσαμε, μιμούμενος τὸν ἐπὶ
 ξύλου ταυνοθέντα, εἰς σωτηρίαν
 παντὸς τοῦ κόσμου, τὸν θαυμά-
 των εὐληθας τὴν ἐνέργειαν, ἀν-
 θρώποις παρέγων τὰς ἰάσεις ἀ-
 φθόνως. Διό σου σήμερον τὴν καί-
 μησιν ἑορτάζοντες, ἐπαξίως δοξά-
 ζομεν, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ω τοῦ μεγίστου μυστηρίου!
 βλέπων τὰ θαύματα, ἀνακτρυττω
 τὴν Θεότητα, οὐκ ἀρνοῦμαι τὴν
 ἀνθρωπότητα· ὁ γὰρ Ἐμμανουὴλ,
 φύσεως μὲν πύλας ἦνοιξεν ὡς ἄν-
 θρωπος, παρθενίας δὲ κλειθρα σὺ
 διέρρηξεν ὡς Θεός· ἀλλ' οὕτως ἐκ
 μήτρας προήλθεν, ὡς δὲ ἀκοῆς
 εἰσῆλθεν· αὐτως ἐσαρκώθη, ὡς
 συνελήφθη· Ἀπαθῶς εἰσῆλθεν, ἀ-
 φράστως ἐξῆλθε, κατὰ τὸν Προ-
 φῆτην τὸν λέγοντα· Αὐτὴ ἡ πύλη
 κεκλεισμένη ἔσται, οὐδεὶς οὐ μὴ
 διέλθῃ δι' αὐτῆς, εἰ μὴ Κύριος ὁ
 Θεός· Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα
 ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ
 σεσημοῦ. Ποίημα Συμεὼν τοῦ Θαυμα-
 στοποιεῖτου. Ἦχος β'.

Τῆς γῆς συντάρασσαμένης τῷ
 τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ
 τὰ ὄρη συσσειόνται· Κύριε· ἀλλ'
 εὐσπλαγχνίας ὄμματι ἐφ' ἡμᾶς
 ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργι-
 σθῆς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς
 ἐπὶ τὸ πλάσμα τῶν χειρῶν σου,
 τῆς φοβερᾶς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀ-
 πειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Συνέπεισας τὴν γῆν καὶ συνέ-
 τάρξας αὐτήν. Ἦχος πλ. β'.

Φοβερός εἰ Κύριε, καὶ τίς ὑ-
 ποστήσεται τὴν δικαίαν σου ὀρ-
 γήν; ἢ τίς σε δυσωπήσει, ἢ τίς
 παρακαλέσει ἀγαθῆ, ὑπὲρ λαοῦ ἡ-
 μαρτηκότου καὶ ἀπεγνωσμένου;
 τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι,
 Ἄρχαὶ καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι Κυ-
 ριοτήτες, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σε-
 ραφίμ, ὑπὲρ ἡμῶν σοὶ βεῶσιν· Ἄ-
 γιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ Κύριε· τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς
 ἀγαθῆ διὰ σπλάγγνα ἑλέους, σώ-
 ζε πολὺν κινδυνεύουσαν.

Στίχ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν.

Νινευίται τοὺς παραπτώμασι,
 τὴν διὰ τῆς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς
 κατάχωσιν ἤκουον· ἐν δὲ τῷ με-
 σιτεύοντι σημείῳ τοῦ κήτους, τὴν
 διὰ τοῦ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἡ μετά-
 νοια παρακαλεῖ· ἀλλ' ὡς ἐκείνου,
 βοῆ λαοῦ σου μετὰ νηπιῶν καὶ
 κτητῶν, οἰκτιρᾶς προσεδέξω, καὶ
 ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τρι-
 ημέρου Ἀναστάτεως, φείσαι καὶ
 ἐλέησον.

Δόξα, τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. δ'.
 Ἀνατολίου.

Εχει μὲν ἡ βιοσιώπη σου ψυ-
 χὴ καὶ ἄμωμος, αἰοῖμε Δημήτριε,
 τὴν οὐράνιον Ἱερουσαλὴμ κατοι-
 κητήριον, ἧς τὰ τεῖχη, ἐν ταῖς ἀ-
 χράντοις χειρὶ τοῦ ἁγαθοῦ Θεοῦ
 ἐξωγράφηται. Ἐχει δὲ καὶ τὸ
 πανέντιμον, καὶ ἀθλητικώτατον
 σου σῶμα, τὸν περίκλυτον τοῦτον
 ναὸν ἐπὶ γῆς, ταμείον ἄσυλον θαυ-
 μάτων, νοσημάτων ἀλεξητήριον·
 ἔνθα προστρέχοντες, τὰς ἰάσεις
 ἄρου-

ἀρυόμεθα. Φρούρητον πανεύφημε,
τὴν σὲ μεγαλύνουσαν πόλιν, ἀπὸ
τῶν ἐναντιῶν προσβολῶν, παρήρη-
σίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστὸν, τὸν
σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν
Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί,
Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὕψιστου, σὺν
οἰκετῶν παρακλήσει δέχου πανά-
μωμει ἢ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρ-
ισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν, τὰς
ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, θυ-
σώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτικίον Ἦγος γ'.

Μέγαν εὐρατό ἐν τοῖς κινδύ-
νοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην,
Ἄθλοφόρε τὰ ἔθνη τροποῦμενον.
Ὡς οὖν Λυαίου καθείλες τὴν ἐ-
παρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρῦνας
τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ Μέγα ἔλεος.

Ἐτερον τοῦ σεισμοῦ, Ἦγος πλ. δ'.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ
ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς
τῆς φοβεράς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλής,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ κατὰ-
πεμψον ἡμῖν, πλοῦσια τὰ ἔλεός σου,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη
φιλάνθρωπε.

Τὰ αὐτὰ λέγονται καὶ εἰς
τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦγος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη σου, ἐνδόξε, Μάρτυς
Δημήτριε, ἐφαιδρυνε σήμερον, τὴν
Ἑκκλησίαν Χριστοῦ, καὶ πάντας

συνήγαγεν, ἄσμασιν ἐπαξίως, εὐ-
φημεῖν σε θεόφρον, ὡς ὄντως
στρατιώτην, καὶ ἐχθρῶν καθαιρέ-
την, διὰ ταῖς ἰκεσίας ταῖς σαῖς,
ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Ὁμοιον.

Αθλήσειως καύχημα, Μάρτυς
Δημήτριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος,
κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν ἀνί-
σχυρον, πλάνην γὰρ τῶν ἀνόμων,
ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας
τοῖς ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτῃς,
διὸ σου καὶ τὴν μνήμην, σεπτῶς
πανηγυρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πε-
ποιθότων εἰς σὲ, ἢ μόνῃ κηύσασα,
ὑπερσφῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν, τοῦτον σὺν τοῖς Ἄ-
γίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι
τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν καὶ εἰρή-
νην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους
βίου διόρθωσιν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦγος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Αδιστάκτω τῇ πίστει ὁ Ἄθλο-
φόρος Χριστοῦ, τῶν τυράννων τὰ
θράση καταβαλὼν ἀνδρικῶς, ἀ-
βητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαι-
σε, καὶ τῶν βασάνων ἀμοιβὴν, τὴν
τῶν θαυμάτων παροχήν, ἐδέξατο
ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ ἀγωνοθέ-
του, ὦ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι
ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδοε
τος, χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν
προστρέχοντων εἰς σὲ, χαῖρε ἀ-
χείμαστε λιμῆν καὶ ἀπειρόγαμει,
ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν
σου

σου καὶ Θεόν, προσθεύουσα μὴ ἐλείπεις, ὑπὲρ τῶν ἀνημούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κέλισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν φαιάτητα.

Τὸν συμπαθέστατον Κυρίου Μάρτυρα, ἐκδυσωποῦμέν σε πρῶτος Δημήτριε, ῥύσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν, κινδύνων ἐπερχομένων· ἰάσαι ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τὰ τραύματα· θρασῶν τὰ φουάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἁγίε· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅπως ἀεὶ σε δοξάζωμεν.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι πολλοῖς ἐν πταίσματι Θεοτόκε· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου. Δέξαι με πανάχραντε, τὸν πολλὰ ἁμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ κραυγάζω σοι. Χαίρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἁ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος. Πᾶσα κινή. Ἐδαγγ. ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, Προσέγετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς πᾶς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδίδόντες εἰς Συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελειτᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ

δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν· ἣ οὐ δυνήσονται ἀντιπεῖν, οὐδὲ ἀντιστηναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν. Καὶ ἔσεσθε· μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θρῆξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀποδύχται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε πᾶς ψυχᾶς ὑμῶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλαφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου. Καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, ἦχος β'. Εἰς τὰ ὑπερίσθια σκηνώματα. Ἴδε εἰς τὴν Λιτῆν. Οἱ Κανόνες τοῦ σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ζ'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο ἀνά τέσσαρα.

Τοῦ σεισμοῦ. Ἰωσήφ.

Ἦδη Ἀ'. ἤχ. πλ. β'. Ὡς ἐν Ἠπειρῷ.

Ὡς φοβερά ἡ ὀργή σου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν. Ἐδωχάριστως σε διὸ ἀεὶ, δοξάζομεν.

Χαίρων ἀεὶ καθ' ἑκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὡσπερ φύλλον εὐτελές, διασειεῖς ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στριζῶν Κύριε.

Ρύσαι σεισμοῦ βρυυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δώης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς, σὲ τὸν Μακροθύμον. Θεοτοκίον.

Ικετικῶς σοι βοῶμεν Μήτηρ Θεοῦ, τὴ συνήθη σπλαγγχνα σου, ἐπὶ Πολίτι καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύς

δεικνύουσα σεισμό, βαρυτάτου και φοβράς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου ἤχος δ' Θεο-
εάνου. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν θεῖον τοῦ μαρτυρίου στέ-
φανον ἀνακησάμενος, περὶ Θεὸν
χορεύεις ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν
λαμπόμενος, καὶ φωτισμοῦ πλη-
ρούμενος, Μάρτυς αἰδέμε Δημή-
τριε.

Ὡς οὐτα τῆς ἀληθείας Μάρ-
τυρα, καὶ μέχρις αἵματος, ἠγω-
νισμένον Μάκαρ καρτερῶς, στα-
θεράν τε τὴν ἐνστασιν, πρὸς τοὺς
ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης
προσεδέξατο.

Κακίας τὸν εὐρετὴν κτερρά-
ξας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυ-
ρικῆ σου λόγῃ καθελὼν, Θεικῆς
ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νοῦν Δυ-
νάμεσιν, εἰς τοῦτο Μάκαρ δυνα-
μούμενος. Θεοτοκίον.

Δημήτωρ καθὼ Θεὸς τὸ πρότε-
ρον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καλ' ἡ-
μᾶς Ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ, Θεοτοκε
Πανύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ'
ἐνωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διά-
νοϊαν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
Ὁδὴ Γ'. Ὁ Ἐρμῆς. Οὐκ ἐστὶν Ἅγιος.

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς
διακειμένων, καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν
σου συγκινοῦντων καθ' ἡμῶν οἰ-
κτῆρμων παμβασιλεῦ. Ἀλλὰ φεί-
σαι Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσεύσας Κύριε τὴν γῆν, ἐ-
στερέωσας πάλιν, νοουθετῶν ἐπι-
στερέων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, γη-
ρίζεσθαι ἐν τῷ σπ', θειῶ φόβῳ,
θέλων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρὸν, καὶ
σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πλη-
γὰς ἀνεκίεστους, ἀμαρτίας, ἀδελ-
φοί, ἐκφύγωμεν, καὶ Θεὸν, μετα-
νοίας τρόποις ἐκμελιζώμεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Μὴν οὐσα ἀγαθῆ, τὸν πα-
νάγαθον λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώ-
πει, τῆς παρουσίας τοῦ σεισμοῦ,
βυσβῆται πάντας ὀργῆς, Θεοτοκε
ἀχραντε δεδόμεθα.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀελόγησται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν
τυράννων παρὰ σοί πρόσταγμα-
τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων
Ἄλλοφορε προέκρινας.

Δυχνία φωτειῆς τοῦ μαρτυ-
ρίου ἐν σκηνῇ γέγονας, θειῶ φω-
τί λαμπουσα, Μάρτυς ἀλλοφορε
Δημήτριε.

Γάσειών σε πηγῆν, ἡ ἱερά καὶ
θαυμαστή πολις σου, καὶ ὀησαυ-
ρόν ἄστυλον, πάσης εὐφροσύνης
πεπλούτηκεν. Θεοτοκίον.

Γάμενος τὴν μορφήν, τὴν σα-
θρωθεῖσαν τῶν βροτῶν Πάναγνε,
ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας ὀ-
περ ἦν ὁ φιλόανθρωπος.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα τοῦ ἁγίου. ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις κατα-
πλουτῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνηκα-
ταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας,
τῶν τυράννων τὰ θράσχη, καὶ τῶ
θειῶ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμε-
νος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, εἰς
χάος ἐβύθισας, ὅθεν ἐπαξίως, ἀ-
μοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὰ
θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα,

Ἄλλο-

Ἄθλοφόρε Δημήτριε. Πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν, δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἐτερον τοῦ ἁγίου.

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεστών, βασιλεὺς ἀνόμου πάντων βουλῆν, ἐξέκλινας ἐνόησε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας διὰ τοῦτο θυμα, σαυτὸν προσετήνοχας, τῷ τυθοντι Λόγῳ, ἀλλήλας στερόροτατα καὶ ὄθεν τῇ λόγῃ, τὴν πλευρὰν ἐξωρύχτης, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσόντων σοι, Ἄθλοφόρε Δημήτριε. Πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τοῦ σεισμοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σαυαθῷ.

Τῆς ἐπιελοῦσας ὀργῆς ἀρορήτου, ὅτι ἠλέησας ἡμᾶς καὶ ἐρύσω φιλανθρωπίας πέλαγος δεκνῶν Χριστέ, νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντες ἐκκλίνας, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατούντων. Ἄλλ' ἐπιβλέψας οἰκτειρον ἡμᾶς, ταῖς ἰκεσίαις Σωτῆρ τῆς Γεκούσης σε.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς μου δύναμις.

Σαλευεῖς Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος, ἐδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα στηρίξεσθαι, σαλευομένους, προσβολαῖς, τοῦ δολίου πολεμητορος.

Τῇ θεῖα νεύσει σου, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, καὶ δονεῖς τὰς καρδίαις τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέ-

σποτα. Τῆς σὺν δικαίας σου ὀργῆς, ἀνεῖ Κύριε τὰ κύματα.

Οὐδ' ὄλως ἐχοντας, εἰς νοῦν τὸν φόβον σου, ἐκφοβεῖς τῇ κινήσει πάσης τῆς γῆς, μόλις εὐθυμπαθήτε. Ἄλλα συνήθως ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔλεη σου θαυμάστῳ σου.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε Δέσποινα, Θεοῦ γενώσκοντες, ἐν Ἁγίῳ Ναῷ σου, χειρὰς οἰκτρὰς, αἰρωμεν εἰς δέσπιν. Ἴδε τὴν κακίωσιν ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

Ἄλλος. Βκαρθένα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὸ ψεῦδος τῆς ἀσεβείας, ὁ τοῦ Θεοῦ πανόψιστος, θεώμενος Λόγος, δόξη, ἐστερᾶνωτε, Δημήτριε ψάλλοντα, Δόξα, τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμη τῇ ζωηφόρῳ, πρὸς τοὺς λιμένους ἐρθεσας, τοὺς γαληνοτάτους. Ἐνθα νῦν γηθόμενος, κραυγάζεις Δημήτριε, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατὰ τῆς πλάνης τὸ τρέπαιον ἀναστήσας, νικητικὸν διάδημα τῆς δικαιοσύνης, εἰληρὰς Δημήτριε, κραυγάζων τῷ Κτίστη σου, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν κτισμάτων ἀπάντων Ἰερωτέρα, Μήτηρ Θεοῦ γενέσθαι, μόνη ἡξιώθης. Τοῦτον γὰρ γενήσασα, τὸν κόσμον ἐφώτισας, τῆς θεογνωσίας τῇ χάριτι.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Καὶ σὺ καρδίᾳ σείσθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βόησον, φείσασθαι τοῦ

Λαοῦ

Λαὸς σου Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σου Ἐσπλαγγνε.

Λαὸν καὶ πόλιν ἦν περ τῶ σῶ, αἵματα ἐκτίσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῶς εἰς ἀπάλειαν, ἐν τῶ συνταράσσειν τὴν γῆν φοβερῶ σεισμῶ, γορῶς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Οδοὺς σου Δέσποτα τὰς ὁδοὺς, γνώμη ὑπεκκλίνοντες σρεβλῆ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθῆ τε καὶ ἀμνηστικάκον ἄλλ' ἔλεος Οἰκτίρμον γενοῦ τοῖς δούλοις σου. Θεοτοκίον

Νῦν βοήθειάς ἤλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς χρεία Ἀγνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προκερουχέτας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπιειμένης ὀργῆς λυτρώσῃται.

Ἄλλω. Σὺ Κύριέ μου ρῖς.

Πῦρ πόθου Θεικοῦ, ἐν καρδίᾳ δεξάμενος, πῦρ ἐσθετας τῆς ἀθέου, τῶν Βιδώλων μακιάς, Ἄοιδίμε Δημήτριε.

Ρυόμενος ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων ἐπίφανον, Δημήτριε ταῖς εὐχαῖς σου, περισκέπων τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ εὐφρομούντας σε.

Οἱ πίστει πρὸς τὸ σὸν, ἐπειγόμενοι τέμενος, Δημήτριε νοσημάτων, καὶ παθῶν ψυχορθῶρων, συντόμως ἀπαλλάττονται.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Πατρι Ὁμοούσιος, σὸς γίνεται Θεομήτορ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, Υἱὸς σοῦ Ὁμοούσιος.

Καταβασιὰ. Ἐξέρχῃ τὰ σῦμπαντα.

Ῥδῆ ε'. Ὁ Εἰρμός. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παρόρησιαν δυσωπειν, οἱ ταπεινοὶ τοῦ ὕψους σου, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν, κινουμένην παράκλησιν δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σου ἐξελεῖτο ἡμᾶς.

Νῦν ἐγνωμεν Κύριε, ὡς ἠθέλησας ἡμᾶς, καὶ οὐδαμῶς συνεχώσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημμειλήσαντας, εὐχαρίστως διὸ σε μεγαλύνομεν.

Προσπάτετε σαλευέσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παύσωμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλευέσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, καὶ τῶ φόβῳ σου Λόγε στριζώμεθα. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνί, τὸν σὸν Λαὸν οἰκτειρήσον, καὶ μητρικαῖς προσθεσίας τὴν καὶ ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μεταποιήσον τάχος δυσωποῦμέν σε.

Ἄλλω. Ἐύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Συμφώνως, συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Δημήτριε, τὴν φωτοσφρον σου μνήμην, καὶ θαυμάτων πλήρη καὶ χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου καὶ σεπτοῦ Παμμακάριτος Πνεύματος.

Ἄδόν μου, τὰς σειρας τῶν πταισμάτων προσθεσίας σου. Ὡς γὰρ ἀήτητος Μάρτυς, παρόρησιαν ἔχεις πρὸς τὸν Δεσπότην. Καὶ γινού μοι, καταφυγὴ καὶ ἀπέχη Δημήτριε. Θεοτοκίον.

Ἀσκήσον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐραμένως, ὡς καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἀγλῶς ὡ Θεο-

ομητορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ Γαστρὶ σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὴν θείαν ταύτην.

Λουτρὸν τοῦ θείου Βαπτίσματος, λουσάμενος ἐχρίσθης αἰοῖδιμε, Μύρω τοῦ Πνεύματος· ὃ τηρηθὲν σοι ἀμόλυντον, τῆς σῆς πλευρᾶς τὸ αἷμα, Μύρον εἰργάσατο.

Ανάστα δεῦρο πλησίον μου, ψυχὴ τοῦ Δημητρίου προσφλέγγεται, Νυμφίος Κύριος, οἶκον τοῦ Νάρδου εἰσέλθωμεν, καὶ τῆς ὁσμῆς τοῦ Μύρου μου μεταβάλλωμεν.

Καὶνὰ Δημήτριε κράζει σοι, Νυμφίος ὁ Χριστὸς τὰ τελούμενα, ὃ χειμῶν λέλυται, δεῦρο τὸ ῥόδον ἐξήνθησεν· εἰς τὴν ὁσμὴν ὧ φίλος δράμε τῶν μύρων μου.

Θεοτοκίον.

Θανάτῳ θάνατος λέλυται, ζωὴ ἀπὸ τοῦ τάφου ἀνέτειλε, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, νόμων λυθέντων τῶν φύσεων. Μαρτύρων δὲ τὸ αἷμα, μύρον γεγένηται.

Καταδασία.

Τὴν θείαν ταύτην, καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον, αὐτόμελον, ἤχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου βεῖθροισ Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν ὁδοῦς σοι τὸ κράτος ἀήτητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τούτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὀπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστῃ τῆς Οἰκουμένης, ῥύσαι ἡμᾶς τοῦ

Σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης Φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Τῇ 26 Ὀκτωβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ φοικώδους σεισμοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀρτεμίδωρος, Βασίλειος, Γλύκων, καὶ Λεπτίνα ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ Εἰσμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμνον.

Υπερούμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐβανάτωσας τοὺς οἰκέτας σου, σπαραγμῶ καὶ χλόνῳ φοβερῶ τῆς γῆς· ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τὸ ἐπιστρέφαι τῶν κακῶν, καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμφωμεν, καὶ δάκρυα προχέωμεν, ὅπως ἴλωμεν, τὸν Δεσποτὴν εὖρωμεν Χριστὸν, ἐκτρίψαι Σεισμῶ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἀμαρτιῶν, ἐπαπειλοῦντα δεινῶς.

Οἱμοι! κράξωμεν καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Ὑψίστον, καὶ πικρῶμεθα, τοῦ λοιποῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν. Ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἀπασαν τὴν γῆν, στηρίζει ἐλέων ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἀχραντε σωθῆναι τοὺς οἰκέτας σου, ἀπολεσθῆναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ, καὶ θυμῶ μεγάλῳ καὶ φοικτῶ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλη-

θος τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν.
Ἄλλως. Ἐν τῇ καρδίᾳ.

Δελαμπρυσμένους, τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ τῇ χάριτι, Μάρτυς Ἄβλοφόρε, λάμπεις φωτειῶς, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Δόξης σου Κύριε.

Ως πορφυρίδι, κεκοσμημένους τῷ σῶ αἵματι, ἔχων ἀντί ἀκήπτρου ἔνδοξε τὸν Σταυρὸν, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις νῦν. Εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μου, κράζω, καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένη, περωτισμένη Μητροπάρθενε, πάντα τοὺς τιμῶν τάς σε τὴν παναληθῆ, Θεοτόκον περιφρούρησον. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχουσα Δέσποινα.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἐπελούσης ἀθρόως συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῷ παντελεῖ, συνεσχέθημεν, προσαναγκασθέντα, ὀρώντες καθ' ἡμῶν σε.

Ανατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μόνον Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, κράζοντες, Χριστὲ τὸν θυμὸν σου ἀπόστρεψον ἀφ' ἡμῶν ταχέως, Φιλάνθρωπος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ὁσίων, Ἱεραρχῶν, Ἁγίος χορὸς ἱκετεύει σε Δέσποτα.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου τοῦ τεταπεινωμένου. Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Θεοτόκε, τὸν εὐσμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα, ἴδε τὴν κάκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ σου καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι ἡμᾶς σικτερηθῆναι.

Ἄλλως. Χείρας ἐκτετάσας Δανιὴλ.

Ημαύρωσας πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, μανίαν ἔνδοξε, καὶ τὰ παλαιίσματα, τὴν ἀκαθαίρετον δύναμιν, τοῦ Χριστοῦ περιζωσάμενος, καὶ νικηφόρος γεγονώς, Μάρτυς Δημήτριε, ἀνεβόας. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μαρτύρων εὐστάθειαν δεικνύς, Μαρτύρων εὐκλειαν, ἔσχες Δημήτριε, λουτρὸν λουσάμενος ἅγιον, ὁ δευτέραις οὐ μολύνεται, ἀμαρτημάτων προσβολαῖς, λόγγη νυττόμενος, καὶ κραυγάζων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Η τῶν θαυμασιῶν σου πληθὺς, τὴν ὑπὲρ νοῦν δωρεάν, ἦν σοὶ παρέσχε Χριστὸς, τοῖς πᾶσιν ἔνδοξε δεικνύσι. Καὶ ἡ χάρις τῶν ἰάσεων, τὴν ὑπὲρ λόγον σοὶ σαφῶς χάριν κηρύττει ἡμῖν, τοῖς βωῶσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθενομήτορα, καὶ Θεοτόκον Ἀγγλῆν, ὕμνολογήσωμεν. Αὐτὴ γάρ, σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος, ὡς τὸν τοῦ Κόσμου Λυτρωτὴν, Λόγον γεννήσασα ὧ βωῶμεν. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καταβασία. Παιδᾶς εὐλαγεί.

ᾠδὴ

Ἠδὴ θ' ὁ Τίριός, θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσα-
μεν, καὶ φοβερώς ἡ γῆ μηδὲ σφα-
λεῖσα κολάζεται. Νουθετῶν γὰρ
ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος, ὄλγην αὐ-
τὴν παλεύει· λαβόμεν αἰσθησιν,
καὶ τῆς σωτηρίας ἐκωτῶν ἐπιμε-
λώμεθα.

Θρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων
Κύριος, μᾶ ῥοπή ἠέλησας, ἐκ-
τρίψαι τοὺς δούλους σου, ὑπὸ δὲ
τῆς πολλῆς εὐσπλαγγχίας σου,
Δεσποτα ἐκωλύθης, εὐχαριστοῦ-
μέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς,
μόνε φιλόανθρωπε.

Σεισμοῦ μαχαίρας, πειρᾶς ἀ-
λώσεως, καὶ ἐθνικῆς Χριστέ ἐπι-
δρομῆς καὶ συμπτώσεως, καὶ λιμοῦ
καὶ λοιμοῦ καὶ κακώσεως, πάσης
ἄλλης Οἰκτίρμον, ῥῖσαι τὴν Πό-
λιν σου, ἀπασάν τε χώραν, τῶν
πιστῶς ὕμνολογοῦντων σε.

Θεοτοκίον.

Φθοράν τῷ τίκτειν μὴ ὑπομεί-
νασα, πάσης φθορᾶς, Παρθένε, ἐ-
ξελοῦ ἡμᾶς ἀπαντας, καὶ Σεισμοῦ
βαρυτάτου καὶ θλίψεως, παύουσα
τοῦ Δεσπότης, τὴν ἀγανάκτησιν,
ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς,
Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλως ἄλλος ἀχειρόμηνος.

Ῥῆξον τὰ δεσμά τῶν πταισμά-
των, τῶν σε ὑμνοῦντων Ἀθλοφό-
ρε· παύσον τῶν παθῶν τὰς προσ-
βολὰς, τὸν σάλον λύσον τὸν τῶν
αἰρέσεων, τῶν πειρασμῶν κατεύ-
νασον, τὴν καταγίδια, ταῖς πρεσ-
βείαις σου.

Ἰνα τῶν στεφάνων τῆς δόξης,
καὶ οὐρανοῦ Βασιλείας, τύχης

τοὺς ὑμνοῦντάς σε ταύτης, τυχεῖν
δυσώπει Μάρτυς Δημήτριε, τὸν
Ζωοδότῃν Κύριον, καὶ Βασιλέα
τῶν Δυνάμεων.

Ἰουνον πρὸς τρέβους εὐθείας,
τῆς οὐρανοῦ Βασιλείας, τὴν ἱε-
ρωτάτην σου ποιήμην, στεφανη-
φόρε Μάρτυς Δημήτριε, ἐπὶ νομήν
σωτήριον, ἐπὶ τὸν τόπον τὸν αἰώ-
νιον. Θεοτοκίον.

Ὡς ῥίξαν, πηγῆν, καὶ αἰτίαν,
τῆς ἀφρασίας σε Παρθένε, πάν-
τες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐ-
φρημίαις καταχραίρομεν. Σὺ γὰρ
τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν
ἐβλύσας.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μάρτυς Χριστοῦ Δημήτριε, ὡς
ποτε τοῦ Λυαίου, τὴν ὄφρυν καὶ
τὴν ἔπαρσιν, καὶ τὸ ἵππειον θρά-
σος, καθεῖλες χάριτι θείᾳ, τὸν
γενναῖον κρατύνας, ἐν τῷ σταδίῳ
Νέστορα, τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνά-
μει· οὕτω κίμῃ, ταῖς εὐχαῖς σου
κράτυνον Ἀθλοφόρε, κατὰ δαι-
μόνων πάντοτε, καὶ παθῶν ψυχο-
φθόρων. Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, εἰς
ἀγῶν σου αἱμάτων, Παρθενομη-
τορ ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύ-
ση, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων,
ὅπως εὐρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον
βοήθειαν, ἐν ἡμέρα ἀνάγκης, γέ-
νος βροτῶν ἀπειλῆς σεισμοῦ τε
τοῦ βαρυτάτου, κινδύνων τε ἐξαι-
ρουσα, μητρικαῖς σου πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱστώμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος

Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, σοῦ δεομένου συμπαθοῦς ἐπισκέψεως· καὶ ῥῦσαι κεκαχωμένους, τυραννικαῖς ἀπειλαῖς, καὶ δεινῇ μανίᾳ τῆς αἰρέσεως· ὅφ' ἧς ὡς αἰχμάλωτοι, καὶ γυμνοὶ διωκόμεθα, τόπον ἐκ τόπου, συνεχῶς διαμείβοντες, καὶ πλανώμενοι, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. Οἰκτερον οὖν πανεύσμη, καὶ δὸς, ἡμῖν ἄνεσιν· παῦσον τὴν ζάλην καὶ σβέσον, τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν, Θεὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν, τὰς ἐλπεόλεις τῶν ἐχθρῶν μὴ προούμενον, ἐδόθης τὰς τῶν Βαρβάρων, ἐπίδρομας καταργῶν, καὶ πασῶν τῶν νόσων τὰ συμπτώματα κρηπίς ἀκατάβλητος, καὶ θεμέλιος ἀβρήκτος, καὶ πολιοῦχος, οἰκιστῆς καὶ ὑπέρμαχος, ἐχορημάτισας, τῇ σῆι πόλει Δημήτριε· ἦν καὶ νῦν παμμακάριστε, δεινῶς κινδυνεύουσαν, καὶ τραχομένην ἀθλίως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν τὴν ἀρετὴν συλλαβῶν, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἀναδεικνύεται· ἐντεῦθεν τῆς ἀκηράτου, καὶ μακαρίας ζωῆς, τὴν τρυφὴν ἀξίως ἐκλήρωσαντο· ἐν οἷς ἀξιάγαστε, διαπρέπων Δημήτριε, καὶ τῇ μιμήσει, τοῦ Χριστοῦ σεμνυνόμενος, καὶ καυχώμενος, τῇ τῆς λόγῃς ἰσότητι, αἰτῆσαι ἐκτενέστερον, ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, τῶν παθημάτων ῥυθθῆναι, καὶ χα-

λεπῶν περιστάσεων, θερμῶς ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἀνδρείου Ἱεροσολυμίτου.

Τὸν λόγῃς κληρωσάμενον, τῆς σωτηρίου πλευρᾶς τὴν χάριν, τῆς νυγείσης τῇ λόγῃ, ἐξ ἧς ἡμῖν πηγάζει ὁ Σωτὴρ, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας νάματα, Δημήτριον τιμῶμεν, τὸν σοφώτατον ἐν διδαχαῖς, καὶ στεφανίτην ἐν Μάρτυσι· τὸν δι' αἵματος τελέσαντα, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον, καὶ θαύμασιν ἐκλάμψαντα πᾶση τῇ οἰκουμένῃ· τὸν ζηλωτὴν τοῦ Δεσποτοῦ, καὶ συμπαθεῖ φιλόπτωχον· τὸν ἐν πολλοῖς καὶ πολλαῖς κινδύνοις χαλεποῖς, τῶν Θεσσαλονικέων προϊστάμενον· οὐ καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην γεραίροντες, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐνεργούντα δι' αὐτοῦ πᾶσι τὰ ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἢ τεκοῦσα τὸν τῶν ὄλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κράζωμέν σοι. Χαίρει ἡ μόνῃ προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ τοπικά καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, Ἠδὴ Γ'· καὶ ς'. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρῆς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Εἰτάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμίε, ἐδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἔκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν Μαρτύρων, ταῦτα παραβοῦ πισταῖς ἀνθρώποις, οἵτινες

εἴτενες ἰκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέροις διδά-
ξαι. Σὺ οὖν κακοπήθητον ὡς καλὸς στρα-
τιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρα-
τειώμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου
πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι
ἀρέσῃ. Ἐάν δὲ καὶ ἄλλῃ τις, οὐ στεφα-
νοῦται, εἰ μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν
κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρώτων τῶν καρ-
πῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω. Δὴ γάρ
σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πάσι. Μνη-
μόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγεμένον ἐκ
νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ τὸ
εὐαγγελίον μου. Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι
θανάτου, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ οὐ δίδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπο-
μένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ
σωτηρίας τύχῃσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

27 Ὀκτωβρίου, τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Νέστορος.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τοῦ ἁγίου Δη-
μητρίου, (ὄρα φύλλα 120,) καὶ 3 τοῦ
ἁγίου Νέστορος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Νέστορ Ἀθλητὰ μακάριε, τὴν
πανοπλίαν Χριστοῦ, σεαυτῷ περι-
θέμενος, αἰσθητῶς Λυαίῳ μὲν,
συμπλακείς τοῦτον ὤλεσας· ταῖς
ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον λαβαῖς,
Βελίαρ σὺ συνεπόδισας, καὶ ἐθα-
νάτωσας· νίκης διαδήματι, ὅθεν
τὴν σὴν, κάρην ἐστεφάνωσεν, ὁ
Μεγαλόδωρος.

Λόγοις ἐνθέοις νευρούμενος,
Νέστορ σοφὲ ἀληθῶς, Δημητρίου
τοῦ Μάρτυρος, ἀλαζόνα τύραν-
νον ἀνδρακῶς ἐθανάτωσας· καὶ
τὸν θανάτου καὶ ἄδην λύσαντα,
ὁμολογῆσας Θεὸν ἀθάνατον, θά-
νατον ἀδικον, καθυπέστης ἐνδοξε-

ῶθεν ζῶν, χαίρων ἀτελεύτητον,
ἐκληρονομήσας.

Θεὸς νεανίας πέφυκας, σώ-
ματος ὥρα σοφὲ, διαπρέπων καὶ
χάριτι, βεικῆ κοσμούμενος, καὶ
βίωμῃ σεμνυνόμενος· ὅθεν Λυαίου
λύσας τὴν δύναμιν, τῇ δυναστείᾳ
τοῦ Παντοκράτορος, χαίρων ἐνή-
θλησας, καὶ χοροῖς ἠρίθμησαι τῶν
Ἀθλητῶν· οἷς συναγαλλόμενος,
ἡμῶν μνημόνευε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς
τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάξειται ἀκτίσι,
καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
τοῖς ἀνθεσιν ὑφαιζομένη, Δημή-
τριε βοᾷ σοι. Θεράπον Χριστοῦ,
καὶ προστάτα θερμότητε, μὴ ἐλ-
λίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δού-
λων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραβῆ.

Μύρον τὸ νοητὸν, σὲ Μάρτυς
καταθέλας, πρὸς ἀρετῶν, τὰ μύ-
ρα, διήγειρε καὶ μύρα, βλύζειν ἀ-
φθόνως δέδωκε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνήσει.

Εὖγε τῆς καλλονῆς, τοῦ μύ-
ρου τῆς σαρκὸς σου· ὑπέρευγε τοῦ
μύρου, τοῦ τῆς ψυχῆς σου μάκαρ,
οὐπὲρ ἐκεῖνο γινώρισμα.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οὐκίῳ Κυρίου.

Εἰς βόθρον τὸν Σατάν, ὃν ὤ-
ρυξέ σοι μάκαρ, ἐμβεβληκῶς γεν-
ναίως ἀπέπνιξας τελείως, τοῖς
ποταμοῖς τῶν μύρων σου.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μύρου τοῦ νοητοῦ, ἄξιμα
ροδίχη,

ροθήκη, γεγενημένη Κόρη παθῶν με δυσωδίας, ἀπάλλαξον πρεσβείαις σου.

Ἀπολυτίκ. Μέγαν εὐρατο φύλλα 125.

Δόξα. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αβλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν κεκλήρωσαι νῦν, καὶ στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Δεσπότης γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος· σὺν αὐτῷ σὺν Νέστορ σοφῆ, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῆ 27 Ὀκτωβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ αἱ ἅγαι Μάρτυρες Καπετωλίνῃ, καὶ Ἐρατῆς, ζῆφι τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Πρόκλη, ἡ σύζυγος τοῦ Πιλάτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξασποστειλ. Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Αυαῖοι τὴν ἀπόνοιαν, καὶ ματιῶδῃ ἔπαρσιν, τῆ τοῦ σταυροῦ δυναστεία, καὶ ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, καθεῖλες Νέστορ πρότερον, τὰ πάθη τροπωσάμενος, καὶ Μάρτυς ἄριστος ὠφθῆς, Χριστοῦ σοφῆ ἀολοφόρε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως τὰ ἐλέη σου, φιλάγαθε πανύμνητε, καὶ τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς σου, δεῖξον καὶ νῦν Θεοτόκε, ἐκ πάσης περιστάσεως, κινδύνων τε καὶ ὀλίψεως, πάντας ἡμᾶς ἐξαιρούσα, τῆς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ τε, τῆς φοβερᾶς λυτρομένη.

Εἰς τὸν στίχον, στίχηρά προσόμοια, ἄπερ εἰπομεν χθὲς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

28 Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στίχους 6, τῶν Μαρτύρων 3, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυτρόποις κολάεσιν, ἀνδρικῶς ὀμιλήσαντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔπαρσιν κατεβάλετε, ὀμολογούντες μακάριοι, τυράννων ἐνώπιον, τὸν ὀφθέντα δι' ἡμᾶς, ἐν παχύτῃ σώματι, καὶ τὰ ἀγχαντα, ὑπομείναντα πάθη ἑκουσίως, καὶ πηγᾶσαντα τῷ κόσμῳ, τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ ἔλεος.

Τερεντίῳ συνήστραψε, Νεονίλλα ἡ ἐνδοξος, Νιτᾶς τε καὶ Σάρβιλος, οἱ θαυμάσιοι, καὶ ὁ Φωκᾶς σὺν Ἰέρακι, νομίμως ἀθλήσαντες, καὶ τὸ πῦρ τῶν αἰκισμῶν, θείᾳ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀποσβέσαντες. Καὶ γενόμενοι, πύργοι εὐσεβείας, καὶ εὐπρόσδεκτοι θυσίαι, καὶ προσφοραὶ καθαρῶταται.

Ὡς πολύφωτος ἥλιος, τῆ Σελήνῃ ἐνούμενος, Νεονίλλη τέτοκας, ὦ Τερέντιε, χορὸν ἀστέρων ἐπτάριθμον, Μαρτύρων ἐν αἵματι, φοινιχθέντων καὶ ραιδράν, ἀριέντων τὴν ἔλλαμψιν, σκηνωσάντων τε, εἰς ἀνέσπερον ληξίν· ἐνθα πάντων, ἀλοφορῶν αἰ ἀγάλαι, περιφανῶς πολιτεῦσονται.

Ἡ ἄλλη καὶ 3 τοῦ ὁσίου, εἰς τὸ τέλος.

λος. Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Μακαρίζουσα, (ἄρα εἰς τὸ τέλος.) Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτικά. Οἱ Μάρτυρες σου, καὶ Ὀρθοδόξιας ἡγήε.

Τὸ πρωί. Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθεις.

Καταρυτεύσας ἀρετῶν τὸν παράδεισον, καὶ καταρδεύσας ταῖς βροαῖς τῶν δακρύων, ὡς τῆς ζωῆς πανένδοξο τοῦ ζύλου τυγῶν, σώσον ἰκεσίαις σου, ἐκ φθορᾶς τὴν σὴν ποιμνὴν· ῥύσαι περιστάσεως τοὺς θερμῶς σε τιμῶντας· σὲ γὰρ προστάτην μέγιστον σφέ, πάντες ἐν πίστει καὶ πόθῳ κεκτήμεθα.

Τῆ 28 Ὀκτωβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην, τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλλης τῶν ὁμοζύγων, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαρβίλλου, Νιτᾶ, Ἰεραχὸς, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλλης, καὶ Εὐνίκης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Στέφανος ὁ Σαββαΐτης, ὁ ἐπίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειούται, ἐν ἔτει 790.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Τερεντίας, Ἀφρικανὸς, Μαξιμὸς, Πομπήιος, καὶ ἕτεροι ἑξήκοντα ἕξ, ζῆται τελειοῦνται ἐν ἔτει 250.

Ὁ ἅγιος Φερμιλιανὸς ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας, καὶ Μελχίων πρεσβύτερος Ἀντιοχείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Φεβρωνία ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱεροκάρτος Κυριακὸς, ὁ φανερώσας τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Ἑλένην ἐν λιβητῇ βληθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβίαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν μαρτύρων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Σὺν Τερεντίῳ ἤσπραψεν, ἡ σπητὴ Νεονίλλα, Νιτᾶς, Φωκᾶς καὶ Σαρβίλλου, Βήλλης τε καὶ Ἰεραξέ,

Θεοδούλου καὶ Εὐνίκῃ τοῦ Χριστοῦ γὰρ προθύμως, γενναίως ὑπερήθλησαν, καὶ τυράντους καθείλον, οἱ εὐκλείεις, Ἀλλοσφόροι Μάρτυρες· οὗς τιμῶντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν τὴν λαμπρὰν αὐτῶν μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Στεφανήφορε Στέφανε, σὺ δεξιόμενος ζῆσιν, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀπερρόγητος, τοῦ κόσμου, τὸν ἐν σταυρῶν ἄρας Πάτερ· συγκραθεὶς τῷ Χριστῷ δέ, δι' ἀκριβοῦς ἀσκήσεως, καὶ ἀγνῆς παρθενίας, τῶν ὑπὲρ νοῦν, χαρισμάτων Ὅστε ἡξιώθης· ἐξ ὧν πλουτίζεις πάνσοφε, τὴν ὑψίλιον πᾶσαν. Καὶ Θεοτοκίον.

Τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Παρθενομήτορ Ἄχραντε, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἀχρείων τῶν δούλων, ὅπως εὐρωμεν χάριν, καὶ εὐκαιρον βοήθειαν, ἐν ἡμέρᾳ ἧ κρίνη, γένος βροτῶν, ὡς θεὸς παρέχων τὰ κατ' ἀξίαν· σὲ γὰρ προστάτην ἅπαντες, ἔχομεν ἐνάγκαϊς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνέλθεις.

Καὶ ἀπόλυσις.

29 Ὀκτωβρίου, τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Ῥωμαίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἁγίας.

Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσιν.

Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος, καὶ μαστῶν τὴν ἀφαιρέσιν, καὶ χειρῶν ὑπήνεγκας καρτερώτατα,

τατα, τὴν τε ὀδόντων ἐκρίζωσιν, πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν, τῶν ποδῶν τὴν ἐκκοπήν, καὶ τὸν ἀδικὸν θάνατον· ὅθεν εἰληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης οὐρανοῖς, ἐν θαλάμοις κατοικοῦσα, Ἀναστασία πολυάθλη.

Παρθενίας κειμήλιον, κεκλεισμένος Παράδεισος, ἱερὸν ἀνάθημα, ῥεῖον τέμενος, Νύμφη Χριστοῦ πανακήρατε, καὶ ἐμφυγον ἀγαλμα, ἀσχοῦσῶν ὑπογραμμῶς, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, κρήνη βρούσσα, ποταμοῦς ἰαμάτων ἀνεδείχθης, τοῖς τελοῦσί σου τὴν μνήμην, Ἀναστασία πανεύφημε.

Τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, τῶν Παρθένων ἀπάνισμα, τῶν Ὁσίων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀναστασίαν πολυάθλον, τῆς Ῥώμης τὸ καύχημα, καὶ τερπνότατον Θεοῦ, καὶ ἀμώμητον σφάγιον, τὴν ἀκράδαντον, εὐσεβείας κρηπίδα, δεῦτε πάντες, ἀνυμνήσωμεν προθύμως, περιφανῶς ἐναβλήσασιν.

Ψάλλε καὶ τρία τοῦ ὁσίου, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Δοξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εἰς τὸν οἶγον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωβήγου.

Ἀπολυτίκιον. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ, Ἐν σοὶ Πάτερ.

Τὸ πρῶν Κοντάκιον, τῆς ὁσιομάρτυρος.

Ἦμος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγημένη ὄσια, μαρτυρίου αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχύν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων, χάριν ἀέννησον.

Τῇ 29 Ὀκτωβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Ὀσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσῖος Ἀβράμιος, ὁ ἐπίσκοπος Ταϊνίας τῆς Λαμφιάκου, καὶ Μαρία ἡ ἀνεψιὰ αὐτοῦ, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθησαν.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Κύριλλος, Μίνης καὶ Μηνναῖος, ζῆσι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Σάββας ὁ στρατηλάτης, ἐκ δεξιῶν κατ'ἀριτερῶν τρωθείς, τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Ἀνα ἡ Βυζαντίας, ἡ μετονομασθεῖσα Εὐφημία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Καὶ ἡ ἁγία Μελιτινῆ, ζῆσι τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβόλαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ὁσιομάρτυρος.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μοναχουσῶν τὸ κλέος, καὶ ὠραιότης Μαρτύρων, Ἀναστασία σὺ ὤρθης, ἐν παρθενίᾳ ἀσχοῦσα, καὶ καρτερικῶς ἐναβλοῦσα, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Τῶν ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνείλωμεν.

Ως ἐλυτρώσω, Ὅσιε, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι, ἐκ πλάνης κακοδαίμονος, σύστημα δυσσεβούντων, Ἀβράμιε θεοφόρε, καὶ τὴν πάλαι πεσοῦσαν, εἰς ἀπολείας βάραθρον· καὶ ἡμᾶς ταῖς εὐχαῖς σου, ῥῆσαι πολλῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ κινδύνων, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντάς σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην. Θεοτοκίον.

Θεοφανῆς Παράδεισος, ὤρθης ἔχουσα μέσον, ξύλον ζωῆς τὸν Κύριον, ἄγραντε Θεοτόκε, ἐξ οὗ φαγόντες οὐκ ἐτι, ἀποθνήσκομεν ὁλως, ἀλλὰ ζῶν ἀμείνονα, διὰ σοῦ ζῶμεν πάντες, τὸ τοῦ Σταυροῦ,

ροῦ, ὄπλον περιφέροντες καὶ νικῶντες, τὸν ἀποστάτην τύραννον, σὲ ὑμνοῦντες Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, ζηγυρὰ τῆς Οὐτωῆου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

30 Οκτωβρίου, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μαρτυρίου ἐν αἵματι, τὴν ὁλὴν σου Ζηνοβίε, ἐπιχώσας ἐνδοξε ἀπέτελεσας, ἱερωτέραν ἐν χάριτι· μεθ' ἧς εἰσελήλυθας, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, τῶν Ἀγίων εἰς Ἁγία, θῦμα ἁμωμον, διὰ σὲ τῷ τυθέντι καὶ τελείᾳ, προσφορὰ καθαρωτάτη, ἀνενεχθεὶς ἱερώτατε.

Ξεομένου τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς σου τὸ ἐνδοθεν, κάλλος διεδείκνυτο ἀξιάγαστε, Ἱερομάρτυς λαμπρότερον, θεόφρον Ζηνοβίε, Ἱερέων κάλλονῃ, Ἄθλοφόρων τὸ καύχημα, τῶν θαυμάτων τε, ἡ ἀένναος βρούσις τῶν πνευμάτων, ἀκαθάρτων ὁ διώκτης, καὶ βραβευτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναθλεῖν σοι προήρηται, ἀδελφῆ, συμφρονοῦσά σοι, Ζηνοβία, πάνσοφε, ἡ ὁμαίμων σου τὰ τῶν λεβήτων γὰρ βράσματα, ἀνδρείως ὑπήνεγκες, τοῦ πυρός τὴν ἀπειλήν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, μετὰ σοῦ τῶν στεφάνων τῶν τῆς νίκης, καὶ τῆς ἀνω βασιλείας, Ἱερομύστα Ζηνοβίε.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Ασματικὴν χορείαν κροτήσω-

μεν σήμερον, ὦ φιλομάρτυρες ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν πανευσεβῶν Ἀθλητῶν, Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας· οὗτοι γὰρ τῆς Τριάδος γεγόνασιν ὑπέρμαχοι· καὶ ἐν σταδίῳ ἀνδρείως, τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῶν αἵματι ἀπέπνιξαν, καὶ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐνδόξως ἐχομίσαντο· διὸ πρὸς αὐτοὺς ἀναβοήσωμεν. Ζεῦγος ἅγιον Κυρίῳ, εὐλογημένη δυὰς καὶ περωτισμένη, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τὸ πρωί. Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχάς.

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν δυάδα τιμῆσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἁσμασι, τὸν Ζηνοβίον ἄμα τῇ σεπτῇ Ζηνοβίᾳ, ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ διὰ μαρτυρίου τευξαμένους στέφος ἀφθαρτον.

Τῇ 30 Ὀκτωβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Μαρκιανός, ἐπίσκοπος Συρακοῦσας, ἀβλήσας τελευτοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τρεῖς Ἀλεξανδρινοί, καὶ ἡ Εὐτροπία, ζῆφει τελευτοῦνται.

Οἱ Ἀπόστολοι Κλεόπας, Μάρκος, Ἰούστος, Τερέντιος, καὶ Ἀρτεμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελευτοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀστέριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἕτεροι ἑννέα, ζῆφει τελευτοῦνται.

Οἱ ἄ-

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μανουὴλ καὶ Δομέτιος, ζῆται τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξαποσειλάριον. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Φοιβίς ἐρυθρότερον, τὴν ἱεράν σου αἵματι, στολὴν Ζηνοβίε μάκαρ, Χριστῷ παρίσασαι χαίρων, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, μετὰ τῆς σῆς ὁμαιμόνος, τῆς ἱεράς καὶ Παρθένου, καὶ Μάρτυρος Ζηνοβίας.

Θεοτοκίον.

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, Προφῆται προηγόρευσαν, στάμνον καὶ ράβδον καὶ ὄρος, καὶ τόμον ἐγγεγραμμένον, παλάτιον καὶ κλίμακα, καὶ γέφυραν μετάγουσαν, εἰς ὕψος θείας γνώσεως· ἡμεῖς δὲ σὲ Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν. Εἰς τὸν στίχον, Σιχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνθηες.

Καὶ ἀπόλυσις.

31 Ὀκτωβρίου τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Στάχους, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίας, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τῶν Ἀποστόλων. Ἦχ. α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ἡμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος Κυρίου Ἀπόστολος, φέγγει τῆς χάριτος, καταγαζῶν πάντων, τὰς κηρείας ἐνδοξοῖ, καὶ λύων τῆς ἀπάτης τὴν ζόφωσιν· διὸ προσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στάχους ὁ πανόλβιος Χριστοῦ, κήρυξ καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ Οαυμάσιος, καὶ Ἀρι-

στόβουλος, Οὐρβανὸς Ἀμπλίας, καὶ ὁ θεῖος Νάρκισσος, Τριάδα παναγίαν κηρύξαντες, ἔθνη ἐφώτισαν, καὶ δουλείας ἐλυτρώσαντο· οὖς ἐν πίστει, πάντες μακαρίσωμεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκευὴ καθαρῶτατα, ὄλην τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος, πίστει χωρήσαντες, Ἐκκλησίας στόλοι, οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ προσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ ἄλλη καὶ 3 τοῦ Μάρτυρος (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Σιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Ἀπολυτικά. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρωί. Κοντάκιον ἦχος β΄.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Εἰς τὰ τοῦ κόσμου δραμόντες πληρώματα, Θεογονωσίας τὸν λόγον ἐσπέριστε· καὶ στάχυν πολύχουν δρεψάμενοι, Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων προσήξατε, Ἀπόστολοι Χριστοῦ πανασπίδοι.

Τῆ 31 Ὀκτωβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδομηκοντα, Στάχους, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Οὐρβανοῦ, Ναρκίσσου καὶ Ἀριστοβούλου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἅγιος Ἐπίμαχος ὁ Αἰγύπτιος, Σελευκος, καὶ Στρατονίκη, ζῆται τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἐπίσκοπος Μυγδονίας τῆς Ἀντιοχείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις,

Ἐξαποστειλάριον. Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Στάχυς Ἀμπλίας Νάρκισσος, καὶ Ἀπελλῆς ὁ ἐνδοξος, καὶ Ἀριστοβούλος Θεῖος, καὶ Οὐρθανός οἱ φωστήρες, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, φαιδρῶς ἀνευφημίσωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες, τῶν πάθω ἐπιτελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Επίβλεψον Πανύμνητε, εἰς τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τῇ ἀμάχῳ σου ταύτῃ, συντήρησον δυναστεία· τῆς βασιλείας τὰ σκήπτρα, ἔθουον καὶ κραταίωσον, τὰ ἔθνη καταπραΰνον, καὶ ἔκχεον τὴν εἰρήνην, ἐπὶ τὰ πέρατα κόσμου.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰχηρά τῆς Οὐτωχῆου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

* Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Ἐς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανῶ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἔλαιου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱσθῆμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν εἰχηρά προσόμοια τῶν ἁγίων τριῶ, δευτεροῦντις αὐτά. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρόν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτίσαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτή-

νεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦλθῃ ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπιγῆς φειρομένην, οὐρανοπολίται δὲ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐχημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόφυγος. Διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσι, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χηρῶσιν· οὓς ἐν ἐτησίαις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορτάζετε, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανός οἱ θεόφρονες, ὡς κρονοὶ βλύξουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωφόρου τῶν ἰάσεων ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἄτης θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαίνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγυθόνων ἀπαλλάττουσι δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμεῖς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόνηρωπος.

Καὶ

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε φύλλα 60.

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμε-
λα, ἦχος β΄.

Η πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκη-
νὴ τῶν ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλη-
θος θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀ-
νευθεὶς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπά-
νητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων.
Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέ-
ησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός, Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Ποθὺ θείω καὶ ἔρωτι τῶν μελ-
λόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμε-
νοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηγύ-
σατε. Ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυ-
χῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν
ἐνύλων τελειῶς ἀπέστητε. Πνεύ-
ματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀ-
χρῶσως τὰς ἰασεις τοῖς νοσοῦσι
παρέχετε, δυὰς ἱερά, φωταυχῆς
ξυνορίς, πεφωτισμένον θεῖον ζεύ-
γος Ἀναργυροί, ἐν ὕλῃσιν καὶ
νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀ-
ναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός, Γερμανοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιοθέντες δωρεῶν
πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου
ἐν τῇ γῇ ἐπολιτευσάσθε· καὶ διε-
ρχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν
νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤ-
φθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κο-
σμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ,
ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν
τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰά-
σασθε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐ-
νεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἅγιοι Ἀναρ-
γυροί, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ,
ἀσθενοῦντας θεραπεύοντες· καὶ
γὰρ τὸ ἱατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑ-
πάρχει ἀνεξάντλητος· ἀντλουμέ-
νη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ
χεομένη περισσεύεται· καθ' ἐκά-
στην κενουμένη καὶ πληθυνομένη,
πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομέ-
νη· καὶ οἱ ἀρῶμενοι κορέννυνται
ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπά-
νητος. Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν,
θεράποντας ἱερούς ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων, ἱατῆρας παύων ἀνιά-
των, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας,
εὐλητότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχον-
τος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀ-
ληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρ-
πὸν τῆς ζωῆς· σέ ἱκετεύομεν, πρέ-
σβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναρ-
γύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Ἅγιοι Ἀναργυροί καὶ θαυμα-
τουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθε-
νεῖας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δω-
ρεὰν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ
ψαλτηρίου, ἀναγιγνώσκωμεν τοὺς Κα-
νόνας τῆς Ὀκτωῆχου καὶ τὸν παρόντα
τῶν Ἁγίων, ποιήμα Ἰωάννου Δαμα-
σκηνοῦ. Ἠδὲ Α΄. ἦχος α΄.

Ἄσμεν πάντες λαοί.

Ἦπό τῆς χάριτος, τῆς ἀρχι-
κλῆς

κῆς Τριάδος, ἡ δουλὴ ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει ἀενάως, ἀναβλυσάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παλῶν οὐμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζήσει τῆς Πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πετιόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχᾶς δὲ, φανότατα καταλαμπρύναντες, ἐν Κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι. Θεοτοκίον.

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῆ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομητορ ἀποβῆναι ἡμφιάσατο, ὃ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ Ὑπέρβιος. Αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὲ Γ΄. Ὁ Εἰρμὸς. Στερίωσόν με Χριστέ.

Ιάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ ἀύλου φωτὸς τὰ λαμπρότατα δοχεῖα, ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρούοντες πάθη τὰς ἀρρώστιας, τῶν προσιόντων ὑμῖν πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργεταὶ θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοιμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θεῷ κάλλει, ἀνευδότης ἀτενίζοντες. Θεοτοκίον.

Εν εἰδεί τῷ καθ' ἡμᾶς, ὃ πρὶν ἀνείδεος ὡφρῆ Θεογενήτωρ, συ-

νεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν Μήτρᾳ σου τῆς Παναγίας Θεόνυμφε.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Οὐρανοθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη ἐν ὑμῖν γὰρ ὡφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, χορηγοῦσα θείων, ἰάσεων δυνάμιν ὄθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, Ἄναργυροὶ φρονήματι. Θεοφόροι Ἄναργυροὶ, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα ὁμοιον.

Ιαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. Τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. Ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον Ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, Θεοφόροι ἀναργυροὶ, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν Βασιλισσαν πάντες δευτεπιστοὶ, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν, Ἥ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένη Πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείας σου.

ἔχεις

ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρήσιαν, οἰκτείρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν. Διὰ τοῦτο βωθῶμέν σοι, Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῶ, τοῦ δολεῖναι ἀφρῆσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνουσι τὸν ἄσπορον τόκον σου.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

Κατενόησα Παντοδύναμε.

Ρῆσει θεῖα σαφῶς ἐπόμενοι, οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργυρίου θεῖοι ἐκτίσασθε.

Απαστράπτοντες θείοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες.

Ιατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὁδύνας, ἀλεξικακούς χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ραπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σέ Θεοτόκον ὁμολογούντων πάναγνε Δέσποινα.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκ νυκτὸς ἀρθρίζοντες.

Ωs κρουνοὶ θεοφόροι, πηγάζετε πιστοῖς, εὐεργεσίαςνάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροι ἐνδοξοί.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροι σεπτοί, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέγουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνασοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανῶντατες, ἐν μιμῆσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσι.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πέφνητας, τὸν πάντων Ποιητὴν, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτῆρα καὶ Κύριον.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Προφήτην δέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας, εὐεργέτας θεοφρόνας, Κοσμῶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς λείους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωπροσῶννην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμούμενοι, Κοσμῶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι Χριστῷ συναγάλλονται.

Ομοφρόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κοντάκιον, ἤχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἱαμάτων, ἐραπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοὶ ἀλλὰ τῆ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμιῶν τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρεκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καί μοι, διηγήσεως χάριν δωδῶρηνται, ὑμνήσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ

οὐ καὶ βεράποντας, ἐκμάτων πλή-
θῃ παρέχοντας· ἀληθδόνων γὰρ
πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον
ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Τῇ 1 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐορτά-
ζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἐνδόξων
καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά
καὶ Δαμιανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ Ἅγιοι Μάρτυρες
Κυριακῆ καὶ Ἰουλιανῆ κυρὶ τελειοῦνται
ἐν ἔτει 298.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Καίσαριος, Δάσι-
ος, καὶ ἕτεροι πέντε, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Ἱερραρχοὶ Ἰωάννης ἐ-
πίσκοπος, καὶ Ἰάκωβος ὁ πρεσβύτερος,
ζῆρει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 332.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἑρμινίγγελδος ζῆρει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις ποιεθείαις.

Ῥοδὴ 2'. Ὁ Ἐιρμός. Σὺ νοστήν.

Ολοὶ Θεοῦ, Θεοφρόνως ὠφθη-
τε, ὅλοὶ Θεοῦ χωρητικοί. Τὸν γὰρ
Κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελί-
πατε, ἔχγεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ
Σωτῆρος πανένδοξοι, Θεοπρεπῶς
τὸν τῶν Πατέρων Θεόν καταγε-
ραίροντες.

Υπερυψῶς Ἱατροὶ πανάριστοι
τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγὰς,
χειρουργαῖς ταῖς μυστικαῖς, πά-
σας θεραπεύετε, φάρμακα σωτή-
ρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρούμενοι, τῶν
Θεικῶν ἀνυμνοῦντες Θεόν τὸν ὑ-
περένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, Βασιλείας Δέ-
σποτα, καὶ διαδήματι λαμπρῷ,
κατεχόσμησας εὐπρεπῶς, τοὺς ὑ-
περποθήσαντας, κἄλλος ἀμήχα-
νον, Χριστέ τῆς σῆς ωραιότητος,
καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοι-
νοῦς πρῶτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πά-
ναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀ-
νεδείχθης πανευπρεπῆς, πολὴ καὶ
δλόρωτος, Κόσμον καταυγαίου-
σα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος,
καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπρόνας αἰ-
θαυμάτων πέμπουσα.

Ῥοδὴ 2'. Ὁ Ἐιρμός.

Ἐν καμίνω Παῖδες Ἰσραὴλ.

Νεκρωθέντες Κόσμου τοῖς περ-
πνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν
νόσον ἀποτεμόντες, ὀνομάστητε
σφοῖ, τοῖς πᾶσιν Ἀναργυροί,
τοῖς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα Κυ-
ρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγά-
νατε προδήλως. Ζωῆς γὰρ τῆς
φθειρομένης, κατελίπατε τερπνὰ,
συμφώνως κραυγάζοντες, Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πῶσαι πάντας Δέσποτα Χρι-
στὲ, δεινῶν ἀβρωστημάτων, πρεσ-
βειαῖς τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξί-
ωσον αἰεὶ συμφώνως κραυγάζειν
σοι, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας. Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοὶ,
καὶ χάριτι βρωθέντες, οἱ Τόκω λε-
λυτρωμένοι, Μητροπάρβενε τῷ σω-
ἀπαύστως κραυγάζομεν, Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδὴ

Ὁδὴ Θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Ῥυνοὶς τὴν σοφὴν Διάδα, τοῦ φωτός τοῦ νοητοῦ, ἀπαστρέπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδίδουσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ῥώμην ψυχικῆς ὑγείας, ἐμποιούντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰσότης, πεπιστευμένοι πάθῃ, οἷα Σωτήρες· ἀξίως ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Οἱ Θεοφεγγεῖς Φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανόν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες, ἀπαύστως καταυγάζουσι. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτός Νεφέλην, καὶ ἀρίαν Κιβωτόν, τὴν δλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὡς Θεοτόκον, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εὐληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους, καὶ ἰάσεσθε ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θεῷ ὑμῶν τιμῆναι, διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην. Θεοτοκίον.

Ἐκύθησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτο σε πάντες ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἰστώμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εὐληφότες, ἀναργύτως τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι· ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, φωστῆρας ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῇ οἰκουμένῃ· αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐκ τῆς ἀνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς τὰς ἰάσεις· Ἀνάργυροι ὑπερφωῶς γὰρ τῶν νοσούντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ Θεσαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτίθεντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε· ὅθεν ναὶ σεπτὸς γεγονότης, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Ἐπὶ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δούλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἱατροὶ τῶν ἀσθενούντων, Θεσαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευχλεεῖς,

κλειείς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζον-
τας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσαθε.
Σὺν τῇ Θεοδότῃ ἱκετεύοντες Θεὸν
τὸν Ἀγαθὸν λυτρώσασθαι ἡμᾶς
τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, ἦχος δ΄. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἄ-
γιοι Ἀναργυροί, τὰς ἰάσεις παρέ-
χετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς με-
γίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ
τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ
Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀπο-
στόλων. Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐ-
ξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκα-
θάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν,
καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ
πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσ-
τάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτεу-
σάμενοι δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν
παρέχετε, ἰατροὺνταί τὰ πάθη,
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων
ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον. Σπυράκ τῆς Ὀκτωή-
χου. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δο-
ξάσει; τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς,
τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀναργύ-
ρων τὰ θύματα; ὅτι καὶ μετὰ
τὴν ἀγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶ-
σι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι
πλουσίως τὰ ἰάματα· καὶ τὰ τίματα
καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρούουσι
τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. Ὡ Δυὰς
ἅγια! ὦ τίματα χάρι! ὦ σοφία
καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης
ὑμῖν χάριτος! Διὸ ὕμνοις ἄσω-
μεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ, τῷ ἀναδεί-
ξαντι τούτους, εἰς ἰατροῦνταί τῶν

ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Δέσποινα πρόδραξι.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἀπὸ
τοῦ Κανόνος τῶν ἁγίων Ὠδῆ γ΄. καὶ ζ΄.

Ἀπόστολος. Προκειμένου ἤχος δ΄.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐ-
θαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Προωρήμη
τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός.

Πρὸς Κορινθίους· ἀ. ἐπιστολῆς Παῦ-
λου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χρι-
στοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐδ
μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρῶ-
τον Ἀποστόλους, δευτέρον Προφήτας,
τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα Δυνάμεις,
εἶτα χάρισμα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάν-
τες Ἀπόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται;
μὴ πάντες Διδάσκαλοι; μὴ πάντες Δυ-
νάμεις; μὴ πάντες χάρισμα ἔχουσι
ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι;
Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ
χάρισμα τὰ κρείττονα. Καὶ ἐτι καθ'
ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐάν τις
γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ, καὶ
τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέ-
γονα χαλκὸς ἤχων, ἢ κύμβαλον ἀλα-
λάζον. Καὶ ἐάν ἐγὼ προφητεύω, καὶ
εἶδω τὰ μυστήρια πάντα, καὶ ἐάν ἐγὼ
πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστά-
ναι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι.
Καὶ ἐάν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά
μου, καὶ ἐάν παραδῶ, τὸ σῶμα μου
ἵνα κυθησῶμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀ-
γάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,
οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ
παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, οὐ
χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ
ἀληθείᾳ. Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει,
πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀ-
γάπη οὐδέ ποτε ἐκπίπτει.

2 Νοεμβρίου. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀκινδύνου, Πηγάσιου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσι.

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα, τῶν Μαρτύρων ὑμνήσωμεν, τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον καὶ Πηγάσιον, Ἐλπιδοφόρον, Ἀφθόνιον, καὶ τὸν Ἀνεμποδίστον, τοὺς γενναίους ἀθλητάς, καὶ θερμούς ἀντιλήπτορας τοὺς πηγάζοντας, ἀνεμποδίστον χάριν καὶ ἐλπίδος, ἀφθονίαν ἀκινδύνως, τοῖς εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζῶη οὐδὲ θάνατος, οὐ λεβήτων βράσματα, οὐ γῆς χάσματα, οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα, χωρίσαι δεδύνηνται, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑμῶν, καρτερόφρονες, γενναιότητα· πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύστως ἐνορῶντες, καὶ αὐτὸν μόνον ποθεύντες, τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες, καὶ φωτὸς ἐμφορούμενοι, καὶ ζῶην αἰώνιον κληρωσάμενοι, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας, κινδύνων λυτρώσασθε, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ παντοίας κακώσεως, τῇ θεόφρονι, πρὸς Θεὸν παρρησία κερημένοι καὶ συμπάθειαν δεικνύντες, τὴν ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταγῆς τῶν Μαρτύρων ὁμήγηρις, ὡς σελα-

σφόρων ἀστέρων συνάλευσις, τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα, πρὸς μυσικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσεν. Οὗτοι καὶ γὰρ, ὡς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου θεράποντες, καὶ τῶν περσικῶν καθαιρέται δογμάτων, τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ προσανέχοντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ, ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν· ἐκέρασαν δὲ πλήρη τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατήρα, καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν αἱμασιν ἔσπεψαν, ἡμᾶς προτρεπομένοι, τοὺς εὐσεβείας ἐραστάς, Δεῦτε, λέγοντες, τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἐστιάθητε· καὶ τοὺς στεφάνους καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε· ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται, Χριστὸς ἡ ἀληθεια ἀπεφήνατο· ἵνα κοινωνοὶ γένησθε τῶν στεφάνων ἡμῖν, καὶ πρεσβευτάς ἡμᾶς, πρὸς Κύριον ἔχητε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου. Δόξα ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν Ἀθλοφόρων ὡ φιλέορτοι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτοὺς, μουσικῶς ἐγκωμιάζοντες. Χαίροις Ἀκινδύνε, χαίροις Πηγάσιε, χαίροις Ἀνεμποδίστε, χαίροις Ἐλπιδοφόρε, χαίροις Ἀφθόνιε, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων εἰς χάος βυθίσαντες, καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, τρανῶς κηρύξαντες. Διὸ παμμακάριστοι καὶ πολυάθλοι, μὴ παύσητε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἰ. Πολυ-

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β΄.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθείσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἄγιοι αἱ σιχηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παύρησις ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἐκετεύσατε σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρωΐ. Κοντάκιον. ἦχος δ΄.

Ὁ ὕψωθεις.

Τῆ τῆς Τριάδος καλλονῆ λαμπρυνθείσα, ἡ πενταγῆς τῶν Ἀθλητῶν θεία φάλαγξ, τὰς τῶν τυράννων ἡμιβλυνε δεινάς προσβολὰς, ἀφρόνον ἀκίνδυνον· ἀνεμπόδιστον χάριν, ἀπασὶ πηγάζουσα, τοῖς ἐλπίδι καὶ πόθῳ, ἐνθέως προσιοῖσαι δι' αὐτῶν, τῶ πάντων Κτίστη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῆ 2 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὸν ἅγιον Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον, Ἀφρόνιον, Ἐπιδοφόρον, καὶ Ἀνεμπόδιστον.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ ἀπὸ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐδοξος, Ἀγάπιος, καὶ ἕτεροι 8, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρκιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθεῖαι.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσιάθητε.

Ακίνδυνον πηγάζετε, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἀνεμπόδιστως ἀφρόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι τελουσί, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζετε, ἰάματα πανεύφρημοι, τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι, πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φαρείσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφύως συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν πλάστην πάσης φύσεως· ὕφ' οὐ βρωσθέντες ἤβλησαν, γοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν σίχον, σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήγου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

3 Νοεμβρίου. Τὰ Ἐγκαίνα τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλημάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Ἀδῆ, καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Λειβαλά.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σιχ. β΄· καὶ ψάλλομεν στιχ. τῶν Μαρτύρων.

ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ τῆς Τριάδος τριάς, τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια, κρατῆρες τὸν θεῖον οἶνον, τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες, μαζοὶ οἱ τὸ γάλα, τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες, ἄστρα τὸ φέγγος, ἀληθείας πυρσεύοντα, καὶ τὰ πέρατα, φωταυγίαις λαμπρύνοντα, Μάρτυρες μεγαλώνυμοι, οἱ νύκτα μειώσαντες, τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων, τὰς διανοίας φωτίσαντες, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δόθῃαι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἀκεψιμᾶ ἱερέ, Λειβαλά καὶ Ἰωσήφ ἀξιάγαστοι, τῷ βίῳ πυρὶ τὴν πλάνην, πυρσολατρῶν δυσσεβῶν, ἐπιγνώσει θεῖα κατασβέσαντες, δι' ὧν οἱ θρησκευόντες, παρανόμως τὸν ἥλιον, καὶ τοὺς ἀστέρας, παντελῶς ἠμαυρώθησαν,

θησαν, καὶ κατήγγηται, ἡ τῶν μα-
γῶν ἐπίνοια. Μάρτυρες ἀεισέβα-
στοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι, φῶς τῆς
ἐν σκότει ἀγνοίας, τοῦ ἀληθοῦς
ἀρχιποίμενος, Χριστοῦ τοῦ τυθέν-
τος, καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν,
ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκα-
τε, ἀλόγοις τε ὡσπερ φόρτος, ἐ-
πιτεθέντες σοφοί, πρὸς βασάνων
πλείω πείραν ἤγεσθε· διὸ συγκο-
πτόμενοι, καὶ ῥοπάλοις τυπτόμε-
νοι, καὶ ταῖς αἰκίας, χαλεπῶς δα-
πανώμενοι, οὐκ ἐκάμφθητε, οὐ
Θεὸν ἐξηνήρασθε· ὅθεν προσηπ-
νέγκατε, τῆς νίκης τὸν στέφανον,
καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις, πε-
ριφανῶς ἠριθμήθητε· μεθ' ὧν ἐ-
ξαιτεῖσθε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δο-
θῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὁμοία.

Χαίρων αὐτοκινήτοις ὄρμασι,
πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προ-
σεχώρησας, καὶ πᾶσαν ἐκπλήξας
φρένα, τῆ καρτερίᾳ τῆ σῆ, τῶν τυ-
ράννων θράση κατεπάτησας· λαμ-
πρὰν πρὸς Ἀγγέλων, διαγωγὴν
μεταβέβηκας, περιχουρεύων, σὺν
αὐτοῖς καὶ γηθόμενος, σώων πάν-
τοτε, τοὺς πιστῶς σε γεραίρον-
τας, Μάρτυς ἐπιστάσιαις σου,
παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ συμπα-
θεῖα πενήτων, τοῖς ὀδυρμοῖς ἐ-
πικλῶμενος, Χριστὸν ἱκετεύεις,
τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Θεοῖς εὐφρημοῖσιν ἡμῖν, καὶ
ὀλιβομένοις ἀγωγῶς γενησόμενος,
τὸν πόνον ἐπικουφίζων, τῶν χα-

λεπῶν πειρασμῶν, καὶ τὸ βάρος
τούτων ἀφαιρούμενος, φρουρῶν
καὶ φυλάκτων, καὶ διασώζων Γε-
ώργιε, διαβιβάζων, πρὸς Θεὸν διὰ
πίστεως, καὶ προστάγμασιν, ἐμ-
βιβάζων τοῦ Κτίσαντος· ὅπως δι'
ἀγαθότητος, τῆς τούτου βιώσαν-
τες, τύχωμεν πάντες τῶν θείων,
ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων, Χριστὸν
ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς,
τῆς σῆς ἀρρήτου μαρτυρίας κη-
ρύττεται, τὸ κλέος ἐνδοξοῦ Μάρτυ-
ρός γὰρ λαμπρὸς ἀριστεύς, διατρέ-
χεις πᾶσαν ἀξιάγαυτε, τὴν κτί-
σιν Γεώργιε, πλεισταῖς ὄντως κο-
σμοῦμενος, θαυματουργίαις, καὶ
τάς νόστους ἰώμενος, καὶ τοὺς πά-
σχοντας, θεραπέων προσβείαις
σου· ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα, θερ-
μὸν σε γινώσκωμεν, καὶ εὐεργέτην
παμμάκαρ, τοὺς αἰχμαλώτους βυ-
όμενον. Χριστὸν οὖν δυτώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Δόξα. Τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἦχος πλ. β'.

Ἄξιός τοῦ ὀνοματός, ἐπολι-
τεύσω στρατιώτα Γεώργιε· τὸν
σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ' ὤ-
μῳ ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς
πλάνης, χειρσθεῖσαν γῆν ἐκαλλι-
έργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρη-
σκείαν τῶν εἰδώλων ἐκρίζωσας,
τῆς ὁρθοδόξου πίστεως, κλήμα
κατεφύτευσας. Ὅθεν βλωστάνεις
λάματα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκου-
μένῃ πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωρ-
γός, δίκαιος ἀνεδείχθης· Πρέσβευε
δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κό-
σμου,

σμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, φύλ. 60.

Εἰς τὸν Στήχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκησε, καταφύγιον, τῶν ὀλιβομένων ἐκάστοτε, λιμῆν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι κάμοι, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ, τὴν ζωὴν μου, ὅπως πίσει, ἀδιστακτῶ μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τῆν λύσιν, ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ ὀρατῇ συμποραζάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· τοὺς πιστοὺς δὲ, περιεπὼν ἀμαρτίαις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα, Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Προσμίμον τυπικῶς, τῆς τρισσοφειγῶς ἡμῶν ὁμοιοῖας, καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας τῆς ἀκηράτου

Τριάδος, καὶ ὑπερουσίου Μονάδος Ἀθληταί, οἱ ἐν Περσίδι ἀφλεκτοὶ συντηρηθέντες, τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν· ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν, εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες οὕτω καὶ ὑμεῖς θανεῖν οὐ παρητήσασθε, μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει. Ἄλλ' ὡς ἐκείνους ὁ φανείς τέταρτος ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν, οὕτω καὶ ὑμᾶς Χριστός, ὁ εἰς τῆς Τριάδος, προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως. Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωθῆ, καὶ Ἀειθαλᾷ θεόληπτοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένη· αὐτὸν ἰκέτευς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου,

Ἦχος δ'.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλείων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέτβευς Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ νῦν τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Τὸ πρωτὸ Κοντάκ. τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι, παρὰ σοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων, ἵνα κράζωμεν. Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Τῆ 3 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὰ Ἐγκαινία τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀκεφμάς, Ἰωσήφ, καὶ Ἀειθαλᾶς, ἐν εἵκει 330 ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἀκεφμάς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀρχιμενίδης ὁ ὁμολογητὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ ὁμολογητὴς, καὶ ἐπίσκοπος Ἀγκύρας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Δάσιος, Σεβήρος, Ἀνδρονᾶς, Θεόδοτος, καὶ Θεοδότῃ, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Ἠλίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι εἰκοσινεὶς Μάρτυρες ἐν πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ακεφμάς ὁ ἐνδοξος, Ἰωσήφ ὁ γενναῖος, Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος τοῦ Χριστοῦ τῆ ἰσχύϊ, ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Περσῶν καθελόντες, ὑπὲρ ἡμῶν προσβεύουσι, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι οὖς εὐσεβῶς, ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες, φαιδρῶς πανηγυρίζομεν τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς ρεῖθροισ τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα, ἀπέσθεσας μακάριε, καὶ τυράννων τὰ θράση εἰς τέλος ἐξηφάνισας, καὶ Χριστὸν ἐδόξασας, Γεώργιε ἀλλοφῶρε· ὅθεν στέφος ἐδέξω, ἀφαρσίας καὶ ζωῆς ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὄλως ἐν ἐμοί, σωτηρία Παρθένη· ὅτι κακῶς εἰσέπτωκα, βάθος ἀμαρτημάτων, καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλήν, τῆς φρικτῆς κολάσεως, καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· οἰκτερόν με πρόδικης, ὡς ὑπάρχουσα θερμῇ, ἀντιληψίς Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἰστώμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία στιχὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον, τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι, τὸν σοφὸν Γεώργιον εὐφημήσωμεν, τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα, κλήμα τὸ αείζωον, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα, καὶ πηγᾶσαντα, εὐσεβείας τὸ γλυκύκος, καὶ τοὺς πίστει, ἐκτελοῦντας ἐτησίως, τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ως ἀστέρα πολύφωτον, ὡς περ ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώματι σὲ γινώσκομεν, ὡς μαργαρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον ἀυγάζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱὸν, ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον, τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις εὐφημοῦμεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην τροπαιοφῶρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρουρήσον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμακάρε Γεώργιε, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς οἰκῆς τῶν ἐν βίῳ, πεπραγ-

πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Τὸν νοερόν ἀλάμανα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημησάμεν, Γεώργιον τὸν αἰοίδιμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐγάλλευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνῆλθωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἔραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐδοκας σημειῶσαι.

Ζόφος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θανάτου Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν κατατρώχει μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξίσταν καὶ τρέμειν, ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθῆ· ἐξ ὧν με ρύσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε ἀπειρογάμη, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατὰ ταξον.

Εἰ βούλει.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις,

4 Νοεμβρίου, τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, καὶ τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρμίου Πρεσβυτέρου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραυξα, ψάλλονμεν στιχ. 6. τοῦ ὁσίου 3, εἰς ἦχον δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν ἐχθρὸν ἐτραυματίσας, καὶ τὰς

τούτου φάλαγγας ἐξεπόδησας. Διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς, σε Χριστοῦ ἐνιαχύσαντος. Ὅν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβασον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβάς Ἡμακαρίστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρείδες καὶ αὐλον, πολιτεῖαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοίδιμε, θείῳ Πνεύματι ὀδηγούμενος· ὅθεν Μοναζόντων, ὀδηγὸς κανῶν καὶ τύπος, γέγονας πίστει περιδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόφρον Ἰωαννίκιε, φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὀδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ρυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Ἡ ἄλλη καὶ 3 τῶν ἱερομαρτύρων, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Δόξα. Τοῦ ὁσίου, ἦχος β΄.

Ἀνδρειοφρόνως τελείσας τὸ ἀσκητικὸν στάδιον, τὸν διαυλον τῶν ἀρετῶν διήλθες προθύμως· τοὺς τῶν παθῶν θηροῦς τε νεκρώσας, τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώθητον διέσωσας· Πνεύματος δὲ ταμίης γενόμενος, τὰ πόρρω ὡς ἐνεστώτα προείδες, καὶ θαυματουργῶς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ἰωαννίκιε· καὶ νῦν τῷ ὀνόματι τοῦ

Θεῶ

Θείω· παριστάμενος, πρεσβεύεις ἀπαύστως σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι τραυθεὶς τὴν διάνοιαν, εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἀνήλθες Ἰωάννικιε, καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα, ἰατροῦναι τὰς νόσους, τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ τὴν θεῖαν κοιμήσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτικά. Ταῖς τῶν δακρῶν σου βροαίς. Καὶ τρόπων μέτοχος.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Αστὴρ ἐράνης παμφαῆς ἐπίγῃς λάμπων, καὶ τοὺς ἐν ἕσφω τῶν παθῶν περιαιγάζων, ἰατρός δὲ ἀρωγότατος τῶν νοσούντων· ἀλλ' ὡς χάριν εἰληφώς τὴν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτουσί σε παράσχου πᾶσιν ἰασιν, ἵνα κράζωμεν· χαίροις πάτερ Ἰωάννικιε.

Τῇ 4 Νοεμβρίου, μνημῆν ἐπιτελούμεν, τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννικίου τοῦ μεγάλου.

Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες Νικάνδρος, ἐπίσκοπος Μυρτίων, καὶ Ἑρμαῖος ὁ Πρεσβύτερος, τρυπηθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βασιλεὺς καὶ Δούξ λεγόμενος Βατάσσης, ἐν Μαγνησίᾳ εἰρηγικῶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξασπαστεῖλ. Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Εμφρόνως καθυπέταξας, σοφῆ Ἰωάννικιε, τῷ αυτοκράτορι πάτερ, νοὶ σαρκὸς τὰς ὀρεξείς. ἐντεθῆναι τὸ ἀκρότατον, τῶν ἐφετῶν κατέ-

λάβες· καὶ θείας δόξης ἔτυχες, ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβυῶν, μὴ δι-αλίπῃς παμμάκαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Φυτεία τοῦ παμμάκαρος, ἐδείχθης Πίτου Νικάνδρε, ὑφ' οὗ τῆς πόλεως Μύρων, ἐχρίσθης ὅσπε πάτερ, ἀρχιερεὺς θεόκλητος, ἐν ἧ καὶ τὸ μαρτύριον, σὺν τῷ Ἑρμαίῳ πάνσοφε, ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας, ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνῃσιν, προσνέμω πίστει καὶ εὐδῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θεῖα, εἰκόνι σου Πανάμωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκθλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σὺνηθες.

Καὶ ἀπόλυτι.

5 Νοεμβρίου' τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Γαλακτιῶνος καὶ Ἐπιστήμης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων ἡγ. πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γάλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως, διὰ βασάνων πολλῶν, Γαλακτιῶν καὶ θλίψεων, εἰς Χριστοῦ κατήγησας, ἡλικίαν γενόμενος, δεκτὴ θυσία, τέλειον σφάγιον, τῇ αὐθαιρέτῳ ὀρμῇ πανόλβιε· ὡ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως! δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες Θεούμενος, νῦν τελωτέρον.

Επιστημόνως ἐζήτησας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, ταῖς αὐτοῦ λαμπρό-

τησι, καὶ φυγὴν καὶ διάνοιαν, κατανασθεῖσα θεομακάριστε καὶ καθελοῦσα στερραῖς ἐνστάσεσι, τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀρχαῖον δράκοντα, Μοναζουσῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς πολυάθλε.

Δύο φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, Ἀνατολῆς νοητῆς, ἀνατέλλουσι χάριτι, καὶ τὴν χτίσιν ἅπασαν, εὐσεβῶς καταυγάζουσιν, ὑπερβαλλούσαις ἄλλων λαμπρότησι, καὶ ἰαμάτων θείοις πυρσεύμασιν. Ὡν τὴν ὑπέρφωτον, ἑορτὴν γεραιρόντες, τὸν δι' αὐτῶν, πάντα ἀγιάζοντα, Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτ. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν σίχον, σιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἀπολυτίκιον, Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Τὸ πρωὶ. Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ, τοῖς δῆμοις ἠρεμῆθητε, ἀγῶσι στερρόις, φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι, Γαλακτίων ἐνδοξε, σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλῳ σου, Ἐπιστήμη, τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες ἅμω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 5 Νοεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γαλακτίωνος, καὶ ἐπιστήμης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι οἱ ἐκ τῶν ἐβδόμηκοντα, Ἐρμῆς, Πατρός, Λίνος Γάιος, καὶ Φιλόλογος ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύθησαν.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δομνίνος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Τιμόθεος, Θεόφιλος, καὶ Θεότομος πυγμαῖς βαλλόμενοι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Δωροθέος ὁ πρεσβύτερος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐφύχιος καὶ Καρτέριος τὰ αἰδοῖα τμηθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σουλβανός εἰς μέταλλα βληθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Πάμυρος ἔσθθεις, τελειοῦται, ἐν ἔτει 290.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κάστωρ, καὶ Ἀγαθάγγελος, ζῆσι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξακοστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τραφεῖς τῷ γάλακτι Μάρτυς, τῆς πίστεως Γαλακτίων, σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ, ἐνήθλησας μέγχοι τέλους ὕμῶν ἁγίας πρεσβείαις, ρυσθεῖναι τῆς γεέννης.

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίους ὕμνοις, δοξάζοντές σε Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶμέν σοι Θεοτόκε. Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Καὶ ἡ λαικὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ Νοεμβρίου, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ μιμητὴν προχειρίζεται, ὁμνῶνως καλούμενον, καὶ τρόποις κοσμούμενον, τοῖς αὐτοῦ παμμάκαρ, καὶ θεοσεβεῖα, καὶ τῇ ἀνδρία τῆς ψυχῆς, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων, καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον, ὀρθοδοξίας ὑπέμαχε, ὧ καὶ

νῦν συνδεδόξασαι, οὐρανόις σκη-
νώμασιν.

Αρειον τὸν ἄθεον, καὶ δυσσε-
βῆ Μακεδόνιον, ταῖς ερῆραις τῶν
δογμάτων σου, νευραῖς ἀπηγγά-
μισας· τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ, τῆς δι-
δασκαλίας, τῶν ὀρθοδόξων τὴν
πληθύν, ἱερομόστα μακάρι ἐστήρι-
ξας. Διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον,
ὁμολογίαν δεξιόμενος, Βασιλείας
ἀνέδειξε, κοινωὸν ὀφιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα, σὲ καὶ
τὴν πίστιν τηρήσαντα, Ἱεράρχα
μακάριε, Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τῷ
λαμπρῷ στεφάνῳ, τῆς δικαιοσύ-
νης, καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν,
ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε. Διό τὴν
ἐπουράνιον, κληρονομίαν δεξιόμε-
νος, τὸν Σωτῆρα δωσάπησον, ὑπὲρ
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμάκαριστε, ὁμολο-
γίας ἐπώνυμε, τῶν θερμῶς εὐφη-
μούντων σε, προστάτης γενόμε-
νος, ἐκ παντὸς κινδύνου, πάσης
ἁμαρτίας, καὶ καταγιγῆδος τῶν πα-
θῶν, καὶ τυραννίδος πάτερ διάσω-
σον· ὡς μάρτυς γὰρ ἀήττητος,
καὶ ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος, παρ-
ρήσιαν σὺ κέκτησαι, πρὸς Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος α'. Γερμανοῦ.

Αρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσά-
μενος, ὡς Πάτερ, τὸν ὁμώνυμον
Παῦλον ἐξήλωσας, διωγμοὺς ὑ-
πομένοντας καὶ περιστάσεις, καὶ ἐν
τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις, τὰ βλά-
σφημα δόγματα Ἀρείου κατέβα-
λες· παθῶν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρ-
χου, καὶ ὁμοουσιῶ Τριάδος, τὸν
δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον κα-

θεῖλος Μακεδόνιον· καὶ τὴν ὀρθό-
δοξον πᾶσι τρανώσας πίστιν, τοῖς
ἀύλοις συναυλίξῃ ἀγγέλοις· μεθ'
ῶν καὶ νῦν ἱκέτευσ, τοῦ σωθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμιον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, ἤχος β'. Βυζαντίου.

Ασκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέ-
ων, τῆς ἐγκρατείας ἀδρα, τὸ τῶν
παθῶν κλυδώνιον ἐξέφυγες Ὅσιε·
ὄθεν τῇ ὁμωνυμίᾳ φερωνυμήσας
τοῦ θείου Παύλου, διωγμοὺς ὑπή-
νεγκας καὶ περιστάσεις, κακουχού-
μενος ἐν ταῖς τῶν ἀρετιζόντων
γλωσσαλγίαις. Διό Ἀρείου κατέ-
βαλες τὰ δόγματα· καὶ Νεστορίου
τάς ἀρέσεις τρεψάμενος, τῆς Ἐκ-
κλησίας Χριστοῦ, ὥφθης ζηλω-
τής. Αὐτὸν ἱκέτευσ, Ἱεράρχα μα-
κάριε, σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'. Αὐτόμειλον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλ-
λον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ ζη-
λωτὴν ἐν Ἱερουσὴν ἀνέδειξε. Συν-
εκοῦσθαι σοὶ καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον,
καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον.
Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱ-
κέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τὸ κρῖ. Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Αστράφας ἐν γῆ, ὡς ἄστρον
οὐρανόσφωτον, τὴν καθολικὴν, φω-
τίσεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ
ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε
προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ
Ἄβελ τρανώσ, βοᾷ σου τὸ αἷμα
πρὸς Κύριον.

Τῆ 6 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὸν ἅγιον Παῦλον, Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, τὸν ὁμολογητὴν.

Ὁ ὅσιος Λουκάς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικάνδρου.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προεβίαις.

Ἐξαποστείλ. Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, τῆς ἀνωτάτω σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἱρέσεις ἠμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλαΐσμα, Παῦλε μακαριώτατε· διὸ καὶ στύλος ἐράνης, ὀρθοδοξίας θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σαρκί ὄν ἔτεκες, Μαρία λεονόμευε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τὼν σε τιμώντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

7 Νοεμβρίου, Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου, τοῦ ἐν Γαλιθαίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα φάλλομεν στίχους 6, τῶν ἁγίων 3, ἕχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στρατεύμα, Ἐκκλησία ἐνθεος, δῆμος ἅγιος, φάλαγγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὠραία δὴμήγυρις, ἀβράγης συνασπισμὸς, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε, ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολιτείας ἐπαξίως,

Μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἠσύχιον, Ἀθανάσιον, Μάμαντα, θεῖον τε Βαράχιον, καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγίνον, Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν Θεόδουλον, καὶ Καλλιμάχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ θεῷ Θεοδόχῳ, καὶ Ὀστρουχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιστάσιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ, καὶ Δουλίκειον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν θεῖον Γιγάντιον, καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μελψόμεν καὶ Καστρίκειον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα Θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ ὁσίου, ἤχος πλ. β'.

Ὀλὴν ἀποθέμενοι.

Ὀλὴν ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανὼν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἀγαλμα, τῶν ὁσίων ἐγκαλλώπισμα· καὶ νῦν τὸ ἀβρόχον, κάλλους ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾷς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι· ὄθεν συναλλόντες, ἀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ὄδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον, μνήμην εορτάζομεν.

Υἱὸς ἀχθοφόρημα, ἐκτιναξάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γῆλης σκέψεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὠδεύσας, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης

ἀρετῆς

ἀρετῆς εἰς ἀκρῶρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, αὐλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος· ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, αὐλοῖς συγκατείλεται χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυξάμενος, ἀκριβῆς γέγονας, τηρητῆς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἀριστος· ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποιήται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοὶ πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ρύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, ἤχος πλ. α.

Οσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοὶς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, ἕως οὐ τὴν ψυχὴν καὶ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· ἔλθῶν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκέρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατωρθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθα-

σας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτικίον. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Καὶ τοῦ ὁσίου, ἤχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρυπνοῖς προσευχαῖς, ἐν ὄχετοῖς δακρῶν τὸν στύλον κατέβρεχες· καὶ τοῖς ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἐκαρποποίησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιοῦσι νέμων συχωρησιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρωί. Κοντάκιον τοῦ ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχου.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου σοφῆς πόρους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεοθεν καὶ τοὺς στεφάνους. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σώζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Τῇ 7 Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τοὺς ἁγίους τριάκοντα τρεῖς Μάρτυρας τοὺς ἐν Μελιτινῇ.

Ὁ ὁσιος καὶ θαυματουργὸς Λάζαρος, ὁ ἐν τῷ Γαλιθαίῳ ὄρει ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειούται· ἐν ἔτει 1420.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μελάσιππος, Κασίνη, καὶ Ἀντώνιος Βασανισθέντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Αὐκτου, Ταυριώνας, καὶ Θεσσαλονίκης.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Ὁ ἁ-

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ
Θεσσαλονίκης ζῆσει τελειούται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστευθέντων τῶν μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουσθήτε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι, Χρι-
στοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς
καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀβρα-
γαοῦς Ἐκκλησίας, ὑμῶν πρεσβεί-
αις Ἄγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅ-
παντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίρον-
τας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι,
τελοῦντας πάμφωτον μῆμην.

Καὶ τοῦ ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνῆλθωμεν.

Ἐκ μητρικῆς ἠγίασε, σὲ νηδύ-
ος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος
εἰργάσατο, σκήνωμα τοῦ Ἁγίου
ὄθεν φωστὴρ ἀνεδείχθη, Μονα-
ζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους πα-
ραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέ-
γος, τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων
Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ,
ὄν καθικέτευε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
σῶσαι.

Θεοτοκίον.

Ὅρος ποτὲ ἐώρακεν, ὁ Προφή-
της σε Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἄ-
νευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ
τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ
Δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτωνε
Θεόνυμφε· ὄν δυσώπει συντρέψαι,
τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἰδῶλα
καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγείραί
μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς, ψάλλομεν τὰ ἐσπερία.
Καὶ ἡ λαμπρὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

8 Νοεμβρίου. Ἡ σύναξις τῶν Ταξιαρ-
χῶν, Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν
τῶν Ἐπουρανίων Δυναμῶν Ἀνωμάτων.
Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας μετὰ τὸν προομιαικόν, τὸ
ψαλτήριον, εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ'.

ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσι.

Τρισηλίου Θεότητος, παραστά-
της φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύ-
μενος Ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν
ἄνω Δυναμῶν, κραυγάζεις γη-
θόμενος, Ἄγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἄ-
γιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἄγι-
ος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μία Δό-
ξα, Βασιλεία μία Φύσις, μία Θε-
ότης καὶ Δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδος σου πύρινον, καὶ
τὸ κάλλος θαυμαστόν, Μιχαὴλ
Πρωτάγγελε, τῇ ἀύλῳ γάρ, φύ-
σει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ
προστάγματα, τοῦ τῶν ὄλων Πό-
ητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνω-
ριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων
τὸν Ναβὴν σου, ἐργαζόμενος τῇ
κλήσει, σοῦ τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου,
ὡσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ
τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα
πύρινον, μέσον Ταγμάτων πρω-
τεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ
τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ Ἀρ-
χιστράτηγον, σοῦ τοῖς νεύμασι,
καθυπεύκοντα Λόγος, καὶ τὸν ὑ-
μνον, τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀ-
ναφωνοῦντα τῇ Δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριὴλ, ἤχος ὁ αὐτός.

Ἐδοκας σημειώσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπε-
στήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σὲ
μετέξεσιν, ἐνθόσιος φωτίζοντα, πᾶ-
σαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶ-
νος, ἀνακλιπτόντα ἡμῖν, θεῖον
καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μῆ-
τρα

τρα σωματούμενον, Παρθενική τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ παῖσι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνω παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεπομέναις, ἀπαύστως ἐκείθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρῶσαι, καὶ φωτισμῶ καταλάμπρονον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραύσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῆ ποιήν σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πρᾶνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν ρῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῆ σκέπη προσταρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος κλ. 6^ο. Βυζαντίου.

Συγγάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ἡμῶν, καὶ ἡμέτερος προστατής, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, ἦν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σепτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει. Ὁθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Συγχάροητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταρύγιον, τὴν

σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σептῷ αὐτῆς τεμένει, παραδόξως ἐποπτανομένη ἀγιάζει. Ὁθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν. Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰσόδος· τὸ φῶς ἱλαρόν· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἡ τῶν ὑπεναντιῶν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοῦς ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῶ οἰκῆτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Ἰδσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἐστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτικὸν τὸ ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιάμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθησεν ὑπὸ τὴν ὄρν, τὴν οὐσαν ἐν Ἐφραθα, τὴν τοῦ Ἰωᾶς· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐβράβδιζε πυροῦς ἐν ληνῷ, καὶ ἐσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ

εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγῆσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς, Κύριος; καὶ νῦν ἀπόσωτο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιὰμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιὰμ· Ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοί, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; Ἰδοὺ ἡ χιλιὰς μου ταπεινότερα ἐν Μανασσῆ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρὸς μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔστι μετὰ σοῦ, καὶ κατάξεις τὸν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῆς ἐντευθὲν, ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς σέ, καὶ οἶσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, καθύσσωμι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεών εἰσήλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριπον αἰγῶν, καὶ οἶφι ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἐθῆκεν ἐν τῷ κοσίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτῳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρυῖν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος

Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἄζυμας, καὶ ἕς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔχχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἤφατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἄζυμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄζυμας· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεών, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἔστι, καὶ εἶπε Γεδεών· Οἱ μοι Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ἠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεών θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, Εἰρήνη ἢ Κουρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.
Εν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνας οὐκ εἰσήλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἀλείμμα οὐκ ἤλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰχοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτος

οὗτός ἐστι Γίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδιδίν, καὶ ἡ ὄσφυς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσοῖ Ὠραζ. Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Ὀαρσίς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη, ὡς ὄρασις γαλοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ, ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διασφορὰν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύς. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι με φωνὴν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἤμην κατανενογημένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοῦ χεῖρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ τασούς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρὸς με· Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, αἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστη ἐντρομος. Καὶ εἶπε πρὸς με· Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνίναί, καὶ κωκωθῆναι ἐ-

ναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἤλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξ ἐναντίας μου εἰκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοῦ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαι μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσαι τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἐτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὰ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοῦ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου, ἤψατο τῶν χειλέων μου, καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστώτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὄπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πναὴ οὐχ ὑπελείθην ἐν ἐμοί. Καὶ προσέβητο, καὶ ἤψατο μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἰσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἰσχυσα καὶ εἶπα· Λαλεῖτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἀρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλή-

Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἄλλ' ἡ ἀναγ-
γελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γρα-
φῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἀν-
τεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων,
ἀλλ' ἡ Μιχαὴλ ὁ ἀρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχι-
στράτηγοι, οἱ παρεστῶτες ἀπαύ-
στως, τῷ Δεσποτικῷ Θρόνῳ, πρεσ-
βεύσατε πρὸς Κύριον, εἰρήνην τῷ
Κόσμῳ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ο Ταξίαρχος τῶν ἄνω Δυνά-
μεων, Μιχαὴλ ὁ Πρωτοστάτης
τῶν θείων Ταγματῶν, σήμερον
ἡμᾶς πρὸς πανήγυριν συνεκάλε-
σεν, ὁ καθ' ἐκάστην μετ' ἡμῶν πο-
ρευόμενος, καὶ φυλάττων τοὺς
πάντας ἐκ πάσης τοῦ διαβόλου
περιστάσεως. Δεῦτε οὖν φιλέορ-
τοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ ἄνθη τῶν
ἀρετῶν δρεψάμενοι, καθαραῖς ἐν-
νοίαις, καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ,
τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν σύναξιν,
τιμήσωμεν. Αὐτὸς γὰρ ἀδιαλεί-
πτως τῷ Θεῷ παριστάμενος, καὶ
τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων,
πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ἄλλου Οὐσίας, τῶν νοε-
ρῶν Δυνάμεων προστατεύοντες,
καὶ τῆς Τρισηλίου Δόξης, ταῖς
μαρμαρυγαῖς φωτοδοτοῦντες τὴν
Οἰκουμένην, Ἀρχιστράτηγοι, ἀ-
λήκτω φωνῇ, τὸν Τρισάγιον ὕ-
μνον ἐξάδετε. Διὸ πρεσβεύσατε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἄλλῳ Θρόνῳ περικυκλου-
τες, νοεραὶ Οὐσίαι, Θεοὶ Ἀσώ-
ματοι, τὴν Τρισάγιον ᾠδὴν, τῷ
Πρωτάνει Θεῷ, φλογεροῖς τοῖς
χειλέσιν ἀδετε, Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ
Πατὴρ ὁ Ἀναρχος, ἅγιος Ἰσχυ-
ρός, ὁ Υἱὸς ὁ συνάρχος, Ἅγιος
Ἀθάνατος, τὸ Ὁμοούσιον Πνεῦ-
μα, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδο-
ξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Ασωματίοις χεῖλεσι, καὶ νοε-
ροῖς στόμασι, τῶν Ἀγγέλων αἱ
τάξεις, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον
προσφέρουσι, τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θε-
ότητι Κύριε. Καὶ νόες καθαροί,
καὶ Λειτουργγοὶ τῆς σῆς δόξης αἰ-
νουοῖσι σε Κύριε· σὺν αὐτοῖς δὲ Μι-
χαὴλ ὁ Ἀσώματος, καὶ Γαβριὴλ ὁ
διαπρεπέστατος καὶ Πρωτοστά-
της τῶν ἄνω Δυνάμεων, οἱ Ἀρχι-
στράτηγοι τῶν Ἀγγέλων, ἐστιά-
τορες ἡμῶν σήμερον γεγόνασι, τὰ
τῶν ἁσμάτων ἅσματα προτρεπό-
μενοι ἡμᾶς ἄδειν, τῇ ἀπροσίτῳ
σου Δόξῃ φιλόανθρωπε, ἣν πρεσ-
βεύουσιν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ἐφραίμ Καρίας.

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνοσ τοῦ θείου
Φωτός, καταλαμπόμενοι Ἀρχι-
στράτηγοι, τὰς τῶν ἄλλων κα-
ταυγάζετε Ταξιαρχίας, ὡς φῶς
λευγεμανοῦντες ἐν Ὑψίστοις, τὸ
πῦρ καταυγάζετε ἐν Κόσμῳ τῆς
ἀπροσίτου Θεότητος. Ὅθεν καὶ
τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ἐν φλογεροῖς
τοῖς χεῖλεσιν ἀκαταπαύστως ἀ-
δετε,

δετε,

δετε, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ
ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι

Ἦχος πλ. β΄.

Οἱ Ἀγγελοὶ σοὶ Χριστέ, τῷ
Θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐν φό-
βῳ παρεστάτες, καὶ τῇ σὴ φω-
τογυσία αἰεὶ λαμπόμενοι, ἐν τοῖς
ὑψίστοις ὑμνοδοῖ σου, καὶ τῆς
βουλῆς σου λειτουργοί, ὑπὸ σοῦ
ἐκτεμπόμενοι, νέμουσι φωτισμόν
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Ἡυρίνοις χεῖλεσιν ὕμνει σε τὰ
Χερουβὶμ, Χριστέ ὁ Θεός, Ἄσω-
μάτων δὲ στομασιν, ἀσιγήτως δο-
ξολογεῖ σε τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ
Χορός· Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστρά-
τηγος τῶν ἁγίων Δυνάμεων, τὸν ἐ-
πιπίκιον ὕμνον, ἀκαταπαύστως
προσφέρει τῇ δόξῃ σου. Αὐτὸς
γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγαγε
πρὸς πανήγυριν φαιδρῶν, κροτή-
σαι ἐπαξίως ψαλμικῶς, αἶνον τὸν
Τρισάγιον, τοῖς πηλίοις χεῖλεσιν,
ὅτι τὰ πάντα τῆς σὴς αἰνέσεως ἐ-
πλήσθη, καὶ παρέχεις τῷ Κόσμῳ
δι' αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός, Θεοτοκίον.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναός,
ἢ Θεοτόκος, ἐν Ναφὶ Κυρίου προ-
σάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑ-
ποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν ἁγίων
ἄγια ἀγάλονται, καὶ ὁ Χορός τῶν
Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει
μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐσπράζοντες σή-
μερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσω-
μεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύ-
ριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα
ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμ.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν Κόσμῳ πα-
νηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ Θρόνου Δό-
ξης, Θεῷ ἐποχοιμένῳ, βοήσωμεν
τὸν ὕμνον, Ἄγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ
οὐράνιος, ὁ συναίδιος Λόγος ἅγιος
εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν
παρρησία πολλῇ, καὶ παρεστῶς
τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ,
αὐτόπτα τῶν ἀβύρτων, σῶσον ἡ-
μᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, τοὺς
ἐν ἀνάγκαις κινδύνῳ, καὶ πειρα-
σμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. Ἐδόκει ἡ ψυχὴ μου.

Τῶν Ἄσωμάτων Ἀγγέλων,
πρώτος ὑπάρχεις σαφῶς, καὶ λει-
τουργός τῆς βίαις, φωταγίας ἐ-
κείνης, Αὐτόπτης τε καὶ Μύστης,
σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστρά-
τηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε
εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντάς τὴν Τριά-
δα πιστῶς.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Ως Ταξιάρχης καὶ Πρόμαχος,
καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός Ἀρ-
χιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως, νόσου καὶ δεινῶν ἀμαρ-
τημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλι-
κρινῶς ἀνομινοῦντας, καὶ αἰτου-
μένους σε Ἐνδοξε, ἐναργῶς ὡς
αὐλος, τὸν αἶλον καθορῶν, καὶ
τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δε-
σπότητος δόξης καταλαμπόμενος·
αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα
δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεληψε,
σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρ-
χιστρά-

χιστράτηγοι, δυσωπούμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν, δεήσῃσι τειχίσθητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων τῆς ἀύλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βρώντας, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσαθε ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυναμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν ἀ. στιχολογ. Κάθισμα ἤχος δ'. Ὁ Ἰψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκείθεν λάμπῃσι λαμπόμενος, φαίδρυον, ἀγίαςον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἰτήσαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τοῦ εὐχαριστήως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σά ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· **Ναγαγία Παρθένε**, πρόσφασσον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν καὶ πάσης ἀπειλής· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἤχος δ'. Ὁ Ἰψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ πολυόμματα, τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν τὰ στρατεύματα, σὺν Ἐξουσιαῖς Θρόνοι, Κυριότητες, Ἄγγελοι, Δυνάμεις τε, καὶ Ἀρ-

χαὶ δυσωπούσι, σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν, καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην. Μὴ ὑπερίδῃς δεήσιν λαοῦ, ἡμαρτηκότος, Χριστέ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσά σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· ἠνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· προσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ἤχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοὶ καὶ πρωτοστάται, τῶν ὑψιβρότων καὶ φρικτῶν τῆς βίαις δόξης, Μεγαλὴ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι, σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ἠ λειτουργοῖς, Δεσπότης ὑπὲρ τοῦ κόσμου διὰ παντὸς, προσβέουντες αἰτήσαθε τὴν ἄρεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, καὶ ἔλεον καὶ χάριν εὑρεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτατε ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγνα σκετρωμένων ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν ἐυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ. Τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ πῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,

ματα, και τους λειτουργους ατου κυ-
ρους φλογα.

Στιχ. Εὐλόγηι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Ὁρατε μὴ κα-
ταφρονήσητε ἐνός τῶν μικρῶν τού-
των· λέγω γάρ ὑμῖν, ὅτι οἱ Ἄγ-
γελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παν-
τός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ
Πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἠλ-
θε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζη-
τῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τι-
νι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ
πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν, οὐχί, ἀ-
φελὲς τὰ ἐννενήκοντα ἐννέα, ἐπὶ τὰ
ὄρη πορευθεὶς, ζητεῖ τὸ πλανώ-
μενον; Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν
αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει
ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐν-
νενήκοντα ἐννέα, τοῖς μὴ πηπλα-
νημένοις. Οὕτως οὐκ ἐστὶ θέλημα
ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τοῦ
ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπολήται εἰς πάν-
των μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἀμαρτή-
σῃ εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε,
καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ
αὐτοῦ μόνου. Ἐὰν σου ἀκούσῃ,
ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου. Ἐὰν
δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ
ἓτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος
δύω μαρτύρων, ἢ τριῶν, σταθῇ
πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ
αὐτῶν εἰπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἐὰν δὲ
καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακούσῃ,
ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ
Τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα
ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δε-
δεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν
λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυ-

μένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν λέγω
ὑμῖν, ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφω-
νήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός
πράγματος, οὐδ' ἐὰν αἰτήσωνται,
γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πα-
τρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὐ γάρ
εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς
τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ
αὐτῶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς πάντων Ἀσωμάτων
Οικτείριμον προστάσιαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησον με ὁ Θεός. Καὶ τὸ
ιδίόμελον ἤχος β'. Τῷ Ἀβελῷ Θρόνῳ.
Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτῆν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν
Ἀσωμάτων. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὤδη α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοί,
τὴν πίσας διευθύνουσαν, τὰς ἀύ-
λους τῶν ἄνω, χορῶν ταξιαρχίας,
Τριάδα τὴν ἄκτιστον, Ἄγιος ἐκ-
βοῶντες, Ἄγιος εἶ, Θεὸς παντο-
κράτορ.

Εθου τῶν κτισμάτων σου ἀρ-
χὴν οὐσίαν τὴν ἀσώματον, Ποιη-
τὰ τῶν Ἀγγέλων, τὸν ἀχραντὸν
σου θρόνον, κυκλοῦσαν κραυγάζ-
ειν σοι. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος
εἶ, Θεὸς παντοκράτορ.

Χαίροις Γαβριὴλ μυσταγωγέ,
τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, Μιχα-
ήλ τε ταγματίων, ἀβλῶν πρωτο-
στάτα, ἀπαύστως κραυγάζοντες·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ, Θεὸς
παντοκράτορ.

Θεοτακίον.

Εὖα ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ, τὸ
γένος καθυπέβαλε, τῇ παραβάσει
ποτέ,

ποτέ, τὸ τῶν ἀνθρώπων· σὺ δὲ Παρθένε Θεόνημφε, ὄλον πρὸς εὐλογίαν μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.

Κανὼν δευτέρος.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἠδὴ Ἄ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρμαπλάτην φαρῶ.

Τοὺς νοερούς τῶν ἀσωμάτων τάξεων, χορούς ἐν ἄσμασιν, ὡς Λειτουργούς θείους, δεῦτε εὐφημήσωμεν, χορσίαν συγκροτήσαντες, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας, καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι, καὶ ταξίαρχαι φαιδροὶ, τοὺς ἀσωμάτους Νόας, σήμερον ἐγείρουσι, πρὸς τελετὴν ἑόρτιον, τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς μνήμης, μετ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι, ὑμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.

Συνευφρανθῶμεν τοῖς Ἀγγέλοις ἄνθρωποι, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ ὁ Γαβριὴλ αὐθις, νῦν εὐαγγελίζεται, Ἐκκλησιῶν τὴν ἑνωσιν, καὶ καταίρασιν πάσης, τῆς ἐναντίας αἰρέσεως, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν Ἀχραντε, ἐν σοὶ σκηνώσαντα, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, οὐσί μὲν ἐν ταῖς φύσεσι, καὶ θελήσεισιν ὄντα, ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾷ, ἧς καὶ τὴν μορφήν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἄνοιξο τὸ στόμα μου.

Ἠδὴ Γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ἰσχύϊ κατέστησας ἀθάνατε,

δυνατοῦς, ἐξανύοντας, τὸ πανάγιόν σου θέλημα, τοὺς σοὶ ἐντοῖς ὑψίστοις, αἰεὶ παρστώτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως, τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους Χριστέ, ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου, ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλου ἐπέστησας φύλακας, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐσπλαγχνος, διακόνους τε ἀνέδειξας, Χριστέ τῆς σωτηρίας, τῶν σῶν therapόντων. Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως συνελαβες, τὸν Κύριον, σωτήρα Θεόνημφε, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δευτέρος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρῶτιστος, καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον, ὠρῆς ἡμῖν, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχων, τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Ἄϊγλη βίαις χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἐπλήρης, πάσῃ τὴν γῆν, τοῦ Θεοῦ κηρύξας, τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Συνωρίς αἰδίμε, καὶ φωταυγῆς δυὰς αἴλε, φῶτα Θεοῦ, τοὺς πιστῶς τελούοντας, τὴν ὑμῶν μνήμην δεῖξατε. Θεοτοκίον.

Ἦσαν Ἠσαίας σου, τὴν ὑπὲρ νοὸν Ἀγνὴν κύρσιν, ἄδω κάγω, ἵνα τῆς ἐκείνου ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Κέθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χορούς ἐφιέμενοι, ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς μιμησώμεθα, ὡς ἐφικτὸν τούτων τὴν ἀγιότητα, νεκροῦντες πάντα

τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκὸς, αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουροὺς, πάσης πλάνης λυτρώσασθαι, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτοὺς, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἀγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύτως. Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεσμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

Ἦδὴ δ΄. Ἐπέβης ἐφ΄ ἵππους.

Ἐπέβης Ἀγγέλοις, ὡσπερ ἐφ΄ ἵπποις Φιλάνθρωπε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σου ἡνίας αὐτῶν, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ ἵππασία σου, τοῖς ἀπαύστως βοῶσι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους ἡ ἀρετὴ σου Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη τὰ πέρατα, τῆς σῆς ἐνδόξου ἀναρχε θείας αἰνέσεως, σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐξήλθες οἰκτίριμον, εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου Χριστέ· συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας Δυνάμεις σου, καὶ εὐφροσύνη γέγονεν ἡ παρουσία σου, τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ, ὑπερφύως ὡφύης πάναγνε, ὡς Θεὸν τὸν αὐτὸν τε καὶ ἄνθρωπον Χριστὸν τεκοῦσα, ὦ μετὰ δέους κραυγᾶ-

ζουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Γερικῶ, ὡφθῆ δυνάμεως Ἀρχιστράτηγος, πολεμοῦντι, πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῇ, νικοποιῶν καὶ ὑπερμαχῶν, Μιχαὴλ ὁ μέγας, τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἐξάρχος· ὑφ΄ οὗ λαβῶν τὸ σθένος, ὁ θεράπων Κυρίου, δοριάλωτον εἶλε τὸ φρούριον.

Αρχων ποτέ, τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, ὡφθῆ φέρων τέκνου εὐαγγελία, τῷ Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ὁ μέγας, ὁ θεῖος ὄντως Ἀρχάγγελος· διὸ φωνὴ τοῦ Λόγου, γεννηθεὶς Ἰωάννης, τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσι.

Χαίρει χαρᾶ, πάντα τὰ πέρατα σήμερον, τὴν αἰσίαν, μνήμην εορτάζοντα, τῶν Ἀρχαγγέλων σου ὁ Θεός, Μιχαὴλ τοῦ θείου, καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος· συγκαίρει δὲ καὶ πᾶσα, τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις, ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνῃ ἀγνῇ, πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν μόνῃ ὡφύης, ἀνανδρος θηλάζουσα, τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον ἀληθῆ, Πνεύματι ἁγίῳ, λαβόντα δούλου μορφήν κατ΄ ἡμᾶς, Παρθένε Θεοτόκε· οὐ τὴν θέαν τιμῶντες, τῆς μορφῆς τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεψυχίαστον.

Ἦδὴ Ε΄. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀνεπιστρέπτω τῷ πόθῳ, αἰεὶ πρὸς τὸ ἀναντες, πρὸς σέ Χριστέ φερόμεναι, τὸ ἀκρότατον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις.

μετε, ἀκαταπαύτως σε δοξάζουσι.

Σὺ νοερούς κατ' οὐσίαν, ἀφθάρτους τῇ χάριτι, τῇ σῇ Χριστέ κατέστησας, ὑμνωδούς τῆς σῆς μεγαλειότητος, τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα, δημιουργήσας ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεὶς πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ πρὸς ἀεγγύτητι Χριστέ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας λειτουργοὺς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος, σὺ ὑπάρχων ἀγαθόνεις, τοὺς ἐπαξίως σοὶ λατρεύοντας. Θεοτοκίον.

Η μετὰ τόκον Παρθένος, μόνη ἀπειρέγαμε ἀγνή, Μαρία ἀχραντε, τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον, ἐκ κινδύνων ὀδηγοῦσα, πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεύτερος. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Απειθόντι τῷ πλάι, τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄρρητα καὶ θεῖα θαύματα, Βαλαὰμ τῷ μάντι, ἐν ἀμόδωδ Ἄγγελος ὄνα φανείς, φοβερῶς ἤλεγξε, καὶ λογικόν τὸ ζῶον δειξας, τὸ τῆς φύσεως ἡμεῖψε γνώρισμα.

Συσθεθέντι τῷ Πέτρῳ καὶ εἰρηκτῇ προσμένοντι, Ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ, τῶν χειρῶν Ἡρώδου, καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος. Διὸ δεῦτε πάντες, ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέουσ, τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμῶσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αἰρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα, ταῖς ὑμῶν λύσατε, πρὸς τὸν Θεόν, αἰεὶ πρεσβείαις, καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εν δυσι ταῖς οὐσίαις, ἓνα σε γινώσκωμεν, Θεὸν τῆς Κτίσεως, ἐνεργεταῖς ἄμφω, καὶ θελήσασιν ὄντα ἀσύγχυτον, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα· ἧς τὴν θεὰν τιμῶμεν τοῖς πύναξι.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ε'. Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς, ἐκ μὴ ὄντων Κόβριε, τῷ λόγῳ σου παρήγαγες, οὐσίας τῶν Ἐπουρανίων, ἀθανάτων στρατιῶν, φωτοειδεὶς αὐτὰς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοὶ, τῆς Θεοῦ ἀλνέσεως, γεγονάτε Ἀσώματοι, πολλοὶ τῆς Ἐπουρανίου, καὶ θείας ὄντως σκηνῆς, τῷ Ποιητῇ ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων, τάξεις νοεραὶ σε, Υἱὲ Θεοῦ Προάναρχε, αἰνοῦσιν ἀκαταπαύστως, καὶ δοξολογοῦσιν ὡς Ποιητὴν καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις ἀχραντε, ἀνάρχως συνεδρεύοντα, ἀγκάλαις ταῖς ἐπανακλῖναι ἠξιώσαι· ὃν ἡμῖν δίδου Ἀγνή, τοῖς δούλοις σου Ἰωάνν.

Κανὼν δεύτερος. Ἰάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς ἄσωμάτους ὑπάρχοντας, ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς, τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι, ὑλαίοις ἐν χεῖλεσι, τοὺς ἀύλους φόβῳ ἐν τοῖς ἄσμασι τιμῶσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν, τὰς καταγίδας Ἀρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς, τὰ σκάνδαλα ἀ-

παντα,

πάντα, τῆς πίστεως Ἅγιοι, τῆς Τριάδος ὄντες, πυρίμορφοι Ἀρχιστράτηγοι.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἑξαρχοι, τῆ παρρησία ὑμῶν, ἐκ πάσης αἰρέσεως, ἡμᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Ἀρχων, καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι. Θεοτοκίον.

Νηδύς ὠφρῆς ἐκῶν, ἐξ ἀπειράνδρου σαρκουμένου, ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός, Χριστέ σαρκοφόρος δέ, ὡς ἄνθρωπος πέφυκας, οὐ τῆς ἐμπερείας, οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ λείας δοξῆς, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ οἶκος.

Ἐφῆς Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου πλήθῃ χαίρειν Ἀγγέλων ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοοῦντι, ἀλάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνώστα, σέ δυσωπεῖν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγγνον, οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν, Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν προσθεύουσιν, οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῆ 8 Νοεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν Σύναξιν τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων καὶ οὐρανόων Ταγματῶν.

Εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἐνεία Ταγματῶν,

των, Στρατίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυναμίαν, Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ Ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Ἐπαραιοτήκεισαν ἀπαύστως, λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων, τοῦ προσώπου ὄραν μὴ φερούσαι τὴν θείαν, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ἀναβῶντι.

Φῶτα ἀνέδειξας οἰκτιρμον, τῶν Ἀγγέλων σου τὴν αὐλον οὐσίαν, τοῦ ἀρρήτου φωτὸς πληρομένα ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἰ κραζόντα, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγω σου τῷ ἐνυποστάτῳ, τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθύν δημιουρήσας, ἀγιάσας δὲ θείῳ Πνεύματι Τριάδα, θεολογεῖν ἐδίδαξας, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις, ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν, τὸν Πατέρα Υἱόν, σὺν Πνεύματι βωῶντες, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δευτέρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος δεῦτε κροτήσωμεν, τὴν αἴσιον ἡμέραν, τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες, τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ, Εὐλογητὸς εἰ Θεέ, βωῶντες τῶν Πατέρων.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι, Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης καὶ Ἄωτ ὁ ἐνδοξος, ἐξένισαν Ἀγγέλους, καὶ εὖρον κοινωνίαν, σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Μανῶς τῷ γενναίῳ, καὶ Τωδίτῃ

τῶ πανσόφῳ ὤφθησαν Ἄγγελοι, ἀμείβοντες τὰ ἄλλα, τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἄγγελος, ἔσβησε φλόγα ποτὲ, πυρὸς καμίνου ὀντως. Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὄλον, ἐκ Παρθένου λαβόντα, δίχα τροπῆς Ἰησοῦ, ταῖς φύσει διπλοῦν μὲν, ἀλλ' ἓνα ὑποστάσει, πατρικῶς σε κηρύττομεν· ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς, σέβωμεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἦδῃ Η'. Τὸν ἐν θρεῖ Ἄγιω.

Τῶν Ἀγγέλων, ζῆλώσωμεν τὸν βίον, καὶ τὰς φρένας, πτερῶσωμεν εἰς ὕψος, καὶ σὺν αὐταῖς ἀύλως ἀναμέλψωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται χορείας οὐρανόυ, οἱ τὸν θρόνον, ἀμρέποντες τῆς δόξης, περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι, Ἄγγελοι ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆν αὐλοῦ, πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα, τοὺς ἐν ὕψει, ἀπαύστως λειτουργοῦντας, καὶ τοὺς Ἄγγέλους πνεύματα δεκνύουσας, Τριάδα προσκυνοῦμεν, καὶ δοξαλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο γὲν πόλῳ, περικυλοῦσι τρόμῳ, μυριάδες, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι· τοῦτον Θεοτόκε, πρόσθευ σωθῆναι, τοὺς δοξαλογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὸν δεύτερος. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Αρχῶν Ἀγγέλων πέφυκε, Μι-

χαήλ ὁ Ἀρχάγγελος· ἀλλὰ συνδοξάζεται, αὐτῷ λαμπρότερον, ὁ μύστης τῆς χάριτος, καὶ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτὸς, ὁ τῶν Ἀσωμάτων, Στρατηγὸς ἐπαξίως, χαρὰν προδιαγγέλλων, Γαβριήλ τοῖς βοῶσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδῶν, Ἰεζεκιήλ προίστασάν ἐκήρυττεν· ἐν οἷς ἑξαπτερυγα, τὰ Σεραφίμ παρίστανται, καὶ τὰ Χερουβίμ, πολυορμμάτων ἐκόλουν· μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους, ηλεκτρίνους ἐώρα, Χριστὸν δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ος φοβερὰν τὴν ἐλευσίαν, τῆς δευτέρας καθέδρας σου, ἐκδηλοποιῶν ὁ Δανιήλ προελεγεν· ὡς θρόνον ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἐκάθισε καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων μυριάδας εἰσάγει, ἐν φόβῳ παρεστῶσας, καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις, βοῶσας τῇ Τριάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν, ὤφθη καὶ ἡμῖν, ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος, οὐ φύρας, εἰς ἄλλα, τὰ τῆς φρικτῆς ἐνώσεως· εἰς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δεικνύεται, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, καὶ μετ' ὑποστάσει· ἧς νῦν τῆς ἐμπερείας, τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Παιδὲς εὐαγεῖ.

Ἦδῃ Θ'. Ὅρου παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀρρήτως ἐνώσαντα, τοῖς ἐπουρανόις Χριστὲ τὰ ἐπίγεγα, καὶ μίαν Ἐκκλησίαν, ἀποτελέσσαν-

τα Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἀγγελοὶ τε καὶ Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες, Ἀρχαὶ τε καὶ Δυνάμεις, Χερουβιμ καὶ Σεραφιμ, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι, Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριήλ, ἐπισκέψασθε τοὺς ἐκ πόθου τιμώντας, τὴν πανέσρτον ὑμῶν μνήμην· καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντας, σῶζεσθαι παντοίας περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἀναρχον, φύσιν τὴν ἐμὴν, ἀναπλάσαι βουλόμενοι, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα, Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεῦτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Νοσοῦντων καὶ πλεόντων, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε, τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Δυνάμεων καὶ Θρόνων, χοροὶς συγχορευῶν, ὡς Στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι, Γαβριήλ πρέσβευε.

Ὡς φύλακες τοῦ κόσμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα, καλικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως Θεοτόκε, σὲ δοξολογοῦμεν, ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς, καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία. Ἄσας γαγενής.

Ἐξακοστειλ. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν, τοῦ βροτείου σε γένους, καὶ προνομέα ἄριστον, Ἀρχιστράτηγε θεε, ἀνέδειξεν ὁ Ποιητὴς, καὶ Θεός καὶ δόξῃ σε, τιμήθηκεν ἀπορήτως, τοῦ προσφώνειν ἀνευδότως, τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον, ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἐτερον. Γυναίκες ἀκούσθητε.

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεικαῖς ἐλλάμψεισι, τῆς ὑπερφύτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἐτερον. Ταῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐξουσιῶν Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων, Κυριοτήτων Θρόνων τε, καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης, ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης, Ἀρχιστράτηγε θεε, Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· τῷ ἀστέκῃ σὺν θρόνῳ, παρεστηκῶς, σκέπε, φρουρεῖ, φυλάττε, σῶζε πάντας, τοὺς πίστει σε γεραίροντας, τὸν τοῦ κόσμου προστάτην. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα πέφυκας, Χερουβιμ τῶν ἐνδόξων, καὶ Σεραφίμ Πανύμνητε, τῶν φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, ἀγιωτέρα Πάναγνε· τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων σωματικῶς, ἀπορρήτως τέτοκας Θεοτόκε· ὃν αἰτῆσαι τοῖς δούλοις σου, λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Δίνους, στιχηρὰ προσήμοια,
 δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἤχος α'.

Τὸν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς
 προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῆ ἀν-
 θρώπων, ἰσχυρόν σε προστάτην,
 φύλακα καὶ ρύστην ὑμνοῦμεν πι-
 στῶς, Μεγαλὴ Ἀρχισπράττειγε, κα-
 θικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ,
 ἀλγηδόνος ἡμᾶς ρύσασθαι.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω θεῶν
 Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται,
 τῶν θροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν
 Ἀγγέλοις φαιδρᾶν ἑορτὴν, συγ-
 κροτῆσαι Συνάξεως, αὐτῶν τῆς
 θείας καὶ ἅμα ὕμνον Θεῶν, ἀναμέλ-
 ψαι τὸν τρισάγιον.

ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θεῶν, ἡ-
 μᾶς περύγων σου, προσπεφρωγό-
 τας πίστει, Μεγαλὴ θεῖς νόε, φύ-
 λαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ
 ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῆ τοῦ θανά-
 του σὺ παρέσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν
 εὐμενέστατος.

Δοξά. ἤχος πλ. α'.

Ὁπου ἐπισκίαση ἡ χάρις σου
 Ἀρχάγγελε, ἐκάλθεν τοῦ διαβόλου
 διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ
 τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν
 Ψωφρόρος· διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ
 πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡ-
 μῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῆ με-
 σιτεία σου λυτροῦμενος ἡμᾶς, ἐκ
 τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιόμνητε
 Μεγαλὴ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νόε Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρ-
 θένε, καὶ δοξάζομέν σε· οἱ πιστοὶ
 κατὰ χρεῶς, τὴν πόλιν τὴν ἄσει-
 στον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν

ἀβραγῆ προστασίαν, καὶ καταρυ-
 γην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων
 ἡ Γ' καὶ ε'. Ἠδῆ.

Προκείμενον ἤχ. δ'.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ἑβραίους, Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς
 λόγος ἐγένετο εἰς βάτος, καὶ πᾶσα παρά-
 βασίς, καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἐθνικὸν μι-
 σταποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐφευζόμεθα
 τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας· ἥτις
 ἀρχὴν λαθούσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυ-
 ρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐ-
 βεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ
 σημεῖός τε καὶ τέρατος, καὶ ποικίλας
 δυνάμεις, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερι-
 σμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ
 Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν Οἰκουμένην τὴν
 μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρ-
 τύρατο δέκου τις λέγων, τί ἐστὶν ἀνθρώ-
 πος, ὅτι μνησέσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀν-
 θρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν. Πλάττω-
 σκας αὐτόν βραχὺ τι παρ' Ἀγγέλους,
 δοξῆ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας αὐτόν, καὶ
 κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χει-
 ρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν
 ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐ-
 τῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀρῆκεν αὐτῷ ἀνυ-
 πότακτον, νῦν δὲ οὕτως ὀρώμεν αὐτῷ
 τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βρα-
 χύ τι παρ' Ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέ-
 πομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θά-
 νατου, δοξῆ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον,
 ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντός γεύση-
 ται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ, αὐτῷ, δι-
 ὶν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολ-
 λὴς υἱὸς εἰς δοξάν ἀγαγόντα, τὸν ἀρ-
 χηγόν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθι-
 μάτων τελειώσαι. Ἀλληλοῖα.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἔμω ἀκούει. κτλ. Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλοῦα.

9 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου καὶ τῆς ὁσίας Ματρῶνης, καὶ Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στιχ. 6, τῶν ἁγίων 3 εἰς ἕχρον κλ. δ.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ μακάριε, Ὀνησιφόρε Χριστόν, τὸν Θεὸν ὡμολόγησας, ἐναβλῶν στερρότατα, ἀνομοῦντων πρὸ βήματος· πληγὰς μαστίγων, καὶ γὰρ ὑπήνεγκας, καὶ πυρακτώσεις, παντός τοῦ σώματος· ὄθεν στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης ἔσπεψε, ζωαρχικῆ, ὁ ζωαρχικώτατος, χειρὶ πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Πορφύριε, ταῖς τῶν αἱμάτων βαραῖς, σεαυτῷ προσεπέχρωσας, πορφυρίδα χάριτι, καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἦν περ φορέσας, ὠρθῆς λαμπρότατος, συμβασιλευῶν, τῷ βασιλευοντι, μόνω Θεῷ ἡμῶν, εἰς αἰῶνας ἐνδοξοῦ· ὃν ἐκτενώς, πάντοτε ἰκέτευς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, διὰ τὴν πάντων ζωῆν, ἱερῶς θανατούμενοι, ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες, φλογιζούσης ἠπλώθητε, καὶ προσθεθέντες, ἵπποις συρόμενοι, τὸ θεῖον τέλος, καθυπεδέξαθε· ὄθεν δοξάσθε, καὶ συμμακαρίζεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, ἀειμακάριστοι.

Ψάλλε καὶ 3 τῆς ὁσίας εἰς τὸ τέλος· Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτίκια. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Καὶ τὸ, Ἐν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος 6'. Τὰ ἀνοζητῶν.

Μαρτύρων δυάς, ἀθλήσαντες στερρότατα, ἐχθροῦ τὴν ὄφρυν, εἰς γῆν κατηράφρησαν, ἐλλαμφθέντες χάριτι, τῆς ἀκτίστου Τριάδος· οἱ ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν μετ' ἀγγέλων αὐτῆ, πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 9 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τοὺς ἁγίους Μάρτυρας Ὀνησιφόρον καὶ Πορφύριον.

Ἡ ἁγία Ματρῶνα ἢ ἀπὸ τῆς Πέργης τῆς Παμφυλίας, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾶται ἐν ἔτει 466.

Ἡ ὁσία Θεοκτίστη ἢ Λεσβία, ἐν εἰρήνῃ ἐν Πάρῳ τελευτᾶται.

Μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου τοῦ Σύρου· οὗτος πολλὰ παιδεύθεις τελευτᾶται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Χριστοφόρος, Μαύρα, Παραῆς, καὶ Ἀρτέμιων, ζῆρι τελευτοῦνται.

Ὁ ὁσῖος Ἰωάννης, ὁ Κολοβός, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾶται.

Ὁ ὁσῖος Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελευτᾶται. Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβείαι.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμῆσωμεν, τοὺς ἐν ἀθλήσει λάμβαντας, καὶ κατακυγάσαντας κόσμον, μαρτυρικῆς ἀγλαίας, Ὀνησιφόρον τὸν μέγαν, καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον· καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν

ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, αὐτῶν τελοῦντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς ὀσίας. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ολον ὑψώσασα τὸν νοῦν, τῆς σχέσεως τῶν γυνίων, ἀνεπιστρόφως Ματρῶνα, ὠδεύσας τρίβον θεόφρον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτήρος· διὸ ἡμῶν ὑπερέυχου.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάταις φωναῖς σε, σεπτῶι Προφήται Παρθένε, κατήγγειλαν ἐσομένην, Θεοῦ Μητέρα· διὸ σε, εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ, γεραίρομεν Θεοτόκε.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

10 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ὀλυμπά, Ροδιῶνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου, καὶ Κουάρτου καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρά ς'. εἰς ἄχον δ'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθὰ, ἀετοὶ ὑπόπτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, ἱεροκήρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάττορος, εἰλικύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύσατε ζωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον, Σωσιπάτρον φωναῖς, ἱεραῖς τιμῶμεν, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ροδιῶνα, σὺν τούτοις Ἐράστον, τὸν ἱερομόστην, καὶ τὸν θεῖον Κουάρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἱκετεύοντας, ζωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐνὴν προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ

Θεῷ μακάριον, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ὑπομειναντος πάνσοφοι· ᾧ νῦν πρεσβεύσατε, ζωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ ἄλλη καὶ 3 τοῦ Μάρτυρος εἰς τὸ τέλος.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας.

Ἀπολυτικά. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρωτὶ. Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦγος δ'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, ἐκηρύξατε πίστιν, πολύθεον σοφοὶ, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἐκ μέσου ποιήσαντες, ταῖς σεπταῖς διδαχαῖς ὑμῶν· ὅθεν εὗρατε, τὴν ἀμοιβὴν τῶν καμᾶτων, αἰωνίζουσαν, ἐν οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους, λαβόντες Ἀπόστολοι.

Τῇ 10 τοῦ Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τοὺς ἁγίους πέντε Ἀποστόλους ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶν, Ροδιῶνα, Ἐραστον, Σωσιπάτρον, καὶ Κουάρτον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου τοῦ Κακπαδόκου, ἀβλήσαντος ἐν ἔτει 289.

Ὁ ἅγιος Στήρικτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος ἐπίσκοπος Μαρτίνος, καὶ ὁ ὁσιος Νόννος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάχης Μίλος ἐπίσκοπος Περσίας, τοξευθεῖς τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Μάρτυς Καλλιῳπίος καὶ Νίρος, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποσειράριον. Γυναικεῖς ἀκουσίσθητε.

Ροδιῶν καὶ Σωσιπάτρος, καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος, καὶ Ἐρα-

στός σὺν Κουάρτῳ, νῦν παρ' ἡμῶν

κατὰ

κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευρημει-
σθώσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπό-
στολοι, καὶ μαθηταὶ πρεσβύον-
τες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων,
τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν
θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριά-
δος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ
Πατὴρ ἠρδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐ-
σκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανά-
γιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέ-
δειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν στίχον, σιχηρὰ τῆς Οὐτιώχου.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθις.

Καὶ ἀπόλυσις.

11 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνή-
μην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βί-
κτορος, καὶ Βικεντίου, καὶ τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες
στιχηρὰ 6 εἰς ἤχον πλ. δ.

Ὁ τοῦ Παραδόξου θαύματος.

Πάθος Μηνᾶ ἐκμιμούμενος,
τοῦ ἀπαλοῦς σεαυτοῦ, ὡς ἀρνίον
παρέδωκας, πρὸς σφαγὴν ἐκού-
σιον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε· θυ-
μὸν ἀργόντων οὐκ ἐδειλίασας·
σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας.
Ὡ τῶν ἀγῶνων σου, καρτερᾶς ἐν-
στάσεως! δι' ὧν πρὸς γῆν, Μάρ-
τυς καταβέβληκας, τὸν ὑπερή-
φανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος, καὶ
ἐπὶ ξύλου ὡς πρὶν, ὁ Δεσπότης
τεινόμενος, καὶ σιδήρῳ πάντοθεν,
τὰς πλευράς δαπανώμενος, οὐκ ἐ-
ξηρησῶ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, πρὸς
τοῦτο ἔχων ψυχῆς τὰ ὅμματα· ὡ

συντονώτατα, ἀτενίζων Ἄγιε, τὰ
τῆς σαρκὸς, ἐφηρες ἐπίπονα, Μηνᾶ
μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε, σὺ
τὴν τοῦ κόσμου ἀγλήν, καὶ στρα-
τεῖαν ἐπὶ κηρον, καὶ εἰδώλων σκό-
τωσι, ἀσεδῶν τε συνέδρια, τῆ ἀ-
γαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες, τρα-
τολογία συναριθμούμενος, τῶν ἐ-
κλεκτῶν αὐτοῦ· ὄθεν καὶ ἀήτη-
τος, παναληθῶς, Μάρτυς ἀναδέ-
δειξαι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Καὶ τοῦ ὁσίου, ὁμοῖα.

Πάτερ ἀληθῶς φερώμε, τὰς
ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς οὐρανόθεν δεξά-
μενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς
ποθοῦσι Θεόδωρε· καὶ πλεονάτας
μάκαρ τὸ τάλαντον, εὐλογημένης
φωτῆς ἀκήκοας, ἔνδον καλοῦσης
σε, τοῦ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν, πε-
ριπολεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος
ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, σὺ
Μοναζόντων πληθύν, τῷ Χριστῷ
προσηνήνοχας, σωτηρίας αἰτίος,
γεγονῶς χριστομίμητος, διδασκα-
λικῆς ἀγλαΐζόμενος, καὶ προστα-
σιαῖς ψυχῶν κοσμούμενος, στόμα
δεικνύμενος, τοῦ Κυρίου πάνσοφε,
προφητικῶς· ᾧ νῦν παριστάμενος,
ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις θαυμάσια τοῦ Πνεύματος,
ιερομύστα σαφῶς, ἐξεγύθη σοὶ
χεῖλεσι, καὶ πηγῇ ἀνέβλυσε, διδα-
γμάτων Θεόδωρε, τῆς εὐσεβείας
δειξάσα πρόμαχον, τῆς ἀσθεθείας
σφοδρὸν συνήγορον, ζύλον, ἐδραί-
ωμα, ὀρθοδόξου πιστεως, μοναδι-
κοῦ, βίου ἀκριβέστατον κανόνα
πάνσοφε.

Δόξα,

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέτειλε, Μηνᾶ τε καὶ Βίκτορος καὶ Βικεντίου τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι διὸ τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτοὺς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, ὀψλ. 60.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων.

Ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος, τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος, τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου δαπανώμενος, οὐκ ἐξηγήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σωτήριον, οὐχ ἠττήθης λογισμῶ, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ γέγονας, ἐδεύουτον θῦμα καὶ θυσία, καθαρὰ τε καὶ τελεία, Μάρτυς Μηνᾶ τῷ Δεσπότη σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Οφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος, καὶ ἐν ἐύλῳ κρεμάμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, καὶ ἀπηνεία δικάζοντος, τὰ νεῦρα τεμνόμενος, καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν, ἀφαιρούμενος ἔχαιρες, Βίκτορ ἐνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος, ὁ νικήσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.
Εστεφάνωσε Κύριος, τῶν χαρίτων στεφάνωσέ σε, Στεφανὶς πολυάθλη· ἐκουσίως γὰρ, σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας, ψυχῆς γενναϊότητι· προσδεδείστα δὲ θυσίην,

ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι, καὶ ἐπέτασας, πρὸς Θεὸν ὡς στρουθίου τὸ σαρκίον, ἐν χερσὶ καταλιποῦσας, τῶν ὑγρατῶν ἀξιάγαστε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλάθλοι τὴν τρισαυγῆ τῶν Μαρτύρων τιμήσωμεν χερσίαν, Μηνᾶν τε καὶ Βίκτορα καὶ Βικέντιον, ὅτι αἵματα ἔδωκαν, καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωὴν· διὸ καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον τῷ ἐρευρετῇ τῶν κακῶν· Οὐ προκρίνομεν τὰ φθορὰ τῶν ἀφάρτων· οὐ κρατευσόμεθα, βασιλεῖ ἰσχυρῶ γένει, ἀλλὰ τῷ ζῶντι Βασιλεῖ κρατευσόμεθα, τῷ αἰεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἀλυσιτίαι. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε. Καὶ Ὁρθοδοξίας ὀδηγε. (εἰς τὸ τέλος).

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, τῆς ἐπικλήρου, καὶ ἀφάρτου ἔδειξε, σὲ ἀλλοσφόρε κοινωνόν, Μηνᾶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Τῇ 11 Νοεμβρίου εορτάζομεν τοὺς ἁγίους Μάρτυρας, Μηνᾶν, Βίκτορα, καὶ Βικέντιον διάκονον.

Ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ Στουδίτης, ὁ ὁμολογητὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 741.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Στεφανίς σχισθεῖσα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ἐξαποστειλάριον τῶν μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστέροις.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες, κατακοσμοῦσιν

κοσμοῦσιν οἰκτίρμα, τὴν ἐκκλησίαν Μηνᾶς δὲ, Βικτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ, καὶ Στεφανίς, δι' ὧν σωσον, ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀναμνησκοντας.

Τοῦ ὁπίου.

Υπὲρ τῶν θείων εἰκόνων, ὑπέμεινας πᾶσαν θλίψιν, βατάνους καὶ ἐξορίας διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ἁψίστου, ἐδέξω Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ πανάχραντε Κόρη, ἐθεωρήθησαν ὄντως, αἱ τοῦ Κυρίου παρεῖται, καὶ τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦσιν, ἔνθα χορεῖται Ἁγγελῶν, καὶ πάντων Ἁγίων δῆμοι.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ

ἑσπερία.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπόλυσις.

12 Νοεμβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Νεῖλου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέλευξά ψάλλομεν στιχηρὰ β, εἰς ἦχον δ'.

Ἐδοκας σημεῖωσιν.

Εσκόρπισας ἔδοκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου, Ὅσιε Δεσπότου. Διὸ σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἶωνα ἡ μνήμη Ἁγίε, ἣν πίσται εορτάζοντες, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περισώζει, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοδὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύ-

φια, κατιδὼν ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρω σε σοφῆ, καὶ τελειώσας καὶ ποίμνης αἰακας, σαφῶς ἐγγχειρισάμενος· ἣν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τοῦ ἐνθεοῦ θελήματος, Ἰωάννη Θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε. Πᾶσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας, τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς, καὶ τὸν πλησίον Θεομακάριστε, ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήροκασας. Διὰ τοῦτο σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Ψάλλε καὶ β τοῦ ὁπίου εἰς τὸ τέλος.

Ἄξι, ἦχος β'. Ανατολίου.

Η τοῦ ἐλέους πηγῆ, τοῖς ἐνδεεῖσι πλημμυρεῖ, εὐσπλαγήτους οἰκτιροῦς, Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητῆς, ὁ μέγας Ποιμὴν τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ. Δεῦτε κορσθῶμεν οἱ πτωχοὶ κατὰ πνεῦμα, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἐλεησότητα· φιλευσπλάγῃ γὰρ στοργῇ, Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων, ὡς πάλαι Ἀβραάμ, τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη, καὶ παρρησία πρεσβεῖται, ἐλετηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παρήλθην ἡ σκία τοῦ νόμου· ψάλλε ββ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προτομικὰ τοῦ Ἱερέως.

Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς οἰκουμένης τὸ περιβλεπτον καύχημα, τὸ κλέος Ἀλεξανδρείας, δοξοδοξίας κρηπίς, ἔγκρα-

ἐγκρατείας στάθμη, κανὼν ἀσκή-
σεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, κινδύ-
νευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος
ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστα-
τος, νόμος ἐμπρακτος, εὐποίας
τὸ πέλαιος· δότης ὁ ἰλαρώτατος,
ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλου-
σίως παμμακάρ, τοῖς σοὶ ἐν πί-
σται προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυ-
σῶπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆ-
ναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ τῶν πεινῶντων τρο-
φεύς, τῶν δεομένων παροφεύς ἀ-
φθονώτατος, ἡ βρῦσις τῆς συμ-
παθείας, ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, κα-
ταπονομένων ἢ ἀντίληψις, χη-
ρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούν-
των ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων,
ἀσφαλὲς περιβολαίον, ἡ δῆτυάτη,
τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις. Πά-
τερ ὑπερουράνιε, ἔλεός σου ὄμμα-
τι, ἀνωθεν πρόσχευς καὶ θείας, φι-
λανθρωπίας μετὰδοσιν, Χριστὸν
καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δυσῶπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν,
παιδαγωγία τῆς νεότητος ἐνδοξε,
τοῦ γήρως ἢ βακτηρία, τῶν πλα-
νωμένων ποιμὴν, τῶν ἀμαρτανόν-
των ἢ διόρθωσις, λιμῶν εὐωδέ-
στατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος,
τῆς εὐποίας, ποταμὸς ὁ ἀένναος,
καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος
σεπτόν. Μέννησο τῶν ὑμνούντων
σε, ρυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν
κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου
κολάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν

παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φόβος τῶν κατορ-
θωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων
σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς
φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθα-
σας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀ-
μέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν
ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰ-
ρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτίσω
τὸν μισθὸν σου Πάτερ Ὅσιε, ταῖς
προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκατε-
ρήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας,
καὶ τοῦτοις ἐπαρέκεις. Ἄλλὰ
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάν-
νη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ, Τοῦ Ὁσίου. Ταῖς τῶν δακρύων σου
βοαῖς.

Τὸ πρῶν Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τὰ ἀνω ζήτην.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσχόρ-
πισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρα-
νῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπειλήσας,
Ἰωάννη πένησφε. Διὰ τοῦτο πάν-
τες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες
τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύ-
νης, ᾧ ἐπώνυμε.

Τῆ 12 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὸν
ἅγιον Ἰωάννη Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλε-
ξανδρείας τὸν Ἐλεῆμον.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Νεῖλου, τοῦ ἐπάρ-
χου, ἀσκήσαντος ἐπὶ Μαυρικίου Βασι-
λείως ἐν ἔτει 581.

Ὁ ὅσιος

Ὁ ὅσιος Νεῖλος ὁ μυροβλήτης ἀσκήσας ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἁγίας Λαύρας τοῦ Ἀθῶνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μαρτίνος ἐπίσκοπος Φραγκίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 98.

Ὁ Προφήτης Ἀχιζ, ὁ ἐκ τῆς Σιλῶμ πόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρτίνος, Ἐπίσκοπος Ταρακινή, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀντωνῖνος, Ζεβινᾶς, Γερμανός, Νικηφόρος, καὶ Μαρθῶν ἡ παρθένος, ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξακος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε Θεὸν ἐκδυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλύναι, ἀκαθαρσίας τῶν ποθῶ, σὲ ἀνουμούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίαν.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὀλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μητὴρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

13 Νοεμβρίου, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσόστομου.

Ἀρχία καὶ καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸ φαλτήριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα ψάλλομεν στιχηρὰ

προσόμια δευτεροῦντες αὐτὰ ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ Θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαιος ἀνεξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν εὐθὺν, τὸν κρατήρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμούςς διδαγμάτων μελιβρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν χτίσιν, μελωδικῶς ἀνουμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν αὐτοῦ, τὸν ἀκτίσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἀπασαν τὴν ὑφήλιον, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα, τὸν σπῆγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἶρόντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείας καρδίας ἀμαρτίας, Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, χελιδὼν ἠεὺλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα ἢ πέτρα ἢ ἀρόηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐραμίλλος, ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυμένεθω Χρυσόστομος.

Δόξα, ἤχος πλ. β.

Ὅσις τρισμάκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποιμένου Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι προσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε ὄφρα 60.

Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρίν. Τὰ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παρομιμῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ ἰνὴτὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου ἠθσαυρούς. Τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τογαυροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμάς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο πικραλῶ ὑμᾶς, καὶ προειμι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνώσιν καὶ ἔνοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀκαίρευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσχεύσατέ μου καὶ πάλιν σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λόγος μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ

στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθεῖα ἐστὶ τοῖς νοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκεισι γῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γεννηταὶ ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆθεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάξει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοῦ ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίους διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλώσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὅσας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἁμῶμαι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάσει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθόσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιᾷσει καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιούς αὐτῆς περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τριβείοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐρίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης

ἠγάπησεν αὐτήν. Μυστικὴ γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέσεις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσι ἀρεσταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτῆ διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρίαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἶδὲ καὶ πολυπειρίαν ποιεῖ τις, οἶδὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπιστάται τροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι συμβουλός ἐστιν ἀγαθῆ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κυρίε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσποζῇ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν οσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δούλος σός, καὶ υἱός τῆς παιδείας σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεσόν ἐστι παρά σοί. Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ βνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισηφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐ-

φρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρά Θεοῦ γινώσκεται, καὶ παρά ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτός καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἔργασιων ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὐτὴ τοὺς θεραπεύσοντας αὐτήν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείας. Ἐδωκεν αὐτοῖς γνώσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρῶν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γινῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατήσχησεν ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροῦς ἐλέγχουσα ἢ δίκην. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς οσιότητος αὐτοῦ, μὴ δὲ ἐντραπώμεν πολιὰς πρεσβύ-

του πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεῦσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἔστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφθαίξει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγελῆται γυνῶνιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου· ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον· ἐνοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δίκαιων. Ἰδῶμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ἰθρεὶ καὶ βρασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γινώσκωμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχημονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίζαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κκκία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς· μόνος, ὁ ζῶης ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ρυθόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ αἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, καὶ δίδους τοῖς ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σὺ βραχίονι τοῦ ὑπερηράνοιο ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχηρὰ, ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη, στόμα χρυσεμφανές, ἐγκαλλώπισμα τῶν

Θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ ἐνδιαίτημα γραφῶν μυστηρικῶν, σὺ τοῦ παναγράντου Ἁγίου Πνεύματος, ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας. Ὅθεν ἐπέφρανας πᾶσαν Ἐκκλησίαν, σωτηριαδὴ σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ. Παρρησίαν οὖν εὐράμενος πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἁγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Διὸ περιζωσάμενος τὴν ῥομφαίαν τοῦ δουνατοῦ, διεκόψας τὰς γλωσσαλγίας τῶν αἰρέσεων· καὶ νῦν μήκαση πρεσβεύων, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα, τὸν ἀκακὸν καὶ ὀσιον, τῆς μετανοίας τὸν Κήρυκα, τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος, ἀνευφημοῦντες, πόθῳ δεόμεθα· μετὰ δὸς ἡμῖν τῶν πρεσβειῶν σου Πάτερ, εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία, ὡς κόσμον χρυσοῦν περικοσμηθεῖσα, Ἰωάννη Χρυσόστομε, νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι, κεκορησμένοι ἐκ τῶν χρυσοβρύτων ναμάτων, καταγλαίσθησα χρυσοφοεσί καὶ μελιχρῦτοις πόμασιν· ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι,

γομαι, διὰ τῶν πραέων σου παραι-
νέσεων· καὶ πρὸς Χριστὸν τὸν νοη-
τὸν νυμφίον, ἐνοῦμαι συμβασιλευ-
ουσα αὐτῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροί-
σθέντες ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζο-
μεν. Μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος, ὑπὲρ
ἡμῶν πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι
τάς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Εἰληφας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτά-
τω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐ-
γένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ δρώμενα, καὶ
ἐσπυρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ, σα-
φῶς ἀνεδείχθης· καὶ ὡν ἀεὶ ἠνωμέ-
νος εἴη, ὡς προσελάμβανες, καὶ
τρανότερον τοῦ μακηρίου ἐτυχες
τέλους. Πρέσβευε Χρυσόστομε ὑ-
πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἦχος δ'.

Ρήμασι χρυσαυγεστάτοις, τὰ
πέρατα σαφῶς κατήρδευσας, χρυ-
σορρύτον ἔχων, τὴν τε ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα πανολβιε· καὶ πάντα δια-
χρυσώσας τοῖς λόγοις σου, χρυ-
σοργε τῶν δογμάτων σου, καὶ
βιβλους συγγραψάμενος χρυσο-
γραφικῶς, ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοῦς.
Διὸ βεβωμέν σοι, Χρυσορβία καὶ
Χρυσόστομε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰ-
κέτευε, τοῦ σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡ-
μῶν. Δόξα ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἐπρεπε τῇ Βασιλίδι τῶν Πό-
λεων, Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα,
ὡσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν, καὶ
χρυσήλατον σάλπιγγα, πάντα πε-
ριηχοῦσαν τὰ πέρατα, τὰ σωτή-
ρια δόγματα, καὶ πάντας συνεγεί-
ρουσαν, πρὸς συνασπισμὸν ἁσμά-
των Θεοπρεπῶν, πρὸς ὃν βοήσω-
μεν, Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, τοῦ σω-
θῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα, Θεοτόκε
Ἀχραντε, καὶ εὐδίον λιμένα καὶ
ὀχύρωμα. Διὸ δεόμεθα οἱ ἐν βίῳ
χρημαζόμενοι, κυβέρνησον καὶ δι-
άσωσον ἡμᾶς.

Ἀπόστιχα ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερ-
πνόν, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοπνευ-
στον ὄργανον, ἡ γλῶσσα ἡ φιλα-
νθρώπως τῆς μετανοίας ἡμῶν, τοὺς
ποικίλους τρόπους ὑπογράφουσα·
ὁ Νοῦς ὁ χρυσομαρτος, χελιδῶν
ἢ χρυσόστομος, περιστέρα τε,
ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα, χρυσαυ-
γίζουσα, ἀρετῶν ἐν χλωρότητι.
Ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον, προ-
χέον τὰνάματα, στόμα τὸ θεῖον
καὶ θείας, φιλανθρωπίας ἐχέγγυον.
Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου καλῆται σοφίαν.

Χαίροις τῶν ὄρατων ὁ Πατήρ,
ἀδικουμένων δευτάτη βοήθεια, πε-
νήτων ἢ χορηγία, ἢ τῶν πεινῶν-
των τροφή, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ
διόρθωσις, ψυχῶν εὐστοχώτατος,
ιατρός καὶ σεμνότατος, Θεολογί-
ας, ὑψηλῆς ἢ ἀκριβεία, ἢ σαφή-
νεια, τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύ-
ματος, Νόμος ὁ πρακτικώτατος,
Κανὼν ὁ εὐθύτατος, ἢ θεωρία καὶ
πράξις, αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες.
Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, ἱε-
ρωμένον σεαυτὸν ἀπετέλεσας· ἐν
σοὶ γὰρ τὴν κατοικίαν, ὡς ἐν ἀ-

γίω ναῶ, καὶ καθαριωτάτῳ περιέ-
λετο· σαφῶς κυβερνήσας γὰρ, τὰς
αἰσθήσεις τοῦ σώματος, ὡς ἐν ἁ-
σύλῳ, ἠσαυρῶ διετήρησας, τὴν
διάνοιαν, τῶν παθῶν καθαρεύου-
σαν ὅθεν θεοειδέστατος, παμμά-
καρ γενόμενος, τῆς Ἐκκλησίας
προέστης, ἱεραρχία κοσμούμενος,
Χριστὸν ἰκετεύων, τὸν παρέχοντα
τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος κλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσοφώνος, ἀνε-
δειχθῆς χρυσοβόημον χρυσοστο-
με, χρυσοουργῶν τὰς καρδίας τῶν
πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου δι-
δάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξήλ-
θεν ὁ εὐλόγος τῶν δογμάτων σου,
Ὅσπερ Πάτερ, καὶ κόσμου παντός
τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητὴς καὶ Λυτρωτὴς μου Πά-
ναγνε. Φύλλα 69.

Ἀπολυτικίον, ἤχος κλ. δ'.

Η τοῦ σώματός σου καθάπερ πυρ-
σὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκου-
μένην ἐφώτισεν ἀριλαργυρίας τῷ
κόσμῳ ἠσαυρούς ἐναπέβeto· τὸ
ὑψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης
ὑπέδειξεν. Ἄλλα σοῖς λόγοις παι-
δεύων, Πάτερ Ἰωάννη χρυσοστο-
με, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν 4. στιχ. Κάθημα, ἤχ. κλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὑψους καταμα-
θῶν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων πα-
ρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας,

ὡς χρυσοὺς ἐνκαμίνω, καὶ τὴν Ἰω-
άννην Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας,
τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοῦ εὐ-
σας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ
ποδὸς ζῆλον Βασιλῖδα ἐλέγξας,
Ἀρείου κατήγγυνας, τὸ ἀλλάφυ-
λον φρούαγμα. Ἰωάννη χρυσοστο-
με, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐσπάζουσι πάθω, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν
ταπεινὴν, τὴν ἐν ζῆλῳ τοῦ βίου
τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνη-
τον, ποντομένην τῷ κλύδωνι ἁ-
μαρτιῶν τε σφόδρῳ, φανεῖσαν ὑ-
πέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἄ-
δου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, εὐά-
σον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου προε-
βείᾳ, καὶ σώσον παρέχουσα, σὸν
λιμένα τὸν εὐδοῖον, ἵνα πιστεῖ κραυ-
γᾶν σοῖ· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ
καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί
μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλ-
πίδα, ὁ ἀνάξιός σου δούλος σου.

Μετὰ τὴν 6. στιχολογ. Κάθημα ἤχος
γ'. Θεῖας πίστεως.

Σκευὸς ἐνθεὸν τῆς Ἐκκλησίας,
πλοῦτος ἄυλος τῆς εὐσεβείας,
ἀνδείχθῆς ἱεράρχα χρυσοστομε,
ἐν ἀπαθείᾳ ραιδρῦνας τὸν βίον
σου, τοῖς δεομένοις ἐπαντήσας
τὸν ἔλεον. Πάτερ Ὅσπερ, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἐσπρον, ἤχος κλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν
θεο-

θεοπνευστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομεινάντα, τὸν Χρυσόστομον πιστοί, ὡς διδραχθέντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμῆσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεθηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφρατος τρόπος ὁ τῆς κηρύξεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἄγνή· Ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν, ἢ δοῦξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐραπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Τοῖς χρυσοῖς λόγοις σου, ἢ Ἐκκλησία, ἀρδομένη ἅπαντας, ποτίζει νάματα χρυσοῦ, καὶ ἰατρῶν νοσήματα, τῶν σὲ ὑμνούντων, παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δοῦξα. Ἐτερον, ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἔχθρα συνόδου οὐσα παράνομος, οὔτε μῖσος Αὐγούρης οὐσῆς παράφρονος, τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοὶ Πάτερ κατέσβεσαν· ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ, δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν, καθικετεύεις ἀπαύστως, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς ἠγωνιάσω, ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν ἀντίληψιν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἄγνή καταπραΰνον, τῶν

ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησαν Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρίενε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ ἀναβάθμοι, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶ καὶ ληστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλλῃ, ἐμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτῶν. Ἄλλοτριῶν δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτριῶν τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐκείνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρό-

βατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ εἴαν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Ὁ Ν. Δόξα, ἦχος β΄.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι, Ἀρχιερέων ἄνθρωποι, σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου, τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομην Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου προσευχαίαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

Ἐξεχούθη ἡ χάρις ἐν χειλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γεγονόςας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεῦειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ζ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ΄. Ὠδὴ Δ. ἦχ. πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῆς μετανοίας γεγονώς θερμότατος, κήρυξ Χρυσόστομε, μετανοεῖν Πάτερ, τῷ Θεῷ με πρέσβευε, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου, καὶ τῶν παλαιοῦν πταισμάτων, θεραπευθῆναι τὰ τραύματα, τῇ σὴ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὄλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ δεξάμενος, ὀλοαμπῆς ὠφθης, στύλος προηγουμένος, τῆς Ἐκκλησίας Ὅσιε, φωτεινὴ τε νεφέλη, παμμάκαρ ἐπισκιάουσα, τὰ τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα.

ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθείς Διδάσκαλος, θεῖα διδάγματα, χρυσοειδεῖ γλώσσει, γνώμη τε θεόφρονι, πλουσίως σὺ ἐπήγασας

τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ, ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος, ὠφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, Θεοχαρίτωτε, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σάρκα, χρηματίσαντα, δι' εὐσπλαγγίαν ἄρατον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, εὐλογημένην γενένηκας, μείνασα Παρθένος ἀμολυντος.

Καταβασία. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ Γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἄρχας.

Νῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκώς, σὴ καθαρὰ πολιτεία, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑψηγητῆς, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις θεόπνευστε.

Ἐκ τῶν αὐτῶν θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγὴν, τῶν διδαγμάτων ἠρδεύσας, τῆς Ἐκκλησίας ἀπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Ἰλομανούσας τῶν ψυχῶν, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἐδειξας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροισι, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρίενε, ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, οὐρανίων ἀρετῶν ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῶν ἀρετῶν ἡ πάσα, ἀγιωσύνη Πανάμωμε.

Καταβασία. Τοὺς σὺς ὑμολόγησας.

Κάθι:-

Κάθημα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν γνώστικόν, πᾶσι ἐθησαύρισας, ἰσοδοξίας τὰ νόματα, τῶν μὲν πιστῶν καρδίας, ἐνέλωσ εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως, βυθίζοντα δόγματα· ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθησ ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπερμαχος. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γενένης καὶ ἐμπρησμὸν, τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμὸν, τὸν ἐλεεινότητον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου, καὶ τῆς ἁμνηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχῆ μου καὶ στέναζον· καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλειφαί ἐπέχθητι, κατανώξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν μόνην ἀγνήν, δι' ἧς πταισμάτων, δέδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσιν.

Ὤδῃ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἄλλον ἡμῖν τῶν Ἀποστόλων ὁμότερον, ὁ προνοία, πάντων προμηθεύμενος, ὡς ἀγαθὸς δέ δακε Χριστὸς, σὲ τῆς οὐρανοῦ, μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ θεῖον ὑποφῆτην, μυστηρίων τῶν ἄνω, Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε,

Τὸν χρυσαυγῆ, καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν, Ἰωάννη, πάντας τὸν χρυσαῶσαντα, χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς διδασκαλίας· καὶ κόσμον γλώσση φαιδρύναντα, χρυσοῦ λαμπροτέρα, καὶ φωτὸς πληροστάτη, ἐκβρουση τὴν χάριν τὴν ἐνθεοῦ.

Σὺ τοῦ Θεοῦ τὴν εὐπλαγχνίαν ἐκήρυξας, μετανοίας, τρόπους ἐκτίεμενος· καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν, ἀρίστα διδάσκων, παμμάκαρ καὶ τελειώτατα· καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων, παραινέσεις ὑφαινων, πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε. Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν, σὲ προσασίαν κεκτῆμεθα· σὺ γὰρ Μήτηρ, Θεοῦ ἐχορημάτισας, τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ, τοῦ τὴν ἡμετέραν, μορφήν λαβόντος πανάμωμε, καὶ ταύτην σεσωκότος, ἐκφορᾶς καὶ θανάτου, καὶ τῆ δόξῃ τῇ βεῖα δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ὤδῃ Ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Ἐκκλησίας φωστῆρα, πάντες σε γινώσκωμεν φωτειδέστατον, καὶ ψυχῶν σωτῆρα, ἀναρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος, τοῦ θανατηφόρου, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγούντα, τὴν αἰώνιον Πάτερ αἰοδίμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις, τῶν αἰρετιζόντων, σὺ περιπραξάμενος, εὐσεβείας ὄπλοις, καὶ ἀνδρίας ψυχῆς ἱερώτατε· συγκροτεῖς δὲ χαίρων, περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων, τὰς χορείας συνδέσμων τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὡσπερ φάλαι, ἀρωμάτων ἐνθέων αἱ σαγόνες σου, καὶ τὴν οἰκουμένην, νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι, τῇ τῶν νοημάτων, μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ, καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ως Θεὸν συλλαβοῦσα, τὸν δημιουργὸν τε καὶ κτίστην καὶ Κύριον, γενεαὶ σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι· καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ Ταξιάρχαι, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσι.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἦδη γ'. Ἰλασθί μοι Σωτήρ.

Σοφία πνευματικῇ, τὸν κόσμον ὅλον ἐπλούτισας, τοῦ λόγου διανομεὺς, γενόμενος πλούσιος, πλουσία γὰρ ἄνωθεν, Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχούη σου τοῖς χεῖλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος σου· ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν, βημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ πανεύσημος, οἰκουμένης πάντα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν, χιτῶνα περιβαλλόμενος, παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὠφθης, περιδέξιοι ἐδραΐωμα.

Θεοτοκίον.

Ο παντοκρατορικῇ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸ ἀσθενές τῆς σαρκός, ἐκ σου περιβάλλεται, Παρθένη πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλάνθρωπος.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. β'. Τὴν ὑπερήμων.

Εκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θεῖαν χάριν, καὶ διὰ τῶν σῶν, χεϊλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἐνα Θεόν. Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε, Ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθ' ἡγήτης, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὄλων Ποιητῇ κλίνω τὸ γόνυ, τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ χεῖρας ἐκτείνω, λόγου ζητῶν χάρισμα, ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον, ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει δοξάζοντάς με. Ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· τὸ τάλαντον γὰρ ὁ ἐπιστεύθη, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ λόγον δοθῆναι μοι, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ἀνυμῆσαι αὐτόν. Τῶν περάτων γὰρ ὑπάρχει καθ' ἡγήτης, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Τῇ 13 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἀγίαις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυστοστόμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Δαμασκηνὸς ὁ Κωνσταντινουπολίτης, διὰ ζήρους τὴν κεφαλὴν ἀποτεμνέται, ἐν ἔτει 1681.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαι.

Ἦδη Ζ'. Θεοῦ συγκαταβασίον.

Χρηστότητος ἄβυσσον, καὶ ἐσπλαγχνίας μεμνημένος Θεοῦ, ἐγγυώμενος ὠφθης, τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς, καὶ ὀλοψύχως τοῖς

Κυρίῳ κραυγάζουσιν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρυθμίζεις Χρυσόστομε, ταῖς διδασκαίαις σου πᾶσαν διάνοιαν, καὶ ψυχῶν θεραπείεις, τὰς ἀρρώστιας, ὡς συμπαθέστατος, καὶ εὐδρομοῦσι συμπάλλεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υψώθης γηθόμενος, ἐκλελεγμένος· ὀσιος, ἀκακός, ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου, δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς, καὶ εὐφροσύνην κραυγάζων πανόλβιε, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἄγραντε, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, εὐδοκήσαντα σῶσαι, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, θανάτου φθορᾶς, ὃν ἐπαξίως ὑμνοῦντες, κραυγάζομεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὁδὴ Η'. Ἐκταπλασίως Κάμινον.

Οἱ νουνεχῶς τοῖς λόγοις σου, ὀμιλοῦντες Χρυσόστομε, τῆς θεολογίας, τὸ σεπτὸν μυστήριον, καὶ πᾶσαν καρπούμεθα, τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν, καὶ τὴν τῆς κακίας, ἀποφεύγομεν ἠλάθην. Κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον, σωτηρίας ἐγένου, βοῶν· ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Δεσπότην Χρυσόστομε, τῆ συμπαθεστάτῃ, παρρησίᾳ χρώμενος, καὶ τῆ ἐλεημονίᾳ, καὶ φιλανθρώπῳ Πάτρι ἱστοργῆ. Σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι, προβαλλόμεθα πίστει, μεσίτην καὶ προστατήν, καὶ θερμώτατον πρέ-

σβυν, Θεόφρον Ἱεράρχα, παμμακάριον Ἰωάννην.

Νεανικὴν τὴν ἐνστάσιν, ἀταπείνωτον φρόνημα, πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, βασιλεῖς, ἐνδεδείξαι, θερμῶς προϊστάμενος, ἀδικουμένων Ὅσιε, καὶ τῶν ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων πατὴρ γεγεννημένος στοργῇ διαθέσει, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσιν καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προσημῆυσον, οἱ θεηγόροι γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμασὴν σου Παρθένε. Διὸ σε γεγηθότες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία. Παιδὰς εὐαγαίης.

Ὁδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων Πάτερ ζωῆς, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω πρὸς δύναμιν, ἐπὶ τῆς γῆς, βίω διαπρέψας ἀγγελικῶς, καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος, γλῶσσαν καὶ τὸ σῶμα τὸ γαληνόν, σωθῆναι θεηγόρε, δυσώπει τοὺς σὲ πιστεῖ, διαφερόντως μαχαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου τρισμάκαρ λόγοι ζωῆς, τὴν ζωὴν προσξοῦντες τὴν ἀληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν, βρῆσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστὸς, καὶ παταμόν προχέοντα, θείων διδασμάτων ἐπιρροῆς, τρυφῆς ὄντως χεμαῖβρον, ἀφέσεώς τε βεῖθρον, καὶ μετάνοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης ἹΑρχιερεῦ, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὑπέρλαμπρος· σὺ γὰρ φωστὴρ, ὠφελῆς

φθης εὐσεβείας θεοφεγγής, καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας, ἐλεημοσύνης εἰσηγητήης· διό σε Χρυσολόγε, καρδίας διαθέσει, νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Αγγὴ δεδοξασμένη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσῳζε, τῶν πειρασμῶν, ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς. Ὡς Θεὸν γὰρ γεννήσασα, πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρθένε· διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Τοὺς χρυσαυγέσι λόγοις σου, ἢ Χριστοῦ Ἐκκλησία, φαιδρύνεται, λαμπρύνεται, ὦ Χρυσόστομε Πάτερ· ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται, τῶν πιστῶν γεραίρουσαι, τὴν παναγίαν σου μνήμην· σὺ γὰρ πάντων ἐφάνης, σωτηρίας ὁδηγός, καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Τὸν μεγαλοφώνησαν, τῆς μετανοίας Κήρυκα, τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων, τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ χρύσειον καὶ εὐλαλον, τῶν γραφῶν τὴν σαφηνεῖαν, Ἰωάννην τὸν πάνσορον, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ὡς ὑπ' αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε παναμώμητε, Κυρία μου καὶ Δέσποινα, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει, σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσόστομῳ, πειρατηρίων ρύσασθαι, παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ αἰωνίων ἅπαντας ἀγαθῶν ἀξι-

ῶσαι· δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχους

δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμια ἦχος δ'. Ἐδοκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προεξιόμενος πάνσορε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας· καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀγλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόριν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Δ στύλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νόμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἐνθεός, φωστήρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμνεῖσθω Χρυσόστομος.

Ἡλιος πολὺφωτος, τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου, καταυγάζων γεγένησαι, ἀστὴρ φαινότατος, λαμπρὰς φανοτάτη, πυρρὸς τοὺς θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς διὰ παντός, χεμαζομένουσ ὁ προσκαλούμενος, πρὸς ὄρμον γαληνότατον, τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι, χρυσολόγε Χρυσόστομε, πρετβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αδίκως τῆς ποιμένης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησσε θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίασι τε· ἐν αἷς ἡξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναίος ἀθλητῆς, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· καὶ νίκης διαδήματι, σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφά-

στεφάνωσεν, Ἰωάννη Χρυσόστομῳ, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Χρυσόστομος ἔπεισι, καὶ θεοφθόγοις διδάγμασι, κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, πλοῦτον πνευματικὸν ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ, τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια διὸ στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθρώπων, πλεξαμένη τοῖς ἄσμασι, τῇ ἱερᾷ σου προσφεύει μνήμῃ, πάγχιρος τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ, Ἰωάννη θεόσοφῳ. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν Ὅσιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ ὀλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπύλιος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Τὰ Τοπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ἡ Γ' καὶ ς'. Ῥδὴ.

Ἀπόστολος. Προκείμενον ἤχος α'.

Τὸ στόμα μου καλῆσαι σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου

Τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἄρχιερεῖς, ὅσις, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος ὅς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκη, ὡσπερ οἱ Ἄρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσιάς ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ. Τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν Ἄρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, γίῶν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπι-

τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν Ἄρχιερεῖς, ὅς ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπέκειν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἀνθρώπος. Ἄλληλούια.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

14 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου φιλιπποῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐστὶν ἡ ἀποκρεωτῆς μ'. τῶν Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ ἐάν τύχη Τετάρτη οὐκ ἐσθίωμεν κρέας, τυρόνῃ ὡὰ, ἀλλὰ μόνον ἰχθύας προαποκρεῦοντες τῇ γ'. Ὅστω ποιῶμεν ἐάν τύχη καὶ ἐν Παρασκευῇ, ἀποκρεῦομεν τῇ Ε. καταλύοντες τῇ ς'. μόνον ἰχθύας.

Ἄργια καὶ ἰχθύας κατάλυσις.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά. ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πράξιν μὲν ἐπίβασιν, εἰλικρινόυς θεωρίας, θεωρίαν τέλους δὲ, φιλοθέου πράξεως μάκαρ βέμενος, τὸν Χριστὸν ἠξίωσας, τοῦ Πατρὸς τὴν δόξαν, ὑποδειχά σοι τὴν ἀφραστον· καὶ γὰρ ἐρίεται, πᾶσα λογικὴ φύσις ἐνδόξε, Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχησας, τούτου παραυτίκα, δεξάμενος σφραγίδα τὸν γίῶν ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεῖαις ἀναβάσεσι, διὰ παντὸς κερημένος, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, τὸν Θεὸν θεάσασθαι ἐπεπόθησας· καὶ γνωστῶς εἶδες δὲ, τὴν αὐτοῦ

αὐτοῦ εἰκόνα, δεδεγμένος πρὸς ἐμφέριαν. Πατὴρ γὰρ σύντομος, γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδειξις· Υἱὸς δὲ καὶ Γεννῆτορος, μία ἡ οὐσία γνωρίζεται, καὶ ἡ διὰ πάντων, ταυτότης ἀναφαίνεται σεπτῶς, καὶ βασιλεία καὶ δύναμις, δόξα καὶ προσκύνησις.

Οργανον κρουόμενον, ταῖς θεϊκαῖς ἐπιπνοαῖς, καὶ ταῖς ὑψηλῆσι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχρημάτισας· καὶ τὸ ὑπερκόσμιον, μελωδῶν ἐν κόσμῳ, τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πυρρὴν γλώσση σου, πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέρλεξας, ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον, καὶ ὡς χόρτον γῆς μαραινόμενον· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην τε καὶ Κύριον Χριστόν, τῇ οἰκουμένῃ ἐκήρυξας, Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Βυζαντος.

Τοῦ μεγάλου Φιλίππε φωτὸς, ταῖς ἀστραπαῖς πυρῶνθεις, παγκόσμιος ἐξελამψας φωστήρ. Τὸν Πατέρα δὲ τῶν φῶτων, ἐν Υἱῷ ζητήσας εὐρες· ἐν τῷ φωτὶ τὸ φῶς γὰρ εὐρίσκειται. Καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότητος, δηλῶν τὸ ἀρχετύπον. Ὁν Ἀπόστολε δυσώπει, τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θεῷ, περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακάρισι σε· φύλλα 60.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἦχ. πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τοὺς ἰχθύας ποτέ, σαγηνεύων Ἀπόστολος τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, αἰλιεὺς θεοπρόβλητος. Λόγων σαγήνην, ἔθνη ἐζώγησας. Σταυροῦ

ἀγκίστρω, κόσμον ἀνεῖλκυεν. Ὡ οἶον θήραμα! τῷ Χριστῷ προσήγαγεν, ὁ θεουργός, οὐπερ τὸ μνημόσυνον, νῦν ἐορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ω! τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀποσταλεῖς ἐκ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος, μέσον λύκων πρόβατον, ἀπτοήτως νῦν πρόειπας, τοὺς θήρας ἄσνας, πίστει ἀνέδειξε. Τὸν κόσμον θείως, μετεστοιχείωσεν. Ὡ ἔργα πίστεως! ὡ δυνάμεις ἀβήρητοι· οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! φρέαρ πηγάζον ζωῆν, ἐν σοφίᾳ ἀντήληματι, τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηνεν, ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· Ἐφ' οὐ περ βεῖθρα, δογματῶν, πρόειπεν· ἐξ οὐ θαυμάτων, ρεύματα πίνομεν. Ὡ οἶα δέδρακε, φοβερά τεράστια, ὁ θεουργός. Οὐ περ τὸ μνημόσυνον, πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς, ἠκολούθησας Χριστῷ· καὶ σφραγισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα, ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους, εἰς φῶς θεογνωσίας, Φίλιππε Ἀπόστολε· καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σου πόθου, διὰ βασιάνων πολυπλόκων, τὴν ψυχὴν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. Αὐτὸν ἰκέτευε παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἄγιε Φίλιππε.

Τὸ πρῶτ΄. Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχάς.

Ο Μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου, τῇ Οἰκουμένη Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος· ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέστε.

Τῇ 14 Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τὸν ἅγιον Ἀπόστολον Φίλιππον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη κατὰ τὸ 1340 ἔτος· ἡ μνήμη τούτου ἐορτάζεται εἰς τὴν δευτέραν Κυριακὴν τῶν νηστεϊῶν.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Κωνσταντῖνος, ὁ ἐξ Ἰδρας μὲν βλαστήσας, ἐν Ρόδῳ δὲ μαρτυρήσας δι' ἀγρόνης κατὰ τὸ 1800 ἔτος. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστεῖλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Δρόμον ὠραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας πορείαν, τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων· καὶ τῇ Τριάδι, παρεστῶς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον· διὰ τοῦτό σου πόσω, τὴν πανίερον καὶ θεῖαν ἐορτάζομεν μνήμην.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστρῆς.

Πνεύματος Θεοῦ ἀκτίνα, θεσπέσιε δεδεγμένος, καὶ κόσμον καταφωτίσας, τῷ φθόγγῳ τῶν ὧν βήμάτων, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει, Κύριον πάντας σωθῆναι.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία Παρθένη, δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου, ὑπὲρ ἡμῶν· σὺν Φιλίππῳ, τῷ θεῷ καὶ θεηγόρῳ, προσφερομένη παντοίων, κακῶν περισσῶς πάντας.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα, ἐπὶ τῆς γῆς παμμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην, ἐπλήρωσε δογμάτων δι' ὧν τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε μυστικῶς, ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ως ἐωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαινόν λαμπτήρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηनुκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεράνους, Φίλιππε ἀξίως· μεθ' ὧν εἰσελθῶν εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, συμπαραδρούεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβείεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, ἦχος β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου σοφῆ, ὠφθησαν Ἀπόστολε Φίλιππε, περικινῶσαι τοῖς πιστοῖς πόμα τὸ ζωοποιόν· πράξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκῶς, Χριστοῦ ὁπαδός· ἐχηματίσας, τὴν στείραν καὶ ἄτεκνον

ἀτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν, εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ, καταποικίλας διδασκαίᾳ· ἦν καὶ νῦν δυσώπει λυτρωθῆναι, δεινῶν καὶ ἀναγκῶν δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ, πολλὰ ἐγγίξων αὐτῷ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

15 Νοεμβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν, Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀβίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τῶν ἁγίων ἡ. δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Αβίος ὁ πάνσοφος, καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Γουρίας ὁ ἐνδοξος, κοινήν συστησάμενοι, τοῖς πιστοῖς χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν, οἱ Ἀθλοφόροι καὶ συνευφραίνονται. Ψυχὰς ταῖς τῶν Μαρτύρων γὰρ, παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται, τὰ ἐνταῦθα γινόμενα, νοερώς ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες, τῶν ἀφορήτων κολάσεων, καὶ γενναίως ἀθλήσαντες, Τριάδος ἱσάριθμοι, Σαμωνᾶ, Γουρία, καὶ Ἀβιθε μάκαρ, τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς, κατατρυφᾶτε νῦν ἀπολαύσεως, καμάτων τὴν ἀντίδοσιν, ἀντιμετρούντος ἡμῖν Χριστοῦ, ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον, ὁμολογήσαντες Ἅγιοι, τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε, πολυθεῶν φρόνημα, καὶ μωρὰν σοφίαν, τῇ νομιζομένῃ,

μωρία εἶναι παρ' αὐτοῖς, Σταυροῦ δύναμις μακαριώτατοι. Ὑψ' οὐ ἐνδυναμούμενοι, τὰς χαλεπὰς τῶν κολάσεων, ὑπεμείνατε μαστίγας, βαρσαλέω φρονήματι.

Δόξα ἡχος β'. Βικασίας Μοναχῆς.

Η Ἐδεσσα εὐφραίνεται, ὅτι ἐν τῇ σοφῷ τῶν ἁγίων ἐπλουτίσθη, Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίου· καὶ τὸ φιλόχριστον ποιόνιον, συγκαλουμένη βοᾷ. Δεῦτε φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ παιδρᾶ. Δεῦτε ὦ φιλόεργοι φωτίσθητε. Δεῦτε ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους, ἐν γῇ περιπολεύοντας. Δεῦτε καὶ ἀκούσατε, οἶον θάνατον πικρὸν, οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν. Διὸ καὶ ἐγγυητὰ ὄντες τῆς ἀληθείας, κόρην διέσωσαν ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· καὶ τὸν τοῦτους ἀθετήσαντα παμμίαρον, τῷ δλέθρῳ παρέδωκαν, ὡς φονεὰ καὶ ἀνελετήμονα· καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι, τὴν παναγίαν Τριάδα, τοῦ ρυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν σίχον, σιγῆρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα ἡχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστεὰς, ὕμνοις τιμῶμεν, Γουρίαν, Ἀβιβον καὶ Σαμωνᾶν, ὅτι παραδόξως ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὅρκω γὰρ οὐ παρεῖδον μεταναστεῦσαι κόρην, ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἵτημα, τὴν παῖδα διεσώσαντο, παρὰ νόμῳ

ρανόμω Γότθω, ἀμυναν ποιήσαντες. Δι' ὧν Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἕχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τείχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλὰς ἔθνων διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκήπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τὸ πρωΐ. Κοντάκιον, ἕχος β΄.

Τὰ ἀνὰ ζητῶν.

Εξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν χομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς, προίστασθε πανεύσημοι· διὸ κόρην Ἁγιοί, ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσατε· ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσσης ἢ δοξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρὰ.

Τῇ 15 Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβήθου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Κεντηριανὸς ὁ ἐπίσκοπος Σελευκείας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἐλπίδιος, Μάρκελλος, καὶ Εὐστόχιος, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δημήτριος, ζῆσει τελειοῦται.

Μνήμη τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων Κωνσταντινουπόλεως Γουστίνου καὶ Θεοδώρου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἐξακοστειλ. Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Ως πάλαι διεσώσατε, πικροῦ θανάτου Ἁγιοί, κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν, τὸν δὲ παράνομον Γότθον, θανάτῳ παρεδώκατε, καμῆτων ἀκαλέκτων μου, παθῶν νῦν

ἐκλυτρώσασθε, ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον, μνήμην φαιδρῶς ἐορτάσω. Θεοτοκίον.

Ο πάντα τῇ θεότητι, πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος, ἐκ σοῦ Θεοῦ ἀπορρήτως, ἐσωματώθη Παρθένε, δι' οἴχτον ἀγορῶμενος, τὸ τοῦ Ἀδάμ παράπτωμα, νέος Ἀδάμ γενόμενος· ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπύλις.

16 Νοεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ελαίου.

Τὸ ἑσπέρας ψάλλομεν στιχ. 6 ἤχ. δ΄.

Ὁ εἰς ὕψιστον κληθεῖς.

Ο ἐμβατεύων καρδίαις τῶν ἀνθρώπων, ὅτε σου τὴν ἐνθεον, γνάμην Ἀπόστολε, θεῖα προγνώσει ἐώρακεν, ἐξ ἀδικίας, καὶ ἐκ τοῦ Κόσμου τῆς ἀδικίας σε ἐλυτρώσατο· τότε σε παγκόσμιον, ὥς ἀπειργάσατο, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καταφωτίζειν, καὶ διαλάμπειν ἐγκλειυσάμενος. Οὐ καὶ τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἡξιώθης σαφῶς ἀναγράψασθαι· ὃν ἐκέλευε σώσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐκ Τελώνου κληθεῖς εἰς μαθητείαν, ὅτε σε ὁ Ἄναρχος, Λόγος ἐφώνησεν, ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος, καὶ κοινωνεῖν τῆς Βασιλείας ἐπαγγελιάμενος· τότε παμμακάριστε, πάντων ἀφήμενος, καὶ παραχώδους συγγύσεως, ἀναχωρήσας, αὐτῷ συντόνως ἐπήκολούθησας,

λούθησας, καὶ νῦν θεόπτα ἐμφο-
ρούμενος, τῆς ἀφράστου αὐτοῦ
θεωρίας τρανῶς, καθικέτευε σῶ-
σαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητικὴ τις σαφῶς δευδε-
ρία, πάλαι μὲν σε Ἅγιον, λίθον
τεθέαται, ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον
καὶ τῆς ἀπάτης, τὰς ἐλεπόλεις κα-
ταλειπόντα. Ὁ Λόγος δὲ πάν-
σοφε, ὁ ἐνυπόστατος, φῶς σε τοῦ
κόσμου καὶ κήρυκα, δικαιοσύνης,
καὶ ἀληθείας ἀποτετέλεκε, λελαμ-
πρυσμένον ταῖς λαμπρότησι, τοῦ
τρισηλίου φωτὸς πανσεβάσμι· ὃν
ἐκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'.

Καλοῦντι Χριστῷ, πρὸς μα-
θητιαν οὐράνιον, προθύμως ἠκο-
λούθησας θεοληπτε, πᾶσαν σχο-
λὴν φροντίδος γήινης, ὑφ' ἐν πα-
ρυσάμενος· ἐπαξίαν γάρ τῆς ἀνω
βασιλείας, γνώμην εὐπειθῶς ἀνα-
λαβόμενος, τῆς χαμαιζήλου πο-
λιτείας, καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης,
Εὐαγγελιστῆς ἀπὸ Τελώνου γε-
νόμενος, εἰς τὸ ἐν τῶν ἐν σκότει
χρηματίσας, καὶ πεπλανημένων
ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· νῦν δὲ
πρεσβευτὴς παντὸς τοῦ κόσμου
θερμότατος, καὶ τῶν σὲ γεραιρόν-
των Ματθαῖε, φύλαξ σωτηρίας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια
ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Τῆ τῶν λόγων σου σάλπιγγι,
τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας, εἰς
θεοῦ ἐπίγνωσιν παναοίδιμε, καὶ
τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα, ἐκ
γῆς ἀπεσόδησας, καὶ εἰς μίαν τοὺς

πιστοῦς, τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας, καὶ
πρεσβεύεις νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ
κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πί-
στει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσεβά-
στον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ σε, καθο-
πλίσας τοῦ Πνεύματος, κραταιὸν
ἀνέδειξε παλεμητόρα, κατὰ τῆς
πλάνης Ἀπόστολε, Χριστὸς ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν, παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρά,
τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· ὃν ἐκέ-
τευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυ-
τρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦν-
τας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος,
διακύψας Ἀπόστολε, πλοῦτον τὸν
ἀκένωτον κατενόησας· καὶ ἐξ αὐ-
τοῦ ἀρυσάμενος, τὴν χάριν τὴν ἀ-
φθονον, ἡμῖν εὐαγγελικῶς, πᾶσι
ταύτην διενειμας· καὶ πρεσβεύεις
νῦν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυ-
τρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦν-
τας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος κλ. β'.

Εκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης,
πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς, ὡς
ἀετὸς ὑψιπέτης, παραδόξως ἀνέ-
δραμες, Ματθαῖε πανεύφημε, τοῦ
γὰρ καλύψαντος οὐρανοῦς ἀρετῆ,
καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πᾶσαν
τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ
ἀκολουθήσας τοῖς ἰχνεσι, μιμητῆς
διάκμους ἐν πᾶσιν αὐτοῦ πεφανέ-
ρωσαι, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην,
ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τοῖς πειθαρχοῦ-
σιν εὐσεβῶς, τοῖς θείοις προ-
στάγμασιν· ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδη-
γησον,

γηρον, εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστῃ,
καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Απόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγε-
λιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλε-
ήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφε-
σιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον ἦχος δ'.

Ὁ ὕψωθεῖς.

Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγὸν ἀπορ-
ρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προ-
σθρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπο-
ρος πανάριστος, πλοῦτον κομισά-
μενος, τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν
ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον,
καὶ τῶν βιβλίων ἠγειρας ψυχὰς,
καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρί-
σεως.

Τῆ 16 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν
μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐ-
αγγελιστοῦ Ματθαίου.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγὸν, ἀ-
πορρίψας ἐμφρόνως, Χριστῷ κα-
τηλούθησας, ὡ Ματθαῖε θεό-
φρον· τοῖς ἔχνηςι δὲ τοῖς αὐτοῦ,
θαυμαστῶς ἐπόμενος, ἐν μετοχῇ
ἐγγερόνεις, τῆς αὐτοῦ βασιλείας,
καὶ τῆς δόξης κοινωνός, καὶ μύ-
στις τῶν ἀπορρήτων.

Θεοτοκίον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου, Θε-
οτόκε Παρθένε, αἰς τὸν κτίστην ἐ-
βάστασας ἑπαρον εἰς πρεσβείαν,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, ὅπως ρύ-
σῃται ἡμᾶς, πάσης πείρας Δαιμό-
νων, καὶ τοῦ τυχεῖν Πανάμωμε,

τῶν μελλόντων ἐκείνων, ἀγαθῶν
ἀξιώσασι.

Εἰς τοὺς αἶνους ἰσθῶμεν στίχους δ'·
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τρία,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

ἦχος δ'. Ἐδικας σημείωσιν.

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτοει-
δῆς ὡσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ
Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγα-
σας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεο-
γνωσίᾳ καὶ ἀπεδίωξας ἀγλήν, πο-
λυθείας Ματθαῖε πάνσοφε· διό σου
τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιάγαστον
σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν,
ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Εν ὕψει καθήμενος, θεογνωσί-
ας Ἀπόστολε, ὑπέδειξω τοῦ Πνεύ-
ματος, τὴν αἴγλην φανεῖσάν σοι,
τοῦ πυρός ἐν εἰδεί, καὶ γλώσση
πυρίνῃ πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς,
τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον· διό
σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον
γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου σήμε-
ρον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Εβρόντησας πάνσοφε, τῇ οἰ-
κουμένῃ διδάγματα, ἱερὰ καὶ σω-
τήρια, καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας, εἰδω-
λομανίας, τὴν κτίσιν Ματθαῖε, καὶ
κατεφώτισας λαοὺς, Εὐαγγελίου
ταῖς ἐπιλάμψεσιν· εἰδώλων τὰ τε-
μένη δὲ, καταστρεφάμενος χάριτι,
Ἐκκλησίας εἰς αἰνεσιν, τοῦ Θεοῦ
ᾠκοδόμησας.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσματι σήμε-
ρον πιστοί, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σε-
πτοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελι-
στοῦ Ματθαίου· οὗτος γὰρ ρίψας
τὸν ζυγὸν, καὶ τὸν χρυσὸν τοῦ
τελωνείου, ἠκολούθησε Χριστῷ,
καὶ

καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου. Οὗτος ἐχρημάτισεν ὅθεν ἐξήλθε προφητικῶς ὁ φρόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρὸςθεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

17 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν στιχ. 3 τῆς ἡμέρας καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἥχος πλ. δ'.

Τί ἡμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη καθυπέταξας τῷ νῶ· θεωρόν; ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας τὸν καρπὸν· ἐνθεοῦ τῆς ὀπτασίας ἀξιούμενον, καὶ δόγματα, οὐράνια μυούμενον· ἱεροουργὸν ἱερώτατον, θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὀδηγὸν τῶν πλανωμένων, καὶ νοσοῦντων· ἰατρόν· χορηγὸν τῶν πρὸς τὴν χρείαν, τοῖς αἰτοῦσι δαψίλη· διώκτην, τῶν δαιμόνων ἰσχυρότατον, ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· Προφητικῶς διαλάμποντα, χαρίσματιν ἀξιάγαστε· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω Γρηγόριε; καθαίρετὴν τῆς ἀθέου, δυσσεβείας καρτερόν· ὀριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· εἰρήνης βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· πολέμων, καταλύτην ἀκαθαίρετον· ἐν

ὄρεσι δικαιοῦμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἥχος πλ. β'.

Εἰς βάθος θεωρίας, ὑπελθὼν πανσόφως ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμύθησιν τῆς Τριάδος φανέρωσιν, καὶ Πνεύματι προβλέπων, ἀκλινῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθῶδη μεταποιήσας, καὶ νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας· ζοφειῶν, τοὺς διώκτας ἐπεισας πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· καὶ στυλὸς εὐσεβείας ἀρετῶν ὄφθεις αὐτοῖς, τῶν θαυμάτων ὑποφῆτης ἀνηγορεύθης. Διὸ δυσωποῦμέν σε, μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τὸν σωτήρα δυσωπῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήρου. Δόξα ἥχος πλ. β'.

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθη σοὶ σοφὴ κατὰ τὸν Δανιήλ· ὡς περ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον, αὐτῷ τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοὶ· διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος πλ. δ'.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπανουμιᾶν ἐκτίσω τὰ κατορθώματα, ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτε ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Τὸ πρωτὶ. Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημειοῖς φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῆ θαυματουργὸς, τὴν κλησιν, ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Τῇ 17 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Λάζαρος ὁ ζωγράφος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ζαχαρίας ὁ σκυτοτόμος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Λογγίνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γεννάδιος ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ Βατοπακιδίου ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Γεννάδιος καὶ Μάξιμος, Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξασπαστεῖλαριον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώτων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἰεράρχη, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτο· ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτακίον.

Ο πῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας φρονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανούργος, καὶ τῆς Ἐδέμ ἐξόριστον, ποιήσας με θανατοῦται, τῇ σῇ γεννήσει Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ψάλλομεν τὰ ἐσπέρια. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

18 Νοεμβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Ἐσπέρια ψάλλομεν στιχηρὰ β, τοῦ ἁγίου Πλάτωνος 3 εἰς ἤχον πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πλήρης γενναίου φρονήματος, τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπήν, καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον, τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέφερες, τὴν δι' αἰῶνος ἀποκειμένην σοι, δοξάν θηρώμενος, τὴν μὴ διαπίπτουσαν, καὶ προορών, τὴν διαιωνίζουσαν μακαριότητα.

Ἦσαν ὑπερβάς τὴν αἰσθησιν, καὶ πρὸς τὴν ἀνω ζωὴν, μεταθεῖς τὴν διάνοισιν, λογισμῶ θεόφρονι, καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι, τῆς εὐτελείας, καὶ ταπεινότητος, τῶν ὀρωμένων, καταπεφρόνηκας. Ὅθεν ξεομένος, καὶ πυρὶ φλεγόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀνδρικώτατα, διεκαρτέρησας.

Ἦσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἐφοδον, καὶ διωκτῶν τὰς ὀρμάς, καταλύσας τῇ χάριτι, τὸν τῆς νίκης στέφανον, ἀνεδήσω πανόλβιε, τῆς ἀκηράτου ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς ἀφράστου καταξιούμενος, θείας ἐλλάμψεως· ἐνθα νῦν γενόμενος, ἀμαρτιῶν, αἰτῆσαι τὴν ἄρεσιν, τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ εἰς τὸ τέλος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Φοβερά καὶ παράδοξα, τὰ τρόπαια Κύριε τοῦ Μάρτυρός σου. Τῶν γὰρ ἀλίεων ζηλώσας τὴν παθρότητα, καὶ τὴν Σκηνοῤῥάφου
Θεο-

Θεολογίαν, τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν, καὶ τὴν Στωϊκὴν φιλοσοφίαν, λόγοις καὶ ἔργοις κατέρραξε ἀποδαρείς δέ, καὶ τὴν κάραν ἐκτραθείς, τῆ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ, τὸν ἐγθρόν ἀπέπνιξεν. Ἄλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος, ὁ παρρησία κηρύξας τὸ ὄνομα Χριστοῦ τῷ μέγα, αἰτησάι θαυματουργεῖ Πλάτων Παμμακάριστε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτικίον, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τὸ πρωί. Κοντάκιον. Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ ἅγια μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἀπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῶ σου ἐνθα νῦν, μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ἄσμασι, σὰς ἀριστείας Πλάτων ἡμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν Βαροβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Τῇ 18 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὸ ἅγιον Νήπιον ἐβαστήθη παρὰ τοῦ ἐπαύρου ποῖον Θεὸν κρέπει νὰ πιστεῖτ', καὶ ἀποκριθὲν, τὸν Χριστὸν, ζῆσει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ῥωμανὸς ὂν ἐκ Παλαιστίνης καὶ ἱεροδιάκονος ἐν Καισαρείᾳ, δι' ἀγχόνης τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ζαχαρίας διάκονος τῆς ἐν Γαβείροις Ἐκκλησίας, καὶ ὁ Ἄλφαιος ζῆσει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Φυναῖκες ἀκουσίτητε,

Ορθὸν σου τὸ ἀήτητον, Μεγα-

λομάρτυς ἐνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασάνων πειρανέχων ὄν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερνήθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε· διὸ καὶ νῦν στερηρόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας ὄντως· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠύδοχησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοστόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

19 Νοεμβρίου τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἄβδιου, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαρλαάμ.

Ἐσπέρας ψάλλομεν 3 τοῦ Προφήτου Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος λαμπρόν, Ἄβδιου γενόμενος, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, Θεοειδέστατον, Προφητείας τρόπον καὶ μελλόντων πρόγνωσιν, καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας. Καὶ νῦν ἡκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς χαρακτηρίζεται Θεὸς, πρώτοις ἰδιώμασι, καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσμασι, τούτων σὶ ἐνδοξοί, καὶ σεπτοὶ Προφῆται, μετοχῇ καὶ χάριτι, δευτέρως κατὰ θέσιν μετέχουσι, καταλαμπρύνοντος, τοῦ Κυρίου τοῦς θεράποντας, τοῦς οἰκίους, ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Αὐτοῦ πληρούμενος φωτὸς, καὶ

καὶ δόξαν ὠσόμενος, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ παριστάμενος, τῷ Δεσπότη πάντων, Ἀβδίου μακάριε, καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος· αὐτὸν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ψάλλε καὶ 3 τοῦ ἁγίου εἰς τὸ τέλος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίρε φωτὸς καθαρῶτατον, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτικά. Τοῦ Προφήτου σου.

Καὶ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ 19 Νοεμβρίου εορτάζομεν, τὴν μνήμην τοῦ προφήτου Ἀβδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Βαρλαάμ ὁ Ἀντιοχεὺς βασανισθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἄλης ὁ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα στρατιῶται, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Ἄζη πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι δώδεκα στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀγάπιος, θηρίοις σπαραχθεὶς, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνθίμος, Θαλαλαῖος, Χριστοφόρος, Εὐφρημία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ὁ ἅγιος Παγγάριος, ἀβλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

20 Νοεμβρίου, προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναφῷ Εἰσόδου τῆς Ἱεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίστραξ, ἱστώμεν

στίχους 6 καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἤχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν ἀειπαρθένον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσαι ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς νηπιόθεν ἐμβιβάσεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύχσας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· ᾧ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθη τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ὁμοία.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις Πάτερ, παρεστῶς παρῶρησά, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου, τοῖς ἐπί γῆς, ἐκτελοῦσαι τὴν μνήμην σου, τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν, καὶ τῶν παθῶν, δωρηθῆναι κατεκέτευσ.

Τῶν προσευχῶν τῇ ἀρεπῇ, Πάτερ Γρηγόριε, τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας, ἐκτεμῶν καὶ νεώσας, ἀρότρῳ ἐγκρατείας, τὴν γῆν τῆς ψυχῆς, κατεβάλου τὰ σπέρματα, τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, διῶν ἡμῖν, ἐκβλαστάνεις ἱαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον, κα-

λοῦμεν Ὅσπερ, ὡς ἡσυχίας φίλον,
ἀγρυπνίας ἐργάτην, καὶ στήλην
σωφροσύνης, καὶ προσευχῆς, ἐν-
διαίτημα ἄσυλον, καὶ τῶν θαυμά-
των ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν τῶν
τιμῶντων σε Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, φύλ. 206.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια
τοῦ ἁγίου Πρόκλου, ἤχος δ'.

Ἐδώκας σημειώσαν.

Δογματῶν φαιδρότητι, καὶ τῇ
τοῦ βίου λαμπρότητι, εὐσεβῶς κα-
τεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε,
τὴν ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας, στύλος εἰδείχθης ἀληθῶς,
καταφωτίζων πάντας τοὺς λόγους
σου. Διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ ἐν
φαλμοῖς τε καὶ ἄσμασι, τὴν ἁγίαν
καὶ πάνσεπτον, ἐορτάζομεν μνή-
μην σου.

Στίχ. Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Λαμπρῶς ἐδογματίσας, καὶ
θεοφρόνως ἐκήρυξας, Θεοτοκον
τὴν ἀχραντον, Κόρην τὴν κυήσα-
σαν, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων, Κτι-
στην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Ἄ-
γιον τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
δι' ἡμᾶς ἀνθρώπων, γενόμενον θε-
λήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύ-
σεως καὶ Νεστόριον ἡσχυνας, ἀ-
σεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντηλῆσας, τῶν
χρυσανγῶν παναοίδιμε, τοῦ σοφοῦ
Θεοκλήρου· οὐπερ καὶ διάδοχος,
καὶ τῆς εὐσεβείας, ὠφθῆς καὶ κα-
θέδρας, ἐπιστηρίζων διδασκῆς, τῆς
ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποιμνιον·
καὶ τούτου τὸ ἀγνότατον, καὶ

πανσεβάσμιον λείψανον, ὡπερ
κόσμον τερονότατον, τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα καὶ νῦν, ἤχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τὴν
μόνην ἀμώρητον ἐγκωμιάσωμεν,
τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχ-
θεῖσαν, καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖ-
σαν, τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προ-
ρισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχά-
των τῶν χρόνων ἀναδειχθεῖσαν
Θεοτόκον. Κύριε, πρεσβείεις αὐ-
τῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχοι
ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων, ἤχος δ'.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προσέορτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται, σήμε-
ρον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντί-
θετον, καρπὸν ἐλυστήσασα, τὴν
μόνην ἀειπαρθένον· ἦν περ δὴ καὶ
προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα,
σήμερον γηθουμένη, τῷ ναῷ τοῦ
Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν τοῦ Θεοῦ
Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογ. Κάθισμα ἤχος
α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀίνεσατε παρθένοι, καὶ μητέ-
ρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε,
ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἀχραντον
Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νη-
πιάξουσα ναῷ, τῷ τοῦ Νόμου προ-
σηνέχθη, ὡπερ νῶς Κυρίου ἀ-
γιώτατος. Διὸ ἐορτὴν πνευματι-
κὴν, τελουντες ἀνακράζωμεν Χαί-
ρε Παρθένε δόξα τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων.

Μετὰ

Μετὰ τὴν 6'. Στιχολογίαν, Κάλεσμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαβὶδ προσδοποίησον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑποδέξαι, τὴν Βασιλίδαν ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκδόησον· Εἰσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλείως· εἰσελθε, ἧς ἡ δόξα κεκρυμμένως νοεῖται· ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάζειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Κοντάκιον Προεόρτιον, ἦχος δ'.

Επεφάνης σήμερον.

* **Ε**υφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπαντα, ἐν τῇ εὐσήμενῃ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῇ 20 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπόλιτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Πρόκλος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 431.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δάσιος, ζῆρει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νησῆς καὶ Ἰωσήφ οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἐν Περσίδι ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Εὐστάθιος, Θεσπέσιος, καὶ Ανατόλιος, ζῆρει τελειοῦνται εἰς τὴν Νίκειαν πόλιν τῆς Ἀσίας, ἐν ἔτει 330.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θεόκτιστος ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 829.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώτων σε.

Τὴν σάρκα καλυπέταξας τῷ νοῦ σου, καὶ ἡσκήσας θεόφρον μεγαλοφρόνως· ὄθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος, ἀντανεκλάσεις ἔλα-

βες, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τοῦ ἁγίου Πρόκλου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ος ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τῶν ἐκείνου γέγονας, θρόνον ἐνδοξοῦ Πρόκλε, διάδοχος θεοκήρυξ· καβαλῶν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν, Θεοτόκον κυρίως, καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἀγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον· μετ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποιμνῆς σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν Ἀγίων Ἄγια, ὑποδέξασθαι ταύτην· καὶ σὺν ἡμῖν, ἅδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ψάλλετε τιμῆσωμεν, τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου, παραδόξως τεχθεῖσαν, Θεόνυμφον Μητέρα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσιτε, προσπανθήσωμεν ταύτη ἐν τῷ ναῷ, εἰσιούσῃ εἰς τὰ ἅγια.

Στίχ. Απενεγθῆνται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἀνὴρ ποικίλα περιδρεψάμενος, ἐκ νοητῶν λειμῶνων, τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους ἁρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, καὶ

προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῆ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Σίγ. Ἀπενεγθῆσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐὐτρεπιέσθωσαν πύλαι καὶ ἀνοηγέσθωσαν, αἱ τοῦ ναοῦ Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης, καὶ μόνην ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν, ὑπόδεχέσθωσαν χαίρουσαι, καὶ Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα ἀνυμνεύτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α΄.

Αγαλλιᾶσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνῃ βραδέτωσαν, ἐπὶ τῇ λίαν παράδοξῃ, μεγαλειᾷ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πόλις, ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυρήσασα ἐκ στείρας ἀκάθου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ, ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαβὶδ κρούων τὴν κινύραν Ἀπενεχθήσονται φησι τῷ Βασιλεῖ παρθενοὶ ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται ἕσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδοξοι τοῦ ἱλαστήριου αὐτοῦ, ἀνατραπῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυτως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὁρθροῦ καὶ ἀπολυσις.

21 Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τὰ Εἰσόδια τῆς Ἱεραγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀρχία καὶ ἰχθύος καταλυσις.

Εἰ τούτοις ἐν Κυριακῇ προηγούνται τὰ Ἀναστάσιμα. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπε-

ρινῷ, μετὰ τὸν προσημακόν, στιχολογῶμεν τὸ ἁ. Κἄθισμα, τὸ Μικαρίου ἀνὴρ· καὶ εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα ψαλλομεν στιχηρά προσόμοια εἰς στίχους ἡ. ἦχος πρῶτος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσομεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἐμφυχὸν Κιβωτὸν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν. Προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφῶς τῇ σαρκὶ νηπιόουσα καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέγεται, εὐφραίνόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον Ναὸς ὁ ἐμφυχος, τῆς ἁγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη ἀγνή, προσφέρεται τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ, καὶ ἡ Ἄννα τῷ Πνεύματι. Καὶ παρθενικαὶ χορεῖται, τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δοξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένη Μητηρ Θεοῦ. Διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλήλασθαι. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου προσέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ δοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἔτερα προσόμοια. Ἤχος δ΄.

Ἐἰς γενεαῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια, ἡ ἁγία καὶ

καὶ ἄμωμος, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγνώστου Ναός, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρήτων, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψαι καὶ φωτίσαι, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄνα θ ἡ πανεύφημος, ἦν ἐκέρουξαν, Θεοῦ Προφήται ἐν Πνεύματι, καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν ἱερῶς ἀνατρέφεισθαι. Ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότητος τῶν ὀλων, Θεὸς θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ δ'.

Μετὰ τὸ τευχθῆναι σε Θεόνομφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον, τροφὴν κομμάτων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν σοὶ σκηνώσαν. Διὸ ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπιγῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Ἐξοδος. φῶς ἱερὸν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Τῆς ἐξόδου τοῦ ἀναγνώσματος.

Ελάλητε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσίοσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμῶν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, ἐπὶ τὴν ὄψαν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃς τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκευῆ αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἁγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἔδυνῆθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Εγένετο, ὡς συντελέσει Σολομῶν τοῦ οἰκοδομησῆαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, ἐκ πολεμῶ. Δαβίδ.

Δαβίδ· αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἤραν οἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκήνωμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν αἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς Ἁγία τῶν Ἀγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἐθήκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς, ἐν Χωρὲθ ἅ· διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐβῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργοῦν ἐκ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἀγίων τῆς ἐξωτερῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη

αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κἀθήται ἐν αὐτῇ τοῦ ραγεῖν ἄρκον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσθήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Ἐἰς τὴν Λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος α΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιᾶσθε σήμερον, ὁ Οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη, ἡ κατὰ Ἀνατολάς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα, ἐκ στεῖρας ἀράρκου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθείσα εἰς κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ ὡς ἄμωμος προσφορά προσάγεται. Ἀγαλλιᾶσθε ὁ Δαβὶδ, κρούων τὴν κιθῶραν. Ἀπενεχθήσονται φησι, τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται. Ἐσὼ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἐνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραπῆναι εἰς κατοικήσιν, τοῦ πρό αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀβρῦστως γεννηθέντος, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος δ΄. τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος Ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέ-

ποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια ἀλλάσσονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, ἑορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριήλ ἐκδοήσωμεν, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν. Τὴν ἐκ τῶν προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῶ προσενηχθεῖσαν τὴν πρὸ αἰῶνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαριόσυνος, καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. Σήμερον γὰρ ἡ πρὸ τόκου Παρθένης, καὶ μετὰ τόκον Παρθένης μείνασα, ἐν Ναῶ ἁγίῳ προσάγεται. Καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ πρέσβυς, ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου, καὶ βοᾷ γηθοσύνῳ. Ἦγγικεν ἡ προσδοκία τῶν Ὀλιθομένων, ἐν Ναῶ Ἄγιῳ ὡς ἅγια, ἀπερωβήθηται εἰς κατοικίαν τοῦ παντάνακτος. Ἐφρανήσῳ Ἰωακείμ ὁ Προπάτωρ, καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω, ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ, ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν, τὴν ἀμωμον δέσποιναν. Μητέρες συγχαρήτε, Παρθένοι σκιρτήσατε, καὶ στείραι συγγορεύσατε: ὅτι ἠνώξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν Βασιλείαν, ἡ προορισθεῖσα

παντάνασσα. Χαίrete λαοὶ καὶ ἀγαλλιάσθε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προτόμια ἦχος πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὄρωντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφεῖναι σεπτῶς, τὴν παθόνον μόνην καὶ ἀμώμητον πρὸς ἡν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐδόθη, Πύλη Κυρίου, τοῦ ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε: ἔγγιον γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἦδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τευθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπνεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγγὴν Ἄειπαρθενον, προσάγει μετ' εὐπροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ προσκαλεσμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεανίδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα, ἅπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενέθῃτι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐώδες θυμίαμα, εἰσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτομαῖζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ εὐκλήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπνεχθήσονται ἐν εὐπροσύνῃ.

Ἐνδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεοχώρητος Ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, καὶ Νεανίδες αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται, σκιρτᾷ γεννητῶρων,

ρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορευόντες, ὅτι ἔτακον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν· ἥτις περιχορευούσα, εἰς εἶτα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ Πανάμωμος, Χριστοῦ ὡφελή Μητέρα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στήθη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίζωμεν, καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν. Τὴν προεκλεγθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν εἰς κατοιικήτηριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι λαμπάδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς ἀειπαρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον πρόδοον. Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀπολέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ Κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένη, τῇ αἰὶ πρεσβευούσῃ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δέικνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν,

Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστον ἡ ἐκπλήρωσις. Ἐκ γ'.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν. Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρισώμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν. Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνῆς, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ καὶ τεχλεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶων ἐπαγγελίαν. Τῷ βίῳ δὲ ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρώς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀνατεθεῖσα, ὡφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θεοῦ Φωτός. Μεγάλῃ ὄντως, ἡ πρόδόός σου, μόνῃ Θεό-νυμφε καὶ ἀειπάρβενε.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαυὶδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἀ-φωτοφόρος θεῖα λαμπάς, καὶ χαῖρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῷ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βασιλεῖος υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκράυγαζε· Χαῖρε θαύμα παγκόσμιον.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ ἄ' Ἀντιφωνὸν τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Ἄκουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνων
τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ
σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου,
καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλ-
λους σου.

Στίχ. Ἐξηφύζατο ἡ καρδία μου λόγον
ἀγαθόν. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν,

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνατίθασα
Μαριάμ. φύλλα 24. Ὁ Ν'. Εἶθ' οὕτω.

Δόξα, ἤχος β'.

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος,
τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν ναῷ
εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι,
εἰς θεῖαν κατοίκησιν. Λαοὶ ἀγαλ-
λιάσθε. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησάν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελον, ἤχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Αἰτήν.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ἦδη Ἄ. ἤχος δ'.

Ἄνοιξέ τὸ στόμα μου.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ Θε-
σαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος
βρούσαν, πηγὴν ἀείνισον, τὰς τῆς
γνώσεως, αἰτουμέν σου βανίδας,
ἐπόμβρισον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν
σε αἰεὶ.

Υπέρτερος Πάναγνε, τῶν Οὐ-
ρανῶν χρηματίσασα, Ναὸς καὶ
Παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,
ἀνατίθεσαι αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι,
εἰς θεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρου-
σίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτό-
κος τῆς χάριτος, πάντας κατε-
λάμπρυνε, καὶ συναγάγετο, τὴν ὑ-

πέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμη-
σαι, πανήγυριν ἄσματος, δεῦτε συν-
δράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς
ἀδιόδοτος, τὰς πύλας διάρασα,
τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προ-
τρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας,
τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατροφήσαι
αὐτῆς.

Κανὼν δεύτερος. Ποίημα τοῦ κυρίου
Βασιλείου. Ἦδη Ἄ. ἤχος α'.

Ἦδη ἐπινίκιον.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεο-
στόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ
πανηγυρίζομεν, πνευματικὴν ἐορ-
τήν· ἐν τῷ ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶ-
ρον προσφέρεται.

Ἐλατὶ ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεο-
τόκου, τὴν ἔνδοξον πρόσδον· τῷ
ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ
Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς,
δῶρον πολύτιμον. Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ
Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ
πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν
τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσε-
βῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Βαρῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν
ἄλουργίδα, φορέτα· Πανάχραντε,
προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς
καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν
βροτῶν, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται
δοξάσατε. Ἦδη Γ'.

Τοῖς σοῖς ὑμολόγοις.

Νυμφοστόλος σήμερον εἰδείχ-
θη, τερπνὸς τῆς Παρθένου, ὁ Να-
ὸς, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν
ἔμφυχον πατῆρα Θεοῦ, τὴν κα-
γαράν

θαράν και άμωμον, και λαμπρότε-
ραν πάτης κτίσεως.

Δαβιδ προεξάρχων της χορεί-
ας σκιρτά και χορεύει: σύν ήμιν,
και Βασιλίδα κράζει σε, πεποικι-
μένην "Αγρανιτε, περισταμένην
Πάναγιε, έν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλει
και Θεῷ.

Εξ ης ή παράβατις προήλθεν,
ή πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, έν
ταύτης ή ανόρθωσις, και άσθρασία
ήνθησεν, ή Θεοτόκος σήμεραν,
προσαγομένη έν τῷ οίκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν "Αγγέλων στρατη-
γίαί, και πάντων ανθρώπων ή πλη-
θύς, και πρό προσώπου Πάναγιε,
προτρέχουσί σου σήμεραν, λαμπα-
δηφόροι κράζουσαι, τά μεγαλειά
σου έν οίκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δευτερος.

Στερεωθήτω ή καρδία μου.

Πανηγυρίζωμεν φιλέορτοι, και
συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, έν
τῇ αγία "Εορτῇ, εὐωχοῦμενοι σή-
μερον, Ουγατρος του Βασιλέως,
και Μητρος του Θεου ήμῶν.

Ιωακείμ εὐφραίνου σήμεραν,
και αγάλλου "Αννα τῷ πνεύματι,
τήν γεννηθεΐσαν εξ ὑμῶν, τῷ Κυ-
ρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσιν
ὡς δάμαλιν, σεμνήν τήν Πανά-
μωμον. Δόξα.

Φῶς ο Πατήρ, φῶς ο Υἱός αὐ-
του, και τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Πα-
ράκλητον ὡς γὰρ "Ηλίου εξ ε-
νός, ή Τριάς άπασράπτουσα, θεί-
κως λαμπαδουχεΐ, και συντηρεΐ
τάς ψυχάς ήμῶν. Καί νῦν.

Σέ οί Προφήται προεκήρυξαν,
κιωτῶν σεμνή αγιάσματος, θυ-

ματήριον γυροῦν, και λυχνίαν
και τράπεζαν και ήμεΐς ὡς θεο-
χώροτον, σκηνήν ανυμνοῦμεν σε.

Καταβαΐα. Τῷ πρό τῶν αἰῶνων.

Κάθισμα, ἄχος δ΄.

Κατεπέλαγη Ιωαῶφ.

Αναδόχσον Δαβιδ, τίς ή πα-
ροῦτα εορτή, ήν ανύμνησάς ποτε,
έν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς Ου-
γατέρα Θεοπαΐδα και Παρθένον,
άπενεγθήσοται φησι, τῷ Βασιλεΐ
μυστικῶς, Παρθένοι ὀπισθεν αὐ-
της, και αΐ πλησίον αὐτης· και
θαυμαστήν εργάζου και παγκό-
σμιον, τήν "Εορτήν τοΐς κραυγά-
ζουσιν· ή Θεοτόκος, ήμιν επέστη,
της σωτηρίας ή πρόξενος.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

'Οδη δ΄. Τήν ανεξιχνίαστον.

Πύλην ἀδιόδευτον ο του Θεου,
οίκος εΐσδεχόμενος σήμεραν, επαυ-
σε Νόμου, τήν λατρείαν και σκι-
άν, ὡς αληθῶς επέφανε, κράζων
τοΐς έν γῆ ή αληθεία.

Φρος τὸ κατασκιον ο προσορῶν,
πάλαι "Αβδακούμ προεκήρυξεν, έν-
δον χωρησαν, τῶν αἰούτων του Να-
ου, τάς ἀρετάς εξήνθησε, και κατα-
καλύπτει τά πέρατα.

Γδωμεν παράδοξα πάσα ή γῆ,
ξένα και εξάΐσια πράγματα· πῶς
ή Παρθένος δι' "Αγγέλου τήν τρο-
φήν, εΐσδεχομένη σύμβολα της οι-
κονομίας κομιζεται.

Ναός και παλάτιον και οὐρα-
νός, έμφυχος ὀφθειτα Θεόνυμφε,
του Βασιλέως, έν Ναῶ τῷ νομι-
κῷ, αφιεροῦσαι σήμεραν, τούτω τη-
ρουμένη Πανάχαρντε.

Κινῶν

Κανὼν δευτέρος.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Προφήτα Ἡσαΐα, προφήτησον ἡμῖν· ἢ Παρθένος τίς ἐστίν, ἢ ἔχουσα γαστήρ; Ἡ ἐξ Ἰουδα τῆς βίβης ἀναρυσθεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Αβιθὺ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἁγίου καρπός· εὐκλεής.

Εξάρξατε παρθένοι, καὶ ἄτατε ὤδας, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόσδον εὐφημεῖσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν ναῷ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἔορτάζουσαι.

Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάζομεν, Θεὸν ἀληθινόν, δι' ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξικραχίαι, ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἄπαντες πιστῶς προσκυνούντες αἰεὶ. Καὶ νῦν.

Κιέτευε ἀπαύστως, πανάχραντε Ἀγνή, δι' σαρκὶ ἐκύρησας, Υἱὸν σου καὶ Θεόν, ἐκ πολυτρόπων παγιδῶν τοῦ Διαβόλου, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καταβασιὰ. Βάθος ἐκ τῆς βίβης Ἰεσοκί.

Ἡλὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αγίασμα ἐνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἢ Πανάχνος Παρθένος, ἀνατεθείσα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ Παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνω εἰς ἐνοίκησιν συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτέ, πιστεῖ Ζαχαρίας ἀνεβόα, Σὺ εἶ τὸ λύ-

τρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ, σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ω τῶν ὑπὲρ ἐνοικίαν, (αὐμάτων σου Πανάχραντε, ξένη σου ἢ γέννησις) ὑπάρχει, ξένος ὁ τρόπος, ὁ τῆς αὐξήσεως, ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ, πάντα Θεοῦ μυστεῖς, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Αυχνία πολύρωτος, ὑπάρχουσα Θεόφυλος, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σκεπτοῖς χαρίσματιν Ἀγνή, τοῖς τῶν θαυμασιῶν σου, Θεοτόκε πνευμύνητε.

Κανὼν δευτέρος.

Τὸ σκεπνὸν ἡμῖν ἱξανέτειλεν.

Δακροπορορήσωμεν οἱ Ὀρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες, τὴν Θεομήτορα, δι' Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θύμῃ εὐπρόσδεκτον.

Αγαλλιὰσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον Δέσποινα, καὶ εὐφρανέσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ πατρὶ σου· δι' ὃ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προτάγεται. Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχον καὶ ἀείδιον, μίαν Θεότητα, δοξολογούντες προσκυνήτωμεν, τρισὶ προσώποις, φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότημον. Καὶ νῦν.

Αιμένα εὐδιον καὶ ἀπόρθητον, τειγὸς κεκτήμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιττάσει, Θεοκυθητόρ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καταβασιὰ. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ἡλὴ Γ'. Τὴν θεϊάν ταύτην.

Θ πάντα φέρωι τῷ ὀφθαλμῷ, εὐ-

γῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διό στεριώτεως, λύτας τὴν νότον ὡς εὐσπλαγγος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δωδῶρηται.

Γνωρίζαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσσεως.

Ὡς οἶκος οὔσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχαντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέτχες, τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε βασιλείον, δεξάμενος ναὸς Θεονόμρευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρρήθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἐκβατίν.

Κανὼν δευτέρος.

Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Εορτάσωμεν Πιστοί, ἐορτὴν πνευματικῆν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γὰρ, ἀγιωτέρη τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Εν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημῆσωμεν πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ. Δόξα.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐλές, τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώριστε Τριάς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Εν γαστρὶ σου χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος παντὶ, Θεομητορ γεγυνώς, προσῆλυθεν ἐκ σου, πανά-

χαντε, διπλοῦς τῆ φύσει, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβατῖα. Σπλάγγων Ἰωάνν.

Κοντάκιον ἤχος δ'.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος Ναὸς τοῦ Σωτήρος, ἡ πολυτιμότεος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ ἢ ἀνυμνοῦσιν Ἀγγελοὶ Θεοῦ, αὐτῇ ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ, καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν ἀηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμυχανῶ, τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἢ Ἀχραντος, μόνῃ ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν Κτίσιν, τὴν ὁρατὴν, καὶ τὴν νοουμένην. Διὸ ἀνευρημῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὁμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω. Αὐτῇ ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῇ 21 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὰ ἑξοδικὰ τῆς Ἱεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου προσεβίαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦδη Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευται.

Γδοῦ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἕκαστὸν εὐφρόσυνον, καταφαιδρύνον ἡμῶν, φυγὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῆς χάριτι, ἢ πανήγυρις τῆς Θεοτόκου σήμερον μεστικῶς εὐωγηθῶμεν.

Ἐδορυφορέϊτωςαν σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, ὃ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἄγγελων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθύς, καὶ βοάτωσαν, Ἐν τῷ ναῷ εὐσάγεται, ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ τοῦ γράμματος παρέδραμεν, ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτίνας ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου, Παρθενομήτορ ἄχραντε, ἕσαι εὐλογημένη.

Υποτέτακται τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὃ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πάσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος ὁμολογεῖ, ἐπέφραναν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δεύτερος.

Ἡ κάμιος Σωτῆρ ἐδρσιζετο.

Χορεύσωμεν εὐλιεῖροτοι σήμερον, ὁρμήσωμεν τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀπενεχθήσονται σοι, εἰς ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρὶ. Δόξα.

Δοξάσωμεν Τριάδα ἀχώρισον, ὁμνήσωμεν τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ, τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον. Καὶ νῦν.

Ἰκέτεε, ὃν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγγνον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, Θεογενήτορ σώσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβατικ. Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Ῥδὴ ἢ. Ὁ Εἰρκός.

Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὲ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν ὁ-

ψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν, γενεὴν πρὸς υποδοχὴν, ἐτοιμῆ Θεοῦ. Διὰ σου γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται. Διὰ καὶ χαίρων βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀχραντὸν ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτὲ, βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ ἱερεὶ, γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ δοθεῖσαν κάμοι. Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτὲ, ἐν Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, ζωῆς Μητέρα εἰσάγεις ἀληθινήν. Ἠνπερ τηλαυγῶς οἱ προσῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προσεκρύψαν, καὶ πῶς ναὸς γωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰκέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ, καλοῦσα τοῦτον ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν, μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα, προσάγειν τῷ παρέχοντι. Διὸ σκικρῶσα βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δεύτερος.

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Εὐφραίνεται σήμερον, καιδρῶς Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα ἡ ἀμειμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, εἰς ἐπαγγελίας, ἀγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαυὶδ καὶ Ἰεσαΐ· Ἰούδας σημνύνεται· ἐκ βῆλης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος,

γόνος, ἡ Παρθένος ἀγνή, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεὸς ὁ πρὸ αἰῶνων.

Ἐβλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Υμνεῖσθε Τρισάγιος, Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀμέριστος Μονάς, ἡ μία Θεότης, ἡ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ο ἀναρχὸς ἀρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τεχθεὶς ὡς ἡδύοχησε, Θεὸς τε καὶ βροτὸς, ἐκ Κόρης Παρθένου ἀναπλαττω ἡμᾶς, τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν.

Καταβασία. Θυζύματος ὑπερρυπῆς.

Ἡ Τιμιωτέρα, οὐ σιγολογείται.

Ἡ δὲ Θ'. Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Παναγίου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Ὁ Εἰσμέει.

Ως ἐμψύχω Θεοῦ Κιβωτῶ, ψευδέτω μεροσάμῳ χειρ ἀμυήτων· Χεῖλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιᾷσει βοᾷτω, Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Παναγίου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Ως ὑπέρακμπρον Θεοτόκε ἀγνή, ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἐγούσα κάλλος. Χάριν δὲ Θεοῦ, ἐμπιπλάμην οὐρανόθεν, φωτὶ αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεί, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας. Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Παρθένου ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Υπερίπταται Θεοτόκε ἀγνή, τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων. Σῶμα γὰρ ἐν σοί, κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, βόης ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοί· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἰσοδὸν τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου ἀγνή, ὁ νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον, ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα, καὶ ῥάβδον, ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ. Ὅθεν ἐκδιδάσκει σοὶ κράειν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἰσοδὸν τῆς Παρθένου ὁρῶντες καταπλήττοντο, πῶς θεαρέτως εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Μελῶδων σοὶ προκελάδει Δαβὶδ, λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως, κάλλι ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν περισταμένην, ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιμένην σε. Ὅθεν προφητεῶν ἐβόα· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεοκαιεῖ εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Θεοδόγον προθεωρῶν Σολομῶν, ἠνίξαστό σε πύλην Βασιλέως, ζωσάν τε πηγῇ ἐστραγισμένην· ἐξ ἧς τὸ ἀβόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὅν-

τως ἀνωτέρα πάντων ὑπάρχεις Παρθένη ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν θεοπροπῶς γὰρ εἰσπλήθεν, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

Διανέμεις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, γαλήνην Θεοτόκε τῇ ψυχῇ μου, βρύουσα ζωὴν τοῖς σέ τιμῶσι κατὰ χρέος. Αὐτὴ περιέπουσα, καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοῶν σοι, ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένη ἀγνή.

Κανὼν δευτέρος.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν προσενηχθεῖσαν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν ἱερῶν.

Σημείωσις.

Τὸ μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξαστικῶ.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἐκ τῶν δικαίων προήλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς, ἡ Θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτὸν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, ἱερῶ ἐν ἁγίῳ, ὡς ἁγία, εἰς τὰ ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφρημήσωμεν ὕμνοις, ἐν τῷ ναῷ τῷ νομικῷ. Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικὸς.

Σὺν τῷ Ἄγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήτωμεν πιστοὶ, χαῖρε πάγκαλε Νύμφη, χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἐλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν

σκότει ἀγνοίας, καθημένοις. Χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ἦμνον ἐπάξιον πάσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἄγγέλῳ Γαβριὴλ, ἀνακράζει βοῶσα, Χαῖρε ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλευτρώθημεν Πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινοῖοι.

Ἡ τῶν ἁγίων ἁγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σου ἀγνή, ἐλευθέρωτον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πικρῶς προσκυνούοντας τὴν εἰκόνα, τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν ἀνεδείχθης Παρθένη, ὡς τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐν μήτρᾳ χωρῆσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ὃν δυσώπει, ἐκτενωδῶς ὑπὲρ ἡμῶν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τῆς Τρισυπόστατου, καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὕμνουμένην ἀπαύστως, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, Τριάδα ἀχώριστον δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα προσκυνούτες εὐσεβῶς. Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἁνω στρατευμάτων.

Ἰπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνούοντας εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένη, Θεογεννητορ ὡς Θεὸν,

ὄν, τοῦ Κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευσ, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβάσι. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλῆσθαι.

Γυναῖκες ἀκουσίσθητε.

Ἦν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ Πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεοπαίδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. Σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἀνατραφῆνα Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἰστώμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμια ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγματίων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαίδρῶς ὁδοποιῶσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τοῦ μέλλον. Ναός γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπέβησεν, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δοξῆς παρβενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ Κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα, ἡ εὐσεβῶς, προσχομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένη ἄρτῳ πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας Κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν λόγον, ᾧ ὡς ναός, ἐλεγκτός καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανουγίσθῃ ἡ πύλη τοῦ Θεοδόχου ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ

πάντων Βασιλέως καὶ θρόνον σήμερον ἐν δοξῇ, ἔδον λαβὼν Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀρισιώτας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Λέντος Μαῖστορος.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ Πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῆς. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα Δάμαλις, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἀγγελλος, Χαῖρε μόνῃ ἐν γυναίξιν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος ἠδὲ Γ'· καὶ Γ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου ἦχος γ'.

Στίχ. Μεγαλόνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινωσὶν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας, τὸ τε ἅγιον κοσμητόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἧ ἦτε λυγνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἅγιον, χρυσοῦν ἔχουσα θυματήριον, καὶ τὴν κιβωτὴν τῆς διαθήκης περιεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσοῦ, ἐν ἧ στέμνος χρυσοῦ, ἔχουσα τὸ Μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ἰπέρανω δὲ αὐτῆς Χερουδὶμ δόξης, καταπαίζοντα τὸ Ἰλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντός εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς,

ρείς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἑαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων.

Ἀλληλοῦια.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου.

Ἐορτάζεται ἡ εορτὴ αὕτη ἀχρι τῆς κέ. τοῦ παρόντος μηνός.

22 Νοεμβρίου, τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλῆμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν εἴητος ς'. καὶ ψάλλοντες στιχηρὰ προσόμοια. Τῆς εορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἐ τοῦ παραδόξου θαύματος! προὑπογράφεται νῦν, τὸ ἐσόμενον ἀβρήτον, ἐν συμβόλοις σήμερον, ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ γὰρ κόσμῳ, θεῖον ἐκλάμψασα, νυμφαγωγεῖται, πρὸς ναὸν ἑνθεοῦ· ἦν εὐφημήσωμεν, ὡς ναὸν Θεότητος ὑπερφυῆ, ἅγιον ἀείφατον, τοῦ φωταδότου Χριστοῦ.

Ὅντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, Ἰωακείμ ὁ σοφός, σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν, τῷ καταξιώσαντι, θεῖον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς, τὴν Θεόπαιδα, κόρην Μαρίαν σαφῶς, δι' ἧς τῆς λύπης, ἐλύθη ὄφλημα· ἦν ἀνυμνήσωμεν, εὐσεβῶς γηρόμενοι· τῆς γὰρ χαρᾶς, ἐροζενος γεγένηται, παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῇ.

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν, καὶ προσεβάξωμεν νῦν, ταῖς

λαμπάσι τῆς πίστεως, καταλαμπρόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν πρόδόν· ναὸν Θεοῦ γὰρ, δόξη εἰσέρχεται, προμνηστευθεῖσα, σαφῶς τῷ Πνεύματι· ἧς εορτάσωμεν, τὴν τερπνὴν πανηγυρίαν, θεωπρεπῶς, πάντες εὐαχοῦμενοι, ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ζύλου σε.

Κλήμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἐνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, οἶον ἀπέσταξας, θείας ἐπιγνώσεως, ταῖς ἐν ὀδῷ ψυχᾶς, καὶ καρδίᾶς ἐπεύφρανας, τὰς σκυθρωπίζουσας, πλάνης ἀμαυρότητι, περικειμένας τε, ζόρου τῆς εἰδωλομανίας· ὅθεν γηθασύνως τὴν μνήμην, σοῦ τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Ἡόλις, τῶν Γαζαίων σε τιμᾷ, ρῶς τῆς ἐπιγνώσεως μάκαρ, διὰ σοῦ βλέψασα· ἡ Κολασσαίων δέ, τὸ θεῖον σῶμά σου, ὡσπερ ὄλβον κατέχουσα, τρυγᾷ τὰς ἰάσεις, καὶ τὴν ἀναβλύζουσα, χάριν ἐκάσποτε· ὅθεν, ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην, περιτωζομένη κινδύνων, ἐνδοξε Φιλῆμον, τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ἦίστει, σὺν Ἀρξίᾳ τῇ σεμνῇ, Ἀρχιππον σοφὸν ἱεράρχην, ἀνευφημήσωμεν, μέλποντες Φιλῆμονα, καὶ τὸν Ὁνήσιμον, ἱεροῦς βεσκήρυκας, σεπτῶς διδασκάλους, πλάνην τὴν πολυθεῖον, τοὺς ἐκριζώσαντας, λόγῳ, καὶ φυτεύσαντας, πᾶσι γινώσιν ἀληθείας· καὶ τούτων, εὐσεβῶς τὴν μνήμην εορτάσωμεν.

δόξα. Τῶν Ἀποστόλων, ἤχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως ἀνυμνήσωμεν, τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον, Ἀπίριαν καὶ Ἀρχιππον, τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ, χαίρετε, ἐκβοῶντες αὐτοῖς, τῆς οἰκουμένης φωστῆρες, Κολασσαέων προβόλοι. Χαίρετε, Ἀγγέλων ὁμοδαίτοι, οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι, καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηροῦσαντες, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἀπαλλάξαντες. Διὸ ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος, προσευῆσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ἤχος α'.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον. φύλλα 204.

Εἰς τὸν στίχον στίχηρά τῆς Ἑορτῆς.

ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐσραῆ.

Σήμερον ψαλμικῶς, τὰ στίχη τῶν παρθένων, ἀνάψαντα, λαμπάδας, ραιδρῶς ὁδοποιοῦσι, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ὅρος τὸ νογτὸν, τὴν τράπεζαν τὴν θείαν, τὴν γέφυραν, τὴν στάμνον, Προφῆτα ὑποδέχου, τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ, διάρας Ζαχαρίας, Προφῆτα ὑποδέχου, Θεοῦ τὴν θείαν πύλην, τὴν μόνην Ἀειπάροθενον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Σήμερον τῷ καθ' ἑσπέρην, φύλ. 216.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

ἤχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον τῆς ἁγίας Κυκιλίας, ἤχος δ'. Ὁ ὕμνωθις.

Τῆν νυμφευθεῖσαν, τῷ Χριστῷ ἔκουσίως, καὶ στολισθεῖσαν, ἀρεταῖς τὴν καρδίαν, θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν. Ηιστῶν ἢ πληθῆς αὐτῆ γὰρ κατήσχονεν, Ἀλμακίου τὸ θράσος, λάμψασα ὡς ἥλιος, μέσον ἐκζητούντων, καὶ μετὰ ταῦτα ὤφθη τοῖς ἐν γῆ, στήριγμα εἶον, τὴν πίστιν κρατούνασα.

Τῆ 22 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἑβδομηκοντα, Ἀρχιππου, Ὀνησιμου, καὶ Ἀπίριου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Κυκιλία καὶ ἅγιοι Μάστορες Βαλλεριανὸς καὶ Τιθοῦρτιος ἐν Ῥώμῃ, ζῆφι τελειοῦνται, ἐν ἔτει 288.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Στέφανος καὶ Μάρκος οἱ Ἀντιοχείης ζῆφι τελειοῦνται, ἐν ἔτει 290.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Προκόπιος ὁ Ἱεροσολυμίτης, ζῆφι τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μένιγγος ὁ Κναφρῆς, ζῆφι τελειοῦται, ἐν ἔτει 291, εἰς Πάρον.

Ὁ ὁσιος Ἀββᾶς ὁ Ἰσμαηλίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Χριστοφόρος, Εὐφημία, Θαλαλαῖος, Ἀνθίμος, Ἀγάπιος, καὶ Σιτίνιος ὁ Ἱερομάρτυς, ζῆφι τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Καλλιπτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Καὶ ὁ ἅγιος Θαδδαῖος ἐν τροχῷ βλαθεῖς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Ἀποστόλων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Ἀπόστολοι δεκνύμενοι, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, Ἀρχιππε ἱερώτατε, σὺν Ἀπίριᾳ, Φιλήμονι, καὶ Κυκιλίᾳ Μάρτυρι, ἱκεσίαν τῷ Κτίστῃ,

Κτίστη, ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε, τῶν τελούτων ἐν πίστει, τὴν ἱεράν, ὑμῶν μνήμην λύσειν λαβεῖν πταισμάτων· ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα, πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Η δάμαλις ἡ ἄωμος, ἡ πανάγαθος Κόρη, ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται, σήμερον παραδόξως· καὶ ταύτης προπορεύονται, Ἄσωμάτων τάγματα, καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι, μετὰ πλήθους παρτένων· ἦν ὁ θεὸς ἱερεὺς, ἐνγηγαλίσατο χαίρων.

Εἰς τὴν στίχον τῶν αἰῶν στιχηρὰ προσόμοια. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.
Φύλλα 218.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος δ΄.

Σήμερον ὁ Θεοχώρητος ναός. φύλ. 206.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις·

23 Νοεμβρίου τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν Ἀμφιλοχίου ἐπίσκοπου Ἰανίου, καὶ Γρηγορίου Ἀκραγαντίνου.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. σ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου, ἤχος δ΄.
Ἐδώκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αυτοκράτορα, τῶν παθῶν κληρωσάμενος, τῷ κρείττονι δέδωκας, νουνεγῶς παμμάκαρ, τὴν ἡγεμονεῖαν, κατὰ τοῦ χειρόνος ζυγῷ, δικαιοτάτῳ Πάτερ χρησάμενος, ἐντευθεν ἐπιτήδειος, πρὸς θεοπτεῖαν γεγένησαι, καὶ Θεοῦ κατανόησιν, ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας, καὶ τὰς ἀνέδρας διέλυσας, τῶν αἰρέσεων

οἰσι, δογμάτων ὀρθότητι, καὶ θεολογίᾳ, τῇ ἀκριβεστάτῃ, καὶ τὴν διαίρεσιν φυγῶν, καὶ τὴν κακίστην Πάτερ συναίρεσιν, ἐν ὁροῖς δὲ διέμεινας, τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, ἐν μονάδι Θεότητος.

Τέγνη σοφισάμενος, τὸν ἐπιγῆς βασιλεύοντα, τὸν ἐκείνου παρεδράμες, Υἱὸν ἀπροσκύνητον, συνετώς διδάσκων, ὡς ἀπροσκυνητοῦ, παρρωμένου τοῦ Υἱοῦ ἀγανακτήσει Πατὴρ θερμότατα, ὁ τοῦτον προαιώνιον, ἐκτετοκῶς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον, ὡς αὐτὸς οἶδεν ὅσιε.

Καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἤχος κλ. δ΄.
Ὁ τοῦ Παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερεῖ Γρηγόριε, ἀπὸ σπαργάνων Θεῶν, ἀνευδότος κολώμενος, ἀνευδότος νεύσει, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι καὶ δὴ πρὸς τοῦτου, καταλαμπόμενος, παθῶν διέβης, νύκτα καὶ ἡστραψας, φέγγος ἰάσεων, καὶ λαυμάτων χαρίτας, ἀποσοβῶν, ποικίλα νοσήματα, καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστέ Γρηγόριε, φωτοφανείας τὸν νοῦν, καθαρῶς ἀστραπτόμενος, τῶν παθῶν ἐκοιμίσας, πολυκύμαντον θάλασσαν, καὶ ἀπαθείας, περιπτάμενος, καθαρωτάταις, πτέρυξιν ἐφθασας, ἐνθα τὸ ἄφραστον, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφρημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε, ἱερωσύνης κανῶν, σιωφροσύνης εἰκόνισμα, μοναζόντων στήριγμα, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἀγάπης

λόγος, θρόνος αισθήσεως, πηγὴ θαυμάτων, καὶ γλῶσσα πύρινος, στόμα ἠδύλλιον, σκεδὸς θεοῦ Πνεύματος, καὶ νοητὸς, γέγονας παράδεισος, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἤχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ. φύλλ. 207.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Απενεχθήσονται φάσκει ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, τῷ Βασιλεῖ παρθένου, ἐν ναῷ τοῦ Κυρίου ὀπίσω σου Παρθένη μετὰ φαιδρῶν τῶν λαμπάδων χορεύουσαι, καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαι σὲ Ἄγνη, ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Καθὰπερ ἄνθη ποικίλα περιδρεψάμενοι, ἐκ νοητῶν λειμώνων, τὸν τοῦ πνεύματος λόγον, ἐπαίνων τοὺς στεφάνους χαρμονικῶς, τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται, ἐν εὐφροσύνῃ.

Εξαναγιγέσθω ἡ πύλη τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον, τὴν οὐρανίον πύλην, καὶ πανηγυρικέτω φύσις βροτῶν, καὶ σχιρτάτωσαν Ἄγγελοι, συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν, τῆς Θεομήτορος τὴν Εἰσοδόν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. α'. Λέντορος Μαΐστορος. Ἐπελάμφεν ἡμεῖρα χαρμόσυνος, φύλλα 207.

Ἀπολυτικίον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἀμφιλογίου, ἤχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Η θεία βροντῆ, ἡ σάλπιγξ, ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτοურ-

γῆ, καὶ πέλεκυς τῶν αἵρέσεων, Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, σὺν Ἄγγελοις πάλιν αἰεὶ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ 23 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀμφιλογίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος τῆς τῶν Ἀκραγαντινῶν Ἐκκλησίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐπὶ Ἰουστίνου Βασιλέως, ἐν ἔτει 685.

Ὁ ὅσιος Σισίνιος ὁ ὁμολογητὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται κατὰ τὸ 300 ἔτος εἰς Κόζικον.

Ὁ ἅγιος ἐπίσκοπος Ἰσχυριῶν καὶ Ἐλενος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστελλάρ. Τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἐν πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Ως Ἱεράρχαι ὅσιοι, θεοφόροι Ποιμένες, ἀφρόντες ἀληθέστατοι, τοῦ ἁμνοῦ καὶ Ποιμένος, Ἀμφιλόχιε ὅσιε, καὶ Γρηγόριε μάκαρ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων, τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων, μνήμην βυσθῆναι κινδύνων, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκα Παρθένη, δέχεται τὰ ἐνδότερα χειρῶν Ἄρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀποχρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμεινας τρεφομένη, χειρὶ Θεοῦ Ἀγγέλου, ὡς ἁγία κιβωτὸς, τοῦ πάντα τεχτηναμένου.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν, ἤχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐραβᾶ. φύλλα 218.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ εἰρη τῶν Περσῶν. φύλλ. 208.

Καὶ

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σὺνηθες.
Καὶ ἀπόλυσις.

21 Νοεμβρίου, τῶν ὁσίων Ἱερομαρτύρων Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σιχρῶς, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἤχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ἔβλου σε.

Κλήμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Πάτερ περικῶς Ἱεράρχα, ὠραίους ἤνεγκας, βότρουας ἐν πνεύματι, δογμάτων πάνσοφε, ἀποστάζοντας πάντοτε, σωτηρίας οἶνον, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ κατευφραίνοντας, πάντων εὐσεβῶν τὰς καρδίας, τῶν εὐλιχρινῶς σε τιμῶντων, Κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρον, Κορυφαίου μαθητῆς, Πάτερ γεγονῶς ἐπὶ πέτραν, τούτου ἐδόμησας, λίθον ὡσπερ τιμῶν, σαυτὸν πανεύφημε, καὶ μόχλευσαι τῶν λόγων σου, κατέστρεψας πᾶσαν, δόμησιν πολυθεῶν ναοὺς δὲ ἡγεῖρας, θείους εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος, μάκαρ ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσω, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληψας.

Ὅσπερ, φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν, ἥλιος ἀνέτειλας Πάτερ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, αἴγλη τῶν δογμάτων σου, καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς, ἐπιθῆσας δὲ μέρεσιν, Ἐὼς τρισμάκαρ, ἔδωθ θανάτουμένος, καὶ ἐξανέτειλας Κλήμη, πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι πλουσίαι· ἀπύτως, βέβαιον κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἤχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Υπερουσίου Τριάδος τὸ ὁμοούσιον διεκδικῶν παμμακάκαρ, ὡς ἀκτίστου Μονάδος, Ἄρειτον καθέϊλες, δεῖξας ἡμῖν, τοῦ Υἱοῦ τὸ ἀμερίττον, ὡς τῆς αὐτῆς ἐνουπάρχοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη, ἡ μακρόνοος ὁρμή· ἡ τῶν αἱμάτων γύσις, νῦν εἰς φρουδὸν κατέστη, ἄμφω σφραγισθέντα, Πέτρε σοφέ, τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου, ὡς τοῦ παιδὸς Μωυσέως ἔστη βύβη, τῆ ψηφίδι τῆς Σεπτόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, ἐπεδείξω γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων στέφος λαθῶν, ἐκατέρους κοσμοσῶμενος, ἱερῶσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δοξα. Τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς τῶν πεθῶν ὀχλήσεως ἀπασχολήσας τὸν νοῦν, περὶ τὴν γνώσιν τῶν ὄντων, ἱερώτατε Κλήμη, ἀσχολεῖσθαι πεποιήσας· διὸ σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως· Ὁν, ἐπὶ ταύτην εἴληψες, διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος, ὅς σε τὰ θεῖα μεμύηκε, καὶ αὐτοῦ διὰ δόγον καταλέλοιπεν ἄξιον. Μεθ' οὖν τὴν Ἐκκλησίαν πάνσοφε, καλῶς διαγαγὼν, μαρτυρικῶ τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας, οἷα Θεός, Θεῶ τῷ ὄντι ἀκραίφως συγκινόμενος· οὐ τῆς θεώσεως, καὶ ἡμᾶς ἀκαταπίστως τυχεῖν καθέκαστος,

κέτσε, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Και νῦν. Τῆς εορτῆς, ἤχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τευθῆναί σε. φύλλα 205.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς εορτῆς.

ἤχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, φύλλα 203.

Δόξα. Τοῦ ἁγίου Πέτρου.

ἤχος δ΄. Ανατολίου.

Χεῖρι Θεοῦ χρισθεὶς εἰς Ἱερέα, τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε, καὶ ἔργοις συμμετόχε, τὰ λογικὰ πρόβατα, τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέρεψας λειμῶσιν, ὡς σοφὸς καὶ ἀληθινὸς Ποιμὴν· καὶ Μάρκου διαδόχος, ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι, τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας· διὸ τοῦ λαοῦ προμυθούμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νῦν. Τῆς εορτῆς, ἤχος δ΄.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοί. φύλλα 207.

Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων. Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς εορτῆς.

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον τῶν ἁγίων, ἤχος δ΄.

Ἐπεράνης σήμερον.

Εκκλησίας ἄσσειστοι, καὶ θεοὶ πύργοι, εὐσεβείας ἐνθεοὶ, στύλοι ὡς ἄντες κραταιοὶ, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Τῆ 24 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Κλήμης Πάπας τῆς Ῥώμης, καταγόμενος ἀπὸ Βασιλικῆς γενεᾶς τῆς Ῥώμης, ἀβλήσας ἐν ἔτει 82, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Φιλούμενος, Χρυστόγονος, καὶ Χριστοφόρος. Προκόπιος καὶ ἕτερος Χριστοφόρος, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάλχος καὶ Κορίων. Μάρκος καὶ Ἐρμογένης ἐπίσκοπος Ἀκραγαντινῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐν Κορίνθῳ, καὶ ὁ ὁσιος Γρηγόριος ὁ ἐν τῇ Χρυσῇ πέτρῃ ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος, ὁ ἐν Ἀντιοχείᾳ, ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων.

Γυναίκες ἀκουτίθητε.

Νῦν εὐσημος ἐπέφανεν, ἡμῖν ἡμέρα σέουσα, τοὺς εὐκλεεῖς διαδόχους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμηντα, τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως, καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην, πιστῶς τελείσωμεν πάντες.

Τῆς εορτῆς.

Ἦν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος· στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ἀνατραπῆναι Κυρίῳ.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν, στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος α΄.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι. φύλλα 201.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ΄.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός. φύλ. 206.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπολύσεις.

25 Νοεμβρίου τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Λικατερίνης, καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθίβοι ἡ

Ἑορτῆ,

Ἐορτῇ, καὶ συμπάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀγίας.

Τὸ ἑσπέρας μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στιχ. ἡ. καὶ ψάλλοντες στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς 4, ἤχος α΄. Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, φύλλα 204. Καὶ τῆς Ἀγίας ἤχος α΄.

Τῶν οὐρανίων Ταγματῶν.

Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια, τὰ σπάργανά σου Μάρτυς, ἐν τῷ θεῷ Ναῶ σου, κατέχουσα προφρόνως, διὸ καὶ ἡμεῖς, εὐσεβῶς ἑορτάζομεν, Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν, ὑπερεύχου τῶν τιμῶντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην, νῦν ἑορτάζομεν αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις, καὶ λόγῳ τε καὶ ἔργῳ κηθεῖλε στερόνως, καὶ ῥητόρων τὴν ἐνστασιν. Ἀλλὰ δεήσῃ ταύτης, ῥῦσαι ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς, Αἰκατερίνα σεμνή· ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει, ἐν ᾧ εἶδε τὴν βράτον, Μωσῆς μὴ φλεγόμενην, ἐν τούτῳ Χριστὸς, τὸ θεάραστον σκῆνος σου, νῦν μεταθείς σε, φυλάττει ἕως κειροῦ, τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα, τῆς Ἀγίας, ἤχος β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει τῆς Θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης, συνδράμωμεν ᾧ φιλομάρτυρες, καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις ὡς ἀνθεοὶ καταστήσωμεν, Χαίροις, βοῶντες αὐτῇ, ἡ τῶν φληνάφων ῥητόρων τὴν θρασυτομίαν ἐλέγξα- σα, ὡς ἀπαίδευσίας ἀνάπλεων, καὶ τούτους πρὸς πίστιν θεῖαν χειρα-

γωγήσασα. Χαίροις ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βαπτανοῖς ἐκδοῦσα δι' ἀγάπην τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα, ὡς ἄκμων ἀνάλωτος. Χαίροις ἡ ταῖς ἀνω μοναῖς, ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα, καὶ δοξῆς αἰωνίου κατατροφήσα- σα· ἧς ἐφιέμενοι οἱ ὑμνωδοὶ σου, τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσομεν.

Καὶ νῦν, ἤχος κλ. δ΄. Μετὰ τὸ τε- χθῆναί σε, φύλλα 205.

Εἰσὸς τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκειμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγινώματα τῆς Ἀγίας, ζῆτει Ἀπριλίου 23.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἤχος β΄.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἶμα σου προσενήνοχας τῷ σῶ Νυμφίῳ Χριστῷ, Αἰκατερίνα Ἀθλοφόρε ἀήττητε, ἀντάμειψιν δὲ εὐ- ληφας, στέρος ἀρβαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιέγαστε· ὄθεν καὶ ῥη- τόρων, τὴν θρασυτομίαν ἀπήμ- βλυνας, καὶ τούτους πρὸς θεογνω- σίαν ἐσειλκυσας, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο, σὺν Βασιλίσῃ τῇ σοφῇ. Διὸ πρέ- σβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος α΄.

Τὰ λαμπρὰ καὶ θεῖα σου ἄ- θλα, πᾶσαν γλῶσσαν πρὸς αἰνε- σιν ἤγειρεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ- πων· οἱ γὰρ Ἀγγελοὶ ὄρωντες ἐν οὐρανῷ τὸν νυμφίον σου Χριστὸν, τὴν καθαρωτάτην σου ψυχὴν ταῖς χορείαις αὐτῶν συναριθμοῦντα, καὶ οἱ ἀνθρώποι τὸ πολυάθλον καὶ καρτερικόν σου σῶμα κοινὸν ἰα- τρεῖον ἔχοντες, κοινήν χορείαν συ- στησάμενοι, ἀγάλλονται καὶ πα- νηγυρίζουσιν, ευφθυμονῶντές σε, ὡς

τὴν

τὴν πλάνην πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ ἐκ-
νικήσασαν, καὶ προσθεύουσαν, ἐν
οὐρανοῖς Χριστῶ τῷ Θεῷ ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ νυμφίος σου Χρι-
στός, οὐρανῶν τὰς πύλας, ἀνοίξας,
εἰς παστάδα ἀκήρατον δέχεται σε
καλλιπάρθενα, καὶ βασιλείας συμ-
μέτοχον δείκνυσιν, ὡς συγκοινων-
ὸν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ᾧ νῦν
παρισταμένη, μὴ ἐπιλάβου ἡμῶν,
τῶν πιάτει καὶ πόθῳ τιμῶντων,
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν ἦχος πλ. α'. Ἐπέλαμψεν ἡ
μέρα χαρμόσυτος. Φύλλα 207.

Εἰς τὸν στίχον, τὰ τῆς ἑορτῆς, ἢ τὰ
παρόντα τοῦ ἁγίου Μερχουρίου
προσόμοια στιχηρά.

ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Συμμαχία τοῦ Πνεύματος Ἄ-
λοφορε Μερχουρίε, καταγωνισά-
μενος τὸν ἀντίπαλον, ὡς στρατι-
ώτης ἀήττητος, τῷ ὄπλῳ τῆς πί-
στεως, μυριάδας νοητῶν, Αἰθίο-
πων διέκοψας· καὶ τελέσας σου,
τὸν ἀγῶνα νομίμως μετὰ πάντων,
Ἀθλητῶν ἑστερανῶτης, Μεγαλο-
μάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φρίνιξ ἀνήσει.

Οὐρανός σε Ἄγγελος, τὰς
πληγὰς σου ἰώμενος, ἀπεστάλη
νεύρατι Θεοῦ Πνεύματος· ὑψ' οὐ
ῥωσθεὶς ἀξιάγαρε, τὰς σουδύλας
κεντοῦμενος, πυρωθείσαις δολε-
ρῶς, ἐκαρτέρευε κρεμάμενος, καὶ
τεινόμενος, καὶ δεσμούμενος· λί-
θω βαρυτάτῳ, καὶ τοῖς αἵμασί σου
Μάρτυς, περιρρέομενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Βασιλεῖ στρατευόμενος, ἐπι-
γείῳ Μερχουρίε, ὑπ' αὐτοῦ τε
δαίμοσι καλειόμενος, Οὐεὶν Θεό-
φρον μακάριε, βασάνους ὑπήνεγ-
κας, καὶ κατάραξεν πυρός, καὶ
τὸν βίαιον θάνατον· καὶ ἀνέδρα-
μες, πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος,
καὶ συνήροθης, ταῖς ἀγέλαις τῶν
Μαρτύρων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δε-
όμενος.

Δόξα. Τῆς ἁγίας, ἦχος β'. Βαβύλα.

Βίον αὐλον ἐξησχημένη, βῆμα
ἄλειον καταλαθοῦσα ἑστῆς τρο-
παιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀν-
θηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρό-
τητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυ-
μένη, δόγμα τυράννου κατεμυ-
κτῆρισας, καὶ ῥητόρων ἔπαυσας,
τὰς φληνάρους ῥήσεις πολυάθλιε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὰ στήθη τῶν πιστῶν. φύλ. 208.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα τῆς
ἁγίας, ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην Χρι-
στοῦ ὑμνήσωμεν, Αἰκατερίναν τὴν
θεῖαν καὶ πολιτοῦγον Σινᾶ, τὴν βο-
ήθειαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν· ὅτι ἐ-
φίμωσε λαμπρῶς, τοὺς κομψοὺς
τῶν ἀσεβῶν, τοῦ πνεύματος τῆ
δυνάμει, καὶ ὡς Μάρτυς Κυρίου
στεφθεῖσας, αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν Κάθισμα τῆς
ἁγίας, ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σατήρ.

Μολοῦσα εὐθαρώς, πρὸς ἀ-
γῶνας τρισμάχαρ, ἀνδρείως τὸν
Χριστόν,

Χριστόν, ὡμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννοι ἠλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα καὶ κατήστυμας, ῥητορευόντων τῆ στήθη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὁμοίον.

Δικαίαν ὁ καρπός. φύλλα 208.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. Κάθισμα τῆς ἁγίας, ἤχος δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Η παρθένοις καὶ σεμνῆ, Αἰκατερίνα ἡ σοφῆ, τῆ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρρώσθεισα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σταδίῳ καὶ τύραννον ὤμῶν, καταβαλοῦσα στερεῶς, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἐψάλLEN, ἀκαταπαύτως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ρύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνευμά μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὁμοίον.

Πρὸ συλλήψεως ἀγνῆ. φύλλα 208.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς ἁγίας, ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αλεξανδρέων ἡ λαμπρά καὶ θεία πόλις, ἐπὶ τῆ μηνίμῃ σου σεμνῆ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα, οὗς ἐτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ· Ὁ παρθένε πολυάθλιε, εἰς οὐρανίους σκηνάς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστη σου, χαίρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὁμοίον.

Αγαλλιάσθω ὁ Δαβὶδ, ὁ ὕμνογράφος. φύλλα 208.

Οἱ ἀναβαθμί. Τὸ ἐκ ἀντίφωνον τοῦ δ'.

ἤχοι. Προκείμενον ἤχος δ'. Θωμασῆς ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆραυτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην, Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραὶ. Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον. Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτός κραυγὴ γέγονεν, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρόνιμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος, καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι, Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκρίθεις, εἶπεν· Ἄμην λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, Γενηγερίτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε.

δατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν,
ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ὁ Ν. Δόξα, ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον. Βίον αὐλον φύλλ.
224. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Καὶ τῆς
Ἁγίας. Ὡδὴ Α. ἤχος πλ. δ΄.

Ἀρματῆλάτῃν Φαραῶ.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου
Μάρτυρος, ταῖς ἰκεταῖς Χριστέ,
τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου
φῶτισον, αἰγλήν διδούς μοι Δέ-
σποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν
ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶ-
σαν τὴν ἀγλήν ἀφανίζουσα.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἐν-
δοξε, τῇ κραταίᾳ τοῦ Χριστοῦ,
ειδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέ-
φυγες, ἀβρόγως ὑπερπλέουσα,
τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θειαῖς
αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ
Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Αγαλλομένη παρθενίας κάλ-
λεσιν, Αἰκατερίνα σοφῇ, καὶ θει-
κῆν γνώσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα,
τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρ-
σῶς καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶ-
τας κατήσχυνας, τούτους κατὰ
κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄ-
χραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτρο-
πὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον,
ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα
πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως,
Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἰδίου.

Ὡδὴ Γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐβελουσίας σου ῥοπαῖς, ἐχώ-
ρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον
Χριστοῦ μιμουμένη· καὶ νικήσασα

λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκρά-
τορα, στεφανηφόρος ὠφθης, Αἰ-
κατερίνα θεόληπτε.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγ-
ξας τοὺς τυράννους, ἀβείλας ἐν
βυθῷ κυλισέντας, ῥητορεύουσα
σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, λεία
σοφία Μάρτυς, λαμπруομένη πα-
νεύφημε.

Ἰσοθεῖαν τοῖς ὡσί, τῆς Εὐας ὁ
ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν
πατεῖται· τῷ γὰρ ὄπλῳ τοῦ Σταυ-
ροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυεν, Αἰ-
κατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον
καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν,
τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ τῆς ἐκ σοῦ
φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανά-
στησον οὐλὰς, καὶ τύπους ἐξα-
λείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνῃ Θε-
ογεννήτορ Πανάμωμε.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ οὐ-
ρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ
Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ
ἐν ἀθλοῖς ἀήτητε, τῇ μὲν σοφίᾳ
τῇ ἔξω, τοὺς ῥητορας ἐπτήξας,
τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην
ἐμείψας. Ὅθεν καθορῶν σου τὸν
ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισ-
χῶν σε· Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι,
οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι· πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
εορτάζουσι πῶμα, τὴν ἀγίαν μνή-
μην σου.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἀναθό-
κρον Δαβὶδ. φύλλα 210.

Ἡ δὲ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Αθλητικὴν, Αἰκατερίνα τὴν ἐν-
σασιν, ἐπεδείξω, Μάρτυς πανα-
οίδιμη, τῷ θυσιενεῖ, λιαν καρτε-
ρῶς, ἀντικαταστάσα, καὶ τοῦτον
καταπατήσασα, ποσὶν ὠραϊσμέ-
νοις, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει,
ἀλλοφῶρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Τυρανικὴν ἀλαζονεῖαν ἐφά-
λισα, καὶ τῷ θεῷ λόγῳ τῆς σο-
φίας σου, ὡς ἐκ βυθοῦ, τῆς ἀπα-
τηλῆς, δεισιδαιμονίας, τοὺς πλα-
νωμένους ἐξήρπασας, διδάσκουσα
κραυγάζειν, τῷ Χριστῷ μελωδοῦν-
τας, τῇ δυνάμει σου δοῦσα Φιλάν-
θρωπε.

Η εὐκλεῆς, καὶ φωτοφόρος
πανήγυρις, τῆς ἐνδόξου, μνήμης
σου πανεύφημη, τῆς καρτερῶς
ἑράσας τοῦ ἐχθροῦ, καταπατήσα-
σης, ὡς Ἡλιος ἀνατέταλκεν, ἐν
ῆ μεγαλοφώνως, τῷ Δεσπότη βο-
ῶμεν, τῇ δυνάμει σου δοῦσα Φι-
λάνθρωπε. Θεοτοκίαν.

Νῦν τὴν ἰσχύν, τῶν ἀθετούν-
των κατέβαλε, τῆς εἰκότος, κόρη
τὴν προσκύνησιν, σοῦ τῆς σεπτῆς,
καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν, ἐκ σοῦ σαρκω-
θέντος, καὶ κόσμον ὅλον φωτί-
σαντος, καὶ πάντων τῶν ἁγίων
τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας, κατα-
φαίδρυνον μόνῃ πανύμνητε.

Ἡ δὲ Ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη, Μάρτυς
παναοίδιμη τῷ τοῦ Δεσπότη σου,
καὶ ζητοῦσα τούτου, τὸ ἀμύχανον
κάλλος θεάσασθαι, ἀυθαίρετῳ
γνώμῃ, τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν πα-
ρέσχες, Παρθενίας ἐκλάμπουσα
χάρισιν.

Αθλοῖς ἱερωτάτοις, κόρη καλ-
λιπάρθενε καταλαμπύρουσα, σε-
αυτὴν προφρόνως, ἀνετήλυθας
πρὸς τὴν οὐράνιον, τοῦ Χριστοῦ
παστάδα, καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῶ
Νυμφῷ, γηθομένη συνήρθης πα-
νόλιθε.

Νεᾶνις φαιδροτάτη, ὠρθῆς ἀ-
γαπήσασα, μόνον ἐράσιμον, καὶ
ὀπίσω τούτου, συντονώτατον δρό-
μον διήνυσας, εἰς ὁσμὴν, τοῦ μύ-
ρου, σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος,
ἐκβοῶσα δραμοῦμα: Νυμφέ μου.
Θεοτοκίαν.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπι-
γινόντες σε, Πάναγνε Δέσποινα,
τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον
εἰδότες κηρύττομεν, ἐν δυσὶν οὐ-
σίαις, βελητικαῖς αὐτεξουσίαις,
γνωρίζομενον κόρη Θεοῦμου.

Ἡ δὲ ς'. Ἄδυστος ἁμαρτιῶν.

Ολὴν σε περικαλλῆ, παρθενί-
ας ἀπαστράπτουσαν αἰγλή, μαρ-
τυρικοῖς τε κόρη, φοινιχθεῖσαν ἐν
αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθός, Λόγος
καὶ ἄχραντος, ἐν θαλάμοις, ἐπου-
ρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ισχυσας διὰ σταυροῦ, τῶν Τυ-
ράννων καταλύσαι τὸ κράτος, καὶ
κοσμικῆς σοφίας, διελέγχει τὸ
μάτιον, Θεοπνεύστου διδαχῆς,
βρύουσα δόγματα, μεγαλόφρον,
Αἰκατερίνα παναοίδιμη.

Δὸλω πρώην τὸν Ἄδὰμ, Πα-
ραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα,
τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους, καρ-
τερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας
εἰς γῆν, Μάρτυς πανένδοξε, καὶ
στεφάνοις, τῆς βασιλείας ἐστεφά-
νωται.

Θεοτοκίον.

Γλυών μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱὸν σου Θεοτόκε, Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μητὲρ ἀπέργασαι σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Κοντάκιον. Ἦχος Β'. Τὰ ἄνω ζήτων.

Χορεύειν σεπτὴν, ἐνλέως φιλομάρτυρες, ἐγειράτε νῦν, γεραίροντες τὴν Πάνσορον, Αἰκατερίαν. Αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ Σοφίαν λαβοῦσα παιδίσθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἐξω καλῶς σοφίαν πᾶσιν μεῖωθηκε, γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης, τὴν τῶν σοιχείων κίνησιν τε καὶ ποιήσιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ Λόγου ποιήσαντες, αὐτῶ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε, τὰ δὲ εἰδωλα καθείλε, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, ῥητόρων τὴν γνώσιν καταπτύσασα.

Τῆ 25 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ κωνσταντοῦ Αἰκατερίνης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ περὶ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Βασίλισσα, συζυγὸς τοῦ Βασιλέως Μαξιμιανοῦ, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μερκούριος, ὁ ἐρμηνεύμενος Ἑρμῆς, εἰκοσιπενταετῆς ὢν καὶ ὄρατος, ζῆρει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται ἐν Κωνστανταίᾳ κατὰ τὸ 255, πρὸς τοῦ Βασιλέως Δεκίου.

Ὁ ὄσιος πατὴρ Πέτρος, ὁ ἠσυχαστὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ἑκατόσιοι ἐδομηκόντα Μάρτυρες, ζῆρει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβήσαι.

Ῥδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, τῆς εὐσεβείας μύστης γεγένησαι, τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ, Μαρτύρων δῆμον προσαγαγούσα Χριστῷ· μεθ' οὗ κραυγάζεις πανευφρῆμη ψάλλουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου πάνσοφε, πρὸς σωτηρίαν πολλοὺς ἐξήραπασεν, ἐξ εἰδωλομανίας, καὶ φωτοφόρους ἐδείξε Μάρτυρας, μεγαλοφώνως σὺν σοὶ ἀνακραζόντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεῆνις ὀπίσω σου, ἀκολουθοῦτά σοι προσήκειται, διὰ ζήρους τμηθεῖσα, σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον, καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ βοῶσα καὶ λέγουσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἄγιον ὁ Ἅγιος, ἐν σοὶ ἁγίως κατασκηνώσας ἀνήν, Θεοτόκε Παρθένε, σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγένηται, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πιστεῖ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ Η'. Ἐκταπλασίως κάμενον.

Σαῖς διδασκαίς Βασίλισσα, πειθαρχοῦσα προσέδραμε, τῇ θεοσεβείᾳ καὶ στερόνως ὑπέμεινε, τῶν πόνων τὴν αἰσθησιν, καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῆς ἀδιადόχου, προφανῶς ἠξιώθη, βοῶσα· Τὸν Δεσπότην ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,

ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο, τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθλοφόρος, τῷ Χριστῷ παρίσταται, αἰτοῦσα τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας πρόξενα, τοῖς τὴν παναγίαν, καὶ σεπτήν, αὐτῆς μνήμην προθύμως ἐκτελοῦσι, καὶ πιστῶς μελωδοῦσι· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν, ἐπειράτο ὁ τύραννος, πιθανολογίας, ὁ δεινὸς χρησάμενος, ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν σὴν ἐλπίσας ἐνδοξεῖ· ἀλλὰ νυμφευθῆναι, τῷ Χριστῷ βουλομένη, ἐδόξ· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα πέφνησας, Θεοτόκε πανάγωγε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἦδη θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης πρὸς θαλάμους φωτοειδῆς, νομφικοῖς κοσμομένη στολίσμασι, παρθενικὴν, ἔχουσα λαμπάδα σὴ δεξιᾷ· τῇ δεξιέρῳ φέρουσα, τὴν ἀποτιμηθεῖσάν σου κεφαλῆν· Καὶ νῦν παρισταμένη, Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφῷ, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφροῦρησον.

Διμῆνι καθωρμίσθης νῦν γαλήνῳ, εὐσταλῶς τε καὶ κούφως τὴν θαλάσσαν, τὴν κοσμικὴν, Μάρτυς διεληθοῦσα τρικυμιῶν, μὴ πει-

ρασθεῖσα πάνσοφε, πλοῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ, προσφέρουσα Παρθένε, τὸν ὄημον τῶν Μαρτύρων, Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Πασάδων οὐραγιῶν ἐνδον τανῦν, σὺν παρθένῳ χορεία χορεύουσα, μαρτυρिकाῖς, περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, Αἰκατερίνα πάνσοφε, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, προθύμως δυσωποῦσα, τὸν πάντων εὐεργέτην, δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξαστο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σαρκῶν, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλῆριον τῆς Ἁγίας

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ενεύρωσας τὸ φρόνημα, γυναικῶν ὦ παρθένε, Αἰκατερίνα πάντημε, ἀθλοφόρων ἡ δόξα· καὶ φιλοσόφων ἀνοιαν, ἐν Θεῷ διήλεγξας, ὡς λήρον οὐσαν καὶ μῦθον, τὴν Πανάμωμον ὄντως, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ ἁγίου, ὁμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ Διμῶν τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάρισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Μερκούριε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασώξεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς

Τῆς ἑορτῆς, ὁμοίον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον, Θεοτόκε Παρθέने, δέχεται τὰ ἐνδότερα, χερσίν Ἀρχιερέως· ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων, ἕως δύο καὶ δέκα, διέμενινας τρεφομένη, χειρὶ Θείου Ἀγγέλου, ὡς ἁγία κιβωτός, τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανέρον, Αἰκατερίνα πανευφρμε, τῆς σεπτῆς σου ἀβλήσεως, τελούντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδειξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοῦντα τοὺς Ῥήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγχασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῶ, καταδαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι· ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστερένωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως διὰ πολιτείας· καὶ λογισμῶ καρτερικῶ, τὴν τῶν τυράννων ὄφρην κατέσπασας· καὶ κάλλει τῶ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ἠραιότητα, θεοφρόνως ἀντέθηκας, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, ἦχος β'.

Βίον ἄλλον ἐξηρακήμενη, βήμα ἄθεον καταλαβοῦσα, ἐτῆς τροπαιοφόρος Αἰκατερίνα σεμνή, ἀνηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη, δόγμα τυράννου καταμυκτήρισας, καὶ ῥητόρων ἐπαύσας, τὰς φληνάφους ῥήσεις πολυαβλε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται, ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφῶ. Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίκουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. Ταύτη ἐκδοσῶμεν ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνη ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ἡ Γ'. Ῥῆθ', καὶ τῆς ἁγίας ἡ Γ'.

Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος δ'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίσιν, ὑπὸ νόμον ἐσπουροῦμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡς τε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ Πίστεως Ἰησοῦ δικαιοθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, ὡς ἐπὶ ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτισθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλευθέρῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ, πάντες γὰρ ὁμοίως εἰς ἕστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς

ὁμοίως Χριστοῦ, ἅρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπίος ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προεσμίας τοῦ Πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νηπίοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλῆρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλοῦτα. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος ταῖς ἐκ τοῦ Μαθηταί. Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

26 Νοεμβρίου τοῦ ὁσίου Ἀλυκίου τοῦ Κιονίου, καὶ τοῦ ὁσίου Νικωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραθα, ἰστώμεν στιχ. ζ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τοῦ ὁσίου Ἀλυκίου, ἤχος α'.

Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Παμμακάρι Ἀλύκιε τὴν σὴν, ἐκ παιδὸς ἀνέστηκας, ζῶν Χριστῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὑφ' οὗ σθενοῦμενος, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, λογισμῶ ὑπέταξας, τὸ χειρὸν ὑποτάτων τῶ κρείττονι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύκιε φωστῆρ, καθωράβης μέγιστος, φωταγωγῶν τὴν ὑψήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, καὶ ἐνθέων ἔργων· ὅθεν μετὰ κοίμησιν, τὸ αὐτόν σε ζωὴς ὑπέδέξατο· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς

ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχρημάτισας σοφῆ, Μοναστῶν Ἀλύκιε, ὑπερβεν στύλου ἰστάμενος, καὶ πιεζόμενος, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος, θεῖα χαρίσματα, ἰατρευεὶν ἀρρώγηματα, καὶ διώκειν, πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ ὁσίου Νικωνος, ἤχος πλ. ε'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Υψωσαν τὸ σῶμά σου, πόνος καὶ πόνων οἱ τροποὶ, καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις· ἢ τῷ θεῷ Πνεύματι ἀπαστράπτουσα, ὑπὲρ νοῦν ἅπαντα, τῇ ἰσχύϊ γύγασε· θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ, ἡ θήκηνάματτα, βλύζουσα πιεσίς, ξένον θέαμα! πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, ἡ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους, μετάνοιαν ἐκράγαζες ἡμῖν, ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἔλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, λαὸς ἐνοίκω Κυρίου, ὅπου τὸ πανάγιον, σκῆνος τεθησαύριστα τοῦ παμμακάριος· ὃ τερπνοῖς ἄσμασι, καὶ φαιδραῖς λαμπάσι, λιτανεύοντες βοήσωμεν· Ἄγιοι πρόσφασσον, καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον, καὶ κλύδωνος ἐξάρπασσον, καὶ τῆς καταγιγδοσ τῶν θλίψεων, ἵνα τὴν τερπνὴν σου, καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορὸν, καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα, μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε πόλις Λακωνῶν, μάκαρ ἀξιάγαγε, φαινιαῖς αὐγάζοντα ταῖς λαμ-

πρότη-

πρότησιν· ἢ καὶ νῦν βράβευσον, τὴν εἰρήνην Νίκων· καὶ τροπαίων αὐτὴν ἐμπλήσας, ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν, καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι, πρεσβεῖον σου Πατὴρ ἡμῶν· καὶ τῆς συμπλοκῆς μεταδοσεως, πλήσσον τὰς καρδίας, ἡμῶν τῶν ἀνυμνούστων σε πιστῶς, ἐν παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν Δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτήσῃς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκεῖον. (Ἰδρα εἰς τὸ τέλος. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Ἀπολυτικίων τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου.

ἤχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζήλωσας τοὺς Προπάτορας, Ὅσιε, τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθει, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Νίκωνος, ἤχος γ'.

Θεῖαις πίστεω.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Λακεδαιμῶν, (εἶσαν λάρνακα, τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρῦσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ

ὀλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ ἐκ πίστεως. Νίκων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωροῦσθαί ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ πρῶν Κοιτάκιον τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου.

ἤχος πλ. δ'. ὡς ἀπαρχάς.

Ως ἀρετῶν ὑπόθεσιν, καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον, καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε· ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου, τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου, καὶ τὰ παλαιόματα, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν, ὡς ἐπόνυμος.

Τῆ 26 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου Ἀλυπίου τοῦ Κισνίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ὁ ὁσιος Στυλιανὸς ὁ ἐκ Παφλαγονίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Ἀκάκιος, ὁ ἐν τῇ Κλίμακῃ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Ἰάκωβος ὁ ἀναχωρητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Νίκων ὁ Μετανοεῖτε λεγόμενος, ἐν Σπάρτῃ τοῦ Μωρέως ἀσκήσας, τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Σίλος ὁ ἐπίσκοπος τῆς Κορίνθου Περιόδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος ὁ Χίος, ἀβλήσας ἐν ἐτῇ 1807, ζῆρει τελειοῦται εἰς Κωδωνίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβεΐαις.

Ἐξαποστειλ. τοῦ ἁγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Αγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων, μετῆλλες Πάτερ Ὅσιε, τῆ τοῦ Χριστοῦ δυναστεία· πενήτηκοντα πρὸς τρισὶ γὰρ, ἑτεσὶν ἐπὶ κίονος, ἐξῆς σοφὲ Ἀλύπιε, πάντοθεν πιεζόμενος, καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκρω, τῶν ἀγαθῶν πάντων εὖρες.

Τοῦ

Τοῦ ἁγίου Νικωνος.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Η θήκη ἐνθα σου κεῖται, τὸ εὐκλεέστατον σῶμα, χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι, τῶν ἱαμάτων δαψιλῶς, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων ἀεὶ θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι, καὶ Ἀρχαγγέλων χοροὶ, ἀνευφημοῦσά σε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος, δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἑσπέρια. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

27 Νοεμβρίου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Ἐσπέρια εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν.

Κόσμου, τὰ τερπνὰ καταλιπὼν, γένους περιφάνειαν, πλοῦτον καὶ ὠραιότητα, πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν, ἀπαρνησάμενος, καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος, παθῶν ἐκμιμήσει, χαίρων ἠκολούθησας, Χριστῷ Ἰακώβει ὡς οὖν, κοινωνὸς παθημάτων, δόξης ἐχηρημάτισας ὄντως, καὶ τῆς Βασιλείας νῦν συμμετοχός.

Μέλι, θερμίζομενος σαρκός, καὶ τὰς ἀρορήτους ὀδύνας, τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν, Μάρτυς ἀξιόγαστε, Χριστοῦ Ἰακώβει, καὶ τυράννων ὀμότητα, πατήσας ἀνδρείως, νίκης τὸν πολῦτιμον, εὐφανεύειληφας. Ὡ νῦν, ἐγκοσμούμενος Μάκαρ, θεῖο τοῦ Δισκότου

σου θρόνω, μετὰ τῶν συναθλίων σου παρίστασαι.

Εχων, παρρόρησιαν πρὸς Χριστὸν, πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτήν, Μάρτυς πανασόδιμε, θερμῶς προστάσο, τῶν κινδύνων ρυόμενος, παθῶν ἀπαλλάττων, πάσης περιστάσεως, δεινῶν λυτρούμενος, νέμων καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, θείας σου ἐντεῦξεν σπῶς, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζωμεν.

Δόξα, ἤχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει, Μάρτυς Ἰακώβει, τὸ σῶμά σου παρέδωκας διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρῶς, καὶ βραχιόνας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους, καὶ τελευταίον τὴν χάραν σου, ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς, συμβασιλεύειν τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός. Διὸ ἀθλούντων, κράτιστε, μὴ διαλίπης ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν, Θεοτ. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. ἤχος πλ. α.

Εθουμασώθης Ἰακώβει, ἐν ταῖς βρασάνοις πάσαις μακροθυμήσας, τῶν γὰρ δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν, καὶ βραχιόνων ἐκκοπέντων σου, ὁμοίως καὶ ποδῶν καὶ κνημίδων σου, μέχρι μηρῶν ἐκατέρησας. λοιπὸν εὐχομένου σου, καὶ τὴν σεπτὴν σου χάραν ἀπέπεμον, μάρτυς πολυάθλιε, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστὸν δεόμενος, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρῶν. Κοντ. ἤχ. β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζύγῳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν, κριτήριον φοβούμενος, τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα, καὶ φόβον Ἰάκωβε κατεπτυσας, καὶ ἀνεδέιχθης Μάρτυς θαυμαστός, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Τῇ 27 Νοεμβρίου, εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Πενούφριος, καὶ Ναθαναὴλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαίαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἐσλεξας, τῷ ζῆλῳ πυροπολούμενος, Χριστοῦ Ἰάκωβε Μάρτυς ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, τὸ σῶμά σου τεμνόμενος, τυράννου γνώμη πάντοσε, ἀνέμελτες κατὰ κελῶν, ὠδῆν καὶ πρόσφορον ὕμνον, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι. Θεοστοκίον.

Μαρία, καθαρῶτατον χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου· ἐν ᾧ Πατὴρ ἠδεδόχησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε· καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοστόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

28 Νοεμβρίου, τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νέου, καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστάμεν στίχ. ζ'. καὶ ψάλλομεν στίχ. προσόμοια τοῦ ὁσίου, ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁλος ἐκ νεότητος, ἀναθεθεὶς

τῷ Κυρίῳ, σαρκὸς ἔξω γέγονας, κοσμικῆς τε σχέσεως ἱερῶτατε, μοναστικῆς ἄριστος, πεφυκῶς Στέφανε, καὶ δοχεῖον Θεοῦ Πνεύματος. καὶ γὰρ συγκαίσεας σου, ὀκνω στενοτάτῳ μακάριε, τὸ σῶμα ἀνεπτέρωσας, νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐνοπτρίζεσθαι, τὸ ἀβήτων κάλλος, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, οὐ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα, ἤλλοσας στερρότατα.

Τεσσαρακονθήμερον, ὡς ὁ Δεσπότης νηστεύσας, ἐνεῖρκτῃ φρουρούμενος, σεαυτὸν πρὸς ἀθλήσιν παρεσκευάσας, ἱερὸ Στέφανε, Μοναστῶν ἐρεσιμα, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· ὄθεν ὡς θηρὲς σοι, οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι, ἀρνίον ὡς περ ἄκακοι, σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· καὶ μετὰ ἀνόμων, κατέλεντο ἀθλήσαντα τερβῶς, καὶ παβήρησιν προσβέουοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λὸς ὁ παράνομος, παρανομίαις ὑπέικων, παρανόμου Ὄσιε, βασιλέως λίθοις σε ὡς τὸν Πρωταθλον, ἀφειδῶς ἔδαλε, καὶ τὴν κάραν Πάτερ, τὴν ἀγίαν σου συνέτριψε· ταῖς λειψόροις τε, σῦρων ὠμοτάτως ἐξέχεε, τὰ σπλάγγχνα σου πανόλβιε, μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτεῖρας σε. ὦ τῆς σῆς ἀνδρίας! ὦ γνώμης! ὦ πολλῆς ὑπομονῆς! δι' ἧς ἀπειληφας Στέφανε, στέφος ἀμαράντινον.

Καὶ τὸ Μάρτυρος, ἤχος ὁ αὐτός.

Τριήμερος ἀνέστις.

Αγῶνα τοῦ σεπτοῦ Ἀθλήτου, τοὺς πόνους τοῦ ὀπλίτου Χριστοῦ, εὐσημοῦντες, κατὰ χρέος οἱ πιστοί,

στί, βοήσωμεν Κυρίῳ, αὐτοῦ
ταῖς ἰκεσίαις, πάσης ἀνάγκης ἐ-
ξελού ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλή ἐκ Θεοῦ,
ἀλλήλαντι γεγένηται, καὶ τὸν σά-
λον διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρή-
ναρχε παμμακάρο, γενναίε στρα-
τιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφη-
μούντων σε.

Συνήθληρέ σοι Γυναίων χορὸς,
καὶ Παίδων ἑὸς ὄμιλος, σὺν τῷ
θεῷ, Ἀκακίῳ καρτερῶς, τελούντι
τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάγην ἐκνευροῦ-
ντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα ἤχος πλ. β' τοῦ Στουδίτου.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, ἀνετέλης
ἱερώτατε Στέφανε, ὡς περ ὁ μέγας
προφήτης Σαμουὴλ· καὶ ἐν τῷ ὄ-
ρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς εὐρέ-
σθησας αὐτῷ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄ-
θλησιν, ἀπεδύσω ἀνδρικῶς· καὶ ὑ-
πὲρ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ, ἐξορίας
καὶ ὑλίψεως ὑπέστης καρτερώτατα,
καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς· ἐνοκαρ-
τέρησας· συρόμενος δὲ καὶ τυπτό-
μενος, καὶ ὀηλαζόμενος, καὶ τὴν
κάραν συντριβόμενος, τῶν στε-
φάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκέταμε, τοὺς ἐκ πό-
λου τελούντας τὴν ἀεισέβαστον
μνήμην σου, λυτρωθῆναι ἐκ πα-
θῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελ-
λοῦσης κρίσεως, καὶ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχῶν τῆς Ὀκτωή-
χου. Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἄλω-
βητον, Ὅσιε Πάτερ, ὑπὲρ τῆς Χρι-
στοῦ εἰκόνης, ἀντέστης ἀνδρικῶ-

τατα, μὴ ὑποπτῆξας τοῦ Κοπρω-
νύμου τὰς ἀπειλὰς, ἀλλὰ τῷ τοῦ
Πνεύματος ἕψαι, τοῦτο ἀπέκτει-
νας· Διὸ παρῆρσιαν κεκτημένος
πρὸς Θεόν, περίσῳζε τὴν Ποιμνὴν
σου, ἐξ αἰρέσεων πασῶν, Στέφανε
πολύαθλε.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. Δέσποινα πρόσδεξαι.
Ἀπολυτ. τοῦ ὁσίου ἤχος δ'. Ὁ ὕψωθις.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν
τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμε-
νῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὡ-
λεσας παμμακάρο τοῦ Σταυροῦ·
αὐθις δὲ πρὸς ἀθλήσιν, ἀνδρικῶς
ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυ-
μον, τῷ τῆς πίστεως ἕψαι, καὶ δι'
ἀμφοῖν ἐπέσθης ἐκ Θεοῦ, Ὅσι-
μαρτυς αἰοῶμε Στέφανε.

Καὶ ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρωτὶ Κοντάκιον, ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλη-
σία, ἑορτὴν εὐφροσύνης, ἐν τῇ σῇ
μνήμῃ καὶ πιστῶς, ἀνευρημύστα
κραυγάζει σοι· Στέφανε θεῖε, Ὅ-
σίῳν τὸ καύχημα.

Τῇ 28 Νοεμβρίου ἐορτάζομεν τὴν
μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁ-
μολογητοῦ Στεφάνου τοῦ νέου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Ὁ ἅγιος Πέτρος καὶ ἡ ἁγία Ἄννα,
ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων τυπτόμενοι
τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Τιμόθεος, καὶ Θε-
όδωρος ὁ ἐπίσκοπος, Πέτρος, Ἰωάννης,
Σέργιος, Θεόδωρος, καὶ Νικηφόρος οἱ
ἱερεῖς, Βασίλειος καὶ Θωμᾶς οἱ διακο-
νοὶ, Ἰερόθεος, Δανιὴλ, Χαρίτων, Σώ-
κράτης, Κομάριος, καὶ Εὐστάθιος οἱ ἰ-
ναχοὶ, καὶ Ἐπιτάσιος, ἕψαι πάντες τε-
λειοῦνται, ἐν ἔτει 364.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστ. τοῦ ὁσίου. Ἐπισκέφατό ἡμᾶς.

Εχομίσω πρὸς Χριστοῦ, διπλοῦν τὸ στέφος Στέφανε, ἀτήσας ὑπερβαλλόντως, καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ, εἰκόνα σεβαζόμενος, πάντων τε τῶν Ἀγίων μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ, ὁμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, μὴ προσκυνοῦντας Στέφανε, κατήσχυνας ὡς ἀθέους, καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς, καὶ στίγμασι κεκόσμησαι· διὰ τοῦτο πιστῶς σε, αἰεὶ μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Αχραντε Δέσποινα ἄγνη, καὶ μόνῃ ἀπειρόγαμε, ἡ Βασίλεις καὶ Κυρία, σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν, σώσαι κόσμον ἐκ πάντων, κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

29 Νοεμβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύρων Παραμόνου καὶ Φιλομένου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τῶν Μαρτύρων, ἤχος δ'.

Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Φωτοφανίαις σαφῶς πεπυρρυσμένους, παμμάκαρ Παράμονε, τοῦ θεοῦ Πνευματος, σκότος βαθύτατον τέλεον, ἀπεδέλυξω, πολυθείας καὶ τῦτομφλήσας, εὐλέτου λαβόμενος, καιροῦ πανόλβιε, πρὸς τὰ προκείμενα σχάμματα, γενναίωσ φρόνως, καὶ νικηφόρος ὀφθεις κατέβαλες, τὸν ἀλαζόνα καὶ πολέμιον, πάντων βροτῶν μεγαλύνων Χριστόν· ὃν ἰκέτευε σώσαι,

καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα, δῆμον πολυαριθμον κατασφατόμενον, κατανόησας Παράμονε, τῷ βίῳ ζήλῳ, ὅπως ἐβέλχης καὶ ἀνεβόησας, Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος, ὑπάρχω πάντοτε, γινῶτε παράνομοι τύραννοι, καὶ ὡς ἀρνίον, ἄκακον θυεσθαι νῦν αὐτόκλητος, παρεγενόμην, μὴ οὖν μέλετε, θῆμα δεκτὸν τῷ τυθέντε σαρκί, δι' ἐμέ ἐκουσίως, τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἑπταριθμῷ τιμώμενος δεκάδι, τριπλῆ τε ὁ τίμιος, ἑκατοντάδι χορὸς, τῶν Ἀδολοφῶρων πολυθεον, καθεῖλε πλάνην, παρανομούντων διὰ τῆς πίστεως μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι, ἀγωνισάμενος, γενναίωσ φρόνως Παράμονε, καὶ ταῖς χορείαις, τῶν Ἀσωμάτων χαίρων ἡοίθησθαι μεθ' ὧν δυσώπει πάσης θλίψεως, καὶ πειρασμῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας, καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτικίον, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρωτὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ 29 Νοεμβρίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μαρτύρου Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριακοσίων ἐβδομηκόντα Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Φιλομένης ὁ Λυκαόνιος, παιδευθεῖς, τελειοῦται ἐν ἔτει 270.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διονύσιος, ἐπίσκοπος Κορίνθου, καὶ Οὐαλλέριος ὁ Μάρτυς, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Φαίδρος, καὶ λοιποὶ
ἔξ Μάρτυρες ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νικόλαος ἐπίσκοπος
Θεσσαλονίκης, καὶ Οὐρβανὸς ἐπίσκοπος
Μακεδονίας, καὶ ὁ ὅσιος Παγ-
κόσμιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἰωάννης, ὁ ἐν
Περσίδι, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσεβείαις.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ ἀπόστιχα τῆς
ἡμέρας, καὶ ἀπόλυσις.

30 Νοεμβρίου τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδό-
ξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτο-
κλήτου.

Ἄρνια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπερας ἐν τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ,
μετὰ τὸν Προσημικόν, τὸ, Μακάριος ἄ-
νθρωπος. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν
στίχ. ς'. καὶ ψάλλοντες στιχηρὰ προσ-
όμοια, δευτεροῦντες αὐτὰ, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεὶς.

Ο τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμω-
ρωμένος, ὅτε τὸ ἀπαύγαμα τὸ
ἐνυπόστατον, τῆς πατρικῆς δόξης
ἔφανε, ἀνθρώπων γένος, δι' εὐσ-
πλαγγιαν σῶσαι βουλόμενος, τό-
τε πρῶτος ἐνόησε, τούτῳ προσέ-
δραμες, καταυγασθεὶς τὴν διάνοι-
αν, τελειοτάτῃ, μαρμαρυγῇ αὐτοῦ
τῆς Θεότητος· ἔθεν καὶ κήρυξ καὶ
Ἀπόστολος, χρηματίζεις Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἐκέτευσ σῶσαι
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνη-
χημένος, ὅτε ὁ πανάγιος Λόγος
σεσάρκωται, ζωὴν ἡμῖν παρεχό-
μενος, καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐπὶ γῆς
εὐαγγελιζόμενος, τότε τούτῳ πάν-
σοφει, κατὰ χολούθησας, καὶ σεαυτὸν
ἀχροθίνιον, καὶ παναγίαν, ὡς ἀ-

παρχὴν αὐτῷ καθιέρωτας· ὃν καὶ
ἐπέγνωσας καὶ ἐμήνυσας, τῷ συγγό-
νω τῷ σῶ τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέ-
τευσ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ο τῷ ἐκ στεῖρας βλαστήσαντι
φοιτήσας, ὅτε ὁ Παρθένιος τόκος
ἀνέτειλε, τῆς εὐσεβείας Διδάκτα-
λος, καὶ σωφροσύνης, ὑποδεικνύων
τὴν καθαρότητα, τότε σὺ θερμό-
τατος, τῆς ἀρετῆς ἐραστής, Ἀν-
δρέα μάκαρ γεγενῆσαι, τὰς ἀνα-
βάσεις, ἐν σῇ καρδίᾳ διατιθέμενος·
καὶ ἀπὸ δόξης πρὸς τὴν ἄφραστον,
ἤρθης δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ-
μῶν· ὃν ἐκέτευσ σῶσαι, καὶ φωτί-
σαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'· Ἀνατολιού.

Τὴν τῶν ἰγθύων ἄγγραν, κατα-
λιπὼν Ἀπόστολε, ἀνθρώπους σα-
γηνεύεις, καλὰ μὲν τοῦ κηρύγμα-
τος, χαλῶν ὡσπερ ἄγκιστρον, τῆς
εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, καὶ ἀνάγων
ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης, τὰ ἔθνη
ἅπαντα. Ἀνδρέα Ἀπόστολε, τοῦ
Κορυθαίου ὁμαίμων, καὶ τῆς οἰ-
κουμένης ὑψηλῆς διαπρῦσις, πρε-
σβεύων, μὴ ἐλλίπης ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ εὐφημούν-
των πανεύφημε, τὴν ἀεισεδάστον
μνήμην σου.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ησαΐα χόρευε, λόγον Θεοῦ
ὑπόδειξαι· προφῆτευσον τῇ κόρῃ
Μαριάμ, βᾶτον καταρλέγεσθαι,
καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι, τῇ αἴγλῃ
τῆς Θεότητος. Βηθλεὲμ εὐτρεπί-
ζου, ἀνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ
Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν σωτη-
ρίαν, ἐν φάτνῃ σπαργαζοῦμενον,

ἐν Ἀστὴρ ἐμήγυσε, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσοδος. Το, φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀγαγνώματα.

Καθολικῆς ἀ. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος, Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῦ παρεπιδήμιος διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ραντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖτ. Ἀγαπητοί, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξελέγησαν καὶ ἐξηρενήσαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες εἰς τίνα, ἢ ποῖον καιρὸν ἐδῆλον τὸ ἐν αὐταῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυροῦμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. Οἱ ἀπεκαλύθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ δικόνουσι αὐτὰ, ἀλλ' ἀνηγγέλη ὑμῖν, διὰ τὸν εὐαγγελισάμενον ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἀεπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναψάμενοι τὰς δόξας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφροντες, τελειῶς ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν σπορομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις. Ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἄγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστραφέντες γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἄ-

γιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε. Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιᾶς ὑμῶν ἀναστραφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ, Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς Κόσμου, φανερωθέντος· δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγειραντα αὐτὸν, ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὡς τε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας· ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενω. Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος· εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πάντα σὰρξ ὡς γόρτος, καὶ πάντα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος γόρτου· ἐξηράθη ὁ γόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε. Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα, τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς· Ἀποθέμενοι οὖν πάντα κακίαν, καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις, καὶ φθόνους, καὶ πάσας καταλαλίαις, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε εἰς σωτηρίαν, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ἐν

προτερ.

προσερχόμενοι, λίθον ζώντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμαζόμενον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτόν, ἐντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομῆσθε, οἰκὸς πνευματικῆς, ἰεράτευμα ἅγιον, ἀνεγέγκαι πνευματικῆς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτόν, ἐντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν οὐ μὴ κατασχυθῆ.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσθε τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὅς λοιδορούμενος, οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὅς τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήτωμεν, οὐ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν. Ὅμοιως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τις ἀπειθῆσται τῷ λόγῳ δευτέρας τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθήσονται. Ἐκοπεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγίῃν ἀναστροφήν ὑμῶν. Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριγῶν, καὶ περιβέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως

ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφάρτῳ τοῦ πράεος καὶ ἡσυχίου Πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. Οὗτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμου ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιούσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικίῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονομοὶ χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκοπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγγνοὶ, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τούναντίον δὲ, εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἐνοιῶν ὀπίστασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βῆσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ τέλος τῶν ἐθνῶν καταργήσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοπληγίαις, κώμοις, πότοις,

πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολα-
τρείαις. Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συν-
τρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς
ἀσωτείας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦν-
τες. Οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐ-
τοίμως ἐγοντι κρῖναι ζώντας καὶ
νεκρούς. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροὶς
εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κα-
τὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ
Θεὸν Πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέ-
λος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν,
καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.
Πρὸ πάντων δὲ τῶν εἰς αὐτοὺς
ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἡ ἀ-
γάπη καλύψει πληθος ἁμαρτιῶν.
Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ
γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔ-
λαβε χάρισμα, εἰς αὐτοὺς αὐτὸ
διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι
ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴτις λα-
λεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴτις διακο-
νεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ
Θεός, ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θε-
ὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἐστιν ἡ
δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν αὐτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος
α'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ο πρωτόκλητος Μαθητῆς, καὶ
μνηστῆς τοῦ Πάθους, συμμορφού-
μενός σοι, Κύριε, Ἀνδρέας ὁ Ἀ-
πόστολος, τοὺς ἐν βιβλῷ τῆς ἀ-
γνοίας, πλανωμένους ποτέ, τῷ
ἀγχιστρω τοῦ σταυροῦ σου ἀνελ-
κύσας, προσήγαγέ σοι. Διὸ καὶ
σωθέντες οἱ πιστοὶ, βοῶμέν σοι·
Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ὑπεράγα-
θε, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον,
καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Υμνήσωμεν οἱ Πιστοὶ, Πέ-
τρου τὸν σύγγονον, Ἀνδρέαν τὸν
Χριστοῦ μαθητὴν· οὗτος γὰρ τὴν
θάλασσαν, δικτύοις ἐρευνήσας πο-
τέ, ἰχθύας ἐζώρησε· οὖν δὲ τὴν
οἰκουμένην, τῷ καλάμῳ σαγγηνεῖ
τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλά-
νης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι
καὶ Χριστῷ παριστάμενος αἰτεῖται
τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερόν, τὸ φωτίζον
διανοίας, καὶ φλογίζον ἁμαρτίας,
ἐνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ, ὁ Ἀπόστο-
λος Χριστοῦ καὶ μαθητῆς, λάμπει
μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτίσι τῶν δι-
δαχῶν, ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφω-
τίστοις καρδίαις· φλέγει δὲ πάλιν,
τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυ-
θουργίας· τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύ-
ματος, τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργει-
αν. Ὁ θεῶμα ξένον καὶ φοβερόν !
ἡ πηλώδης γλῶσσα, ἡ πηλινή φύ-
σις, τὸ σῶμα τὸ χοϊκόν, τὴν νοε-
ρὰν καὶ ἄυλον ὑπεδέξατο γνῶσιν.
Ἄλλ' ὦ μύστα τῶν ἀρρήτων, καὶ
θεωρῆ τῶν οὐρανίων, ἰκέτευε κα-
ταυρασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος κλ. δ'.

Τὸν ποθοῦμενον Θεόν, ἐν σαρκί
κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα, θεό-
πτα Πρωτόκλητε, τῷ μὲν ὀμᾶί-
μονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· Εὐρή-
καμεν ὦ Σίμων τὸν ποθοῦμενον·
τῷ δὲ Σωτῆρι δαδτικῶς ἐκραύγα-
ζες· Ὅν τρόπον ἐπιπολεῖ ἡ ἔλα-
φος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων,
οὕτως ἐπιπολεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς

σέ Χριστέ ὁ Θεός. Ὅθεν καὶ πόθῳ
πόθον προσθείς, διὰ σταυροῦ δια-
βαίνεις, πρὸς ὃν ἐπόθησας, ὡς ἀ-
ληθῆς Μαθητῆς, καὶ σοφὸς μιμη-
τῆς γενόμενος, τοῦ διὰ Σταυροῦ
αὐτοῦ πάθους· διὸ καὶ τῆς δόξης
κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, ἐκτε-
νῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν. Δόξα, ἦχος κλ. δ΄.

Ἀνδρίου Ἱεροσολυμ. οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ
ὑπηρέτην τοῦ λόγου, Ἀνδρέαν εὐ-
φημησάμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀν-
θρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει,
ἀντὶ καλάμου, τὸν Σταυρὸν ἐν
ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς
σπαρτιον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐ-
πανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλά-
νης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει
τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Ἀεὶ
τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν
Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημησά-
μεν, ἵνα προσθεῖη αὐτῷ, ὅπως ἴλε-
ως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
κρίσεως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρότεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Σειρηρὰ πρότομοια.

Ἦχος κλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανὸς,
δόξαν Θεοῦ διὰ παντός διηγούμε-
νος· ὁ πρῶτος Χριστῷ καλοῦντι,
καθυπακούσας θερμῶς, καὶ ἀμέσως
τούτῳ συγγενόμενος, ὅρ' οὐ πυρ-
σευόμενος, καθωρόλης φῶς δεύτε-
ρον, καὶ τοὺς ἐν σκότει ἀστραπαῖς
σου ἐφώτισας, ἀγαθότητα, τὴν
αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. Ὅθεν τὴν
παναγίαν σου, τελούμεν πανήγυ-
ριν, καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην,
περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, εἰς ἧς ἀ-

ναβλύζεις, σωτηρίαν τοῖς αἰτούσι,
καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πάντα τὴν γῆν.

Πρῶτον τῶν ὀρεκτῶν εὐρηκῶς,
δι' εὐσπλαγγίαν τὴν ἡμῶν περι-
κείμενον, Ἀνδρέα Θεόφρον φύσιν,
συνανεκράθης αὐτῷ, διαπύρῳ πό-
θῳ τῷ συναίμονι, βοῶν ὃν ἐκήρυ-
ξαν, οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι,
εὐρομεν δεῦρο ταῖς αὐτοῦ ὠραιό-
τησι, καταθέλωμεν, καὶ ψυχὴν
καὶ διάνοιαν, ὅπως φωταγωγοῦ-
μενοι, αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι,
νύκτα τῆς πλάνης τὸ σκότος, τῆς
ἀγνωσίας διώξωμεν, Χριστὸν εὐ-
λογοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κό-
σμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται.

Ἔθνη τὰ μὴ εἰδῶτα Θεόν, ὡς
ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας ἐξώγη-
σας, σαγήνη τῶν σῶν λογίων,
καὶ συναράσσει σαφῶς, ἀλμυ-
ρὰς θαλάσσης, ἵππος ἀριστος, ὀ-
φθαλμοὶ τοῦ δεσπόζοντος, τῆς θα-
λάσσης αἰοῖδιμε, καὶ σηπεδόνα, ἀ-
θείας ἐξήρανας, ἄλας τίμιον, ἐμ-
βαλὼν τὴν σοφίαν σου, ἣν περ καὶ
κατεπλάγησαν, Ἀπόστολοι ἐνδόξε,
τῆς μωρανθείης σοφίας, οἱ ἀναι-
δῶς ἀντεχόμενοι, Χριστὸν μὴ εἰ-
δότες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ,
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρον, καὶ
Χριστοῦ Μαθητὴν, τῶν ἰχθύων
ἀγρευτὴν, καὶ ἀλιέα τῶν ἀνθρώ-
πων, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἀν-
δρέην τὸν Ἀπόστολον. Τοῦ γὰρ
Ἰησοῦ τὰ διδάγματα, πάντας ἐ-
ξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι, καὶ ὡς

δέλεαρ

δέλαρ ἰχθύσι, τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, παράτχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἰωσήφ, εἰπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἁγίων, ἣν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεὲμ; Ἐγώ φησι τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γενήσκει ἡ Μαρία ἀνερμηγνεύσας· οὐ εἰς προσκύνησιν, μάλα ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίαις λατρεύοντες, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτικίον, ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυθαίου αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότη τῶν ὀλων, Ἀνδρέα ἰκέτευσ, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Κοί νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Κάθισμα,
ἦχος α'. Τὸν σῶρον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον Μαθητὴν, καὶ πρωτόκλητον πάντων, Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν, εὐφημοῦμέν σε πόθῳ, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ πιστῶς ἐκδοῦμέν σοι· Ῥῖσα· Ποίμνην σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπισταύθης, πάσης θλιψως, καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων, καὶ πάσης κακώτεω.

Δόξα, γὰλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὰς χεῖράς σου σεμνή, νῦν ἐκ-

τεῖνάτα οἰκτῶ, βοήθειαν ἡμῖν, ἐξ ἁγίου παράσχου, καὶ δίδου ἀκίνδυνον, τὴν ζωὴν διανύσασθαι, τοὺς δοξάζοντας, τὸν σὸν πανάγιον τόκον, καὶ σὲ, Δέσποινα, ἐπιγραφόμενους, Κόρη, ἐλπίδα καὶ καυχῆμα.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα.

ἦχος γ'. Θεῖας πίστεω.

Πρῶτον εὔρέ σε, Χριστὸς μολοῦντα, μύστην ἀριστον, Ἀνδρέα μάκαρ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα, τῇ οἰκουμένῃ καθάπερ ὑπόπτερον, καταρωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συστήματα. Αὐτὸν ὡς Θεὸν ἰκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, γὰλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεῖας γέγονας, σκητὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγιε, Θεοκυητορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλου υπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γούν γενόμενον, ἐρρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήματιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνή τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες ἀνευφημήσωμεν, ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ θεῖον κήρυκα, καὶ ἐθνῶν πνευματικόν, σαγγευτὴν ὡς ἀληθῶς· ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς, εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος· καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε

Θένε ἀγραντε, ἀνευδοιάστως ἐχόντων σκεπή ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρατῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων γαλεπῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ Ἰῶ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ ἄ· Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκειμενον, ἤχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δοξάν Θεοῦ. Πᾶσα πνοή.

Ἐξαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βῆλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιῶω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀρέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῶν· Καὶ πρῶτος ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντες τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀρέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιήγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασίλειας, καὶ θεραπειῶν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλκίαν ἐν τῷ λαῷ.

Ὁ Ν. Δόξα ταῖς τοῦ Ἀποστόλου

Καὶ ὑν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ ἰδιόμελ. ἤχ. ἄ. Ὁ Πρωτόκλιτος Μαθητῆς. Ζῆται εἰς τὴν Λιτίν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου. Καὶ τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδή Α' ἤχος ἄ.

Σοῦ ἡ τρυκαίουχος δεξιᾷ.

Τὴν θεολωμένην μου ψυχὴν, τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκαθαρον, τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι, κήρυξ Χριστοῦ, Ἀνδρέα θεία χάριτι, ὅπως καθαρῶς σοι, προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ, τῶν ἑαυτοῦ Μαθητῶν ἀκροθίνιον, ὁ ἐκ στειρευούσης σε βλαστὸς, τῷ ἐκ Παρθένου φῶντι Χριστῷ τῷ δεδοξαμένῳ, Ἀνδρέα χαίρων προσήγαγεν.

Ἐρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀρετῆς τῶν θαυμάδιων ἀρξάμενος, καὶ τὰς ἀναβάσεις αἰετῶν μελετῶν, ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως, πρὸς τὴν ἀκροτάτην, Ἀνδρέα δύναμιν ἐφθασας. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγῆ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐρανοῦ. Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσοῦ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Καταβαθία. Χριστὸς γενᾶται.

Ὡδή Γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Προσέδραμες διψεῖ οὐ κληθεῖς, Ἀνδρέα ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὡσπερ ἔλαφος· καὶ πᾶσι ταύτην εὐρῶν ἐκήρυξας, καὶ πῶν ἐπότισας, ἀφθαρσίας νάματα, κεκηκῆκῶτα τῇ διψῇ τὰ πέρατα.

Ἐπέ.

Ἐπέγνω τῆς φύσεως θεσμούς, Ἄνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνῶν τὸν σύγγονον εἰληφας βοῶν· Εὐρήκαμεν τὸν ποθοῦμενον· καὶ ὀδοποιήσαντι, τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγῆσω τὴν γνώσιν τοῦ πνεύματος.

Σαγήνη τοῦ λόγου ἐκ βυθοῦ, ἀπάτης ἐσαγήνευσας, τοὺς λογικοὺς ἰχθύας Ἀπόστολε, καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρυνθέντας χάριτι, τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι. Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένη διὰ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένην ἄκουστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἀστεκτον.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'.

τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων τῶν Μαθητῶν, καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου καὶ ὑπουργόν, Ἄνδρέα Ἀπόστολε, κατὰ χρέος τιμῶμέν σε· τῷ γὰρ Ἄμνῳ τῷ αἵροντι, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, ἀδιστάκτω πόθῳ, θερμῶς ἠκολούθησας· ὄθεν καὶ τοῦ πάθους, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, σαρκὶ ὑπομείναντος, ἐκουσίως τὸν θάνατον. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρῆσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ἐτερον ὁμιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση κατα-

βαλῶν, τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ἐπιποθῶν, Ἄνδρέα μακάριε, ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, οὐρανόθεν πᾶσι, πηγάζων τὰ θαύματα, καὶ ἔθνῶν ἐγένου, παμμακάρο Διδάσκαλος· ὄθεν σου τὴν μνήμην, ἐπαξίως τιμῶντες, ἐν ὕμνοις δοξάζομεν, καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, τοῦ Κυρίου Ἀποστόλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρῆσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ὀρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμπε, χλιαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πιστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ἰδιὴ Δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι τῇ θεῇ.

Ἡ θεία ἐξαναλωτικὴ τε τοῦ χειρόνος, τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς, Πνεύματος δύναμις ἐν σοί, Ἄνδρέα οἰκήσασσα, θεοπρεπῶς πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι, τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε Κήρυκα.

Ὅχι ὄπλα πρὸς ἄμυναν, ἀνείλετο σάρκινα, καὶ πρὸς καθαίρειν δεινῶν, ὀχυρωμάτων τοῦ ἔθρου, Ἄνδρέας ὁ πάντιμος, ἀλλὰ Χριστῷ φραζόμενος προσενήνο-

γεν, αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπὲρ
κοα.

Τοὺς πόθῳ τελουντάς σου, τὴν
μνήμην ἐν ἄσμασιν, ἐκ τῆς ἀφθό-
νου δωρεᾶς, τοῦ Διδασκάλου σου
Χριστοῦ, Ἄνδρέα πανολβιε, πνευ-
ματικῆς ἀγαλλιᾶσεως νάματα,
ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπης πρεσ-
βείαις σου. Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ φρικτόν
σου μυστήριον· ὑπερκοσμίους γάρ
λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ ὢν
καταβέβηκεν, ὡς ὑετός ὁ ἐπὶ πό-
κον Πανύμνητε, εἰς σωτηρίαν ἡ-
μῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσοαί.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ φωτίσας τῆ ἐλλάμψει.

Ἀπειλήσας ὃν ἐπόθεις, Ἄν-
δρέα Ἀπόστολε, ἐν ἀφάρτοις σὺν
αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, καὶ
τῶν πόνων δράγματα, τῶν σῶν
δρεφάμενος ἀξίως· ὅθεν σε ἕμνοις
δοξάζομεν.

Ἐπόθησας τὸν Δεσπότην, καὶ
τοῦτον εἰδίωξας, τοῖς ἔγχει τοῖς
αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος,
καὶ τὰ τούτου πάθη, ἀψευδῶς ὑ-
πέριτιμε Ἄνδρέα, μέχρι θανάτου
μιμούμενος.

Ἐντείνας σε δυνατόν, ὡσπερ
βέλος μακάριε, ἐπαφῆκεν εἰς τὸν
σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος, τραυ-
ματίζων Δαίμονας, καὶ δυσσεβεῖα
τοῦς ἀνθρώπους, τραυματισθέντας
ἰώμενος. Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται οὐρανῶν, αἱ δυ-
νάμεις ὀρώσαι σε, ἀγαλλονται σὺν
αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήμα-
τα· τῷ γὰρ τόκῳ ἤνωνται τῷ σῶν,

Παρθένε Θεοτόκε, σὲ ἐπαξίως δο-
ξάζοντα.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνη.

Ῥδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαι-
ούμενος, ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώμα-
τος, τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα
Χριστόν, εὖρες κυβερνήτην παμ-
μακάριστε, καὶ πρὸς αὐτὸν μάκαρ
Ἄνδρέα, χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγα-
δεύονται, αἱ νόσοι δραπετεύονται,
ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἐσμός,
πὸ ῥῶ τῶν νοσούντων ἀπελαύνον-
ται, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δεδομένη, Ἄν-
δρέα χάριτι.

Ὡς κύμα γαληνὸν πρᾶεῷ πνεύ-
ματι, κινούμενον μακάριε, ἀπεξή-
ρανας θαλάσσας πονηρᾶς, τῆς πο-
λυφειας θείους βέμμασι, καὶ ποτα-
μούςς θεογνωσίας, πᾶσιν ἐξέ-
βλυσας. Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ Παρθένε
ἄχραντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτο-
ρες, τὴν Ἐδέμ ἀπολαβόντες διὰ
σοῦ, ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλε-
σαν· σὺ γὰρ Ἄγνη, καὶ πρὸ τοῦ
τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωάν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρίας ἐπώνυμον
θηγόρον, καὶ Μαθητῶν τὸν πρω-
τόκλητον τοῦ Σωτήρος, Πέτρου
τὸν σύγγονον εὐφημῆσωμεν· ὅτι
ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐ-
κέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν
ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν Δαβὶδ ἀναστέλλει
ἄμαρ-

ἀμαρτωλῶν, ὡς ἐμὲ, διηγείσθαι Θεοῦ εὐλόγως τὰ δικαίωματα· ὁμῶς πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσῃτε, καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε, ὡς ποτε Ἰσραὴλ παρεπίκρανεν. Ἐπάγει οὖν τῷ ἔξῃς Ψαλμῷ τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα γῆ ἄσατε· Εὐρήκαμεν δευτε τὸν ποθοῦμενον.

Τῇ 30 Νοεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Φρουμέντιος ἐπίσκοπος Ἰνδίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

ᾠδὴ Ζ'. Σὲ νοστήν Θεοτόκε κείμενον.

Η ἀψευδὴς ἐμφανῶς πέπληρωται, ἐπαγγελία σου Χριστέ· τῷ γὰρ σάλῳ ὁ φοιτητής, σοῦ ὁ ἐνθεώτατος, λόγῳ ἐμβριμώμενος, πρὸς ἰλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν. Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοστή τῆς Σιών Ἀπόστολε, προσβῆθαι ὄρει κελουσίεις, σωτηρίου τε εὐχρῶς, χαίρων τὸ ποτήριον, ἔβης πορευόμενος, διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν. Ἐνθα Χριστὸς τῶν ἀπάντων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενής, περικῶς Ἀπόστολε ὑπερφῶς τερατουργεῖς. Δι' ἀγάπης γὰρ συγκραβεῖς τούτῳ ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι, ὁ αἰνετός ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, τοῦ Ἀδάμ τὸ

κώδιον, ἐξ οὗ προήλθεν ὁ Ποιμὴν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς ὁ ὑπερφῶς, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Καταβασία. Οἱ Παιδὲς εὐσεβεία.

ᾠδὴ Η'. Ἐν κλίμῳ Παιδὲς Ἰσραὴλ.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντικὴ, ἀκτίνας λαμπρῶν, Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀποστόλε, ἐκλάμπουσα, ἡμῖν, ἡ ἐνθεος μνήμη σου, τοῖς βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφύετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανθρωπίνης φύσεως λαχῶν, τοὺς ταύτης ὑπερέβης, ἱεσμούς καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων, μεταβέβηκας, σκηγήν, Ἀνδρέα Ἀπόστολε, καὶ κραυγαίεις, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφύετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ, πνοή σε προεκπυρώσατα, ῥήτορα θεγγῶρε, ἀναδείκνυσσι θερμὸν, βοῶντα Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ σου, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφύετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπῶρος καὶ ὑπερφῶς, ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας, τεκοῦσαν τὸν Μαργαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστὸν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφύετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Θεόμαχος ὑπερφυῶς.

ᾠδὴ

ῥῶθ' Ἑ. Τύπον τῆς Ἀγνῆς.

Οἶα φοιτητῆς πανάριστος, τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, τῷ Δεσπότη σου μέχρι θανάτου ἐπόμενος, ἀνεληλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, στελλόμενος πορείαν, πρὸς οὐρανοῦς Μάκαρ Ἀποστόλε.

Πύλη τῆς Ἐδέμ σοι ἤνοιχται, καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ Ἐπουράνιος, καὶ ἐδέξαντο, τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ παρέστηκας χαίρων Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Πρέσβυς ἄριστος.

Χαίροις ξυνωρίς πανάριστος, ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα, νῦν τὸ πολίτευμα, ἐποπτεύεις τε τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν, ἑαυτῶν ἐκνικῶσα τὴν δύναμιν, καὶ θείων χαρισμάτων, καταγαλίζεις τῇ λαμπρότητι. Θεοτοκίον.

Ρίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῆς Παρθένης καὶ Θεοπάτορος· ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Μυστήριον ζένον.

Ἐξαποστ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ο Λόγος ὁ προαναρχος, εὐρηκῶς σε παμμάκαρ, Πρωτόκλητον ἀνεδείξε, πάντων τῶν Ἀποστόλων, Ἀνδρέα παναοίδιμε· καὶ τοῖς τούτου ἔχουσιν, ἐπόμενος ἀνεδείχθης, ὁδηγὸς πλανωμένων, πρὸς οὐράνιον αὐτοῦς, ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἐπερην. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα,

τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον, αὐτόπτην καὶ ὑπρέτην, γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· τὰ ἔθνη γὰρ ἐρώτισε, καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, ὡς Μαθητῆς τοῦ Δεσπότη.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας, Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐσεβῶς σε τιμῶντων, σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ, τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ στασεως, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἀγίων· ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις.

Εἰς τοὺς λίνους, ἰστώμεν Στίχους

δ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμια.

Ἦγος α. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Βιθσαϊδᾶ νῦν ἀγάλλου ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν, ἐκ μυστικῆς λιθάδος εὐωδέεστα κρίνα, Πέτρος καὶ Ἀνδρέας κόσμῳ παντί, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Ανδρέα χαίρει καὶ σκίρτα, ὅτι ἐδέξω σαφῶς, ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμπει, τὸν Ἕλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὃν καὶ κρατῶν, ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· τοῦτον δυσώπει ἀπαύτως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει ἀνομούντων σε.

Ο μυστολέκτης τῆς θείας, οὐκονομίας Χριστοῦ, ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις, μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, εἶδὼ φησί, τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδῶν· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν ὃν ἡ Γραφή, καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν

Η τῶν Πατρῶν σε πόλις, Ποιμένα κέκτηται, καὶ πολιοῦγον θεῶν, καὶ κινδύνων παντοίων, βύστην καὶ φρουρόν σε, Ἀνδρέα σοφὴ, εὐχαρίστως τιμώσα σε, Ἀλλ' ἐκδύσῃ ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, καὶ ὑφηρέτην τοῦ Λόγου, Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀλιεύει, ἀντὶ καλάμου τὸν σταυρόν, ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, ἐπανάγει τὰς ψυχὰς, ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ δῶρον εὐπρόσδεκτον. Αἰ τοῦτον πιστοί, σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, ὅπως ἰλεῶς γένηται ἡμῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, ἤχος ὁ αὐτός.

Ἦ πόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σὲ γεννηθῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκληον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργῆτην.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, ἡ Γ' καὶ Γ'. ᾠδὴ.

Ἀπόστολος. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δοξὰν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι βίητρον ἐγενήθημεν τῷ Κόσμῳ, καὶ Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ, ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί, ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἀτιμοί. Ἀχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητούμεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἄστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ. Λειδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διυκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ Κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περιψήμα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ἡμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μωροὺς παιδαγωγὸς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς Πατέρας. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μημηταὶ μου γίνεσθε. Ἀλληλοῦα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέματα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

—*—*—*—*—*—*—

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχον ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ἕρας 9
καὶ ἡ νύξ ἕρας 15.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ ἑορτάζομεν τὴν
μνήμην τοῦ Προφήτου Ναοὺμ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Προφήτου ἤχος γ'.

Μεγὰλὴ τοῦ σταυροῦ σου Κύριε.

Η χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ Θεοῦ Προφήτα, καὶ τῆς ἰδίας αἴγλης ἀπεργάσατο, λαμπάδα περιφανεστάτην, καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει τὰ μέλλοντα, Νινευὶ τῇ μεγάλῃ.

Νεφέλῃ φωτοβόλος ὥφθης ἀποστάζουσα, Ναοὺμ Θεοῦ Προφήτα, θεογνωσίας ὄμβρον, καὶ ἐπότισας τὸ πόμα τῆς θεοχριστίας, Νινευιτῶν τὴν Πόλιν, ἀσέβειαν ὠδινῆσασαν αὖθις.

Εὐκλείας ἀκροῦτο μέτοχος γενόμενος, Ναοὺμ Θεοῦ Προφήτα, καὶ ἀποβρήτου δόξης, καὶ χάρας τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, θεόπνευστα, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην.

Δόξ. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν στίχον, σιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Ἀπολυτικίον, ἤχος ε'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρωὶ. Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὴν πρώτην τοῦ Δεκεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου Ναοὺμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ὁ νέος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ὀνήσιμος, Ἀνανίας, καὶ Σολόχων, ἀρχιεπίσκοποι Ἐφέσου, καὶ Φιλάρτος ὁ ἐλεήμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

2 Δεκεμβρίου τοῦ προφήτου Ἀββακούμ.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Προφήτου ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αββακούμ ὁ θαυμασίος, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, δεδεγμένος γέγονεν, ὅλος ἐνθεος καὶ τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν, καὶ κρίσιν τὴν ἀδικον, θεωρῶν ἀγανακτεῖ, τὴν τῆς γνώμης εὐρύτητα, ἐνδεικνύμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσποτοῦ φιλοθείως, καὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ὡς δυσχεραίνων καὶ ἀπάπτεται.

Ἐπὶ θείας ἰστάμενος, φυλαχῆς ὁ σεβάσιμος, Ἀββακούμ ἀκήκος τὸ μυστήριον, τῆς πρὸς ἡμᾶς παρουσίας σου, Χριστέ τὸ ἀπόβρητον καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν, προφητεῖαι σαφέστατα, προορώμενος, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ὡσπερ ἵππους, τῶν Ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων, τοὺς καταράσσοντας θάλασσαν.

Εν Κυρίῳ γηθόμενος, ἐν Θεῷ τῷ Σωτηρὶ σου, θεοβόρημον ἐνδοξε ἀγαλλόμενος, καὶ τῆς ἐκείθεν λαμπρότητος, τὴν αἴγλην δεχόμενος, καὶ φωτὶ θεουργικῷ, νοερώς φωτιζόμενος, τοὺς τὴν μνή-

μην σου, τὴν πανίερον πίστει ἐκτελοῦντας, περασμῶν τε καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον. Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.
Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτικίον, ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακούμ.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ἵππους ἐώρακας, τοὺς ἱερῶν Μαθητὰς, θαλάσσης ταρασσόντας, τῆς ἀγρωσίας σαφῶς, καὶ πλάνην βυθίζοντας, δόγμασιν εὐσεβείας, Ἀββακούμ (εἰ γόρε· ὄθεν σε ὡς Προφήτην, ἀληθῆ εὐφημοῦμεν, αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεῦεν ἐλεγήθῃαι ἡμᾶς.

Τῆ 2 Δεκεμβρίου ἐσπάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Προφήτου Ἀββακούμ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Πατέρες, Ἰωάννης, Πρακλαΐων, Ἄνδρες, καὶ Θεόφιλος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Σολομών, ὁ ἐπίσκοπος Ἐφέσου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Μερόπη ἡ Ἐρεσία, διὰ βασάνων τελειοῦται, ἐν ἔτει 255.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀβίος ὁ νέος, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Κύριλλος ὁ Φιλεώτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

3 Δεκεμβρίου, τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκαξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Προφήτου, ἦχος δ΄.

Ὁ εἰς ὕψιστου κληθεῖς.

Τὸν σὸν Προφήτην ὡς ἐμψύ-

χον νεφέλῃν, εἰδείξας Ἀθάνατε, ὕδωρ ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον, ἐξαποστείλας, τοῦτον πλουσίως, καὶ χαρισάμενος, Ἦνεῦ· μα τὸ Πανάγιον καὶ Ὁμοούσιον, σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι, καὶ τῷ Υἱῷ σου, τῷ ἐκ τῆς σῆς· οὐσίας ἐκλάμπαντι· δι' οὗ προεῖπε τὴν σωτήριον, παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῖς Ἐθνεσι πᾶσι, σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Ὁ τὴν ἀκτίνα τῆς θεαρχικωτάτης, αἰγλῆς εἰσδεξάμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ θείων λόγων προήγορος, καὶ προσημάντωρ, καὶ ὑποφήτης θεῶν γενόμενος, στόμα θεοκίνητον, ὠφθης τοῦ Ἠνεύματος, τὰ παρ' αὐτοῦ σοὶ δεικνύμενα, διαβιδάζων, καὶ σαφηνίζων τοῖς πᾶσιν Ἐθνεσι, δοθησομένην σωτηρίαν, καὶ βασιλείαν Χριστοῦ πανσεβάσμιε· ὃν ἰκέτευσέ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ θεοπτία λαμπόμενος ἀξίως, καὶ προφητικῆ θεωρίᾳ καὶ χάριτι, πετμημένος βεδνευστε, καὶ τῆς ἐνθεοῦ, ἡξιωμένος μακχιότητος, τῆ πρὸς τὸν πανάγαθον, νῦν παρῆχθαι σου, καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, καλικετεύων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ τῶν πίστει σε, ἀνευφημούντων, καὶ τιμούντων σε, ὡς βεργόρον σεπτὸν καὶ βεσληπτον, ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· Ἀπολυτικίον, ἦχος β΄. τοῦ προφήτου Σοφονίου.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ 3 Δεκεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ προφήτου Σοφοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Θεόδωρος, ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, ζῖφει τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης, ὁ ἐπίσκοπος τῆς κατὰ τὸν Πόντον Κολωνίας ὁ ἡσυχαστής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀγάπιος, Σελευκὸς καὶ Μάμας ζῖφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστολικόν. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, παρ-
στῶς ἐν ὕψιστοις, τῇ ἀπροσίτῳ
πάνσοφει, ἦν Τριάδι ἀμέσως, καὶ
ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐλλαμ-
πόμενος νέμοις, φῶς νοήτων προ-
σβείαις σου, τοῖς ἐκ ποθοῦ τελοῦ-
σι, σοῦ τὴν σεπτὴν, καὶ φαιδρὰν
πανηγύριν· καὶ σὲ μάκαρ, τοῖς ὕ-
μνοις καταξέρουσι, Σοφοῖν Προ-
φήτα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς
ὑπ' Ἀγγέλων, κολπῶν πατρῶων
Ἄχραντε, μὴ ἐκστάς ἀπορήτως,
τοῖς κάτω συναεστράφη· σὺ δὲ
ταύτης ὑπῆρξας, τῆς σωτηρίας
πρόξενος, ἐξ ἁγῶν σου αἱμάτων,
τοῦτ' Ἀγνή, ὑπὲρ λόγον σάρκα
δανεισαμένη· ἂν αἰτησῶν τοῖς δού-
λοις σου, λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸν Στίχον, σιχηρὰ τῆς Οὐρανίου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως.

Καὶ ἀπόλυσις.

4 Δεκεμβρίου τῆς ἁγίας Μεγαλο-
μάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ ἁγίου Πα-
τρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Κατάλυσις· οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλομεν στίχους 5· τῆς ἁγίας 3,
ἤχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ, Ἰ-
ουλιανῇ διεσκόπει ἡ παμκαρῆ-
στος, Μάρτυρα τὴν ἐνδοξον, Βαρ-
βάραν μαστιξίν, ἐναθλοῦσαν βα-
σάνοις τε, ποικιλιαῖς τὸ σῶμα, ἀ-
παν συγκοπτομενον, θερμοῖς τοῖς
δάκρυσι, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα,
ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, ἄρ-
τι καταξίωσον φιλόνηρωπε.

Μίαν, ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰ-
ουλιανῇ τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν
εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ ἅγιοι, κα-
τηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ καὶ νι-
κήσασαι, αὐτὸν κατὰ κράτος, δό-
ξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν λοιμικῶν παθη-
μάτων, λῶσιν ἀφανίζουσαι πᾶσι,
τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰσμάτα.

Ὅτε, ἀπεσάνθη κατὰ σοῦ, Μάρ-
τυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυ-
κὺς θάνατος, χαίρουσα καὶ σπεύ-
δουσα, τὸν δρόμον ἡνύσασ· ἀσε-
βοῦς δὲ γεννήτορας, χερσὶ παρα-
νόμοις, τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ
προσῆνεξαι. Ὅθεν ταῖς φρονίμας
Παρένοισι, ὄντως συγχορεύουσα
βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου
σου τὴν ἐλλαμψίν.

Καὶ τοῦ ὁσίου ἤχος πλ. δ'.

Τι ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἅγιε; Θεο-
λόγον Ἰωάννην, ἡ Δαβὶδ τὸν μέ-
λειδόν; Πνευματέμφορον Κινύραν,
ἡ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις,
ἀκοὴν γὰρ καὶ διάνοιαν, εὐφραίνεις,
Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καὶ
μελιόρρυτοις σοῖς φθέγμασι, κα-

19* ταχλαί-

καταγλαφεις τὰ πέρατα· ἰκέτευσεν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Θεοπέσιε; Ἰωάννη γλυκοῦρρον, φαεινότατε ἀστῆρ, ὃ τῆ αἰγλή τῆς Τριάδος, ἐλλαμφεῖς τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυσ, εἰς τὸν γνῶσον τὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ βεῖου ἐμυθῆς τὰ ἀπόρρητα· ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιπέειαν· ἰκέτευσεν τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω ἀοῖδιμε; δαδουχον φαισφόρον, εὐκλεῆ ὑψηγῆτῆν; λειτουργὸν ἢ θεωρὸν, τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα, Ἐκκλησίας ἀγλαίζοντα; λυχνίαν, τοὺς ἐν σκότει καταλάμποντα; ἢ ὄργανον εὐχηστῆρατον; ἢ σάλπιγγα καλλικέλαδον; ἰκέτευσεν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

δοξα, ἦχος πλ. β΄.

Πατρίδα, γένος, ὑπαρξῆν, καταλιποῦσα Βαρβάρα, καὶ τὸν ἀσεβῆ πατέρα μισήσασα, Θεὸν ἠγάπησας, ὡ ἐνομιφεύθης, καὶ γεγονός μεγαλέμπορος κληθεῖσα· αὐτὸν ἰκέτευσεν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, σὺλ. 60.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαιδύονα ἀσμασιν, ἐνθεαστικώτατα, μελωδῶν παναοῖδιμε, τῆ ἐνεργείᾳ, Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν κινύραν ἀναχρουόμενος, τὴν παναρμόνιον, τοῦ Δαβὶδ μιμούμενος,

ἦν ἐνηχῶν, θείοις μελωδήμασι, πάντας κατέβηξας.

Στιχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνόησε, τῆς κοσμικῆς ἀποσῆς, ταραχώδους συγκύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῆ γαλήνῃ πνεύσει, καὶ θεωρίας, θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας· Ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπροπεῖ, βίῳ λαμπρονόμενος, μακαριώτατε.

Στιχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ἄσμασι, τὴν ἱεράν καὶ σεπτήν, τοῦ Ὁσίου πνεύριον, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμφεως, κατηξιώθη, τὸ φῶς εἰσοδέξασθαι. Ὡ τῆς ἀφάτου σου εὐπλαγχχίνια Κύριε, δι' ἧς ἡμεῖς, ἐγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

δοξα, ἦχος πλ. ε΄.

Ὅσπε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατορθωμάτων σου δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμείπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐσοτάκε σὺ ἡ Ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτικίον, ἦχος δ΄.

Βαρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐβρύσθη

ἐξ αὐτῶν, βοήθεια, καὶ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ ἢ πάνσεμνος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἡχος πλ. δ'. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. (ὄρθ. εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας ἡχ. γ'. Τὴν ὀραϊότητα

Ἐν τῇ ἀβλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας· ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεινὰ, βασάνους, φυλακὰς, Βαρβάρῃ παναοίδιμε. Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπέποθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, ἡχος πλ. α'.

Τὸν συνάραχον λόγον.

Τῶν Ἁγίων ταῖς μνήμας οἰκονομοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίζομεν, καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημῆσωμεν ὅτι ἐνέκρωταν εὐγῆ, τὴν τὴν Εὐαν δολερῶς, στερήσαντα ἀφθαρσίας· καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἅγιον Ὄρος καὶ Θεοβάδιστον. Χαῖρε ἔμψυγε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτη. Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρος τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, καθίσματα τοῦ ὁσίου, ἡχος α'.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Ἡδύφωνος Αὐλῆς, μεγάλῳ-

φωνος Σάλπιγγε, Κιθάρα μελουργός, λιγυρὰ θεία Λύρα, Κινύρα παναρμόνιος, μουσικώτατον Ὄργανον, ἐμπνεομενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θελγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα, ὁμοιον.

Ἦμνοῦμεν τοὺς σεπτοὺς, καὶ ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, γεραίροντες, ἐν ἄσμασι, τὰ σεπτὰ μελωδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνωδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τοκοῦν φανεῖσταν, οἱ πόθῳ καταρεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τῆς Θεοτόκου.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, ἡχος πλ. δ'.

Ὁ ὕψωθις.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὕμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνῇ Ἀθλοφόρῃ τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκίματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρῃ, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρείοφρον, μεγαλοφῶνως μέλπουσα ἀεὶ Τριάδα σεβῶ τὴν μίαν Θεότητα.

Τῇ 4 Δεκεμβρίου ἐορταζόμεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ
Δαμασκηνός, ὁ συγγραφεὺς τῆς Ὀκτω-
ήχου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ Πολυδότῆς ἐ-
πίσκοπος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει
716.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Χριστόδουλος,
Χριστοδούλη καὶ Ἰουλιανή, ξίφει τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ἐξαποστεύλαριον τῆς ἁγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰασεων, ἐκ Θε-
οῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδι-
με, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν
πίστει προστρεχόντων σοι, τὸν
Θεόν, καὶ δοξάζουσα τὸν ἐπὶ πάν-
των Δεσπότην, ῥύσαι πάντας κιν-
δύων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυ-
χικῶν νοσημάτων.

Τοῦ ὁσίου, ὁμοίου.

Ἀνέτρεψας σοφίᾳ σου, τὰς
ἀρέσεις Παμμάχαρ, ὦ Ἰωάννη
πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα,
τῆ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρ-
θῶς δογματίζεῖν, καὶ δοξάζειν
Τριάδα, Μονάδα τριυπόστατον,
ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ. Θεοτοκίον.

Εὐχάρας Πανάχαρτε, τὸν Θε-
οῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν
σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως,
οἰκονομίᾳ ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε
πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς
προσθεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι
ἡμᾶς νόσων, καὶ πανταίων κιν-
δύων.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα
τοῦ ἑσπερινοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε.

Δόξα, ἤχος πλ. β', Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀθλητικὴν οὐδέσασαν ὁδόν,

προγονικὴν ἐξέφυγε· βουλήν, Βαρ-
βάρα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν
Παρθένος φρονίμη, λαμπροδρό-
ρος εἰσηλθεῖς, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ
Κυρίου σου· ὡς δὲ Μάρτυς ἀν-
δρεία, χάριν ἐλάβες ἰατρεύειν,
τῆς σαρκὸς σαλῶν λύμην. Ἀλλὰ
καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,
ψυχικῶν ἀλγηθόνων ἐκλύτρωσαι,
ταῖς πρὸς Θεὸν ἱεσείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνω-
μεν, Θεοτόκε Παρθένε αὐτὸν ἱκέ-
τευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

5 Δεκεμβρίου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας μετὰ τὸ Μακάριος ἀνὴρ εἰς
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσομοία, ἤχ.
πλ. α'. Δευτεροῦντες αὐτά.

Ὅσιε Πάτερ.

Σάββα Θεόφρον, τῶν Ἀγγέ-
λων ἰσοστάσις, ὁμοσκηνη Ὅσιων,
συνόμιλε Προφητῶν, Μαρτύρων,
Ἀποστόλων συγκληρονομε, φῶς
τὸ ἀνέσπερον, ὁ νῦν κατοικῶν· οὐ
ταῖς φροκτωρίαις, λαμπόμενος
ταῖς θεαῖς, τῷ ἀκροτάτῳ τῶν ἐ-
φρετῶν, ὁ πρεστώς παρόρηξις λε-
λαμπρυσμένος, καὶ ἐνθρόνιστος
αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἐντρο-
φῶν αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀνευδότως,
Χριστὸν ἱκέτευσ, Χριστὸν δυσώπει
Ὅσιε, δωρηθῆναι τῆ Ἐκκλησίᾳ,
ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.
Σάββα παμμάχαρ, ἐγκρατείας
λύχνος

λάχνος ἀσβεστος, φωστήρ τῶν μοναζόντων ὀδιδυγέστατος, ἀγάπης φρυκτωριαίς λελαμπρυσμένος, πύργος ἀκλόνητος τῆς ὑπομονῆς, ἔρεισμα καὶ σθένος, τῶν πίσται σε τιμώντων, τῶν λαμάτων ὁ θησαυρός, ὁ πολιστής τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς, ὁ ὡς παράδεισον αὐτὴν ἔνθεον δείξας, θεῖους προσφέρουσαν καρπούς τῶν σωζομένων, Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει· Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα θεόφρον, ἀρετῶν στόλος ὁ πύρινος, πυρρός ὁ ἐκ θαλάσσης, τῆς κοσμικῆς τοὺς λαοὺς, λημένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδηγῶν, πλάνης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλὼν, Πνεύματος ἁγίου τὸ καθαρόν δοχεῖον, ὁ ποδηγέτης τῶν μοναστῶν, ἠχρητωμένη τε ἀτάβημη τῆς ἐγκρατείας, τῆς ταπεινώσεως, περιβλεπτον τὸ ὄψος, κρήνη ἢ βούουσα ἰάσεων πελάγη, Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει· Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁμόνοιαν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δοῦα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἠγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστητάμενος, εἰς τὸ καλὸν ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν, ἀνελήλυθας ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκδιατάμενος, ἔσπευσας τὸ χειρὸν, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ Πνεύματι· Ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστής τῆς ἐρήμου, εὐδωροσύτων

ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος· καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τῶν ἐσώπτρων λυθέντων Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν ἁγίαν Τριᾶδα, ἐντογχεῖον ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίσται καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακάρισι σε· φύλλα 60.

Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Σορίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος· Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπρόνων τεθάναι, καὶ ἐλσγήσθη κίχως ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σὺντομιμα· οἱ δὲ εἶσαν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εἴαν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀνακτίας πλήρης. Καὶ ὅλη γὰρ παιδευθέντες, μεγάλα εὐργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπειράσεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμβουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδρομοῦνται· Κρινοῦσιν Ἐθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουςιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐλλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σορίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁμιλοῦσιν αὐτῶν, καὶ

ἢ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται ὠδράκα, δικαιοσύνην· καὶ περιήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἄλονται· καὶ ἐκ πετροβολοῦ θυμοῦ, πλήρεις βιβήσονται γάλαξαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφία Σολομώντος τὸ ἀνάγκωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθίση τελευτήσει, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.

Πολὴ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ βρυβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρετὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανεία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἤχος β.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον συγκροτήσας ἐπὶ γῆς, Ὅσιε Σάββα, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίστη ὁ θεοληπτος βίος σου. Εὐσεβείας γὰρ καρπὸς ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, θεραπεύεις δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶν ἐκδοῶντων σοι. Χαίροις τῆς Ἐώας ἀστῆρ χρυσαυγέσατος, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμῆν. Χαίροις αἰοδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κίλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλινωμένων ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ

τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλί-
αμα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν
οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ
κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυ-
φὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρε-
τῶν, καὶ Ἀσκητῶν τὸ καύχημα,
Σάββα τιμῆσωμεν πεφυτευμένος
γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήν-
θησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν
ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὸ ποίμνιον Χρι-
στοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν
οἰσίῳ καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν
ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργα-
νον γέγονας τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν
θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας
τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν
ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτί, κα-
θαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φωτι-
σον καὶ ἡμῶν, τὰς διανοίας, Σάβ-
βα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν, δεξά-
μενος ἔρωτα, πάντα τὰ ἐν Κόσμῳ
τερπνά, ὑπερείδες Θεοληπτε· ἐν-
τεύθεν γὰρ τῷ καρπῷ οὐχ ἕλως,
καθὰπερ Ἀδάμ· τὸν ὅφιν δὲ ἐνα-
ποχρυσάμενος δι' ἐγκρατείας,
ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας· καὶ
νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλλίξῃ, ἐπαπο-
λαύων τοῦ ζύλου τῆς ζωῆς, Θεοῦ
ἠεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πι-
στῶς ἐκτελούντων, ἡγιασμένε Σάβ-
βα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος
πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς,

ἀγωνισμάτων· τὸ εὐῶδες κειμή-
λιον. Σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄ-
ρας, καὶ τῷ δεσπότῃ Χριστῷ, σε-
αυτὸν Παμμάρκα ἀναθέμενος, σαρ-
κὸς κατεπάτησας, τὸ χαμαίζηλον
φρόνημα· ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τὴν φυ-
χὴν κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἐν-
θεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα· ὄθεν
τὴν παναγίαν σου, κυκλοῦντες
πανεύσημι, λάρνακα Σάββα τῆς
θείας, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα,
τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ
κόσμῳ δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Ἄνθραξ Θεοφειγῆς τῷ πυρὶ,
προσημιλήσας Θεοφῶρε τοῦ Πνεύ-
ματος, ἐδείχθης ἐνκόσμῳ Σάββα,
καταλαμπρύνων ψυχὰς, τῶν πι-
στῶς Θεόφρον προσιόντων σοι,
πρὸς εἰς ὁδηγῶν αὐτούς, τὸ ἀ-
νέστερον· Ὅσιε, ἐρημικοῦς δὲ, δρο-
σιζόμενος ἄνωθεν, θεῖα χάριτι,
κατεμάρανας ἄνθρακας. Ὅθεν καὶ
τὸν τῆς νίκης σοι, προδήλως δε-
δωρηται, στέφανόν Πάτερ τῆς θεί-
ας, δικαιοσύνης ὁ Πρῦτανις, Χρι-
στός· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δοῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς,
ἡ πολιτεία σου Θεόφρον γεγένη-
ται· δι' ἧς περ πρὸς ὕψος ἤρθης,
καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁμιλεῖν
παμμάρκα κατηξίωσαι, τὸν νοῦν
ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλ-
λάμψαις, μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς
αὐτοῦ φωτιζόμενος, τὴν ἰσάγγε-
λον, ἐκομίσω φαιδρότητα· ὧ καὶ
νῦν περιστάμενος, ἰκέτευσ' Ὅσιε,
τοῦς

τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ πανσεβάσιμον μνήμην σου, σὺν σοὶ παραστήναι, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξα, ἤχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Δικαίων ὁμόσκηγε, καὶ Ὁσίων· μετ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐληλήθηαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθέने.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βίβλους στεναγμοῖς, εἰς ἕκατὸν τοὺς πόνοὺς ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν, σὺ τοῦ Πνεύματος ὠρθῆς, φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας Μακάριε. Ὅθεν αἰτῆσαι, τὸν σὸν Δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, Σεβερῶν Πατὴρ ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μήτηρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαι, αἱ πότῳ καταφεύγοντες· πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοῦ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἐγκρατεία καὶ πόνοις, τὰ πάλῃ ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἠτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίτω, ἰσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ Πνεύματα, θεοσοφε Μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πότῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκούρησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως. Ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθέने, καὶ πίστει κρουγῶ σοι, τοῦ ρυθίζηναι πταισμάτων μου, ὅταν μελλῶ παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθέने ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε

μοι

μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνῃσαι, ὅσα
βέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Παύλεον, Κάθισμα ἤχ.
πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τα ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν,
καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματι-
κῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν
Ἀγγέλων συμμετοχός, τὰ γὰρ
παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σω-
ματος, τῆς Τριάδος ἐδείχθης, Σε-
ράφων Μακάριε. Ὅθεν καὶ νοσοῦν-
των, θεραπεύεις τὰ πάθη, καὶ λό-
γῳ τὰ πνεύματα, ἀπελευθεύεις τῇ
χάριτι, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῷ
πταισμάτων ἄρεσιν δωρῆσασθαι,
τοῖς ἐσθλάουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κι-
βωτόν, τὸ πανάγιον Ὄρος, τὴν
φωταυγῆ, Νεφέλην ὑμνήσωμεν,
τὴν οὐράνιον Κλίμακα, τὸν λογι-
κὸν Παράδεισον, τῆς Εἰσῆς τὴν
λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης,
τὸ μέγα Κεκμήλιον· ὅτι σωτηρία,
ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τοῦ κόσμου
καὶ ἄφεις, τῶν πολλῶν ἐγκλη-
μάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ.
Πρέσβευε τῷ σῶ Γίῳ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρῆσα-
σθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει,
τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Αναβαθμοὶ τῶ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ
δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον, ζῆτει
εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 1^{ης} Ιανουαρίου.

Ὁ Ν. Δόξα, Τεῖς τοῦ τοῦ Ὁσιου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός· καὶ τὸ ἰδι-
όμελιν, ἤχος πλ. β'· Ὁσιε Πατέρ.
Φύλλα 252.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ
ἁγίου, Θεοράνου.

Ὁδὴ Ἁ. ἤχος πλ. δ'. Ἀρματωλάτην.

Τῇ φωταυγίᾳ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, Σάββα καταύγασσον,
τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, ὑμνοῖς εὐφη-
μοῦντάς σε, τῶν Ἀσκητῶν τὸ
κύχημα, Μοναζόντων τὸ κλέος,
τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, τὸν
τῆς παρθενίας Διδάσκαλον.

Ὁλον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀ-
νέτεινας, ἀπὸ νεότητος· καὶ πρὸς
αὐτὸν ἔχων, πᾶσάν σου τὴν ἐσε-
στιν, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, καὶ
παθῶν τὰς ἐφοδούς, δι' ἐγκρατεῖ-
ας ἐνέκρωτας Σάββα Θεοφόρε πα-
νεύρημε.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χά-
ριτος, τὸ πῦρ εἰσέδραμες, ὡσπερ
οἱ τρεῖς Παῖδες, μείνας ἀκατά-
φλεκτος, σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαν-
τος, καὶ μηνύσαντος πᾶσι, τὴν ἐ-
σομένην σου ὑπερῶν, Πάτερ προ-
κοπήν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ακατασχέτοις καθ' ἡμῶν ὁ θά-
νατος, ὀρμαῖς ἐκέχρητο· ἀλλὰ τῷ
σῶ τόκῳ, προσεγγίσας ὤλετο,
καὶ προσβαλὼν κατήργηται, Θε-
οτόκε Παρθένε· ζωὴν γὰρ ὄντως
αἰδίον, σεσωματωμένην γεγέν-
νηκας.

Ὁδὴ Γ'. Ὁ στερῶσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν,
πανόλβιε κτιστήτας, βραβευτῆς
δικαί.

δικαιοσύνης ἐδείχθη· τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χειρόν καθυπέταξας· ὅθεν ὡς φρονίξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Ἀκολουθησαὶ διαγνοῦς, τοῖς ἔχνεσι τοῦ Δεσπότη, μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ πρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Ρωμαλεότητι φρονῶν, παμμάκαρ ὠχυρωμένος, τὰς ποικιλίας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἐθριάμβευσας σοφέ, καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, καὶ τὴν ὄφρυν ἐκείνου, τὴν ἐπλημένην κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οικονομίας, φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτίνα τῆς ὑπερβίου Θεότητος.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου ἐγένου, συνάμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε, Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μακρὸς, καὶ λόγιος καὶ πράξεις, ἐμαυτὸν κατερρύπωντα καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, ἢ ποῦ καταφεύξομαι, ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα, πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! διὰ τοῦτο ἰκέτης, πρὸς σέ τὴν Πανάχαρτον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δοθῆναι μοι· εἰς σέ γὰρ πάσας Παρθένε, τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

ᾠδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς, ἀνακαθαίρων κατάστασιν, καὶ πλατύνων, θείοις θεωρήμασι, χωρητικὴν, ταύτην ἀληθῶς, θείων χαρισμάτων, εἰργάσω θεομακάριστε· ἀφῆ δὲ τῶν χειρῶν σου, ἀσθενούντας ἰάσω, μιμητῆς τοῦ Δεσπότη γενόμενος.

Ὅκατὰ σοῦ, Πάτερ, δεινῶς θρασυνομένος, κατεπόθη, ὡς Δαθὴν ὁ δειλιαιος, ὡς Ἀθειρῶν, ἐξκρανίσθεις· σέ γὰρ ἀοράτως, ἢ θεία χάρις ἐρύλαττε, πολλῶν προνοουμένη, διὰ σοῦ σωζομένων, καὶ τοῖς σοῖς ἐπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ, παιδαγωγήσας θεσπέσι, τὰς αἰσθήσεις, πρὸς τὴν κατανόησιν, τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, σοῦ ἐπιτηδείαν, κατέστησας τὴν διάνοιαν, προβαίνων ἀνευδότως, ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δυνάμιν.

Θεοτοκίον.

Νεοβαλῆς, ἀθανάσιος Παράδεισος,

δεισος καὶ ὤρατος, ὄντως ἀναδέ-
δειξαι ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευ-
θέν, θεαρχικωτάτως, κυσοφοῦσα
καὶ τίκτουσα, τὸ πᾶσιν ἀποστά-
ζον, ζωηφόρους ἐλπίδας, τοῖς πι-
στῶς Θεοτόκον φρονουσί σε.

Ῥδὴ Ε. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Ακλινεὶ διανοία, πρὸς τὸν σὸν
ποθοῦμενον ἀνατεινόμενος, παρ'
αὐτοῦ τὴν χάριν, τῶν μεγίστων
θαυμάτων τὴν ἀφθονον, ἐκομίσω
Πάτερ, καὶ τοὺς πιστῶς προσερ-
χομένους, συμπαιῶς ἐθεράπευσας
᾽Οσιε.

Σαρχικῶν βραχυμάτων, ὄχλον
ἀποθέμενος, ἀκελὸς θεότευκτον,
ἐκλογῆς ἐγένου, τοῦ ἁγίου θεσπέ-
σιε Πνεύματος, ἀποχῆ βρωμάτων,
καὶ προσευχῆ καὶ καρτερίᾳ, καὶ
ταπεινοφροσύνη κοσμούμενος.

Κήρουξ θείων δογμάτων, με-
γαλοφωνότατος χειροτόνησαι·
τῶν Συνόδων Πάτερ, τῶν Ἁγίων
συνήγορος γέγονας, Βασιλεῖς σο-
φῶν, οἷς ἐμμανῶς χάριτι θείᾳ,
τειχιζόμενος ὠφθης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἢ προστάτις, τελ-
χος ἀκατάλυτον τῶν εὐφημούν-
των σε, ἢ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀν-
θρώπων φανείσα σωτήριος, ὡς
θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἐπιφα-
νέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον
Πάναγνε.

Ῥδὴ Γ. Ἰλάσθητί μου Σωτήρ.

Αγάπην πρὸς τὸν Θεόν, καὶ
τὸν πλησίον κτησάμενος, τοῦ Νό-
μου καὶ Προφητῶν, πληροῖς τὸ
κεφάλαιον τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν,

πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετὴν Πάτερ
κατώρθωσας.

Ισαγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολι-
τεῖαν διήνυσας· ἰσαγγελον δὲ τι-
μὴν, Χριστὸς σοὶ δωδῶρηται, Ἁ-
γίων τὰ τάγματα, συνοδοιποροῦν-
τα, τῇ ψυχῇ σου παρασχοίμενος.

Σοφίας γόνος ὁφθεις, ἀρχὴν
σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν
τοῦ Θεοῦ· ὦ καὶ στοιχειούμενος,
πρὸς τὴν τελειότητα, τὴν ἐνδεχο-
μένην, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔ-
φθασας. Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Λυτρωτὴν, Θεὸν
τῶν ὄλων καὶ Κύριον, τεκοῦσα
διὰ σαρκὸς, ἤμην ὀμλήσαντα, δι-
άσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκα-
λουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν
Δέσποιναν.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία
ἀμωμος, προσενεχθεις δι' ἀρετῆς,
Σάββα μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεν-
νηθῆναι ἐπισταμένα, ἐχρημάτισας
᾽Οσιῶν ἐγκαλλώπισμα, πολιστῆς
τε τῆς ἐρήμου ἁξίεπαυτος· διὸ
κράζω σοὶ· Χαίροις Πάτερ αἰδιδιμε.

Ὁ ὄικος.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα,
Σάββα ᾽Οσιε, παιδίθεν ἐπόθησας
Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· ἢ συνοι-
κήσασά σοι, ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε,
καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, ἐξ ἄβ-
λων ἀνθέων πλέξασα στέφανον,
καὶ τῇ σῇ ἐπιθείσα ἡγιασμένη κά-
ρα θεσφρον· ὦ περ κεκοσμημένος,
ἐξιλέωσαι τὸ ὄϊον, τοῦ δοληγαί
μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, ὅπως
ἀνυμνήσω τὴν ἁγίαν σου κοίμη-
σιν,

σιν, ἦν ἐδόξασε Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, διό καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι Χαίροις Πάτερ ἀοιδίμει.

Τῇ 5 Δεκεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀβέρκιος, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νυννος καὶ Γράτος, Νεκτάριος καὶ φιλόθεος οἱ Κάστριώται, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διογένης, λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἰδὲ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Απέθου τὰ πρόσκαιρα, τῶν αἰωνίων διαμειβόμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡς τῶν Ἀγγέλων πολιτευσάμενος, τὴν πολιτείαν, μεθ' ὧν καὶ συνέψαλλες, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα καὶ πάντιμον οἰκιστὴν σε καὶ Κτίστην, καὶ πολιοῦχον προβαλλομένη σοφῆ, καὶ καυχωμένη κραυγάζει πρὸς Κύριον, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απαύστως ἰκέτεις, Σάββα Θεόφρον ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου· ἐχθενῶς τε δυσώπει, τοὺς σοὺς καμάτους διακινῶν ἀεὶ, καρποροῦντας τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγου σαρκώσεως, καὶ παστάδα καὶ Θρόνον, ὀρθὰ φρονούντες, σὲ ὀνομάζομεν, καὶ γεγηθότες, τῷ Τόκῳ σου ψάλλο-

μεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδὲ Ἠ. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Εν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, τῶν Ἀγίων τὰ τάγματα, τῇ καθαρωτάτῃ σου ψυχῇ προστρέχουσιν, εἰς τύπον ἀνέσεως, εἰς φωτεινὰ σκηνώματα, ἐνθα τῶν Ἀγίων, οἱ χοροὶ ποδηγεῦνται, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις, Ἱεροεὶς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ξένα τὰ σά θαυμάσια, τοὺς γὰρ ἕληρας ἡμέρωσας, προκατηρημάσας τῶν παθῶν τὰ κύματα, προλέγεις τὰ μέλλοντα, προφητικῶ χαρισμάτι, στίφη τῶν δαιμονίων, φυγαδεύων ἐλαύνεις, εὐτόνοις ἀγρυπνίαις, προσευχαῖς καὶ νηστείαις, σταυροῦ τε τῇ ἀμάχῳ, δυναμει Θεοφόρε.

Θ Μωῦσῃ τὸ πρότερον, ἀπὸ στόλου εβραγγόμενος, στόλον ἀπὸ γῆς, εἰς οὐρανοὺς ὀλοφῶτον ἐκτείνας σοι ἔδειξεν, ἐνθα καὶ νῦν κατακείται, τὸ καρτερικόν σου καὶ πολυάθλον σῶμα, ᾧ πίστει παρεσιώτες, εὐσεβῶς μελωδοῦμεν, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τέτοκας, καὶ Παρθένης διέμεινας, καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ σου, συνήψας ἅπαντα τὸν χρόνιον πόλεμον, καὶ τὴν μικρὰν διάστασιν, λύσασα Χριστὸν τὸν τῆς εἰρήνης δοτήρα, βαστάζουσα ἐν κόλπῳ, ὃν πιστῶς εὐλογοῦντες, σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ἰδὲ Ἡ

ῥῶδ' ἠ' ἔξιπ' ἐπὶ τούτω.

Μυρῖζει σου ἡ ἄγνη πνευματικὴν, εὐωδίαν πλουσίως, εὐφραίνουσα, τοὺς σοὺς Υἱούς, σὲ περιεστῶτας εὐκρινῶς, ἐνθυμουμένους, Ὅσιε, τὴν Ἀγγελικὴν σου διαγωγὴν, καὶ τὴν σοὶ δεδομένην, λαμπρότητα καὶ δόξαν, καὶ τὴν αἰδίων τερπνότητα.

Ερράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἔλη' ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σαῖς ἀσκητικαῖ γάρ φύλαγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμῆδόν, ἡ χώρα Ἰορδάνου, ἐξήνηθη ὡς κρίνον, ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσι.

Λαμπρότης τῶν Ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, ὡς δικαίω σοὶ Πάτερ ἀνέτειλε τὸν γάρ Χριστὸν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ περιφανῶς ἠγάπησας, οὐ τὴν πολιτείαν ἰχνηλατῶν, τὴν τούτου ζωόρον, Παμμάκαρ ἐμιμήσω, ὡς δυνατόν σοὶ ἀγιότητα.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρ' ἐνε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἐζυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός ἐν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιέβληται.

Ἐκποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοιώτων.

Ἡ ἐρημος εὐφραίνεισθω, καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης, τὰ τέκνα Σάββα Θεοφρον' ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου, ἀ-

γαλλιέσθω νῦν χαρμωσύνως, ἐν τῇ θεῖα σου μνήμῃ.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκάτωτε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἠλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος α'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Τῶν οὐρανίων Ταγματῶν.

Ο ὑπερόπτης τῶν κάτω, καὶ παρεπίδημος, ὁ ἐραστής τῶν ἀνω καὶ ἐργμοπολίτης, Σάββας ὁ Θεοφρων, πάντας ἡμᾶς, ἐορτάσαι προτρέπεται, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς, τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσιμον.

Εξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, ταῖς ἀρεταῖς γεγονῶς, καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας, ἐπὶ γῆς διὰ βίου, τὸν Κύριον τῆς δοξῆς, Πάτερ σορε, κατ' ἀξίαν δεδοξασαι, καὶ ἰσμάτων ἐδειχθῆς θεῖα πηγῆ, παρ' αὐτοῦ Σάββα Θεοληπτε.

Μέτριος, ἀκακος, πρῶτος, ἀπλοῦς, ἰσυχιος, ὡς χρηματίσας Πάτερ, ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, καὶ ἄυλος ἐν ὕλῃ, οἶκος Θεοῦ, καθωράθης πανάξιος, τὰς ἐξ αὐτοῦ προΐουσας σοὶ δωρεὰς, συμπαθῶς διαπορθεύων ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ. Φύλλα 252

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ Ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ὡδὴ Γ' καὶ ς'. Ἀποστόλων δὲ καὶ Εὐαγγελίων, ζῆται εἰς ὅσον.

6 Δεκεμβρίου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀργία, καὶ καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχ. 8, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρω χρισθεὶς νοητῶ Ἁγίε Νικόλαε, Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ· καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων ἀεὶ, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν περρασμοῖς κραταῖα, Ἁγίε Νικόλαε, θεράπον ὄντως Χριστοῦ· πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, ὁξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέχοντα, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σώζεις ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Σφῆς, Κωνσταντίνου Βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλῶν, οὕτως αὐτοῖς εἰργχας· Λύσατε δὴ ἐν σπουδῇ, τῆς εἰρηκτῆς οὐς κατέχετε δεσμίους ἀδίκως, ἀθίους τυγχάνοντα, τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὁμῶς ἀλλ' ἐὰν παρακούσης, ἐντευξιν ποιήσομαι Ἄναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερ-

μός, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελούσιν, ὑπάρχεις ἐνδοξε, Ἁγίε Νικόλαε, ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῆ καὶ τοῖς πλέουσιν, τοὺς πόρρω καὶ πέλας, εἰς συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτῆς κραταῖος· ὅθεν συνελθόντες βοῶμεν· Πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυτρωσώμεν περιστάσεως.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος ὁ αὐτός. Ποίσις εὐφημιῶν.

Ποίσις εὐφημιῶν στέμματιν, ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι, τὸ πάντων, τῶν θλιβομένων παραμύθιον, καὶ πάντων τῶν ἐν κινδύνοις καταφύγιον, τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον, τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον, τὸν δι' οὐ ὄρνυν δυσμενῶν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Ποίσις μελωδικῶς ἄσματιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην, τὸν μέγαν, πρᾶσπιστὴν τε καὶ διδάσκαλον, τὸν πάντας, τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα, τὸν ὀλεθρῆρα Ἀρείου, καὶ θερμὸν ἀντίμαχον, τὸν δι' οὐ τὴν τοῦτου ὄρνυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίσις Προφητικῶς ἄσματιν, ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τὰ πόρρω ὄντα προβλέποντα, καὶ τὰ διεστώτα, ὡς παρόντα προεσπίζοντα, τὸν πᾶσαν τὴν Οἰκου-

μένην

μένῃ περιθέοντα, καὶ πάντας ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον, τὸν ἐν ὀνειροῖς ὀφθέντα Βασιλεῖ, Θεόφρονι, καὶ τοὺς πρὶν δεσμίους, σφαγῆς ἀδίκου βυσάμενον, τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος κλ. β'.

Ἰεραρχῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὡ φιλέοργοι, ἀπτακτικοῖς ἐγκωμοῖς ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτός, καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος, Χαίροις φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι· Χαίροις τῶν ὀλιβομένων ἢ θεῖα χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότητος προστάτης. Καὶ νῦν παμμάχαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πιστῶν καὶ πόθῳ τιμῶντων αἰεὶ, τὴν χαρμοσύνην καὶ πανεόρτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπέζου· ἡ Ἀρνὰς γὰρ ἦκει, ἐκδρυσὶν φέρουσα Χριστόν· Φάτιν δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λῶσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· οἱ ὡφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρῶς· ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ

προσέφλέξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός·

Εἰσόδος. Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Πρακτικόν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνωσμάτα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων.
Ὅρα, φύλλα 180.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Λεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται· Ζυγοὶ δόλοιο, βδελυγμὰ ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτόν αὐτῷ. Οὐ εἴαν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν· Τελειότης εὐθέων ὀδηγῆσαι αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀβεστούντων προνομεύσει αὐτοὺς. Οὐκ ὡφελήσεται ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου· Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰ μὲλλον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπιχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια· Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία· Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν βῆσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀτίσκονται παράνομοι· Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὀλλυται· Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσέβης· Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγὶς πολιτίας, αἰσθησις δὲ δικαίων, εὐδοξία· Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πό-

λις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογία εὐθῶν ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἤσυχίαν ἀγει.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐάν φθάσῃ τελευτήσαι.

Ὅρα φύλλα 256.

Εἰς τὴν λιτὴν, ψάλλομεν στιχηρὰ,
ιδύμελα. Ἦχος: α΄.

Ενατενίσας ἀκλινώς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας ἀδῆλως σοφίας τὸν βυθόν, σαῖς διδαχαῖς κότμον κατεπλούτισας, **Π**άτερ. Ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ Χριστὸν δούσωπει, Ἱεράρχα Νικόλας.

Ὁ αὐτός.

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὴν θεράπον, καὶ οἰκονόμη τῶν αὐτοῦ μυσηρίων, καὶ ἀνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἔμπιους εἰκῶν· ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε, ἢ τῶν Μυριῶν Ἐκκλησία, ἀγαμῆνη προσήκατο, καὶ πρεσβεύτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Κανόνα πιστεύεις, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνεδείξέ σε τῆ ποιμνῆ σου Χριστὸς ὁ Θεός, Ἱεράρχα Νικόλας· ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλάμπεις φαιδρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστατάς· διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλας, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ Μύρα πολιουχεῖ· διὸ καὶ δεσμίους, ἀκρίτως κατακριθέντας, ἐν ὀνείρω Βασιλεῖ

τῆ ὀπτασία σου φανείς, ἡλευθέρωσας θανάτου, δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ αἰεὶ, δι' ὀπτασίας σου φάνηθι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλας, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος, ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθείς, καὶ ἡ τοῦ μύρου εὐωδία, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀνακράζει εὐφήμεῖς ὑμνωδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατὰκριτοι. Σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βωόμεν· Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Πάτερ Νικόλας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζεις εὐφρόσυνον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου· Ὅθεν καὶ τοῖς πόρρω ὡς ἐγγύς, δι' ὀνείρων ὀπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτροῦσαι, τοὺς ἀδίκω ψήρων θνήσκειν μέλλοντας, διασωζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε· Διὸ καὶ ἡμᾶς, τῶν ἐπεμβαίνοντων δυσχερῶν, ἐλευθέρωσον σαῖς πρεσβείαις, τοὺς αἰεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἦχος: πλ. β΄.

Εὐ δούλε ἀγαθὴ καὶ πιστὴ· εὐ ἐργάτα τοῦ ἀμπελώνου Χριστοῦ· σὺ καὶ τὸ βῆρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· σὺ καὶ τὸ δολῆν σοι τάλαντον ἐπήνεξτας, καὶ τοῖς μετὰ σέ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνεώχεται· εἰ-

σεῦθε

σελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἄγιε Νικόλαε. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, αὐτός σε ἐδόξασεν ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. Διὸ παρῆσάν κε κτημένος πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, Ὁσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἀμετρόν σου ταπεινώσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἰλαρότητα; ὀλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοκρεπῶς ἐδίδαξας, ἱεράρχα Νικόλαε. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδυσάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπίξασθω ἡ φάτιν· τὸ σπλάγιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα· Διὸ Ἄδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾷ, κράζοντες· Ἐπί γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῇ, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγωγίον· ὁ θεὸς τῆς θεοσιότητος, ἱεροσύνης κανών· ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανότατος πυρρός, ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα· ὁ δεομένοις,

συμπαθῶς ἐπικλῶμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἐτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πιστεῖ τελοῦσι, τὴν πανασοδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος. Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς· τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδαιτήριμα ὁ στύλος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· καταπονουμένων ἡ βόθθεια· ἀστήρ, ὁ ταῖς λάμψεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασχεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα, Νικόλαε· ὄρμος ὁ γαλιηνότατος, ἐν ᾧ καταφευγοντες, οἱ τρικυμιαῖς τοῦ βίου, περιστατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις ὁ ζῆλου θεοῦ πληθεις, ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασία φρικτῆ, καὶ ταῖς δι' ὄνειρων προσφοιτῆσται. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσιώης, καὶ ψυχᾶς καταρσεύουσα, τὰ δυσώδη τε, τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτόνον λιχιμῶν Ἀρείου, τὰ ἀχυράδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνθρώπει τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὸν ἐξάγον, λειτουργεῖ Κυρίου, ἄνερ

ἐπιθυμιῶν, σκευὸς ἐκλογῆς, σὺλὲ
καὶ ἐδραϊώμα τῆς Ἐκκλησίας, Βα-
σιλείας κληρονόμη, μὴ παρασιω-
πήσης, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς
Κύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἦ-
κεις; τίς ὁ τεκῶν σε, τίς καὶ ἡ
Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτιστὴν εὐ-
ρεῖς ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθά-
ρης τὴν νηδὺν; μεγάλων παρα-
δόξων ἐπὶ σοὶ φρικτῶν μυστηρίων,
ἐπὶ γῆς τελουμένων, δοῶμεν Πα-
ναγία, καὶ προσευτρεπίζομεν ἐπά-
ξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ
Σπῆλαιον· καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν,
παρασχεῖν τὸν Ἄστέρα· καὶ Μά-
γοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατο-
λῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμᾶς θεάσα-
σθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν,
ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Ἀπολυτικίον, ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα
πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκα-
λον, ἀνεδείξε σε τῆ ποιμνῆ σου, ἡ
τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦ-
το ἐκτῆσθαι τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψη-
λά, τῆ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πά-
τερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἄγγελοις ἀγνωστον μυστήριον,
διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγγύτῳ ἐ-
νώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως, ὑπὲρ ἡμῶν καταβεβήμε-
νος· δι' οὗ ἀναστῆσας, τὸν Πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Κάθισμα,
ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αστράπεις ἐν τῇ γῆ, τῶν
θαυμάτων ἀκτίσι, Νικόλαε σοφέ,
καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δό-
ξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῆ σε
δοξάζαντος· ὃν ἰκέτευε πάσης ἀ-
νάγκης βυθῆναι, τοὺς τὴν μνή-
μην σου, πιστεῖ· καὶ πόθω τιμῶν-
τας, Πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπό-
του δοχείον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πε-
πωκότας εἰς βάθη δεινῆς ἀπο-
γνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλι-
ψεων· σύ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτω-
λῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ
κραταὰ προστασία, καὶ σώσεις
τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προϊστάσαι, σκέ-
πων, φρουρῶν τούτους, μάκαρ, καὶ
ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμε-
νος σαρώς, Ἱεραρχῶν ὠραιότα-
τον, κλεῖος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὁ-
σιε. Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Προστασία ἄμαγε, τῶν ἐν ἀ-
νάγκαις, καὶ πρεσβεία ἐτοιμὸς, τῶν
ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων
με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης ἡ
πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς
Ἐκκλησίας Χριστοῦ, εἰδείχθης Νι-
κόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγμα-
τα ἄβρα, λύων σὺν παρρησίᾳ· καὶ
κανῶν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθο-
ξίαις,

ξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβύων,
τῶν ἐσπεομένων σου θεαίαις διδα-
σκαλαίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχὺ δεῖξαι Δέσποινα, τὰς ἰκε-
σίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προτάγα-
γε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία
Πανάμωμε· λύσον τὰς περιστά-
σεις, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων
σύντριψον μηγανίας, καὶ κατάβαλε
ὄρασις, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων,
Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ α. ἀντίφωνον τοῦ
δ. ἤχος. Πρὸκείμενον, ἤχος δ.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δι-
καιοσύνην.

Στίχ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δοξῇ.

Πᾶτα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κα-
τὰ Ἰωάννην φύλλα 185.

Ὁ Ν. Δοξά. Ταῖς τοῦ ἱερέως.

Καὶ ἴην. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησον με ὁ Θεός. Καὶ τὸ
ἰδιόμενον, ἤχος πλ. β'. Εὐ δοῦλε ἀγα-
θὲ καὶ πιστῆ. Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν
Εἰζῶν εἰς ε'. Εἶτα τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ.

Ἦδη Α. ἤχος β'.

Ἐν βιβλῷ κατέστρωσε.

Σπερφόρος βήματι Χριστοῦ,
Πάνσορε Νικόλαε, παρεστηχώς
σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, φω-
τισμόν μοι δώρησαι, καταυγάζον-
τα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζοφωσιν,
ὅπως εὐσχημῶσω χαίρων σου, παι-
μάκαρ τὴν πανήγυριν.

Ο δοξάζων πάντας τοὺς αὐ-
τόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς
πιστοῖς, καταρῦγιον δέδωκε, πει-
ρασιμὸν βυόμενον, τοὺς προστρέ-
χοντας, τῇ σῇ ἀκίπῃ Νικόλαε,

καὶ προσκαλουμένους, πίστει σε
καὶ πόθῳ πανασιδίμῃ.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι ποθὸν μοι ἐνθεῖς, ὁ-
φρις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλακουρ-
γῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἤραπασε, διὰ
σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαί,
θεωθεῖς ἀληθέστατα. Σὺ γὰρ Θεο-
μητορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντζ, γεγέννη-
κας. Ἐτερος. Ἦδη Α. ἤχος κ.

Χριστὸς γεννάται.

Ἀπορῶ γλώττῃ καὶ χεῖλεσιν,
ἐγκωμιῶν βραχὺ καὶ παράκλησιν,
προσάξει τῇ σῇ Νικόλαε, ἡκω θεο-
ομιμήτῳ ὑπεροχῇ. Ἀλλ' ὡς πλου-
τοδότῃς, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν,
ἔλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἱ-
σάγγελος ἐν γῆ περαινέρωσαι,
χρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ
καταπονομένων ἐκδικητῆς, πάν-
των θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βο-
ηθὸς Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑψηλῖος, Νικό-
λαε τρισμάκρ τὰ θαύματα, τῶν
σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες
τὸν προσιάτην, καὶ ὄρφανοί, χῆ-
ραι τὸν τροφῆν, καὶ τυφλοὶ τὸν
ὁδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Τριδικόν.

Τριάδα εἰβῶ τὴν ἀκτιστον,
Πάτερα καὶ Υἱόν. σὺν τῷ Πνεύματι,
Ὀδοσίαν ἀπλήν Θεότητα, φύσιν
μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς
τὰς ὑποστάσεις, διαίρων προσωπι-
κῶς καὶ καθ' ὑπόστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἀσπύριος Λόγον συνειλήρας,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος πανάχραν-
τε, καὶ τοῦτον σαρκί γεγέννηκας,
μείνα.

μείνατα μετὰ τόκον, ὡσπερ τὸ πρὶν, τοῦτον ὡς Υἱὸν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται.

Ῥοδὴ Γ'. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε τοῦ Δεσποτοῦ γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ.

Γλάσθητι τοὺς δούλους σου, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωροῦμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σέ μεσιτείαις πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατεύασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Θεὸν ἡ τέξασα· ἐν ᾗ ἑσπερεύω ἡ καρδιά μου.

Ἄλλας. Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος Θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτω καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ, στάσεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Εδείξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σέ παραδόξως τὰ θαύματα. Ἡ παιδρά γὰρ σου πολιτεία, ὡ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ, παντὸς τηλαυγέστερον, υπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἰγλή θείου Πνεύματος.

Ζῆς καὶ μετὰ πότμον, ἐν οὐνεροῖς σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι, βοῶν ἑμμανῶς, τῷ Ἀνακτι. Μὴ ἀδικήτης τοῦς ἀνδρας, ἐπεὶ φθόνῳ διεβλήθησαν.

Τριδικόν.

Πλεως γενοῦ μοι, Παναγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις ρυπαρῶντι τῷ βίῳ, Πατῆρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ ἀεὶ, ἀτρωτον ἐκ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρομοῖς πρεσβείαις, φρουρεῖν, βοηθεῖν παράσθητι. Σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις Θεονώμφευτε.

Καταβασία. Τὸ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθημα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἱαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγὴν σε λαυμάτων ἀνελλιπῆ, εἶδειξεν Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβύσσος. Οἱ γὰρ βαρεῖαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, θειῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκωσῶδουον ὄντως, εὐρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῶ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι ποθῶ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀρλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδοτῆν πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως. Ὅθεν δυσηπῶ σε Παναγία Παρθένη, καὶ πιστεῖ

πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ βυθθί-
 ναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλ-
 λω παρίσασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ
 Κτίστου μου, τὴν σὴν βοήθειαν
 τότε μοι δώρησαι, Δέσποινα Παρ-
 θένε ἀγνή· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα
 θέλεις Πανύμνητε.

Ὡδή Δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

**Ομιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτί-
 σι τοῦ πνεύματος, φωτοφόρος γέ-
 γονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρα-
 τα, πάσι παριστάμενος, καὶ πάν-
 τας σώζων, τοὺς πίστει σοι προσ-
 τρέχοντας.**

**Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς
 ὠφθης τὸ πρότερον, νεανίας Ὁ-
 σι, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον,
 πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασ-
 μῶν καὶ κινδύνων Παμμακάριστε.**

**Ἀπίστραφας, ἀρετῶν λαμπη-
 δόνας Πανόλβις, μιμητὴς πανάρι-
 στος, τοῦ σοῦ Δεσπότητος γενόμε-
 νος, σώξεις δὲ κλυόμενος, τοὺς
 εὐλαβεῖα καὶ πόθῳ, σέ δοξάζοντας.**

Θεοτοκίον.

**Ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης
 καὶ Κύριος, σωματωθισόμενος,
 καὶ διασώσων ὡς εὐσπλαγχνος,
 ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυ-
 γάζω σοι, Χαῖρε Θεοτόκε Πανά-
 μωμε.**

"Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

**Ἡ κλησίς σου μόνη ἀληθῶς,
 ἐν πάσι τῶν Ἐθνῶν βουλαῖς,
 προσκαλουμένη θάττον ρύεται,
 τοὺς κράζοντας σοι λερμῶς, Ἱερὲ
 Νικόλαε· ὡς πρὶν στρατηλάτας
 ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς,
 ἐκ πάσης δεινῆς περιστάσεως.**

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ,

πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφέ, μὴ δια-
 λίπης ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν
 σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστὲ
 Νικόλαε. Ἴνα τοῦ πυρός τοῦ αἰ-
 ωνίου, βυσῶμεν καὶ ἐξ ἔθνῶν,
 γνώμης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

**Ἰάματα βρῦεις, πανταχοῦ, τοῖς
 πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ
 δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας. Διὸ
 τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μετά-
 βαλε, ταῖς σοῖς εὐπροσδέκτοις
 ἰκεσίαις, Νικόλαε φαινέ, θραῦσον
 τὴν ὄφρυν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.**

Τριδικόν.

**Ἀνάργου Θεότητος ἀρχὴν, Πα-
 τέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα
 σέβω τὸ πανάγιον, τὴν πάντων
 παντουργικὴν, ἐνίστιαν, ἀτμητον,
 τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις,
 διηρημένην αἰεὶ, μίαν Βασιλείαν
 ἀμείριστον. Θεοτοκίον.**

**Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν,
 Ἄγγέλων τε ὑπέριτμος, θεογεν-
 νήτωρ κόρη πέφνηας. Τὸν πάν-
 των γὰρ ποιητὴν, ἐν γαστρὶ συν-
 ειλῆρας, σάρκα ὕλικὴν ἡμφιασμέ-
 νον, τεκοῦσα δίγα σποράς. Ὁκαί-
 νοπρεποῦς θεωρήματος.**

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Ὡδή Ε'. Ὁ φωτισμός.

**Θεοπρεπεῖ, πολίτεια τρισμά-
 καρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατα-
 κριθέντας ἀδίκῳ ψήρῳ θανατωθῆ-
 ναι παραστάς ἐλυτρώσω, τῷ δε-
 σπότη Χριστῷ κραυγάζοντας· Ἐ-
 τερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώ-
 σκομεν.**

**Ἐν οὐρανοῖς, τὴν αἰδιον δόξαν
 νῦν ἐποπτεύων, καὶ τῆς ἀπορρή-
 του καὶ θείας αἰγλης, ταῖς φανο-
 τάταις**

τάταις ἐντροφῶν λαμπηδόσι, σκέ-
πασόν με τῇ προστασίᾳ σου, Ὅσιε
θεράπων, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἰνα τὴν σὴν, ἐκζητήσης εικόνα
συγκεχωσμένην, τοῖς πάθεσι Σώ-
τερ τὰς οὐρανίους, λαθῶν δυνά-
μεις, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπε-
φάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· Ἐ-
τερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώ-
σκομεν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Κηρύττει σου Πάτερ, τὰ θαυ-
ματα νῦν, ἢ Μυρέων μεγίστη μη-
τρόπολις, Λυκίων ἐπαρχία τε, καὶ
πᾶσαι πατριάι, τὰς σὰς τερατοου-
ρίας· οἱ ὦν πάντας ἐκ πόνων, Ὀλι-
θεράων ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε
Νικόλαε.

Διμήν τῶν χηρῶν, καὶ Πατὴρ
ὄρφανῶν, βοηθός τῶν ἐν Ὀλίφει
πανάριστας, πενθούτων παραμύ-
θιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγός, πάντων
τῶν πλανηθέντων, Νικόλαε ὑπάρ-
χων, καὶ ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς
σαῖς προσεύχαις ἀπολύτρωται.

Μετέστης ἐκ γῆς πρὸς αὐλοῦς
σκηνῆς, ἐνθα βλέπεις τὸ ἄσφατον
κάλλος Χριστοῦ, Ἀγγέλων τοῖς
στρατεύμασιν, ἐράμιλλος δειγ-
θεὶς· διὸ σὺν Ἀποστόλοις, καὶ
Μάρτυσι χορευῶν, ἐκτενῶς τὸν
Σωτήρα, Πάτερ Νικόλαε ἱκέτευε.

Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία, ὁμόθρονα
μὲν, ἀμερίστου μιᾶς δὲ Θεότητος,
δοξάζω αὐτεξουσία, τὰ πρόσωπα
σαφῶς δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος,
παρήχθη· εἰς τὸ εἶναι, σὺν Ἀγ-

γέλοις κραυγάζων· Ἅγιος, Ἅγι-
ος, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βροτῶν σωτηρία, καὶ πάντων
ἐλπίς, ἢ προφθάνουσα τάχος καὶ
σώζουσα, οἰκτιρήσον καὶ νῦν ἡ-
μᾶς, βοῶμέν σοι Ἀγγέ, τοὺς σὲ
προσκαλουμένους, ἀεὶ ἐν περιστά-
σει προστασίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ
Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Καταθάσις. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ἄλλη Ε'. Ἐν ἄβυσσῳ πταισμάτων.

Οτῆς νίκης Νικόλαε στέφανος,
σοῦ τῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτίθεται·
ὡς νικητῆς σὺν ἄριστος, τοὺς σὲ
προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με μάκαρ τοῖς
πταισμάσι, καὶ ταῖς τῶν παλῶν
τραικυμίαις ποντούμενον, ἐπιφανεὶς
διάσωτον, πρὸς λιμένα τοῦ θεοῦ
θελήματος. Θεοτοκίον.

Επί σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα,
Μῆτερ ἀειπάρθενε, τῆς σωτηρίας
μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς
ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἀπειστον.

Ἄλλος. Σπλάγγων Ἰωάν.

Νέος Ἀβραάμ, εἰδείχθης Νι-
κόλαε, ὡς μονογενῆ υἱὸν προσά-
ξας τὸν νοῦν, τῷ δεσπότη σου, ἀ-
ναμάρτους θυσίας προσφέρων ἀεί-
κάντευθενε· ἰλογῆθης ὡς οἰλοῦσενος,
Πάτερ, καὶ Τριάδος γεγονός, οἰ-
κητήριον θεῖον καὶ ἀμωμον.

Σένα καὶ φρικτὰ, ἐργαίῃ τε-
ράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῆ, καὶ ἐν θα-
λάσῃ μακρὰν, κινδυνεύουσι, τα-
χυδρομοῖς λιταῖς ἐριστάμενος, ἀ-
σθενούντων Ἰατρὸς, καὶ πτωχευ-
όντων τροφεύς, νίκη τε λαοῦ φε-
ρῶν·

ρίωνυμος, τοῦ πιστοῦ κατ' ἐχθρῶν ἀναδεύειται.

Θμιατι νοός, πρόβλεπεν τὰ μέλλοντα δογμάτων ὀρθῶν, πάντας ἐπέπλησας, Ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγείλας ἡμῖν καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, στήλην ὀρθοδόξου πίστεως, τὰ σепτά σου προθεῖς κατορθώματα. **Τριαδικόν.**

Σέβω καὶ τιμῶ, **Τριάδα** ἀμέριστον, προσώπων τρεῖσι διαιρουμένην ἀεὶ, ἐνουμένην δὲ, τῆ οὐσία καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, τὸ Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον πάντων κραταιῶν δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται.

Θεοτοκίον.

Κλίνας οὐρανοῦς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγε, Χριστὸς βουλήθεις, ὅλος ἐσκήνωπεν· οὐ γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστολογημα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον, ἤλθε δὲ ἐν δούλου σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωάν.

Κοντάκιον. Πῆγος ς'.

Ἡ Παρθένοι σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, ἱερούργος ἀνεδείχθη· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Ἐυαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκες τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἐσώσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου, διὰ τοῦτο ἡγιαστῆς, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσματος, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς

πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἀμώμων, τὴν εὐκρινεὴν καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρισμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῇ 6 Δεκεμβρίου εορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀσχησιακόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ ἐκ Καραμανίας μὲν τῆς Ἀνατολῆς καταγόμενος, ἐν Σμύρῃ δὲ μαρτυρησας, διὰ ξίφους τελευτοῦται, ἐν ἔτει 1657.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ 2'. Εἰκόνας χρυστεῆς.

Ἐρῶ πειρασμῶ, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντρωμένος, καὶ πύλαις αἴδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλοντά· **Εὐλογητὸς** εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδύτου φωτός, ταῖς αὐλοῖς ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶ τῶν ὀλίψων, κεκακωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδηγήσον ψάλλοντά· **Εὐλογητὸς** εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀσώπει Χριστὸν, ἐκνοσίον σου καὶ Θεὸν Θεογεννητριά, τοὺς πεπραμένους δεινῶς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφρατος, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρώσασθαι ψάλλον.

ψάλλοντας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλοι. Οἱ Παιδὲς εὐσεβεῖα.

Παντοῶν γαλεπῶν τε νοση-
μάτων, ἰατρὸς πανάριστος Πάτερ
Νικόλαε, φανεῖς τῆς ψυχῆς μου
τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσ-
χου εὐρωστίαν βοᾷν· Ὁ τῶν Πα-
τέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ρυσάμενος τοὺς πάλαι στρα-
τηλάτας, ἐκ θανάτου ἅγιε τούτους
διήγειρας, ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν
τὸν Σωτῆρα Χριστόν, μετὰ πίστε-
ως θερμῆς καὶ ἀνακραζέιν σοι·
Σὲ ἀνευφημοῦμεν, σοφέ ὡς εὐερ-
γέτην.

Σοφίας τῷ κρατῆρι πλησιάσας,
μυστικῶς τὰ χεῖλη σου Πάτερ
Νικόλαε, κρουνοὺς ἀμβροσίας ἐν-
θεν ἤντησας, ὑπὲρ μέλι καὶ κη-
ρίον τοῖς λαοῖς, ἐκβοᾷν· Ὁ τῶν
Πατέρων, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τριαδικῶν.

Τριάς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισαγία,
καὶ Μονὰς τριλαμπεστάτη ὁμοού-
σιε, Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα
Ἅγιον· ἐν οἷς πάντες βαπτισθέν-
τες ἀναμέλομεν· Ὁ τῶν Πατέ-
ρων, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πάντων δεχομένη τὰς δε-
ήσεις, Θεοτόκε πρόσθευε, τῷ σῶ
Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κο-
λάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυρί-
ως καὶ κραυγάζοντάς· Ὁ τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Καταβασία. Οἱ Παιδὲς εὐσεβεῖα.

Ἰδὲ ἢ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ εὐμενὴς καὶ συμπαθὴς,
τοὺς ἐν βλάβῃ πειρασμῶν περιεχε-

θέντας, ἐλευθέρωσον μάκαρ, τῶν
κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βρα-
βεῶν πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς
τὸν Σωτῆρα, Χριστόν Ἱερομύστα.

Μυσταγωγός τῶν ὑπὲρ νοῦν,
τῶν Ἁγίων λειτουργός καὶ οὐρα-
νίων, χρηματικῶν θεόφρον, ἀρχι-
ερεὺς τε πιστός, πταισμάτων τὴν
ἄρεσιν αἰτῆσαι, παρὰ τοῦ Σωτή-
ρος, ἡμῶν Ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς
τὰ βάθη ἐμπεσον τῆς ἀτιμίας, ὡς
ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι
κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θερά-
πυσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ
περιβαλοῦσα.

Ἄλλοι. Θαύματος ὑπερφουός.

Τάγματα Πατριάρχων καὶ Ἀ-
ποστόλων, Ἱερέων τε Μαρτύρων
δῆμοι, Προφητῶν ὁ σύλλογος,
ἅπας δῆμος τῶν Ἀσκητῶν, μα-
καρίζουσι τὴν θεῖν πολιτείαν σου·
μεθ' ἧν καὶ ἡμεῖς παρακαλοῦμεν
σε· Μὴ ἐλλίπης δυσωπῶν αἰεὶ τὸν
Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ
πάσης βλάβης.

Ῥψίστε Παμβασιλεῦ μεγαλο-
κράτορ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ Ὁσίου
ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον,
πάντων Λόγε Χριστιανῶν, χορη-
γῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ Βα-
σιλεῖ, τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχύον δε-
όμεθα, ἵνα πάντες αἰεὶ ὑμνώμεν τὸ
κράτος σου, καὶ ὑπερυψώμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμψεῖς τῷ ἀπροσί-
τῳ Πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν ὀλί-
ψῃ αὐγάζεις, διαλύων ἅπαντα
ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, ἀ-
παστρά-

πάσπραπτων τε ἀκτίνας εὐπροσού-
νης αἰεὶ, ἐν αἷς τηλαυγῶς κατά-
λαμπόμενοι, ἔβλογοῦντο, βωόμεν
ἢ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωῆς καὶ ἐν καὶ τρία
φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυ-
μνοῦμεν, πατρικαῖς ἐπόμενοι θεί-
αις ὄντως ταῖς διδαχαῖς, τὸν Πα-
τέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον·
μεθ' ὧν εὐσεβοῦντες ἀναμέλψω-
μεν· ἔβλογοῦντο ἢ κτίσις πᾶσιν τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πράγματός ξενοπρεποῦς ἢ Βά-
τος τύπον, προεικόνισεν ἄχραντε
Κόρη, καιομένη ἀβλεπτος, πάλαι
ὄρει ἐν τῷ Σινᾷ, τὸ Μυστήριον τοῦ
τόκου σου προγράφουσα· τὸ πῦρ
γαρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐ-
νοήκησαν, ἀλώθητόν σε τετήρηκε·
διὸ σε ὕμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Καταβατικά. Θάκματός ὑπερρυός·
Ῥηθ' Θ'. Ἀνάχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, θεόφρον
φωτίζόμενος, καὶ φωστήρ εὐσεβεί-
ας, σαφῶς γενομένος, τοὺς ἐν πει-
ρασμοῖς διασώζεις, τοὺς ἐν βυθῶ
θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις
λιμώτοντας, παραδόξως παμμα-
κάριστε.

Ο ἐν Παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς
γῶν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄρρα-
στον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ
τῶν οὐρανίων ἀφίδων, τοὺς ὕμνη-
τάς τοὺς σοὺς ἐποπτεύσεις, παθῶ
ἐκλυτροῦμενος, Θεοφόρε παμμα-
κάριστε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον
ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς θεομη-
τορ, Ἄγνην γενέννηκας, ἐκ τῶν
σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυ-
τῆς, γὰρ προσλαβοῦσαν, καὶ τού-
τω καθ' ἑνώστιν, ἐνωθεῖσαν ἀδιάρ-
ρηκτον.

Ἄλλος Μυστήριον ζέον.

Χορεύσατε πνεύματι, πάντες
φιλέσφοι, Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε,
Ὅρη τε καὶ Βουνοί, Ἐκκλησίαι,
καὶ Παρθένων, Ἀσκητῶν τε χο-
ροί, φαιδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ
παμμακάκαρος, ἐν ἧ συνελθόντες,
τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Ψαλτῶσαν ὕμνοις, τὰ πέρα-
τα ἅπαντα ἐγκωμίων στέμματα,
πάντες τὴν κορυφὴν Νικολίου,
τοῦ θείου κοσμοῦντες σαφῶς, τοῦ
θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι'
οὐ ἐκ παθῶν τε καὶ κινδύνων λυ-
τρωθεῖημεν.

Ω: ἄξιον δέχου, τὸν ὕμνον Νι-
κόλας, τοῦ μικροῦ πονήματος,
τούτου ὡσπερ Χριστός, προσεδέ-
ξατο τῆς χήρας τὰ δύο λεπτά·
μη βδελύξη τὴν ἐγγείρησιν· πο-
θῶν οὐ κομπάζων γὰρ, τρισμακάρα
κατετόλημα.

Τριαδικόν.

Εκζηταὶ ὁμοουσίῳ θελήματι,
ἢ Τριάς μερίζεται πάλιν προσω-
πικῶς ἀμερίστως, συντηροῦσα τὸ
κράτος αἰεὶ, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ
Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἰς τρισυπό-
στατος Θεός, ὃν μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Δικσέσωται πᾶσα, ἢ κτίσις τῷ
τόκῳ σου, καὶ ἀφεῖλε Κύριος, θεο-
γον,

νον, καὶ ὀδυρμὸν, καὶ πᾶν δάκρυον, ἐκ παντός προσώπου ἀγγή, Θεοτόκε παναμώμητε ἐν σοί, καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφείλας ἀποδοῶμεν.

Καταβασία. Μυστήριον ζῆνον.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναίκες ἀκουσίθητε,

Τὸν μέγαν ἀρχιεπίμενα, καὶ Ἱεράρχη ἀπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρῶν, Νικόλκον εὐφημοῦμεν· τοὺς τρεῖς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαδίω κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον κρίσιν.

Ὁμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε Ἱεράρχη· τίς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπεκαλέσατο, τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθὺς εἰσπραχθεὶς, θερμὸν προστάτην εβρών σε·

Θεοτοκίον.

Σορίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερέσων, καὶ ἱατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν πεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ γαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τῆς ἀπρεπείας ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμνια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοττός τῆς ἀνω καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμακχρ, κράξεις αἰεὶ, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρα-

σμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς προσβείαις σου.

Τῆς ἱεράς διπλοῖδος τὴν ὠραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς ἐργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀσιδῆμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτροῦμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δοξάν, Ἁγιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ἱερώτατε.

Ως ἐν ὀνειρώ ἐπέστης τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπύστωις, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθῆιμεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Σηλπύσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁμαρμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτικα, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῆ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ Θεοφόρου Πατρός· Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντροχέωσαν, καὶ τὸν δι' ὀνειροφρικτῆς ἐπιστασίας, Βασιλέα πείθοντα, ἀναίτιους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολῦσαι στρατηλάτας ἀνυμνεύωσαν. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὁμόηλον Ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἱατρὸν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ πένητες τὸν ἠθασυρὸν, οἱ ἐν ὀλίψει τὴν παραμυθίαν, τὸν

συνοδίτην οἱ ὀδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες, τὸν πανταχοῦ θερμῶς προσβάνοντα, μέγιστον ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπώμεν, Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελευθέρησάς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σώσον τὴν ποιήμην σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων προκύψασα γὰρ ἀνωθεν, ἡ Παντάνασσα Μητροπάρενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέρει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλῖδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τῆξασαν, τοὺς θανάτω κρατουμένους πρὶν, ἀπολῦσαι τριλανθρῶπως εὐδοκῆσαντα. Ποιμένας καὶ Διδάσκαλους, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένου ὑπεραρχὸν Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, τὴν ἐμφυχόν τε Κιβωτὸν, τὸν περιμόρφον τοῦ Δεσπότητος Θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεάν Στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ λόγου πύλην, τὴν πάντων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσματοις τεληγοροῖς ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἰπώμεν, Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῆ μεσιτεῖᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπύλις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ῥοδὴ Γ' καὶ Δ'.

Ἀποστόλος. Ἀδελφοί, παύσαθε τοὺς ἡγοιμένους. Ἀλληλουῖα.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, φύλ. 6. Καινωτικόν, εἰς μνημόσυνον.

7 Δεκεμβρίου, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ Ὁσίου, ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ηγεμονίας τὸν ὁσόν κατακοσμῶν ἀρεταῖς, ἐξ ἐπιπνοίας θείας, τὸν τῆς ἱεραρχίας, προσφόρος ἐκομίσω. Ὅθεν πιστῶς, οἰκονόμος τῆς χάριτος, ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε γεγονώς, διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι.

Εν ἐγκρατεῖα καὶ πόνοις, καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς, καὶ προσευχαῖς συντόνοις, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκάθηρα βεσφρον. Σκεδὸς λοιπὸν, ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθεὶς, ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

Τὸν εὐσεβῆ Βασιλέα, ἡμαρτηκότα ποτὲ, ὡς τὸν Δαβὶδ ὁ Νάβαν, παρῆρσις ἐλέγξας, Ἀμβρόσιε Παμμάκαρ, τοῦτον σαφῶς, ἀφορισμῶ καὶ υπέβαλες, καὶ μετανοία παιδεύσας βεσπρεπῶς, συνήριθμησας τῇ ποιήμῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

(Ἦρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκταψαλμοῦ Ἀπολυτίκιον. Κανὼν πιστῶς.

Τὸ πρωτὸν Κοντάκιον, ἤχος Γ'.

Θείας πίστεως.

Θεοῖς δόγμασι περιστράπτων, ἀπημαύρωσας Ἀρείου πλάνην, ἱερο-

ιερομύστα καὶ ποιμὴν ὡς Ἀμβρόσιου θαυματουργῶν δὲ δυνάμει τοῦ Ἁγνεύματος, πάτη ποικίλα σασῶς ἐθεράπευσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆ 7 Δεκεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ὁσίου Ἀμβροσίου τοῦ Μεδιολάνων ἐπισκόπου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀθηνόδωρος καὶ Δομέτιος, καὶ ἕτεροι τριακόσιοι, ζῆρι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰσίδωρος, Ἀλεξίμης, Λέων, Γαῖος, Γαϊανὸς καὶ Νικόλαος, καὶ ἕτεροι, οἱ ἐν ναῶ ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαρτίνος πελέκει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νεόφυτος, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ἐξήκοντα ἱερεῖς οἱ τὰς γλώσσας κτηθέντες, τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀμμωνὸς ὁ ἐν Νητρία, Ἰγνάτιος ὁ πλῆσιον τῶν Βλαχερινῶν κείμενος, Παῦλος ὁ ὑποτακτικὸς, καὶ Γρηγόριος ὁ κτήτωρ τῆς ἐν τῷ Ἀθῶ Μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξασπτεῖλαριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ορθοδοξίας πρόμαχος, βᾶσις τῆς Ἐκκλησίας, Ἀρχιερέων εἰρησμία, καὶ σοφὸς Ποιμενάρχης, Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, πρὸς νομᾶς εὐσεβείας, καθοδηγῶν τὸ ποιμνιον, ἀτιθάσσοις ὡς θήρας, ἀποσοβῶν, κακοδοξῶν φάλαγγας θεοφάντορ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θαύμα φρικτὸν Πανάμωμε! ὅτι τὸν πρὸ αἰῶνων, ἐκ τοῦ Πα-

τρὸς ἐκλάμψαντα, ὁμοούσιον Λόγον, γεγέννηκας ἀποβήγῃς· ὅθεν σε Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, ἀληθῶς καὶ κυρίως, ὡς ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ μητέρα· δι' ἐκδωσῶσαι, αὐτὸν θεομακάριστε, ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν στίχον, σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπολύσεις.

8 Δεκεμβρίου. Προεόρτια τῆς Σουλῆψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια τῆς α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν δεῦτε κροτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, Προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐκ πόθου, αἶνον δεκτόν, τῷ τοῦ γένους καυχῆματι, τῆ Θεοτόκῳ, γεραίροντες τὴν αὐτῆς, παρ' ἐλπίδα θεῖαν Σύλληψιν.

Εν παραδείσῳ ἡ Ἄννα τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρ' ἐλπίδα πάσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης Θεονύμφου, δηλοῦσα τρανώς, ὡς τρυφήσεως κρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν οἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ ὁσίου, ὁμοιον.

Τῶν οὐρανίων χαριῶν, Πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγειῶν πάντων, ἀπεστράφης ἤδεων, τὴν μέθεξιν ἐνθῆως· ὅθεν αἰεὶ, τῆς γλυκειᾶς Πατάπις, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖ ἐν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνούμγεις Χριστόν.

Ἔτερα

Ἔτερα στιχῆρά προσόμοια τοῦ Ὁσίου ἤχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Πατάπιε σαρκός, τὰς ὀρμὰς ἀσκήσεως, καταμαρῶνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὤκησας, ὡς Ἠλίας πάλαι, τὸν νοὺν καθηράμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον ταῖς νεύσεσι· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε χοροῖς, ἀσκητῶν ἠρέμῆσαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἀδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς· ἐνθα πέφυκε καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε φωστῆρ, ἐξ Αἰγύπτου, ἐλαμψας φωταγωγῶν τὴν ὑψήλιον, θαυμάτων λάμψεσι, ψυχροφθόρων νόσων, ἀπελαύνων ζώφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, στιχῆρά τῆς Οὐκωήγου.

Απολυτικίον. Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβίως.

(δοα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶν. Κοντάκ. τοῦ Ὁσίου. ἤχος γ'.

Ἡ Περθίνος σήμερον.

Τὸν ναόν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἱατρεῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἱασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσειν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πληγμμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὤφθης, Πατάπιε Ὁσίε.

Τῇ 8 Δεκεμβρίου, ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου Παταπίου.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Σωθῆνης, Ἀπολλῶς, Κηρᾶς, Καισαρ, καὶ Ἐπαφροδίτου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσεθείαις.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, καὶ Ἀσσύριον ἄρδην, νοὺν τῶν παθῶν Πατάπιε, τῷ Χριστῷ Θεοφῶρε, κατηκολούθησας χαίρων, τὸν σταυρόν σου βαστάζων· τὸν Ἥλιου δὲ Κάρμηλον, εἰκονίζων σὺ Πάτερ, ἀσκητικῶς, τὰς ἐρήμους ὤκησας καὶ πρὸς ὕψος, τῆς ἀπαθείας ἐβαστας, συγκραθεῖς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Λόγου Θεοῦ μητέρα σε, ἀνυμνοῦμεν, σὺν πόθῳ, ἐν θεοπνεύστοις ἁσμασι, Παναγία Παρθένε, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι νέμιοι οὖν Θεοτοκε, τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, καὶ φωτισμὸν· ὅσα γὰρ ἐλείεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις, ὡς πάντων οὐσα Δέσποινα, ὑπερένδοξε Κόρη.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθης.

Καὶ ἀπόλυσις.

9 Ἡ Σύλληξις τῆς Ἁγίας καὶ Θεοπρόμητορος Ἀννης· Καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαίνιων.

Κατάλισις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στιχοὺς ς'· καὶ φάλλομεν στιχῆρά προσόμοια τῆς ἁγίας, ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὠδίστου κληθεῖς,

Καρπογονοῦσα ἡ στείρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται, χορεύει, χαίρει, μεγαλο-

γαλοφώνως Ἄννα κραυγάζουσα, φυλαί μοι συγγάρητε, ἅπασαι τοῦ Ἰσραὴλ, κυσοφοῶ καὶ τὸ ὄνειδος, τῆς ἀπαιθίας, ἐναποτίθεμαι ὡς τῆ δόκησεν, ὁ εὐεργέτης, ἐπακούσας μου, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ο ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῆ κοιλία σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν ἀειπάρθενον Δέσποιναν, ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σωτηρίας μέλλει προερχεσθαι. Οὐκέτι ὡς ἀκαρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς, ὄνειδισμοῦ ἠλλοτριώσαι. γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἀσταχυν, τὸν τὰ ὄνειδῆ, ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς τῆ δόκησεν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Τῶν Προσηγῶν αἱ προρρήσεις ἐκπληροῦνται ὅρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόνιν ἱερυταὶ κλίμαξ ἡ θεία φυτεύεται ἄβυσσος ὁ μέγας, τοῦ βασιλέως προετοιμάζεται, τόπος εὐτρεπίζεται ὁ θεοβάδιτος βῆτας ἡ ἀφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάγειν, ἡ μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος, ἡ δὴ πηγάζει τῆς σερώσεως, τοὺς ποταμούς ἀναστέλλουσα, τῆς Θεοφρονος Ἄννης· ἦν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων τρία.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δέσποτα Χριστέ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῷ σῶ, ἐπιφύτρων ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Γεμένει, καὶ ἀσάλευτον φύλαξον, ἕως παντελείας τοῦ αἰῶνος· τοὺς δὲ πιστῶς Χριστέ ἐν τούτῳ, αἰεὶ προ-

στρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτός, ἀξίωσον εὐσπλαγγχε.

Πάλαι Σολομών τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας αἵματα ζῶων, εἰς Κυρίαν σοὶ προσήγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὐ ἐκτίσῃς φιλαυθίωπε, τῷ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει μεθ' οὐ καὶ νῦν σε δωσωτούμεν, τὸν μόνον εὐσπλαγγχον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, πέμπης ἐν τούτῳ αἰεὶ.

Δεῦτε ἀδελφοί, εὐφρανῶμεν φιλοῦρτως, καὶ πνευματικῆν, συστησώμεθα χορίαν, ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῷ ελαίῳ φαιδρύνωμεν· οὕτω γὰρ Ἐγκαινία τιμῶνται· οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίστης, ὃ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαίνιζονται ψυχῆν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτήρα, δοξάζοντες δεομεθα. Ἄγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ Πρεσβείᾳ τῶν ἐνδοξῶν ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλέοις, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησιμοδοτούμενον μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν ταῖς λαγόνις τῆς σφαιροφονος Ἄννης βρεφουργεῖται, Μαρία ἡ Θεόπαις, ἐτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν, τοῦ παμβασιλέως τῶν αἰῶνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τοῦ γένους ἡμῶν· ἦν ἐν καθαρῷ συνειδότη καθιχετεύσωμεν, ἀναβῶντες πρὸς αὐτήν. Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, ὡς προστασία

στασία υπάρχουσα ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον, σιχηρὰ προσόμοια ἦχος κλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄννα ἡ Θεῖα χάρις ποτὲ προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κτίστῃ, Ἄδωναι Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μητέρας, καταβράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἀκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον· ὅπως τὸ γεννησόμενον, ὀσιον σοὶ προσάξωμεν, ἐπυλογοῦντες, ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρονῶς δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδοται τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Ἰμμοσε Κύριος πρὸ Δαβὶδ ἀληθινῶν.

Ἥλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῷ ἐκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτῆς, τὴν τῶν αἰτουμένων Θεῖαν ἐκβασινί· προσὴν ὁ Ἀσάματος, ἐμφανῶς διελέγετο, ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἠγγίσει· μὴ σκυθρωπάζει, τῶν δακρυῶν ἀπόστηθι· εὐκαρπὸς γρηματίσεις γὰρ, ἐλατὰ βλαστάνουσα, κλάδον ὄρατον Παρθένον, ἧτις τὸ ἄνθος ἀνήλθεις, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου.

Ζεῦ θεὸς καρπογονεὶ τὸ σπῆτον, τὴν Θεῖαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προσλεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτων λόγων, ὁ σκευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προδύομενος· διὸ γεγενθότες,

ἐξομολόγησιν ἄπαιστον, ἐν κατανώξει, τῷ Κυρίῳ προσάξουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐπορεΐλουσαν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πιστεῖ χορεύσωμεν, ἐν τῇ Συλλήφει ἐνθῶως, αὐτῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητέρος τιμομένης, δι' ἧς δίδοται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινῶν, ἦχος β'.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελῶντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι· καὶ τερπομενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναμιάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων καθάρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς ἁγίας ὁ αὐτός.

Σήμερον ἐκ ρίψης Δαβὶδ, Βασιλικῆ προφυρῆς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξηγήθησεν, ὁ σώων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον τῆς ἁγίας, ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ Ἰωαννῆμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκτεῖν αὐτοὺς σαφῶς ἐπισημαίνεται Θεοπάιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτεχθή· ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονῶς, δι' Ἀγγέλου κελεύματι βοήσας αὐτῇ, τὸ Χαίρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, ὡ αὐτός.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραϊότητα, τοῦ ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα ἦχος α'. Χορός Ἀγγελικός.

Ο νέος Οὐρανός, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεοῦ, παντοουργοῦ ἐπινεύσει· ἐξ οὗ καὶ ἐπέλαμψεν ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτῖαι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῆ εὐσπλαγγίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Χορός προσηκτικός, προσεκήρυξε πάλαι, τὴν ἁμωμον ἀγνῆν, καὶ θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, στείρα οὖσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δὲ αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανἁμωμον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αδὴμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ σκίρτησον· ξηρὰ καὶ ἀνιχμός, γῆ ἀνεβλάστησε, κάρπὸν εὐβαλέστατον, τὴν ἀνέψασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἤρθη τῆς ἀτεκνίας. Μεθ' ὧν συνεοφρανῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναθήσαν Δαβὶδ. φύλλα 24.

Οἱ Κανόνες τῆς Οὐρανοῦ, καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς δ'. ποιήματα κυρίου Ἀνδρείου.

Ὡδὴ Α'. ἦχος α'.

Ὡδὴν ἐπινικίον ἄσωμεν.

Τὴν συλλήψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν εὐορτάζομεν· ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητὸν, συνέλαβες στερηωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἰκεσίας, Ἄγιων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν προπατόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἄγνῆν.

Η Ἄννα ἡ ἔνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἄγνῆν τὴν τὸν ἄσκαρον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαλον, καὶ τίκτηιν μελέτην σαρκί, μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμούς, συντρίψας σέβει θεϊκῶ, σὺ εἶ Παρθένη ἀγνῆν.

Ὡδὴ Γ'. Στερωθητὴ ἡ καρδία μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνήσομαι καὶ σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἀγνῆν Θεομήτορα.

Εν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ὑψίστος, Ἄννα θεόφρον καὶ καρπὸν, τῆ κοιλίᾳ σου δίδωπι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυροφρεῖς τὴν ἀληθῆ νομοδότην κηρύσασαν, Ἄννα πάνσερνε· διό σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Τῆς στερεινότητος διαγωγῆς μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχῆν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος β΄.
Τοὺς ἀσφαλτεῖς.

Ἐγκαινισμὸν, ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος, καὶ φωτισμὸν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίησον, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ Ἐγκαινία, τοῦ οἴκου καὶ Ναοῦ σου οὐ γυβόκησας, κτισθῆναι ἐν τῷ σφ̄ βεῖω ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Κάθισμα τῆς ἁγίας Ἄννης, ἦχος δ΄.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐυλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδώρησά Ἀγαθὲ, Ἄννη βωῶσά δι' εὐχῆς· Σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει· διό μου, ὦ Σωτῆρ, νενεκρωμένην αὐτῆν, τὴν φύσιν ὡς Θεός, πάλιν καινούργησον ἵνα καρπὸν προσάξω σοι, βωῶσα, τῷ παντεπόπῃ καὶ Κτίστῃ μου· Σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὅλων, καὶ μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα, τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος ὁ αὐτός.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαινία, ἐπιτελοῦσι πιστοῖς, τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτισμὸν, καὶ χάριν καὶ εἰλεος· φύλαττε δὲ καὶ τοῦτον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νί-

κας ἐπιβραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς ἁγίας, ἦχος ὁ αὐτός.
Ὁ ὕψωθεῖς.

Ἰωακείμ ὁ ἱερός· καὶ ἡ Ἄννα, ἰώρα προσήγαγον, τοῖς πρὶν ἰερεῦσι· καὶ μὴ δεγθέντες ἀγονοὶ τυγχάνοντες, δέξαντι προσήξαντο, τῷ δοτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τοῦτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἥς τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν Σύλληψεν.

Ἰδιὸν Δ΄. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Θείας Ἀγγελίας! ὦ ξένης λαλιᾶς! εἰ κἀγὼ συλλήψομαι Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη, μεγαλοσώτως ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχαρήτέ μοι πάσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρανόν, ἐξ οὗ τὸ ἄβρον ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα ἡγετομένη ἐκράυαζεν.

Ἰπέκχευσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς στεναγμούς, καὶ προσέσχε Κύριος, δεῖξαι τῇ αὐτῆς· καὶ ἀτεχνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ ἀγαθῇ εὐτεχνίας παραδόξως· ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἄγνην. Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμολυντε Σκηνή, μολυνθέντα πταισμάσι, καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκιερμάτων σου καθαρωτάταις βάνισι, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας, ἵνα κραῶ· Δόξα σοι, Ἄγνη θεοδόξαστε.

Ἰδὲ ἔ. Τὴν σὺν εἰρήνῃ δὸς ἡμῖν.

Ἐκ ρίζης ἢ βλαστήσασα Δαβὶδ καὶ Ἰεσοαί, Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θείαν ράβδον τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἢ Ἄννα ἐχβοᾶ, ὄφονται λαοὶ καὶ θαυμασοῦσιν· ἰδοὺ γὰρ κύω ὡς γυδὸκῆσεν, ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεᾶνιν ἦν συνέλαβον, ἐγὼ Προφητικαί, πόρρωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, Ὅρος καὶ Πύλιν ἀδιδάκτετον, περιχαρῶς Ἄννα, εἰδοῦ τοῖς παροῦσι.

Θεοτοκίον.

Νεφέλῃν καὶ παράδεισον, καὶ πύλιν σε φωτός, τράπεζαν καὶ πόκον γενώσκομεν, καὶ στάμνον ἐνδον μάνα φέρουσαν, τὸν γλυκασμὸν τῷ κόσμῳ, Ἄγνή Παρθενομήτορ.

Ἰδὲ ἔ. Τὸν Προφήτην Ἰωάν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρὶ, ἢ χωρήσασα Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστὸν, ἢ γεννήσασα σαρκί; θηλάζει δέ, πῶς ἢ τὸν Κτίστην γάλα θηλάσασα.

Τῆς δεήσεώς ὑμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεός, γουμωτάτου καρπὸν, νῦν δεδώρηται ὑμῖν, πανεύφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἀγνὴν Περιστεραν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα χαριστηρίους ὡδᾶς ἢ Ἄννα Θεῷ. Θεοτοκίον.

Τριχυμίαι λογισμῶν, καὶ παῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυβὸς ἀμαρτι-

ῶν, τὴν ἀβύλιαν μου φυγῆν, χειμαῖουσαι· βοήθησάν μοι ἅγια Δέσπονα.

Κοντάκιον τῆς ἁγίας Ἄννης, ἤχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης συλληψιν, γεννηθῆναι ἐν Θεῷ καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κηύσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῆ Σάρρα δούς ποτε, ἐν γῆρα βαλυτάτῳ, τῆ σὴ ἐπιστάσῃ, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ οἶόν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· σὺ ὁ διανοήσας τὴν στειροῦσαν νηδὸν τῆς Ἄννης παντοδύναμη, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· καὶ νῦν ἐπιδῶν ἐπ' ἐμὲ, δεῖξαι μοι τὰς δεήσεις, καὶ πληρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, εἰδοῦ ἐν κλαυθμῷ, ἢ σώφρων Ἄννα καὶ στείρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης. Ὅτε ἐν γαστρὶ συνέλαβε τὴν Παρλένον, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κηύσασαν.

Τῆ 9 Δεκεμβρίου εορτάζομεν τὴν συλληψιν τῆς ἁγίας Ἄννης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας ἡ ἅγια Ἄννα ἢ Προφήτις, καὶ Μητὴρ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἅγιος Στέφανος ὁ Βυζάντιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 829.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεχίαις.

Ἰδὲ ἔ. Τοῦ ἐν Κομμηνῶ Παίδας.

Τῆς ἀπαίδας ὄνειδος φυγεῖν, ἰκέτευεν Ἄννα, τὸν Δεσπότην τοῦ Παντός, καὶ τῆς αὐτῆς ὁ συμπαθῆς φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὸν κηύσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καλῶς γυδὸκῆσεν.

Βασιλικὴ πορφυρα ἐν τῇ σὴ, ἀπάρ-

ἀπάργεται, Ἄννα ἐξυφαινέσθαι ἐν γαστρὶ, ἣν ὁ Θεὸς καὶ Βασιλεὺς, πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐώδες ἐν γαστρὶ, συνέλαβες Ἄννα, τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, ὑπερφῶς εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα. Θεοτοκίον.

Ω: τῆς Τριάδος ἐνὰ σε Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σκρωθῆς, διχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠέσχου, μὴ ἐκστάς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Ὡδή Η. Ὁν φρίττουσι Ἄγγελοι.

Δακιδ ἦν προέφησε, Βασιλισσαν, ἰδοῦ, γαστρὶ ὑποδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, καὶ τέξω τὴν πίντων προτασίαν πιτῶν, τὴν τὸν Βασιλέα, Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Ἡ γῆ ἦν κατώκησεν, ὁ γῆς Δημιουργός, τὸ σκῆπτρον τὸ ἅγιον, ἡ νέη Κιβωτός, ἡ στάμνος τοῦ μάννα, ἐν νηδαίᾳ Μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάειν.

Ἡ βάτος ἡ ἀρλεκτος, λυχνία ἡ χρυσαῖ, ὁ ἐμψυχος θάλκτος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐντιμος ῥάβδος, ἐν γαστρὶ τῆς Μητρὸς, τῆς αὐτὸν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάειν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς θάλη με κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με πολέμητον ἐχθροῦς, τραβήντα ἀτόποις, ἕδοναίς τὴν ψυχῆν,

Ἄγνη μὴ προίδης, ἀλλ' οἰκτερον καὶ σώσον.

Ὡδή Θ'. Τὴν Ζωοδόχον Πηγῆν.

Τὴν Ζωοδόχον Πηγῆν συλλαμβάνουσα, Ἄννα Θεοφρον, χαράν νῦν ἀνάλαβε, τὸν Ναβν τὸν ἅγιον, ἐνδον ἐν κοιλίᾳ σου, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀτρακτομένη τὸν Κτίστην μεγάλινον.

Ἡ ξουαρὶς ἡ σπητὴ καὶ αἰοιδίμας τοῦ πρό αἰῶνος Υἱοῦ οἱ προπάτορες, οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρχῆ τῆς χαρᾶς γεγεννηκότες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα τεμασθῶσαν.

Ἡν Δανιὴλ ὄρος μέγα τεθέεται, καὶ Ἰωὴλ γῆν ἅγιαν ἐώρακα, πύλην ἀειδιδέουσαν, ἄλλος ἦν προέφητεν, ἐσπραγισμένην πηγῆν καὶ θεῖον πόρον, τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ἡ παρρυρὶς ἡ τὸ ἐριον βῆφασα, τῆς ἀπορρήτου τοῦ Λόγου σκρωτώως, τὸ θυμιατήριον, τὸ χρυσοῦν, ἡ τράπεζα, ἐν ἣ ὁ ἄρτος, Χριστὸς ἐναπετέθη, ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἐξαποσταλῶν τῶν Ἐγκαινίων.

Ἐν πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Ἡν τῷ ἀρχάντῳ αἰμάτι, ἐσηγόρασας Λόγε, πανθικμῆστον καὶ ἐντιμῆτον, καὶ σπητὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαινισσον ἐν Πνεύματι, ἀγαθὸν καὶ κάλλυνον, ἀκτίσι ταῖς Θεοτάταις, ὁ τῆ δόξης δοξάζων, τοὺς ἀξίως σοῦ Νικοῦ, Ἐγκαινία ἐκτελοῦντας.

Τῆς ἁγίας Ἄννης, ὁμοιον.

Εἰσῆκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ

τῆς

της σώφρονος Ἀννης, ὁ Κύριος ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ παρέσχετο ταύτην τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς τέρασιν ἀποβόητως ἦν ὁ θεὸς καὶ κλεινός, καθορῶν Ἰωακείμ, ἡγάσθη καὶ ἐγενήθει.

Ἐπειροῦ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Η τοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στείρας ἡθύους, τῆς Θεοτόκου Μαριάμ· ἦν μακαρίζομεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς, ἰστώμεν σιγ. ς'. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Απόθεσθε Ἀδάμ, καὶ Εὐὰ πᾶσαν λύπην· ἡ μήτηρ τῆς χάριτος γὰρ, ἐν στείρᾳ παραδόξως, κομπονοεῖται σήμερον.

Προπάτορ Ἀβραάμ, καὶ πατέρες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὀρώμεντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἡρίζης ὑμῶν φύοσαν.

Χαίρε Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα· χαίρε· ὅτι, χάρις καὶ σωτηρία, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρπονοεῖτε σήμερον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγαλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ, Ἄννα καρπὸν ἐφύει, δι' οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Συγχαίρητε φυλαὶ, πᾶσαι τῆς στείρας Ἀννη· ὅτι καρπὸν κοιλίας, ἐκφύει παρ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς εὐφραίνεσθε ἰδοὺ γὰρ, τοῦ Κτίστου τῶν ἀπάντων, ἡ Μητέρα ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Ἀδὲα τῶν Ἐγκαινῶν, ἦχος πλ. β'.
Ο ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν, ἀπαναπαύσιμος Ἀδὸς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγγεγραμμένῳ.

Καὶ νῦν, ἦχος β'.

Σήμερον ἐκρίθη τοῦ Δαβὶδ, βασιλικὴ Παρθενία ἐκπλατήσασα, τοῦ Ἰωακείμ βλαστάνει ἀπάρχειται, ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξηγήθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος Ἰδιῆ Γ'. καὶ ς'.

10 Δεκεμβρίου. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μηνᾶ, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου.
Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκκέραξα ἰστώμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοῖδῆς Μηνᾶ ἐπελματιζόμενος, καὶ ὀφθαλμοῦς ἐκκεντούμενος, καὶ ἀφαιρούμενος, θεολόγον γλώσσαν, ἔφερες στερρότατα, τὰς Θείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος. Διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χείρας ἐκκοπτόμενος ποδῶν, στέργων τὴν ἀφάρισιν, ὁ Ἐρμογένης ὁ ἐνδοξος, καὶ κατακοπτόμενος, τῷ πυρὶ πλειόνως, ἔσιν τὴν ἐγκάρδιον, ἐδῆλου τῷ Θεῷ προβαλλόμενος, ᾧ καὶ πρεσβεύει νῦν δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλη

Μετὰ συνθλαττόμενοι σοφοί, κόλπον πρὸς θαλάττιον, ἐναπετέθητε Ἄγιοι· νεύσει δὲ κρείττονι γαληνὸν πρὸς ὄρμον, τῆς τρυφῆς ἰθὺνθητε, βυθίσαντες κακίαν τοῦ ὄψεως. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐπερα στιχηρά, ἤχος δ'.

ἰς γενναίον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἀστέρες πολύρωτοι, νοητῶς ἀνατειλάντες, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας στερεώματι, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε, καλλίνικοι Μάρτυρες, τῶν ἀγῶνων τῷ φωτί, καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν· ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον τελοῦμεν γεγηθότες, καὶ Ἄγιον ἡμῶν μνήμη, στεφανηρόροι πανόλβιοι.

Καλλικέλαθεν ὄρνιν σε, πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, τῶν ἀγῶνων ἔνδοξε, καὶ πρὸς μίμησιν, τὸν Ἑρμογένην ἐλκύσαντα, Μηνᾶν καὶ τὸν Εὐγράφον, καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἔχθρου, διαδράντα τὰ σήρατρα, τὰ πολὺπλοκα, καὶ πετάσαντα θείας πρὸς ἐπαύλεις, καλιᾶς τε οὐρανίους, μεγαλοφώνως γεραιόμεν.

Καὶ χειρῶν παναιοῖμοι, καὶ ποδῶν στερισκόμενοι, κεφαλᾶς τεμνόμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, καὶ πάσαις ἀλλὰς κολάσεσι, καθυποβαλλόμενοι, οὐκ ἠρνήσαθε Χριστόν· οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· ἀλλὰ χαίροντες, τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἐκείνην, τὴν αἰώνιον καὶ θείαν, μετεβίβασθητε Μάρτυρες.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Οντως ἡ γλώσσά σου, κάλαμος γραμματέως· ἄξυγράφου, ἀθλητὰ ἐδείχθη, Καλλικέλαδε Μηνᾶ, ῥητορευούσα σαρῶς· πίπτει εὐσεβῆ, καὶ δόγματα σωτήρια, δι' ὧν Θεὸς ἐδοξάσθη· καὶ ὠραῖον κάλει, τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηναι, ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος διὰ σοῦ τετύχηκε, καὶ τούτον συναίλητήν, καὶ τῶν ἀγῶνων κοινωνόν, σὺν Εὐγράφῳ, τῷ καλῶς ἐφεομένῳ σοι, παμμάκκρ ἀπέδειξας· Καὶ νῦν ἐν παύρησίᾳ, τῷ τοῦ Σωτήρος θρόνῳ παριστάμενοι, μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά τῆς ὕψωτης·
Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμεῖς ἡ ἐτήρησι μνήμη τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἐξέλαμψε, Μηνᾶ τε, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ, διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. Διὸ τῶ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντι αὐτούς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸν ὕμνον προσίξωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ἄπολιτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προεταχθὲν μυστικῶς.

Δ' ἐγχαρτείας, τῶν παθῶν τὰς πυριπλέκτους, ἀπονεχρώσαντες ὀρμᾶς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θυματουργεῖν· ὄντως θαυ-

μα παράδοξον! ὅτι ὁστέα γυμνά, ἐχθλάχουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον ἤχος δ΄.
Ἐπεράνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαίρου, καὶ ἀφάρτου ἐδεῖς, συγκληρονόμον ᾧ Μηνᾷ, σὺν τοῖς συνάλλοις σου Κύριος, ὁ παρισχῶν σοι τὸν ἀφάρτον στέφανοι.

Τῆ 10 Δεκεμβρίου, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μηνᾶ, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ὁ ἐξ Ἀγκύρας τῆς Ἀσίας ἅγιος Μάρτυς Γεμίλος ὁ πολυθάβλος, καρφωθὶς τελειοῦται ἐν ἔτει 311.

Ὁ ὅσιος Θωμᾶς ὁ Δερουρικνὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ἰερομάρτυς Θεότακτος, ζῆσφι τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προεβόαι.
Ἐξακοστεῖλαχον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστέρι.

Ρητορικὸς σου λόγοις, καὶ θείοις θαύμασι Μηνᾷ, συναβλήθην ἐπεσπάσω, τὸν ἱερόν Ἑρμογένην, μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ περιχαρῶς ευφρανοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Θεοκυήτορ Μαρία, τῶν γηγενῶν εὐκληρία, ἀμάρτωλῶν προστασία, Χριστιανῶν ἐλπίς μόνη, κόσμου παντός σωτηρία, ῥύται πυρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τὸν Στίχον, σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήγου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθει.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΠΙΘΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τόχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ'

αὐτὴν ἐρχομένην, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γεννησιν. μνησὶν ποιούμεθα τῶν πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν ἁγίων Προπατόρων.

Ἐσπέρας μετὰ τὸν Προεμιαχόν, σιηολογούμεν τοῦ Μακαρίου ἀνθρ, τὸ Κάθισμα ὄλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ι. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ'. Ἀναστασία, γ'. καὶ τῶν Προπατόρων σιχηρὰ Προσόμοια δ'. ἤχος κλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδειτος.

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί, τελούντες μνημοσύνα, ἀλυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν τὸν μεγαλύναντα αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κρατιῶν καὶ δυνατῶν καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπειράνδρον, καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν Ἀγνήν· ἐξ ἧς τὸ ἄθος προήλθε, Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ὁ τοῖς Ἁγίοις Παῖδας ἐκ πυρὸς, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ· ὁ εὐλογήσας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δούλον σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν τὸν Ἰακώβ· ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ἀλαθήσαντας, σώσης Προπάτορας ἡμῶν, σταυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά· συνεγείρεις

γείρειτε τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰ-
ῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυ-
νοῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασι-
λείαν τὴν αἰώνιον.

Α: ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῆ δρόσω τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλο-
σόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περι-
πατοῦν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προ-
τυπώσαντες, τὴν Ἐριάδα καὶ τὴν
σάρκωσιν Χριστοῦ· καὶ ὡς σοφοὶ
διὰ πίστεως, ἐσθεσαν δύναμιν πυ-
ρός· καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λε-
όντων ὄρηθι φημωτῆ· ὦν ταῖς
δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλόανθρω-
πε Σωτῆρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέ-
στου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυ-
ρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐ-
ρανίου Βασιλείας σου.

Ωσπερ ἐν δρόσω ὄντες οἱ πι-
στοί, καὶ Ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν
καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυ-
ρός, προσζωγράφου μυστικῶς,
τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν
ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῶν.
Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν
Προφήταις Θαυμαστός, τρανῶς
τὴν θεῖαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν
προδηλῶν, Ἐρώων, ἐκραύραζεν,
ἕως οὐ θρόνοι ἐτέθησαν φητι, καὶ
χιρτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός
ἐπέστη ποταμός· οὐ ρυσαίημεν
Χριστέ, ταῖς ἱεσσίαις αὐτῶν Δέ-
σποτα.

Δόξα ἤχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας,
ἅπαντες εὐφημήσωμεν σήμερον
πιστοί· Ἀβραάμ τὸν φιλόθεον,
Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέν-
τα, καὶ Ἰακώβ καὶ τοὺς δώδεκα
Πατριάρχας. Δαβὶδ τὸν πρῶτα-

τον, καὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμῶν
Προφήτην, καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας
σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, τοὺς τὴν
κάμινον εἰς δρόσον μεταβαλόν-
τας· αἰτούμενοι ἄρσιν παρὰ Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομέ-
νου ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκί, τὸ α. τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Ἀναστασί-
μα τοῦ ἤχου.

Δόξα, ἤχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα,
οἱ φιλέοργοι δεῦτε, ψαλμικῶς εὐ-
φημήσωμεν· Ἀδάμ τὸν Προπά-
τορα, Ἐῶν, Νῶε, Μελχισεδέκ,
Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· μετὰ
νόμον, Μωϋσῆν καὶ Ἄαρῶν, Ἰη-
σοῦν, Σαμουὴλ καὶ Δαβὶδ· μετ' ὧν
τὸν Ἡσαΐαν, Ἰερεμίαν, Ἰεζεκιήλ,
καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς δώδεκα, ἅμα
Ἡλιού, Ἐλισσαίου καὶ τοὺς ἀ-
παντας· Ζηχαρίαν καὶ τὸν Βαπτί-
στην, καὶ τοὺς κηρύξαντας Χρι-
στοῦν, τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ
γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἂ αὐτός.

Ασπύρω· ἐκ Θεοῦ Πνεύμα-
τος, βουλήθει δὲ Πατὴρ, συνεί-
ληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πα-
τρός ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων
ὑπάρχοντα· δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ
ἀπάτορα γεγενότα, σαρκί ἀπαύ-
ητας, καὶ βρέφος ἐγαλούχητας·
διὸ μὴ πάση πρεσβεύειν, τοῦ λυ-
πωθῆναι κινδύνῳ τῆς ψυχᾶς
ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστασίμιον.

Δόξα, καὶ νῦν τῶν Προπατόρων, ἤχ β'.

Εν πίστει τοὺς Προπάτορας
ἐδικαιώσας, τὴν ἐξ Ἑθνῶν δι' αὐ-

τῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἄγγιλοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ ἀσπύριος τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπᾶριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης στιχολογία. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Τὸ, Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον τὸ ἑσθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεατάμενοι. Ὁ Ν΄. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου.

Κοντάκιον ἤχος β΄. αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ ἀκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαίεσθε. Τάχυνον ὁ οἰκτίρων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλ. Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτώντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραάμ, συνελθόντες, καὶ Ἰσαὰκ κατὰ γένος, καὶ Ἰακώβ ὀνήμεναι ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη, διὰ πολλῆν εὐσπλαγχνίαν.

Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἀβελ Σὴθ καὶ τὸν Ἐνώθ, Ἐνώχ καὶ Νῶε, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, Μωσῆν, Ἰώβ καὶ τὸν Ἀαρῶν,

Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαράκ, Σαμφῶν Ἰερφάε, Δαβὶδ καὶ τὸν Σολομῶντα Θεοτοκίαν, ὄμοιον.

Ἀγγὴ Παρθένε ἀγχαρτε, Μαρία Θεοτόκε, ἐν ὧρα τῆ φοβερά μοι, πρόστρεθι καὶ μεσίτες, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπεινῷ καὶ ῥύσαι με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στίχους ἡ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄, καὶ τῶν ἁγίων Προπατόρων δ΄.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐρραβᾶ.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων μνήμην, τελείσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν. Δίς.

Στίχ. Εὐλόγητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἔσθεσαν τοῦ πυρὸς, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἄκκω κατακλεισθείς, ἠρσι συνακισμένους, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Δόξα, ἤχος βαρὺς, Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀπκνυτε, πιστῶς πανηγυρίζομεν, τῶν πρὸ νόμου Πατέρων, Ἀβραάμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τὴν αἰτήσιον μνήμην τοῦ Ἰούδα τὴν φυλὴν, ἀζῖως τιμήσωμεν τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας, τοὺς σέβαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, ὡς τῆς Τριάδος τύπου, σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημήσωμεν τῶν Προφητῶν

τάς προβήσεις, ἀσφαλῶς κατέ-
χοντες, μετὰ τοῦ Ἡσίου μεγα-
λαφάνως βοήσωμεν. Ἰδοὺ ἡ Παρ-
θένος, ἐν γαστρὶ λήφεται, καὶ τέ-
ξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ· ὁ ἐ-
στι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν, Ἰππεριολογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὴν Λει-
τουργίαν, Τυπικά. Καὶ οἱ Μακαρισμοὶ
τοῦ ἤχου. Κοινωνικόν.

Δίνειτε τὸν Κύριον.

11 Τοῦ αὐτοῦ μηνός, τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ
Ὁσίου, ἤχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἄγιοι;

Τί σε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; ἀ-
σχητὴν, ὅτι τὰ πάθη, καθυπέταξας
τῷ νῶ· ἀθλητὴν; ὅτι πρὸς πᾶσαν
ἐκάρτησας ποινήν· πρὸς ὕψος,
ἀπὸ γῆς στύλον αἰρόμενον· ἐν πέ-
τρα, ἀληθείας ἐρειδόμενον· ἀγω-
νιστὴν προθυμότατον, καὶ Ἰατρὸν
ἐμπειρότατον· ἰκέτευσέ, τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ προσβεγξώμε-
θα; τῶν παθῶν ἐκρίζωτην, καὶ συ-
τοκόμον ἀρετῶν, ἀληθῆ θαυμα-
τουργόν, καὶ πρεσβευτὴν ἀμαρτω-
λῶν· πνευμάτων ἑλατῆρα· γενναί-
στατον, φωστῆρα, εὐστεθεῖα δια-
λάμποντα· τοῦ Πνεύματος κατα-
γωγιον, τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμα-
χον· ἰκέτευσέ, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν;
Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἐγ-
κρατεῖς παιδεύτην, ἐγκαλλώπι-

σμα πιστῶν, καὶ ἱαμάτων αὐτουρ-
γόν· λυχνίαν τοῖς ἐν σκότει φῶς
αὐγάζουσαν· τοῦ Παραδείσου οἰ-
κήτορα, καὶ ἐπουράνιον ἀνθρωπον·
ἰκέτευσέ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δοῦα, ἤχος πλ. α. τοῦ Στυλίου.

Τὸ ἐμπιστευθὲν σοὶ τάλαντον
παρὰ Χριστοῦ, καλῶς ἐθαλάσμε-
νος· Ὅσιε Πάτερ, ἀνεδείχθης καὶ
μετὰ θάνατον, δαιμόνων κυγαδευ-
τῆς, καὶ ἱατρὸς ποικίλων ἀρρώγη-
μάτων, στύλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ
ὄρος Ἅγιον, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ· διὸ σε ἰκετεύομεν, Δανι-
ήλ θαυματουργέ, τὴν εἰρήνην αἰ-
τησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ
μεγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Οκτωήγου.

Ἀπολυτικόν, ἤχος α.

Ἰσημονὴς στύλος· γένουα· φύλλα 5.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐπερ ἀτῆρ πολὺφωτος, σὺ ἀνα-
βάς μακάριε, ἐπὶ τοῦ οὐλοῦ τὸν κό-
σμον ἐρώτισας, ἐν τοῖς ὅσοις ἐρ-
γοῖς σου, καὶ τὸ σκότος τῆς πλά-
νης, ἀπεδίωξας Πάτερ· διὸ θεό-
μεθα· Καὶ νῦν ἐπιλαμψον, ἐν ταῖς
καρδίαις τῶν δούλων σου, τὸ ἀ-
δυτον φῶς· τῆς γνώσεως.

Τῇ 11 Δεκεμβρίου εορτάζομεν τὴν
μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δα-
νιὴλ τοῦ Στυλίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Λουκάς ὁ
Στυλίτης, ἐν εἰρήνῃ τελιοῦται, ἐν ε-
ταί 419.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Λεπθαλῆς ἱεροῦ,
καὶ Ἀκρυστῆ; ἱεροδιδάσκου, εἶρη τελεῖ-
οῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μείραξ ὁ Αἰγύπτου, ζῆρι τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Βαρσαβῆς, Τερέντιος, Βικέντιος, Αἰμυλιανός, καὶ Βεβαΐα, ζῆρι τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Λεόντιος, ὁ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Τῷ κρούει καὶ τῷ καύσῳ, πικρῶν Πάτερ, τῷ σώματι μετέωρος, διετελέσας ὡσπερ, ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, Δακτύλῳ πανθαύμαστε, τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· διὰ τοῦτο καὶ δόξης, ἀθανάτου σε υἱόν, ἤξιώσεν ἀπολαβεῖν.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Πανάχαρτε, τὸν Θεοῦ Θεόν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα παντοφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτο σε πάντες, ὑμολογοῦμεν ἄξιως, ὡς πρεσβεύουσαν τοῦτο, λυτρωθῆσαι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν σῆλον τυχῆρά τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυτις.

12 Δεκεμβρίου, τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ θαυματουργοῦ Σπυριδίου τοῦ Ἀρχία καὶ κατάλυτος οἶνον καὶ ἐλαίου.

Ἐσπῆρας μετὰ τὸ, Μακάριος ἄνηρ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ς· καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια, ἤχ. πλ. α. Δευτεροῦντες αὐτά.

Χαίροις ἀκατηκίων ἀληθῶς.

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων· ἢ τῶν θαυμάτων πηγὴ· τῆς ἀγάπης ρεῖθρον μὴ κενοῦμενον· φω

στῆρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῆς καὶ ἀκέραιος, ὁ ἀπλόστη-τι, ἀληθεὶ καλλυνόμενος. Ἀνθρώπῳ τοῦ ἐπουράνιου, ἐπιγεῖτε Ἀγγελα, τοῦ ἀμπελώνος ἐργάται, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος· αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Πρῶτος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν προτέρων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυριδίων πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου λόγων, θεία χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονά Ἀρειόν, ἐναποπνίξας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἐνέβου, καὶ σωτήριον, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι πάντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα, ἐνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον, Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσι ἀπονεκρώσας σαρκῶς, νεκροῦς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας καὶ ὄφιν χροῦσθῶν εἰργασῶ καὶ ποταμοῦ τῆς ὀρέξης, προσευχῆ σου Πάτερ ἐγαλιώσας· νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιπρασινεὶς κινδυνεύουσι, τοῦτον ἴασω, τῇ καλῇ ὑπὸ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος. Ὁσὲν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυριδίων, τὴν ἱεράν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναδύξεις, ἱαμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡγος α. Ἀνατολίου.

Ὅσι Πάτερ μικρῆς, Σπυριδίων σοφῆ, τὴν νεκρῶν ὡσπερ ζῶσαν,

ἐπιγ-

ἐπρωτάς δὲ ἀγάπῃ Θεοῦ· ὄρνι
δὲ μετέβαλες εἰς χυσοῦν, ὁ πενίαν
ἀρκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσχεες ποταμοῦ,
συμπληθῆσας λαῶ· Βασιλεὶ δὲ πο-
ρέστης ἰατῆρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ·
νεκροῦς δὲ πάλιν ἤγειρας, ὡς αὐ-
τοῦ μνηστῆς· τὴν πίστιν δὲ ἐτρό-
νωσας, ἀνά μέσον Πατέρων πολ-
λῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐν-
δυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ
νῦν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν Προεβρίτιον, ἤχος πλ. β΄.
Σπῆλαιον εὐτρεπίζου. Φύλλα 265.

Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρόν. Εἰ βούλει εἰ-
πεῖν καὶ Ἀναγνώσματα, ζῆται εἰς φύλ-
λα 180, 265, καὶ 256.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια,
ἤχος δ. Νεφέλην σε φωτός.

Πανήγουρις παιδρὰ, ἱερὰ παν-
δαίσια, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν
Σπυρίδων καὶ γὰρ συγκαλεῖται,
ἐστιάτωρ ὧν πνευματικός· οὐ ἡ
τραπέζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα,
αἱ πράξεις ἀθάνατου αὐτοῦ μιμη-
σώμεθα, τὸ πρᾶον, τὸ ἀκακόν, τὸ
ἀπλοῦν, τὸ φιλάνθρωπον, τὸ περὶ
πάντας σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιε-
ρεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψεν.

Στίχ. Τιμίος ἐναντίον Κυρίου.

Μεγίστων ποιητῆς, ἀρετῶν
καὶ θαυμάτων, ἀνεδείχθης, Σπυ-
ρίδων σοφῆ, ταῖς μὲν σοῦ κατὰ
φαιδρῶνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος
τὸ ἡλιακόν, τοῖς δὲ καταλαμπρό-
νας, κόσμον τὸν περίγειον, ὑπὲρ
ἀστράπας οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὠραι-
ότερος, δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς
προσφεύγουσιν ἐν πίστει, ταῖς προ-
στασίαις σου.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδόξου-
ται δικαιοσύνην.

Θαύματος ορικότο! ἡ νεκρὰ
πυθομένω, φωνὴν ζῶσάν σοι δέ-
δωκεν· ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀ-
νεστάλη, διὰ λόγου σου προστα-
κτικοῦ ἢ τοῦ Ἀνακτος νόσος, εὐ-
χῆ σου φυγαδεύεται· ὁ ὄφις εἰς
εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο·
νεκροὶ ἐξηγήθησαν· ἐνήργει γὰρ
ἐν σοὶ ὁ Χριστὸς, Σπυρίδων ἱε-
ρουργῆ, ὁ τῆς Γριάδος τὸ δόγμα,
ἀνακηρύξας τρανώς.

Δόξα, ἤχος β΄. Γερμανός.

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον,
Πάτερ Ὅσιε, Σπυρίδων σοφῆ, οὐ
ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι· ὅθεν τῆς
Ἐκκλησίας προστατῆς γενόμενος,
αἰρεσιάρχης ἐξώθησας, καὶ τοῦ
Ἀρείου τὸ βλάστημα, συνοδει-
κῶς εἰς τὴν γῆν κατηδάρισας·
διὸ θαυματουργῶν ἐνέργω καὶ λό-
γῳ, τὸν Σωτήρα ἰκέτευε, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεβρίτιον, ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτη-
ρίας ἡμῶν. Εὐτρεπίζου Σπῆλαιον·
ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν.
Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀ-
γάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν,
ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη
καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς
Ἰουδαίας· ὅτι ἐρχεται Χριστὸς,
ἵνα σώσῃ ὃν ἐπίλασεν ἄνθρωπον,
ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ΄.

Τοῦ λίθου σφραγιζθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνε-
δείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυμα-
τουργός

τουργός θεοφόρε, Σπυρίδων Πατήρ ἡμῶν· διό νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας του εὐχάς· Ἀγγέλους ἐσχῆς συλλειτουργοῦντάς σοι ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι· διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φηγεζαμένου σοι.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν. Κάθισμα, ἦχος γ΄. Τὴν ἁραιότητα.

Ὄφιν μετέβαλες, εἰς χρυσοῦν Ἅγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν ἀυσεβῆ καὶ πονηρὸν, Ἄρειον θεοφόρε· Βασίλει δὲ γέγονας, ἰατρὸς παναοίδιμοι· καὶ νεκροῦς ἐξήγειρας, Δαιμονίας τε ἀπέλασας· διό σου συνηλθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾷν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὦ θαύματος ἀνεμνηεύτου! Ἀρχεται ὁ ἀναρχός, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος. Σπῆλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέγοντα ἀπαντα. Ἡ Βηθλεὴμ ἀγάλλου, καὶ γόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· τοῖς ἔργοις

ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε· ἐλαμβᾶς ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστραπτῶν τοῖς πᾶσι· διό καὶ ἐορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Παρθένοι προσεξάρχητε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ· μητέρας αἰγέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὴμ τοῦ γεννησαί. Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυελεον, Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Συρίαν καὶ Λύγον.

Ανακτόροις καὶ μύσταῖς θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανώς διεσείρησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· καὶ γὰρ κηρύττων ὠφθης, μονάδα Θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, σαφῶς ἐδογματίσας· ὁθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίπνοιαν βεῖαν, καθεῖλες τὸν φλογαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόλῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ὀρόνε· πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη· Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρευε· Θαλάμη, Ἰλαμὺς ἀλουργόχρος, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτευχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσοῦ·

χρυσόλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Γράπεξα, θεοκόσμητον Σκήνωμα. Χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλαχτε. Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ Αναβαθμί. Τό α΄ Ἄντιφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκειμένον ἤχος δ΄.

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ζήτει εἰς φύλλα 17.

Ὁ Ν. Δόξα, ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καί νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τό ἰδιόμελον, ἤχ. κλ. β΄.

Πατέρων ἀγλαΐσμα Σπυρίδων σοφέ, καί ἀκροθίνιον, τῆ τῶν βαυμάτων σου αἴγλη, τῆς Οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καί τῆς Ἀρείου λύσεως καλαϊρέτης φανείς, τόν Σωτήρα ἰκέταυε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καί τοῦ Ἀγίου εἰς ἡ΄. Ἦδη Α΄ ἤχος ε΄.

Ἐν βυθῷ κατίστρωσε ποτε.

Τῶν πράξεων γῆν καταλαβῶν, Πάτερ ὡς πρατότατος, καί συμπαθῆς καί καθαρῶς γενόμενος, τόν ἐπανιστάμενον, τῆ καρδία μου καταπράνον κλύδωνα, ὅπως ἐν γαλήνῃ, θεία γεγονώς ἀνευφημήσω σε.

Γεωργίας θείαις τὴν ψυχῆν, Πάτερ καθήρσμενος, θεοειδῆς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καί τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρολαμπρον, κατεπλούτισας ἐλλαμψίν. Ὅθεν καταυγάξεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ἦχ ποιμνίων ὡσπερ τόν Δαβὶδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ πλαστοουργός λογικῆς ποιμένης ἔθετο, Ποι-

μένα πανάριστον, τῆ ἀπλότητι, καί πρατότητι, λάμποντα, καί τῆ ἀκακία, Ὅσιε Ποιμῆν καλλωπιζόμενον.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε ἀγνή, φώτισσον, ἀγίασον, τόν λογισμόν καί τὴν ψυχῆν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καί τοῦ σκότους ἐξαιρουσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ἦδη Γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Τόν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπύνας, καί θεία ταπεινώσει καθωραλας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν Πνεύματα, λυεῖν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμῶντων σε ἱερώτατε.

Τόν ὄσιν τόν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τόν τρόπον τόν φιλόργουρον συμπατίσας, εἰκτίρμιον τόν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄσιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμον, ἱεραῖς ἐντεύξεις, Πάτερ Ὅσιε.

Ἀνῆλλες πρὸς τό ὄρος τῆς θεωρίας, εἰσέδυσ εἰς τόν γνόφον τῆς ἀπαθείας, πλαζί δὲ τῆς καρδίας σου, εἰσεδέξω, νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καί ἱεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τόν νοῦν μου σκοπιζόμενον ἀμελία, Θεόνομφε καταύγασσον, ἐνα ψάλλων. Οὐκ ἔστιν ἀμεμπτος, ὡς σὺ Παναμίωμε, καί οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλην σου Δέσποινα.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ ποιμνίων προβάτων τῆν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθεῖς, ποιμὴν θεοπρόβλητος, αὐ Σπυριδῶν ἀνελαμφας, κακοδοξίας λύκοις, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πάσ, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος· ὁθεν ἀνά μέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτραύωσας, τῆ σοφία τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόσω, τὴν ἁγίαν μνήμη σου. Δόξα, καὶ νῦν. Προσέτιον, ἦχ. ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλιῶν τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροσφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεοπαίῳ, ἐν Βηθλέεμ ἀνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαιτα.

Ἦδὴ Δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τοῖς ἀνθρώπῃ, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν εὐκατάπρηστον, ὑλὴν Παμμάκαρ ἐνεπύρσας· κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυριδῶν κατελάμπουνας.

Πυθόμενῳ, ἢ νεκρά σοι φωνῆν Πάτερ δέδωκε ποτάμια ρεύματα, σοὶς ἐπέσχεθῃ προσταξέσαι· ὠφθῆ, μάο μακάριε, τερατουργός, θείαν χάριν κληρωτάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκός, τὰς

κινήσεις θεόπνευστε, νεκρούς ἐξάνεστήσας, ζωοποιῶ σου προσηρηματι· ὁθεν ἱκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσάν ψυχὴν μου Πάτερ ζωώσον. Θεοτοκίον.

Προητῆί σου, μυστηρίου τὸ βάθος προήγγειλαν, τὸ ἀκατανόητον· μόνῃ γὰρ ἔτεκες Ἀγγρανε, τὸν ἀπερίοριστον, σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

Ἦδὴ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Ο ποταμὸς τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει, Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται ῥῶσιν πλουσίαν πάντας πρὸς δοξάν διεγείρει, τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίας, παντοίαις τιμήσαντος.

Σὲ Βασιλεῦς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον, ἐκ χαρίσματος Θεοῦ πεπληρωμένον ἐν τῷ παρεῖναι σε, μέγαν ἱατρόν, πρὸς Θεοῦ μνησόμενον.

Τοῦ Ἀβραάμ τὸν φιλόξενον τροπον, σὺ ἐμίμησω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρηματίσας καὶ προμηθεύμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυριδῶν Μακάριε, Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος, τὸν πρὸ αἰῶνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρός Ἀνάρχου· ὃν ἐκδυσώπει, ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου, οἰκτιρῆσαι τοὺς Θεοτόκον σε, Παναγνε ψυχῆ, καθαρὰ καταγγέλλοντάς.

Ἦδὴ Σ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο χρυσός, ὡς πηλός σοι λειογισται,

γισται, τῇ ὑπὲρ χυρσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτουσι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς, ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρώς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πλήθος ἐσχες Ὅσιε, καθυπακούσῃ σοι Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερώτατε.

Ο περιδοξος πάνσοφε βίος σου, Κόσμω σε περιδοξον, Πάτερ εἰργάσατο διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελούμεν ὑμνοῦντές σε. Θεοτοκίον.

Ουρανῶν πλατυτέρα, ἡ Μήτηρ σου, γέγονεν, Ἀπειράνδρε, Θεὸν χωρήσασά, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε, πανύμνητε.

Καντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἅνω ζητῶν.

Τῷ πῶθω Χριστοῦ τρωθεῖς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεῖς τῇ αἰγλῇ τοῦ πνεύματος, πατρικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὖρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενομένος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἱεράργην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς βίαις ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστατήν, καὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχαγωγόν. Οὗτος γὰρ θείῳ βουλήματι ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 12 μνήμη τοῦ ὁ-

οῦ Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθούτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυρ Συνετός, ζῆφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 270.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Ἀλεξάνδρος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων βασιανθεῖς πολλὰ ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, τελειοῦται ἐν ἔτει 250.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες Ἀμωναθῆς, καὶ Ἄνθος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Ἦδ᾽ Ζ'. Ἀντίφων.

Μωσῆς, τὸ ἄπλαστον, Δαβὶδ τὸ πρᾶον, Ἰωβ τοῦ Αὐσιτίδου, τὸ ἀμειμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας, κατοικητήριον, μέλπων ἱερώτατε, ὁ ὧ ἐυλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ χάρι σου, ἐν ὠρα θέρους, οὐράνιαι σταζούσαι, τὸ μέλλον προσήμαινον. Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θείαν μνήμην σου, ὅσιε ἐδόξατε, πιστοὺς καθαγιαζῶν τῇ μετετεῖᾳ σου.

Συνόδω Πατέρων σε, Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα Μακάριε. Οὗς πιστεῖ προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντας, σαφῶς, καὶ καταργούντας τὴν τοῦτου ἐνστάσιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας, ἀρήτω λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζοντα, πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἀγιάζοντα βροτοὺς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαιρνοντα.

Ἦδ᾽ Η'. Κάμινος.

Κάμινον παθῶν, ταῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος

κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγα-
σας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα,
ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι, πάν-
τοτε προσόντων, Μάκρη Σπυρί-
διων πανόλιθιε.

Ἀκακος εὐθύς, καὶ πρῶτος συμ-
παθής τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένη-
ται, ἀγάπη φιλόξενος, ἱεράρχης
ἱερώτατος, φρονήματι κοσμοῦμε-
νος, Ὅσαιε ὀρθοδόξω, ὅθεν σε πί-
σται γεραίρομεν.

Ἡλάι σοι φωνή, ὡς ζῶτα ἡ
θανοῦσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδω-
κεν. Ὁ θαύμα ἐξάσιον ὦ παρά-
δοξον Μυστήριον ὦ χάριτος ἡς
ἔτυχες, βίω κισσομημένος, Ἀγ-
γελικῶ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, (εἰράπευσον
καρδίας, τῆ συμπαθεία σου Πα-
νόμηγτε, τὸν νοῦν μου εἰσηγευσον,
τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον,
καὶ βάλειν με εὐδόωσον, τρίβους
πρὸς σωτηρίους, ὅπως αἰε μεγα-
λύνω σε.

Ἢλῆ Θ'. Ἀνάργου Γεννήτορος.

Ἀνάργου Γεννήτορος, τρανώς
Υἱὸν ἐκήρυξας, Ὁμοούσιον Πά-
τερ, καὶ συναΐδιον, μέσον Θεοφό-
ρων Πατέρων, μεγαλυθεις, καὶ
τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ
στόματα, ἱεράρχα Παμμακάριστε.

Πολύρωτε Ἢλιε, Πατέρων
ἐγκαλλώπισμα, ἱερέων τὸ κλέος,
Ἀγγέλων σύσκητε, τοὺς τὴν φω-
τοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς,
ἔνν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξί-
ωσον, ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβε-
αῖς σου.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἡ πύλη
ἡ οὐράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων,

τερπνῆ ὀμήγηυρις, τὴν ἡγιασμένην
ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς, καθωραῖ-
σμένην, παμμόκαρ ἐδέξατο, ἐν
φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον, τῆς ὑπέρ
νοῦν λογείας σου, καταπλήττει
Ἀγγέλου Θεοχαρίτωτε, θέλγει
τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱε-
ρούς, εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέςως
ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστελλάριον.

φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποιήνης μετή-
γαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα
πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσῆα καὶ
Δαβὶδ ὧν ἐμμήτησω τὸ πρᾶον, Σπυ-
ρίδιων φῶς οἰκουμένης.

Ἔτερον. Ἐν πνεύματι τῆ ἱερῶ.

Ἐδόξασον ἐν θαύμασι, καὶ ἐν
τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μακά-
ριε ἐν γὰρ Θεῖα Συνόδῳ, Τριάδα
ἀνεκήρυξας, καὶ νεκροὺς ἀνέστη-
σας, τὸν ὄριν χρυσοῦν εἰργάσω,
ποταμοῦ δὲ τὸ βεῖρον, παραδό-
ξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ
διηλθες. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Πανάγραντε, τὸν Θε-
οῦ Θεόν Λόγον, τῷ κόμῳ τὴν
σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως,
οἰκονομίαν ἀρίστην. διὰ τοῦτό σε
πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς
πρεσβεύουσαν, τούτω λυτρωθῆναι
ἡμᾶς νόστων, καὶ παντοίων κιν-
δύνων.

Εἰς τοὺς Αἰτίους, ἱστῶμεν Στήχους
δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμεια.

Ἦγος α'. Τῶν οὐρανόων ταγματίων.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἰγλή
κατα-

καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεύειν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρώδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσε. Δίς.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέγων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλείψῃς ὑπερέυχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελώνος ἐργάτης διατῆς πίστεως, τῶν ἐπιτολῶν ἐδειχθῆς, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὰ τῆς Βασιλείας, τῆς ἀνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ θηγάριον, ἀδιαλείπτως προσεύγου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμῶντων σε Σκυριῶν σοφέ.

Δοξ., ἦχος δ΄.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀσκήσιμου ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἐμπλεῶς, καὶ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος καταγῶγιον, δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθείς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογματῶν ἀπήλατας· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδείκνυται, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὄρνις εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρᾶν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας. Ἄλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγατε, καὶ διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τυπικά· καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνος, ᾠδὴ Γ'· καὶ Γ'. Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἦχος βαρῆς.

Καυχίονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄξιμα καινόν.

Πρὸς Ἐφρεσίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἄ δῖλοι, ὡς τέμενα φωτὸς περιπατεῖτε (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος, ἐν πάσῃ ἀγαθότην καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ) δοκιμάζοντες· τί ἐστὶν εὐαρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκατοῖς τοῦ σκοτους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλεγεῖτε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγγόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ· διὰ λέγει· ἔγειραι ὁ καθυμένων, καὶ ἀναστα εἰς τῶν νεφῶν, καὶ ἐπιφανῶσι σοὶ ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες, τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία· ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες, ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλοῦξ, ἦχος β΄.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, φύλλα 185.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰθῆριον.

13 Δεκεμβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτῶν, Εὐσταθίου, Αἰζεντίου, Εὐφροσύνης, Μαρδάρου καὶ Ὀρεστοῦ, καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Ἐσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέρασα, ἵσταμιν αἰγίους ε'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ΄.

Ἐδω-

Ἐδωκας σημείωσι.

Λάμπει τὸ μνημόσυνον, τοῦ Ἀθλοφόρου σου Κύριε, Εὐστρατίου ὡς ἥλιος, λαμπρότητι κρύψαντος, ἀηττήτων λόγων, τὴν πολυθειαν, ὡσπερ ἀφώτιστον σκηνὴν, καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως, καὶ τέσσαρας συμμάχους, καὶ συμμετόχους ποιήσαντος· δι' αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, ἴλασμόν ὡς Φιλάνθρωπος.

Λόγοις καὶ παθήμασι, καὶ πολυτρόποις στερήσεισι, τῆς ζωῆς ἐπέδειξαντο, ἀνάπην οἱ Ἄγιοι, τὴν πρὸς σὲ τελείαν, μὴ σαλευομένην, σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, καὶ Αὐξεντίῳ ἀγωνισάμενοι, Ὁρέστης καὶ Μαρδάριος, μετ' Εὐγενίου οἱ ἐνδοξοί· ταῖς αὐτῶν σῶσαν Κύριε, προσευχὰς τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Δύση τοῦ παράφρονος, ὁ εὐκλεῆς μὲν Αὐξέντιος, κεφαλὴν ἀποτέμενεται· Μαρδάριος κάλιν δέ, ἐκ τῶν ἀστραγάλων, κρεμασθεὶς ἐστέφθη· ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ χειρῶν καὶ γλώττης καθωραϊσθεῖται· Ὁρέστης ἐν κραδβάτῳ δέ, τῷ ποριστρώτῳ κοιμίζεται· ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, ὡς ἀμνός Χριστοῦ τίθεται.

Ἔτερα, στιχηρά. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς καλῶς στρατευσάμενος, βασιλεὶ τῶν δυνάμεων, σεαυτὸν Εὐστράτιε παραδέδωκας, ἐθελουσίως εἰς βάσανα, καὶ βίαιον θάνατον, ἐπαγόμενος χορὸν, συμμαρτύρων μακάριον· μεθ' ὧν ἠβλήσας, καὶ τῆς νίκης ἐδέξω τούς

στεφάνους· σὺν αὐτοῖς καθικετέων, ὑπὲρ ἡμῶν πανασοίδημε.

Ὁ Θεόφρων Εὐστράτιος, ὁ γενναῖος Αὐξέντιος, ὁ κλεινός Εὐγένιος καὶ Μαρδάριος, σὺν τῷ Ὁρέστη ἤρίστευσαν, ἐγθροῦς τροπωσάμενοι· καὶ ἐκλάμψαντες σαφῶς, ὡς ἀστέρες πολυφῶτοι, κατεφάιδρυναν, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καὶ τῆς πλάνης ἀπέδιωξαν τὸ σκότος, τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἁγίας Λουκίας.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, προστηγέχθης χαίρουσα τῷ Ποιήσαντι· ἀρηγοσάμενη γὰρ πρόσκαιρον, νομίον πανεύρημε, ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ· καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, διὰ πίστεως, καὶ φαιδροῦ μαρτυρίου νῦν παρέχεις, τοῖς τιμῶσι σε Λουκίε, τῶν ἱαμάτων χαρίσματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν· Εὐστράτιον τὸν ἀηττήτον Μάρτυρα, Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, καὶ Μαρδάριον καὶ Ὁρέστην, τὴν πενταγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν· οἱ, καλῶς ἀγωνισάμενοι κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐγθροῦ, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, προσθεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν ἑβραίων ταγματῶν.

Ὁ θαυμαστός Ἀθλοφόρος, ἡμᾶς Εὐστράτιος, σήμερον συγκαλεῖται τὴν σκεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελεί-

τελέσαι ἐτησίως· διό και ἡμεῖς, συναελθόντες τιμήσωμεν, ὡς ἐραστήν τοῦ Κυρίου, καὶ καρτερικῶς, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀλλήσαντα.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός, ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Δαδτικῶς τὴν ἀνδρίαν, καθοπλισάμενος, τὸν δευτέρου καὶ πλάνον, Γολιάθ ἀποκτείνεις, τῇ πίστει τῆς Τριάδος· ὅθεν αἰε, συνευφραίνῃ Εὐστράτιε, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων ἐκδυσωπῶν, τὸν Σωτήρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ω· ὁ Θεοσβίτης Ἡλιάς, ζηλῶν, ἐξήλωσας, προφητικῶς Κυρίως, Παντοκράτορι Μάρτυς, Εὐστράτιε θεόφρον· καὶ θράσος κενόν, τῶν ἀνόμων διήλεγξας, καταβαλὼν τῶν εἰδώλων ὡς δυνατός, τὰ βεβελύγματα μακάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῶν τυραννούντων τὰ θράσῃ μὴ δειλιάσαντες, μᾶλλον δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν, τρανῶς κηρύξαντες, ἕσμούςς πολλοὺς καὶ βασάνους ὑπεμείνατε, Εὐστράτιε καὶ Αὐξέντιε, Εὐγένιε καὶ Ὀρέστα, καὶ ἐνδοξοῦ Μαργάριε. Διὸ προσθεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, (Ὁρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ τῆς Ἁγίας Ἡ Ἀμνός σου Ἰησοῦ.

(Ὁρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ πρῶτ' Κοιτάκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις,

Φωστῆρ ἐφάνης λαμπρότατος

τοῖς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθημένους Ἀθλοφόρε· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράσῃ, οὐκ ἐπτοήθης. Εὐστράτιε, Ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ΄. Ἀθλοποιε τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου καὶ Ὀρέστου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Λουκία ἡ Συκελιώτισσα, ξίφει τελειούσθαι ἐτεῖ 250.

Ὁ ὅσιος Ἀρτέμιος, ὁ Βυζάντιος, ὁ ἐν Λάτρῳ τῆς Ἀσίας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειούσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναίκες ἀκουσίθητε,

Τὸν ῥήτορα Εὐστράτιον, ἐν ὑμνοῖς εὐφρημήσωμεν Αὐξέντιόν τε αὐν τούτῳ Μαργάριον καὶ Ὀρέστην, καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀλλήσαντας, καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούστων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνουπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκούσα Παρθένε, τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χάλιπα καὶ γρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ψάλλομεν τὰ ἱερότερα.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Εἰκασίας.

Ἐπὲρ τὴν τῶν Ἑλλήνων κατὰ δαίαν, τὴν τῶν Ἀποστόλων σοφίαν προέχριναι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τὰς βίβλους τῶν ῥητόρων καταλεί-

ταλείφαντες, καὶ ταῖς τῶν ἀλιέων ἐνδιαπρέφαντες· ἐκεῖ μὲν γάρ, εὐ-
γλωττία ῥημάτων· ἐν δὲ ταῖς τῶν
ἀγραμμάτων θεηγορίαις, τὴν τῆς
Τριάδος ἐδιδάσκοντο θεολογίαν.

ἐν ἧ̄ πρεσβεύουσιν ἐν εἰρήνῃ φυ-
λαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθες.

Καὶ ἀπόλυσις.

14 Δεκεμβρίου, τῶν ἁγίων Μαρτύ-
ρων Θύρτου, Λευκίου, Φιλήμονος, Ἀ-
πολλωνίου καὶ Ἀριανοῦ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκεκραξά, στιχηρ. προσ-
όμοια ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θυρεῶ εὐσεβείας σε, θωρακίσας
ὁ Κύριος, δυνατόν εἰργάσατο ποὺς
παράταξιν, τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχό-
μενον, Θύρσε πανασίδιμε· ὃν τῇ
λόγῃ τῆς ἐν σοί, καρτερίας κα-
τάξας, καὶ ἠφάνισας, τὰς αὐτοῦ
μυριάδας, καὶ τῆς νίκης, τοὺς στε-
φάνους ἀνεδήσω, Μεγαλομάρτυς
πολύθλη.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, τῷ
ῥαίῳ τοῦ σώματος, τῆς ὁμολο-
γίας τε καθαρότητι, Μάρτυς ὑπέ-
φηνας Λεύκιε· διὸ φερωνύμως σε,
κλήσει ἐνδοξε Χριστὸς, ἐπὶ γῆς
κατελάμπρυνεν· ὃν ἰκέτευσ, ἐκ φθο-
ρᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς
ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέ-
βαστον μνήμην σου.

Καλλιόνικος διήγυτας, τοὺς ἀ-
γῶνας Καλλιόνικε, προκλήθεις ὁ
ἐμελλές ἔργους ἐσεσθαι· καὶ ἐκμι-
μούμενος Λεύκιον, ψυχὴν κατε-
λευκάνας, ταῖς τῶν ἀθλῶν καλλο-
ναῖς, καὶ βασάνῳ λευκότητι, καὶ

τὴν ἄθεον, ἐστηλίτευτας γνώμῃν
τῶν ἀνόμων, καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀ-
πάτης, θείᾳ δυνάμει ἐμείωσας.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια, ἤχ. ὁ αὐτός.
Ἐδοξας σμεινωσίν.

Θύρτος ὁ θαυμασίος, καὶ ὁ Θεό-
φρων Καλλιόνικος, καὶ ὁ ἐνδοξος
Λεύκιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον,
καθομολογοῦντες, πόνους βαρυ-
τάτους, καὶ ἀνευδότους αἰκισμούς,
ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ ὑπέμειναν,
καὶ νίκης τὸ διαῖδημα, ὡς νικη-
φόροι ἀπέλαβον, συμπόλιται γε-
νόμενοι τῶν ἀύλων δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος, Ἀρια-
νὸς ὁ πανόλιος, ὁ σοφὸς Ἀπολλ-
ώνιος, αἱμάτων τοῖς βέμμασι, τῆς
πολυθείας, ἐσβησαν τὴν φλόγα,
πάσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, λεο-
γνωσίαις, τοῖς λείοις βέμμασι, καὶ
ὄμβροις τῶν ἰσέων, τῶν παθημά-
των ξηραίνουσι, ποταμοὺς θείᾳ
χάριτι, οἱ Καλλιόνικοι Μάρτυρες.

Ἄνη ῥαριότατα, ἐν τῷ λει-
μῶνι ἐξήντησαν, τῶν Μαρτύρων
οἱ ἐνδοξοί, τοῦ πνεύματος πέμ-
ποντες, θείαν εὐωδίαν, καὶ τὰς
διανοίας, εὐωδιάζοντες πιστῶς,
τῶν ἐτησιαῖς μνήμας τιμῶντων
αὐτῶν, τοὺς ἀλλοίους τὰ παλαίσμα-
τα, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι'
ἦν ὥς τὸ ἀνέσπερον, κατοικοῦσι
γῆθόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, (ὄρα
εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτικία. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Τὸ πρωτὶ. Κοντάκιον, ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστῆρας, ἅπαντες, τῆς
Ἐκκλη-

Ἐκκλησίας, συνελθόντες σήμερον, ἐν ἐγκωμίσις ἱεροῖς, ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, ὡς ἀθλοφόρου; Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 14 ἀθλησις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρου, Λευκίου καὶ Καλλίνικου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἐξ Αἰγύπτου ἅγιοι Μάρτυρες Φιλῆμων καὶ Ἀπολλώνιος, ζῆραι τελειοῦνται ἐν ἔτει 290, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀρειανὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Προτίκτορες ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

15 Δεκεμβρίου, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Ἐσπίρας, εἰς τὸ Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν στίχους 6, καὶ ψάλλομεν τιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Σκευὸς ἱερώτατον, πνεύματος Θεοῦ γεγένησαι, τὴν ψυχὴν καθράμενος, παθὼν ἱερώτατε, ἐν-λεν χρίσμα Θεοῦ, ἅγιον ἐδέξω, ἀρχιερεὺς σὺ γεγονώς, καὶ ποδηγέτης λαοῦ θεόφρονος, καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη φεροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος γλόγησας, αἰκίζομένου ταῖς μάλιστα, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεκιάστω πόθῳ τῷ ὠραιοτάτῳ, κάλλιε τοῦ Θεοῦ ἐραστοῦ. Οὐ τῷ γλυκεῖῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα,

Ἀρχιερέων ἀγλίσιμα, ἀλλήτᾳ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, τέτραμένην τελέσαντα, ἢ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, δικνύσαι δρόμον, σοὶ περιπλακείσα, μέσον τοῦ σκίμματος σορῆ, καθάπερ δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς σὲ ἰκετεύομεν ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἐκ δυσώπει πανόλθιε.

Δόξα, ἦχος κλ. β'.

Ἱερεὺς ἐνομώτατος, μέχρι τέλους ἐχορημάσις μάκαρ Ἐλευθέριε· ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἀόρητα μυστήρια, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὄμμα εὐπρόσδεκτον σεαυτὸν προσήγαγες. Διὸ παθήσειν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτενω; ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων σὴν ἀειστάστον μνήμην· καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας· ρυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνῳ, καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν· Θεοτόκε σὺ ἡ Ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν αἰωνίων ταγματίων.

Τῆς Ἐκκλησίας προπάτερτος πατερ γενόμενος, ὡς Εὐαθυίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, καὶ μύστης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις λαοῦς, τοὺς πρὶν ἀρρόνω; τὸ σέβας οἷα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαιμοσιν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται δικαιοσύνην.

Τῶν ἐπιτόκων γυναικῶν Πάτερ κηδόμενος, Ἐλευθερίαν δίδως, τῷ
Ναὼ

Ναῶ σου φοιτώσας. Εὐπλοῖαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτοῦσιν ἐπέδωκας· καὶ τοῖς νοσοῦσιν ὑγείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς θαύμασι.

Στῆχ. Δίκαιος ὡς φρεῖν ἀθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τοῦ Μαρτυρίου τοὺς ἄλλους στεβρῶς ὀπήνεργας, Ἀδριανοῦ μὴ πτήσας, τὰς δριμείας κολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κρίστου ὅλος ἀλοῦς, Ἐλευθέριε πάνσοφε· καὶ τὴν τεκοῦσάν σε σὺνάθλον προσλαδῶν, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, ἤχος κλ. δ΄.

Τῆς ἱεραρχίας σου Ὅσιε Πάτερ, τὴν στολὴν ἐφοίνιζας, ταῖς βραχίαις τῶν αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ σταδίου ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἢ καλῶς γεννησαμένη καὶ θρεψαμένη σὺ διὸ καὶ τμηθεῖσα τὰ ζῆφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεπέσθηεν. ὦ μακαρίης Μητρός! ὦ μαστῶν ἱερῶν! οὐς ἐθῆλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς φύσεως τὸν Πλάστην ἐπέγνωσ. Σὺν αὐτῇ σὺν πρέσβευε, ἐλετηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Δέσποινα πρόσδεξιαι.

Ἀπολυτικίον ἤχος κλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ἱερέων ποδῆρει κατακοσμούμενος, καὶ αἱμάτων τοῖς βρείθροισι ἐπισταζόμενος, τῷ Δεσπότη σου Χριστῷ μάκαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφέ, καθαιρέτα τοῦ Σατάν. Διὸ μὴ πύστη πρεσβέων, ὑπὲρ

τῶν πίστει τιμάντων, τὴν μακαρίαν σου ἀθλήσιν.

Καὶ νῦν Θεοτ. Χαίρε πύλη Κυρίου.

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθογγους.

Ὁσι καλλονῆν τῶν ἱερέων Ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν Ἀθλαφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβέων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνί. ἰε. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Ἄνθια, ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Κορέμειον ὁ ἑπαρχος καὶ οἱ δύο δήμιοι, πιστευσαντες εἰς Χριστὸν ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος, ὁ Κουβικουλάριος, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Βάχχος ὁ νέος, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Παῦλος, ὁ νέος, ὁ ἐν Λάτρῳ τῆς Ἀσίας ἀσκήσας, κατὰ τὸ 912 ἔτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξακος. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Χριστῷ προσήγγαγες Πάτερ, πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμῆν· σοὶ δὲ προσφύσα τῷ μόσχῳ, δάμαλις ἢ τεκοῦσα, συνανηρέθη μετ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλω.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη προβάλλομαι Παναγία, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ὅπως κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ καὶ βασιάνων τῶν αἰωνίων ὁ τέλας.

Εἰς

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἰστώμεν στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνάστις.

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθη-
τῶν, λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, Ἱεράρχα, καὶ τὸν δρόμον
τὸν αὐτῶν, διήνυσας προθύμως
διό σε κατ' ἀξίαν, ἀνευφημοῦμεν
Ἐλευθέριε.

Δίς.

Τὸ ψεῦδος σοὶς ἐν λόγοις σο-
φῆ, ἐλέγξας Ἐλευθέριε, τῇ ἀλή-
σει, τὸν τοῦ ψεύδους εὐρέτην, ἀ-
πέκτεινας καὶ τοῦτον, τέθεικας
ὑπὸ πόδας, τὸν πρὶν μεγάλως
φρυαττόμενον.

Τοῖς ὄμβροισι τῶν αἱμάτων σου,
κατάρρευσον ἡμᾶς νοητῶς, Ἱε-
ράρχα, τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς,
καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, τὴν θεί-
αν σου ἐκ πόθου, καὶ τὸν Σωτῆρα
μεγαλύνοντας.

Δόξα, ἦχος β'.

Ὁς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπί-
νομος, τῆς ἱεράς διπλοῦδος, Πά-
τερ κατηξίωσαι καὶ εὐθαρσῶς τὴν
εὐσέθειαν διδασκῶν, τῶν πρακτέ-
ων τοὺς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευ-
σας. Ὅθεν καὶ τὴν μαρτυρικὴν ἐν-
στασιν νεανικῶς ἐκτελέσας ἐν ἀμ-
φοτέροις διέπρεψας, καὶ διπλοῦν
εἰληρας τὸ στέφος παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, ὃν καθικέτευε, Ἱερο-
μάρτυς Ἐλευθέριε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀκόλουσις.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκτίραξα ψάλ-
λομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Σκῆνωμα θεῖον ἐνόησε, καὶ να-
ὸς ἐμφυχος γεγεννημένος, βίου
λαμπρότητι καὶ πολιτείᾳ, ἀψυχον
ἡγεiras ναόν, τὸν πάλα πασόντα
πανσεβάσμιε, τῷ τῆς οἰκουμένης
βασιλευόντι· διό ταῖς σοὶς πρε-
σβείαις, αἰτήσαι πᾶσι δοῦναι, τὸ
μέγα ἔλεος.

Σκεδος ὠρθῆς τοῦ Πνεύματος,
τὰς οὐρανόθεν σοὶ χορηγούμενας,
ὑποδεχόμενον φωτοχυσίας, καὶ
λαμπηδόων δεικτικόν· ὅθεν προ-
φητεῖεις, τὴν σωτήριον, πᾶσι τοῖς
ἀνθρώποις ἀπολύτρωσιν. Αὐτὸν
ταῖς σοὶς πρεσβείαις, αἰτήσαι πᾶ-
σι δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄγιλλη τῆ σελασφόρφου σου, πε-
ριγεόμενος καὶ θεωρίας, καταξι-
ούμενος καθαρωτέρας, καὶ ἀνε-
σπέρου φωτισμοῦ, ἀναδεδειγμένος
μάκαρ ἐμπλεως, τοὺς σὲ ἀνο-
μνούντας περιφροῦρησον, αἰτού-
μενος τὸν μόνον, Κύριον πᾶσι
δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Ἀπολυτικίον, ἦχος β'. Τοῦ Προφήτου
σου Ἀγγαίου.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιε'. τοῦ ἁγίου Προ-
φήτου Ἀγγαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαρ-
τίνος ὁ Ῥωμαῖος, ζῆρει τελειοῦται ἐν ἑ-
τει 283.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πρόμος, καὶ Πά-
ριος ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες Μένων, Ἀρχι-
πίσκοπος Ἐφέσου, καὶ Νικόλαος Κων-
σταντι-

16 Δεκεμβρίου τοῦ ἁγίου Προφήτου
Ἀγγαίου.

σταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἀσιδῖμος Βασιλισσα Θεοφανῶ, ἡ σύζυγος τοῦ σοφοῦ Λέοντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μόδεστος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ζήσας ἔτη 97 ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίβαι.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

17 Δεκεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ Κυριακὴ τῶν Προκατόρων τύχη κατὰ τὴν σήμερον, καταλαμβάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Προφήτου, καὶ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ ψάλλεται μόνον ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν Προκατόρων, ὡς ἐκεῖ διατέτακται. Ἀκολουτῖαιον δὲ λέγομεν τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεις κατορθώματα. Καὶ νῦν, Ἐν πίστει τοὺς Προκατόρας ἐδικαίωσας.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσώμεν στίχους Γ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμεια τοῦ Προφήτου ἄχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μαρτυρίῳ.

Ο λαμπρότατος ἥλιος, Προφητῶν ὁ περίοδος, εὐφημισῶ σήμερον θεοῖς ἄσμασι, τῶν χαρισμάτων, τοῦ Πνεύματος, θεῖον ἐνδιαίτημα, ἡ ἀειρρύτος πηγὴ, ἡ διέπτρα τοῦ Πνεύματος, ὁ ὑπέροτιμος, καὶ πανάριστος ἀτύλος τῶν δογμάτων, ἡ κρηπίς τῆς οἰκουμένης, τὸ ἀκατάταστον ἔρεισμα.

Ως ἀστέρα φανότατον, ἑωσφόρον ὡς μέγιστον, ἐπιθυμῶν τε ἀνδρὰ τιμῶμέν σε, τῶν ἀρετῶν

ταῖς λαμπρότησι, φαιδρῶς ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα πεισῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ βοῶμέν σοι Δανιὴλ ὑποφῆτα τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσάπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς εὐσεβῶς ἀνομνοῦντάς σε.

Σοὺ ἡ γλώσσα ὡς κάλαμος, γραμματέως πολύσοφς, δευγράφου γέγονε ῥητορεύουσα νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, ἐν σοὶ πεπολίτευται, καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, κρίτιν ἐνδοκον δέδεικται· ἐν οἷς ἡσχυνας, παρανόμους προσβύτας καὶ Σωσάταν, ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλαίσμα.

Ἐτέρα στιχηρὰ προσόμεια τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐδώκας σημειώσιν.

Νόμων ἀντεχόμενοι, τῶν θεοσδότην πανοῦθιοι, μιαιραῖς οὐκ ἐγράνθητε, τροπαῖς ἀλλ' ἀκήρατον, τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, διασεσχωκότες, διτηρήσατε σαφῶς, ἀδιαλώθητον καὶ ἀμάραντον, τὸ ἄνθος τὸ θαυμάσιον, καὶ τὴν τερπνὴν ὠραιότητα τοῦ Δεσπότου δοξάζοντες, τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θεῖω πυρακτούμενοι, οἱ Νεανία πυρσεύματι, τοῦ πυρός κατεφρόνησαν· ἐν ᾧ δροσιζόμενοι οἱ σεπτοὶ χορεῖαν, ἐκλελαμπρυσμένην, διατυπώσαντες ὠδὴν, τὴν κολυμνητον ἤδον ψάλλοντες· τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, καὶ ἀμετάπτωτον πάντοσοι, Βασιλείαν ποθήσαντες, τὴν οὐράνιον ἐνδοξοῖ.

Λόγον τῆς σοφίας σου, καταπλαγέντες οἱ Τυράννοι, Δανιὴλ ἀξία.

ἀξιάγαστε, καὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, τῆς Χαλδαίων γῶρας, ἀρχειν καὶ δεσπόζειν, ὑμᾶς κατέστησαν σεπτοί· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδε σαφέστατα, θαυμάζειν καὶ πολέμιος, καὶ πολιτείας λαμπρότητα ὡν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, ἡγεμόνες γεγόνατε.

Δόξα, ἦχος β'. Ανατολίου.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ συνήγαγε σήμερον, ὁ Προφήτης Δανιήλ· καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν θαψιλῶς, πλουσίως καὶ πένησι, καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· καὶ κρατῆρα νοητῶν, προχέοντα νῆμα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα. Οὗτος γὰρ ὁ Προφήτης, ὁ φανότατος λύχνος, ὁ λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ σεβάσματα πάντα τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, καὶ θηρῶν ἀτιθῶσων στόματα ἐρραξε. Σὺν τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθησαν, οὐ χρυσοὶ τῆ φύσει ὄντες, καὶ χρυσοῦ δοκιμώτεροι· δεικνύμενοι οὐ γὰρ ἐγώνευσεν αὐτοὺς τὸ πῦρ τῆς καμίνου, ἀλλ' ἐρύλαξεν ἀκεραῖους, οὐς νόρθα καὶ πίσσα, καὶ κληματίδες ἔσπεψαν. Ὁ δὲ ἀγαθῶν ἡμᾶς, εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, ἀξιώσασαι ἡμᾶς φθάσαι, καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν καὶ σεβασμίαν ἡμέραν τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἰκεσίας, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχος δ' αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν·

καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ Παρθενικῆς νηδύος, βροτοῦς ἀνακαλέσασθαι.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προτόμοι, ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Δανιήλ ὁ θαυμάσιος, τὴν καρδίαν κτησάμενος, καθ' ἑαυτὸν τοῦ Πνεύματος κατανώγιον, καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, μελλόντων τὴν ἀήλωσιν, προεσπίζει προφανῶς, προφητείας λαμπρότητι, καλλυνόμενος, καὶ τρανῶς σαφηνίζων τῶν κρατούντων, παρανόμων Βασιλέων, τὰ κεκρυμμένα ἐνόπηκε.

Στίχ. Θεωματοῦς ὁ Θεός.

Προστομώσας τὸ σῶμά σου, τῆ νηστεία ἀμέλεκτον, τῶν λεόντων στόμασιν ἀπετέλεσας. Μέσον γὰρ τούτων ἱστάμενος, Προφήτα θεσπίσει, καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ, ἀτενίζων διέμεινας, ἀπαράτρωτος, ἀπορρήτων δυνάμει τοῦ τὰ πάντα, ἐνεργούντος παραδόξως, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Επὶ Θρόνου καθήμενος, καὶ Ἀγγέλοις κλονούμενος, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν εὐεωρήσας, κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, Προφήτα θαυμάσιε· ἐκπλαγεῖς δὲ τὸ φοικτόν, τῆς ἐμφοδου δράσεως, διεσῆμανας, τοῖς μετέπειτα πᾶσιν ὑπογράφας, τὴν δευτέραν παρουσίαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, τῶν ἁγίων Παίδων, ἦχος πλ. β'.

Εν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώτῳ, ἐν μέσῳ

τῆς χαμίνου τοῦ πυρός, τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελωδήσατε, Παῖδες τρισόλβιοι· καὶ τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσέχουσεν, ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῶ πνεύματι σώζων· καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς, προσεδέξατο ὑμᾶς, ὡς θυσίαν καθαρὰν. Διὸ ἀπόγονοι Ἀβραάμ τυγχάνοντες, παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε. Παρόρησιαν σὺν ἔχοντες πρὸς αὐτόν, ἐκτενῶς προσεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου ὁ αὐτός.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε, βρέφος ἄνευ σποράς, τεθέντα προηγόρευσε, σὲ τὸν ἐκ Παρλένου σαρκωθέντα Λόγον, τὸν ἀαλλοίωτον Θεόν, καὶ σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο, καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ λεόντων ποιμῆν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἐκείσταις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέγησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοε. Πάντα ὑπὲρ ἐνοικῶν.

Τὸ πρωί. Κοντάκιον, ἦχος πλ β'.

Αὐτόμελον.

Χειρογράφων εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρός ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ φλογός ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεύσον

ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλούμενος.

Τῷ αὐτῷ ἔ. μνήμη τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν τριῶν Παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου, Ἐπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ Ζακυνθίου.

Οἱ ἅγιοι ὁσιομάρτυρες, Πατερωνύθιος, Κόπρις, καὶ Ἀλέξανδρος, ξίρει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 361.

Ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς καὶ ὁμολογητῆς Δουναλὲ ὁ Ἀφρικανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰακχος ξίρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νικητῆς ὁ νέος, ξίρει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ἐξακοσταλιχρίον. Τοῖς Μεθυστικῶν.

Ὁ ἐν προφήταις μέγιστος, Δανιὴλ νῦν τιμάσω· Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ἡμῶν, εἶδε λίθον τμηθέντα, ἄνευ χειρῶν ἀπὸ Ὄρους, τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου. Σὺν ταύτῃ εὐφημείσθωσαν, καὶ οἱ τρεῖς παῖδες οὓς περ, σώξει πυρός, ἀβλαβεῖς χαμίνου τύπος Παρλένου, ὁ Θεὸς καὶ ἀπόρρητος, δι' οὗ ἀσώσεται κόσμος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, Δανιὴλ ὁ σφώτατος· καὶ προγράφουσι πίστει, Ἀβραμαιοὶ τρεῖς Παῖδες, σοὺ τὸν ἄσπορον τόκον· ὁ ὢν γὰρ τῇ θεότητι, ἀπερίγραπτος Λόγος, ἐκ σοῦ σαρκὶ θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶν, στιχηρὰ προσόμοια

ομοία, ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐρραβᾶ.

Δεῦτε τὴν Δανιὴλ, τριῶν τε Παιδῶν μνήμην, τελώσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός, ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Λάκω κατακλεισθεῖς, θηρσί συνωκισμένοι, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Τεῖ ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Ἔσθεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ, καμίου καὶ ὀμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον. Δόξα ἦχος β'. Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ (ὄρα εἰς τὸν Ἐσπερινόν.)

Καὶ νῦν, Προεόρτιον (ὄρα ἐκεῖ).

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν ἁγίων Πατέρων, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Αὕτη ἡ ἑορτὴ εἰ μὲν τυχοῖ ἐξω τῆς κ'. τοῦ παρόντος μηνός, τὰ προεόρτια οὐ ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν Πατέρων. ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ τυχόντος ἁγίου, ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείκτοις, τῆς Παρασκευῆς.

Ἐσπεράς μετὰ τὸν Προεμιακόν, σχολογούμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὄλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. Εἶτα τὰ προεόρτια τῶν ἁγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ προεομοία προεόρτια.

ἦχος α'. Πανεύφημοὶ Μάρτυρες.

Ἐπρένε Πανάμωμε Θεοῦ, ἔμψυχον Παλάτιον, τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, ἐν σοὶ ἐχώρησας ὄν ἐντῷ Σπηλαίῳ, τέττη ὑπὲρ ἔννοιαν,

πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γεγόμενον, ἵνα θεώσῃ με, καὶ πλουτίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, ἀκρασία, πικροτάτης βρώσεως.

Ἐναπογραφόμενος Χριστέ, δούλοισι τῷ τοῦ Καίσαρος, δι' εὐσπλαγγίαν προστάγματι, ἔρχη γαρίσασθαι, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, τοῖς προσκυνούσι σου, τὰ σωτήρια Γενέθλια, τοῦ ἐλλείοντος, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον θεσμοῦς, φύσεως καινίσαντα, ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος, κατανοήσασα, τῷ Ἰωὴ ἑδοῦα Τέκνον ποθεινότατον, ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον πῶς καὶ γεννήσασα, παρθενεύῃ τῇ δυνάμει σου, τοῦ τὰ πάντα ποιούντος βουλήματι!

Καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων, ἦχ. κλ. δ.

Ὁ ἐν Ἐδεμ Παράδεισος.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον Πιστοὶ φύλλα 288.

ὡς ἐν Ψεκάδι μέσον τῆς φλογός· καὶ ὡσπερ ἐν ὄρεσιν ὄντες οἱ πιστοὶ φύλλα 289.

Δόξα, ἦχος κλ. β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, θεωρήσας σε Κύριε βρέφος ἄνευ σποράς τεχθῆναι προηγόρευσε, σε τὸν ἐκ Παρθένου σαρκοθέντᾶ Λόγον, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, καὶ Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Προεόρτιον, ἦχος ο-αυτός.

Στιχάτων εὐτρεπέλου φύλλα 265.

Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκειμενὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. φύλλα 98, καὶ 99.

Εἰς

Εἰς τὴν Λατίν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου
τῆς Μονῆς, ὡς σύνθετος.

Δόξα, ἦχος α'.

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγο-
ρίαις, οἱ μεγαλόνομοι Προφῆται,
εἰς αἶμα μακαρίζονται· καὶ τὰ ἐπι-
τοῦ Πνεύματος καρποῦμενοι, τὴν
ἀνερομήνευτον λογιζάντων Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ πάντων ἐκήρυξαν· νομίμως δὲ
τὸ τέλος διήνυσαν, ζήσαντες ζωὴν
ὑπερβαύμαστον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον ὁ αὐτός.

Ἀκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωπίου ἡ
γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι τε-
χθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειρανόρου, εὐ-
δοκία τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς,
καὶ συνεργεία τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος. Βηθλεὲμ εὐτρεπίου, ἀνοίγε
πόλιν ἢ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὢν γίνεται ὁ
οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστοουργὸς πάσης
κτίσεως διαπλάττεται, ὁ παρέχων
τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα εἶλεος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Οκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ
τὸν Νόμον Κυρίου, καλῶς διατα-
ξαμένοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες,
ἀπόρρητοι στύλοι ἀκλίνας· ὑμεῖς
γὰρ καὶ μεστῆται ὠφρητος, τῆς Νέας
Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάν-
τες πρὸς οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύ-
σατε, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ
σῶσαι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε· φύλλα 293.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Μεγάλα ἄ τῆς πίστεως κα-
τορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς οὐ-
λοῦ, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσσω,

οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἡγάλλοντο·
καὶ ὁ Προφῆτης Δανιὴλ, λεόντων
ποιμῆν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο.
Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θε-
ός, σῶσον τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Ἡ σύνθετος Ἀναστάσιμος ἀκολουθία,
οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος ἡγου. Ἐν-
αγγέλιον Ἐσθθόν. Τὸ Ἀνάστασιν Χρι-
στοῦ. κτλ.

Κανὼν τῶν ἁγίων Πατέρων.

Ψαλμὸς Α'. ἦχ. κλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Φοβώ σοι θανάτου, ἀνοίγον-
ται πόλις, καὶ διαδρόσσονται, μο-
χλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου
καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νε-
κροί, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες,
Χριστέ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Σήμερον τὸ κλίτος, τῶν Θεῶ-
ν Πατέρων, Χριστοῦ τὴν γέννη-
σιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ ὑπο-
γράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον
τῆς χάριτος· Ἀβραάμ γὰρ σύμ-
βολον, τοῦ νόμου καὶ οἱ Παῖδες
εἰσιν.

Πάλαι δεξιούται, Θεότητα μι-
αν, τὸν Τρισυπόστατον, ὁ ἱερός
Ἀβραάμ, νῦν δὲ ὁ σύνθετος Λό-
γος, τῷ Πατρὶ καὶ θεῷ πνεύματι,
τοῖς πασι προέρχεται, ἐνδόξως
εὐφημούμενος.

Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη, Ἀνώφευτε
Μήτηρ Παρθένη Ἄσφορε, σὲ μα-
καρίζομεν. Τοῦ Ἀβραάμ γὰρ ἐκ
γένους, καὶ φυλῆς Δαβὶδ ἐξήγηθη-
σας, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προ-
εόρταξες κηρυχθέντα τὸ πρῶν.

Καταβάτις. Χριστὸς γεννάται.

Ψαλμὸς

Ὡδὴ Γ'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τάφῳ τριμερεύσας, ἀνέστη-
σας, ζωαρχικῆ ἐγέρσει, θανόντας
τοὺς ἀπ' αἰῶνος, καὶ καταδικῆς
λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο,
ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἤλθες Κύριε
κραυγάζοντες.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ'
ὁμοίωσιν, Θεοῦ φρονούντες Παί-
δες, χρυσοῦς εἰκόνας ἐλόγα, ἐν τῷ
πυρὶ τῷ τοῦ πνεύματος, ἀθλητι-
κῶς κατέσβησαν, ἐν πίστει ψάλ-
λοντες, πλήν σου Κύριον οὐκ οἶ-
δαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ πνεύ-
ματος τῇ δυνάμει, οἱ Παῖδες τοὺς
σοφοῦς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύ-
σαντες ἤσχυναν, καὶ βαρσαλέως
ἐκραζον, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν
σου Κύριε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Η σύλληψις ἄνευ πάθους, ἡ
πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν
τοῦ τόκου σου προήλθε· τὸ γὰρ
Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερ-
φυῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε,
Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Καταβασία. Τὸ προ τῶν αἰῶνων.

Ὡδὴ Δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Η ἐν τῷ αἵθῃ θεῖα κάθοδος,
σου Χριστέ ὁ Θεός, νεκροῖς ζωὴ
ἐδείχθη· σὺ γὰρ ἐγθροῦς ἐδέσμευ-
σας, κάτω Ἄγαθὲ, καὶ οὐράνιον
τρίβον, ἀνθρώποις ἤνοιξας.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια,
Ἄβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τι-
μῶμεν, ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος
ἐλαμψε Χριστός, σαρκωθείς ἐκ
Παριένου, ὡς Παντοδύναμος.

Προῦπογράφων τὰ ἐσόμενα,

τῇ καθόδῳ Χριστοῦ ὁ Δανιὴλ,
τοὺς βήρας, ὡς πρόβατα ἀπέδει-
ξε, πᾶσιν ἐναργῶς, ὡς προέγνω
τὸ μέλλον, οἷα προφήτης Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρῦττεται,
προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία
κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου,
Ἄχραντε σεμνῆ, ὃν ὑμνεῖ τῶν
Πατέρων ὁ ὄμιλος σήμερον.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς εἰκόνος σου.

Ὡδὴ Ε'. Εὐφρανίας σου Χριστέ.

Τὸ ἐξαστραπτὸν τῆς χαρᾶς,
ὑποτυπῶν ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος,
ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφῶς δείκνυ-
ται, γυνάξῃ κηρύττων Ἀνάστα-
σιν, καὶ ἀφεμένα τοῦ κλαυθμοῦ
ἠγαλλιᾶσαντο, Χριστοῦ ἀναστάν-
τος, τὸ χαίρετε Ἀποστολοῖς δι-
αγγέλλουσαι.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν,
ὡς ἀρχηγὸν νόμου καὶ τῆς χάρι-
τος, Ἄβραάμ τὸν Πατριάρχην σή-
μερον, συνελθόντες πιστεῖ τιμη-
σωμεν· ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θε-
οῦ προκατηγγεῖλατο, Χριστὸν ἐκ
Παρθένου, καὶ τούτου προῦπαντᾶ
τὴν θείαν Γέννησιν.

Προῦπογράφοντες τρανῶς, τὴν
πρὸς ἡμᾶς τοῦ Κυρίου ἐλευσιν,
δι' Ἀγγέλου παρουσίας ἐσβησαν,
Ἄβραάμ εἰ Παῖδες τὴν κάμινον,
καὶ ἀτμίδα δρόσου, τὸ πῦρ ἀπερ-
γασάμενοι, ἐν τούτῳ τῇ πίστει,
εἰκόνας χρυσοῦς δόξαν ἐχώνουσιν.

Θεοτοκίον.

Εν θείῳ Πνεύματι δηλῶν, τὴν
ἐξ ἡμῶν ἀπαλῶς σου πρόσληψιν,
Ποσίας ἀνεβόα Κύριε, γρηγορῶν
τῷ Νόμῳ τῆς χάριτος· τὸν ἐκ γέ-
νους

νοὺς μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰούδα
δὲ φυλῆς κατὰ σάρκα, Παρθένος
ἀνευ σπορᾶς ἔρχεται τίκτουσα.

Καταβασία. Θεοῦ, ὡν εἰρήνης.

Ῥοῆ Γ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ
ἁδοῦ ἀγαθὴ, εἰργάσω τὴν καθαίρε-
σιν, τριήμερῶ παθῆ σου θεοπρε-
πῶς. ζῶν δὲ ἐπήγατας, ἀναστάς
τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ.

Ο πρόσπος φιλόξενος, ἡ δὲ πί-
στις ὑψηλὴ, Ἀβραάμ τοῦ προπά-
τορος· ὅθεν θεῖον μυστήριον τυπι-
κῶς, δεξάμενος ἔχαυρε· τοῦ Χρι-
στοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πί-
στις τοῖς Παισὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ
Πνεύματος· τὸ γὰρ πῦρ τὸ παι-
σάγον καὶ ἀναίδες, φρέσθη τοὺς
τέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην,
Ἰησοῦν τὸν Χριστόν. Θεοτοκίον.

Ἰησοῦς ἐκτύσας, ἐκ Παρθένου
τὸν Χριστόν, Μαρία Μήτηρ ἀναν-
δρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτι-
κῶς αὐτοῦ προγορεύουσιν, οἱ Πα-
τέρες, νυνὶ δὲ τὰ Γενέθλια.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωάν.

Κοντάκιον τῶν Πατέρων, ἤχος πλ. β'.

Χειρογράφων εἰκόνα· φύλλα 290.

Ἐπερον, Κοντάκιον Προεόρτιον, ἤχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνου Βηθλέεμ, Ἐβραθαῖ
ἐπομάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἄμνας, τὸν
Ποιμένα τὸν μέγαν ἐν μήτρᾳ βα-
σιτάζουσα, τοῦ τεκεῖν καταπειγε-
ται· ὃν περ βλέποντες, οἱ θεορό-
ροι Πατέρες, ἐπαγαλλονται, μετὰ
Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον
ὀγλάζουσιν. Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως τὴν

λαμπρότητα, καθορῶντες ἐκλάμ-
πουσαν, Ἀβραάμ ὁ φιλόθεος, καὶ
Ἰσαὰκ ὁ αἰοίδιμος, καὶ Ἰακώβ, καὶ
πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς τῶν ἁ-
γίων ἀγάλλεται· καὶ τὴν κτίσιν
προσῆγαγον, πρὸς τὴν ὑπάντησιν,
ἐν χαρμωσύναις λέξασιν. Χαρὰς γὰρ
πρόξενος πᾶσιν ὤφθης, ἐν μήτρᾳ
συλλαβοῦσα τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλω-
νι ὀραθέντα, καὶ τοὺς Παῖδας
τοὺς ἐν τῇ Καμίνῳ ἀδίκως βλη-
θέντας ἀφλέκτους συντηρήσαντα,
ὑπὲρ πᾶσαν ἐννοίαν. Διὸ καὶ ἀνα-
μέλπουσι τὸν ὀρώμενον ἐν χειρὶ
νεάνιδος, ὑμνοῦντες Παρθένον θη-
λάζουσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς
Χριστοῦ γεννήσεως μνήμῃ ἄγειν ἐτάχ-
θημεν παρὰ πᾶν ἅγιον καὶ θεοφόρον
Πατέρων, πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν
εὐαρεστησάντων δικαίων Πατέρων, ἀπὸ
Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνηστήρος
τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ Πατέρων,
Προφητῶν, καὶ Προφητιδῶν, ὧν διὰ
τὸ πλῆθος τὴν κατὰ γενεαλογίαν σει-
ρὰν παραλιπόντες, ὀλίγων μόνον ἐμνή-
σθημεν.

Μνήμη τῶν πρωτοπλάστων Ἀδάμ
καὶ Εὕας. Καὶ τοῦ Δικαίου Ἄδελ υἱοῦ
Ἀδάμ. Καὶ τοῦ Δικαίου Ἐνώχ, υἱοῦ
Ἰάρεδ. Καὶ τοῦ Δικαίου Νῶε, υἱοῦ Λά-
μεχ. κλπ.

Ῥοῆ Ζ'. Ἀρραπτον θαῦμα!

Ω ξένων (αἶμα! ὁ ἐν ὑψίστοις
καθήμενος, ἐπὶ θρόνου, Κύριος αὐ-
τός, προσλήψαι σαρκός, θάνατον
ὑπέμεινεν· ἀλλ' ἐξανέστη Θεότη-
τος ἰσχυρῆ, συνειργίας νεκροῦ τοῦ
ἀπ' αἰῶνος.

Χριστὸν γενήσας, τὸ κατὰ
σάρκα τῆς πίστεως, ἀρχηγῆτα,
Πάτερ

Πάτερ Ἀβραάμ, εδείχθης Ἐθνῶν, Πνεύματι Πατῆρ ἐναργῶς εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Αψύχων ἤγους, διὰ κενῆς ἀλαλαζόντας, τῶν ἐμφύχων, ἡμιβλυνεν ὠδῆ καμίνου γάρ πῦρ φλεγόμενος σώμασι, καταπατούντες οἱ Παῖδες ἀλωδήτης, ἀνεβδών· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξέγον θαύμα, τὸ ἐν Προφήταις θυλλλούμενον, καὶ πατράσι, πάλαι ἐμφανῶς, Παρθένος Ἀγνή, τεξομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων. Λυτρωτά ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖς.

Ἦδῃ Η'. Ἐκστηθὶ φρίττων οὐρανέ.

Ω τῆς ἀράτου σου, Χριστέ, συγκαταβάσεις, δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς! Ἰδοὺ γὰρ θανάτου γευσάμενος, Θεὸς ἀθάνατος ὢν, ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθη· ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε, συνεγείρας τοὺς κάτω, σὲ ὑπερυψώντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὺ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν, ὁ Ἀβραάμ Χριστέ, ὃν ἐγέννησεν υἱόν, ἐν ὄρει πειθαρχῶν σοι, Δέσποτα, καθάπερ πρόβατον, ἀνῆλθε θυσίας ἐν πίστει· ἀλλ' ἐπανήκε γαίρων, Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης, σὲ ὑπερυψώντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλόξ ἡ ἀκάματος Χριστέ, ἐνδυσσεύμενον σε, ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ, τὸ θεῖον, τῶν Ἀγίων Παίδων σου, ἀπημαρῶθη σφοδρῶς, καὶ δεσπότης τῆς σῆς συγκαταβάσει τοῖς ψάλλου-

σιν ἠχεῖτο, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ον προκατήγγειλαν πιστῶς, προφητικαὶ φωναί, Ἰησοῦν Ἐμμανουήλ, ἀνθρώπου ἐν μορφῇ ἐοχθόμενον, τὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ Πατρός, Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἢ Παρθένου Μαρίας, τίκτει ἀπειρανδρός, ἐν Βηθλεὲμ τῆ Πολεως.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἦδῃ Θ'. Πῆ ἐποδύρου μου Μητερι.

Τὶ ἐποδύρη ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορώσα, καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς, Δεσπότην καὶ Θεόν; ἀναστήσεται γὰρ καινοποιῶν σε φαιδρῶς, τριήμερον ἐγείρας, τὸν ἄδην καθελών, καὶ νεκροὺς συνεγείρας, ἀνευσημοῦντας αὐτόν.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων, Ἐορτῆν ἐκτελούντες, τὸν ἐξ αὐτῶν θεοπρεπῶς, τιμῶμεν Ἰησοῦν· Ἀβραάμ γὰρ ὄμοσ', καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ', Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου, εδείχθησαν κρηπίς, καὶ τῆς Χάριτος πιστεῖ, πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ο ἐν πυρὶ ὑποδείξας, τῷ Μωσῆ ἐν τῇ βιάτῳ, τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτεπῶς, μυστήριον Θεοῦ, ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ συγκαταβάς ὁ αὐτός, τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου, Θεότητος αὐτοῦ, τῆς καμίνου τὴν φλόγα, δρόσον ἀπέδειξε.

Θεοτοκίον.

Συγαίρει πάντα ἡ κτίσις, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένο· τὴν γὰρ Ἐδέμ ἡ Βηθλεὲμ, δεήνοειδεν ἡμῖν· καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς τοῦ εὐλοῦ ἀπαν-

τες, ἀπολαύοντες πίστει, βωῶμεν ἐκτενῶς. Τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, Δέ σποια πλήρωσον.

Καταβασία. Μυστήριον ζένον.

Ἐξακοστειλίριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πατριάρχων οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ Νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ τε καὶ Ἰακώβ ὡς Φωστῆρες· ἅπαντες γὰρ Προφῆται καὶ Δίκαιοι ἀνήρθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες φωτοιοδεῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτίσει κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Εὐφραίνου Βηθλέεμ καὶ σὺ, Ἐφραθὰ ἐτοιμάζου· ἡ Θεοτόκος ἤκει γὰρ, ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, τεκεῖν Θεὸν ἀπορόρητος. Ὁ φρικτοῦ μυστηρίου τοῦ γέννησιν θεῖαν Γέννησιν, Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ τε καὶ Ἰακώβ, Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται, πατρῶως προσερχάσασθαι καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας στιχηρὰ ἀναπαύσασθαι καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων προσομιθεῖν ἄχος πλ. δ.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄρον σου τὴν φωνὴν ἀληθοῦς, Στῶν Θεοῦ ἡ λέγα πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θεῖαν μνήμην, σὺν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ, Ἰακώβ τιμῶσα τὸν ἀδίδυμον. Ἰδοὺ σὺν Ἰούδα τε καὶ Λεὼ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἄσων τὸν θαυμασίον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαβὶδ, Ἰησοῦν, Σαμουὴλ πάντες τὴν προσορτίον, Χριστοῦ θεῖαν γέννησιν, ὅμοιος ἐθεοῖς κροτούντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος,

τυχεῖν ἐξαιτούμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Βυλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίῳ ποτὲ, ἐπιδιφρεύσας Ἠλιὸν λεῖω ἄρματι, Θεόφρον Ἐλισσαῖέ τε, σὺν Ἐκκλησίᾳ ὁμοῦ, Ἰωσήα ἅμα συναγάλλασθε, σεπτῇ δωδεκάς τε, τῶν προφητῶν ἡ Θεόπνευστος, τοῖς γενεθλοῖς, τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ θεόσω πνεύματος, εἰσάνατες φλόγα κημίνου, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, Χριστὸν δισωπούντες ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πάντιν οἰς ἐποίησας ἡμῖν.

Ἐρῆ ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῆ, κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι, Παρθένος ἡ Θεοτόκος, ἦν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι μεθ' ὧν συγχόρευε, καὶ γυναικῶν ἡ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ρεβέκκα, καὶ Ῥαχὴλ σὺν τῇ Ἄννῃ τε, καὶ ἡ εὐδοξος, Μαριάμ ἡ Μωσείως ὁμοταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα σύμπασα κτίσις γεραίρει· ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ.

Τῶν νομιμῶν διδαγμάτων ὁ σύλλογος, τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει τοῦ Χριστοῦ θεῖαν Γέννησιν, τοῖς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν Χάριν εὐαγγελιζομένοις, ὡς ὑπὲρ Νόμον

τῆ πίστει ὑπάρξασιν· ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς οὐσαν πρόβη-
νον, ταῖς ἐν αἴῃ κατεχομέναις ψυ-
χαῖς προεκρήντων, διὰ τῆς ἀνα-
στάσεως· Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν· Ἰπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Οἱ Μάκαρισμοί· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνα
τῶν Πατέρων, ῥῆθ' 7.

Ἀπόστολος. Προκείμενον ἤχος δ'.

Στίχ. Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν. Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ
πάντων ὡς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, πίστει κατέκτισεν Ἀβρα-
ὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλ-
λοτριαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τῶν συγχληρονόμων
τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς. Ἐξεδέξατο
γὰρ τὴν τοῖς θεμελίοις ἐχρυσάν πόλιν,
ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός·
καὶ τί ἐτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με δι-
ηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βα-
ράκ τε καὶ Σαμφών καὶ Ἰσάακ, Δαβὶδ
τέ καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν·
οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασι-
λείας, ἐργάζαντο δικαιοσύνην, ἐπίτυ-
χον ἐπαγγελίαν, ἔραξαν στόματα λε-
όντων, ἐδόσαν δύναμιν πυρός, ἐρυγον
στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν
ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν
πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρί-
ων. Ἐλαβον γυναῖκας ἐξ ἀναστάσεως
τοῦ νεκροῦ αὐτῶν. Ἄλλοι δεῖτο μαρ-
τύρησαν, οὐ προσδοκᾶμεν τὴν ἀπο-
λύτρωσιν, ἵνα κρείττους ἀναστήσωμεν
τύχασιν. Ἄλλοι δὲ ἐμπαγνῶν καὶ μα-
στιγῶν κείραν ἔλαβον, ἐπὶ δεσμῶν
καὶ φυλακῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν,
ἐπειράσθησαν, ἐν ῥύμῳ μαχαίρας ἀπέ-
θανον περιήλθον ἐν μύλωταις, ἐν αἰ-

γίοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμε-
νοι, κακουχούμενοι, (ὡν οὐκ ἦν ἄξιός
ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ
ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὅπαις τῆς
γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτύρησαντες
διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκοίμισαν τὴν
ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περιήμων κοίτη-
τον τι προβλεψάμενοι, ἵνα μὴ χωρὶς
ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ
δαβὶδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ.

Κοινωνικόν. Αἰεῖτε τὸν Κύριον.

18 Δεκεμβρίου τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ψάλλον 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ
ἁγίου, ἤχος δ'.

Πανευφημῶν Μάρτυρος θναῖ.

Αγαθῶν τιμῶν σου βασιλεῦ,
Μάρτυς κατεσκέυασας, σαυτῷ
πορφύραν πολυτίμων. Ἦν στολι-
σάμενος, κατοικεῖς τῷ ἄνω, ἀλη-
θῶς βασιλεῦ, Θεῷ παμδουλοῦ
παριστάμενος. Διὸ ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβαστιανός τε καὶ Ζωὴ, Μάρ-
τυς, Μαρκηλλῆνός τε σὺν Γιβουρ-
τίω, συνήθησαν, καλυπόμειναν-
τες, τρικυμίσζ πόνων, καὶ νῦν κατε-
σχῆνωσαν, πρὸς ἀπόνον καὶ θείαν
κατάπαυσιν. Ἐν ἧ πρεσβυού-
σι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴτητοι Μάρτυρες τῆ γῆ,
τὰ τῆς γῆς ἔλασαντες, πρὸς οὐρα-
νοῦς ἀνεδράμετε, ὑμῶν τοῖς αἰτή-
μασι, καθωραϊσμένοι, καὶ σεπτοῖς
παθήμασι, λαμπρῶς πεποικιλμένοι

μακάριοι. Διὸ προσεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δοῦσα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, σιγῆρά τῆς Ὀκτωήχου. Ἀπολυτικά. Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Τὸ πρῶτ' Ἑκτάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰθ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν οὖν αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Τιθοῦρτιος, Φωκάς καὶ Ἐρμούλος, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Τραγκλῖνος, λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κλαύδιος, ἐν βυθῷ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κάστωλος, ἐν βυθῷ βληθεὶς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μάρκος καὶ Μαρκελλῖνος, λογχισθέντες τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ζωὴ, καπνῷ δυσώδει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐδίστος, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Φλώρος ἐπίσκοπος Ἀμινσοῦ τῆς Ἀσίας, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Μιχαὴλ ὁ ἐν Ἱερουσαλὴμ Σύγκηλος καὶ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ζαχαρίας ὁ διάκονος, καὶ Ἄλφραῖος ὁ ἀναγνώστης, ἐν Καισαρείᾳ ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία καὶ θαυματουργὸς Σοφία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖς. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπολύσις.

19 Δεκεμβρίου. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφάτιου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐάν τις Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ

γεννήσεως τύχη τῇ Κ'. τοῦ παρόντος μηνός, ἢ ἐκεί Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται κατὰ τὴν σήμερον Ἀπόστολος δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται. Σαββάτω πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν 3 τῆς ἡμέρας, καὶ 3 τοῦ ἁγίου, ἤχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εὐκλείαν ἐπόνησας, ἀποκειμένην τοῖς Μάρτυσιν, ἀλοφῶρε πολυάθλι· καὶ πόνους ὑπήνεγκας, θαρσαλέω γνώμῃ, ἄπονον πρὸς λῆξιν, μετατελεῖσθαι προσδοκῶν, καὶ τὰ βραβεῖα ζητῶν κομίσασθαι, παμμακάρο τὰ οὐράνια, καὶ Παραδείσου τὴν οἰκήσιν, καὶ τὸ εἶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ζῶην τὴν αἰώνιον.

Οὐχῶν σπαράγματα, καὶ χαλεπὰ ἐκκεντήματα, καὶ μολύβδου πυράκτωσιν, τῆς κάρας ἀφαίρεσιν, καὶ τοὺς δριμυτάτους, ὑπήνεγκας πόνους, καὶ προσετέθης τῷ χορῷ, τῶν ἀλοφῶρων χαίρων πολυάθλι· διὸ σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελούμεν πανήγυριν, ἀλήτᾳ Βονιφάτιε, τῶν Ἀγγέλων συμμετόχε.

Δουλόν σε προπέμφασα, θεῖον δεσπότην ἀπέλαβεν, Ἀγγλαίς, Βονιφάτιε, παθῶν κυριεύσαντα, βεβασιλευκότα, ἀθῶν τυράννιον, καταβαλόντα τοὺς ἐχθρούς, καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενον διὸ νά-ὄν σοι ἅγιον, περικαλλῆ τε δομήσασα, ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο, ἱερῶς εὐφημοῦσά σε.

Δοῦσα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ πρῶτ' Ἑκτάκιον ἤχος δ'.

Ἐπιφάνης σήμερον.

Ἱερεῖον ἀμωμον, ἐθελουσίως,

σεαυτὸν προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σέ, τεχθῆναι μέλλοντι. Ἄγιε, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 19, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βουφατίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἠλίας, Πρέβος καὶ Ἄρης, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐτόχιος καὶ Θεσσαλονίκη, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς διάκονοι ἄνδρες διακόσιοι καὶ ἑβδομήκοντα γυναῖκες, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Γρηγορίτιος, ὁ ἐκ Μεδιολάνων καταγόμενος, καὶ ἐν Αἰθιοπία ἐπίσκοπος γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 518.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Τρύφων κριμασθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσθεταῖς. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Κκι ἀπόλυσις.

20 Δεκεμβρίου, τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ ταύτης ἀρχομένη τῶν Προσεορτίων τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν τύχη ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται τῇ 19'. ὁ ἐστὶ τῷ πρὸ αὐτῆς Σαββάτῳ. Ἀπόστολον δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγομεν Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ Κόρις ἐκέκραξα ἰτάμεν στιχοὺς ς'. καὶ ψάλλομεν πρόσχημα στιχῶν ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Προσεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ

τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ καὶ κατιδῶμεν τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς, ἐπιεγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· οὐ Ἰωσήφ κατιδῶν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, ἐδόκει ἀνθρωπον θεωρεῖν, ὡς βρόφος σπαργανόμενον· ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Προσεορτάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν, ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ καὶ κατιδῶμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ μέγα μυστήριον· ἠνοικταὶ γὰρ ἡ Ἐδέμ, ἐκ Παρθένου Ἄγνης Θεοῦ προερχομένου, ὑπάρχοντος τελείου τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι· διὸ κράζωμεν· Ἄγιος ὁ Θεός, ὁ Πατήρ ὁ Ἄναρχος. Ἄγιος Ἰσχυρός, ὁ Υἱός ὁ σαρκωθείς. Ἄγιος Ἀθάνατος, τὸ παράκλητον Πνεῦμα. Τριάς Ἄγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ἀκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόκειαι τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, εὐδοκίᾳ τοῦ φεσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, καὶ συναρραγῆ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Βηθλεὲμ εὐτραπέζου, ἀνοίγει πύλην ἡ Ἐδέμ· ὅτι ὁ ὦν, γίνεται ὁ οὐκ ἦν, καὶ ὁ πλαστουργός πάσης κτίσεως διαπλάττεται.

ὁ παρέγων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλκος.

Ἐτερα στιχὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Θεοφόρος καλούμενος ἀξιῶς, ὅτε ὁ Δεσπότης σε μάκαρ Ἰγνάτιε, ὡς συμπαθῆς ἠγαλίσατο, φιλοσοφίας, τῆς ἀνωτάτω φαίνων τὰ δόγματα, τότε τὴν πολύφωτον, αἰγλήν εἰσδέδεξαι, καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκ τῆς ἀβύσσου, τῶν φωτισμάτων ἀνιμνήσμενος. Ὅθεν κατ' ἴχνος ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὅν ἰκέτευσάσαι, καὶ σωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο τετραμένοσ, ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ ὅτε ὁ πρῆστῆριος ἔρωσ ἀνεφλεγε, σοῦ τὴν ψυχὴν ἰερώτατε, πρὸς τὸν Δεσπότην, σε κατεπαίγων, Πάτερ πορεύεσθαι, τότε τὸν αἰδοῦμον, λόγον ἐβόησας, αἰτοῦ ὑπάρχω τοῦ κτίσαντος, καὶ δι' ὀδόντων, δεῖ με θηρίων πάντως ἀλγήθεσθαι, ἵνα τῷ λόγῳ καθαρῶτατος, ἄτος, φανῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὅν ἰκέτευσάσαι, καὶ σωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρωθῆς Χριστῷ Τεροφάντος, ὅτε τὸν Θεοπνευστον λόγον ἀνέκραξας, ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐσταύρωται, καὶ κοινωνῆσαι, τοῦτω τοῦ πάθους λίαν ἐπιτίγομαι. Ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε, καθάπερ Ἡλῖος, ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, ἐπὶ τὴν δύσιν, καταρωτίλων μάκαρ διέδραμες, καὶ Βασιλείας διαδύματι, ἐκοσμήθης Χριστῷ προσαχόμενος, δι' ἰκέτευσάσαι καὶ σωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος κλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα, Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος. Διὸ σῆτος γενόμενος, τοῦ ἀθανάτου γεωργοῦ, δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄτος τῆδὺς αὐτῷ ἀνεδαίχθης, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν ἀβλητὰ μακάριε.

Καὶ τὸν Προσῆτον ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλέεμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν. Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σέ γεννηθῆαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν παντοουργήτην.

Εἰς τὸν στίχον στιχὰ ἰδιόμελα προεῖρηται, Ἦχος β'. Κυριανοῦ.

Βηθλέεμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ σάρκα πολίτευμα, φαίδρως εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον, ἐν ᾧ θεὸς σαρκὶ τίκτεται, ἐξ Ἀπειράνδρου Ἀγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαμιᾶν ἦξει.

Ἀνδρέου Πυρροῦ ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες, Χριστοῦ τὰ γενέθλια, πιστῶς προεορτάσωμεν, καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, ὡς ἄστῆρα προβαλλομενοί, μαγικὰς δοξολογίας, μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν. Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, ἐκ παρθενικῆς νηδύος, πιστοὺς ἀνακαλέεσθαι.

Στίχ.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.
Κυριακοῦ. Αὐτομέλον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα, ἡ Πόλις ἡ Ἁγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, εὐ-
τρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον
τίκτεται.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἤχος α'.
Τοῦ Στουδίτου.

Ω τῆς στεφάνου καὶ ἀδαμαντί-
νου σου ψυχῆς, Ἄξιωμακάριστε
Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως
σὸν ἐραστήν, ἀνεύδοτον ἔχων τὴν
ἐφεσίην, ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί
πῦρ φιλόλου, ὕδωρ δὲ μᾶλλον
ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί ἐνδολέν
μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα·
ὄθεν βεῖω Πνεύματι πυρπολούμε-
νος, λήρας ἡρέθισας, κόσμου σε θά-
τον χωρῖσαι, καὶ πρὸς τὸν παθού-
μενον παραπέμψαι Χριστόν· ἀνίκη-
τευ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἤχος β'. Κυριακοῦ.
Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγιξε· φύλλα 293.
Ἀπολυτικιον Προεόρτιον, ἤχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ετοιμάζου Βηθλεὴμ· ἤρσεται
πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· Εὐτρέπιστου Ἐφρα-
θα· ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ
Σηπλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρ-
θένου. Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐ-
κείνης γαστήρ, εἰδείθη νοητός,
ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόν-
τες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ
τεθηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται,
τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων
εἰκόνα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρό-
νων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων
γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεό-

πνεύστε, εἰς θεωρίας ἐπίδασιν· διὰ
τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρ-
θοτομῶν, καὶ τῆ πίστει ἐνήθησας
μέχρις αἵματος, Ἰερομάρτυς Ἰ-
γνάτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον.
Ἐτοιμάζου Βηθλεὴμ.

Τριώδιον φαλλόμενον· ἐν τοῖς Ἀποδεί-
κνοις, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῆ δευτέρᾳ.

Ἦδι Ἀ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμὸς.

«**Τ**ῷ τῆν ἄδατον, κυματιο-
νην θάλατταν, θεῖω αὐτοῦ προ-
σταγματι, ἀναξήραντι, καὶ πε-
ρεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην
λαὸν καθοδηγῆσαντι, Κυρίῳ ἀσω-
μεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Η Ἀπόβρητος, Λόγου Θεοῦ
κατάβασις, ὅπερ αὐτὸς Θεάνθρω-
πος, Χριστὸς γινώσκειται, τὸ Θεὸς
οὐκ ἀρπαγμὸς, εἰναι ἡγησάμενος,
ἐρχεται δούλου μορφῆν, ἀναδεξά-
μενος, Κόρης ἀγνῆς Θεοπαίδος.

Διακονῆσαι, Χριστὸς ἐκὼν προ-
έρχεται, οὐ τὴν μορφῆν ὁ πλε-
στοουργὸς νῦν ὑποδέχεται, τῶ πτω-
χεύσαντι Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεό-
τητι, ξένην ἀνάπλασιν, καὶ ἀνα-
γέννησιν, ὡς εὐσπλαγχνος δω-
ρούμενος. Ἦδι Η'. Ὁ Εἰρμὸς.

«**Ε**φριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ
ὀμόστολον ψυχῆς ἀσπίλον σώμα,
καὶ εἶξε τὸ τραπέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ
ἀκάματον πῦρ· αἰεζῶου δὲ ἐκμα-
ρανθείας φλογός, διακωνίζων ὕ-
μνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κυρίου
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Υμᾶς μου πάντα· συγγενεῖς,
ὅτι

ἀρτιθήσομαι, εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολάς τηρήσετε, φησὶν ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις, ἐκ μητρὸς Ἀγνῆς, προερχόμενος· οἷς τὴν εἰρήνην διδούς, τὰ ταπεινὰ φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται, καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον καὶ ψάλλειν· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξως ἐμπαλιν ἐν σοὶ σαρκικῆς ἐστὶν ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ· οὐχ αἷμα γὰρ, καὶ σὰρξ σὴν Ἁγίαν συνίστησιν, ἀλλὰ Πνεύματος Ἁγίου παρουσίᾳ, καὶ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ ἐπισκίασις· καὶ Κύριον γινώσκοντές σε ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰσμός.

«**Ε**μμεγάλυνας Χριστέ, τὴν πεκουσάν σε Θεοτόκον ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων ταύτην μακαρίζοντες, πάσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.»

Ρύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι· ἐπαξίως, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, γνώμην ἀναλάβωμεν ἐμφρονα· καὶ γὰρ ἀρρύπαως προέρχεται σάρκα φορέσαι, καὶ πᾶσι διαρῆσασθαι, Θεῖαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Αφορῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινούμενον ὑψοῦσθωμεν, ἐκ χαμαιζήλων παθῶν· ζήλω δὲ καλῷ μὴ φρονεῖν ὑψηλά, πίστει παιδευθέντες, ἐν Πνεύματι ταπεινωθῶμεν ὅπως τὸν τικτόμενον, ἐν ὑψοποιῶσις ἔργοις ὑψώσωμεν.

Εἰς τὸν ὄρσπον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Κέθισμα

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο κλίνας οὐρανοῦς, καὶ Παρθένω οικήσας, προέρχεται σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν Σηφλαίῳ, τεχθῆναι καθὼς γέγραπται, ὁραθῆναι τε νήπιος, ὁ τὰ νήπια, ζωογονῶν ἐν τῇ μητρᾷ· τούτῳ χαίροντες, νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες, καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, κέθισμα, ὁμοιον.

Αγάλλου ἡ Σιών· Βηθλεὲμ εὐτρεπίσου· ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν Ἄστρα προπέμψας, μηνύει τὴν ἀμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Ν. Εἶτα ὁ Προεόρτιος Κανὼν.

ᾠδὴ Α'. ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Αρξώμεθα σήμερον, προεορτάζειν, Χριστοῦ τὰ γενέθλια, τοῦ τεχθέντος σώματι, ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς, ἐν τῷ Σηφλαίῳ Βηθλεὲμ, δι' εὐσπλαγγίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με, τῆς ἀμαρτίας, σπαργάνοις εἰλίσσεται, καὶ ἐν Φάτνῃ τίττεται, βρέφος ὀρώμενος, ὁ προαιώνιος Θεός· Δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Εδὲμ διανοίγεται, σοῦ τικτομένου, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν τῇ Ἠόλῃ Δέσποτα, τῇ Βηθλεὲμ ἐν σαρκί· Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Ἡσαίου, ἡ προῶρησις Παναγνεῖ τοῦ

τεκεῖν

τεκεῖν τὸν ἄχρονον, ἐν Σηλαιῶ γὰρ ὕδν, ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ διὸ εὐφραίνεται.

Ἦδη Γ'. λίθον ὄν ἀπεδοκίμασαν.

Ταύτην τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, γνοῦς ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει· Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ἄστρον ἦδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰουδα, ὅπερ ἐπιγινόντες, Βασιλεῖς κινήσεις, ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπέιγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεέμ σαρκὶ τικτόμενον.

Ἦμνον πᾶσα προεόρτιον, προσεδέτω κτίσις, τῷ πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι· καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου, ἀρρήτως ἐκλάμποντι, καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχτίαν πολλήν.

Κάθισμα τοῦ ἁγίου, ἤχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Χειροθετούμενος, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐγκατελάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς, ἐπέτυχες Θεοφόρε ἠθρας γὰρ ἠρέθισας, ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν θεσπέσιον ἔδοξε· διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας, Πάτερ ἀξίως τὸ Μαρτύριον.

Καὶ νῦν Προεόρτιον, ὅμοιον.

Χαρὰς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γὰρ, γεννᾶν ἐπέιγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· ὃ θαύματος ἀνερμητεύτου! ἄρχεται ὁ ἀναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος· Σηλαῖον εἰς

δέχεται, τὸν συνέγοντα ἅπαντα. Ἦ Βηθλεέμ ἀγάλλου καὶ χορεύε, ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Ἦδη Δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοὶ τε, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, ποταμοὶ καὶ θάλασσαί, καὶ ἅπαντα πνοή, ἐν εὐφροσύνῃ σκιρτήσατε· νῦν ἐγγίζει, ἡ σωτηρία Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου, Πόλει Βηθλεέμ ἀποτίκτεσθαι.

Ἀνάλαβε Προφήτα, Ψαλτήριον Δαβὶδ, καὶ μελωδεῖ Πνεύματι, Ἁγίῳ ἐμφανῶς· ἐκ τῆς Παρθένου γεγέννηται ἀσυγγύτως, πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ γαστροῦ Πατρὸς ἐκλάμψας, Κύριος τῆς δόξης Χριστός ὁ Θεός.

Ἦ ὡς δέζεται σε Λόγε, τικτόμενον σαρκί, Σηλαῖον σμικρότατον, καὶ λίαν εὐτελές· πῶς εἰληθήσῃ σπαργάνοις ὁ περιβάλλων, πόλον νεφέλαις· πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, ἐπανακλιθήσῃ ὡς Νήπιον;

Ἦδη Ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ῥανάτωσιν γηθόμεναι, νεφέλαι γλυκασιμόν· ἦδη γὰρ ἐγγίζει ὁ Κύριος, ἀποτεχθῆναι ὡς περ νήπιον, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, ἐν εὐταλεῖ Σηλαιῶ.

Οἱ θεοὶ νῦν σκιρτήσατε, Προφήται τοῦ Θεοῦ· ἦκει γὰρ Χριστός ἡ ἀλήθεια, ἀποπληρῶσαι τὰ κτηρυγματα, ὁμῶν τῆς βείας γλώτσης, τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἦ δὲμ· πάλαι κλεισθεῖτά μοι, ἀνοιχθήτω λοιπόν, βλέπουσα Χριστὸν σαρκὶ νηπιόσαντα, καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς κηδόκῃσε, τῆς Βηθλεέμ ἐκ Κόρης, τικτόμενον Παρθένοιο.

Ἦδη

Ἡδὲ γ'. Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οὐράνιον δηλοῖ, Βασιλέα δι' ἡμᾶς, δι' ἀστέρος φαινοῦ, τικτόμενον, τοῖς Ἀστρολόγοις, νῦν ἐν τῇ πόλει Δαβίδ.

Ῥητορεύει καὶ βοᾷ, ὁ Προφήτης ἐμφανῶς. Οἶκος σὺ τοῦ Ἐφραθα, Βηθλεὲμ ἐν ἧ Θεὸς, ὀρθήσεται, ἐκ τῆς Παρθένου, σκίρτα καὶ γόρευε.

Ἐν σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, Κόρη τίκει ἐμφανῶς, τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντός, Ποιητὴν καὶ ὡς βροτὸν, εἰλήσασα, σπαργάνοις γάτην, ἐπανακλίνει αὐτόν.

Κοντάκιον Προεόρτιον, ἤχος γ'.

Η Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔργεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλήθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον τὸν πρό αἰώνων Θεόν.

ἕτερον τοῦ ἁγίου, ἤχος ὁ αὐτός.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· τοῦτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορευθῆς, Ἰγνάτιε ἐνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ιεραὶ Προφητῶν ῥήσεις, τὸ πέρας δέχονται· ἡ Παρθένος ἰδοῦ, τίκει Θεὸν ἐν σαρκί, Βηθλεὲμ ἐν Πόλει, ἐνδον τοῦ Σπηλαίου· ἡ κτίσις πᾶσα καταπλουτισθητι, ἀγάλου καὶ γόρευε· μετὰ τῶν δούλων

συναναστρέφεσθε, πάντων ὁ Δεσπότης παραγέγονε, τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου ἀπολυτροῦμενος ἡμᾶς, καθυπαχθέντας τῇ φλορᾷ καὶ ὀραταίως βοέρος σπαργανούμενον, ἐν γάτῃ, Παιδίον νέον, ὁ πρό αἰώνων Θεός.

Τῷ αὐτῷ μηνί κ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος φιλογόνιος ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Θάσιος, ζῆσει τελειοῦται ἐν ἔτει 1652.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβίαις.

Ἡδὲ Ζ'. Τοὺς ἐν Καμίνῳ Παιδῆς σου.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν, ἀνάδειξεν, ὁ Ἰερεμίας ἐκβοᾷ· Ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὤφθη, ἐπιστήμης εὐρέτε παῖσαν ὁδὸν, γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρός.

Ἰδοῦ ἐκ ρίζης ῥάβδος Ἰεσσαί, ἐβλάστησεν, ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστόν· καὶ ἐπ' αὐτῷ νῦν τικτομένῳ ἐν Σπηλαίῳ, Πνεῦμα ἀναπαύσεται, συνέσεως καὶ βουλής, καὶ βίαις γνώσεως.

Ακουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· Ὁ Κύριος τίκεται Παιδίον δι' ἡμᾶς, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐγεννήθη, καὶ καλεῖται Ἀγγελος, βουλής μεγάλης Πατρός, ἀρχῶν εἰρήνης Χριστός.

Ἡδὲ Η'. Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ο Κύριος ἔργεται ἐν ξένῳ τοκετῷ, σαφῶς εἰς τὰ ἴδια· δεξώμεθα αὐτόν· ὅπως ξενωθέντας Παράδεισου τρυφῆς, πάλιν οικειώσῃ, τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἰδοῦ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, ἐπιδοῦμαι·

δημι· ἤχησωμεν ἄματα χαρμίσυνα σπουδή, καὶ ἄσωμεν μέλη προεόρτια, τῷ ἐν σμικροτάτῳ, χωρουμένῳ Σηπλαιῶ.

Ως ὤμοσε Κύριος, πεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ σπέρματος δούς ἡμῖν, Δαβὶδ τὴν ἐαυτοῦ, Μητέρα Παρθένον ἐξ ἧς βρέφος, σαρκί ἐτέχθη ἐν πόλει, Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Ἄδῃ θ'. Τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν.

Σὺν Πατριάρχαις Δικαίοις τε ἅπασι, καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· ἐκ Παρθένου Κύριος, Ἰησοῦς ἡ λύτρωσις, ὁ φωτισμὸς, ἡ ζωὴ, ἡ σωτηρία, νῦν ἐν τῇ Πόλει, Δαβὶδ ἀποτίκτεται.

Ἦδη τῆς Θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, πᾶσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προύλαια· οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, Ἄγγελοι σκιρτήσατε, καὶ εὐφρανείσθω ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις, μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν Πνεύματι.

Φέρει Χριστὸν ὡς περ μύρον ἀκένωτον, τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, καὶ τοῦτο προέρχεται, ἐν Σηπλαιῶ Πνεύματι, ἀποκενώσαι σαφῶς, ὅπως πληρώσῃ τῆς εὐδοκίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλᾶριον Προεόρτιον
Επισκέψατο ἡμεῖς.

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ· Σηπλαιὸν εὐτρεπισθήνη· ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτνη, τὸν ἀπεριγραπτον Θεόν, σαρκαί περιγραφόμενον· ἐρχεται γὰρ τεχθῆναι, καθ' ὡσπερ εὐδόκησεν.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σίτος ὑπάρχω ἐλεγεῖς, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρός, καὶ δεῖ με νῦν ἀ-

λήθεσθαι, δι' ὀδόντων βηρίων, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ὅπως ἄρτος ἡδύς τε, καὶ καθαρός ὀρθήσομαι τῇ Ἀγία Τριάδι· ἡ παρεστῶς, μνημονεύοις πάνσοφε τῶν τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Παράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἔτερον. Γυναικίαις ἀκουσιτύτητι.

Ως τετραμμένος ἐρωτι, ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, ὁ ἐμὸς ἔρωσ ἐβόας, Χριστὸς ἐταῦρωται θέλων· διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, καὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐράσθαι· οὐ κοιωνὸς γενήθηναί, ἐπιποῶ καὶ τοῦ πάθους, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια, τῶν Γενεθλιῶν ἄματα, νῦν προηγήσωμεν πίσει ἐρχεται, ἦκει γὰρ Χριστὸς, ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, καὶ ὀραθῆναι νήπιος, σπαργάνοις ἐνεληγμένος, ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἱστῶμεν στίχους 71· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, κατὰ ἀλφάβητον. Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μιλωδοῦ. ἤχος πλ. β'. Αὐτομελον.

Αἱ Ἀγγελικαί, προπορευέσθε Δυνάμεις· οἱ ἐν Βηθλεὲμ, ετοιμάσατε τὴν Φάτνην· ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· ἡ σοφία προέρχεται· δέχου ἀσπασμὸν ἡ Ἐκκλησία· εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἴπωμεν· Εὐλογοῦμενος ὁ ἐλλών, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δίς.

Ανίσχαι ὁ Ἀστὴρ, Ἰακώβ ἐν τῷ σηπλαιῶ. Δεῦτε καὶ ἡμεῖς προεόρτια τελούντες, συνδραμάσωμεν τοῖς Μάγοις, τοῖς Ποιμασί συνελθόμεν· ἰδόμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

γάνοις· ἰδωμεν Παρθένον γαλου-
χοῦσαν· φρικτὸν θέαμα! Ὁ Βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παρα-
γίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμὸν, σταλαξά-
τωσαν. ἰδοὺ γάρ, ἦκει ὁ Θεὸς, ἐκ
Θαιμᾶν Ἔθνη ἠττάσθε· ἀγάλλε-
σθε Προφῆται· Πατριάρχαι σκιρ-
τήσατε· ἄνθρωποι χορεύσατε ἐν-
θέως· ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρ-
χων, Χριστὸς τίκεται· ὁ Βασι-
λεὺς τῶν οὐρανῶν, ἐν γῆ παραγι-
νεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν, τοὺς βροτοὺς
ὁ Πλάστης ἦκει, τὴν βασιλικήν,
καινουργῶν αὐθις εἰκόνα· συγχά-
ρητε τῶν ἄνω, αἱ Δυνάμεις ὑμνή-
σατε· ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύ-
θη· ἦλθεν ὧ ἀπέκειτο· Θεὸς γάρ,
βροτὸς γίνεται, ὁ Βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, ὑπαντήσωμεν
τῷ Κτίστῃ, ἦκοντι εἰς γῆν, ἐκ
Παρθένου ἀνατεῖλαι· ἀγνεία λαμ-
πρυνθῶμεν, ἀρεταῖς ἀστραφθειῆ-
μεν· τρόμω καὶ χαρᾷ ἐτοιμασθῶ-
μεν, Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφωθέντα,
νοὸς ὀμμασιν, ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς
βροτοὺς, ἀκρα ἀγαθότητι.

Δόξα, ὁμοιον.

Ἐγγίζει ὁ Χριστὸς· Βηθλεέμ
προετοιμάσου· ἠδὴ τῶν Ἐθνῶν, τὸ
σωτήριον αὐγάζει· εὐτρέπισον τὴν
Φάτην, τοὺς Ποιμένας συνάγα-
γε, κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περ-
σίδος· αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμά-
των, Νῶν κράζουσιν· Ὁ Βασιλεὺς
τῶν οὐρανῶν, Χριστὸς παραγι-
νεται.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ, καταφάγε-
ταί σε ἄφρον, πλάνη ἀληθῶς, καὶ
τοῦ νόμου συκοφάντα· ἰδοὺ γάρ ἡ
Παρθένος, Ἡσαίας ὡς ἔφησεν, ἔ-
σχεν ἐν γαστρὶ καὶ ἐπὶ φάτης, ἀ-
νακλινεῖ τὸν Βασιλέα· διὸ ἀπαν-
τες, οἱ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς, δυ-
νάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὁλιος τοῦ Ἑβραῖο.

Πάντων τῶν Προφητῶν, αἱ
προρρήσεις πληροῦνται· ὁ Χριστὸς
γάρ γεννᾶται, ἐν Βηθλεέμ τῆ Πό-
λει, ἐκ τῆς Ἀγνῆς Θεοπαίδος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμᾶν ἦξει.

Δόξα τῶν γηγενῶν, καὶ καύ-
χημα καὶ κλέος, Βηθλεέμ· ἡ τι-
μία, μητρόπολις ἡ βεῖα, ὑπόδεξαι
τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἄλογος ὁ τοῦ Πατρὸς, δι' οὗ
τὸ πᾶν ὑπέστη, ἀπαθῶς καὶ ἀδρέου-
στος, ὑπόστασις ὁράται, μία ἐκ
δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ἡ πόλις Βηθλεέμ, εὐτρέπισον
τῷ Κτίστῃ, τὸ Σπήλαιον, τὴν Φά-
την, τὰ σπάργανα· ἐν σοὶ γάρ,
τεχθῆναι παραγίνεται.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

21 Δεκεμβρίου. Τῆς ἁγίας Μάρτυ-
ρος Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶ-
μεν στίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἐδικασ σημειώσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογι-
σθήσεται ἕτερος, πρὸς αὐτὸν ἀνα-
κέκρα-

κέκρα-

κείραγε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ὁδὸν γὰρ ἐξεύρε, πᾶσαν ἐπιστήμης, μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, σάρκα φορέσας ὁμοιωθήσεται. Παρθένου γὰρ Θεοπαίδος, ἀποτοχθῆναι ἐπείγεται, προσιτός μοι γενόμενος, ὁ τῆ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἄλωνος, ἡ σὴ κοιλία Πανάμωμε, Θεοτόκε γνωρίζεται, στάχυν ἀγεώργητον, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, φέρουσα ἀφράστως ἐν ἐν Σηγλαῖω Βηθλεὲμ, ἀποκυήσεις τὴν Κτίσιν ἅπασαν, ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον, ψυχοφθόρου λυτρώσασθαι.

Δάμαλις ἡ Ἄμωμος, τὸν σκευτὸν Μόσχον φέρουσα, ἐν κοιλίᾳ προέρχεται, εἰς Ἄγιον Σηγλαῖον, παραδόξω λόγῳ, τοῦτον ἀποτέξαι, καὶ σπαργανώσαι ὡς βροτὸν, καὶ ἀνακλιναί φάτην ὡς νήπιον ἡ Κτίσις προεόρταζε, χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, τὸν τοιαῦτα παράδοξα, ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Ἔτερα στιχηρὰ τῆς ἁγίας ἡγ. ὁ αὐτός. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεαυτῇ Πανεύφημη ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι, Κυρίῳ μεμνήσθησαι, ἀνανάτω Βασιλεῖ, συντηροῦντί σε Ἄμωμον, ἀδιάφθορον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐν θαλάμοις, οὐρανόις ὡς Παρθένον, περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκτισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πυρὶ προσπλάτθασα, καὶ σαρκόσ σπα-

ράγματα καρτερήσασα, καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα, γενναίως ἐνέγκασα, οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, οὐξοάνοις ἐπέθυσας· ἀλλὰ κλίναςα, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα τῆ τοῦ ξίφους, τιμωρία στερηφόρος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Ὅσπερ προῖκα πολῦτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἄθλοφόρε ἐνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποιῶν, καὶ τροχοῦ καταφλέγοντος, καὶ τρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος πλ. β'.

Σιδῶν πανηγύριζε Ἱερουσαλήμ εὐφραίνου, Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὑποδεξαί τὸν Κτίστην, ἐν Σηγλαῖῳ καὶ Φάτην χωρούμενον· ἀνοίξατέ μοι πύλας εἰσελθῶν ἐν αὐταῖς, ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, καὶ τῆ δρακί συνέγοντα τὴν Κτίσιν· ὃν ὁμοῦσιν Ἄγγελοι, ἀκαταπαύστως φωνῆ, Ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σωζόντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προεόρτια, προσόμοιον, ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραβᾶ.

Πάντων τῶν Προφητῶν, φύλλ. 324. Ἀπολοτικά. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ. φύλ. 319. Δόξα τῆς ἁγίας. Ἡ Ἄμωμος σου. Καὶ νῦν. Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ. Εἰς τὰ ἀπόδεικνα ψάλλοντες τὸ Τριφθῖον, οὐ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη τε.

Ἠδὴ ἡ ἡχος β'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ κτισθέντες, ἐν τῇ κομίνῳ βληθέντες Θεῶν ὠμολό-

ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογοῦτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ραθυμίας ὑπνον ἀρ' ἡμῶν βαλόμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης Ἀγνῆς, Χριστῷ ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ικανούσιω πράξιτε ἀγαθῆ, ἡμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμίῳ· ὅπως παιδρῷ τῷ προσώπῳ Χριστῷ τικτομένῳ ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον ἔργοις ἀγαθοῖς, αὐξήσαντες, ὡς περ δῶρα τῷ δόντι, ἀντι· χρυσοῦ καὶ λιθάνου Χριστῷ, καὶ σμύρνης προσάξωμεν, ἐρχομένῳ, τεχθῆναι ἐκ Κόρης Θεοπάιδος. Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

Η τὸν ἀχώρητον Θεὸν ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Τοῖς ἐπιγνώμοσι Χριστὸς, γρηγορεῖν ἐντέταται, τὴν αὐτοῦ ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ ἦκει τεχθῆναι.

Εν τῇ δευτέρᾳ σου Χριστέ, ἐνδοξία σύσκηνον, δεξιότης με δεῖξον προβάτοισι σου, σὴν τιμῶντα, ἐν σαρκὶ παρασίαν.

Εν τῇ προτέρᾳ σου Χριστέ, παρουσία ἐσωσας, τὸν Ἀδάμ· ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, τοὺς τιμῶντας, τὴν σὴν γέννησιν σώζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνῆθς στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος β'.

Ὁ εὐαγγέλιον Ἰωσήφ.

Ο ἀπρόσιτος Θεὸς, δι' εὐσ-

πλαγγιάν· προσίτος, γενόμενός μοι θέλων, προέρχεται σαρκί, γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος, ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος· ὃν υποδέξασθαι προθύμως σπουδάσωμεν, ἀνακραζόντες φόβῳ· Κύριε δοξα σοί.

Δοξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, ὄραται σήμερον! ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σηλαίῳ σαρκί, ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι νῦν ἐπειγεται. Μάγοι μετὰ δῶρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. Ποιμένες τε καὶ Ἄγγελοι, δοξολογοῦσιν αὐτόν· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δοξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δοξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ὁ Ν. Καὶ ὁ Προεόρτιος Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Κατὰ ἀλφάβητον.

Ἰωσήφ. Ὡδὴ Α'. ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

Αγάλλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφρανέσθω· ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν, γενόμενος σαρκί, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, τίκτεται καὶ σπαργανοῦται· τὰς σειρὰς διαλύει δὲ, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐσπλαγγχος.

Βασιλίσα Ἀγνή, Βασιλέα τῶν ὄλων, ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν, τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς, βασιλείαν ἀνοίγοντα, καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως, βασιλεύουσαν πάντοτε, ἀμαρτίαν τελείως ἐξάιροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ, περαιοῦνται· ἰδοὺ γάρ, ὃν προήγγειλαν Χριστὸν, ἐν πόλει Βηθλεέμ, φανεροῦται σαρκούμενος· τοῦτο νῦν

προερτάσαι, τὰ Γενέθλια σπεύσω-
μεν, διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Ῥδὴ Γ'. Ὅτι στείρα ἔσται.

Δανιὴλ ἐξ ὄρους σε παρθε-
νου λίθου Λόγε, ἀπομηθέντα βλέ-
πει, καὶ ἐκλεπτόντα, βωμοὺς
εἰδωλικούς τῷ κράτει σου· διὰ
τοῦτο φόβῳ σε δοξάζομεν.

Εξ Ἐώας Μάγοι σε, τῷ Βα-
σιλεῖ τῶν ἀπάντων, ὀδηγηθέντες
Ἄστρον, δῶρα προσάγουσι Χρι-
στῆ, Σμύρναν, Χρυσόν καὶ Λίβανον,
ἐκπλαγέντες τὴν σὴν συγκα-
τάθασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν, χώρα ἀ-
νήροτος φέροι, ἀποτεκεῖν ἐν Πό-
λει, τῆς Βηθλεὲμ ἢ Μαρίας, πάν-
των ψυχᾶς ἐκτρέφοντα, τῶν βο-
ώντων· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα Προεόρτιον ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένου προσάξατε, τῆ τῆς
Παρθένου χαρᾶ. Μητέρες ἀνέστα-
τε, τὴν πρόπομπὴν τῆς Μητρὸς,
Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν
τοῖς Ἀγγέλοις· σὺν ἡμῖν οἱ Ποι-
μένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει Βη-
θλεὲμ τοῦ γεννηθῆαι· Αὐτῆς ταῖς
ἰκεσίαις, Χριστέ, σώσον ἡμᾶς ὁ
Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δοξῇ.

Η ἀγία μυροθήκη τοῦ σπυτοῦ
ἀγιασματος, Βηθλεὲμ ἐν Πόλει,
τοῦτο ἐκκενώσαι προέρχεται, ἀ-
γιασμόν ἡμῖν πᾶσι παρεχόμενον,
τοῖς κραυγάζουσι· Δόξα Χριστῆ
τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἡσαΐα, τὰ σπτά σου
κηρύγματα, γεγονότα βλέπων,

πράγματα ἀγάλλου καὶ χόρσει· ἡ
γὰρ Παρθένος ἀσπορώς ἀπεκύη-
σεν, ἐν Σηλαιῶ σαρκί, Βηθλεὲμ
τὸν ἀχώρητον.

Ιησοὺς σαρκὶ γεννᾶται, καὶ ἐν
χρόνῳ ὁ ἄχρονος, καθοράται βρέ-
φος, λύων μου τὰ χρόνια παι-
σματα, καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχεῖα νῦν
πλουτίζει με, τὸν πτωχεύσαντα,
φοροποιίας παραβάσειν.

Ῥδὴ Ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄντα.

Κόρης ἀποτίκτεται, Θεός Ἐμ-
μανουὴλ, καὶ ἐν Φάτνῃ ἀνακλι-
θεῖς, τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν, θέλων
ἐργάζεται· τοῦτο τὰ Γενέθλια,
εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὢν προάναρτος, Πα-
τρός, καὶ συμφυῆς, ἐπὶ Φάτνης
ἀνακλιθεῖς, τῶν ἀλόγων ἔλυσας,
τῆς ἀλογίας ἡμᾶς, τοὺς προεορ-
τάζοντας, εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέ-
θλια.

Μακαρία πέφυκεν, ἡ ρίζα Ἰ-
εσσαί, ἐκβλαστήσασα τὴν Ἀγνήν,
ἄνθος φέρουσαν, Χριστὸν τὸν Κύ-
ριον· οὐ προεορτάσωμεν, τὰ Γε-
νέθλια γηθόμενοι.

Ῥδὴ Σ'. Ἴησον εἰς τὰ βᾶθη.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον,
πυθνεῖς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς
ἀβρόχτως ἀναλάμψας, τῆς παλαι-
ᾶς, πάντας ἠλευθέρωσας, παραβά-
σεως ὡς εὐσπλαγγνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη,
ἐν Βηθλεὲμ τῇ Πόλει, γεννηθέν-
τος σου ἀναρχε Λόγε· Ποιμένες
γὰρ, μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι,
ὡς Δεσπότη προσεκόμεζιν.

Θἄστῆρ τὸν τῆς δικαιοσύνης,
καταμηνύει Μάγοις, ἀποβῆχως

Πολύων

Ἥλιον τεχθέντα· οὐ τὰ σεπτὰ, νῦν προεορτάσωμεν, ἀγαλλόμενοι Γενέθλια·

Κοντάκιον Προπόρτιον, ἤχος β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Ἐν τῇ Βηθλεέμ, ὄρωντες σπαργανώμενοι, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν, κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ἄσματα, τῇ Ἑκούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν· μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι πεντακόσιοι ἄνδρες, καὶ ἑκατὸν τριάκοντα γυναῖκες αἱ διὰ τῆς ἁγίας Ἰουλιανῆς ἀθλήσασαι, ζῆρι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεμιστοκλῆς, ὁ εἰς τὰ Μύρα χρηματίας κομῆν προβάτων, ζῆρι τελειοῦται, ἐν ἔτει 250.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβείαις.

Ἦδὴ Ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Πῶς σε Σπῆλαιον χωρήσει, ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς, τεχθῆναι ἀχωρήτε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος, τροφία πάντων εὐσπλαγγῆ, Ἰησοῦ χρηματίζοντα;

Ῥήμασιν ἀκολουθοῦντες, τοῦ Μάντεως Βαλαάμ, Μάγοι ἐπισπεύδουσι, Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις, ἐπεγνωκότες τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειροῦσα τῶν ἀνθρώπων, φύσις πάσης ἀρετῆς, ἀγάλλου καὶ γόρευε· ἦκε γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου, σαρκὶ τεχθῆναι, ὅπως δείξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Ἦδὴ Η'. Ἀνθρωπῶτα τοῦ παντός.

Τὸν πολλαῖς με Χριστέ παρβαίτεσι, τῶν ληστῶν χρηματί-

σαντα σπῆλαιον, δι' εὐσπλαγγίαν ἄφατον, διασώζων τεχθῆναι, ἐν τῷ Σπηλαίῳ, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆ· κατηξίωσας.

Υπογράφων τελείαν μοι ἄφесιν, ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι, ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, σὺν τοῖς δούλοις ὑμῶν σου τῆς εὐσπλαγγίης, τὸ ἀμέτρητον ἔλεος Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότης Παλάτιον, πῶς ὑπήλθες σμικρότατον σπῆλαιον, τὸν Βασιλέα Κύριον δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἀποκυῆσαι, Παναγία Παρθένε Θεόνημπε.

Ἦδὴ Θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοί, σκιρτήσωμεν, καὶ συμφώνως ἀλαλάζωμεν ἦκει ἢ πάντων σωτηρία, ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος, καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια, εὐσεβοφρόνως εορτάζοντας.

Ψαλτήριον ἁγίε Δαβὶδ ἀνάλαβε, καὶ κίθάρην καὶ μελωδῆσον· Τοῦ Ἐσραβᾶ οἶκος εὐφραίνου· Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστροῦ ὄν ἐγέννησεν, ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτικτεται ἐκ τῆς Παρθένου σωματούμενος.

Ω· ὄμβρος, ὡς μέγας ὕψος ἐν Μήτρᾳ σου, ὁ Δεσπότης καταβέβηκε· καὶ αὐγμηρία ἀθείας, τὴν γῆν κεχερωσμένην κατήρδευσε, καὶ πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, Θεογεννητορ Μητροπάρθενε.

Ἐξαποσιλάριον τῆς ἁγίας.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Τὸν νυμφῶνά σου Λόγε, ἡ Μάρτυς ἐπιποθοῦσα, βασάνων ἅπασαν πείραν, στερεῶς ὑπέστη ῥοπή σου.

Ἦς προσβείαις ὁ Θεός, δέομαί

σου, τὴν ψυχὴν μου οἰκτείρησον.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, εὐτρέπισσον τὰς εἰσόδους· ἐν σοὶ γὰρ ἡ Παρθένος, καὶ Θεοτόκος ἔκει νῦν, ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, ὡς βροτὸν, τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἱστῶμεν σίχ. δ'. καὶ ψάλλ. σιχηρά προσόμοια, ἦχος κλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί·

Η δημιουργὸς νῦν προέρχεται Σοφία· αἱ προφητικά, διανίσχουσι νεφέλαι· ἡ χάρις αἰθριάζει· ἡ ἀλήθεια ἐλαμφε· παύεται ἀνίγματα σκιώδη· ἡ τῆς Ἐδέμ ἠνοίγη πόλη· Ἀδὰμ χόρευε· ὁ πλαστοουργὸς Θεὸς ἡμῶν, ἐκὼν πεπλαστούργηται.

Θεοπίσματα πληρῶν Προφητῶν καὶ τὰς δράσεις, τίχεται σαρκί, καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, καὶ φάνη τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. Τοῦτο συγκατάβασις ἡ ἄκρα! τοῦτο ἡ φρικτὴ οἰκονομία! δι' ἣν ψάλλομεν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ἰνα τῆς φθορᾶς, τὸν ἴδον ἀποκαίρῃς, καὶ τὴν ἀρχικὴν, ἀναπλάσῃς μοι εἰκόνα, σαρκουσαι καὶ θηλάζεις, καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι, πάντα περιάγων ἐνελίση τερατουργεῖ ἡμῶν σε Λόγε, βουλής Ἀγγελε, τῆς πατρικῆς, δι' ἧς ἐγὼ, ἀπαθανατίζομαι.

Κολπῶν Πατρικῶν, οὐκ ἐκστάς βροτὸς ὠράτης· καὶ Παρθενικαῖς, ἐποχοῦμενος ὠλέαις, τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος, δι' ἄερος ἐκάλεσας, ἀνακτα Θεόν σε προσκυνούντας· πνεύματι χειλέων ἀσεβούν-

τας, ἐθνῶν ἄρχοντας, δε ἀνελεῖς καὶ ποιμανεῖς, λαὸν περιούσιον.

Δόξα, ὁμοιον.

Λόγος ὁ Πατρί, ὁμοουσιος ὑπάρχων, ἐκ παρθενικῶν, φυραθεὶς ἀγνῶν αἱμάτων, καὶ πλάττεται καὶ αὖξει, χρονικῶ διαστήματι, αὐθίς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ· ἐκπληθεῖς! ἄλλ' Ἀγγελοὶ κροτοῦσι, βροτοὶ μέλπουσιν· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Μάντεως χρησμῶ, Βαλαάμ ἀποπληροῦνται· οἱ γὰρ Περσικαῖς, τερατείαις κεχρηστές, ἀστέρος ἀσυνήθους, τῇ ἐλλάμψει τὸν ἀδυτον, Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, Θεὸν ἀνακτα, καὶ θελοῦσιν νεκρὸν, τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν στίχον σιχηρά προσόμοια,

ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐρραβῆ.

Προλάμπει ὁ ἀστὴρ, ἦδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων, οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, προσφθάσαι εὐτρέπισθητε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἦξει.

Ἰνα τῶν Προφητῶν, πληρωσῇ τὰς προρρήσεις, ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται, καὶ τὴν Ἐδέμ ἀνοίγει, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὁ Κύριος.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Μύρισον Βηθλεὲμ, τὴν Φάτνην τὴν ἁγίαν· ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης, προσεραπτοὶ ἄκτινας, τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, συμφώνως τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν,

ὕμνησωμεν ἀπαύτως, εἴη ἡς Χριστός τιχεται.

καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπόδοσις.

22 Δεκεμβρίου τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίδος. Ἐσπερας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθμεν στίχους 9. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προθύμια Προεόρτια, ἤχος κλ. β΄.

Ὁ ἅγιος Ἰλλιος, Παρθενικῶν

ἐκ λαγόνων, ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑψηλίον καθαροῖς ὄμμασι, καὶ ἀγνάξις πράξειν, ὑπαντῆσαι πούτω σπεύσωμεν καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἐτοιμασώμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἰδαί, ξένον τοκετῶ ὡς γυδοχθῆεν ὅπως ἐναυθόντας ἡμᾶς τῆς ἐν Ἰβέρῃ διαγραφῆς, ἐπαναγάγῃ ὡς εὐσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τιχτομενος.

Ὁ νότιος ἐρχόμενος, χερουβικῆς Θεός Λόγος, σαρκὶ καὶ ὑποστασίν, ἐνωεῖς πανήμερον μήτραν ὄκησε, καὶ βροτός γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἐρχεται, τοῦ Ἰουδα ἀποτικτεσθαι. Σπῆλαιον ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγατον παλάτιον Πάτριη δὲ ὡς θρόνος, τυμίμορφος, ἐν ἧ ὡσπερ βρέφος, Παρθένος Μαρίας ἀνακλιεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς γυδοχθῆεν.

Διόγων ἐν φάτη σε, ἀνακλιεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγος ἀναρχος, ἀρχὴν ἐσδεξάμενον ὑπὲρ ἔνοικον. τὴν ἐμὴν λύσαι γὰρ, ἀλγυρίαν ἐρχῆν, ἣν ὑπέστην φρόνως πρὸς ἀπαρμανθῆσθαι. ὅπως

διαφρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλεάνθρωπε· ὄθεν σε δοξάζω, ὑμῶν καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

Ἔτερα στιχηρὰ, προσ. τῆς ἁγίας, ἤχος ἀ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁ περικαλλέστα τα ἅ, Μάρτυρες προτερήματα, ὡς εὐκλειεῖς οἱ ἀγῶνές σου, ὡς περιδότης, ἡ ὁμολογία, ὡς πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἀπειρα τὰ θεῖα τεράστια, δι' ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναυθόντα, τοῖς σπυτοῖς σου μέλει.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν σεμνῆ, τῶν ἀθλούντων ἐσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι. Ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνευς σφοδρότατους· καὶ νῦν θεῖα χάριτι, κομίζεις πάντα πόνον πανεύφημη, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ προτερήματα.

Ἡστράφας φαιδρότερον σαρῶς, τοῦ ἡλίου ἐνόθε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα, καὶ ταῖς ἀκτίαι σου, τῶν πολλῶν λαυμάτων, πάντων τὰ νόηματα, φωτίζεις τὸν πιστῶς προσιόντων σου, τῇ θεῖα λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα νάματα, Ἀναστασία Μάρτυς μεγαλώνυμη.

Δόξα, τῆς ἁγίας ἤχος β΄.

Τῆς ἀναστάσεως εἰληφας τὸ δώρημα, Ἀναστασία Πανεύφημη, ἀλγηροοῦσα ἐν τῷ σταδίῳ. Δαιμόνων γὰρ ἐξηράνισας πληθύν, καὶ πόντω παρδῶκας ἀλλοφῶρα, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος πλ. β'. Βόωντος.

Ανύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἤ-
χαις· τίς ὁ τέκνον σε, τίς καὶ ἡ
Μήτηρ σου· πῶς τὸν χριστὴν φέ-
ρεις ἐν ἀγκάλαις· πῶς οὐκ ἐρθά-
ρης τὴν νηδὺν· μεγάλων χαρι-
μάτων ἐπὶ σοί, φοικτῶν μυτηρίων
ἐπὶ γῆς τελουμένων, θρώμεν Πα-
ναγία, καὶ προευτρεπίσσομεν ἐπά-
ξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπῆ-
λαιον· καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, πα-
ρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ
προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς
γῆς, εἰς δυτικὰς θεάσασθαι, τὴν
Σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος
γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια
Προεόρτια. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐραβᾶ.

Προλάμπει ὁ Ἀστήρ, φύλλα 329.

Δόξα τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Τοῦ Σπουδίτου.

Τῆς ζωηφόρου ἀναστάσεως
Χριστοῦ, ἐπισημῶς γενομένη σε-
μνῆ, πολιτεία τῆ κλήσει προεόρ-
τως ἐξηκολούθησας· καὶ τὴν φύ-
σιν νευρώσασα, ἀβρηνωθεῖσά τε τῷ
φρονήματι, ἀλουργίδα ἐξύρνας,
τῆ πορφυρίδι τῶν αἰμάτων σου·
καὶ βασιλικὸν ὡσπερ σκῆπτρον,
τὸν σταυρὸν κατέχουσα, τῷ Θεῷ
καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀνα-
στασία παμμακάριστε. Αὐτὸν ἐκέ-
τευσεν, καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι, τῆς
θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον ὁ αὐτός.

Ηταῖα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑ-
πόδεξαι· προφήτευσον τῇ Κόρῃ
Μαριὰμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ
μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς

Θεότητος· Βηθλεὲμ εὐτρεπίσου·
άνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι
πορεύεσθε, Ἴδεν τὴν Σωτηρίαν ἐν
Φάτνῃ σπαργανούμενον, ὃν ἀτήρ
ἐκμήνυσεν, ἐπίτω τοῦ Σπηλαίου,
ζωοδότῃν Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ
γένος ἡμῶν.

Ἀπαλυτικόν. Ἐτοιμάζων Βηθλεὲμ.

Δόξα, τῆς Ἀγίας. Ἡ ἀμνάς σου.

Καὶ νῦν, Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ.

Ἐν τοῖς ἀποδείκτοις ψάλλομεν τὸ
Τριώδιον. Οἷ ἡ ἀροστῆς.

Τετραδὶ ψαλῶ.

Ὦδὴ Γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ῆς πίστεως, ἐν πέτρα με σε-
ρεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου
ἐπ' ἐχθρούς μου· ὑψοράνθη γὰρ
τὸ πνευμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος· πλὴν
σου Κύριε.»

Εἰ κενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡ-
ρώδου, καὶ γνώμῃ συνηροῖζεται
μικρόν τι, τιχτόμενον τὸν Κύριον
ἀποκτείνει· ὡ πάντες ψάλλομεν·
Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δι-
κχιος, πλὴν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡ-
ρώδου, σκέπτεται θεομάχου ψυ-
χῆς ὑπάρχον, νηπίοις τὸν Δεσπό-
την συναποκτείνει Χριστόν, ὡ
ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
οὐκ ἔστι δίκχιος πλὴν σου Κύριε.

Ὦδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ρ**ῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερι-
σχυσεν, ἐπταπλασίω· κάμινος, ἐ-
ξεκικήθη ποτὲ, ἐν ἧ Παῖδες οὐκ ἐ-
φλέχθησαν, Βιβαίως πατήσαντες
δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου, τὸν Κύριον ἠνεῖτε,
καὶ

καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Αποκενοῦντες, ὡς μύρα τὰ δάκρυα, τῷ δι' ἡμᾶς Χριστῷ τιχτομένῳ σαρκί, σαρκὸς τὰς κηλίδας καθαρῶσμεν, τῷ ἀγράφῳ καθάρως προσιόντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυον οἴκτου, τὰ δάκρυα φύγωμεν, ἀμαρτωλοὶ κολάσεως, τῆς μελλούσης φρικτῆς, Χριστοῦ τῶν ἰγῶν ἐπλαβοίμενοι, τειχόμενοι ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Γερουργεῖσθαι, τὸ λύτρον γινώσκοντες, ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγγων τε, καὶ δακρῶν πηγῆς Χριστοῦ, διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθέντες πιστοὶ προσελθόμεν, σαρκί τιχτομένῳ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰμός.

Ψυχὰς χιθραῖς, καὶ ἀδρύπῳτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγον Μήτηρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἔξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι· φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αγνώμων μηδεὶς, μὴ πονηρὸς ζηλότυπος, ἔστω τῶν φερόντων νῦν, δῶρα Θεῷ δεκτά, ἀντὶ σμύρ-

νης καὶ χρυσοῦ καὶ λιθάνου, ἀρετῶν τὸν σμυρτισμὸν, ψαλλόντων τε Χριστῷ τιχτομένων· φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δέγει πορευθεὶς Ἡρώδης Μαγχοῖς ἐμφροσιν· Ἄπιτε ζητήσατε, τὸν γεννηθέντα νῦν Βασιλεῖα, καὶ εὐρόντες μηνύσατέ μοι μελετήσας ὁ δεινὸς, τὸν φόνον μαιφάνω καρδία. Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σπρωτικῆς μαιφρονίας τόλμημα! λήθησ' ὅθεν ἔτοχεσ' ὅτι Θεὸν οὐδεὶς, ὑποχείριον, ἀναίρει λαμβάνων· ὑπερέσας γὰρ θυμῷ, ὡμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρώδη. Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαθε.

Ενθέως εὐφραίνεται, ἡ κτίσις σήμερον· Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱός, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τῶν ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίων, λύων καὶ τὴν κατάραν, τῆς προμήτορος Εὐκς· διὸ ὡς ἐσεργετῆ ἡμῶν, ἅσμα προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσαν, τὸν προαιώνιον Λόγον, Ἰωσήφ ὁ δίκαιος, ὕμνολογῶν ἀνεβόα· Βλέπω σε γεγεννημένην Ναὸν Κυρίου, φέρουσαν τὸν πάντας σῶσαι βροτοὺς ἐλθόντα· καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνούντας

μνούνας, δι' οἶκτον θείου ναούσ
δεικνύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν. καὶ ὁ Προεόρτιος Κανών.

Τῆ μακρὰ πέμπτη μακρὸν ὕμνον ἐξῆδω.

Ῥθὴ Α. ἤχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«Τμηθεῖση τμήται, πόντος Ἐ-
ρυθρός κυματοτρόφος δὲ ξηραίνε-
ται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ, ἀόπλοις
γεγονώς βατός, καὶ πανοπίτιαις
τάφος· ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλ-
πετο· Ἐνδόξως δεδοξασται, Χρι-
στός ὁ Θεὸς ἡμῶν.»

Η πανταίτια, καὶ παρεκτικὴ ζω-
ῆς, ἡ ἀπερος σοφία τοῦ Θεοῦ, ὡ-
κοδόμησε τὸν οἶκον ἐκυτῆς, ἀ-
γνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· να-
ὸν γὰρ σωματικὸν περιθήμενος,
ἐνδόξως δεδοξασται, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγούσα, Μάγους συγ-
καλεῖ, τὴν ἀπαρχὴν Θεοῦ Σοφία
τῶν Ἐθνῶν, τοὺς ἀλόγους ποῖν
τραφῆναι μυστικῶς, ἀλόγων ἐπὶ
φάνης τραπέζης, κεκμένης τῆς
μυστικῆς, πρὸς ἣν σπεύδουσι, σὺν
δώροις δεύοντες, ἀττέροις προ-
λάμποντος.

Ακουτισθῶμεν, νῦν Προφητι-
κῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύμα-
τος φωνῶν· ἡ Παρένιος γὰρ λα-
βοῦσα ἐν γαστρὶ, ἐπιέγεται τεκεῖν
τὸν πρόντα· ὃν Μάγοις μὲν οὐ-
ρανὸς καλυπέδειξε, Ποιμέσι δὲ
Ἄγγελοι, ὡς βρέφος φαινόμενον.

Ῥθὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτί-
στης Θεός, τὸ χριστὸν ὁ ἀπαθῆς
πτωχεύσας, ἐκυτῶ ἤνωσε· καὶ ὡς
βρέφος φερόμενος σαρκί, ἐν Φάτ-

νη πενήχρᾳ προσκυνεῖται, Φάγετε
βοῶν τὸ σῶμά μου, καὶ πίστιι ες-
ρεωθήσεσθε.»

Ρύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν,
ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χρι-
στὸν θρασύνεται, ὁ Ἡρώδης τοῦ
κτεῖναι πρὸ καιροῦ, μανίαις πρὸ
τῆς μανίας Πιλάτου· ὅθεν φονικῆ
ὠμότητι, τῶν βρεφῶν στίφη κα-
τέσφαξεν.

Αφρων ἀνὴρ, ἐφη οὐκ ἔστι Θε-
ός· ὁς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης,
Χριστοκτονίαν νοοεῖ· τοῦ σκοποῦ
δὲ τῆς τόλμης, ἐκπισῶν, πρὸς
φόνον Βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον
ἐαυτὸν ἐξώπλισε, καὶ γῆν ἐμί-
ανεν αἵματι.

Κάθισμα Προεόρτιον, ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ
τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ
πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως
ἀπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μά-
γοι δωροφερῶντες τὰς ἀρετάς,
καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα
καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεοπαίδος,
ἐν Βηθλεὲμ ἀνευ σποράς, τιχο-
μένῳ Θεῷ ἡμῶν· ὃν δοξάζει τὰ
σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ῥθὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ
μυτηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χρι-
στὲ προαναφῶναι σοι· Ἔθου κρα-
τατῶν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰ-
κτίρμον· τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γὰρ
ἀγαθὴ, ἑλασμὸν εἰς τὸν κόσμον
ἀπέστειλας.

Επὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, καὶ
ὡσπερ σταγῶν ἐπὶ τὴν γῆν, τὴν
ὡσπερ

ἐπετεκοῦσαν Κύριε, ἐρχῆ συμπα-
θῶς τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς συνα-
ναστραφῆναι· τὸν Μονογενῆ καὶ
γὰρ σε ἱλασμόν, ὁ Πιτῆρ εἰς τὸν
κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων βροτείαις, Χρι-
στὲ σαρκός, Ἄβραάμ ἐκ σπέρμα-
τος, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, ἐρ-
χῆ παρασχεῖν, καὶ σῶσαι τὴν εἰ-
κόνα καὶ ἀρρατίσαι· τὸν Μονο-
γενῆ καὶ γὰρ σε ἱλασμόν, ὁ Πι-
τῆρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Ἡμεῖς κρινὸν ὅπερ πάλα, πι-
εῖν Δαβὶδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν
τῷ Σηπτακῷ πρόσκι, βλίσαι Βηθ-
λεὲμ, καὶ παῖσι προσγενόμενον
ἅπαν οἶψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ
τε καὶ Δαβὶδ, ἐξ ᾧ τὸ κατὰ σάρ-
κα γεννᾶται Χριστός.

Ἡμεῖς κρινὸν ὅπερ πάλα, πι-
εῖν Δαβὶδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν
τῷ Σηπτακῷ πρόσκι, βλίσαι Βηθ-
λεὲμ, καὶ παῖσι προσγενόμενον
ἅπαν οἶψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ
τε καὶ Δαβὶδ, ἐξ ᾧ τὸ κατὰ σάρ-
κα γεννᾶται Χριστός.

Ἡ τὸ ἀσχετὸν κρατοῦται, καὶ
ὑπερφῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύτ-
σους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσις ἀ-
ναχαϊτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὡς ὑπε-
τός ἐν πόκῳ καταβάσα μήτραν
Παρθένου ὄκησε.

Μιθῆταις Μάντρω; Μάγους,
Βηλαὰμ καλεῖ πρός γινώσιν ἀστέ-
ρι Χριστός· ὁ νερέλαις δὲ τὸν πό-
λον περιβάλλων σπικραίνου; πλέ-
κεται· καὶ Φίτην κείτη, ὃν τρέ-
ματὰ Χερουβὶμ· Σηπτακῷ χωρεῖ-
ται δὲ, ὁ πληρῶν τὰ πᾶσι.

Ἡμεῖς κρινὸν ὅπερ πάλα, πι-
εῖν Δαβὶδ διψῶν ἐπεθύμησεν, ἐν
τῷ Σηπτακῷ πρόσκι, βλίσαι Βηθ-
λεὲμ, καὶ παῖσι προσγενόμενον
ἅπαν οἶψος, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ
τε καὶ Δαβὶδ, ἐξ ᾧ τὸ κατὰ σάρ-
κα γεννᾶται Χριστός.

των ἐκίλωσέ με, καὶ τὸν κλύδα-
να μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς, τῷ
Δεσπότῃ βῶσσι· Ἐκ φθορᾶς με
ἀνάγαγε. »

Κύριόν σε γινόντες, οἱ οὐρανοὶ
διηγούνται τὴν σὴν, Σῶτερ δόξαν
δι' ἀστέρους Μάγους, ἔνν μετὰ δώ-
ρων κλυθόντες πρὸς γινώσιν σου,
καὶ θεῶν προσκόνησιν.

Ρῦπον τις προστρέψας ἀπορ-
ούρησῃτω, καὶ οὕτω Χριστῷ, κα-
θαρός τῷ καθαρῷ ψαυέτω, βρέφος
ἐν Φίτην κειμένῳ, τὰ πάθη καρ-
δίῳ ἐκκαθαίροντι.

Κοντάκιον τῆς ἁγίας Ἰγος β΄.

Τὰ ἄνω ζήτων.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψε-
σιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν σὸν να-
ὸν προστρέγοντες λαμβάνουσι, τὰ
σεπτὰ ἰάματα, τῆς ἐν σοὶ οἰκού-
σης θεῆς χάριτος. Ἀναστασία
σὺ γὰρ αἶψι τῷ κόσμῳ πηγάζεις
τὰ ἰάματα.

Τὸ αὐτῷ μὲν κβ΄. μνήμη τῆς ἁ-
γίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς
Φαρυμακολυτρίαις.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυρ Χρυ-
σοστόμος ὁ Ρωμαῖος, ἐξίρη τελειοῦται
εἰς τὴν Νικομήδειαν.

Ἡ ἁγία Μάρτυρ Θεοδοτὴ καὶ τὰ τρία
αὐτῆς τέκνα ἀπὸ τῆς Νικαίας τῆς Βι-
θυνίας, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυρ Ζωῖλος βασιανθεῖς
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσεβίαις.

Ἡμεῖς κρινὸν ὅπερ πάλα, πι-

Οἱ Παῖδες ἐν Βηθουλῶν, χαμί-
μου φλόγα οὐκ ἐπυξάν· ἀλλ' ἐν
μέσῳ φλογός ἐμβληθέντες, δροσι-
ζόμενοι ἐψάλλον· Εὐλογητός εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. »

Νεῦστα-

Νευστάτων κάραν Ἠρώδης, κακά προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν θανάτωσαι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστόν, τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡμῶν Χριστοῦ ὄσασι φίλοι, συμφυγαθεύθητε φεύγοντι, εἰς Αἴγυπτον τοῦτω, καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, θεωρητικῶς καλέσαντες, καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' ὅς τις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ' ἐμοῦ πράττει Χριστός· φησιν· ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζονται εἶκοι· διὸ τὴν τούτου φριζώμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάβασι.

Ἰδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ν**όμων πατέρων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλωνίᾳ νέσι προκινευσθέντες, βασιλεύοντες κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου καὶ συνημμένοι, ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνεμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὕμνετε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

¶ **Οἱ** δαιτυμόνες οἱ θεοφρονεῖς, ἐν Βηθλεὲμ τῷ ναὶ προπορευόμενοι, σὺν Ἀγγέλοις κατοπτεῦσώμενοι, καὶ Ποιήσι τὸ θαῶμα, τῷ ἐν ὑψίστοις, δοξάν ἀναμελποντες Θεῷ εὐδοκίαν βραβεύοντι, βροτοὶς καὶ τὴν εἰρήνην· Τὸν Κύριον ὕμνετε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

¶ **Ν**όμου φίλιας ἀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώμην ἀναλαβώμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, καὶ τὸ ἐν συμφρονούντες· ὁ γὰρ εἰρήνης πρῶταντις, πρεσβυτέρως Χριστός,

εἰρηνεύσαι τὰ σύμπαντα, καὶ σώσαι τοὺς βεῶντας· Τὸν Κύριον ὕμνετε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

¶ **Ἐ**δεξιόδοτο τὸν νικητόμενον Χριστόν, δολίοις λόγοις Ἠρώδης ἀνομιος, καὶ τοῖς Μάγοις προσεπέσκηπτεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσω· ἀλλ' οὐκ ἤθετο διακίνει, λανθάνοντα Θεόν· οὐ τὰ βεῶρη κατώκτερε, καὶ βοᾶν οὐ συνήκε· Τὸν Κύριον ὕμνετε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

¶ **Ἐ**νίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενήρω Σηλαίῳ, ταῖς ὑψηλαῖς βρασί, πιστοὶ δευτε ἀπολαύσωμεν, σεταρικωμένου Λόγον, ἀποράττως μαθόντες· ὃν μεγαλύνομεν.

¶ **Ἀ**πιτε τοῖς ἀρχαίοις, Ἠρώδης ἔσθ' τῶν Μάγων, ζητήσατε τὸν παιδα· ἐπὰν δευρητε, τοῦτον τάχος μνησάτε μοι· τὸν δόλον ἐν καρδίᾳ τεκταίνων· ἀλλ' ἤλυθη ὁ πλάνος, διὰ κενῆς ἀνομιᾶν.

¶ **Δ**ημιουργος γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς προ αἰῶνων, γεννάται ἐκ Παρθένου, Σοφία περικώς, Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δυναμὶς διπλοῦν εἶνα διὸ εἶδατες, τὸν Θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύνομεν.

¶ **Ὡ**s ἀνθρώπος ἐφάνης, οὐσίᾳ αὐ φαντασίᾳ, οὕτω Θεός τῷ πρόπῳ, τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις Σωτῆρ ἦν περ προσείλησας· διὸ τὴν ἐκ Παρθένου, σοῦ ἱεῖαν ἐνδομίαν, τιμώντες σὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξοποσταλέμενος τῆς Ἀσίας

Γοῖς

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Παρβενομάρτυς ἐνόθεε, ἀλλοφώρων τὸ κλέος, Ἀναστασία πάνσοφε, δυσωπόουσα μὴ παύση, τὸν ἐκ Παρθένου νῦν Κόρη, τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου, τεχθῆναι προερχόμενον, ἐν Σηλαιῶν καὶ Φάτνη, ἁμαρτιῶν, δοῦναι λύσιν πᾶσι τοῖς ἐκταλοῦσι τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ τιμᾶσι σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν, τοῦ Χριστοῦ προκηρύττει, ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, Μάρτυς Ἀναστασία, ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, Μάγους μὲν ἐκ Περσίδος, σὺν δώροις· τοὺς Ποιμένας δὲ, μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον· σὺ γὰρ σαυτήν, ὡς Χρυσὸν καὶ Λίθον καὶ ὡς Σμύρναν, προσῆσας τῷ Δεσπότη σου, ἐναθλοῦσα θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος κλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν αἱ παλαιαί, διαλύονται ἐμφάσεις· ἔσχεν ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος γὰρ καὶ λίθος, ἐξ ὄρους ἀπετμήθη, καὶ ἡ ῥάβδος ἐβλάστησεν, ἡ τοῦ Ἰεσοαὶ καὶ ὄροςος ἄρτι, ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῆ ἐβρύη· λαοὶ κρᾶζωμεν· Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ξένου τοκετοῦ, ξένα πράγματα ὁράται! πῶς ὁ τῷ Πατρὶ, ἐν ὑψίστοις συνεδρεῖων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; πῶς ὁ ἀναρῆς ἐν τοῖς σπαργάνοις; πῶς ὁ πανταχῶς ἐν τῷ σηλαιῶν; λαοὶ κρᾶζωμεν· Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ο τερατουργῶν, καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστιζῶν, ὕων τε λαῶν, τῶ ἀγνώμονι τῷ Μάννα, σαρκουῖται καὶ θηλάζει· καὶ παιδίον ὄρωμενος, φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρώδη, ὡς ἐπὶ νεφέλῃ τῇ Παρθένῳ, Μητρὶ ὀχοῦμενος, ὡς Ἡσαίας προσορᾷ, ὁ θεοπτικώτατος.

Παἰδίον ὁ πρῶν, Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων, τίκεται ἐκὼν, καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη· Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· γινώτε καὶ ἤττασθε· μετ' ἡμῶν γάρ, ὅς λεπτυνεὶ καὶ ἐκλιμῆσει, ἐκ γῆς ἅπασαν, καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν, αὐτῷ μὴ ὑπέκουσαν.

Δόξα, ὅμοιον.

Ράβδῳ σιδηρᾷ, ποιμανθήσῃ Ἰουδαίε, οἷα ἀπειθή, καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· Υἱὸς γὰρ γεννηθέντι, ὁ Πατὴρ κληρὸν δίδωσιν, Ἔθνη καὶ κατασχεῖν γῆν πᾶσαν· σὲ δὲ ἀπωθεῖται μαιφόνε· βοᾶν οὐ πείθῃ γάρ· Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σκίρτησον Δαβὶδ· ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· χαίροις Ἰεσοαί· ἐξανθεὶ γάρ σου ἡ ῥίζα· ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα, προελεύσεται Κύριος· κατὰ Βαλαάμ, ἴδετε Ἔθνη· κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαίαν, ἰδοὺ τέξεται, παιδίον τὸν Ἐμμανουὴλ, Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Ἀκόσμητα στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ε'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πάντων τῶν Προφητῶν φύλλα 321.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, Ἦχος κλ. α'. Βίζαντος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον, τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,

τῆ τῆς πανευφύμου καὶ Μάρτυρος ἑορτῆ, συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας ἰδοῦ ἡ Παρθένος, ἐν Βηθλεὲμ ἐπιέγεται, βρέφος σπαργανούμενον, ἀνακλίνει ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας, καὶ σώζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄφει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε, τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι, μολούσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαίρε κεχαριτωμένη, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

23 Δεκεμβρίου τῶν ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ μαρτυρησάντων.

Ἐσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραθα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχῆρά Προεόρτια προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεὶς.

Τὸς Ἡσαίου φωνῆ ἀποπληροῦται ἰδοῦ ἡ Παρθένος γὰρ τὸν ἀπερίληπτον, περιγραφόμενον σώματι, ἐν μήτρᾳ φερεῖ, καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπιέγεται. Θεοδεκτον Σπῆλαιον προευνρεπίσθητι ἡ Βηθλεεμ ἐτοιμάσθητι· ὁ Βασιλεὺς γὰρ, σε ἡρετίσατο εἰς κατοικίῃσιν. Δέχου ἡ Φάτνῃ σπαργανούμενον, βρέφος Χριστόν λύειν μέλλοντα, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνθρώπων ἀγαθότητι.

Η φωτεινὴ τε καὶ ἐμφυγος νε-

φελῆ, τὸν ὄμβρον βαστάζουσα τὸν ἐπουράνιον, τοῦτον ἐν γῆ νῦν προέρχεται, ἐναποστάζει, ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. Τὸ ἔαρ τῆς χάριτος, ἡ νοητὴ γελιδῶν, ἐνδόν ἐν σπλάγχθοις κατέχουσα, ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐναποτίκτει, χειμῶνα ἄθειον, διακτεοάζον. Τὸ Παλάτιον, τὸ καθαρὸν καὶ ἀμίαντον, Βασιλεῖα Σπηλαίῳ, ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφῃς τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης, πταισμάτων χειρογράφον, σχίσαι βουλόμενος, καὶ ἀπογράφασθαι ἀπαντας, ἐν βιβλίω ζώντων, θανατωθέντας κλοπῆ τοῦ ὄψεως. Παρθένος δὲ φερεῖ σε, τὸν πάντα φέροντα, σάρκα θνητὴν περικείμενον, καὶ καταλύειν, σμικρῶ Σπῆλαιῳ ἐπευδοχῆσαντα· ὃν γεννηθέντα, τάξεις ἀνωθεν, Ἀγγελικαὶ καὶ ἀνυμνήσουσι, μετὰ θείων Ποιμένων, ἐκπληττόμενοι τὸ κράτος σου.

Ἐπειρα προσόμ. τῶν ἁγίων ἤχ. ὁ αὐτός. Ὡς γεννοῖον ἐν Μάρτυρι.

Η δεκάς ἡ θεόλεκτος, καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρρος, ἡ ταῖς θείαις λάμψεσι καταυγάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι, οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροὶ, οἱ τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, ταῖς λαμπρότησι, τῶν μεγίστων ἀγῶνων ἐγκωμίοις, ἱεροῖς μεγαλοφῶνας, ἀνευφημισθῶσαν σήμερον.

Εὐφρημισθῶ Θεόδουλος, Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος, Βασιλείδης Εὐπορος, Ἀγαθόπους τε, καὶ Σατουρνίνος, Γελάσιος, καὶ θεῖος Εὐάρεστος, μεθ' ὧν Εὐνικιανός, νῦν

τιμάσθωσαν ἄσκησιν, οἱ Πανεύ-
διοι, τῶν ἐν ἑλλάδι λιμένες, οἱ τὴν
πλάνην, στηλιτεύσαντες καὶ στέ-
φος, νικητικὸν κομιζόμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα,
Ἐκκλησίας εἰρέσματα, καὶ πιστῶν
ἀμάραντα ὠραίσματα, τοῦ Παρα-
δείσου ἡδύπνοα, τὰ ἄνθη τὰ τίμια,
τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστοῦ, καὶ τερ-
πνίστα σπάγια, ἀναθήματα, οὐ-
ρανοῦ ναοῦ τε τὴν δεκάδα, τῆς
Τριάδος τὴν ἁγίαν, τοὺς ἀβλοσφο-
ρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα, τῶν ἁγίων, ἤχος β'. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προορτάζει σήμερον,
τὰ γενέθλια Χριστοῦ, ἐν τῇ μνή-
μῃ τῶν Ἀβλοσφορῶν. Διὸ εὐχαῖς
αὐτῶν Κύριε, σώσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προορτίον, ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τὸ κατὰ
σάρκα πολίτευμα, φαιδρῶς εὐτρέ-
πισον τὸ θεῖον Σηλίταιον, ἐν ᾧ Χρι-
στὸς σαρκὶ τέκεται, ἐξ ἀπειράνδρου
ἁγίας Παρθένου, εἰς τὸ σῶσαι τὸ
γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια
Προορτία, ἤχος πλ. β'.

Τετήμερος ἀνέστη Χριστέ.

Ἡ ἀπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἰ-
κον ἐκυτῆς ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθέ-
νου, φκοδόμησε σφικτῶς, καὶ ἐρ-
χεται ἐν φάτνῃ, ἀλόγων καὶ Σηη-
λαίῳ, σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἐνοίαν.

Στιχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θεμάν ἤξει.

Θράθη τοῖς Προφῆταις Χρι-
στῆ, ὡς θέμις ἦν θεάσασθαι, σὲ
τὸν Κτίστην· ἐν ἐσχάτοις δὲ και-
ροῖς, τοῖς πᾶσιν ἐπαράνης, ἀνθρώ-
ποις ἐν τῇ πόλει, τῇ Βηθλεὲμ βρο-
τὸς γενόμενος.

Στιχ. Κύριε εἰσακήκα τὴν ἀσπὴν σου.

Διέδραμε μηνῶν ἀστῆρ, τὸν
Ἥλιον τῆς δόξης Χριστὸν, Ἀερο-
λόγους, ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ· καὶ
Ἄγγελοι Ποιμένας, νῦν εὐαγγε-
λιοῦνται· μεθ' ὧν σινδράμωμεν
θεόφρονες.

Δόξα, τῶν ἁγίων, ἤχος γ'.

Προορτίος σήμερον, ἡ τῶν
Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτῆ, τὴν Γε-
νέθλιον ἡμῖν, προὔπογράφουσα
ἡμέραν· τὸν ἐξ Ἥλιου Ἥλιον, τὸν
ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν ἐπιφανέν-
τα σαρκὶ ἀνακηρύττουσα. Δεκάς
Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ, στεφῆως ἀ-
βλησάτα, τοὺς στεφάνους τῆς νί-
κης ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο· πρὸς οὖς
βοήσωμεν· Χορὸς ἀγιόλεκτος, ἰ-
κετεύσατε Χριστὸν, Ἄγιοι Μάρ-
τυρες, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων,
τὴν πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Προορτίον ὁ αὐτὸς Ἀνατολίου.

Ἐὐτραπίζου Βηθλεὲμ, ἦνοικται
γὰρ ἡ Ἐδέμ· ἐτοιμάζου Ἐραβᾶ,
ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδάμ, καὶ ἡ
Ἐῶα σὺν αὐτῷ· ἡ καταρα γὰρ λέ-
λυται· ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήρ-
θησε· καὶ ψυχὰι τῶν Δικαίων ἐν-
τραπίζονται, ὡς προκὰ διωροσφι-
ας, ἀντὶ μέρου τὸν ὕμνον προσά-
γουσα, σωτηρίαν ψυχῆς, καὶ ἀ-
φρασίην κομιζόμεναι. Ἴδου γὰρ
ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος, προτρέπευ
ὕμνωδιαν πνευματικὴν ἐπιτελέσαι,
τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Κύριε
δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τὸ Προορτίον.

Δόξα, τῶν ἁγίων, ἤχος γ'.

Τῆν

Τὴν ώραύτητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν ἀνοή τὰ τίμιζα, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας· δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῶ οἱ μακάριοι, δύναμιν μυρίοπλον τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ καὶ τοὺς στεράνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτεροψυχοί.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῳδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Προσάββατόν τε.

Ῥῆθ' Ἐ. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἦρὸς σὲ ὀρθρίζω τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεκυτὸν τῆ πετόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου μορφήν, ἐκ Παρθένου φορέσαντα. Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παρασχου μοι φιλάνθρωπε. »

Ρυθθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οικονομίας, σῶμα καὶ ψυχὴν, Βηθλεέμ πρὸς τὴν Ἡβλιν ἀνέλθωμεν, τὸν Δεσπότην τιχτόμενον ὀψόμενοι.

Ορατε φίλοι, μάττην μὴ θροεῖσθε· ὁ γὰρ ἄρρων Ἡρώδης, θρασύνεται τὸν Κτίστην κτεῖναι τεχθέντα· ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν, ζῆ καὶ σώζει, τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ῥῆθ' Η'. Ὁ Εἰρμός.

« **Σ**τήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεοὶ παρεδειγμάτισαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουαττόμενος, Ἡρώδης θρασύνεται, βουλευεται κενὰ, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρα-

τοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας. »

Απὸ βλεφάρων βυθυρίας, ὑπνον πάντα πιστοὶ τινάξωμεν· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορῶμεν, πειρασμοὺς ἀποτρέποντες τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ, καὶ σὺν Ποιμέσι, θεαταὶ τῆς δόξης δειγθῶμεν, Χριστοῦ τεχθέντος· ὃν ὑμεῖς δοξάζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος ἐκ χειλέων, προΐεναι πιστοὶ καλύσωμεν, λόγους εὐφήμες μελετήσαντες. Χριστῷ δὲ προσάξωμεν, τῷ λύσαντι ἡμᾶς τῆς ἀλογίας, ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάττη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βῆλος σοφίας, καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίστου, τίς ἐρευνήσῃ βροτῶν; Θεοῦ κριμάτων τίς τὴν αὖψσον, σαφὸς καταλήψεται; δι' ὧν τοὺς οὐρανοὺς κλίνας, τοῖς βροτοῖς σαρκοκόρος συνανεστράφη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύειν σαρκικῶν παθῶν, καὶ κόσμου τερπνῶν σπουδάσωμεν· πνευματικῶν δὲ ἀντιστάμεθα, φροντίζων θεόφρονος, ἀξίους ἐαυτοῦ τῷ τιχτομένῳ, παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσπότη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆθ' Θ'. Τὴν τιμιώτερον τῶν Χερουβιμ.

Ολέθριον δόγμα τοῦ δυσμενοῦς, συντραπτομένου, τῇ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, Νηπιῶν ἀκάκων, ἀπειργάσατο φόνον· ἡμεῖς δὲ τὸν τεχθέντα, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμιμος

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν, καὶ θεσμοὺς τοὺς θεῖους ἀθετῶν Ἡρώδης δεινός, μητέρας ἀνόμως, ἠτέκνωσε καὶ Βρέφη, ἀνεῖλεν ἀναίτιως, διὰ τὴν πάντων ζώην.

Τοῖς ἔθνεσιν ἤνοικται τῆς Ἐδέμ, πύλη τικτομένου, ἐν Σηλαιῶ τοῦ Λυτρωτοῦ· πηγὴ τε διψῶσιν, ἀθανασίας βλύζει, ὁ Κύριος τῆς δόξης· ὃν μεγαλύνομεν.

Εκύκλουν ὡς Θρόνον χερουβικόν, Ἄγγελος τὴν φάτιν· τὸ γὰρ Σηλαῖον οὐρανόν, εἴρων κειμένου, ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότη, καὶ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐκραύγαζον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάσου τὰ πρὸς ὑπάντησιν, τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ Θεομήτορος· ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, ἐμβρυον φέρουσα, τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι αἰεὶ, Χριστόν, ὃν ἐν τῷ Σηλαιῶ, γεννήσει καὶ μετὰ τόκον, Παρθένος πάλιν ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Εκ τῆς Ηερσίδος Βασιλεῖς, Χρυσόν, Σμύρναν καὶ Λιβανόν, τῷ κυρθέντι Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ προσήξαν πάλαι· ἡμεῖς δὲ νῦν προσορτάζοντες αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοσφρόνως ἐκ ψυχῆς, Πίστιν, Ἐλπίδα, Ἀγάπην, προσφέρωμεν αὐτῷ, τὴν Παρθένον ὑμνούστας.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἔϊτα ὁ Ν'. Καὶ ὁ Προεόρτιος Κανὼν. Φύλλα 326.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ἐπεράνης σήμερον.

Εωσφόρος ἐλαμψεν, ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβαστὰ ἀλλήλις, προκαταυγάουσα ἡμῖν, τὸν ἐν Σηλαιῶ τικτόμενον, ὃν ἡ Παρθένος, ἀσπύρωσ ἐκύρσε.

Τῷ αὐτῷ μηνί κγ'. Μνήμη τῶν ἁγίων δεκά Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Παῦλος, Ἐπισκοπὸς Νεοκαισαρείας ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 305.

Ὁ ὁσιος Πατὴρ Νζοὺμ ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 842.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σχίνων ζῆσει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Σὺν Θεοδούλῳ στέφωμεν, Ζωτικόν, Ἀγαθόπου, καὶ Σατορονῖον Πόμπιον, ἅμα Εὐνικιανῷ, τὸν ἐνδοξον Βασιλεῖδην, Εὐπορόν τε τὸν θεῖον, καὶ τὸν κλεινόν Γελάσιον, καὶ Εὐάρεστον ὕμνοις, χαρμονικῶς, ταῖς προσβείαις τούτων, ὅπως βυσθῶμεν, παισιμάτων καὶ στεφθεῖημεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον ὕμνον.

Οἱ ἀρετὴν ἀπῆσαντες, καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη, ἐν ἐγκρατεῖα σπεύσαντες, ὡς περ τρίυλον δῶρον, μετὰ ποιμέναν καὶ Μάγῳν, πρᾶξιν ἐπαινουμένην, καὶ θεωρίαν εὐστοχον, νῦν προσάξωμεν πίστει, τῷ ἐν σαρκί, γεννηθῆναι ἴκοντι ἐκ Παρθένου, Θεῷ τῷ εὐδοκῆσαντι, τὴν ἡμῶν Σωτηρίαν.

Εἰς

Εἰς τοὺς αἰῶνας, στιχηρὰ προσόμοια,
ἤχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸ προορισθὲν, τῷ Πατρὶ πρὸ
τῶν αἰῶνων, καὶ προκηρυχθὲν,
τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων, Μυ-
στήριον ἐφάνη, καὶ Θεὸς ἐνηνθρώ-
πησε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς
Παρθένου· κτίζεται ὁ Ἀκτιστος
βουλήσει· ὡς γίνεται· ὁ Βασιλεὺς
τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Υμῶν σε Βασιλεῦ, τὸν σπαρ-
γάνοις εἰληθέντα· λύεις γὰρ σει-
ράς, τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων
καὶ δόξα ἀκηράτω, καὶ ἀφάρτω
τιμῆσας με, ὅλον τῷ Πατρὶ προ-
σφικεῖσθαι, δημιουργῶν καὶ ἀνα-
πλάττων· διὸ κράζομεν· Ὁ Βασι-
λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παρα-
γίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, προῖον καὶ
ἐκ Παρθένου, λάμπαν τοῖς ἐν γῆ,
δι' Ἀστέρος κατιδόντες, οἱ Ἀ-
στρολόγοι Μάγοι, Περσικὸν ἀπε-
τίθεντο, σκότος καὶ ἀστράφιν πᾶ-
σαν πλάνην, καὶ ἐν χάριτι τῷ γεν-
νηθέντι, Θεῷ ἐψάλλον· εὐλογημέ-
νος ὁ τεχνεὺς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Χλόην ἐμμανῶς, τῶν Νηπίων
ἐκθεοῖται, ὑπὸ τῶν σοφῶν, ἐμπαι-
χθεὶς Ἡρώδης Μάγων· καὶ χεῖρα
μιαροῦνον, κατὰ σοῦ αἶρειν ὡς-
το· ἀλλ' ἐπιδομεῖς τοῖς Αἰγυπτί-
οις, σκότος τὸ βαθύτατον διώκων·
μεθ' ὧν ψάλλομεν· Εὐλογημένος
ὁ τεχνεὺς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ἡμῖνον.

Ψάλλον ὁ καινός, Ἰσραὴλ τὸ
καινὸν ἄσμα, ἄζων τὴν ᾠδὴν, τὴν
οὐράνιον ἐκείνην εὐφράνθητι καὶ
τέρπου, καὶ ἀγάλλου καὶ γόρουσε·

ἀγε δὴ φαιδρῶς τὰς ἑορτάς σου·
ὁ ἐκ Θαυμάτων Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη·
αὐτὸς μέλλει δὲ, ἐν Ἰορδάνου ταῖς
βράσις, ὡς ἄνθρωπος λούσθαι.

Καὶ νῦν, ἴμοιον.

Ωφθη ἐπὶ γῆς, καὶ βροτοῖς
συνανεπάρας· Καίσαρος θεσμοῖς,
σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράψης· ἐ-
πλάσθης, οὐκ ἐτρέψης, ἀναλλοίω-
τος ἐμεινας, ὅλος ὢν Θεός, καὶ
ἐσαρκώθης. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ,
τιμῇ αἰνεσις, μεγαλοπρέπεια καὶ
νῦν, καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια
Προορτία.

Τοῦ ἱστικοῦ φωνὴ ἀποπληροῦται.

Φύλλα 337.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἤχος γ'.

Προορτίας σήμερον, ἢ τῶν Μαρτύρων
ἐπίσημη ἐορτὴ φύλλ. 338.

Καὶ νῦν, Προορτίων, ὁ αὐτός.

Εὐφραδίῃου Βηθλεὲμ. Φύλλα 338.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνθηες.

Καὶ ἀπόλυσις.

24 Δεκεμβρίου, τῆς ἁγίας Ὀσιο-
μάρτυρος Εὐγενίας.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἰσῶμεν στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Προ-
ορτία προσόμοια, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Εν κυβάλοις ἤχησάμεν, ἐν
ᾠδαῖς ἀλαλάζομεν· ἢ Χριστοῦ ἀ-
νάδειξις περανέρωται· τῶν Προ-
φητῶν τὰ κηρύγματα, τὸ πέρας
ἐδέξαντο· ὃν γὰρ ἐψησαν σαρκί,
τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι, ἀποτί-
κτεται, ἐν Ἁγίῳ Σπηλαίῳ, καὶ ἐν
Φάτνῃ, ἀνακλίνεται ὡς Βρέφος,
καὶ σπαργανούσθαι ὡς Νήπιον.

Προο-

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας εὐθύτητι, τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηγήσωμεν· ὁ γὰρ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, ὑπαρχῶν ὁμότιμος, διὰ σπλάγχνα τῶ ἡμῶν, ἐνδυσάμενος φύραμα, μέλλει τίκεσθαι, Βηθλεὲμ ἐν τῇ Ἠσάλαι, οὐ τὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον Ποιμένες, μετὰ Ἀγγέλων ἀνούμησαν.

Ανεμύηεντον Σύλληψιν, καὶ ἀνεκφοραστον Γέννησιν, ἡ Παρθένος βλέπουσα κατεπλήητετο· καὶ προσεθέγγετο γαίουςα, ὁμοῦ καὶ δακρύουσα· Ἐκιδῶσω σοι μαζῶν, τῶ τὰ σύμπαντα τρέφοντι· ἡ ὑμνήσω σε, ὡς Ὑῖον καὶ Θεόν μου, ποίαν εὐρω, ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν, ἀκατονόμαστε Κύριε·

Ἔτερα στιχῆρα προσομοία τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ἔβλου σε.

Ὅτε προμνηθεῖα θεική, πραγματωσκομένη προήλθες, ἐξω τῆς πόλεως, κοσμου τῆν τερπνότητα, σοφῶς κατέλιπες, καὶ ψαλμῶν ἐπακούστατα, τερπνῆς μελωδίας, λείας ἐπιγνώσεως, φωτὶ κατηύγασαι φόβον, ἐν γαστρὶ δὲ συλλαβοῦσα, θεῖον καὶ σωτήριον Πνεῦμα τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεκες.

Ὅτε ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ, τοὺς σοὺς ὑπηρετάς προθύμως, αὐτῷ προσήγαγες, προῖκα τούτους ἐμψυχον, ὡσπερ ἐνέγκασα, μιμουμένους στεφρότητα, τῆν σὴν Εὐμεγνία, πίστει τε καὶ χάριτι, σαφῶς ἐκλαμπόντας, πάσαν ἀρετὴν ἀσχοιμένους, Μάρτυρας Θεοφροννας ὄντως, πᾶσι τὴν εὐσέβειαν ἠηρύττοντας.

Ἀίγλη τῆ τοῦ Πνεύματος φῶς, καταλαμπομένη Παρθένων, Χριστῷ προσάγεις χάρον, λόγῳ τῆς σοφίας σου, ταύτας ζωογήσασα, καὶ τὸν δρομον δεκνύουσα, τῆς ἄνω πορείας, αἵμασι λαμπρύνεσθαι, Μαρτύρων ἐπεισας· ταύταις, συγχορεύουσα Μάρτυς, πόθον νῦν καταλλήλον εὐρες· ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν Πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίξει τοῦ τεκεῖν, Βηθλεὲμ γῆ Ἰουδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περιχώρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλάσεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν στίχον στιχῆρα ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Προεοτάσωμεν λαοί. Φύλλα 317.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. ε΄.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου. Φύλλα, 265.

Ἀπολυτικίον ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ Προεβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυσοφοροῦσα τὴν ἀσπορονκυσοφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν εὐδαίς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννάται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναγῆσαν εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπολύσις.

Ἐν τοῖς Αποδείκνοις, ψάλλομεν τὸν παρόν·

παρόντα Προεόρτιον Κανόνα, οὐ ἡ ἀ-
χρηστικῆς.

Κατὰ ἀλαφρότητον, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.

Ἠδὴ Α. ἡχοῦ πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«**Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύ-
ψαντα πάλαι, διώκτην Τύραννον,
Φάτην κρυπτόμενον, κτείνειν ζητεῖ
ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μά-
γοις μέλψωμεν. Τῷ Κυρίῳ ἄσω-
μεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αρχων ἐξ Ἰουδα, ἐξέλιπεν ἡ-
δὴ· ὧ γὰρ ἀπέκτειν, καθὼς προ-
γέγραπται, ἡ τῶν ἐθνῶν προσδο-
κία, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐλήλυθε, καὶ
Σηγλαίῳ τίκτεται, δι' ἀκραν ἀγα-
θότητα.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡ Πόλις
Ἰουδα· ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται, Χρι-
στὸς ὁ Κύριος· ἡ οἰκουμένη σαρ-
τάτω, δεχομένη ἀπολύτρωσιν·
χορευέτω ἅπανα, ἡ κτίσις ἐορτά-
ζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων, βουλό-
μενος σῶσαι ὁ ὑπεράγαθος, μήτραν
ἐσκήνωσεν, ἀπειρογάμου Παρθέ-
νου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἐρχεται
τοῦτον προσκυνήσωμεν, ἐνδόξως
γὰρ δεδόξασται.

Ἠδὴ Γ. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαν-
τα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτί-
σις κατιδούσα, ἐν τῷ Σηγλαίῳ
τικτόμενον, βαμβητικῶς συνείχε-
το· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου
Κύριε κραυγάζουσα.»

Δούλου φορέσαι σχῆμα, ἡθέ-
λησας, ὅπως με τῆς δουλείας, τοῦ
πονηροῦ λυτρώσῃ· ὑμνολογῶ σου
τὸ εὐσπλαγγνον, Λόγε Πατὴρ

συνάναρχε, καὶ συναϊδίε. Δόξα τῇ
οἰκονομίᾳ σου.

Ερχεται ἡ Παρθένος, τὸν Κύ-
ριον, ἀποσκεῖν Σηγλαίῳ· προσθά-
σατε οἱ Μάγοι Ποιμένες νῦν πα-
ραγίνεσθε· ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγ-
γελοι, ἐπανακράξατε· ὠρῆ τῶν
βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, σι-
λάνθρωπε, καὶ σπῆλαιον δεχθέντα,
ληρῶν ἔργοις ἀκαρίοις, Σηγ-
λαίῳ νῦν παραγέγονας, ἐκ τῆς
Παρθένου σήμερον, τεχθῆναι Δέ-
σποτα· Δόξα Λόγε τῇ ἐλεύσει σου.

Ἠδὴ Δ. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν
σου, προσῶν Ἀβθακούμ ἐξεστη-
κώς ἐδόξα· Σὺ ἐκ Θαμιᾶν σαρκού-
μενος, ἤεις Λυτρωτὰ, τὸν Ἀδάμ
ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.»

Ηρωταυγῆς Νεφέλι ἐρχεται,
ἀνατεῖλαι Χριστὸν, ἐκ μήτρικῶν
λαγόνων, δικαιοσύνης Ἥλιον, ἀ-
πασαν τὴν γῆν, φρικτωβαίαις ἐν-
θέοις καταλαμπρυνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὠρῆ ὁμοιος,
καὶ πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς
πλουτίσῃ· καὶ ἐν Σηγλαίῳ τίκτε-
ται· τοῦτον οἱ πιστοὶ, καθαρὰ δια-
νοία, ὑποδεξώμεθα.

Ιδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τίκτε-
ται, Βηθλεὲμ τὴν Ἐδὲμ, ὅπως ἡ-
μῖν ἀνοίξῃ, παρακοῆ τὸ πρότερον,
ὄψεως κλοπῆ, κεκλεισμένην· ἐν-
θέως πανηγυρίζωμεν.

Ἠδὴ Ε. Ὁ Εἰρμός.

«**Π**ρὸς σὲ ὀρθρίῳ τὸν δι' εὐ-
σπλαγγνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι,
κηνώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου
μορφήν, ἐκ Παρθένου φορέσαντα,
Λόγε

Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόνηρωπε.»

Καρδιά πᾶσα, γηγενῶν σχιρτάτω· εὐφραίνεσθω ἡ κτίσις· ὁ Κύριος γεννᾶται, ἐκ Κόρης Ἀγνῆς, Βηθλεὲμ ἐν Σηλαιῶ· καὶ Μάγοι αὐτῷ, προσκομίζουσι δῶρα νυν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ πάλαι, ἐν σκιᾷ θανάτου, καθεζόμενος βλεῖπον, τὸ φῶς σοι ἀνατείλαν, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πολλῆς θυμηδίας ἐμπλήσθητι, τὸν πτωχεύσαντα Λόγον, μεγαλύνων ἀεί.

Μικρῷ Σηλαιῶ, ἔρχη χωρηθῆναι, ὁ ἀχώρητος φύσει, ὅπως με σμικρυνθέντα τῇ παραβάσει, μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτροτον προσκυνῶ σου, τὸ εὐσπλαγγχον Μακροθύμω.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Αβυσσος** ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με· καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότη βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.»

Νόμων σε ἡ Παρθένος, τῶν τῆς σαρκὸς δίχα Κύριε, παραγίνεταί ἀποκυθῆσαι, ἐν τῷ Σηλαιῶ καὶ Φάτῃ σαρκί, προσανακλινεῖ σε ὡς νήπιον.

Ξένον γεγεννημένον, παραβάσει με ὁ Ὑπέρθεος, τεχθεὶς, ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, δι' οἶκτον πολίτην, οὐρανοῦ ἀποδείκνυστιν.

Ὀρη τε καὶ νάπαι, καὶ κοιλάδες εὐφράνθητε· ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκί γεννᾶται, ἀνακαινίζων τὴν κτίσιν, φθαρείσαν πονηραῖς παραβάσειν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Οἱ Παῖδες** ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἐπτήξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐβλήθηντες, ὄρσοιζόμενοι ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦως σε σμικρότατον Λόγε, καθυποδέξεται Σηλαιῶν· τὸν πτωχεῖα πολλῇ, τὴν πτωχειαν τοῦ Ἀδάμ ἀφελόμενον, καὶ πλοῦτῳ θείας χάριτος, τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα.

Ῥήματα ξένα Ποιμένες, ἀκηκόατες κατέσπευσαν, Βηθλεὲμ κατιδεῖν, καὶ ἐν Φάτῃ τῶν ἀλόγων τὸν λύσαντα, τῆς ἀλογίας ἀπαντας, εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδίᾳ, τὸν ἐν σαρκὶ ἀρτικόμενον, γεννηθῆναι Χριστόν ἐν Σηλαιῶ, ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ὕμολογηθῆναι σπείσωμεν, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

ᾠδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Νόμων Πατέρων** οἱ μαχαριστοὶ, ἐν Βαβυλῶνι νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προστάγῃς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τὸν ὑπὲρ λόγον μόνον Κύριον, σεσαρκωμένον Κόρη καὶ περιεκείμενον, τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, κατέχουσα ἀγκάλαις, καὶ προσκυνούσα, καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς, Τέκνον ἔφης γλυκύτατον, ὅπως σε οὕτω κατέχω, κατέχοντα,

χειρί

χειρί σου τὴν κτίσιν, καὶ χειρὸς δουλείας, αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Ῥυμολογήσαι θεοὶ Ἄγγελοι, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διευτρεπίσθητε. Μάγοι δῶρα ὀδηγοῦμενοι, προσάξατε ἀστέρι. Ποιμένες τοῦτον σπεύσατε, ἰδεῖν ταῖς μητρικαῖς, ὡς περ νήπιον κράζοντες, καθήμενον ἀγκάλας. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς νεφέλη, Παναμώμητε, πῶς σπαργανώσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανοὺς ἀρρήτω νεύματι; Πῶς ἀλόγων ἐν φάτνῃ ἐπανακλιεῖς, τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτούς, διὰ ἔλεος ἄμετρον, ῥυσάμενον Δεσπότην; Ὅν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ κτίσις, ἀνυμνολογοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἱλιγγιᾶ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἐνθεὸν ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτης. Σὲ μεγαλύνομεν.»

Χαῖρε δοχεῖον, Ἄγχαντε γαρὰς ἀνεκράσπου· ἰδοὺ γὰρ ἔρχη τέξασθαι ἐν Σηλαίῳ, ἀπορρήτως τὸν Δεσπότην, βέλοντα τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταφθαρεῖσαν τῇ παραβάσει πρώην, καινίσαι ἀληθῶς τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, Σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχὰι δικαίων πᾶσαι, ὑποχθόνιοι ἅμα ἀγαλλιᾶσθε· ἢ πάντων ἀπολύτρωσις, ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη,

πόλει Βηθλεὲμ τικτόμενος· ἀστὴρ δὲ τοῦτον, καταμηνύει Μάγοις ζητοῦσιν εὐσεβῶς· ὃν περ καὶ κατιδόντες Σηλαίῳ, θαμβοὺς ἐπλήσθησαν.

Ως οὐρανόν σε ἄλλον, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, δικαιοσύνης Ἥλιον ἡμῖν, ἐκ λαγόνων παναγίων, μέλλουσαν ἀνίσχειν αὔριον, φωταγωγοῦντα τοὺς ἐν σκότει ὄντας, θανάτου καὶ φθορᾶς· ὅθεν χρεωστικῶς ἐν ἀνέσει, Σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Κάθισμα, ἤχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρωνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὔριον τικτεται, ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὡς περ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀβροῖζονται οἱ Μάγοι, δῶρα κομιζόμενοι· ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν καταπαύων ἄσμα, στρατὸς Ἀγγελικὸς, ἐπεφάνει λέγων· Παύσασθε ἀγραυλοῦντες, οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· κράξατε ἀνυμνοῦντες· Ὅτι ἐτέθη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἁ Ν. Καὶ ὁ Προεβόριος Κανὼν οὗ ἢ ἀποστιγίε. Καὶ σήμερον δεῖ, Σάββατον μέλλω μέγα.

Ἰδὴ

ἴδῃ Α΄. ἤχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Κ**ύματι θαλάσσης τὸν κρύφοντα πάλαι, διώκτην τύραννον, Φάτην κρυπτόμενον, κτείνει ζήτηεὶ ὁ Ἡρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.»

Κύριε Θεέ μου, Γενέθλιον ὕμνον, καὶ προσόρτιον, ᾠδὴν σοὶ ἄσομαι, τῷ τῇ Γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ανω σε ἐν ὀρόνω, καὶ κάτω ἐν Φάτην, τὰ ὑπερκόσμη, καὶ τὰ περίγεια, κατανοοῦντα Σωτήρη μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράλης γὰρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Γνα σου τῆς δοξῆς, τὰ πάντα πληρώσας, κλίνας ἐκλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκι κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρα Παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσασθαι, διπλοῦς ἐρχῆ Θεάνθρωπε.

ἴδῃ Γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα, πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Σηπλαίῳ πικτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε κραυγαῖουσα.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδεικνύς οἰκτιρῶνον, ἐπλήθυνας ὀράσεις, καὶ προφητείας ἐνεπνεύσας· ἃς νῦν ἐλλῶν ἐπλήρωσας σαρκὶ τικτόμενος, Κόρης ἐξ Ἄγνης ἐν πόλει Δαβίδ.

Ἠπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δίχεται, δεχόμενον τὸν Κτίστην,

τὴν δοξάν ἐξ Ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δὲ, ἐκ τῶν Ποιμένων αἰνεσιν, ἐκ Μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντός ἐπίγνωναν.

Μάντως γρησμολόγου, προβλήματα Βαλκᾶν νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἐξ Ἰακώβ καὶ ᾠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δοξῆς Ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, Μάγους ἐκ Περσίδος ἀνακτας.

Κάθισμα Προσόρτιον, ἤχος α΄.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Αγάλλου ἢ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· ὁ πάντων συνοχεὺς, τὸν ἀπέρα προπέμφας, ἐμήνυσε τὴν ἀμετρον, ἐξουτο συγκατάβασιν ὃν γὰρ τρέμουσι τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προσόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα κινῶν, τῷ ἐκ Κόρης Θεσπαιδος, ἐκ Βηθλεὲμ ἀνευ σποράς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

ἴδῃ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἐκ παρθένου παρουσίαν σου, προσῶν Ἀββακούμ ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ ἐκ Θαιμᾶν σαρκούμενος, ἦκεις Λιτωρτά, τὸν Ἀδάμ ἀπωστῆνον, ἀνκαλέσασθαι.»

Ἐγγίζει ἦκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία Ἑθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου.

κόσμου· εὐτρέπειζε Σπήλαιον, πόλις Βηθλεέμ· καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες, δρόμῳ προσθάσατε.

Ρωμαλεότητι Θεότητος, συγκρατεῖς τοῖς βροτοῖς, ἐνώπιε ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τοῦ Ἀδάμ, ἀσφαρτίσεις καὶ σώσεις ἐν τῷ προσλήματι.

Ο Λόγος ἀρξὲ θεοῦ παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς Μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

ᾠδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπάως γενομένης, Ἰσαίας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυαζεν· Ἡ Παρθένος ἰδοὺ γαστρί, ἔξει καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.»

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ Πλαστοουργὸς χοϊκὸς σχηματίσας. Φάτιν γὰρ καὶ σπάρρανα καὶ σπήλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος Πατήρ, κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε Πατρὸς, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς σμύρνης, τὸ θνητὸν, διὰ χερσού, τὸ βασιλεῖον κράτος, διὰ δὲ λιθάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμαρτυροῦσι, Βασιλεῖς Ἰβνῶν ἀπαρχὰς ὠροροροῦντές σε, τὸν ἐν τῷ Σπήλαιῳ τικτόμενον, Βηθλεέμ ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Εξ ἀλοχεύτου προσελθὼν, ὁ

τοῦ Πατρὸς συναίδιος Λόγος, σαρκικῶς κατώκησας τὸ σπήλαιον, ὡς θρόνῳ τῆ Φάτιν χρησάμενος· καταπλήττεις δὲ, τῆ φρικτῆ οἰκονομίᾳ σου, Μάγους καὶ Ποιμένας, Ἀγγέλους τε ἐξισταῖς, Δόξα κραυγάζοντας.

ᾠδὴ Σ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**υνεσεγήθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώσις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ τεθθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεῖς γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφῆν καὶ θάνατον σαρκὶ ὑπέλιθῶν, μέλλεις ἀναστήσασθαι τρίημερος.»

Ανηρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῆ σῆ, ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ τὸ μεσότοιχον Χριστέ καὶ νῶτα, βορραία πᾶσιν, ἡ φλογὴν δίδωσι ζωηροῦς τῆς Ἐδέμ· δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὐτὸς γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀδῆς ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ· ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτόμενου σου Λυτρωτᾶ, ἐκ φυλῆς Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, θεμιμέμου σου φῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βεροοκτόνος, ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν σάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἔαχυσε, καταλήψεσθαι καὶ θανατώσται· ζωῆς

γὰρ

τῶν ἄνχορηγός, ἔλαβεν ὡς Θεός, θεία δυναστεία τὸν διώκοντα.

Κοντάκιον προσόρτιον, ἤχος γ΄.

Η Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· Χόρρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐπορθῆναι, παιδιόν ἑνόν, τὸν ποδ' αἰώνων Θεόν.

Ἔτερον τῆς Ἁγίας, ἤχος δ΄.

Ἐπερῆνης σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, συγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώθητον σώζουσα, Μάρτυς Θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ μὲν κδ'. μνήμη τῆς ἁγίας Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ γονεῖς τῆς ἁγίας Εὐγενίας, καὶ ὁ εὐνοχὸς αὐτῶν, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Νικόλαος ὁ στρατιώτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάστυς Ἀρχαῖος ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Ἀντιόχειος, Βιτηρίων, καὶ Ἀφροδίτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ῥδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰσμός.

«**Α**φραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ βυσάμενος, τοὺς Ὁσίους, Παῖδας ἐκ φλογός, φάτην πενιγρᾶ, βρέφος ἀνκέκλιται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.»

Τέτρωται πλάνος, ἐχθρὸς Θεὸν βρέφος κείμενον, ἐπὶ φάτης, βλέπων πενιγρᾶς, καὶ στένει χειρὶ, θεία δυναμούμενον, εἰς σωτη-

ρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ολβίος φάτην! ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γὰρ, ὡσπερ βρέφος, τὸν Δημιουργόν, ὡς χειροβιχὸς Θρόνος ἀναδεικνύεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Νόμῳ βροτείῳ, τὴν ἐν σπαργάνοις κατάβεισι, καταδέχη, βρέφος πεσηγῶς· δι' ὧν τοὺς δεσμούς, λυεῖς τῶν πταισμάτων μου, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς βροταῖ· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Μία ὑπῆρχεν ἡ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, καὶ ἐν τόκῳ, τῆ μετὰ σαρκός, Θεότης Χριστέ, σὺν Πατρὶ καὶ πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ῥδὴ Η΄. Ὁ Εἰσμός.

«**Ε**κστηθε φροίτων οὐρανέ, καὶ ἀλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ σπαργάνοις συμπλέκεται, ὁ πάντα φέρων ὄρακι, καὶ φάτην σμικρᾶ ξενοδοχεῖται· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖ· ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Λέλυται δεσμός Ἀδάμ, ἐλευθερία τε, πᾶσι δέδοται πιστοῖς, σπαργάνοις Σωτῆρ ἐμπλακέντος σου, καὶ ἐν Σπηλαίῳ σμικρῷ, καὶ φάτην τῶν ἀλόγων τεθέντος· διό σοι γεγηθότες, προσόρτιον ὕμνον, ἐν τῇ σῇ γεννήσει προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαυται πλάνη Περσική· Ἀστεροσκοποὶ γὰρ, Βασιλεῖς ἀνατολῶν, τεχνέντι δῶρα προσκομίζουσι,

ζουσι, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, χρυσόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιβά-
νω· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν!
ὦ ἀγαθότητος, καὶ ἀπείρου ἀνο-
χῆς! ἰδοὺ γὰρ ὡς βρέφος λογιζε-
ται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ φεύ-
γει Θεός, βέλων Ἡρώδη· ὃν Παῖ-
δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
Λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ἠδὲ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Μ**ὴ ἐκθαμβοῦ νῦν ὦ Μητερ,
κυροφροῦσα ὡς βρέφος, ὃν ἐκ γα-
στρός πρὸ ἐωσφόρου, τέτοκε Πα-
τὴρ· ἀναστῆσαι γὰρ καὶ συνοδεῶ-
σαι βροτῶν, πεπτωκυῖαν τὴν φύ-
σιν, ἐλήλυθα σαφῶς, τὴν ἐν πί-
στει, καὶ ποθῶ, σέ μεγαλύνουσαν.»

Επὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς
ὠδῖνας φυγοῦσα, ὑπερψοῦς ἐμα-
καρίσθη, Ἄναρχε Υἱέ· σέ δὲ νῦν
ὄρωτα, Ἡρώδη φεύγοντα, τῇ
ρομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι
ψυχῇ· ἀλλὰ ζήτει καὶ σῶζε, τοὺς
σέ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, ἀλλ'
Αἰγύπτου ὦ Μητερ, τὰ χειροποι-
ητα κατέβαλον σεισμῶ, τῶν τὴν
ψυχῇ δέ μου μάτην ζητούντων
ἐχθρῶν, πεμπομένων εἰς Ἄδην,
ὡς μόνος κραταῖος, ἐπανάξω καὶ
αἰσῶ τοὺς σέ γεραίροντας.

Αγαλλιάσω ἢ κτίσις· κτίζεται
γὰρ ὁ κτίστης· καὶ ὁ προὖν νῦν
πρόσφατος, γνωρίζεται Θεός· μετὰ
Μάγων Ποιμένες τὸ θαῦμα, κρο-
τήτων πιστῶς, καὶ βροτοὶ τοῖς

Ἀγγέλοις, συνευφραίνεσθωσαν.

Ἐξαποτελαῖριον Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Ο φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ
συνέγων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγγι-
νίαν ἀφατον, ἐκ Παρθένου γεννά-
ται, καὶ σπαργανούται ὡς βρέφος,
ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων
ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστή-
ναι, ἐν Βηθλεέμ, εἰς αὐτοῦ προ-
σκύνησιν μετὰ Μάγων, καρπούς
ἀρίστων πράξεων, κοιμοῦντες ὡς
δώρα.

Τῆς Ἁγίας ὁμοιον.

Οὐδὲν εἰδείχθη κώλυμα, πρὸς
τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενές τοῦ
θῆλεος, ἀοράτῳ σου σθένει, Χρι-
στέ ῥωννόμενον· ὅθεν, Εὐγενία ἡ
Μάρτυς, γενναίως ὑπερήλλησεν·
ἥς τὴν ἐνδοξον μηνίμην, συνήψας
νῦν, τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ
εωσφόρῳ, ἦν κατεδόξω Δέσποτα,
ἐκ Παρθένου Ἁγίας.

Ἐτερον Προεόρτιον, ὁμοιον.

Υμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ
Παρθένῳ Μαρίας· ἰδοὺ γὰρ νῦν προ-
έρχεται, Βηθλεέμ ἐν τῇ Πόλει,
τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν
Μάγοι σὺν δώροις, μετὰ Ἄστε-
ρος δράμετε, σὺν ἡμῖν προσκυνῆ-
σαι· Ποιμένες δὲ, ἐκβοῆσαι σπεύ-
σατε σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τικτομέ-
νῳ Δόξα σοι, ἐν Σπηλαίῳ καὶ
Φάτνῃ.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἰσθῶμεν εἰς· δ'· καὶ
ψάλλομ· εἰς ἕνα προσόμοια Προεόρτια,
ἦχος πλ. β'. Δι' Ἀγγελικαί.

Ω τῶν ὑπὲρ νεῦν καὶ ἀβῆτων
μυστηρίων! τικτεται Θεός, ἐπὶ
γῆς δι' εὐσπλαγγινίαν, τὴν δου-
λικήν

λικὴν εἰκόνα, ἐαυτῶ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀρκεπάση, τῆς τοῦ ἀλλοτρίου τοῦς βοῶντας, πόθω ζέοντι· Εὐλογημένος εἰ Σωτῆρ, ὁ μόνος εὐλόγητος.

Δεῦρο Ἰσραὴλ, βαρυκόδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος· ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην, ἐν Σηπλαιῶ τιχτόμενον· οὗτος τῶν Ἑβραίων ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἐσθίας σου· βοᾶν οὐ κεῖ' ἡ γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Ἦλιε Υἱέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουῶ, πάσης φύσεως τροφῆς; πῶς σε χειρὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ συμπαντα; πῶς σοὶ ἀδελφὸς ἐνατενίζω, ὃ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἡ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν, κρατοῦσα ἐρθέγγετο.

Ἀσμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε Ποιμένες· λόγους μαγικούς, ἀποβρίψατε οἱ Μάγοι· σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίξαι· δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου· λαοὶ εἰπωμεν· Εὐλογημένος ὁ τεχνεὺς, Θεὸς ἡμῶν δοῦσα σοι.

δοῦσα, ὁμιον.

Δεῦρο Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου· ἢ Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ· σεπτοτάτῃ ἡ φάτνῃ! ξεσφρα τὰ σπάργανα! ἐνθα ἡ ζωὴ ἐνεληθεῖσα, σειρὰς θανάτου ἐπαβλήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀσθασιαν τοὺς βροτούς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁμιον.

Ω μακαριστῆ, τῆς Θεόπαιδος

κοιλίας, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μέζων ἐδείχθη! ἐν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βασιλεύουσα· Ὁ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, οὐς περ θηλάσαντες ὁ τρέφον πνοὴν ἅπασαν, Χριστὸς, ὁ μήτρα σὰρξ παγεῖς, ἀνάνδρου Νεανίδος.

Εἰς τὸν στίχον στιχὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Οἶκος τοῦ Παντουργοῦ, ἐδείχθη ὁ Παρθένο· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήτας, ὁ Κύριος τῆς δόξης τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ θαμιᾶν ἤξει.

Νέον ἐν Βηθλεέμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλογων, γεννᾶται, ὃ τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε εἰσακήκου τὴν ἀκοήν σου.

Τάξαις αἱ νοεραὶ, Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῷ μετὰ Ποιμένων, βοήσατε καὶ Μάγων, τῷ τιχτομένῳ δοῦσα σοι.

δοῦσα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἀδυτον, ἐπὶ σὲ γεννήσαι ἤκει. Ἀγγελοὶ θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· ἄνθρωποι· δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· Μάγοι ἐκ Ἡερσίδος, τὸ τρισσοκλειον ὄρων προσκομίσατε· Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοὴ ἀνεσάτω τὸν Παντουργετήν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

—*—

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

Ἐν τυχῇ ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ
Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἢ
τῶν ἡρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται
ἐν τῇ Παρασκευῇ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Ἐλλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα
τοῦ Τρισάγιου. Εἶτα τὸ, Δε εὐτε προ-
σκυνησώμεν, γ'. καὶ στιχολογού-
μεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώπιόν σου Κύ-
ριε, σῦνες τῆς κραυγῆς μου. Πρό-
σχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.
Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κύριε,
τὸ πρῶν εἰσακουστῆς τῆς φωνῆς μου.
Τὸ πρῶν παραστήσωμαί σοι, καὶ
ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς ἕτερον
ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι
πονηρεύμενος, οὐδὲ διαμενεῖσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλ-
μῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπο-
λεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δό-
λιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ
ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰ-
σελευσώμαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προ-
σκυνησώ πρὸς ναβὸν Ἁγίόν σου ἐν
φοβῇ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐνεκα τῶν ἐχ-
θρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου
τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν
τῷ σῶματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἢ καρ-
διά αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεωγ-
μένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν. Ταῖς

γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν, κρι-
νον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτω-
σαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν,
κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀπειθειῶν αὐ-
τῶν, ἐξωσον αὐτοὺς, ὅτε παρηπί-
κρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθεῖ-
σαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ,
εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κα-
τασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυ-
χήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις
δικαίον Κύριε, ὡς ὅπῃ εὐδοκίας
ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ'.

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου λό-
γον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα
μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλῶσσά μου
κάλυμμα γραμματέως ὀξυγράφου.
Ἠραίος κάλλει παρά τοὺς υἰοὺς
τῶν ἀνθρώπων. Ἐξεγύθη ἡ γλῶ-
σσις ἐν χεῖρεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλό-
γησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἠριζώσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ
τὸν μηρόν σου δυνατέ. Τῇ ἡραιό-
τητί μου καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ
ἐντεινε καὶ κατευσόθῃ, καὶ Βασι-
λευε, ἐνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰ-
τητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδη-
γήσει σε θυμαστικῶς ἡ δεξιὰ σου.
Τὰ βέλη σου ἤκονημένα δυνατέ,
λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν
καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βασιλέως.
Ὁ ὄρανος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτη-
τος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμί-
σησας ἀνομίαν. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ
σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀ-
γαλλιάσεως παρά τοὺς μετόχους
σου. Σήμερον καὶ στακτή καὶ κα-
σί,

σία, ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρειων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὐφρανάν σε λυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ Βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχύρῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου· ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Ἰούρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσθωθεν ἐν χρυσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει, ἀγλήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτούς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνοματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς με.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταρυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σπύδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσόμεθα, ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη

ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ Ποταμοῦ τὰ ὄρηματα εὐφραίνουσι τὴν Πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἤγησε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὀψίπτερος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὰ πρὸς πρῶν πρῶν. Ἐταράχθησαν Ἔθνη, ἐκλίναν βασιλείαι, ἔδωκε ρωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἐθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους, μέλαι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακρούσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γνώτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦα γ'.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Εἶτα, Δόξα· καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετό ποτε, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυοφοροῦσα τὴν ἀσπορον κυοφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι εδεικνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν ὡ κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον;

δεισον· ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἐμεινας ἀφθορος. Ἀγνήν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου
Ἱεροσολύμων.

Βηθλεὲμ· ἐτοιμάζου· εὐτρεπί-
ξέσθω ἢ φάτνη· τὸ Σπήλαιον δε-
χέσθω ἢ ἀλήθεια ἦλθεν· ἢ σκιά
παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις,
ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορ-
φωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας
τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδάμ ἀνα-
νεοῦται σὺν τῇ Εὐχ, κρᾶζοντες·
Ἐπί γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σώσαι
τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς. Ἄνευ στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμιὰν ἦξει.

Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικῆ πρόβρρησις,
πληρωθῆναι ἐπιίγεται, μυστικῶς
ἢ φάσκουσα· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ
Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχί-
στη ἐν τοῖς Ἡγεμόσι, προευτρε-
πίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γάρ
μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν
ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ Παρθένου
Κόρης, Χριστὸς ὁ Θεός. Ὅς ποι-
μανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον
Ἰσραὴλ. Δώμεν αὐτῷ ἅπαντες
μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό,

Εἶτα. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὰδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν
Παρθένον, Μαρία, τί τὸ δρᾶμα

τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ
καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν κα-
ταπλήττομαι. Λάθρα τοίνυν ἀπ'
ἐμοῦ, γενεὸν ἐν τάχει, Μαρία, τί
τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέα-
μαι; Ἀντί τιμῆς, αἰσχύνῃν ἀντ'
εὐφροσύνης, τὴν λύπην· ἀντί τοῦ
ἐπαινέσθαι, τὸν φόγον μοι προ-
σήγαγες. Οὐκέτι φέρω λοιπὸν, τὸ
ὄνειδος ἀνθρώπων. Ὑπὸ γὰρ ἱε-
ρέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἀμεμπτον
Κυρίου σε παρέλαβον, καὶ τί τὸ
ὀρώμενον;

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐβὺς τὸ προκειμένον τῆς Προ-
φητείας, Ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Τίός μου εἶ σύ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἰτησαὶ παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι
Ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βη-
θλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀ-
λιγοστός εἶ ἐν γιλιὰσιν Ἰούδα, ἐκ
σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶ-
ναι εἰς Ἀρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ
ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει
αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέ-
ξεται καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς
υἱούς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται, καὶ
ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποιμνιον
αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ ὀνοματός Κυρίου τοῦ
θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν
μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς
γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς

26 Παύλου

Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Παυλομερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων πᾶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ. Ὁν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὁς ὦν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος πᾶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Ὑποτάτω κρείττων γενόμενος πᾶν Ἀγγέλων, ὡς διακρωρότερον παρ' αὐτοῦ κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίμι γὰρ εἶπέ ποτε πᾶν Ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σύ ἐγώ σήμερον γενένηκά σε; καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτός ἐστί μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνήσάτωσαν αὐτῷ, πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει, Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργούς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἡρὸς δὲ τὸν Υἱόν, ὁ θρόνος σου ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος ἐκθύτης ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ σύ κατ' ἀρχὰς Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ Οὐ-

ρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σύ δὲ διαμένεις. Καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται. Σύ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ὄνομα Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δικαίος ὦν, καὶ μὴ (ἐλὼν αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐράνη αὐτῷ, λέγων. Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ Πνεύματος ἐστὶν ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτός γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου λέγοντος. Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἐξεί, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουςι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουὴλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, μετ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐγένισκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότο-

κον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου κατευθύνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶτα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ Πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλον σου, καὶ διδάξον με τὰ δικαιοματά σου.

Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνεσεῖός σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοκρείπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον.

Η παρθένος σήμερον, τὸν πρωαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἐργεταί, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· ὁδοῦσον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλή ἔντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρόαιώνιον Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ κειρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνοματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρεῖται ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Βύχη.

Χριστέ, τὸ εἶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἀνθρώπων ἐργόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθῆτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ Φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀφώμεθα εἰς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς εξ'.

Θεὸς οἰκτειρεῖσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆται ἡμᾶς· ἐπιστάται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Ἐύψραν ἤψωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν Ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ Ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμὸς πς'.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πολις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ἰαὰβ καὶ Βαβυλώνας, τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλοφυλοὶ, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μητὴρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος. Κύριος διηγῆσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρ-

χόντων τούτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμὸς ν.

Ελέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνομίμά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σὺ μόνον ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀόρατα καὶ τὰ κρυφὰ τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαινίσσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεῦματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ἐθούς σου, καὶ ἀσεβεῖς

ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥασά με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσῃ. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῶ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφερὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δοῦξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ.

Κύριε ἐλέησον, γ. Εἶτα, Δοῦξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεγράφετο ποτε, σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, κυφοροῦσα τὴν ἀππορον κυφορίαν. Ἐπέτη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῶν καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν Παλάτιον τὸ Σπήλαιον, τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν· πρόσθευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ καρόνα ἰδιόμελα.

Ἦχος

Ἦχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογι-
σθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν· ὁ τε-
γχεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀν-
θρώποις συναναστραφεὶς. Φάτην
πενιχρᾶ, Υἱὸς μονογενῆς, κείμε-
νος ὁράται βροτός· καὶ σπαργάνοις
πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος·
καὶ Μάγους ἀστήρ μνύει, εἰς αὐ-
τοῦ προσκύνησιν· καὶ ἡμεῖς μελω-
δοῦμεν· Τριάς Ἁγία, σῶτων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Ἄνευ Στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμνῶν ἤκει.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς,
τρόμω ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύ-
ριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήτ-
τοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιᾶσαι
πυδόκησας, ἐτόν πόλον κοσμήσας
τοῖς ἀστρασι· καὶ φάτην τῶν ἀλό-
γων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακί συνέγων
πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη
γὰρ οἰκονομία ἐγνωσθη σου ἢ εὐ-
σπλαγγνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἐλε-
ος, δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκου τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα. Ἦχος γ'.

Ἰωσήφ, εἰπέ ἡμῖν· Πῶς ἐκ τῶν
Ἁγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἐγ-
κουον φέρεις ἐν Βηθλέεμ; Ἐγὼ φη-
σι, τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας, καὶ
χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέ-
παισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μα-
ρία ἀνεμνηνεύτως· οὐ εἰς προσκύ-
νησιν Μάγους ἐξ Ἀνατολῶν ἤ-
ξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύ-
οντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύ-
ριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς Προφη-
τείας, Ἦχος δ'.

Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ
ἐδόθη ἡμῖν.

Στίχ. Οὐ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ
ώμου αὐτοῦ.

Προφητείας Ἰερειμίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογι-
σθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐ-
ξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐ-
τοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ
ὑπ' αὐτοῦ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς
γῆς ὤρθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις σύ-
νανεστράφη. Αὐτὴ ἡ βίβλος τῶν
προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ
νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα·
πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς
ζωὴν, οἱ δὲ καταλιπόντες αὐτὴν
ἀποθνήσκουσι. Ἐπιστρέφου Ἰα-
κώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδου-
σον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι
τοῦ φωτός αὐτῆς. Μὴ δῶς ἐτέρῳ
τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέρον-
τά σοι ἐθνεῖ ἀλλοτριῶ· μακάριοί
ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἀρεστά τῷ
Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστίν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Πυλῶ
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ εἰσεῖν τὴν
πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐρρουρούμεθα,
συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλου-
σαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε
ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγο-
νεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως
δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς Πί-
στεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσ-
μεν. Πάντες γὰρ Υἱοὶ Θεοῦ ἐστε
διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Ὅσοι

Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλητι, οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλευθέρῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλυ, πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Ἐπαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐξήλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Λυγούρου, Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατευσθῆσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν. Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Η Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορόρητα. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀνουσιβείτα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐπορθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρόαιώνιον Θεόν.

Το, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντί καιῶ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτιρεῖται ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε, Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησον με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ οἷς ἐπίσταται κρίμασι, σώσον με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτωμεν καὶ τὴν Ἑκτὴν Ὥραν,

λέγοντες εὐθὺς Δευτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ρα΄.

Θ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρίνει τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πνήτων, καὶ ταπεινώσει σκωφάντην. Καὶ συμπαράμειναι τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταθήσεται ὡς ἕστος ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης, ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν, ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐθνοὶ αὐτοῦ χροὺν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς, καὶ νῆσοι δῶρα προσίσουσι· Βασιλεῖς Ἀραβῶν καὶ Σαβὰ δῶρα προστάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φεῖσεται πτωχοῦ καὶ πνήτου, καὶ ψυχὰς πνήτων σώσει. Ἐε τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήτηται, καὶ δοῖσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσέξονται περὶ

περὶ αὐτοῦ διὰ παντός· ὄλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῆ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρεων ὅπερ ἀρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίθαιον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσα αἶ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ Ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς βλά.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἤβησε τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσαλεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνῃ στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὐ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἤκουσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐρραθα, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρομοῦ. Εἰσελευσάμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἕστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κισθὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύονται δικαιοσύ-

νην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαβὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου ἴθισμαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθεσθῶνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὡς κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσαμην αὐτὴν· τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογῶν, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίματα λύχων τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν, ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμα μου.

Ψαλμὸς η.

Κ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐοεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταρυγὴ μου, ὁ Θεὸς μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος ὑθευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου παραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπίεις. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου

μένου ἡμέρας· ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· ἀπὸ συμπώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πησείται ἐκ τοῦ κλιτοῦ σου χιλίας καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον, εἶθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσαί σε, μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγωγε τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι· ἐν θλίψει ἐξελεύομαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλουῖα ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Εἶτα, Δόξα, Ἀπεγράφετό ποτε· φύλλα 356.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχυροὶ δέχσις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν ду-

νάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα, ἤχος α'.

Δεῦτε πιστοί, ἐπαρθώμεν ἐν βέως, καὶ κατιδῶμεν συγκατάβασιν Θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεέμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς, καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν ἀρετὰς ἀντὶ μύρου, προσευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλιῶν τὰς εἰσοδούς, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων κράζοντες. Ἐν Ὑψίστοις δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδάμ ἐκλυτρούμενος, τῆς ἀρχεγόνου ἀρας, ὡς φιλόνητος.
Δίς.

Ἄνευ στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει. Ἦχ δ'.

Λακουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωπίου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια, ὅτι ὁ Θεὸς τε καὶ Κτίστης, σαρκοῦς εἰσέδου πλάσιν, καὶ ὁ κραταιῶ κτίσας χειρὶ τὴν Κτίσιν, σπλάγγχον ὁρᾶται πλάσματος· ὡ βάλθος πλούτου καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Κύριε εἰπακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, Δόξα, ἤχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατιδῶμεν, θαῦμα πᾶσαν ἐννοίαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον· καὶ εὐσεβῶς προσκυνούντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνε-
ται,

ται, τοῦ γεννηθῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἔβρα, Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ· Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λογεῖσθαι, ἢ ἀπειροδύτος Δάμαλις;

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθύς, Προκείμενον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἰσαίου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι Ἀχαζ, λέγων· Αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαιὰς· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαβὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἴδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐμμανουήλ. Βούτουρον καὶ μέλι σάγεται, πρὶν ἢ γινῶναι αὐτόν, ἢ προσέλθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γινῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίαν, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τῶμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὁξέως προνομήν ποιηταὶ σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μέτρησάς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐ-

ρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαρχαίου. Καὶ προσήλθον πρὸς τὴν Προφήτην, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ εἶπέ μοι Κύριος. Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ταχέως σκύλευσον, ὁξέως προνομευσον. Διότι πρὶν ἢ γινῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμις Δαμασκῶ, καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἐναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γινῶτε Ἔθνη καὶ ἡττάσθε. Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Ἰσχυρότες ἡττάσθε. Ἐάν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε καὶ πάλιν ἡττηθήσθε. Καὶ ἦν ἡ βουλήν βουλευθήσθε, διασκαδεάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἐάν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμείνη ἐν ἡμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐβελιώσατε, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, ὡσεὶ περιβολικὸν ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἀνθῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν ταῖς ἀκου-

ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραβρῦωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δὲ Ἄγγελων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδοκον μιστοποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφρευόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἤτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεισθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐδεδαιώθη.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου. Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ. Ζήτηε εἰς τὴν Αἰτουργίαν τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπιτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπλάγιῳ ἔργεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἄγγελων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντί καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχή.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγγνα ἀνεικάτου ἐλέησους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν,

τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμφας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόθεωπε, πρόσδεξι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντός ὄλεθρου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶν ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τῆς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ ποθῷ σου τρωσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντός πρὸς σέ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σέ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδίον κατοπεύοντες ὧς, ἀκατάπαντον σοὶ τὴν ἐξομολογήσῃν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ENNATH.

Τό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Αὐτὸς προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ οἱ Φαλμοὶ.

Ψαλμὸς ββ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.
Κάθου

Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἀν ὠ-
 τούς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
 ποδῶν σου. **Ράβδον** δυνάμεως ἐ-
 ξηποστείλει σοι Κύριος ἐκ Σιών,
 καὶ κατακυριεύει ἐν μέτῳ τῶν ἐχ-
 θρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡ-
 μέρα τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς
 λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. Ἐκ-
 γαστρός πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά
 σε. Ὁμοσε Κύριος, καὶ οὐ μετα-
 μεληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
 αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισε-
 δέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέ-
 θλασεν ἐν ἡμέρα ὀργῆς αὐτοῦ Βα-
 σιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πλη-
 ρίσει πτώματα, συνιλάσει κεφα-
 λὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρ-
 ρου ἐν ὄψῳ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώ-
 σει κεφαλὴν.

Ψαλμὸς ρι.

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε,
 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐ-
 θέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ
 ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς
 πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξο-
 μολόγησι καὶ μεγαλοπρέπει τὸ
 ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐ-
 τοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ-
 νος. Μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυ-
 μασιῶν αὐτοῦ. Ἐλεῆμων καὶ Οἰ-
 κτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε
 τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθή-
 σεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐ-
 τοῦ. Ἰσχυρῶν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγει-
 λε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐ-
 τοῖς κληρονομίαν ἔθνων. Ἔργα
 χειρῶν αὐτοῦ ἀληθεῖα καὶ κρίσις.
 Πιστὰί πάσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
 ἐστηρικμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος, πεποιτημένοι ἐν ἀληθείᾳ

καὶ εὐθύτητι. Αὐτρωσὶν ἀπέστειλε
 τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν
 αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ. Ἅγιον καὶ
 φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ
 σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ
 ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν,
 ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰ-
 ῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πέ.

Κλῆνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ
 ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ
 πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυ-
 χήν μου, ὅτι δσιός εἰμὶ· σῶσον
 τὸν δούλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν
 ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλήσόν με
 Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραξομαι ὁ-
 λην τὴν ἡμέραν· εὐφρανόν τὴν
 ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς
 σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ
 Κύριε χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ
 πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμέ-
 νοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προ-
 σευχήν μου, καὶ πρόσχευε τῇ φω-
 νῇ τῆς δεητέως μου. Ἐν ἡμέρα
 ὀλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁ-
 μοιός σοι ἐν θεοῖς· Κύριε, καὶ οὐκ
 ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ
 ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ
 προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύ-
 ριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.
 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυ-
 μάσια, σὺ εἶ Θεός μόνος. Ὁδήγη-
 σόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ
 πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
 εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ
 σοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομο-
 λογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου,
 ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω
 τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι

τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου καταστάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταίων ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· ὁδὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδείας σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνοθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλοῖα, γ'. κτλ.

Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετό ποτε. Φύλλα 356.

Καὶ νῦν.

Ο δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θάνατῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐδὲ ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεημον· δεῖξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος β' αὐτός.

Εξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἡχοβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρας ἡτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς καταθερίζετο· μαχοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλα-

κτος συνεστέλλοντο· μέγα ἦν τὸ δεινόν· διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν Γέννησιν.

Δίς. Ἄνευ στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει.

Ἦχος β'.

Οτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐπιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν. Τί ὁρῶν με ἐγκυον, στυγνάσεις καὶ ταράττεσαι, ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐνοῶν. Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ μήτρᾳ μου νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο, ὃν περιτικτόμενον ὀφεί, ὡς ἡυδόκησε, καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου, ὃν Ἄγγελοι ὕμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι σὺν Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. β'.

Ἰστίον. Ὅτι τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον. Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαδῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Κορών.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου ὁ ὄρακι τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (ἐκ τρίτου):

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῆ οὐσίας ἀναρχός.

Θεὸς ἐν Φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς· πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν

τῇ ἐρήμῳ Μίμνα ὀμβρήσας τῷ
Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμ-
φίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς
Παρθένου.

Προσκυνούμεν σου τὴν Γένναν
Χριστέ. (ἐκ γ'.)

Δείξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου
Θεοφάνεια.

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον τῆς
Προφητείας. Ἦχος δ'.

Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄν-
θρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄ-
ρεισι τοῖς ἁγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός,
καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεν-
νήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ κα-
λεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, « Μεγά-
λης βουλῆς Ἄγγελος, θαυμα-
στός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός,
κἄξουσιαστής, ἀρχὼν εἰρήνης, πα-
τήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ». ἄ-
ξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχον-
τας, καὶ υἰεῖαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ
ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐ-
τοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρό-
νον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν
αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀν-
τιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι· καὶ
δικαιοσύνη, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σα-
βαώθ ποιήσει ταῦτα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀ-
γιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν
αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς
αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγε-

λῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω
σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πε-
ποιθὸς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰ-
δοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἐ-
δωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παι-
δία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵμα-
τος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μυσ-
τέσχε τῶν αὐτῶν ἵνα διὰ τοῦ θά-
νάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος
ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν
διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους,
ὅσοι φόβῳ θανάτου, διὰ παντός
τοῦ ζῆν, ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.
Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμ-
βάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβρα-
ὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε
κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιω-
θῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ
πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θε-
όν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρ-
τίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπον-
θεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς
πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων,
ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου φαίνεται
κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· Ἐ-
γερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ
τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεύγε εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν
εἶπω σοι μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζη-
τεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐ-
τό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ
Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ
νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυ-
πτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τέλευ-
της Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προ-
φήτου λέγοντος· Ἐξ Αἴγυπτου ἐ-
κάλεσα

κάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρειοις αὐτῆς, ἀπὸ διετούς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μαγῶν. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος. Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς, καὶ ὀδυρμὸς πολὺς, Ῥαγῆλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἶσι. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων. Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γάρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παρέλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχελάος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χηρματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, Ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεος

σου ἀρ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σου, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία. Κύριε ἐλέησον, μί. Ὁ ἐν παντί κειρῷ. Τό, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχὴ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελίημασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαθῶν ἡμᾶς, ἐν ἧ ἐπὶ τοῦ ζωοποιτοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστή τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἰσοδόν, καὶ θανάτων τὸν θάνατον ὠλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γάρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς βελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἰκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελού ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν ὄφνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποέμενοι ἄνθρωπον τὸν νέον ἐνδυσώμεθα,

θα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προσάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραϊνομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἴ ἢ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῶν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγιῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικά, χόμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ. Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ. Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, . . .

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, . . .

Μακάριοι οἱ πενθόντες, . . .

Μακάριοι οἱ πραεῖς, . . .

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, . . .

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, . . .

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, . . .

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, . . .

Μακάριοι οἱ διδιωγμένοι, . . .

Μακάριοι ἐστε, ὅταν, . . .

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, . . .

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, . . .

Μνήσθητι ἡμῶν Δεσποτα, . . .

Μνήσθητι ἡμῶν Ἄγιε, . . .

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὕμνει σε καὶ λέγει· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτισθήτε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὕμνει σε καὶ λέγει· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὕμνει σε καὶ λέγει· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν.

Ἄνεσ, ἀφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἄγνοια, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νῦν καὶ διάνοιαν τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον φύλλα, 362.

Τὸ Κύριε ἐλέησον εἴθ'. Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ γ', Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ, Εὐλόγησθε τὸν Κύριον, . . .

Καὶ ἀπόλυσις.

25 Δεκεμβρίου, ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄργια τριήμερος, καὶ καταλύσις εἰς πάντα, ἑνδεκάημερος.

Εἰ τύχοι ἡ Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀνικασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς. Περὶ δὲ ὡραν ἰσημαίνει τὸ μέγα, καὶ συναχθέντες, ἐρχομεθα τοῦ Λυχνικοῦ, προευνταξάντες τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου εἴπερ ἐστὶ, καὶ ποιήσαντος τὴν εὐλόγησιν ἡγουν, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, ψάλλομεν τὸν Προσημακὸν μεθ' ἃν γίνεται συνακτὴ μεγάλη, εἴθ' οὕτω

οὕτω τὸ, Κύριε ἐκίραξα εἰς ἦχον β'.
ιστάμεν δὲ στίχους ἢ. καὶ ψάλλομεν
ιδιόμελα, ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυ-
ρίῳ, τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδη-
γούμενοι. Τὸ μεσότερον τοῦ
φραγμοῦ διαλέλυται, ἡ φλογίνη
ξομοφαία τὰ νῶτα δίδωσι, καὶ τὰ
Χερουβὶμ παραφρεῖ τοῦ ξυλοῦ
τῆς ζωῆς· κατ' ὡς τὸ παραδείσου
τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, οὐ προ-
εξεβλήθη διὰ τῆς παρακοῆς. Ἡ
γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πα-
τρὸς, ὁ χαρακτήρ τῆς αἰδιότητος
αὐτοῦ, μορφήν δούλου λαμβάνει,
εἰς ἀπειρογάμου Μητρὸς προελ-
θῶν, οὐ τροπὴν ὑπομείνας· ὁ γὰρ
ἦν διέμενει, Θεὸς ὢν ἀληθινός· καὶ
ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, ἄνθρωπος
γενόμενος διὰ σιλανθρωπίαν· αὐ-
τῷ βοήσωμεν. Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένου Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέν-
τος, ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, πε-
φώτισται τὰ σύμπαντα. Ποιμένων
γὰρ ἀγραυλοῦντων, καὶ Μάγων
προσκυνούντων, Ἀγγέλων ἀνυ-
μούντων, Ἠρώδης ἐταράττετο·
ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη, Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Η βασιλεία σου, Χριστέ ὁ Θε-
ός, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,
καὶ ἡ Δεσποτεία σου, ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. Ὁ σαρκωθείς ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἐκ τῆς ἀ-
ειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας,
φῶς ἡμῖν ἐλαμψας, Χριστέ ὁ Θε-
ός, τῇ σὴ παρουσίᾳ φῶς ἐκ φω-

τὸς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα,
πάσαν κτίσιν ἐραΐδρυνας. Πᾶσα
πνοὴ αἰνεῖ σε, τὸν χαρακτήρα τῆς
δόξης τοῦ Πατρὸς. Ὁ ὢν καὶ προ-
ῶν, καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ,
ὅτι ὠφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος
δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ
σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν
εὐχαριστιαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγ-
γελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν
Ἄστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· οἱ
Ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ Γῆ τὸ Σπή-
λαιον· ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην· ἡ-
μεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρό
αἰώνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοῦα καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός. Κασίας.

Αὐτοῦστος μοναρχήσαντος
ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν
ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σοῦ ἐ-
νανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἁγνῆς,
ἡ πολυεῖα τῶν εἰδώλων κατήρ-
γῃται. Ὑπὸ μίαν Βασιλείαν ἐγ-
κόσμιον, αἱ πόλεις γεγέννηται·
καὶ εἰς μίαν Δεσποτεῖαν Θεότη-
τος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπε-
γράφσαν ὁ λαοὶ, τῷ δόγματι
τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ
Πιστοὶ, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ
τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν.
Μέγα σου τὸ ἔλκος, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται Εἰσὸδος μετὰ τοῦ Εὐ-
αγγελίου. Φῶς Ἰαβρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώ-
σματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ
τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Α. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν
ἄορα-

ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπερέφετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐπίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑπὸ κάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθῆτω ἡ ξηρὰ· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤσθη ἡ ξηρὰ. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν, οὗ τὸ

σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξηνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα τρίτη.

Β΄. Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· Ὡς κалоὶ σου οἱ οἶκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραήλ. Ὡσεὶ νάπαυ σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παραδεισοὶ ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναὶ, ἃς ἐπηξεν Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἔθνων πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ Βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἀυξήθησεται. Ὁ Θεὸς ᾠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα Μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελίει, καὶ ταῖς βολίαις αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεῖς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρανται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωάβ, καὶ προνομύσει πάντας τοὺς υἱοὺς Σὴθ. Καὶ ἔστι Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔστι κληρονομία Ἠσαὺ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραήλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ'. Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσεξέξομαι, καὶ οὖς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτούς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ οὐ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἑρραθα, μὴ ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα; ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοῦ εἰς καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπιλοιποὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐπιρρέψουσιν ἐπὶ τοὺς μίους Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματός Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· ὅτι νῦν μεγαλυνοῦνθῶσονται, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν.

Τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Λαβὼν ἐτέθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον· ἀλλ' οὐρανόσ σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὡσπερ στόμα, τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ἰραάβ καὶ Βαβυλώνας τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύροις, καὶ λαὸς τῶν Αἰθίοπων.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μητέρα Σιών, ἔρει ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτός ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε'. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ Ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφρανόμενων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγους σοὶ προσήνεγκεν, ἐν πίστει προσκυνούντάς σε· μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ'. Προφητείας Ἠσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναθήσεται. Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεοῦ. Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ

κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν χριστῶν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν ἠλειμμένος τὰς πλευράς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ παράδειξον συναναπαύσειται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον καὶ λέων καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλῃν ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγραμμένον, ἐπὶ κοίτης ἐγγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ' οὐμὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδὲνα ἐπὶ τὸ "Ὅρος τὸ ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ ποτῶν κατακαλύψει θαλάσσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ὁ ἀνίστάμενος ἀρχεῖν ἔθνων ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμὴ.

Ἐ. Προφητείας Ἰερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Οὗτος ὁ θεὸς ἡμῶν φύλλα 357.

Ἐ. Προφητείας Δαυὶδ τὸ ἀνάγνωσμα.
Ἐῖπε Δαυὶδ τῷ Ναβουχοδονόσορι. Σὺ Βασιλεὺς ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερρερῆς, καὶ ἔστωσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά. Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ καθαροῦ· αἰ-

χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῦ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροί, γαλκοῦ· αἱ κνήμαι, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μὲν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὄστρακινον. Ἐθεώρεις, ἕως οὗτου ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροὺς καὶ ὄστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἅπαξ, τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ γαλκός, ὁ ἀργυρός, ὁ χρυσοῦς· καὶ ἐγένετο ὡστεῖ κοινοῦτος ἀπὸ αἰῶνος θερηνῆς· καὶ ἐξῆρην αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὗρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτο ἔστι τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἧτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαρραθήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῶ ἐτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλιμηῖσι πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν γαλκόν, τὸν ἀργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ Βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινόν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπαιῖον. ἦτος πλ. β'.

Ἀνέτειλες Χριστὸς ἐκ Παρθένου, νοῦς τὸ "Πλατὴς τῆς δικαιοσύνης" καὶ

Ἄστὴρ σε ὑπέδειξεν, ἐν Σηλίαις
χωρούμενον τὸν ἀχώρητον. Μά-
γους ὀδηγήσας εἰς προσκύνησίν
σου, μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, ζω-
οδότα δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέ-
πειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος
δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύν-
ησίν σου μεθ' ὧν σε μεγαλύνο-
μεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἑσπερέωτε τὴν οἰ-
κουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται ἔ-
τοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύν-
ησίν σου μεθ' ὧν σε μεγαλύνο-
μεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐ-
πῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν ἁ-
ροδῖν οἱ ποταμοὶ ἐπιταίβει αὐτῶν,
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύν-
ησίν σου μεθ' ὧν σε μεγαλύνο-
μεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Θαυμάστοι οἱ μεταωρισμοὶ
τῆς θαλάσσης θαυμαστός ἐν ὑψη-
λοῖς ὁ Κύριος τὰ μαρτύριά σου ἐπι-
στάθησαν σφόδρα.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύν-
ησίν σου μεθ' ὧν σε μεγαλύνο-
μεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ε'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μάγους ὀδηγήσας εἰς προσκύν-
ησίν σου μεθ' ὧν σε μεγαλύνο-
μεν, ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ ὅλον.

Εἶτα τὰ ἐρεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ'. Προφητείας Ἠσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Παλιὰν ἐγεννήθη ἡμῖν. φύλλ. 365.

Η'. Προφητείας Ἠσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀγαθῷ,
λέγων φύλλα 361.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνώσμάτων συμ-
πλήρωσιν, γίνεται Συναπτή, καὶ μετὰ
τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα. Προκείμενον τοῦ Ἀποστό-
λου, ἤχος α'.

Κύριος εἶπε πρὸς με' Τίος μου εἶ σύ,
ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἰτήσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι
ἔθνη τῶν ἀγρονομῶν σου.

Π. ὡς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου,
τὸ ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλα
ὁ Θεός· φύλλα 354.

Ἄλληλοῦια. ἤχος πλ. δ'.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐ-
ξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὔ-
γούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν
Οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφή
πρώτῃ ἐγένετο, ἡγεμονεύοντος
τῆς Συρίας Κυρηναίου. Καὶ ἐπο-
ρευόντο πάντες ἀπογράφεσθαι,
ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἄ-
νέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς
τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ,
ἥτις καλεῖται Βηθλέεμ, (διὰ τὸ
εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς
Δαβὶδ) ἀπογράψασθαι σὺν Μαρι-
ὰμ τῇ μεμνηρστευμένη αὐτῷ γυ-
ναικί, οὕση ἐγκύω. Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν
αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. Καὶ
ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτό-
τοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν,
καὶ ἀνέκλιεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ·
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ
καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν
ἐν τῇ γῶρᾳ τῇ αὐτῇ, ἀγραυλοῦν-
τες,

τες, και φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος, Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. Ὅτι ἐτέθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ· ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ. Καί τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὐρήσετε Βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἄγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόυ, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων, Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Δι-ἔλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἰδῶμεν τὸ ῥῆμα ταῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεύρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ Βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος, τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμαζαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνούντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν, καὶ εἶ-

δον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθιξῆς, ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν λιτὴν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφρανέσθωσαν. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις, γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπήλαιον καὶ φάτνη ὑπεδέξαντο αὐτόν. Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν, ἐν Βηθλεέμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον ἀναξίους χεῖλαις, Ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν. Δόξα ἐν ὕψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου.

Ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον ἠνώθησαν, τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγένετο, καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανὸς ἀναβέβηκε. Σήμερον ὁρατὰ σαρκί, ὁ φύσει ἀόρατος, διὰ τὸν ἄνθρωπον· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογώντας, βοήσωμεν αὐτῷ. Δόξα ἐν ὕψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐβράβευσε γὰρ ἡ παρουσία σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὕψιστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεέμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον

μερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκίῃσιν γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις· καὶ ταπεινοῦς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ Αὐτός.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν, ῥέυσαντα ἐκ παραβάσεως, ἰδῶν ὁ Ἰησοῦς, κλίνας οὐρανοῦς κατέβη, καὶ ὤκησεν ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· ἵνα ἐν αὐτῇ, τὸν φθαρέντα Ἀδάμ, ἀναπλάσῃ κρίζοντα· Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Δόξα, ἦχος πλ. ἀ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Ἡερῶν Βασιλεῖς, ἐπιγινόντες σαρκῶς, τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, Βασιλεῖα οὐράνιον, ὑπὸ λαμπροῦ ἀστέρος ἐλκόμενοι, ἐφθασαν ἐν Βηθλεὲμ, δῶρα προσφέροντες ἔγχρητα, χρυσὸν καὶ λίθανον καὶ σμύρναν· καὶ πετόντες προσεκύνησαν· εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, βρέφος κείμενον τὸν ἀχρονον.

καὶ τὸν ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χορευοῦσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον σικιτὰ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ, Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπυται, καὶ βασιλεύει Χριστός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν στίχον στιχὰ ἰδιόμελα,

ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ

Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώριστα. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

ἦχος γ' τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. Ἐδὲμ προσφέρει σπήλαιον, καὶ ἀστὴρ μῆνυει Χριστὸν, τὸν ἥλιον τοῖς ἐν σκοτίᾳ. Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, πίστει φωτιζόμενοι. Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, Ἄγγελων ἀνυμνοῦντων, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὁ αὐτὸς Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δοκιμον χρυσὸν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων· καὶ λίθανον, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων· ὡς τριήμερῷ δὲ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἰερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες, οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄρις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἡπά-

ἠπάτησε πρῶτον, νῦν ἐθεάσατο, τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὁ βάλος πλοῦτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάση σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντί, διὰ τῆς Θεοτόκου· βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σφραγίζει, σειρὰς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπίστητος, τῆς Εὐας θεραπεύει, τὰς ἐν λύπαις ὠδύνας. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτήν, παραγέγονε Χριστός, καὶ σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Σπηλαίῳ παρώκιστος, Χριστέ ὁ Θεός, Φάτην ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἄγγέλων αἰ δυνάμεις ἐθαύμαζον, βῶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκατάβασει σου, μόνε φιλόθρῳπε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'. Ἐκ τρίτου.

Η γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρως ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν. α'. στιχολογίαν, Κῆθισμα,

ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἰδῶμεν πιστοὶ ποῦ ἐγενε- νήθη ὁ Χριστός· ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν, ἐνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι ὕμνουσιν ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κῆθισμα ὁμοιον.

Τὶ θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκαυμβεῖσαι τῷ ἐν σοὶ; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησά ἔσθι, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄναδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν; ὅπου Θεός δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις ὡς γέγραπται. Χριστός ἐτέχθη, ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κῆθισμα ὁμοιον.

Ο ἀγώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠυδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ Ὄν, ὁ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστάς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος· Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστός τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι. Δίς.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος. Πρακτικὸν ἦχος δ'.

Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἐπισφύρου ἐγέννησά σε·

α· ὡμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμελήθη-
σεται.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.
Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.
Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως
ἦν. Φύλλα 354. Ὁ Ν'.

Δόξα, ἦχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρὰς
πληροῦνται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ
τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα·

Στίχ. Ἐλέησάν με ὁ Θεός, καὶ ψάλλο-
μεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

ἦχος πλ. β'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνη. Σήμερον δέχεται ἡ
Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον διὰ παν-
τός, σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγε-
λοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, θεοπρε-
πῶς δοξολογοῦσι· Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ οἱ Κανόνες. Ὁ παρὸν τοῦ κυ-
ρίου Κοσμᾶ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε.
Χριστὸς βροτωθεῖς, ἦν ὅπερ Θεός μόνος.

Ἠδῆ Α. ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

«Χριστὸς γεννᾶται· δοξάζατε.
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε.
Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. Ἄσα-
τε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν
εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι
δεδοξάσεται.»

Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θε-
οῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὁ-
λον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείτ-
τονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐ-
θις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δεδοξάσεται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλόμενον,
τὸν ἀνθρώπον χερσίν, ὃν ἐποίησε,
κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦ-

τον δὲ ἐκ Παρθένου, Θεῆς Ἀγνῆς,
ὅλον οὐσιότατα, ἀληθεία σαρκω-
θεῖς· ὅτι δεδοξάσεται.

Σοφία, λόγος καὶ δύναμις, Υἱός
ῶν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα,
Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν,
ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ,
καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡ-
μᾶς· ὅτι δεδοξάσεται.

ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου
Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε,
διὰ στίχων Ἑρωδιελαίων.

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια
ταῦτα λιγαίνει

Γιὰ Θεοῦ μερόπων εἵνεκα τικτό-
μενον

Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα
πῆματα κόσμου.

Ἄλλ' ἀνα, ρητήρας ῥύεο τῶν δε
πόνων.

Ἠδῆ Α. ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἰρμός.

Ἔσωσε λαὸν, θαυματουργῶν
Δεσπότης,

Υγρὸν θαλάσσης, κύμα χερσῶ-
σας παλαιοῦ.

Ἐκὼν δὲ τεχθεῖς, ἐκ Κόρης τρί-
βον βατήν,

Πολουτίτησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν,
Ἰσον τε Πατρὶ, καὶ βροτοῖς δο-
ξάζομεν.»

Ἦνεγκε γαστήρ, ἡγιασμένη
Λόγον,

Σαφῶς ἀφλέκτω ζωγραφουμένη
βάτω,

Μιγέντα μορφή, τῇ βροτησίᾳ Θεόν,
Εὐας τάλαιναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς

παλαιοῦ,

Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξά-
ζομεν.

Ἔδει-

Ἐδείξεν ἀστήρ, τὸν πρὸ ἡλίου
 Λόγον,
 Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἀμαρτίαν
 Μάγοις,
 Σαφῶς πενιχρὸν, εἰς σπέος τὸν
 συμπαθῆ,
 Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὃν γεγε-
 θότες,
 Ἴδον τὸν αὐτὸν, καὶ βροτὸν, καὶ
 Κύριον.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ῶ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πα-
 τρὸς γεννηθέντι ἀβρούστως Ἰῶ,
 καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου σαρ-
 κωθέντι ἀσπόρως, Χριστῶ τῷ Θεῷ
 βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας
 ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.»

Ο τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν
 τῆς ἀμείνω Ἀδάμ χοϊκός, καὶ
 πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυ-
 ναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς
 βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δὲ ἐμὲ κατ' ἐμὲ
 γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριος.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς
 διαρτίας Χριστέ γεγονώς, καὶ με-
 τοχῆ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδούς
 θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς,
 καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ
 κέρας ἡμῶν, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμό-
 νων Ἰουδα Βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ
 γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ'
 ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς
 ἐμφανώς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας
 ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἄλλος.

«**Ν**εῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκε-
 τῶν εὐεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρομένην
 ὄφρυν»

Φέρων τε παντεπόπτα τῆς ἀμαρ-
 τίας,
 Ὑπερθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγ-
 μένους,
 Μάκαρ μελωδοῦς, τῇ βάσει τῆς
 πίστεως.

Νύμφης πανάγνου, τὸν πα-
 νόληθιον τόκον,
 Ἴδειν ὑπὲρ νοῦν, ἤξιωμένος χορδός,
 Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξενῶ
 τρόπῳ·
 Τάξιν μελωδοῦσάν τε τῶν ἀσω-
 μάτων,
 Ἄνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρ-
 κούμενον.

Γψους ἀνάσσων, οὐρανῶν εὐ-
 σπλαγγία,
 Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου
 Κορκῆς,
 Ἄυλος ὢν τὸ πρόσθεν· ἀλλ' ἐπ'
 ἐσχάτων,
 Λόγος παχυνθεὶς, σαρκὶ τὸν πε-
 πτωκότα,
 Ἴνα πρὸς αὐτὸν, ἐλκύσῃ πρωτό-
 χριστον.

ἢ Ἰπακοῦ, ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ
 οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κει-
 μένῳ νηπίῳ ἐν ράντῃ, δι' ἀστέ-
 ρος τοῦς Μάγοις καλέσας· οὗς
 καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα, καὶ
 ὀρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί
 γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ
 ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς
 διέλαμψεν ἐκ τῆς Θεότητός σου
 πλοῦτος. Κύριε δόξα σοι.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν Ἰπακοῦ,
 καθίσμα οὐ λέγομεν, ὡς ἐν τισὶ Τουπ-
 κοῖς εὐρομεν. καθίσμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφρανέσθω· ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὧν τοῦ Πατρὸς, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σπορᾶς· ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, ὀρώντες ἐν Βηθλεὲμ, τικτόμενον ὡς νήπιον· ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ἠδὴ δ'· Ὁ Εἰρμός.

«**Ρ**άβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄρους, ὁ αἰνετός, κατασκίου θασέος, ἤλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειροάνδρου ὁ αἴλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Ον πάλοι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰουδα ἐξαντεῖλας, καὶ δυνάμιν Δαμασκῶ, Σαμαρείας σκυλά τε, ἤλθες προνομεύσων, πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν θεοτερπῆ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλοι Βαλζάμ, τῶν λόγων μυρίας σοφοῦς, ἀσερροσκόπους χαρῆς ἐπλησας, ἀτήρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατεῖλας Δέσποτα, Ἑθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ως πόκω γαστρὶ Παρθενικῆ, κατέβης ὑετός Χριστέ, καὶ ὡς σαγόνες ἐν γῇ στάζουσαι· Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νησοὶ τε, Σαβᾶ, Μήδων, πάσης γῆς κρατούντες, προσέπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος.

«**Γ**ένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλοι,
Ἄδων Προφήτης Ἀββακούμ προμηγύει,
Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιοθεὶς τὸν τύπον.
Νέον Βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ισος προῆλθες, τοῖς βροτοῖς ἐκουσίως,
Ἦψιστε σάρκα, προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Ἴον καθάραι τῆς δρακοντείας κάρας,
Ἄγων ἅπαντας, πρὸς σέλας ζωηρόρον.

Θεὸς πεφυκώς, ἐκ πυλῶν ἀνγλίων.
Εθνη τὰ πρόσθεν, τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,

Ἦλεθρον ἄρδην, δυσμενοῦς περευγότα,
Ἦψοῦτε χεῖρας, σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,

Μόνον σέβοντα Χριστὸν, ὡς εὐεργέτην,

Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ρίζης φουεῖσα τοῦ Ἰεσσαί Παρθένη,

Ἦρους παρήλθες, τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας.

Πατὴρ τεκοῦσα, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον·

Ἦς ἡυδόκησεν αὐτὸς, ἐσφαριγμένην,

Νηδὺν διελθεῖν, τῇ κενώσει τῇ ξένῃ.

Ἠδὴ

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Θεὸς ὦν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν ὄθεν θεογονίας, πρὸς εὖως ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.»

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πιθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἔχρον καὶ ἀμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὄλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χροικὸν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεοούρησας.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἀμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν. Ἄλλος.

«Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης, Ἰλασμὸν ἡμῖν Χριστέ, τοῖς ἐγγυγώρως, Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη·

Ἐλλοις πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον·
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὐροῖμεν κλέος.

Ἀπῆγνές ἐχθρος, τὸ πρὸς αὐτὸν Δεσποτῆς,
Τεμῶν διαμπᾶξ, σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἰνα κρατοῦντος, ὦλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων, ταῖς ἀύλοις οὐσίαις,

Τίθει προσηνῆ τὸν τεκόντα τῇ κτίσει.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁπρὶν ἡμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν εὖως, τῆς ἄνω φρικτωρίας·

Ἐβνη Θεῷ δὲ, κληρον Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε, τὴν ἀπόρρητον χάριν,

Ὅθ' πλείερον, ἐξήνησεν ἡ ἀμαρτία.

Ῥδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

«Σπλάγγων Ἰωάνν, ἐμβρυον ἀπῆμασεν, ἐνάλιος ὄθη, οἷον ἐδέξτο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν, διέλθλυθε φυλάξας ἀδιάφορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη βύσεως, τὴν τεκοῦσαν, κατέσχεν ἀπῆμαντον.

Ἦλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατῆρ, πρὸ ἐωτροφου γεννᾶ· τὰς ἡγίας δὲ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχραντῶν δυνάμεων, ἐν φάτῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· βράκει σπαργανοῦται, λύει δὲ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱὸς, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δὲ μέλλοντος, οὗτος ἐστὶν αἰῶνος, Πατῆρ καὶ Ἀρχων, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος· οὗτος ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστὶ, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως. Ἄλλος.

Ναίων Ἰωάνης, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.

Χριστέ

Νυγείς ἐγὼ δέ, τοῦ τυραννοῦντος
βέλει,

Χριστέ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀ-
ναιρέτην,

Θάπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς βα-
λυμίας.

Ὁς ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς Θεὸν Θε-
ὸς Λόγος,

Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσαν, τὴν
πάλαί,

Ἰδῶν φυλάξαι, τὴν καθ' ἡμᾶς οὐ-
σίαν,

Καθεὶς ἑαυτὸν δευτέρᾳ κοινωνίᾳ,

Αὐθὺς προφαίνων, τῶν παθῶν ἐ-
λευθέραν.

Ἰχταὶ δι' ἡμᾶς, Ἀβραὰμ εἰς
ὄσφύρος,

Λυγρῶς πεσόντας, ἐν σκότει τῶν
πταισμάτων,

Υἱὸς εἰγείραι, τῶν κάτω νενευ-
κότων,

Ὁ σῶς κατοικῶν, καὶ φάτιγην παρ'
ἄξιαν,

Νῦν εὐδοχῆσας, εἰς βροτῶν σωτη-
ρίαν.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Παῖνμα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἡ παρθένος σήμερον τὸν Ὑ-
περούσιον τίκει, καὶ ἡ γῆ τὸ
σπήλαιον τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.

Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολο-
γοῦσι, Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁ-
δοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννή-
θη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰῶνων
Θεός. Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδέμ Βηθλεέμ ἤνοιξε,
δεῦτε ἰδῶμεν, τὴν τρυφὴν ἐν κρυ-
φῇ εὐρωμεν, δεῦτε λάβωμεν τὰ
τοῦ Παραδείσου, ἔνδον τοῦ σπη-
λαίου· ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος,

βλασπάνουσα ἄφειν· ἐκεῖ εὐρέθη
φρέαρ ἀνάρυκτον, οὐ πιεῖν Δαβὶδ
πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθένος
τεκοῦσα Βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυ-
σεν εὐθὺς, τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ
Δαβὶδ, διὰ τοῦτο πρὸς τοῦτο ἐ-
πειχθῶμεν, οὐ ἐτέχθη, Παιδίον
νέον, ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. εορτάζομεν τὴν
κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου, καὶ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ προσκύνησις τῶν
Μάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν θασα-
μένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Οἱ** Παῖδες εὐσεβεῖα συντρα-
φέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος
κατατρονῆσαντες, πυρὸς ἀπειλήν
οὐκ ἐπτόθήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ
τῆς φλογὸς ἐπῴωτες ἐψάλλον,
Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογη-
τός εἰ.»

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκ-
πλαγοῦς φωτοφανείας ἐτυχον·
Δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς, περιε-
λαμψε καὶ Ἄγγελος ἀνομήσατε
βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός, Ὁ τῶν
Πατέρων Θεός εὐλογητός εἰ.

Εξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ
Ἄγγελου, οὐρανῶν στρατευματα,
δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν Ὑψί-
στοις ἐπὶ γῆς εἰρήνην, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκίαν, Χριστὸς ἔλαμψεν,
Ὁ τῶν Πατέρων Θεός εὐλογη-
τός εἰ.

Ρῆμα τί τοῦτο εἶπον οἱ Ποι-
μένες, διεληθόντες ἰδῶμεν τὸ γε-
γονός,

γονός, θεῖον Χριστόν, Βηθλεέμ καταλαβόντες δὲ, σὺν τῇ τεκούσῃ, προσεκύνουν ἀναμέλποντες, Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος.

«**Τ**ῷ παντάνακτος, ἐξεφαύλισαν πόθῳ,

* Ἀπλήτα θυμαίνοντος ἡγκιστρωμένοι,

Παῖδες τυράννου, δύσθεον γλωσσαλιγίαν·

Οἷς εἶκαθε πῦρ, ἀστεκτον τῷ Δεσπότῃ,

Λέγουσιν εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Υπηρέτας μὲν, ἐμμανῶς καταφλέγει,

Σάξαι δὲ παμφλάουσα, ροιζηθὸν νέους,

Ταῖς ἐπταμέτροις καύσει πυργουμένη,

Οὓς ἔστερε φλόξ, ἄρθονον τοῦ Κυρίου,

Νέμοντος εὐσεβείας εἰνεκα, δρόσον.

Αρωγὴ Χριστέ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,

Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν, ἀρρήτως ἔχων,

* Πυγυνας ὄλθον, τῆς θεώσεως φέρων,

Μορφοῦμενος νῦν, ἤς τινος δι' ἐλπίδα,

* Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζῆφου.

Τὴν ἀγριωπόν, ἀκρατῶς γαυρουμένην,

* Ἄσεμνα βαχχεύουσαν ἐξοιστρωμένου,

Κόσμου καθεῖλες, πανσθενῶς ἀμαρτίαν·

Οὓς εἴλκυσε πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων,

Σάξαις δὲ σαρκωθεῖς ἐκὼν εὐρηγέτα.

Ἠρῆ Η. Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**ύματος ὑπερφύουδς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. Οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο, φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου, ἣν ὑπέδῳ νηδῶν. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν, εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερφύουτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ελκει Βαβυλωνῶνος ἡ θυγάτηρ Παῖδας, δορικτήτους Δαβὶδ ἐκ Σιών· ἐν αὐτῇ δωροφόρους πέμπει δὲ, Μάγους Παῖδας, τὴν τοῦ Δαβὶδ, θεοδόχον θυγατέρα μετανεύσοντας. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν, εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερφύουτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οργανα παρέκλινε τὸ πένθος ὠδῆς· οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ Παῖδες Σιών. Βαβυλωνῶνος λύει δὲ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρμονίαν Βηθλεέμ, ἐξανταίλας Χριστός. Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν, εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερφύουτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκύλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλείδος Σιών, καὶ δορικτήτον ὄλθον ἐδέξατο, θησαυροὺς Χριστός· ἐν Σιών δὲ ταύτης καὶ Βασιλεῖς, σὺν ἀστέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει, διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν, εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα

τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος.

«**Μ**ήτηρ ἀσλέκτως, εἰκονί-
ζουσι Κόρης,

Οἱ τῆς παλαιᾶς, πυρπολούμενοι
νέοι,

Ἐπερφυῶς κύουσιν ἐσφραγισμέ-
νην.

Ἄμρω δὲ δρῶσα, θαυματουργία
μιᾶ,

Λαοὺς πρὸς ὕμνον, ἐξανίστησι
χάρις.

Λύμη φυγοῦσα, τοῦ Θεοῦ σὺν
τῇ πλάνῃ,

Ἄληκτον ὕμνεϊ, τὸν κενούμενον
Λόγον,

Νεκρικῶς ἅπασα, σὺν τρώμῳ κτί-
σις.

Ἄδοξον εὐχας, δευματομένη φέ-
ρειν,

Ἐρυστῆ γεγῶσα, κἀν σοφῶς ἐκαρ-
τέρει.

Ἦκεις πλανῆτιν, πρὸς νομὴν
ἐπιστρέφων,

Τὴν ἀνθοποιὸν, ἐξ ἐρημαίων λό-
φων,

Ἦ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων
φύσιν.

Ἐρωμν βιταίαν, τοῦ βροτοκτόνου
σβέσαι,

Ἄνθρ φανείς τε, καὶ Θεὸς προ-
μηθεῖα Ὡδῆ Θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὡδῇ ταύτῃ. Ἦχος ἀ.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμω-
τέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρα-
τευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς
Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ
Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν
Μάγων, Θεὸν προσκυνθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Ἀ-
στέρας, τοῖς Μάγοις μνησθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἀγνὴν
Παρθένον, τὴν γεννησαμένην, Χριστὸν
τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυ-
νησαί, Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βη-
θλεὲμ τῇ πόλει.

ΕΤΕΡΑ,

Εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν
Δεσπότην, ἐνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς
βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες βλέπουν τὸν
Σωτῆρα, σπαργάνους εἰλημένον, καὶ
καίμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, βάλει σπαργα-
νοῦται, ὁ ἀναρῆς ὡς βρέφος.

Σήμερον πάντα κτίσις ἀγάλλεται καὶ
χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἐτέγθη, ἐκ τῆς
Παρθένου Κόρης.

Οὐράναι Δυνάμεις, τεχθέντα τὸν
Σωτῆρα, Κύριον καὶ Δεσπότην, μη-
νύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τριτυπο-
στάτου καὶ ἀδικήτου, Θεότητος τῷ
κράτος. Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσα-
μένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτας.

Ὁ Εἰρμός.

«**Μ**υστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ
παράδοξον, οὐρανὸν τὸ σπήλαιον,
Θρόνον Χερουβικὸν τὴν Παρθένον,
τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλήθη
ὁ ἄχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.»

Ἐξαί-

Ἐξαίσιον δρόμον, ὀρώντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους Νέου Ἀστέρος, ἀρτιφαδῶς, οὐρανόθεν ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεὲμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς Μάγων λεγόντων, Παιδίον Ἀναξ, οὗ Ἀστήρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤχομεν μανείς, ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ Θεομάχος φρουαττόμενος.

Ἡκρίβως χρόνον, Ἡρώδης Ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις, οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεὲμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις, ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὀδηγοῦμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἄλλος.

« Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω,

Ἦρον σιωπῆν· τῷ πόσῳ δὲ Παρθένε,

Ἦμους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,

Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος

Ἵσθ' ἔπερκεν ἢ προαίρεσις δίδου.

Τύπος ἀφεγγεῖς καὶ σκιάς παρηγμένας,

Ὡ Μήτηρ Ἀγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες,

Νέον φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης,

Δοξοῦμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος, Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Ἠθόου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας,

Ὁ Χριστοτερπῆς λαὸς ἠξιωμένος, Νῦν ποτινιάται, τῆς παλιγγενεσίας,

Ὡς ζωοποιῶ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε,

Νέμοις ἄχραντε προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἐξακοστειλάριον Αὐτόμελον.

Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, Ἀνατολῇ Ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὗρομεν τὴν ἀλήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἰστώμεν στίχ. 8'. καὶ ψάλλομεν στιχ. 101. ἰσμήλα. Πηχοδ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολιμίτου.

Ἐυφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος. Παρθένος καθέζεται, τὰ Χερουθίμ μισομένη, βασιτάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν λόγον σαρκωθέντα. Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· Μάγοι τῷ Δεσπότη δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν, Ἀκατάληπτε Κύριε δοξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν, Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστήρ μηνύει, Μάγοι προσκυνοῦσι, Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ Κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὐας, ὅτι Μητὴρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς, βασιτάζουσα ἐν κόλποις, Θεὸν λόγον σαρκωθέντα, οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν, πιστεῖ μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, κράζοντες

ζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες,
Ἄνεμιγήνευτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν τὴν Μη-
τέρα τοῦ Σωτῆρος, τὴν μετὰ τό-
κον πάλιν ὄφθεισαν Παρθένον.
Χαίροις Πόλις ἐμψυχε, τοῦ Βασι-
λέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰ-
κήσας, σωτηρίαν εἰργάσατο· μετὰ
τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ
τῶν Ποιμένων δοξάζομεν κρά-
ζοντες, Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ ἐκ
σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρο-
υσίας σου, πρώτη ἀπογραφή τῆ Οἰ-
κουμένη ἐγένετο, τότε ἐμελλες
τῶν ἀνθρώπων ἀπογράψασθαι τὰ
ὄνόματα σου, διὰ τοῦτο τὸ ποιούτον
δόγμα, ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη·
τῆς γὰρ αἰωνίου σου Βασιλείας,
τὸ Ἄναρχον ἐκαθουργήθη· διό σοι
προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς ὑπὲρ τὴν
χρηματικὴν φορολογίαν, ὁ βουδὸ-
ξου πλουτισμὸν Θεολογίας, τῷ
Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ νῦν. ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμεραν ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλε-
ἐμ γενναῖται ἐκ Παρθένου· σήμεραν
ὁ Ἄναρχος ἀρχεται, καὶ ὁ Λόγος
σαρκούται· αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν ἀγάλλονται, καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς
ἀνθρώποις εὐφραίνεται. Οἱ Μάγοι
τὰ δῶρα προσφέρουσιν, οἱ Ποιμέ-
νες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· ἡμεῖς
δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν. Δόξα
ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀντίφωνοι.

Ἀντίφωνον Α'. ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαι σοὶ Κύριε ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι
πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐν βουλή εὐθέων καὶ συνα-
γωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξῆλητημένα εἰς πάντα τὰ
βελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλο-
πρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς
αὐτοῦ βελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρ-
θένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι·
Ἄλληλούια.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ
σπίρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρ-
θένου τεχθεὶς.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρ-
θένου τεχθεὶς.

Στίχ. δ'. Ἐξαντίθειεν ἐν σκότει φῶς
τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρ-
θένου τεχθεὶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ.

Ἀντί-

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου.

Ἦ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Στίχ. β. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστε-
λαί σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἦ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Στίχ. γ. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ
τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμ-
πρότησι τῶν ἁγίων σου.

Ἦ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς προῦ Εὐσφρόρου ἐγέννησά
σε ὡμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθή-
σεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὃ ἐκ Παρ-
θένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι·
Ἀλληλούια.

Εἶτα γεγονωτέρᾳ τῇ φωνῇ.

Ἦ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Καὶ τὸ Κοιτάκιον.

Ἦ Παρένοσ σημερινόν, τὸν Ὑ-
περούσιον τίχτει,

Ἀντί δε τοῦ Τριταγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Ἀπέστολοι. Προκείμενον ἤχος δ'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσταυησάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς ῥοδερὰ τὰ ἔργα σου.

Πρὸς Γαλιάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλῆρωμα
τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν
υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναίκος, γε-
νόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νό-
μον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπο-

λάβωμεν. Ὅτι δὲ ἔσθε υἱοί, ἐξαπέστει-
λεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ
εἰς τὰς κορδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ ὁ
Πατήρ. ὡς τε οὐκ ἐστὶ εἰ δούλος, ἀλλ'
Υἱός, εἰ δὲ Υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούια, ἤχος α'.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.
Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῖγεται ῥῆμα.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ
τῆς Ἰουδαίας.

Κοινωνικόν. Αὐτῶσιν ἀπέστειλε Κύ-
ριος τῷ Λαῷ αὐτοῦ.

Εἰς τὴν τραπεζάν καταλύσις εἰς
πάντα, ὁμοίως καὶ τὸ δωδεκάημερον.

Ἰσθί, δὲ ὅτι τὴν εὐαγγέλιον ἡ εορτὴ τῶν
Χριστοῦ Γενῶν ἐν Κυριακῇ ἢ μετὰ
τὴν Χριστοῦ γεννησιν Κυριακῇ ψάλλε-
ται τῇ κτ. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός. Ἐστὶ
ἐκ τῆς εὐαγγέλιον τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἀ-
ποδοσις ἐν Κυριακῇ, συμπύλλεται τοῖς
ἀναστασίμοις, καὶ προηγούνται τὰ ἀ-
ναστάσιμα.

26 Ἦ σὺναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεο-
τόκου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Στιχολογίᾳ οὐ
γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκείραξα,
ἰσθόμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τῆς
Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦν-
τες τὰ δύο.

Ἦχος β'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
καὶ τὰ ἔτερα, φύλλα 368.

Δοῦξ, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'.

Δοῦξα ἐν ὕψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ
γῆς εὐαγγέλιον. Σήμερον δέχεται ἡ
Βηθλεὲμ, τὸν καθήμενον δια παν-
τός σὺν Πατρὶ. Σήμερον Ἄγγε-
λοι τὸ Βρέφος τὸ τεχθέν, ἑσπερε-
πῶς δοξολογοῦσι· Δοῦξα ἐν ὕψι-

στοις Θεῶν, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰσοδος. Προκειμενον, ἦχος βαρῆς.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; οὐ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν σου.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην αὐτῆ ἢ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ἰψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον Μυστήριον, οἰκονομεῖται σήμερον! καινοτομοῦνται φύσεις, καὶ Θεὸς ἀνθρώπος γίνεται· ὅπερ ἦν μεμέντης, καὶ ὁ οὐκ ἦν προσέλαβεν, οὐ φαρμῶν ὑπομεινας, οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ ἀραγέγανας, ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρώκησας· ὁ οὐρανὸν τῶν θρόνων ἔχων, ἐν Φάτνῃ ἀνεκλήθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐσπλαγγῆνος τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου.

Πῶς εἰεῖπω τὸ μέγα Μυστήριον; ὁ ἀναρκος σαρκούται· ὁ Λόγος παχύνεται· ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· καὶ ὁ ἀναρκος ψηλαφᾶται· καὶ ὁ ἀναρκος ἀρχεται. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. Ἰησοῦς Χριστὸς, χλῆς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ μὴνύοντες Ποιμένα, τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερσού-

βιμ, καὶ ἀνακειμενον ἐν Φάτνῃ, Νηπίου μορφήν δι' ἡμᾶς ἀνεκληρότα. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Γέννησις σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαρᾶλλακτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ.

Ἀπὸ τρίτης ὠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς τὸ Κοντάκιον τοῦτου,

ἦχος πλ. β'.

Ὁ πρὸ Ἐωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμῆτωρ γεννηθείς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σου ὄθεν Ἄσπῆρ εὐαγγελίζεται Μάγους· Ἀγγελοὶ δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον σου, ἢ Κεχαριτωμένῃ.

Τῷ αὐτῷ μὴνι κς'. ἡ Συναξίς τῆς Ἰπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀναχώρησις τῶν Μάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Εὐδόκιμος, ἐπίσκοπος Σάρδεων, ὁ ὁμολογητῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ βασις Κωνσταντῖνος, ὁ ἐξ Ἰουδαίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβεσίαις.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, Ἐσωσε λαὸν, κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀνε' αὐτῆς ψάλλεται ἡ Θ'. Ὁδῆ, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον, καὶ Αἶνους τῆς Ἑορτῆς, φύλλα 383.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις, ταῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. Σήμερον ἡ ἀπειρος οὐσία, ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνεκλίσσεται·

Σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρους, Μάγους εἰς προσκύνειαν ἀγει, προμηνύ-

μηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταρῆν, ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρῃ καὶ λιβάνῳ· διὸ ψάλλομεν· Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἤχος β.

Σήμερον ὁ Χριστός. Φύλλα 384.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἄντι δὲ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς.

Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ μετ' αὐτὸ, Ἡ Γέννησις σου Χριστέ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείκτοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Μνήμην ἐπιτελούμεν τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαβὶδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Ἐσπέρας μετὰ τὸν Προσημακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιγολογίαν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχοὺς ι. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, ἤχ. α.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες, ἀνευφημήσωμεν, Δαβὶδ τὸν Βασιλέα· ἐκ γὰρ τούτου προήλθε, ῥάβδος, ἢ Παρθένος καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀνάτεταλκεν ἄνθος Χριστός, καὶ τὸν Ἀδάμ· σὺν τῇ Εὐὰ ἐκ τῆς σφοδρᾶς, ἀνεπλάσατο ὡς εὐσπλαγγνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προρρήσεις, εἶδεν ἐν γῆρᾳ σαφῶς, ὁ Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, ἐμφανῶς πλη-

ρουμένας, μνηστείας λαγῶν ξένης, χρηματισμούς, τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος, Δόξα Θεῷ ἐκδοῶντων, ὅτι ἐν γῆ, τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο.

Τὸν Ἀδελφοθεὸν πάντες, ἀνευφημήσωμεν ὡς Ἱεράρχην ἕντα· μαρτυρίῳ δὲ πάλιν, ἐμπρέφαντα γενναίως, οὐ ταῖς εὐχαῖς, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ σπαργανωθείς, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, ἤχος πλ. β.

Μνήμην ἐπιτελούμεν Δαβὶδ καὶ Ἰακώβου, εὐσεβοῦς Βασιλέως, Προφήτου, καὶ Ἀποστόλου, πρώτου Ἐπισκόπου· αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι, πλάνης ἀπαλλαγέντες, Χριστὸν δοξολογοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατειλαντα, τὸν καὶ σαρκωθέντα, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίαν, τὸ α. τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. ἤχος πλ. β'.

Ἰερέων μνήμη, καὶ Βασιλέων κράτος τε, εὐφροσύνη γέγονεν ὁ Τόκος σου, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι, λέγομεν, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα σου, φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον, ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδῶλων πέπαυται, καὶ βασιλεύει Χριστός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτικὸν ἀναστάσιμον.

δοξα τῶν ἁγίων, ἤχος β'.

Εὐαγγελίου Ἰωσήφ, τῷ Δαβὶδ
τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι, Παρ-
θένο εἶδες κυοφορήσασαν μετὰ ποι-
μένων ἐδοξολόγησας· δι' Ἀγγέ-
λου χρηματισθεῖς, ἰκέτευε Χρι-
στὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἀνκατάσιμος Κανὼν μετὰ τῆς Θεο-
τόκου, εἰς ε', τῆς ἑορτῆς εἰς δ'.

Ἦδη Ἀ. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θεράπον Μακάριε,
Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ
ἡμῶν, Χριστοῦ Πατὴρ γνωριζόμε-
νος, τούτῳ σὺ παρήχθης, παρε-
στηκώς, αἰτήσαι εὐχὴν, καὶ δει-
νῶν ἀπαλλαγῆν, τοῖς εὐχημοῦ-
σί σε.

Ἡρακλεῶν θείων ὑπήκοος, πραγ-
μῶν παροδόξων διάκονος, Παρ-
θένου Μητρώου θεόποιτος, δίκκιος
κατὰ πάντα, καὶ ἀληθῆς, Ἰωσήφ
ἐλεηθῆς, καὶ δικαίων ἐν σκηνῇ
ἀπαναπαύσασαι.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσται, μορ-
φή τῆ καὶ ἡμᾶς νηπιάσαντα· καὶ
τούτου Πατὴρ ὠνομασαν· μεγί-
στη σου ἡ δόξα, ὡς ἀληθῆς, μέ-
γα ὑπὲρ πάντας τὸ ἀξίωμα· διὸ
ἀνευρημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας, Ἀ-
γνή ἐν Βηθλέεμ Ἀπειρόγαμε,
σπογγάνεις αὐτὸν εἰλήσασα, οὐ τὴν
ἐπιδήμιαν καταπλαγείς, Ἰωσήφ

σὺν πόθῳ, μεγαλύνει, προσκυνεῖ
τὴν τούτου δύναμιν.

Ἦδη Γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πα-
τρὸς ἀπορήχθως ἐκλαμψαντος,
καὶ ἐκ Παρθένου ἐπιέσχάτων,
σαρκωθέντος ἀσράστως, Πατὴρ,
ὠνομάσθης ἐνδοξῆς, καὶ μυστηρίου
φρικτοῦ Θεωρὸς, Μάκαρ ἐχρη-
μάτισας.

Ὁν αἱ ἄνω τάξεις, ὡς Θεὸν ἀ-
περίγραπτον τρέμουσι, τούτον τε-
χθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσήφ ταῖς
χερσὶ σου, κρατεῖς καθαγιαζόμε-
νος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικτῶδες σφε-
θεν σε γεραίρομεν.

Ἦψος μυστηρίου, γενεαῖς μὴ
γνωσθέντος ταῖς πρώην σοφείας, κα-
τεπιστεύθης τῇ καρδίᾳ, καθαρῶς
δεδογμένως, δι' οὗ, ἅπαντες ἐσω-
σθημεν, οἱ τὴν φωσφορὸν καὶ θείαν
πιστῶς, μνήμη σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληρότα, ἐξ ἁγνῶν σου
αιμάτων Παρθένε Ἀγνή, καὶ ἐν
σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν φά-
τινῃ τεέντα, ἰδὼν, Ἰωσήφ ὁ δίκαι-
ος, τὸν καὶ ἡμᾶς θεάθεντα Θεόν,
ὄμνοις ἐμεγαλύνει.

Κάθεμα, ἤχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Πατὴρ ὡς ἀληθῶς, οὐρανόθεν
θεοράπων, ἐγένετο Ἰωσήφ, καὶ Πα-
τὴρ τοῦ Ἀνάρχου, Ἰησοῦ σὺ νενό-
μισται, τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος· ὁ-
θεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου
μνήμη, εὐραζόμεν, ἐν εὐφροσύν-
ῃ καρδίας, πιστῶς ἀνυμνοῦντες σε.

Δόξα, καὶ νῦν ὄμνοι.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, εὐραζά-
ζει ἐνέως, τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοῖς

γενε-

γεγονός ὡ Παρθένη. Θεὸν σέσχα-
κωμένον γὰρ ἐπὶ γῆς ἀπεκύρσας·
ὄθεν Ἄγγελοι, μετὰ Ἰοιμέων
ὑμνοῦσι, Μάγοι πίστευι δὲ, σὺν Ἰ-
ωσήφ ἐκβοῶσι, τῷ Δαβὶδ τὰ θαύ-
ματα τῷ Θεοπάτορι.

Ῥδὴ Δ'. Βάβδος ἐκ τῆς βίβης.

Εὼν λογισμὸν ταῖς θεικαῖς,
ὑπείκοντα προστάξεσι, καὶ καθα-
ρός ὅλος γενόμενος, τὴν μόνην ἐν
γυναιξί, καθαράν καὶ ἀμωμον,
Μάκαρ Ἰωσήφ σὺ ἐμνηστεύσω,
τηρῶν Παρθένον Ἄγνην, πρὸς ὑ-
ποδοχὴν τοῦ ποιήσαντος.

Μόνω Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ, καὶ
μόνω σοὶ αἰοῖδιμε, μετὰ τὴν μό-
νην Ἀπειρόγαμον, τὸ μόνον ὑπερ-
βολῆ, φοβερὸν μυστήριον, Μάκαρ
Ἰωσήφ ἐνεπιστεύθη, τὸν μόνον
φθοροποιὸν, ἀρχοντα τοῦ σκότους
τροπούμενον.

Εμφυχος Ναὸς φωτισιάς, ὑ-
πάρχων τοῦ ποιήσαντος, ἐπιμε-
λεῖα θείων πράξεων, ἐκ τοῦ Ἄγιου
Ναοῦ, τὸν Ναὸν τὸν Ἄγιον, σὺ
παραλαβεῖν κατηξιώθη, τὴν μό-
νην ἐν γυναιξί, Μάκαρ Ἰωσήφ,
Ἀειπάρενον.

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοός σου προφανῶς,
ἐπέστη ὁ ἀόρατος, ἀμφιβολίαν
πάσαν λέγων σοὶ, Μὴ φοβηθῆς
Ἰωσήφ, Μαριάμ τὴν Ἀχραντον,
νῦν παραλαβεῖν γαστρί γὰρ φέρει,
τὸν φέροντα θεῖκῃ, τούτου δυνα-
στεῖα τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ Ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Πρατότητι λαμπρῶν, σοσὲ Ἰω-
σήφ, ἐν τῇ γῇ τῶν πράεων ἐσκή-
νωσας, Χριστοῦ τοῦ πρᾶου ῥήμα-

τι, Πατὴρ ὀνομασίαις, ὃν ἐν ταῖς
σῆς ἀγκάλαις, κρατήσας ἠγά-
σθης, καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης, σάρκα
βροτείαν περικείμενον.

Θεῖαν Νερέλην, τὴν μόνην
Ἄγνην, ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἠ-
λιον κρύπτουσαν, εἰς Αἴγυπτον
μετήγαγες, ἐκ πόλεως Δαβὶδ, τὸ
ταύτης λῦσαι σκότος, τῆς εἰω-
λουμανίας, Ἰωσήφ μυστηρίου, ὑ-
πὲρ κατάληψιν Διάκονου.

Δίκιος ὑπάρχων, δικαίαις ὁ-
δοῖς, τοῦ Δικαίου Διαπτότου πε-
πόρευσαι, τοῦ κόνικτος δικαίως
σε, τοιοῦτω φοβερῷ, Παμμάκαρ
μυστηρίῳ, πτωῶ καθουρηγῆσαι,
τῆς ἀσπίτου λογείας, δι' ἧς βρο-
τοὶ ἐδικαιώθημεν.

Θεοτοκίον.

Εὐρέθη ὡς ἔρη, Προφήτης Δα-
βὶδ, ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρή-
τασα, τὸν φύσει ἀπερίγραπτον,
Θεὸν Ἐμμανουὴλ· ὅπερ μὴ ἐνοή-
σας, ὁ θεὸς ἐδιδάχθη, Ἰωσήφ
ὑπ' Ἀγγέλου, νυκτὶ καθεύδων ὁ
αἰοῖδιμος.

Ῥδὴ Σ'. Σπλάγγων Ἰωῶν.

Ξένω τοκετῷ, ἐκ Κόρης θεό-
παιδος· τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημή-
σαντα, τὸν αἰδιον, τοῦ Πατρὸς
Θεὸν Λόγον, λαβὼν Ἰωσήφ, τὴν
πρὸς Αἴγυπτον Παμμάκαρ ξένην
κάθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποι-
ησαι, καθουπέικων τοῖς θεοῖς προ-
στάγματι.

Ιστασο Θεῷ, σαρκὶ νηπιάσαντι,
σοσὲ Ἰωσήφ διακονούμενος, ὡς-
περ Ἄγγελος, καὶ ἀμέσως πρὸς
τούτου κῆγάσθης σαφῶς, τὰς ἀ-
κτίνας τὰς ἀόλους εἰσοδεχόμενος,
Μάκαρ

Μάκαρ, και φωτειδέστατος, και ψυχή και καρδιά δεικνύμενος.

Ὁλος ἐπαρῆ, τῇ θείᾳ Πανεύφρηνε, καθαγιασθεὶς ψυχῇ και σώματι, μεταθέβηκας, πρὸς αὐλους μονὰς ἀγάζων νυνί, τοὺς τελοῦντάς σου τὴν μνήμην δίκαιε, ὄντως Ἰωσήρ πανάγιε, Παναγίας Μνηστήρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, Παιδίον ἐώρακας, Παρθένου Ἀγνῆς ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον και πρὸ πάντων αἰώνων ἐκφύντα Πατρός, και Ἀγγελῶν ἀνυμνούντων τοῦτον ἤκουσας, ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον, Ἰωσήρ ἐπὶ φάνης Πανεύφρηνε.

Κοντάκιον, ἕως γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαβὶδ πληροῦται ὁ Θεός, Ἰωσήρ τε αἰνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γάρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι και τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι και βοῶσιν, Οἰκτίρμων σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, μνήμη τῶν ἁγίων και Δικαίων Θεοπατέρων, Ἰωσήρ τοῦ Μνήστορος τῆς ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, και Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ, και Δαβὶδ τοῦ Προφήτου και Βασιλέως.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίας προσβήαις.

Ἦδι Ζ'. Οἱ Παιδὲς εὐσεβείας.

Προρρήσεων τὸ πέρας, τῶν ἐνθῶν Προφητῶν ἐώρακας· ὃν γὰρ ἐκῆρυξαν Χριστὸν ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης Ἀγνῆς, ἐψηλάφησας, και

βρέφος κατενόησας, ὡς καθαρὰς τὴν ψυχὴν Χριστοῦ θεράπων.

Ἀμέμπτω πολιτείᾳ Ἰωσήρ κεκοσμημένος ἐνόησε, φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθοῦς Παρβενίας ἐρημάτισας, και Πατὴρ τοῦ τικτομένου Παιδὸς κέκλησαι, μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ προσηγορίᾳ.

Ἦρηματι ὁ τεκταίνων, οὐρανὸν και τὴν γῆν και τὴν θάλασσαν κέκληται τέκτονος Υἱός, σοῦ Παμμάκαρ ἀξιάγαστε, τοῦ Ἀνάρχου σε Πατρός, ὄντως δοξάσαντος, ὡς ἱερὸν ὑπουργὸν τῶν ὑπὲρ λόγον. Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε, τυπομένην Ἰωσήρ ὁ Δίκαιος, Θεοχαρίτωτε Ἀγνῆ, ἐγνωκῶς βάβδω κληροῦται σου, τὴν μνηστειάν τὴν σεπτῆν, ἐπιμνησθεὶς Ἀραῶν, τῆς βλασησάσης ποτὲ ἁγίας βάβδω.

Ἦδι Η'. Θαύματος ὑπερουδῆς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου, κατενώπιον ὤφθη Κυρίου, Ἰωσήρ πανόλβιε· σὺ γὰρ ὄλως ὀσιωθεὶς, ἀπὸ βρέφους ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι, τῆς εὐλογημένης μεθ' ἧς ἔμελπες, Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, ὃν περ τρέμουσι Θεὸν και Κτίστην, Ἰωσήρ ὁ Δίκαιος, παρήρσια πανευλαβῶς, περιπτύσσεται ὡς Βρέφος και ἀσπάζεται, και εἰς νοητὸν βοῶν κομίζεται, Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, και ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέτρωςαι τῷ γλυκυτάτῳ Μάκαρ

καρ πόθῳ, καὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρκωθέντι, παρεστῶς προσάξει, καθυπείκεις ταῖς θεϊκαῖς, δι' Ἄγγελου ἐξ Αἰγύπτου μνηνύμενος, πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανελύσεσθαι, μετ' αὐτοῦ τοῦ Παιδίου καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· οἷς συνεπανήλθες, τὸν Κύριον δοξάζων.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὰς σκιάς εἶδες ποθήσας, τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσία, φωτεινῶ Νεφέλῃν τε, τὴν Παρθένον τὸν νοητὸν, ἀνατέλλουσαν σαρκί Ἥλιον ἐβλεψας, καὶ ὡσπερ Ἄστηρ πάντας ἐφώτισας, τοὺς βοῶντας Σοφῆ Ἰωσήφ ἐκάστοτε, Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥθῆ Θ'. Μυστήριον ζένον.

Ισότιμος πάντων Ἄγγελων γενένησαι, Προφητῶν Μαρτύρων τε, Μάκαρ καὶ τῶν σοφῶν, Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως, διὸ σὺν αὐτοῖς σε μακαρίζοντες αἶψι, Ἰωσήφ τὴν ἱεράν σου μνήμην σέβομεν.

Ως ἐκ γένους βασιλικῆ καταγόμενος, τὴν Ἄγνην Βασιλισσαν, μέλλουσαν Ἰησοῦν Βασιλέα, τίκτειν ἀπορρήτως Σοφῆ, ἐμνηστεύσω, ὑπὲρ ἅπαντας ἐν γῆ, προκριθεὶς τοὺς γηγενεῖς Μακαριώτατε.

Σθενούμενος, τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος, ἀρεταῖς κεκόσμησαι, Μάκαρ ἐν βαθυτάτῳ τε γήρα, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης λαμπρῶς, Ἰωσήφ Πατέρας, μέγιστος Πατὴρ νομισθεὶς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Θεοτοκίον.

Φυλάττουςαν, τὴν Παρθενίαν ἀκήρατον, τὴν Ἄγνην ἐφύλαξας, Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, φυλάξας Παρθένον αὐτὴν, μετὰ Γέννησιν ἀπορρήτην μεθ' ἧς Θεοφόρε, Ἰωσήφ ἡμῶν μνημόνευε.

Ἐξαποστειλᾶριον ἀναστάσιμον, καὶ τῶν ἁγίων. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψομεν, τῷ κλεινῷ Θεαδέλφῳ, Δαβὶδ τὸν Θεοπάτορα, Ἰωσήφ τε τὸν Θεῖον, τῆς Θεοτόκου μνήστορα· τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ, Γεννήσει καθυποῦργησαν, Βηθλεέμ ἐν τῇ Πόλει, Θεσπρεπῶς, μετ' Ἄγγελων Μάγων τε καὶ Ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ἄδοντες, ὡς Θεῶν καὶ Δεσπότη.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'. Εἶτα τῆς ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Εὐφραίνεσθε δικαιοὶ, καὶ τὰ λοιπὰ γ'. Φύλλα 383.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Αἶμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωήλ, αἶμα τὴν Σάρκωσιν· πῦρ, τὴν Θεότητα, ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθόν τῇ Παρθένῳ, καὶ Κόσμον εὐωδιάσαν· μέγα τὸ Μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε δοῦσα σοι.

Καὶ νῦν. Ἰπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται. Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐ δὲ γὰρ ἐγώ

γὰρ κατὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ, οὔτε ἐδιδάχθη, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀνατροπὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι κατ' ὑπερβολὴν ἐδίδωκον τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοῦς, συνηλικιωτάς ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπαρχόντων πατριῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδοκῆσεν ὁ Θεός, ὁ ἀπορίσας με ἐκ κοιτίδος μητρὸς μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθὺς οὐ προσηνέθημην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ Ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Ἀσιακὴν. Ἐπειτα μετὰ ἑτὴ τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. ἑτερον δὲ τῶν Ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰακώβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Ἀναχωροσάντων τῶν Μάγων.

Φύλλα 365.

27 Δεκεμβρίου, τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσώμεν στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προτόμικα τοῦ Πρωτομάρτυρος, ἡχος δ'.

Ὁς γενναῖον ἐν Μαρτυρίῳ.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος, ὠρῆς Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπροτήτος, καὶ τῆναιγλήν τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέ-

πουσι· δι' ἧς εὐτυχες, καὶ φωτῆς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέτωαι, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὁς βασιμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἰτῶν λίθων νιφάδες σοι γεγονάσιν, ὧν ἐπιβαίνων τέλει σαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὀμνυμὸν Στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ Ἰωσήφου οὐ πλησίον, ὡς καλῆνικος παρέστης, καὶ Ἀλλήτων ἀχροθίνον.

Ἐν σιμείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἐσθεσας τὸ συνέδριον, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονεῶν, σὺ προστήχου ἀφίσσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ Πνεῦμα, τὸ ἱερῶτατον Στέφανε, ἔτρα Σιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὁμοία.

Ἐνιτείλας τοῖς τραύμασι, προσετέθη σοι τραύματα, ἐξορίας Ὅσις, χαλεπότητι, τοῦ παρανόμως διέποντος, τὸν θρόνον τὸν ἔνομον, καὶ συγχείοντος δεινῶς, τοὺς θεσμοὺς τοῦς τῆς πίστεως, καὶ τὴν Ἄγραντον, τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα καθελόντος· ὃν τῇ χάριτι τῇ θείᾳ, Χριστοῦ θεράπον κατήσχυνας.

Οὐ φρουρὰ σε, οὐ στένωσις, οὐδὲ σκοτος ἀνήμερον, οὐ πληγαὶ καὶ μάστιγες, περιέσχυσαν, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως, χωρίσαι Θεόδωρε· οὐδὲ νόσος χαλεπῆ, καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· οὐδὲ ἐνδοια, τῆς προσῆς θεοβόρῃμον· ἀλλ' ἀτρέπτως, ἐκαρτέουσας προβλέπων,

ἐλέπων, τὴν τῶν σῶν πόγων ἀντίδοσον.

Αντί θλίψεως ἄνεσιν, ἀντί πόνων ἀπόλαυσιν, ἀντί σκότους ἑλαμψιν, σοὶ δεδωρόταί, ὁ Ἄθλοθέτης ὁ δίκαιος· ἀντί δὲ θεσπέσιε, τῆς ἐν σφει σου γραφῆς, ζωῆς βίβλου ἐγγέγραφαί· Ἐκκλησία δὲ, πρωτοτόκων ἐτάγγης, ἐν ὑψίστοις, καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει, περιχαρῶς προσελήλυθας.

Δόξα τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ τοῦ παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατασκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηνησμένος. Ἀλλ' ὦ φιλομάρτυρες δευτε, τὰ τῶν ἁσμάτων ἀνθὶ δρεψόμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδυσώμεθα, καὶ τοὺς ὕμνοις ἀναμειλιπόντας, εἰπώμεν· Ὁ σοφία καταγλαίσθεις, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἰτῆσαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς Ἐορτῆς ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεστα σήμερον! Παρθένος τίχτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται, ὁ Λόγος σκεχνοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχωριστάι. Ἀγγελοι μετὰ Πομένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκδοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνην.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια,

τῆς Ἐορτῆς Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων,

ἐξανατείλαντα, καὶ ὡς Ἰῶν ἐν κόλπῳ, Πατρικῶ ἀει ὄντα, αὐτὸς δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἀγκάλαις Μητρὸς, ὡς ἐν ὄρνῳ καθήμενον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων, Ποιμένων, Μάγων τε νῦν, προσκυνούμενον ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Εν Βηθλεὲμ συνελόντες, πιστοὶ κατιδόμεν, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην, κείμενον ἐν τῇ σάτῃ· καὶ τοὺς ἐκ Χαλδαίων δωρὸν καλόν, προσκομίζοντας πρῶτον, ὡς Βασιλεῖς Θεῷ τε καὶ δι' ἡμᾶς, τριημέρῳ ἐσομένῳ νεκρῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου.

Εκ τῆς Παρθένου ἐτέγχης, ὑπὸ τὸ σπῆλαιον καὶ στρατιαὶ Ἀγγέλων, ἐπιστάσαι ἐβῶν· Δόξα ἐν ὑψίστοις σοὶ τῷ Θεῷ, τῷ τεχθέντι ἐν δούλῳ μορσῆ, καὶ ἀναπλασάτι κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς Παρθένου καὶ ἀνάνδρου Μητρὸς.

Δόξα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β'. Ανατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε Μακάριε· τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκάλλωπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων· τοὺς τὴν σελτὴν σου ἐορτάζοντας μνήμην αἰτῆσαι, ὡς παριστάμενος τῷ ὄρνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν τῆς Ἐορτῆς ὁ αὐτός.

Κοιτάσουσι ἄγγελοι, ἀλλὰ βῆθ.

Ἀπολυτικὸν τοῦ Ἁγίου, στίχ. δ'.

Ταχὺ πρὸς τὸν Θεόν.

Βασιλεῖον διαδύμῳ ἐστέφθη σὺ κορυφῇ, ἐξ ἄλλων μὴ ὑπάμυνας,

ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίω, ἀπελέγξας μανίαν, εἰδές σου τὸν Σωτήρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα τοῦ Οἰοῦ. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ο θρόνῳ πυριμόρφῳ, ἐν ὑψίστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάργῳ, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τευθῆναι ἐν σαρκί, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀστήρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀκρασὺ καταβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγε τὴν αὐθάδειαν· καὶ ἐδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἐνδοξός. Ἄλλ' ὦ τρισμακάρ, τοὺς σὲ τιμῶνας, σῶζε ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁμοίον.

Ὁ ἀχάριτος παντί· φύλλα 375.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος Ἰωάννου Μοναχοῦ. Ἦδὴ Α. ἤχος πλ. α'.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις τὸν Πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδοξῶς στεφανώσωμεν, καὶ θείᾳ στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκόλου, τὸ πρῶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑπόποιόν ταπεινώσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γενήθηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης, καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἐνθα Χριστὸς δι' αἵματος μεταβέβηκας. Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἀνθρώπων, ἐκ Παρθένου φερέσας, ὡς Βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἀνθρώπων ἀποδύεται.

Ἦδὴ Γ'. Ὁ πῖξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάβος ἄφρσιν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρῶθεις ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος Πίστewος καὶ Πνεύματος πληρῆθεις, θεοῦ ὁ Πρωτομάρ-

τομάρτυς, τῶν ἀλίων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ως κήρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὡσπερ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἀριστα προκρίνας τὸν θάνατον. Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς, ὁ Δεσπότης τὸ σπῆλαιον, ὑπεισήλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων Ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότητος βαλλόμενος.

Κάθισμα ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος Πρωτόαθλε σοφῆ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ Κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας τοὺς τιμῶνάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς ἐσθρῆς, ἦχος γ'.

τὴν ὑψαιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον ὁ γὰρ Σωτήρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαιῷ σαρκί, ὡσθη ἐκ Παρόντου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτῷ μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ, Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ὡθι Δ'. Τὴν θεῖαν ἐνόησας σου.

Κατήγορος κριτῆς τε καὶ ἀδι-

κος, ὁ βροτοκτόνος καὶ πατήρ, τοῦ ψεύδους Στέφανε δεικνύται, ἀλλ' ἑαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὐτὸ τεκτηνῶμενος.

Ὁ μέγας τῆς ἀθλήσεως προβόλος, ἀντ' οὐδενὸς τοῦ δυσμενοῦς, τυράννου κρίνας τὴν ἐφοδόν, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβάς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας ἡμῖν τοῦ Μαρτυρίου τὴν εἰσόδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, συνανατέλλουσαν Χριστέ, ὡς ἑωσφόρον, τὴν ἐνδοξὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμη, τῇ σῇ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Ὡθι Ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἐλαμψεν ὡς Ἄγγελος, ὁ Πρωτομάρτυς σου, τῶν οὐρανίων Χριστέ ἀψίδων, γεγονὼς ὑπέρτερος, καὶ δόξης ἀρρήτου, ἐμφορηθεὶς φιλιάνθρωπε.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, τοῦ Πρωτομάρτυρος, τοῦ βείου ζήλου ἢ παρρησία· καὶ γὰρ μέχρις αἵματος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους, ἀνδρείως παρετάξατο.

Θειγόρου στόματος, νιφάσιν ἔβαλλε, τοὺς μαιφόνους ὁ Πρωτομάρτυς, ὑπ' αὐτῶν ἀπίστοις δέ, τῶν λίθων νιφάσιν, ὡς νικητῆς ἐστέρετο.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπιδημήσαντα, ἐξ Ἀπειράνδρου Μητρὸς, ὁ Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τοῦ Πατρὸς Θεότητι, ἐστῶ.

ἐστῶτα, καὶ δόξῃ ἐν οὐρανοῖς τε-
θεάται.

Ἡ δὲ Γ'. Μαινομένη κλύδων.

Ο κλεινὸς ταξίαρχος τῶν Μαρ-
τύρων, Στέφανος πιστοί, τοὺς θε-
σμούς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκ-
θεδῆκώς, τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγάζεται.

Μιμητὴς πανάριστος χειμα-
τίας, Δέσποτα Χριστέ, τοῦ τιμίου
Πάθους σου ὁ Στέφανος, τοὺς προ-
νευτάς, δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μιαφρόνου πράξεως ἀμετό-
γους, φύλαττα Χριστέ, καὶ τοῦ
Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον, τοὺς
ὕμνητάς, τῆς κληρουχίας ὡς εὐ-
σπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Παγγοσμίου γέγονε σωτηρίας,
Δέσποτα Χριστέ, ἀπαρχὴ ὁ Ἰσάκ
σου, καὶ Μάρτυσι, θεοπροπέδς ὁ-
μολογίας ὑπόλειπς.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χ'ίς ἡμῖν, διὰ σαρκός
ἐπέδημει, καὶ ὁ δοῦλος σήμε-
ρον, ἀπο σαρκός ἐξεδήμει· χ'ίς
μὲν γὰρ, Βασιλευῶν σαρκὶ ἐτέχθη,
σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται,
δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρω-
τομάρτυς καὶ θεὸς Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἀστὴρ φαινὸς σήμερον συ-
νεξέλαμψε, τῇ γεννήσῃ Χριστοῦ,
ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστρά-
πτων, φωτίων τὰ πέρατα ἀπαν-
τα τῶν Ἰουδαίων μόνον ἡμαύρω-
σε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας
λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ
τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ
πέθων τούτους, τὸν γεννηθέντα
ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐ-

τὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυε τοῦ-
των τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρω-
τομάρτυς, καὶ θεὸς Στέφανος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιερατικῶν Στε-
φάνου, ἐνὸς τῶν ἑπτά Διακόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ
Γραπτός, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Θεορά-
νου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 830.

Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος, καὶ
ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Μαυρίκιος καὶ
οἱ σὺν αὐτῷ ἑβδομηκοντα, οἱ ἐξ Ἀμα-
σίας τῆς Μαύρης θαλάσσης ὁρμώμενοι,
διὰ τὸν Χριστὸν ἀθλήσαντες τελειοῦν-
ται κατὰ τὸ 297 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαια.

Ἡ δὲ Ζ'. Ὁ Ἰππερφυβόμενος.

Ως ποικίλοις ἀνθεσι, καὶ ὠραί-
οις Στέφανε, τοῖς λίλοις κοσμού-
μενος, σαυτὸν προτενήνοχας, Χρι-
στῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελωδῶν, Εὐ-
λογητὸς εἶ.

Ως ἀκαταγώνιστος, ἡ τοῦ Σαύ-
λου ἐνστασις, πορβοῦντος τὸ πρό-
τερον, Χριστοῦ τοῦς θεράποντας,
προσάγοντός τε Ἐθνη, τῷ Χρι-
στῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επαρθεῖς τῷ Πνεύματι τῷ Ἁ-
γίῳ Στέφανε, ἀρρήτως τελείασαι,
Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγάζων
τῇ Τριάδι, Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατελλαντι, ἐκ Παρ-
θένου Θείας Ἁγνῆς, προσήνεκται
ἐμφυγος, ὡς Βασιλεῖ Στέφανος,
ἐνθεος μελωδῶν σοι, ὁ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ἡ δὲ Η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στεφά-
νου

νοῦ δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐβη σοὶ Χριστὸς, ἐν τῇ πατρῷᾳ δόξῃ, τῶν ἁθλῶν μηνῶν σοὶ, σαφῶς τὰ ἐπαθλα· ὅθεν ἐδόξας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπλεξεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Δεσπότητος τόκος, χορείαν ἢ μνήμη τε τοῦ Πρωτομάρτυρος· ὅθεν ἀπαύστως τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεανδρικῶς τῷ Λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδῃ Θ'. Ἠσυχία γόστει.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης, ἅπαντα θεσμὸν, καὶ φέρεις κατὰ παντός, λόγου ἀλευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια, ἀδυνατεῖ, βροβτεῖος γὰρ νοῦς, πλεξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοὶ ἐπάξιον.

Σὺ τῆς μακαρίας σου, ἧς ἐφλέγῃ, Στέφανε ρωνῆς, μὴ στήσης τοῖς σοῦ καταῖς, Δεσποτα βῶν. Χριστὲ τὸ ἀγνωστὸν ἄλλ' ὡς Θεός, καὶ Δημιουργός, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ὡς περ θυμὰ εὐαδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἐπαθλον, ἀνεδήσω, τὸ νικητικόν, ἐκ παντοκρατορικῆς, τέρας δεξιάς· καὶ νῦν Παμμακαρίστε, παρεστηκώς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξῃ καὶ χάριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώσε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου, εἴληφεν ἀρχὴν, σαρκί ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἄχρονος Υἱός. Διὸ ἀναιρούμενος, ὁ μιμητῆς, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκλήρωσατο, ἀπαρχὴν τῆς αἰδίου ζωῆς.

Ἐξαποτειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ ὡς Βασιλεῖ, ἐμψυχος προσενήκεται, πῆς σαρκὸς ἐκδήμησας, τῷ ἐνδομήσαντι σαρκί, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, δι' ὃν τὸν ἀγῶνα, ἐνδοξῶς ἐτέλεσεν.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Ο πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυναμῆος ὄντως, τερατουργῶν διηλεγγῆς, βεκοτόνων τὰ σίφη, διακηνῆς μελετώντα· ὑψηγάρῳ δὲ γλώττῃ, θεολογῶν ὁ Στέφανος, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶ νῦν ἐργασεν ἐστικτότα· πρὸς ὃν λιθολευστούμενος, στεσηφόρος ἀνῆλθε.

Τῆς Ἐορτῆς, μετὰ τοῦ Πρωτομάρτυρος κίλιν.

Ο τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναίδιος Λόγος, καὶ συμφυῆς καὶ σύγχρονος, ἐκ Παρθένου γεννώτο, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς Βρέφος· ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀριδῆλως κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μακροῦν χειρῶν λιθολευστεῖται, καὶ στερηφόρος ἀνεῖσι, πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴωνους, ἱστάμεν στιχ. 5· καὶ φάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Ἦχος α'. Κυπρικῶς.

Αθλοφορικὸν στέφανον, τῷ πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ πλεξώμεν, ἐκ
λογοῦ.

λογικῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς γὰρ τῶν Μαρτύρων προητοίμασεν ὁδὸν, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα, Ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους θεωρῶ, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου πατρὸς.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Αγριωσύνην ἐνεούσω, Στέφανε, μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχέ, δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν ἀναμάρτητον.

Ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν εἰδείχθης· πανάγιε Στέφανε, ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ, προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανὸς σοὶ ἠνοίγη, καὶ Θεὸς σοὶ ἐφάνη, αὐτὸν ἰκέτους, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμῶμεν· οὗτος γὰρ ἐστῶς, ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς, Υἱὸν ἐθεάτο.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἐνδοξε, οὐρανοπολίτα, Χριστοῦ θεράπον μακάριε, πρεσβειάν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ Λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν

ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο, καὶ διὰ τοῦτο ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος πρεσβευεῖ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Κυπριανοῦ.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω, ἀνεωγμένους ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρὸς· διὸ ὡς Ἄγγελος, ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων, Μή στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· καὶ νῦν αἰτῆσαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, Ἰλασθῆναι ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ακατάληπτον τὸ τελούμενον, ἐν Βηθλεὲμ σήμερον Μυστήριον, ὁ Ἄσρατος ὁράται· ὁ Ἄσρατος σαρκούται· ὁ Λόγος παχύνεται, καὶ ὁ ὢν γίνεται, ὁ οὐκ ἦν. Παρθένος τίχτει ἐν σπηλαίῳ Βεθλὲμ, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως φάνη ἐκτυπούται, εἰς Θρόνον ἐπουράνιον κτήνη ἀπεικάζει, Χερουδικὴν παράστασιν· Ποιμένες θαυμάζουσι· Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοίωτος ὁ Ἐμμανουήλ.

δοξολογία μεγάλη και ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος. Ὡδὴ Γ' καὶ Γ'.

Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἤχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δοξάν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως, ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιθερινῶν, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας, ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν. Συνεικνίσαν τε τὸν τόπον καὶ τοὺς προστύτους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάτας συνέλαβαν αὐτόν, καὶ ἔγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἐστῆσαν τε μαρτυράς ψευδεῖς, λέγοντας. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ Νομοῦ. Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, οὗτος καταλύει τὸν τόπον τούτον, καὶ ἀλλάζει τὰ ἔθνη, ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἀπαντες οἱ καθίζομενοι ἐν τῷ συνέδρῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ προσώπου Ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη, ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δοξῆς ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὅντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας

σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοὶ δεῖξω. Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατέκτισεν ἐν Χαρρὰν. Κάκειθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετέβησεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε. Καὶ οὐκ εἶδαν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομῶν δὲ φιλοδομήσεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ' οὐχ ὁ ὕμῖνος ἐν χειροποιήτοις Ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ Προφήτης λέγει. Ὁ οὐρανὸς μοι Θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου, ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; λέγει Κύριος, ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχί ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῆ καρδίας καὶ τῆς ὄψης, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν Προφητῶν οὐκ εἰδούσαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγειλαντας περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ Δικαίου, οὐ νῦν ὑμεῖς προδοταὶ καὶ φονεῖς γεγέννησθε. Οἵτινες ἐλάβετε τὸν Νόμον εἰς διατάγας Ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἐβρυχον ἐπ' αὐτόν τοὺς ὄδοντας αὐτῶν. Ἰπαρχῶν δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δοξάν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν, ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. Κραξάντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ἔβησαν ἑμβυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐβάλλοντες ἐξῆς τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθανον τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δεῖξαι τὸ Πνεῦμά μου. Θεεὶ δὲ τὰ γόνατα, ἐκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Κύριε μὴ στήσεις αὐτοῖς

τοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἶπών, ἐκοιμήθη.

Ἄλληλοῦσι, ἦχος α΄.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, Κοινωνικόν. Εἰς πάντα τὴν γῆν.

28 Δεκεμβρίου. Τῶν ἁγίων Διτμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καίντων.

Ἐσπέραι. Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν στίχῃ καὶ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρεις Ἀδαμιτῶν μορφήν, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων πάντελειος· καὶ θέλεις χερεὶ κρατεῖσθαι, ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντός, περιδεδραγμένος δυναστεία σου. Ἀγνή ἢ πανάμωμος, προσεφθέγγετο λέγουσα· πῶς ἐν σπαραγαῖσι ἐνειλήσῃ ὡς γῆπιον; πῶς θηλάσῃ σε, τὸν τὰ ἀμύματα τρέφοντα; πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἐνοικίαν, πτωχεῖαν λαβμάσω σου; πῶς σε Υἱὸν μου καλέσω, δοῦλη σου νῦν χρηματίζουσα. Ὑμῶ, εὐλογοῦ σε, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐρέρος σωματωδὴν ἔξ αὐτῆς, τὸν προαιώνιον Θεὸν ἢ Πανάμωμος, ὄρωσα, χερεὶ κρατοῦσα, καταφιλοῦσα πικρῶς, καὶ χαρᾶς πληθεῖσα, προσεφθέγγετο αὐτῷ Θεῷ ὤψιστε, Βασιλεῦ ἀθεώρητε· πῶς καθορῶ σε καὶ νοεῖν, τὸ μυστήριον, οὐ δεδύνημαι, τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; Σπῆλαιον γὰρ σμικρότατον, καὶ τοῦτο ἀλλότριον, ἐνδον χωρεῖ σε τεγθέντα, καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα, νηδύν

συντηροῦντα, ὡς πρὸ τόκου, καὶ δίδοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα ἱκετικῶς ἢ Σεμνῇ, θαμβητικῶς τε φεγγαζομένη ἀκρόες, τῶν Μάγων πρὸ τοῦ σπῆλαιου, παρισταμένων ὁμοῦ, καὶ πρὸς τοῦτους ἔφη· Τίνα θέλετε; ὑμεῖς, ὡς ὄρω γὰρ, ἀλλοδαπῆς χώρας ἤλυθετε, Περσῶν τὸ σῆμα, οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες, ξένην ἀριξίν, καὶ πορείαν πεποιήσατε· καὶ πρὸς τὸν ξενιτεῦσαντα, ἔξ ὕψους καὶ ξένως μοι, ἐνοικισθέντα ὡς οἶδα, μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε, αὐτὸν προσκυνῆσαι, τὸν δωροῦμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐσπέραι στίχῃ καὶ προσόμοια τῶν ἁγίων ἦχος α΄. Πανεύρητοι Μάρτυρες.

Διασῳρίτοι Μάρτυρες Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι, συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι, ὄμιλος μικᾶριος, φωταυγεῖς ἀστέρες, πλάνης νύκτα λύσαντες, πρὸς αὐτὸν αὐτῆν μετετέθητε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰληθὺς πολυάριθμος πυρὶ, ἡδὴ ὠλοκαύτωται, καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε, τὰ ἐπουράνια· καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐλλεκτὴν ὁμήγυριν, ἐραΐδρονε· χαρᾶς τε ἐπλήρωσε, νῦν τὰ ἐπίγεια· καὶ πρεσβεῖε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς τελούντας, τὴν ἐνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Ἰαρένοι νεάνιδες τῶν σῶν, μύρων ὀσφραϊνόμεναι, σοῖς ἠκολούθησαν ἔχουσι, τὸ σὸν μιμούμεναι, ζωηρόρον πάθος, τὸ ψυχσωτήριον· καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐ-

Ξανάστασιν, ἐν σοὶ γηθόμεναι, Ἐυεργέτα κατωπίσθησαν, τοῦ σοῦ κάλλους, σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε πάντες οἱ ἀγαπῶντες Σιών. Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμός, τῆς καταδικῆς τοῦ Ἀδάμ· ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεώχθη, ὁ ὄρις κατηργήθη· ἦν γὰρ ἠπάτησε πρῶτον, νῦν θεάσατο, τοῦ Δεμιουργοῦ γενομένην Μητέρα. Ὁ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! ἣ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκί, τῆς ἀμαρτίας τὸ ὄργανον, σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντί, διὰ τῆς Θεοτόκου. Βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, ὁ παντέλειος Θεός· καὶ διὰ τοῦ τόκου, Παρθενίαν σπραγίζει, σειράς ἀμαρτημάτων, λύων διὰ σπαργάνων· καὶ διὰ νηπιότητος, τῆς Εὐας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδίνας. Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σιωπῶν ἀνακαλέσασθαι γὰρ αὐτὴν, παραγέγονε Χριστός, καὶ σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προτόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ὅμοιος τοῦ Ἐσραβᾶ.

Ὅλον βουουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἀδὰμ Χριστὸν τὸν πρῶτον, ἐτέθης ἐν σπηλαίῳ, καὶ φάτνῃ ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψάλλε προφητικῶς, Δαβὶδ κινῶν τὴν λύραν· τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὄσφους, ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, Χριστός γεννᾶται σήμερον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφοροῦ.

Ἄβρον θεοτερπῆ, μετὰ Ποιμένων Μάγοι· καὶ σὺν Ἀγγέλοις δόξαν, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Θεῷ πιστοὶ προσάξωμεν.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος α'.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, εὐδοκήσαντι γενέσθαι. Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· ἐξανέτειλε γὰρ σὼς τοῖς ἐσποτισμένοις, καὶ ταπεινοῦς ὕψωσε, τοὺς ἀγγελικῶς μελωδοῦντας· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτικίων τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὕμων· καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὕμων· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθρίαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ πρωὶ Κοιτάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. μνήμη τῶν ἁγίων Δισμυρίων Μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδίᾳ καέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ζήνων, Διωρόθεος καὶ Σεκοῦνδος, ζῆρι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰνδης, Γοργόνιος καὶ Πέτρος βασανισθέντες τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μαρδόκιος καὶ Γλυκίριος ὁ πρεσβύτερος, ζῆρι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μυρδόκιος ἐν βόθρῳ τελειοῦται.

Οἱ ὄσιοι Πατέρες ἡμῶν Βαβύλας καὶ

Σίμων ὁ μυροδότης, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Ἄθῳ Μονῆς Σιμωνῆος Πέτρου, ἐνειρήνη τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Δόμνα, ἡ ἐν Νικομηδείᾳ, εἰς Χριστὸν πιστεύσασα, ζῆρει τελειοῦται ἐν ἔτει 304.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβήταϊς.

Ἐξαποστείλαριον τῶν ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουσίσητε.

Πλγθὺς Μαρτύρων πάντιμε, καὶ γάλαγξ θεοσυλλεκτε, τῶν διαμυρίων Ἁγίων, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, βυσσίζηαι πάσης θλίψεως, τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας, καὶ πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰκόνοσ ἧς μετέλαβον, θεουργικῶσ τῆσ κρείττονοσ, ἐξώσθην εἰμοὶ ὁ τλήμων! δι' ἀκρασίας τῆσ πάλα: σὺ δὲ Χριστέ ὡσ εὐσπλαγγχνοσ, ἀρρόητῶσ κοινοῦήσασ μοι, τοῦ χείρονοσ μετείληφασ, καινοποιήσασ Σωτήρ μοε, Παρθενικῶν ἐξ αἰμάτων.

Εἰσ τοὺσ ψάλλομεν τὰ

Ἑσπέρια.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου.

Καὶ ἀπόλυσισ.

29 Δεκεμβρίου. Τῶν ἁγίων υἱ' Ἰλιάδων Νηπιαν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀνακρεθέντων, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μαρκελλου, Ἡγουμένου τῆσ Μονῆσ τῶν Ἀκοιμητῶν.

Τὸ ἔσπέρασ εἰσ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμε σίγασ σ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοιον τῶν ἁγίων Νηπιαν, ἧσ δ' ὡσ γενναίων ἐν Μάρτυσιν.

Θρησκον τὸν κρυπτόμενον,

ἐκζητῶν ὁ παράνομοσ, τοὺσ ἀάκοουσ σήμερον, παίδασ ἔθυσε καὶ ἡ Ῥαγγὴ ἀπαράκλητοσ, ὑπῆρχε τὴν ἀδικον, κατοπτεύουσα σφαγγὴν, καὶ τὸν ἄωρον θάνατον, οὺσ ἐθρήνησε, δονουμένη τὰ σπλάγγχνα, ἀλλὰ τοῦτοσ, ἐπευφραίνεται ἐν κόλποισ, τοῦ Ἄβραάμ ἀρτι βλέπουσα.

Βασιλεᾶ τὸν ἀχρονον, ὑπὸ χρόνον γενομενον βασιλεὺσ παράνομοσ ἐπεζήτησε, καὶ μὴ εὐρῶν ἀνελεῖν αὐτόν, τῶν παίδων ἐθέρισεν, ἀπειροάκαχον πληθύν. οὺσ εἰργάσατο Μάρτυρασ, ὡσ οὐκ ᾔετο, καὶ πολίτασ τῆσ ἀνω βασιλείασ, τὴν αὐτοῦ εἰσ τοὺσ αἰῶνασ, παραφροσύνην ἐλέγγχοντασ.

Εκ Παρθένου τεχθέντι σοι, προαιώνιε Κύριε, καὶ δι' ἀγαθότητα νηπιάσαντι, χορὸσ νηπιῶν προσήνεκται, Μαρτύρων ἐν αἷματι, τὴν ἀθόλωτον ψυγγὴν, λαμπρυνθείσ δικαιοτάτα. ἃ κατώκισασ εἰσ Μονάσ ἀειζῶουσ, τὴν Ἡρώδου, στήλιτεύοντα καχίαν, καὶ ὠμοστάτην παράνοιαν.

*Ἐτερα Στιγγρά τοῦ Ὀσίου ὁμοια.

Εγκρατείασ ὑπόδειγμα, ἀνεδείχθησ Μονάζουσι, θεοφόρε Μάρκελλε καὶ ἀσκήσεωσ ὑπογραμμὸσ ταπεινώσεωσ. στυλοσ ἐπαιρόμενοσ, ἀπὸ γῆσ πρὸσ οὐρανόν. καὶ ἀγγελίασ συνόμιλοσ ἡσυχίασ τε, ἀληθοῦσ ὄντωσ φύλαξ, καὶ ἀνδρίασ στήλη ἐμψυχουσ κανῶν τε, πρὸσ ἀρετὴν ἀκριβέστατοσ.

Θεωρίασ τῆσ κρείττονοσ, ἐπιβάσ Πάτερ Μάρκελλε, τὰ γεῶδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν

ἐν τῷ σώματι, παρείδες καὶ αὐλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπᾶσω δοξάζων Χριστόν· ὃν ἰκέτευς, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιβάστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας, ἀρεταῖς ὡς Μάρκελλε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι, γῆινων ἀμέτοχος, ἐνδείκνυμενος τερπνῶν, διὰ πόθον τοῦ Κτίστου σου· ὃν ἰκέτευς, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιβάστον μνήμην σου.

Δόξα, τῶν ἁγίων, ἤχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ηρώδης ὁ παράνομος, θεωρῶν τὸν ἀπέρα, ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν λαμπρότερον, ἐταράττετο· καὶ γαλακτοτροφούμενα βρέφη, ἐξ ἀγαθῶν μητρικῶν ἀφῆραξεν. Ἡ δὲ Ἐλισάβετ, λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην, πέτραν παρεκάλει· Δέξαι Μήτερα μετὰ τέκνου. Ὅρος ἐδέξατο τὸν Προδρόμον· φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· Μάγοι προσεκύνησαν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον· φύλλα 386.

Ἀπόστιχα Σειχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. ἤχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνίστησις.

Μυστήριον φρικώδες ὁρᾷ Θεός· γὰρ ὁ κατέχων δρακί, πᾶσαν κτίσιν, περιέχεται σαρκί, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων· καὶ ῥάκει σπαργανοῦται, ὁ σπαργανῶν ὀμίχλη θάλασσαν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ο ἄσαρκος σαρκούται Θεός, καὶ ἀρχεται ὁ ἀναρχος, καὶ ὁ πλήρης, νῦν κενούται ἐν σμικρῷ, σπηλαιῷ ἐκ Παρθένου, καὶ βρέφος γαλουχεῖται, ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Σκιστῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ, Ποιμένες καὶ δοξάζουσι, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ ἀστὴρ δορυφορεῖ, καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι· καὶ ἄνθρωποι σωθέντες, τὴν Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Δόξα, τῶν ἁγίων, ἤχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, τῶν Ἰουδαίων τὸ κράτος κατήργηται, σκιστᾶται τὰ νήπια, ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. Ἰουδαία ὀδυροῦσθαι φωνῇ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾷ, Ῥαχὴλ κλαίουσα, θρηνηίως γέγραπται τὰ τέκνα αὐτῆς· βρεφῆ γὰρ Ἡρώδης, ἀνελῶν ὁ παράνομος, ἀπεπλήρου τὴν γραφὴν, τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν ἀθώου αἵματος· καὶ γῆ μὲν ἡρουδραίνεται τοῖς τῶν νηπίων αἵμασι, ἡ ἐξ Ἑθνῶν δὲ Ἐκκλησία, μυστικῶς ἀγνίζεται, καὶ στολὴν ἐνδύεται· ἦλθεν ἡ ἀλήθεια, ὁ Θεὸς ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκιά καθήμενοις, ἐκ Παρθένου γεννηθεῖς, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κύριε ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, ἐν τῷ σπηλαιῷ παρῶκησας· ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, Ποιμέσι συγκατέ-

κατέβης, ἵνα σώσης ὡς εὐπλαγχο-
νος, τὸ γένος ἡμῶν δόξα σοι

Ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων, ἤχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων,
ἀς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι
Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύ-
νας, ἴσασι φιλόανθρωπε δεσόμεθα.

Τῷ Ὁσίου ἤχος πλ. δ'.

Ὡς οὐκ ἔστιν ἄκριβως,

καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Τὸ πρῶτ' Ἐορτάκιον, ἤχος δ'.

Ἐπεράνης σήμερον.

Αστὴρ Μάγους ἐπέμφε, πρὸς
τὸν τεχθέντα· καὶ Ἡρώδης ἀδι-
κον, στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς,
φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ
φάτῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ' μηνίμην ἐπιτε-
λοῦμεν τῶν δεκατεσσάρων χιλιῶν ἁ-
γίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναι-
ρεθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Μάρκελλος,
ἠγούμενος εἰς τὴν Μοῦνην τῶν Ἀκοι-
μήτων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Θεοδόσιος ὁ ὁμολογητῆς
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 820.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες Γεώργιος Ἐπίσκοπος
Νικομηδείας, Βενιαμὴν καὶ Ἀθηνάδορος,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξακοστειλάριον τῶν Νηπίων.

Τῶν Μαθητῶν ὁράωντων σε.

Η Βηθλεέμ μὴ στύγναζε, ἀλλ'
εὐθύμει τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀ-
ναιρέσει· θύματα γὰρ τέλεια τῷ
Δεσπότη, Χριστῷ προσανηγέθη-
σαν· ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ σφαγέντα,
συμβασιλεύουσι τούτῳ.

Τῷ Ὁσίου ὁμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα
Θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας πάσης κα-
τακοιμίσας, ἀγρυπνον ἐθέσπισας

καὶ πάννυχον, ἐν τῇ σῇ μηνίμῃ
Μάρκελλε, δοξολογίαν τελείσθαι,
Χριστοῦ εἰς αἶνεσιν Πατέρα.

Τῆς Ἐορτῆς ὁμοιον.

Επὶ τῆς γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀν-
θρώποις, Θεοκνητὸν γέγονεν εὐ-
δοκία. Ἄγγελοι χορεύοντες ἐκράυ-
γαζον· Ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα σοι,
τῷ γεννηθέντι ἀφράστως, ἐν Βη-
θλεέμ ἐκ Παρθένου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ψάλλομεν τὰ Ἐ-
σπερία.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες.

Καὶ ἀπόλυσις.

30 Δεκεμβρίου. Τῆς ἁγίας Μάρτυ-
ρος Ἄνουσις

὘ν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ
τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἁγίας Μελάνης,
διὰ τὸ μέλλειν ἡμᾶς ἀποδοῦναι τὴν
τῶν Χριστουγέννων εορτὴν, κατὰ τὴν λά.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν,
στίχ. ς'· καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προ-
σόμια τῆς ἁγίας Ἄνουσις, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαι-
δρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου
ἡστράψας ἀγωνίσμασι· μὴ προ-
σκυνῆσαι Ἠλίῳ γὰρ, πεισθεῖσα
τὴν ἀδικον, καθυπεμεινας σφαγὴν,
ροινηθεῖσα τοῖς αἵμασι, καὶ πα-
ρέστηκας τῷ Ἠλίῳ τῆς δόξης,
στερηρόρος, ταῖς ἐκείθεν λαμπο-
μέναις, αὐγαζομένη παιδρότησι.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαί-
νουσα δάκρυσι, κατανύζει· ἐνδοξε,
γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξίν
ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑποπόδιον,
ἐνοοῦσα καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα
προβλέπουσα, ὄν ἐπόθησας καὶ
ἰγνῶν

ἐχνῶν ἀπομένη διανοία, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας·

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, καὶ πτωχοῖς ἐπαρέκασα, ἐνυμφεύθης ἀφθορος τῷ Ποιήσαντι καὶ ὡσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοιδίμῃ, τῶν αἱμάτων τοὺς κρουνοὺς, καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν, οὗ ὑπέμεινεν, Ἄνυσία ὁ μόνος εἰς νυμφῶνα, κατοικήσας σε τὸν θεῖον, ὡς Ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Ἔτερα στιχηρὰ τῆς ἁγίας Μελάνης.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Η ταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ ὑπερίπτασθαι ἐπίσε, τῶν ὀρωμένων, δι' ἀπαθείας καὶ καθαρότητος· τότε σου τὸν σύνευνον, λόγοις ἐξώγησας, θεοπειθέσι τὴν ἄστατον, ἀποβαλέσθαι, τύρην τοῦ βίου τὴν διαρρέουσαν· ὅθεν σὺν τούτῳ τὴν αἰώνιον, εὖρες ζωὴν καὶ ἀπολαυσίν, δυσωπούσα Μελάνη, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, ὅτε τὴν ἐνήδονον τρυσὴν διέπτυσας, τῇ ἐγκρατεῖα σχολάζουσα, καὶ ἀγρυπνία καὶ χαμηνία καὶ ταπεινότητι· τότε καθάρωτατον, σκευὸς γεγένησαι, Πνεύματος θείου χάρισμασι, περιφανέσι, κεκοσμημένῃ πρὸς τοῦτου πάνσοφε· ὅθεν πρὸς ζῆλον, σοῦ τὸν ἔνθεον, ἐφειλύσω λαοὺς καὶ προσήγαγες, τῷ Δεσπότῃ, Με-

λάνη, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Η καλλοναῖς ἀρετῶν ὠραισμένη, ὅτε τὸν σωτήριον λόγον ἐπλήρωσας, καὶ διανειμασα δέδωκας, τὰς μυριάδας τοῦ σοῦ χριστοῦ πτωχοῖς καὶ πένησι· τότε τὸν οὐράνιον ὄλβον ἀπειλήσας, δικαιοσύνην πλουτήσασα, καὶ ἀφθαρσίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν πανσεβάσμιε· ὅθεν τιμῶμεν σοῦ τὴν κοίμησιν, καὶ ἐκτενῶς δυσωπούμεν σε, ἵκετεῦσαι τὸν Κτίστην, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιέσθω ἡ γῆ, σήμερον γὰρ ἀληθῶς, μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων. Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ ἀόρατος ὁράται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, ὁ ἀναρχος ἀρχεται, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· καὶ Παρθένος ἀπείρανδρος, Μήτηρ ὁράται Θεοῦ, καὶ ἡ Μητὴρ μετὰ τὴν κύησιν, Παρθένος εὐρίσκειται. Ὁ σαρκωθείς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται, καὶ Ποιμένες κήρυκες, κοινωνοὶ τοῦ μυστηρίου γίνονται. Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκομίζον· ὑπὸ ἀστέροσ ὀδηγούμενοι, τὸν τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, τοὺς τῆς καρδίας θησαυροὺς προθύμως ἀνοίξαντες, προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθὰς· πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, ὡς χρυσὸν καὶ λίθον καὶ σμύρναν, τῶν Ἀρωμάτων τὴν φωτὴν βωῶν·

βοῶντες· αὐτῶ· Δόξα ἐν ὑψίστοις
Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς· εἰρήνη, ἐν ἀν-
θρώποις εὐδοκία, τῷ ἐλθόντι σω-
σαι· ἐκ φθορᾶς τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς.

Τριήμερος ἀνάστασις Χριστέ.

Μυστήριον φρικτῶδες ὄρω· φύλ. 403.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'.

Κύριε, ἐν Βηθλεὲμ παραγγέλοναι. Φύλ-
λα 403.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον τῆς Ὁσίας, ἤχ. δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν
φρυκτωρίας, τοῦ ἀναλαμπήκοντος
ἡμῖν ἐκ Παρθένου, ἐν ἀρεταῖς δι-
έλαμψας Πανεύφημη· πλοῦτον
γὰρ σκορπίσασα, ἐπὶ γῆς ἐφθαρ-
μένον, ἐναπεθητάρσις, τὸν οὐ-
ράνιον πλοῦτον, καὶ ἐν ἀσκήσει ἑ-
λαμψας φαιδρῶς· Ὅθεν Μελάνη,
σὲ πόθω γεραίρομεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. μνήμη τῆς ἁγίας
Ὀσιομάρτυρος Ἀνυσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁσία Θεοδώρα, ἡ
ἀπὸ Καισαρείας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάστος Φιλέταιρος, ὁ Νι-
κομήτειος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει
288.

Ὁ ὁσῖος Λέων ὁ Ἀρχιεμανδρίτης ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβόλαις.

Εἰς τοὺς Αἰνούς, στιχηρὰ προθύμωια
ἤχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων. Φύλλα
393. Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. α'.

Ἀκατάληπτον τὸ τελούμενον. Φύλ-
λα 398.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

31 Δεκεμβρίου. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς
ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας ταύτης ἐ-
ψάλη χθές, διότι σήμερον ἀποδοῦνται ἡ
Ἑορτὴ τῶν Χριστογεννῶν. Ὅθεν ψά-
λομεν ἅπαντα τῶν Χριστογεννῶν, πλὴν
τῶν Προφητειῶν, τοῦ Παλιηρίου καὶ
τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐὰν δὲ τύχη Κυ-
ριακὴ ψάλλονται καὶ τὰ Ἀναστάσιμα,
μάλιστα καὶ προηγούνται.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λα'. τῆς Ὁσίας Μη-
τρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ζωτικός ὁ
ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὀρπαντράρος,
ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 330.

Οἱ ἅγιοι Γελάσιος καὶ Γάιος ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ὀλυμπιοδώρα, πυ-
ρὶ τελειοῦται.

Αἱ ἅγιοι δέκα Παρθένοι, αἱ ἐν Νικο-
μηδείᾳ, τοὺς ὀφθαλμοὺς διατροφθεῖσαι,
καὶ τὰς πλευράς ἔξεσθαι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβόλαις.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10
καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Εἰς τὴν πρῶτην αὐτοῦ ἑορτάζομεν πᾶν
κατὰ Σάρακ Περτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μνήμην τοῦ ἁγίου
Βασίλειου τοῦ Μεγάλου.

Ἄργια καὶ κατάλυσις εἰς πάντα.

Εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ προηγούνται τὰ
Ἀναστάσιμα.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν μετὰ τὸν Προσι-
μακὸν στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάτιν
τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐ-
κέκραξα, ἱστώμεν στιχοὺς ε'. καὶ ψά-
λομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'.
Στιχηρ. ἰδιόμ. τῆς Ἑορτῆς, ἤχ. πλ. δ'.

Συγκαταδαινῶν ὁ Σωτὴρ, τῷ
γενεὶ τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο
σπαργά-

σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῶ πιστοὶ βοήσωμεν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομήν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ υπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητῆς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπλήροι, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὅ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεῖς, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ προσόμνια τοῦ ἁγίου, Ἰχος δ'· Ὁ εἰς ὕψιστον κληθεῖς.

Ὁ ἐπώνυμος κληθεῖς τῆς βασιλείας· ὅτε τὸ βασιλεῖον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πατερ ἐποίμανας· τότε διαθήματι, σὲ κατεκόσμησε, τῆς Βασιλείας Βασιλεῖ, βασιλεύοντων, ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῶ τεκόντι συννοούμενος, αἰδίως Υἱὸς καὶ σὺν ἀναρχος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱεραρχίας στολαῖς ἡγλαισμένος, χριστῶν ἀνεκέρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας Βασιλεῖ, ὁδοδοξίας, τῆ Ἐκκλησία βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγῳ καὶ θεῷ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ἐν Προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἃν ἰκέτευε

σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ οὐρανίαις συνῶν χοροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος Πάτερ Βασιλεῖ· ὦν καὶ τὸν βίον ἐξήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου, ἐτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπιγῆς ὡς τις ἀσαρκος· τοὺς ἐντροφῶντας, τῆς Θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίῳ.

Σοφίας ἐραστῆς γινόμενος Ὁσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῶ περιελλόμενος, καὶ θείου μελέτη Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιουσία ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Συγκαταβάνων ὁ Σωτὴρ τῶ γενεῖ τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῶ πιστοὶ βοήσωμεν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶσο-

Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Φωνή Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἀμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἑθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἑθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξάνω σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Ἑθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου, ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον σου, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔτομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀνά μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης, ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμη-

θήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῆ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς· ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἐκτίσεν με ἀρχῆν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τῆν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικίτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἤτοίμαζε τὸν οὐρανὸν συμπάρημην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἡμῖν παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἡμῖν, ἡ προσέχαιρε· καὶ ἡμέραν δὲ ἡθροαινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ.

Σοφίαι Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν.
Φύλλα 180.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα,
ἦχος γ'. Γερμανῶν.

Χριστὸς εἰσοικισάμενος, ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Ἱεροφάντα Βασιλεῖς, ποταμοὺς ἀνέβλυσας, δογματῶν εὐσεβῶν τῆ οἴκου·

οικούμενη· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ
πιστός τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρ-
πὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν
χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι
τὴν μνήμην σου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοὶ τῆς
χάριτος, ἔχρισέ σε ἱεουργῆσαι
τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν
οὐρανῶν, Βασίλειε Θεοφάντορ· τοῦ
Χριστοῦ γὰρ εὐδία γενόμενος,
τῆς ὁμῆς τῆς γνῶσεως αὐτοῦ,
τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ
τάς φωνάς τῶν οἰκετῶν σου εὐ-
μενῶς δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν
τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Βύζαντος, ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχό-
μενος, Τριάδος ὑπέριμαχε Βασι-
λειε, Θρόνῳ παρέστης δικαστικῶ,
προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, καὶ
ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος
θυμὸν Ἐπαρχοῦ κατήσχυνας, θρα-
συνομένου τῷ κράτει τῆς εὐσεβεί-
ας, καὶ σπλάγγων ἐκτομὴν ἀπει-
λοῦντος, προθύμως ταῦτα προέ-
κρινας, καὶ Μάρτυς γενόμενος τῆ
προαιρέσει, τὸν στέφανόν ἀνεδήσω
τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔ-
χοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. β΄.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν γείλεσί
σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας
Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβα-
τα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσι-
ον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν ἤχος πλ. δ΄.

Συγκαταβαίνειν ὁ Σωτήρ.

Φῶλλα 107.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ ἰδιόμελα,
ἤχος α΄. Βύζαντος.

Θεῖα καὶ ἱερὰ τῆς τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασι-
λειε Παμμακχρίστε. Σὺ γὰρ τοῦ
θεοῦ πόθου τὸ κέντρον, σεαυτὸν
καθοπλίσας, τῶν θεοστυγιῶν αἰ-
ρέσεων τὰς βλασφημίας κατέτρω-
σας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν,
εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύ-
ρισας, καὶ νῦν τοὺς θεοὺς λειμῶ-
νας, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος
νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, πα-
ρετῶς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Ὁ αὐτός.

Στιχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἀγίων ἀνεμάξω
τὰς ἀρετάς, Πάτερ ἡμῶν Βασι-
λειε. Μαυσέως τὸ πρῶον, Ἕλιού
τὸν ζῆλον, Πέτρου τὴν ὁμολογί-
αν, Ἰωάννου τὴν Θεολογίαν, ὡς
Παῦλος ἐκβῶν οὐκ ἐπαύω, τίς
ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκαν-
δαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;
Ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἀλιζόμενος, ἐκέ-
τευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος β΄

Στιχ. Στόμα Δικαίου μελετήσεται σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν
φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας
τὸ ἄστατον, μόνον εὖρες ἀκίνητον,
τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργόν
τοῦ παντός· ὃ καὶ μᾶλλον προσθέ-
μενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον
ἀπέβριψας· πρέσβευε καὶ ἡμᾶς τοῦ
θεοῦ πόθου τυχεῖν, Ἱεροφάντα
Βασιλεῖ.

30 Δόξα,

δοξα, ἤχος κλ. β΄.

Ο τὴν χάριν τῶν θαυμάτων οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάην τῶν εἰδώλων στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις, δοξα καὶ ἐδραϊώμα, παμμακάριστε Βασιλεῖ, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα· παρῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἤχος κλ. δ΄.

Οὐκ ἐπὶσχύνῃ ὁ Πανάγαθος Θεός·
ψαλλὰ 407.

Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου, ἤχος α΄.

Εἶς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξιμένη τὸν λόγον σου, δι' οὗ θεοπροπῶς ἐδόγματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρανώσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατέκόσμησας, Βασιλεῖον Ἱεράτευμα. Πάτερ Ὁσίε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον τῆς Ἑορτῆς, ἤχος ὁ αὐτός.

Μορφήν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ νόμον ἐκπληρῶν, Περιτομὴν, βελήσαι καταδέχη σαρκικὴν ὅπως πάσης τὰ σιωπῆ, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παλῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ εὐσπλαγγχίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, καθίσμα,
ἤχος κλ. α΄. Τὸν συναναρχὸν Λόγον.

Δεῖ Βασιλεῖον κόσμον τῆς Ἐκ-

κλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασιλεῖον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν Ἁγίαν, ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ τοῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα, ἤχος α΄. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Βασιλεῖ σοσέ, παρεστὸς τῇ Τριάδι, ἰκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δικῆς, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντάς τὴν μνήμην σου, χάσιν, ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ο πάντων Ποιητῆς, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἅνω, ὡς βρόχος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὅντως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν, καθίσμα,
ἤχος κλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας βεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, Ὁρθοδοξίας τὰ νήματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐντέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδειχίης ἀήτητος, τῆς Τριάδος ὑπέρχατος· Ἱεράρχα Βασιλεῖ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς

τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ἤχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ὑπάρχων ἄβυσσος, φίλανθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου καὶ σαρκί, περιεμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τοῦ Ἁγίου,
ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἵρέσεις τὰς ζοφεράς, πάντα τὰ φρούαγματα, τοῦ Ἀρείου ἐθύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας· καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐναντώσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασιλεῖ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα ὁμοίον.

Η τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θεῖς ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ ἡμῶν, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ εἰς διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τὸ πονηκατεσκήνωσας γλότῃ, μισθοῦ τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασιλεῖ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Ο τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάγωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σέ καταπεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνίζουσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δαινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Γῆθ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνουσῖν ἐν πίστει, τὴν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναθάμβοι, τὸ ἅ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος,

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιομελον, ἤχος πλ. β'.

Ἐξεγίθη ἡ χάρις. Φύλλα 418.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ποίημα Στεφάνου.

Ἦδὴ Α. ἤχος β'. Ὁ Εἰρμός.

« Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν ἅμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ἐν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξατοκ. »

Η ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστέ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιάζεται, ἐκουσῶς

πωχλεία· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Περιομῆν δέχεται τῇ ὀδοῳδι Χριστός, τῆς ἑαυτοῦ Γεννήσεως, καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιάν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξαντέλων τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνού.

Σοὺ τὴν φωνὴν, ἔδει παρῆναι Βασιλείε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου, ἀλλὰ Πάτερ συγγνωμῶν, γενόμενος τὴν χάριν, νέμεις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὸ ἐμπαλὲς σκίσημα τῆς τυραννούσης σαρκὸς, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδάγωγῆσας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλιζῆ βασιλείοις. Πάτερ Βασιλείε.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδὸν, ἐπὶ τὴν λεῖαν ἐβήσας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βᾶσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασιλείε.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασιλείε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιετέμεθς ἕξει, σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη θύμα προσήνεγκας.

Σὺ γεγονώς, Μύστης ἀρρήτων Βασιλείε, τὸ τοῦ Χριστοῦ Βασιλείον, ἐμυσταγωγῆσας, Ἰεράτευμα Πάτερ, σαφώς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστραύψας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοὺ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σὺλ-ληψίν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκί Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία. Βυθὸ ἀνεκάλυψε πυθμένα. Ἐτέρα. Στίβει θαλάσσης.

(Ζῆτει δὲ ταύτας ὀλοκλήρους εἰς τὴν σ'. τοῦ Ἰανουαρίου).

Ἦδη Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτιάν, καὶ τὸν ῥόβον σου ἐμφότευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε. »

Ο Λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκε.

Τοῦ Νόμου πληρωτῆς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστός ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἡξίωσεν, ἐκὼν περιτεμῆσθαι ὀκταήμερος. Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Παιδείας γεγονώς ἀπάσης ἐμπλεως, οὐμόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασιλείε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας οὗτος ὑπάρχει, τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπετερώθης σοφίας, ὦ Βασιλείε.

Βασιλείε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πράξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυθήθης σαφῶς.

Συνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεχέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλοῖσι· ὧν τὸ ἄφραστον Μυστήριον, ταῖς σοῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίττεις ἀρράστως σεσαρ-

σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ
τολμῶσιν Ἄγνη, οὐρανῶν αἱ Δυ-
νάμεις Ἀειπάρθενε.

Καταβασία. Ἰσχὺν ὁ διδούς.

Ἐτέρα. Ὅσοι παλαιῶν.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Εξανοίξας τὸ στόμα Λόγω Θεοῦ,
ἐξηρεύσω σοφίαν Κήρυξ φω-
τός, καὶ φρόνημα ἐνθεον, τῇ Οἰ-
κουμένη κατέπειρας, τῶν γὰρ Πα-
τέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγμα-
τα, κατὰ Παῦλον ὠφθης, τῆς πί-
στεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἄγ-
γέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ
τούτων συνόμιλος ἀνεδειχθης μα-
κάριε, Θεοφάντορ Βασιλεῖ, πρέσ-
βειε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνή-
μην σου.

Δόξα, ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν Οἰκουμέ-
νην, ὡσπερ ὕδασι ταῖς διδασκαίς
σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπείρας τὰ
δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ,
ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο
ὄντως Βασιλεῖ· ὃν ἰκέτευε, ὡς
παρόρησιαν κεκτημένος Θεόπνευ-
στε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Καὶ νῦν. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο τῶν ὄλων Κύριος, Περιτο-
μὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ
πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέ-
μνει δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμε-
ρον κόσμῳ, χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψί-
στοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἰεράρ-

χης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης
Χριστοῦ Βασιλεῖος.

Ἦδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Εἰσακήκρα** Κύριε, τὴν ἀκοήν
τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασα
σε μόνε Φιλάνθρωπε.»

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφ'
οὐ Χριστὸς ἐκὼν περιετιμήθη, τῶν
ἔθνων, τὰ πλήθη, σώζων τῇ χά-
ριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἀληκτον,
ἡ ὀγδοὰς ζωὴν ἐξεκονίζει, ἐν ᾗ ὁ
Δεσπότης περιετιμήθη Χριστὸς.

Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Σεμνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν
Θεοῦ, Θεότητα εἰς χτίσιν εὐσεβῶς
Βασιλεῖ οὐ κατήγαγες.

Αταπεινώτος ὠρθης, Θεῷ
συμμηχῶν, Βασιλεῖ ὁ πάσι, τῷ
αὐτοῦ προτάγματι ταπεινούμενος.

Τῇ ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ,
χαράκιωμα καὶ τεῖχος ὀχυρῶν
Βασιλεῖ παμμηχάοιστε.

Τοῖς ἀντιθεοῖς πέλεκυς, ἐκκο-
πτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκον,
τὴν ἀπάτην ὠρθης Πάτερ Βασι-
λεῖ. Θεοτοχίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἡ
τόν Θεόν, ἀσπόρως συλλαθοῦσα,
τοῦ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δού-
λων σου.

Καταβασία Ἀκήκοα Κύριε

Ἐτέρα. Πυρῶ καθαρθεῖς.

Ἦδὴ Β'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ
τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος ἐν
τῷ φωτί, τῶν ὧν προσταγμάτων,
ὁδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σου γὰρ
ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.»

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρός, ἀ-
νεμῆ-

νεμνηεύτως προελθὼν Κύριος, καὶ τὴν βροτῶν, μὴ ἀπαξιώσας ἐνδύσασθαι μορφήν, ὡς Βρέφος νομίμως, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτι ἐξωμοιωταί, ὡς τὴν σκιάν τὴν νομικὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησαμένη, ἐξ ἧς ἀπαστράψαν, τὸ εὖς τὸ τοῦ Κόσμου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λγεί διπλὴν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἐορτὴν σήμερον, περιτομῆς, ὡς Βρέφος Δεσπότου, ὁσθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμην οἰκέτου, σοφοῦ καὶ τρισμακάρου.

Τὸ ἀκατάληπτον εὖς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ Κόσμῳ, σὲ ἔδειξε Χριστὸς· διό σου τὴν μνήμην, ὑμνοῦμεν Βασιλεῖ.

Οὐ νομαθέτης Μωσῆς, οὐ πρό τοῦ Νόμου Ἰωσήφ γέγονε, τῆς κατὰ σέ, τροφῆς σιτομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκὸς, αὐτὸς ἐστιάτωρ, ἐδείχθης Βασιλεῖ.

Τὴν τοῦ παντός ἀμυδράν, ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ γέννησιν, τῷ Μωϋσεῖ, αὐτὸς ἐρμηνεύων ἐκ θείων ὁσαυρῶν, ἀνεπτυξας πᾶσι παμμακάρ Βασιλεῖ.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζομεν, Χαῖρε Ἄγνη, χαῖρε ἡ τὸ εὖς ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἄχωρητον.

Καταβασία. Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ἐτέρα. Ἐχθροῦ ζοφώδους.

Ὡδὴ 5. Ὁ Εἰσμός.

«**Α**βύσσος ἀμαρτημάτων, ἐκίχλωσέ με ἐσχάτῃ· ἀλλ' ὡς τὸν

Προφῆτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε, Κύριε ἐκ ὄβροα τὴν ζωὴν μου.»

Εἴληψε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς νηπιάσας, καὶ πληρωτῆς τοῦ Νόμου δευθεῖς, περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε τὴν τοῦ Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομῆς τε, τὸ φράγμα τῶν Ἑβραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ νεύματι πέπαυται, καὶ ἔλαμψε, τὸ τῆς χάριτος εἶαρ.

Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Εθρεψας λιμῷ ταχεύσας, ψυχὰς πενήτων ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πεινῶντων καρδίας, πάσης ἐνέπλησας Βασιλεῖ, θεϊκῆς εὐφρασύνης.

Εθρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ· ἄρτος γὰρ Ἄγγελων ὑπάρχει, ὁλόγος Βασιλεῖ, οὗ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Ηθροίσας τῷ τῆς μελίσης, Βασιλεῖ φιλοπόνῳ, ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος, καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Εσπευσας Κόσμου βραγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεύσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ βευστοῖς, Πάτερ Βασιλεῖ, τὰ μένοντα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω. Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα τὴν Ἀειπαρθενον, Ἄνυμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Ἐτέρα. Ἰμερτὸν ἐξέφηνε.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεσάνης σήμερον.

Ωφθης βάσις ἀσειστός τῇ Ἐκκλησίᾳ,

κλησία, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισηραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βᾶσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερώς. Δεῦτε οὖν, καὶ στώμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· καὶ ὡσπερ λαμπηρόνι ἀστραφθέντες τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν τὴν ταπεινώσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη τοῦ ὄντος Θεοῦ· πρὸς ὃν βρωῶντες ὀμνοῦμεν. Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ α΄. Ἐορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειος, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, ὁ Οὐρανοφάντωρ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος, ζῆπει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγιαῖς προσβήταις.

Ὡδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Εἰκόνας** χρυσοῦς, ἐν πεδίῳ Δεληρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθωωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐφάλλον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Δομπρά παμοαῆ, τὰ Γενέ-

θλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος, ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον, ὅτι νομικῆ διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμεται, οὐχ ὡς Θεός, ἀλλ' ὡς βροτὸς καὶ Νόμου πλήρωμα.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον, ἐβελουσίως περιτέμεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἀμαρτίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ ἄγιον. Ὁ αὐτός.

Εἰκών τοῦ Πατρὸς ὁ Υἱός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα ἐπέφηνε, σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος ὦ Βασίλειε, ἀκκληθῶτον ἔσοπτρον, οἶκος πετῆς ὅλης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου, καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτήν, ἀντιδοξάζονται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίας, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω σύμπνευξ νοῦ, ἱερά τε ξυνορίς, ἡ ὡσπερ μία, ψυχὴ ἐν δυοῖ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρηγορίῳ Βασίλειῳ, ποθῶ θεικῶ συνημμένοι, ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριῳ, νῦν ἱκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστὴς καὶ πλοῦτος πένθησι, τῶν ἀσθενούντων ἢ παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις, γήρως βακτηρία ἐδείχθης, παιδαγωγία

γωγία νεότητος, και μοναζόντων ἀρετῆς, κανῶν Βασιλείε.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παντός Βασιλείε, συνδισκῆψω τὰ τοῦ πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι Πνεύματι. Ὅθεν ἀνυμῶν τὴν Τριάδα, ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγαζες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βράτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἄγνη προσεθῶρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἀστεκτον, αἰγλήν τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μίας τῶν ἐναυτῆ, ἀρίων ὑποστάσεων.

Καταβασία. Νέους εὐσθεῖς.

Ἐτέρα. Ἐβλεξε βρέφω.

Ῥδὴ Ἡ. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὸν ἀρρήτου σοφία, συστησάμενον τὰ πάντα Θεὸν Λόγον, και ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε δέχεται προσηγορίαν, ὅτι τοῦ κόσμου Σωτῆρ, ὑπάρχει και Κύριος.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων, ἐπαξίως τῆ ὀγδόῃ συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου ἢ πανένδοξος μνήμη, ἣν γεραίροντες πιστεῖ, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἀφράστῳ προνοία, δωρησάμενον Βασιλεῖον τῷ Κοσμῷ, φῶς εὐσθεῖας, σάλπιγγά τε θερ-

λογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργεῖα, ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ Βασιλείῳ, και δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς, θεολογηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οἱ τῶν θείων σου λόγων, ἀπολαβόντες Βασιλείε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυρίζοντες βοῶμεν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βασιλείε τῷ Κοσμῷ, φωταγωγοῦσας μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον και ἄχρονον, Θεὸν Λόγον, και ἐπ' ἐσχάτων ἀνατελλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Μυστήριον παράδοξον.

Ἐτέρα. Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις.

Ῥδὴ Θ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Φαλλόμενα ἐν τῇ Ῥδῇ ταύτῃ,

Ἦχος β΄.

Μεγάλυον ψυχῇ μου, τὴν τιμωτέραν, τῶν ἀνω κρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυον ψυχῇ μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκὶ περιτεμθέντα.

Μεγάλυον ψυχῇ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περιτομῆν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς βρέφος πληρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιτεμήθη, και Ἰησοὺς ἐκλήθη.

Ἐτέρα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου.

Μεγάλυον ψυχῇ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βασιλεῖον τὸν Μέγα.

Μεγά-

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασιλείον τὸν Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχή μου τὸν τῆς οἰκουμένης, ὑπέραμπρον φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τοῦ κράτος. Καὶ νοῦ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

«**Ἡ** τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα τὸν Θεὸν ἐξανατειλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πάναγνε, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.»

Υπερβάς τοὺς ὄρους Χριστός, τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότητος, τὰ ἐνδοξα Χριστοῦ ὀνομαστήρια, ἐν ἀγιότητι πανηγυρίζωμεν. Ἰησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς ἀνηγορευεταί σήμερον, σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ, τοῦ Ἱεράρχου μεγαλύνωμεν.

Τοῦ ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τοῦ ἀρχιποιμένου, ὡς πρόβατον πιστὸν Χριστοῦ Βασιλείε, τοῖς ζωηρόροις ἔχνεσιν ἐπηκολούθησας· τῷ Τυράνῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδεδώκας, προκινδυνεύων ἀρίστα, τῆς ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερων,

Χριστοῦ κατιδῶν σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμοῦμενον Ἱεραρχίας σοφέ, ὁ πανάλης ἐμβροντηθεὶς, καταπέπτωκε τυράννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, ἀγγλῆν οὐκ ἔνεγκε Βασιλείε.

Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας τῆς χορείας τε, τῶν Ἀλλοφώρων Χριστοῦ, Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἡξιώθης Βασιλείε, τῆς Θεοτόκου Μύστης γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρης γέγονας. Θεοτοκίον.

Ο τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι στεγάζων, μόνος Κύριος, ἀνχαϊτίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ Ἀγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπέιγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἐτέρα. ἢ τῶν ὑπὲρ νοῦν.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ εἰδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρης, ὁ Βασιλείε σοφέ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὁκταήμερον, τῶν αἰῶνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργαντα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπειρῷ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ῥεσπῇ διεξάγων.

Εἰς

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱσθῶμεν σίγῃς δ'·
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμια.

Ἦχ. πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Φέροι Περιτομῆν ἐν σαρκί, ὁ
ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ρεύ-
σεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λό-
γος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀ-
τρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι· διὸ κα-
τὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμε-
νος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦ-
ται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἀνω-
θεν, εὐλογίαν δωδῶρηται. Ὅθεν
τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατά-
θασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν,
καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν
δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονῶς, ἀ-
ναγεννήσει τῇ τοῦ Θεοῦ Βαπτί-
ματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ
πρὸ αἰῶνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ
Λόγον ὁμοούσιον, Πατρί καὶ συ-
νάναρχον, ὁμολόγησας Ὅσι· αἰ-
ρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα,
τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων
ἐνέφραξας· Ὅθεν καὶ τὰ βασιλεία,
τὰ ἄνω κατώχρησας, συμβασιλεύ-
ων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασι-
λεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίως,
διανεμόντι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα
ἔλεος.

Ενδὸν ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς
Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας,
τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς
σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἁγίαν
περικείμενος· καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω,
Θυσιαστήριον Ὅσι· ἱερατεύων, καὶ
Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν αὐλον,
λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο
συμβαθέστατε, παμμάκαρ Βασιλεῖ,

τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν
ἱεράν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν
ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσ-
μῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ολος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὁ-
λοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος,
σοφίας τῆς ὑπερσοφου, καταυγα-
σθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων
γνώσιν διετρανώσας· λαμπρὸς ἐ-
ξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγουμέ-
νος, τὴν ἐν τοῖς οὐτῖν, εὐταξίαν
ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειστέ-
ρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε Θεορῶρη-
μονα, καὶ Θεῖον Διδάσκαλον, καὶ φω-
τοφόρον Φωστῆρα, τῆς Ἐκκλη-
σίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυ-
μνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσ-
μῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Εξεγύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσὶ
σου, Ὅσι Πάτερ· καὶ γέγονας ποι-
μῆν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πι-
στεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν
μῇ Θεότητι.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτῆρ· φύλ. 407.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τοπικά, καὶ
ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ Γ'· καὶ Σ'.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ ἐξῆς Αντί-
φωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἄντίφωνον Α.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάντα
ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἦλάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐ-
τοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Διηγῆσαθε πάντα τὰ θαυ-
μάσια αὐτοῦ.

Ταῖς

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Στίχ. δ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ
τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραίνεσθε τῶν οὐρανοῦ καὶ
ἀγαλλιάσθε ἡ γῆ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί
περιτμηθεὶς . . .

Στίχ. β'. Ἄσκατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί
περιτμηθεὶς . . .

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς
ὠραιότητος αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί
περιτμηθεὶς . . .

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠ-
θέλησεν ἐποίησε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί
περιτμηθεὶς . . .

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἔλεός σου, Κύριε, εἰς τὸν
αἰῶνα ἄσκαται.

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρω-
πίνην . . .

Στίχ. β'. Ἀπαγγέλω τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῷ στόματί μου.

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρω-
πίνην . . .

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν.

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρω-
πίνην . . .

Εἰς ὀδὴν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . .

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί
περιτμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι . . .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγί-
ου, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Κοντά-
κιον, Ὁ τῶν ὅλων Κύριος.

Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος, α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει Σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα.

Πρὸς Κολοσσασίς Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἄδελφοί, βλέπετε μὴ τις υμᾶς ἔσται
ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας· καὶ
κενὴς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ Κό-
σμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. Ὅτι ἐν
αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς
Θεότητος σωματικῶς. Καὶ ἔσται ἐν αὐ-
τῷ πεπληρωμένος, ὃς ἔστιν ἡ κεφαλὴ
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας. Ἐν ᾧ περι-
τμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ
ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν
τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χρι-
στοῦ, συνταρέντες αὐτῷ ἐν τῷ Βαπτί-
σματι, ἐν ᾧ καὶ συνηρέθητε διὰ τῆς
πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ
ἐγειραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὑπέστρεψαν οἱ Ποι-
μένες δοξάζοντες.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Καὶ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἄντι τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγομεν,
Μορφήν ἀναλλοιώτως.

Ἰτέον δὲ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον ἡμέ-
ραν τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγά-
λου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ
τεθάσμιον μνήμην.

2. Ἰανουαρίου. Προεόρτια τῶν Φώ-
των καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίῳ Πατρὸς
ἡμῶν Συλδέστρου Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, ἱστώμεν τῆ-
χος Γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σμικα Προεόρτια, Ἦχος, δ'.

εις γενναίον ἐν Μάρτυσι.

Προσέρτια ἄσματα, εὐσεβῶς προηγήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ο Χριστὸς ἀναδείκνυται, ὁ Θεὸς ἐπιφαιίνεται, ὁ Δαβὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα, καὶ πρὸς τὸν δούλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφροσύνης πληρώθητι· γῆ καὶ θάλασσα, οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη, καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε χαρδαίαι, φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάρρου ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα Παντοδύναμε, πῶς σε ποτάμια ρεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνόν, οὐρανοῦς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Ἔτερα στιχηρὰ προτόμια τοῦ Ἀγίου, ἤχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱεράρχα Σύλβεστρε, ἱερωσύνης φωτι, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐρώτισας, φωτοβολοῖς διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, οὐσίαν σέβειν καὶ ἀπεδίωξας, σκότος αἰρέσεων τὴν φωσφόρον σήμερον, ὅ-

θεν παιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ Θεοφόρε Σύλβεστρε, στύλος ὠράθης πυρός, ἱερῶς προηγούμενος, ἱερῶ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιαζούσα, Αἰγύπτου πλάνης πιστοὺς ἐξαίρουσα, καὶ πρὸς τὴν θείαν γῆν μεταφέρουσα, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδάχαις ἐκάστοτε τὴν εὐκλεῆ, ὅθεν καὶ πανίερων, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ θεηγόρε Σύλβεστρε, ρέιθροις τῶν ὁσῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέπνιξας, ἱερῶς θαυμαζόμενος. Ἑλλήνων πλήθη, Θεῶ προσήγαγες· Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον, τούτων σαφῶς ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. ε'.

Ερχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησι πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαθῆσαι τῷ πυρὶ. Σὺ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θεῖᾳ ἐπιφανεῖᾳ σου.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λαμπρά μὲν ἡ παρελθούσα Ἐρορτή, λαμπροτέρα δὲ Σωτήρ ἡ ἐπερχομένη. Ἐκείνη Ἀγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστὴν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὗρε προετοιμαστὴν ἐν ἐκείνῃ αἱμάτων ἐχουμένων, ὡς ἄτεκνος ἀδύρετο ἡ Βηθλεέμ· ἐν ταύτῃ ὑδάτων εὐλογοιμένων,

πολύ-

πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ κολυμβήθρα τότε Ἀσθὴρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, νῦν δὲ Πατὴρ Κόσμου σε ὑπέδειξεν· ὁ σαρκωθείς καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δοῦξα σοι.

Ἦγος ε΄.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνηθῆσομαι σου, ἐκ γῆς Ἰορδάνου.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Πάλιν Ἰητοῦς ὁ ἐμὸς, καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ἐρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον καὶ φησι πρὸς τὸν Ἰωάννην, Δεῦρο ὑπήρέτησον, ὡ Βαπτιστὰ, Μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἄψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτη τοῦ ὄψεως, τῆ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Ἦγος γ΄.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φαιδρά μὲν ἡ παρελθούσα Ἐσπερίτη, ἐνδοξος ἡ παρούσα ἡμέρα· ἐνέκεινῃ τῷ Σωτῆρι, Μάγοι προσεκύνησαν, ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δεῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν· ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραιοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον, ὡδε φωνῆ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκφύττε.

δοῦξα, καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν Ἰουδαίαν ἀρέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώ-

μεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ρεῖθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόδῳ· οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι, τῇ πληνῇ παλάμῃ τὸ πῦρ· ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἐφυγον Σωτῆρ, καὶ ἀπεστράφησαν, κἀγὼ πῶς ἐπιθῆσω ἐπὶ τὴν κορυφὴν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ Σεραφεῖμ; ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἥλιοῦ, δι' Ἐλισσαίου μηλωτῆν, πῶς μὴ δῦη εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνὸν σε ἐν τοῖς ρεῖθροις; πῶς δὲ μὴ φλέξῃ με ὄλως, ἐκ σοῦ πυρούμενος; τί βραδύνεις Βαπτιστὰ, τοῦ βαπτισαί τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην, τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάλαριν; πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἤγασεν, ἄρες ἀγιάσαι καμὲ, καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεράνη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦγος δ΄.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεῖμ· Ἰορδάνη ποταμὲ, εἴθι, ὑποδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην· ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι· μὴ κούπτεσθε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρῖν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἕνα ἐνδύσῃ τὴν πρωτῆν στολήν· Χριστὸς ἐράνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Ἐκ τρίτου.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῶδιον· οὐκ ἄκροστιχίς.

Τῆ δευτέρας.

Ἦδὴ

Ἦδη α. ἦρος β. Ὁ Εἰρμός.
 « Τῷ τὴν ἀβατον κυμαιομένην θάλασσαν, βεῖω αὐτοῦ προστατάγματι, ἀναζηρῶνanti, καὶ πεζεύσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. »

Η ἀπόβρῆτος, τοῦ Κτιστοῦ συγκατάβασις, πρὶν ἐκ Παρβένου λάμψασα, κόσμον κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἔρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων, ἔργῳ φοικτῷ προέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἢ τοῦ Λόγου φωνή· τὸν πτωχέυσαντα Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ, πλουτιῶν ἔχει Χριστὸς, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ἦδη ἢ Ὁ Εἰρμός.

« Ἐβαίξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμοσπολιὸν ψυχῆς ἀσίλον σώμα· καὶ εἴξε τὸ τραπέν, ἐν ἀπείρῳ ὑλῆ ἀκαμάτων πύρ· ἀειψῶν δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαωνίζων ὑμνοφάνεμέλπετο. Τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Υμᾶς μου σκευὴ ἐκλεκτά, ἐπιγνώσομαι, εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγίς ἐνσημανθῆ, ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπαστράπτουσα, πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριστὸς ὁ Λόγος φησί, τοῖς βαθυμίας ὄκνω διαμένουσιν· ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἑλευθερίας, ζῶν ἦκω δωρούμενος.

Τῶς ἔως ἐμπλήσῃ ἐν σοὶ, φυσι-

κῆς ἔστι πρᾶγμα τελούμενον νῦν· τὸ ἐλαττον καὶ γὰρ, γνώμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος· ὅθεν δέδοικα σὴν χειραπτήσαι κάραν, τῷ Αὐτρωτῇ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος· οὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζεῖν· σὺ με μᾶλλον, ἀγίαςον σὸν δοῦλον.

Ἐπερον Διῶδιον, ἦρος ὁ αὐτός.

Ὁ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη τε.

Τὸ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Βαθυμίας ὑπνον ψυχικόν, τινάξαντες καρδίας ἐργηγοῦσαι, τῷ ἐρχομένῳ καθάραι ψυχᾶς ἐν βείθοις βοήσωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανούσθω πράξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες φαιδροί, τῷ πάντας καθαίροντι, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, βοᾶμεν τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον λόγῳ πατρικῷ, κοσμήσαντες, ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ, πίστις τῷ ὄντι Δεσποτῇ πιστοί, ὡς δοῦλοι προσάξωμεν, βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ὁ Εἰρμός.

« Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισιέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεὸν, ὁμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον. »

Ἦδη θ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**μεγάλυνας Χριστέ τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ Πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέβου σώμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτῆριον ἀμπλακρημάτων· ταύτην

μκκκ.

μακαρίζοντες, πάσαι γενεαί σε μεγαλύνομεν.»

Ρύπον πάντα ἐμπαθή, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως, Βαπτίσματος τοῦ θείου, γνώμην ἀναλάβωμεν ἐμφρονα· ἔχει γὰρ ὁ Κτίστης, καθάρσιν δωρήσασθαι ξένην, ρεῖθροισ βαπτίζομενος, πᾶσι τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν.

Ασφωῶντες εἰς Χριστὸν, ταπεινούμενον ἐκουσίως, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιάν, νῦν ταπεινώθωμεν, πνεύματι συνεπαρθέντες, ὡπως βαπτίζομενον, τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Ἄλλος. ἢ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῆς ἀμαρτίας τὸν βαρὺν, ῥύπον ἀπορρίψαντες, καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι, ρεῖθροισ θείοις, ἐπορθῶμεν Δεσπότη.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἔχοντι, τῷ Χριστῷ δεῦτε προσεγγίσωμεν, τῶν δακρῶν, καθάρθεντες τοῖς ρεῖθροισ.

Ἐν τῇ Γεννήσει σου Σωτήρ, ἡμᾶς ἑορτάσαντας, μετὰ Μάγων καὶ Ποιμένων, νῦν πρόσδεξαι, σὲ τιμώντας, βαπτισθῆναι μολοῦντα.

Ὁ Εἰρμός

«**Ἡ** τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ γωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κηρύσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παγαγία Παρθένε.»

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἦχος α'. Τῶν τάρον σου Σωτήρ.

Φορέσας τὴν ἐμὴν, Ἰησοῦ μου πτωχεῖαν· πρόσδεξαι σαυτὸν, τοῖς

οἰκέταις μιγνύων, καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δούλου φιλάνθρωπε· ὄθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, Θεέ ὑπεράγαε;

δοξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Πρόερχεσθαι Χριστὸς, ἀγαθότητι μέλλει, πρὸς ρεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χάριτι. Θεε Πρόδρομε, τοῦτον ὑποδεξαι χαίρων, καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον βελέψαντα λούσον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἠσώχουσας ὁ πλοῦσιος, δι' εὐσπλαχνίαν πολλήν, ἡμᾶς τοῖς πτωχεύσαντας, δι' ἀκρασίαν ποτέ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ρεῖθροισ, καὶ ὑπὸ Ἰωάννου, προσφανεῶς βαπτισθῆναι. Ὑμνήσωμεν πιστοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπεινώσιν.

δοξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ἠεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἡσαίου φωνῆ, βοῶντος Ἐτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν, καὶ τριβῆους ποιήσατε· ἤγγισε γὰρ ὡς ἔσθι, ἡ φιλέστημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα, Ἰωάννης ὁ πάνυ· διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ παράδοξα ἰδῶμεν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εὐὴ ἡ Ἀκροστιχίς. Κατὰ Ἀλφάβητον ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ποίημα Ἰωσήφ· Ἰδὲ Ἄ. ἦχος ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τῷ** τὴν ἄβαντον, κυμαινομένην θάλασσαν, θεῶν αὐτοῦ προστάγι·
ματι,

ματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεύσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Αἰσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεὸς Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς, ἠγγικεν, ἐπέφανεν ἢ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Βαπτίζομενος, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρί συνάναρχε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας βάντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς τὴν ἀπολύτρωσιν, αἰεὶ δωρούμενος, δι' εὐσπλαγγιᾶν ἀμετρον.

Γῆ ὡς γέγραπται, τοῦ Ζαβουλῶν τό αὐτοῦτον, βλέπουσα εἰς ἀγάσθητι· ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ὑμνεῖ κραυγάζουσα, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον ἅπαντα ὁ Θεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενομένον, τοῦτοῖς ἐφθέγγετο. Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ἔργης, φυγεῖν; ποιήσατε τῆς μετανοίας καρποῦς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Στερέωσον** ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούων σε.»

Ἐπέφανε Χριστὸς βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ βέιβροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου ὑπαντήσαι· τούτω σπεύ-

σωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίας τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχεῖαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἢ πάντων ἀπολύτρωσις.

Ἡ γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν, ὁ πάντων βαπτίζεται εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληρῶν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν.

Αοράτε Θεέ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ σύσιν καὶ λόγον, πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιωσας ὁ ἦς· ἔρχη καὶ ἐν τοῖς βέιβροις τοῦ Ἰορδάνου, νῦν βαπτισθῆναι σαρκί, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ἐ**λήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἀνθρωπον, διὸ κραυγάζω σοι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Θαυμάζει σου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἀφίξιν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμενος κράζει σοι, Πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ καταφλέξης με, χόρτον χρητίζοντα Κύριε.

Ἰστάμενος, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι, ὀρῶν με νῦν πρόσελθε, ὦ Ἰωάννη καὶ βάπτισον, ὅπως τὴν δι' ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων,

ὀρώπων, τῷ γένει ἀπεργάσωμαι.

Κρυπτόμενον, ὡς νεφέλη σε ἔγνωκα Ἥλιον, Θεέ μου τῷ σώματι πῶς οὖν γυμνοῦσαι τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος.

Λαμπρύνεται τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τῆς ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν, βεῖον περιβάλλεται, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου σου.

Ἰδὲ Ε΄. Ὁ Εἰσμός.

«**Ο** τοῦ φωτός χορηγὸς καὶ τῶν αἰώνων, Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ἐδήγησον ἡμᾶς ἐκτός σου γὰρ ἄλλω, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.»

Μετανοεῖτε βωῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν ἱερὸς Πρόδρομος ἐφάνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωλέντας ἡμᾶς ἀνακτῶμενος.

Νόμος ὁ πάλαι φησί, καὶ Προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος, ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θεῷ βαπτισμῷ, τοὺς παλαιωθέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ἐνα φησί καὶ φηκτά, ὁ Ἰωάννης καθορῶν σήμερον, νῦν ἡ πηγὴ τῆς ἀθανασίας, προήλθεν ἐκ μικρᾶς, ρανίδος τοῦ θεοῦ, αἰτήσασθα Βάπτισμα.

Ἰδὲ Σ΄. Ὁ Εἰσμός.

«**Α**βυσσὸς ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἀνάγαγε Κύριε, ἐκ σκόρας τὴν ζωὴν μου.»

Θυβρισον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν φιλάνθρωπε λύσιν, ὁ τοῦ Ἰορδάνου ταῖς ροαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα,

τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Ἠέλαγος Χριστέ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προέρχῃ, νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι τὸν δρόκοντα, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν παράβασιν πλῦναι.

Πειθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστέ ὑπάρχοντα οὕτως, βεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ; ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγγίαν.

Κοντάκιον Προεόρτιον. ἤχος δ'.

Ἐπερᾶνης σήμερον.

Ἐν ταῖς βεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκθῶ, μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με σώσει γὰρ ἦκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστὰ, τοὺς ἄρους ὑπερβῆναι, οὐ λέγω σοι εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεις ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἐξεῖς γὰρ διὰ τούτου ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω, ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατείδεν, ἀλλ' ἐν τύποις, καὶ ἐν σκιαῖς, καὶ ἐνουπίοις· σὺ δὲ ἐπὶ σοῦ ἰστάμενον κατὰ γινώμην. Σῶσαι γὰρ ἦκω Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζιτῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ σῶμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐστράνωσας, καὶ τὴν ἀθεοτητα τῶν τυράννων, κατέβαλες Σὺλδεστρε,

τῆ σπενδόνῃ τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν θυσιάζει τὸν Κύριον.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἑ'. ἑορτάζομεν τὸν ἅγιον Σύλβειστρον πάπαν τῆς Ρώμης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρῃ ὁ ἅγιος Ἱεροκράτους Θεαγένης, ἐπίσκοπος Παρίου, πόλεως τῆς Τρωάδος, ἐν θαλάσῃ ῥιζαίς τελειούται.

Ὁ ἅγιος Θεοπέμπος, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Ἡ ἅγία Θεοδότη ἡ μήτηρ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Ὁ ὁσιος Μάρκος ὁ κωρος ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Βασίλειος ὁ εἰς Ἀσσίαν κώρας τῆς Ἀσίας, θεοτικῶς φραγώθεις τελειούται, ἐν ἔτει 361 ἐπὶ Ἰουλιανῷ τοῦ παραβάτου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σέργιος, ζῆτι τελειούται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ἠδὲ Ζ'. Ὁ Ἐιρμός.

«**Εἰκόνας** χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεσφᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες, κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προσώματος· μέτον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Σπολὴν Ἰσράν, ἐπενδύων με Χριστὴ τὸν γυμνωθέντα, τῆ συμβουλία τοῦ ἀλάστορος, γυμνός προθῆναι τοῖς ὕδασι, εἴλου ἀγαθοτήτος πλούτῳ· ἀνυμνῶ σου τὸ Εὐσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν Οἰκονομίαν σου.

Τίς αὐτῆ Χριστέ, ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς Οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἀρρατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἔρη ὀπρῆγίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενος,

καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγχελευόμενον.

Ῥῥῆψας Χριστέ, ὡσπερ λυχνον τὴν σεπτὴν σάρακα σου μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐξήγγασας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῆ ἀμαρτία Εἰκόνα, καὶ εὐρῶν κατεκάλλυνας τῷ Βαπτισμῷ σου Ἀγαθέ, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἠδὲ Η'. Ὁ Ἐιρμός.

«**Τὸν** ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν εὐλόγα εἰς δρόσον μετακλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψούτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ἐωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, ἐν ἐρήμῳ ἐπιστάς, ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίαν, μετανοούσας θερμῶς, δοξάζει τὸν ἐπιφανόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα καὶ Δεσποτῆν.

Χειμάρρους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσης καὶ πηγῆς δημιουργήσας, καὶ πῶς ὕδασι βαινεις; τί ἀποπλῦναι ζητῶν, ἢ πάντων ἐκπλυσίς καὶ καθαρσίς, τῶν ὑμνολογούντων Χριστέ σε εἰς αἰῶνας;

Ψύξαι τὰ ρεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς θαλάσσης, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἰλασμόν, πηγῆσαι καὶ ἄρεσιν Δέσποτα, ἔρηγ βαπτισθῆναι, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Ἐρῶν καὶ χρόνων Ποιητᾶ, ὑποχρόνον γεγονώς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας ἐκ προσκηνῶν σου Πατρός, ἐπέστης τὰ χρόνια

πταισίμα-

πταίσματα, πάντων ἀποπλύναι ἐν
 ρείθροις Ἰορδάνου.

Ῥδὴ Θ. Ὁ Εἰρηός.

« Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον,
 τὸν ἀόρητον σοφίᾳ, ἕκοντα και-
 νουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθο-
 ρᾶ πεπτωκότα δεινῶς ἐξ Ἁγίας
 Παρθένου, ἀρράστως σαρκωθέν-
 τα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως,
 ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.»

Ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐ-
 τὸν εὐεργέτη, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦν-
 τα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ
 βάπτισμα, ἐκπλαγεῖς συνεστάλη,
 μὴδ' ὄλω; χειραπτήσῃ σε τολ-
 μῶν, τὸν ἀπτόμενον πάντων, ὁρέ-
 ων καὶ καπνίζοντα.

Ὡ; χειλῶν σεμνοτάτη, προ-
 μνηύουσα ἔαρ, ἐπέστη νοητὸν ὁ
 Βαπτιστῆς, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρ-
 χουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων,
 καὶ ζάλην ὑπομένουσιν ἀσι, ἐναν-
 τίων πνευμάτων, ποιητοτάτοις
 πάθεσι.

Σὲ τὸ ἀπαύγαγμα ὁσέως, τοῦ
 Πατρὸς ἐπιλάμψην, τοῖς ἐν σκότει
 καθημένοις τῶν δεινῶν, ἀδύτε Ἡ-
 λιε Κύριε, καὶ ἐρχομένον πάντας,
 φωτίσαι ἱερώ σου Βαπτισμῶ, ὡς
 Θεὸν καὶ Σωτήρα, ἐν ὕμνοις με-
 γαλύνωμεν.

Ἡ τοῦ θανάτου ἀζίνη, ἐν τῇ
 ρίζῃ κειμένη ὡς δένδρω ἀπειλεῖ
 τὴν ἐκτομήν, τὴν ἀκαρτίαν σου
 βλεπούσα, μὴ οὐ; ἀκαρπος μείνης
 ψυχῇ μου, ἀλλὰ βόησον Θεῶ, ἐν
 θερμῇ μετανοίᾳ, ἡμάρτηκά σοι
 σῶσον με.

Φωνὴ βοῶντος ἠκούστη, ἐν ἐ-
 ρήμοις καρδίαις, εὐφραίνητε ἐπέ-

στη ὁ Χριστὸς, ἄρεσιν πᾶσι δω-
 ρούμενος, ἀγιάσθητε πάντα, ἡ θά-
 λασσα; πηγαὶ καὶ ποταμοί, καὶ
 κοιλάδες, καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ
 ὑψηλότης.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἠγγησε, καὶ οἱ
 βουνοὶ σκιρτήσατε, χόρευσον γέ-
 νος ἀνθρώπων· ὁ γὰρ προάναρ-
 χος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄν-
 θρωπος, ἤκει βαπτισθόμενος, ὑ-
 πό χειρῶν ὧν ἐπλασεν, ἐν Ἰορ-
 δάνῃ καὶ λύσων τοῦ Κόσμου τὴν
 ἀκαρτίαν.

Ὅμιον.

Ὡ; ρεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέ-
 ξονται φιλάνθρωπε, τὸν ποτα-
 μοῦ καὶ θαλάσσης, ποιήσαντα ἐκ
 μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἀ-
 χραντον, τὴν σὴν τολεμήσει Ἡρό-
 δοτος; χειροβητήται Δέσποτα, ὑ-
 μνούμενον φοιττοντες Λόγε, τῆς σῆς
 πτωχείας τὸ ὕψος.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἰστώμεν στίχους δ'·
 καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος
 πλ. 6. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ ἀγγελικαί, προπορεύεσθε
 Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, πρὸς
 τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου προσέρχου Ἰω-
 ἀννη, καταλείψας τὴν ἐρημιον· γα-
 ρε ποταμὲ καὶ εὐτρεπίσου; πᾶσα δὲ
 ἡ γῆ ἀγαλλιιάτω. Χριστὸς ἐρχε-
 ται, τὴν ἀκαρτίαν τοῦ Ἀδὰμ, κα-
 θάραι ὡς εὐσπλαγγνος.

Στόματιν ἀγνοῖς, καὶ ψυχῆς
 κεκαθαρμέναις, δευτε μυστικῶς,
 Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς
 τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῶ ἐπει-
 γόμενοι, ἄσωμεν αὐτῶ μετ' εὐφρο-
 σύνης,

σύνης, αἱ πατρὶαι τῆς γῆς νῦν πα-
σαι, πιστῶς λέγουσαι, Εὐλογημέ-
νος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγα καὶ φοικτόν, τὸ Μυστή-
ριον ὑπάγει, ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀν-
θρώποις ὁμοιωθή, καὶ ἀμαρτίαν
ὄλωσ, μὴ εἰδῶς ὁ ἀνεύθυνος, ὑπὸ
Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποτα-
μῷ τῷ Ἰορδάνῳ αἰτεῖ σήμερον·
εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Ανθος ἐκ Δαβὶδ, ἀνατείλας τῆς
Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς
τὰ βεῖθρα Ἰορδάνου, τὰς ἀμαρτί-
ας πλῆναι τοῦ Προπάτορος ὕδασι·
χόρευτον Ἀδάμ, εὐφραίνου Εὐά·
ὁ οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω. Ἄσκι εἴ-
πωμεν, Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θε-
ὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα ὁμοιον.

Τρέμει τῇ χειρὶ, δειλιῶν χει-
ροθετῆται, χαίρει τῇ ψυχῇ ἐννο-
ῶν ὁ Ἰωάννης, ὅτι τὴν κορυφὴν
σου, ὑποκλίνειν εὐδόκησας, δούλου
τὴν μορφήν ἐνδεδυμένος, ἵνα βρο-
τοὺς δουλείας ῥύσῃ, ἐχθροῦ κρά-
ζοντας, Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν,
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Απασα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλ-
λιάσθω· νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ
ἔρη σκιρτησάτω· ἀνάστρεψον τὸ
βεῖθρον, Ἰορδάνῃ ὡς γέγραπται·
ῥιζὸν ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπό-
του, ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βρο-
τοὺς ἅπαντας, τῆς ἀμαρτίας τοῦ
Ἀδάμ, καθάρα ἐλήλυθεν.

Ἀποστιχὴ Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β'.

Φαιδρύτερα ἤλιου γέγονεν,
ἢ παρελθούσα Ἰορτῇ τῶν Γενε-

θλίων Χριστοῦ· λαμπρὰ καὶ ἐπί-
φωτος δέικνυται ἡ ἐπεροχομένη,
τῆς Θείας Ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ἐν
ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων
δοξολογοῦντες, προσεκυνησαν Θε-
ὸν ἐνανθρωπήσαντα· ἐν ταύτῃ δὲ
τοῦ Δεσπότου, ὁ Ἰωάννης ἀψά-
μενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν τρόμῳ
ἔλεγεν· Ἁγίασον ἐμέ καὶ τὰ ὕδα-
τα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ετοιμάζου Ἰορδάνῃ ποταμέ-
ιδου γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ
Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου,
ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κε-
φαλὰς συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν
τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς, Ἀγάλλου ἡ
ἔρημος Ἰορδάνου· τὰ ἔρη σκιρτή-
σατε μετ' εὐφροσύνης· ἦκει γὰρ ἡ
αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀ-
δάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὡ
Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε
ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρί-
βους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργά-
σασθε.

Στιχ. Εἶδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Αγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰ-
ορδάνου, καὶ ἀνείτω ὡς κρίνον·
φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐ-
τῇ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυ-
ρίου· ὁ γὰρ τὰ ἔρη στήσας σταθ-
μῷ, καὶ τὰς νάπας ὑψῶ, ὁ τὰ
πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτί-
ζετι ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρ-
ξατο, ὁ τὰ πλοῦσια δῶρα χαρίζο-
μενος. Ἦκουσεν Εὐά, Ἐν λύταις
τέξῃ τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρ-
θένος, Χαίρε κεχαριστωμένη, ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξῃ,

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Ιωάννη Βαπτιστᾶ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν ἀμνόν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετ' Ἀγγέλων μοι λειτουργήσον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ παλάμῃ, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀγράντου, καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκοθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

3 Ἰανουαρίου. Προεόρτικα τῶν Φώτων, καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκτίερα, ἰστώμεν στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοικα τοῦ Προφήτου, ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτήριον.

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἰκέτην, καὶ πρεσβυτὴν προχειρίζομαι· οὐ ταῖς ἱεσείαις οἰκτιρῶμαι, καὶ ταῖς πρεσβείαις, ὡς εὐσπλαγχνός, ἀπεινωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσον, οὐσιώδη κεκτημένους, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ρήματα, τῆς θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σὲ νῦν μακαρίζω Προφήτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος· σὺ γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν κόσμον περιήραψας, τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Αγγελος, ἀγγελομιμήτω σου βίω, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας· καὶ προσηγορίαν Ἀγγέλου, παναρμονίως ἐπλούτησας, τὴν καλ-

λονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία παμμακάριτε.

Ἔτερα στιχηρὰ προτόμοικα τοῦ

Μάρτυρος. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Κορυφουμένην θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀγλήν, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος· πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταῖς νηστείαις, παιδοτριβούμενος, ὡσπερ αἰσθόμενος, τῆς σαυτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστῆς, ὄρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον.

Σοδόρα πεποισῶς κατελήρπας, τῶν δυσμενῶν τὴν πληθύν, παναοίδιμε Γόρδιε, παρ' οὐδὲν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον· καὶ στάς ἐν μέσῳ, κήρυξ αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναϊδίον.

Ξίφει κεφαλὴν τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζῶην, ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἀφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας, μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν, ἀλλ' αὐθαίρετως θανεῖν ἐλόμενος· Ὁ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε! δεῖ ὦν Χριστὸν, Μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· Θεὸς οὐ γυμνός,

γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος φίλος, ἀλλ' ἐν δυοῖ ταῖς φύσεσιν, εἰς ὁ αὐτός Υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ, αἰῶν δὲ ὡς Θεός, τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ προτόμοια, ἡχ. πλ. β'. Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδοὺ ὁ ἰλασμός ἡμῶν, ἐπιβαίνειν, μέλλει βεβήροισ Ἰοταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάτῃ συντριβέντας ἡμᾶς.

Στίχ. διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ὡς εἶδε σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν ῥοβῷ ἀνεβόα· Θεέ μου, πλατουργέ μου, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίχ. εἶδόν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Συνέλωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς πᾶς τοῦ Ἰορδάνου ῥοῆς, θαύμα μέγα, ὅπως ἰδοῦμεν σαφῶς· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὄλων, ἐπιτρανεὶς ὠράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγγέλλονε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μόλει πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθάρει θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιτρανεῖα, ὡς ἄλλοτε ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτικὸν Πρεσβύτεριον.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλὸν· φίλλα 421.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸ παρὶν Τριῳδίου· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετραδὶ ψαλῶ.

Ἦδὴ Γ'. Ἦχος β'. Ὁ Βιρμός.

« Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ μεσερέωτας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠφ' ἠρράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.»

Ἐν κενοῖς ἢ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελότος τοὺς παῖδας, Χριστὸς γὰρ, ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον βαπτίζομενος.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτεινε νεολαίαν, τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶταν· νῦν δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἐρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰσποιήσασθαι.

Ἔτερον Τριῳδίου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς· Προσάββατόν τε.

Ἦδὴ Ε'. Ἦχος πλ. β' Ὁ Βιρμός.

« Πρὸς σὲ ὀρρίζω, τὸν δεῖ ἐπιπλαγγνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θελήσαντα, Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.»

Προβέντες φρένας καὶ προχαθαρέντες, μυτηρίου μεθέξει, φρικτῆς οικονομίας, ἅπαντες πιστοὶ, ἐρχομένῳ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν, Ἰορδάνου τοῖς βεβήροις ἐκκαθαραὶ ἡμᾶς.

Ὅρατε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τοῦ νομίου, Μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς ἐκβοῶντα, καὶ σπεύσατε καθαρθῆναι, τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

Ἦδὴ

Ἡδὴ Η. Ὁ Εἰρμός.

«**Π**ρῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυεν ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξοκαύθη ποτὲ, ἐν τῇ Παιδῆς οὐκ ἐφλέθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Αποκένοντες δακρύων πηγὰς οἱ πιστοί, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν, πάντα ῥύπον ψυχῶν, καὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσὸν ὀψώμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου· ἢ προσμαρτυρήσαι Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερὰς ἐν εἶδει.

Δάκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντός προσώπου, προέρχεται ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα, ἀνωδύνως ἐν ὕδατι παύων, καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους καινίζων, τῇ παλιγενεσίᾳ, τοὺς ὑμνολογούντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γερουροῦνται, ψυχαὶ τοῦ Βαπτίσματος, τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ, καὶ Πνεύματος πυρὶ, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν, μογηρὰς κακίας, καὶ γὰρ ἐν διδόντος, βῶξ ἐν κατανώξει, Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Στήλην κακίας.

Απὸ βλεφάρων, ψυχῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν, καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν ὀφθαλμοὺς, θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν, τὸν

Χριστὸν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος, πονηρῶν ἐνοημάτων μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάσιους σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦσθαι βροτοῖς· Θεοῦ κρημάτων νῦν ἡ ἀβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, Θεοῦ μετὰ παρκῶς ἐν γῆ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροταίου γένους· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απαγορεύεις, Ἰωάννη, ὅπερ δράσεις τάχος ὑπέικων μοι· Ἄσες οὖν ἄρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῆς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἐσχ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄ Ἐἰρμός.

«**Σ**τήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πέντες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην δευτεῖωμεν, πιστοὶ ἐν ὀψώμεθα, Χριστὸν τὸν λουτροτήν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ρείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Ἡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ψ**υχὰς καθαραῖς, καὶ ἀρρूपώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλυνώμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπεράγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουῆλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβεῖαν

πρεσβείαν τεχθέντι, Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Αγωνίων μῆδεις, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀγάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ, δουλεύσωμεν αὐτῷ μελωδοῦντες, Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Προδρόμος, τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὁργῆς φυγεῖν, ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης ἰ μετανοίας οὐν καρπούς, ἐνδείξασθε ἀξιούς βσώντες, Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Πηρωτικῆς, ἀγωνοσύνης τολμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς Λυτρωτὴν Χριστὸν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τετιμηκότες, οἱ οἰκτεῖοι μανικῶς, ἐξήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα, Φείσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ἄλλος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ολέθριον πῶμα τὸ τοῦ Ἀδάμ, νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδάμ, τὴν ἐλευθερίαν, τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον καὶ Προφῆτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτῆρ, νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου, δουλείας, ἀσραπάζων ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Τοῖς ἔθνεσιν ἐλαμψε μέγα φῶς τοῖς ἔσκοτισμένοις, θεϊκῆ ἀνέσχεν

αὐγῆ· τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι, θανάτου καλημένοις, ὁ ἥλιος τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέταilen.

Εκύκλουν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομενον Λυτρωτὴν καὶ τρόφιμὸν τὸ μέγα, Μυστήριον ἀνύμνου, τῆς τούτου ἀπορρήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἰρμόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὡτως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ἑραϊότητα.

Ο ἀπερίγραπτος ὢν τῆ Θεότητι, περιγραφόμενος ὕλη τοῦ σώματος, μέλλει προέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. Τοῦτον καθαρῶτιτι, διανοίας δεξόμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβῳ· Δόξα Χριστέ τῇ ἐπιφανεῖα σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἔμοιον.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτῆρ ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, ἄνωθεν ἐκέρυττε, σὲ Πατῆρ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφροσύνης βοᾷμέν σοι· Δόξα Χριστέ τῇ ἐπιφανεῖα σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος πλ. α'.

Τὸν

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτίζομενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, βλέποντες ἐτρέμον· καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, πάθει βρύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ο συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθείς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπέιγεται ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ, Εὐλογητὸς εἰ βουδώντες, Χριστέ Σωτῆρ εὐεργέτα, ὁ ἀγάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανὼν προσέρχῃς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ἰδὴ Ἄ. ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄνοιξέ το στόμα μου.

Αβύσσους προστάγματι, δημιουργήσας φιλόνηρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινούμενος, προέρχῃ βαπτισθῆναι, ποταμίῳ βρέμασι, πλύνων με βύπου παθῶν.

Βουλήσει ἐπιπώγουσας τὸν ἐκουσίως πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσειν, ἐμὲ πλουτίων Χριστέ· καὶ ἐν ὕδασι, προέρχῃ Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτούμενος ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι, κόσμον καινίζων φιλόνηρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἐρχῃ ποιήσασθαι, δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος ἀνθρώποις· ὅθεν σου δοξάζομεν, τὴν ἐπιράνειαν.

Δαβὶδ Θεῖω Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι νῦν ἐφυγες; καὶ τί ὅτι σὺ, ἐστράφης Ἰορδάνη, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα ἐν σοί; Ἰδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις ἅπασα ἰδοῦ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεύον σε, γοιμωτάτως χάριτι, Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητήσαι με γνώμη πλανηθέντα, προέρχῃ ἐν ὕδασι Χριστέ· ἐν οἷς καταδύομενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα· καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὐσπλαγγχός.

Ηλιος ὄραν σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγάς· ἐρχῃ γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτη τῆ τοῦ ὄψεως, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Κάθισμα, Προερχτιον, ἦχος κλ. δ'.

Ἀὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορὸς προφητικὸς προκηρύττων χαίρει, τὸ Βάπτισμα Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον· Κράζει ὁ Ἰσραὴλ, ἀντλήσαι ὕδωρ τὸ καθαρθῆσιον. Γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκίᾳ σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἰδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν.

Θάμβει συσθεθήσεται ὁ οὐρανός, καὶ τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε ἀφικνούμενον, Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν

δοῦλον βλέποντες, καὶ ἐπιζητοῦν-
τα τὸ Βάπτισμα.

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔργεται γάρ, πάντας ὁ λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρὶ σου ταπεινῶς, ὅπως ταπεινωθῆντά με, θεῶ ἀνυψώσῃ Βάπτισματι.

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐρανούς, ἐπὶ τὴν Παρθένον φιάνθρωπε, καὶ Ἰωάννη ὑποκλίνεις κορυφῇ, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου Λόγους σειράς, τῶν ἀμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου, ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέσποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἦδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξίστη τὰ σὺμπαντα.

Μακράν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γεγόμενον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄνθρωπος ὤφθη· καὶ Βαπτισμῷ Θεουργῶ, τοῦτο οἰκεῖο Θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀζίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν, ἔρχῃ ζωοδότα πανοικτιρμον, ἀναζώσασαι ταῖς Ἰορδάνου βoαῖς· ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄρατον ἔλεος.

Σενίεται ἅπανα ψυχὴ ἔννοουμένη σου, Λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν! πῶς ἀναπλάσαι πάντας βουλόμενος ἔρχῃ ἐπιβῆναι ποταμοῦ, βρύμασι γυμνούμενος, ὁ πῶς ἀναβαλλόμενος.

Ἦδὴ Σ΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ παντιμον.

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, τὸ

πῶς ἐπιδημήσαν θεώμενοι, χάρας ἐπλήσθητε ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου βεῖθρα περιβαλλόμενος.

Πῶς βλέψαι σε ἀρξικόμενον, ὁ Ἠρόδοτος Σωτήρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτισμα; πῶς σε βoαῖ ὑποδέξονται, τοῦ Ἰορδάνου βεῖθρον ὄντα ἀρεσέως;

Ρανάτωσαν εὐφραίνόμεναι, νεφέλαι νοητὴν ἀγαλλίασιν· ἰδοὺ ἀσίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, διασπιδάξων νέφη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἤχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς σοφίας ἐμπλεως, τῆς ὑπερσφόου καὶ θείας, Μαλαγία μέγιστε, σὺ περικῶς ὡς Προφήτης, ἀνώλεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σοφίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα· διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν, τελουόντες πίστει τὴν θεῖαν μνήμην σου.

Ἔτερον τοῦ μάρτυρος, ἤχος β΄.

Τὴν ἐν προσβείαις.

Τὸν ἐν ἀλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην, Γόρδιον πάντες ἀνευσμήσωμεν, τὸν ἐξ Ἐώας μέγαν, ὄντως ἀστέρα λάμπαντα, τὸ θεῖον ἀγλαίσμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ΄. μνήμη τοῦ Προφήτου Μαλαχίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Γόρδιος ὁ Καισαρεύς, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 417.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, μήτηρ καὶ δύο τέκνα πυρὶ τελειοῦνται,

Ὁ ὄσιος Πέτρος ὁ σημιοφόρος, ἐν
Βιρηνή τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Συντριβέντα με τοῖς πταίσμα-
σι, καὶ κείμενον ἐν σκότει Κύριε,
τῆς παραβάσεως, οἰκτεῖρας ἤλέη-
σας, δι' ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι,
τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνη
βαπτισθῆναι.

Τὶ τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ἐ-
βόησαν Ἀγγέλων τάγματα· ὁ λί-
μνας καὶ ποταμούς ποιήσας προ-
στάγματι, τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα
ἐρχεται, περιβαλέσθαι· τοῦτοις
γάρ, τὸν Ἄδαμ ἀνακαίνισι.

Γψος ἀφατον, καὶ βάλος μὴ
μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα,
οἰκονομία ἢ σὴ, πάσαν ὑπερβαί-
νουσα, νοῦς κατάληψιν· πῶς δι'
ὑδατος, καὶ Παναγίου Πνεύματος,
τοὺς βροτοὺς ἀναγωνεύεις.

Ῥδὴ Η. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ.

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἐξ ὕ-
ψους, Ἰῶν μαρτυρήσει· ὁμοούσιαν,
βαίνοντά ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλο-
γίαν σου, τοῦτοις προσεπιπέμπου-
τα, εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνευ-
μά σε τὸ Ἅγιον πᾶσιν, ἐπανακη-
ρῶσαι, Θεὸν σεσαρχωμένον.

Χόρσμε ἢ κτίσις αἰσθημένη,
Θεοῦ τὴν ἀγίαν ἐπιστάσειαν· Ἀγ-
γέλοι ὑμνήσατε, Πάλασσα εὐφράν-
θητι· Αἵματι, Πηγαί σικρήσατε,
καὶ Ποταμοὶ μυστικῶς κροτήσατε
ἐν ὕμνοις· ἐπέστη ὁ ταῖς εὐλογί-
αις, ὕμνος Χριστοῦ λαμπρύνων.

Πάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει,

τῶ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ
τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀ-
ναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρι-
ψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν· καὶ
κράξωμεν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰ-
ῶνας.
Θεοτοκίον.

Ωθαῦμα θαυμάτων! πῶς ὁ
πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡ-
μῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ
τῆς Θεομήτορος, καὶ καινουργαῖ
θελήματι, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς,
δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν
θαυμασιωτάτην, ὁμόνοιο εὐργέτης.

Ῥδὴ Θ. Ὁ Εἰρμός.

Ἄπαρ γηγενίς.

Ιδε ὁ Ἄμνος, ὁ αἴρων τὰ πται-
σμάτα τῆς ἀνθρωπότητος, ἤλθεν,
ἐπεδήμησε· καὶ πρὸς τὸν δεῦλον
αἰτῶν τὸ Βάπτισμα, δουλοπρεπῶς
εἰσίσταται, ἐλευθερώσαι ζήτων,
δουλωθέντας ἡμᾶς τῷ ἀλάστο-
ρι, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέ-
σαντας.

Βροθὴ ἐμφανῶς, Θεὸς σωμα-
τούμενος, δι' ἀγαθότητα· καὶ τὰ
Ἰορδάνεια, περιβαλέσθαι ἐρχεται
νάματα, ὁ περιβάλλων νεφελῶν, τὸν
οὐρανὸν ἀληθῶς· τοῦτου πάντες,
νῦν προσορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν
ἐν γὰρ Ἐπιστάσειαν.

Σικρήσαν γὰρ, καὶ προτοι-
μάσειτι καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ
ἀλλόμενον, ὡ Ἰορδάνη εἰς αἰω-
νίαν ζωῆν· οἱ ποταμοὶ χορεύσατε,
βλέποντες νῦν τῆς εὐφροσύνης, τὸν
χειμάρρουν, ρεῖθροισ ἐπιδοίοντα,
τῆς κακίας τὴν γῆσιν ἐξηραίνοντα.

Πύγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτή-
ριος, τοῖς ἐν νυκτί τῶν παθῶν,

πάντοτε καθεύδουσι· καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ κύριος, δικαιοσύνης Ἰλλιος, ὦν καὶ νοούμενος, ὑποκλῖναι δούλω κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ, καὶ πᾶσα οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατὰ ληψιν, σεπτὸν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί· οὐ τὴν θείαν, πάντες Ἐπιφάνειαν, ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Γορδίου τοῦ θεόφρονος, καὶ πανεδόξου Μάρτυρος, αὐτῆ ἐπειδὴν ἡμέρα, τὴν ἀλλήσιν, ἤς τὴν μνήμην λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν. Χριστοῦ γὰρ ὑπερήγγησε διαναστώμεν προθύμως, ὡ φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.

Προεόρτιον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφείμενοι, τὸ καινότερον θαῦμα, πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης, κάκεισε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικτὸν Μυστήριον. Θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη, γυμνωθεὶς ὁ Χριστὸς μου, ἐπενδύων με στολήν, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τοὺς αἰῶνας ἱστώμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσομοία, ἡχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Θρόνον οὐρανῶν, κεκτλημένος ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου· καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστάς τὸ καθάρ-

σιον, πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. Αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἀπάσης, αὐτῷ ψάλλομεν. Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ βεῖθρα Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας. Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω. Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθωσαν. Χαῖρε τῶν Ἑθνῶν ἡ Ἐκκλησία, τῷ Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ορη γλυκασμὸν, εὐφροσύνης σταλαζάτω· χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἑθνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· Ἰορδάνη ὑπόδεξαι· δευρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ ὑπόουρει χαιρῶν· λαοὶ μέλψομεν· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτὶ, κατῆμένοις ἐπεράνη, καὶ σκότος ἁμικρίας, ἐκκαθάραν ἐφώτισε. Χόρευσον Ἀδάμ· εὐφραίνου Εὐα· ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐπέστη· Λαβὴδ βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Αστρον Ἰακώβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ· καὶ τὴν φλογεράν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν, ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι, λῦμπων τῆς Θεότητος τῷ ρέγγει, καὶ φωτισμὸν θεογνωσίας, διδούς Ἐθνεσιν· Εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Νόμου πληρωτής, κατὰ σάρκα χερματίσας, ἦλθεν ὁ Χριστός, ἀπαρ-

ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσει ὡς εὐπλαγῆχος· καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνοι, τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντι Λαοὶ κρᾶζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ, ἤχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Απὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, μεταβῶμεν ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλῶν, οἱ πέραν Ἰορδάνου, ἀκούσατε ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ βεῖθρον· ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβὴν πλαστούργημα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ωρῆ τὸ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν βεῖθροις Ἰορδάνου, Βαπτίσματι καθαίρων, τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

καὶ Φίλιππον, Πρόχορον Νικάνορα, Ῥοῦφρον καὶ Σωσθένην, Λιόν τε καὶ Στάχυν, Στέφανον Γίμωνα. Ἐρμῆν, Φλέγοντα Μάρκον, Λουκᾶν Σωσίπατρον, Ἰάσωνα καὶ Γάϊον, καὶ Τυχικὸν καὶ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελωδήμασιν, οἱ πῖτοί μακαρίσωμεν.

Νάρκισος καὶ Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηνάς καὶ Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σύλλας καὶ Γάϊος, Ἐρμῆς καὶ Ἀσύγκριτος, Ἀπολλῶς Κηφᾶς τε, Κλήμης καὶ Ἰούστος, Κούαρτος Ἐραστος Λουκάς, Ὀνησιφόρος Κάρπος καὶ Εὐδοὸς, Μαθθίας καὶ Ἰάκωβος, καὶ Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς καὶ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμᾶσθωσαν.

Πούδην Ἡρωδίωνα, καὶ Ἀρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶν τε καὶ Ῥόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλίαν, Πατροβᾶν καὶ Τίτον, Τέρπνον, καὶ Θαδδαῖον, Ἐπιανετὸν τὸν θαυμαστόν, Ἀχαϊκὸν τε Ἀκύλλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φουρτουάντον τε, καὶ Ἀπολλῶ τὸν αἰδιμον, καὶ τὸν Κρίσχην τιμήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς θεοκήρυκας.

Ἐτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὄσιου, ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, κατετρώθης τὴν ψυχὴν, ἔρωτι τῷ θείῳ παμμάκαρ, τὸν σὸν ἐπάρας σταυρόν, χαίρων ἠκολούθησας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατεῖα, Πνεύματος ἐνεργειαν ζῶσαν εἰσέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, θερμῆ πρεσειῶν

4 Ιανουαρίου. Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ ἡ συναξὶς τῶν ἁγίων Ἐδδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱσῶμεν σίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τῶν Ἀποστόλων, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Συλκυανόν τε καὶ Ἀγαθόν, Ἀνανίαν

βειῶν εὐπροσδέκτων ὄθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν.

Οτε, ἐπιμόνοις προσευχαῖς, καὶ συντονιστάτῃ νηστείᾳ, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, ναὸς γενένησαι, Τρισηλίου Θεότητος· καὶ Ἰερωτόνης, χρίσμα θεῖον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες, θύων διὰ σὲ τὸν τυλίετα, διὰ συγκιτάβαιν ἀπόβρῃτον.

Πρῶτος, ἀνεξίκακος ὄρθεις ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκκληρονόμησας, προέων ὄντως τὴν γῆν· καὶ μεθέξει Θεοούμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς· ἐνθα μνημονεύων μὴ πύσση, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, καὶ τὴν σὴν τελευτώντων θεῖαν κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος γ'.

Φαῖδρα μὲν ἢ παραλλοῦσα Ἑορτή.
Φύλλα 421.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια
ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ολύγνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἥλιῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφήτα, καθυπούργησον.

Στίχος. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ δευτε, συνέλθωμεν ῥιφθῆναι, καὶ ἅσαι προέβριτε.

Στίχος. Εἶδοσάν σε ὕδατα.

Πάντα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεατόκε, ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ γὰρ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. β'.

Ἐρχεται πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ ἐρσι πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἐροῖς πρὸς με· οὐ τοιμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρὶ, σὺ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ θεῖα ἐπιταναίᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἁγιοί.

Καὶ Προφῆται, ἤχος δ'.

Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν.

Ἐν τοῖς ἀποδείκνους, ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ἄδῃ Ἄ. ἤχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Τμηθεῖσθαι τμηταί πάντος ἐρυθρός, κυματοτόρος· δὲ ζηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονῶς βατός, καὶ πανοπλίταις τάρος, ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμῆλπετο· ἐνδόξως δεδόξασται Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ παντοκράτωρ, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἀπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε τὸν οἶκον ἐαυτῆς, Ἀγγελῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητροῦ πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοὰς ἐρχεται, αἰτούσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγούσα, πάντας συγκαλεῖ τοὺς ἐξ ἐθνῶν, ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀεργετοῦς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα μυτικῶς τῷ Βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζοντι Πνεύματι.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν Προφητικῶν,

κῶν, ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, ἐπέιγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην· προσέλλετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε· ἡμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσονται.

Ἠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Κ**ύριος ὦν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, ἐκυτῶ ἤνωσας, καὶ τοῖς ρείθροις οἷς ἐμελλες ἔλθειν, αὐτὸς ὦν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις, Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.»

Ρύσιον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἅμα, τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν Σῶτερ, ἐρχή χαρίσασθαι, διὰ τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν, καὶ χάριν ἀντι χάριτος κράζων, ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Αφρων ἀνὴρ ὁ μὴ γινώσκων Θεόν· διασθεύεται καὶ γὰρ, ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττοῦται παντὸς ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκπίπτει σωτηρίας· οὐπερ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γνόντες ρυσθεύημεν.

Ἠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Π**ροκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ Μωϋσῆος σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὸς προανεφώνησεν· εἶπεν κραταίαν Βαπτίσματος τὴν χάριν, τοῖς πίστει τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλάκημάτων ἡμῶν.»

Επὶ τὸ Βάπτισμα σπεύδεις, τὸ τοῖς ἁγίοις πηγάζον τὴν ἄφρασιν, πεφορτισμένοις ἅπασιν, πταισμά-

σι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιούσι, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς Οἰκτίρμων παρέχειν ἐπαγγελιάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκὸς μου, τῆς σῆς Θεότητος μεταδίδως μοι. Εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος ὢν τοῦ σου Πατρὸς, χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου, Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλήν τῆς ἁμαρτίας, ἀνθρωπος φανεῖς, τῶ ὁμοίῳ καθαίρων, Λόγε τὸ ὅμοιον.

Πόμα καὶ Χρίσμα καὶ Πνεῦμα, τῆς σῆς σφαγίδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικὰ χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξίεραστα γέρα· τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ σε ἰλατμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλεν.

Ἠδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ῷ συνέσσω τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ Βαπτίζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐστῶτα, ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὑδασι γεγάζοντα τὰ ὑπερφῶνα.»

Η τὸ ἄτχeton κρατοῦσα, καὶ ὑπερφῶν ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ Ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσης ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ Σοφία μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην. Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς ἐκ δούλου.

Μορρωθεὶς Ἀδάμ τὸν πρῶτον, βαπτισμῷ ἤκει καθάρα Χριστός· ὁ Νεφέλαις δὲ τὸν Πόλον περιβάλλων, ἀναβαλλόμενος φῶς· γυμνὸς ὁράται, ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, καὶ χειρὶ κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

Ἠδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Α**βυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων

μάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη ῥωῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γινόντες, οὐρανοὶ διηγούνται τὴν σὴν, Ὡστερ δοξᾶν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν δὲ Πατὴρ σε κηρύττει, Ἰῶν ἀγαπητὸν βαπτίζομενον.

Ρῦπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρυφθῆτω δακρῶν κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθᾶραι προΐόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

Ἦδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Οἱ** Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, κἀμίνου φλόγα οὐκ ἐπτήξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβλήθεντες, θροισίζομενοι ἐφαλλόν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Νευσιτάζων κίβραν πρὸς ἐχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσει, τῷ πλησίον κακὸν ἀποδοῦναι, κακῶς ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμῆσωμεν.

Ημῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκακοπαθήσωμεν, τοῦτω μορφωθέντι καὶ φανέντι, καθ' ἡμᾶς πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἐπιειγομένῳ δεῖξασθαι, τῆς εἰκόνης εἰς κἀθαρίσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλλῃ, καὶ συνταφῇ, τῷ Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως· Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλλεται· ὃ πικρῶς ὑπαντήσωμεν.

Ἦδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριεῖς, ἐν Βαβυλῶνι· Νέοι προκινδου-

νεύοντες, βασιλεύοντός κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συνημμένοι, ὃ οὐκ ἐχθωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιόν, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Οἱ δαιτυμόνες, τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ κατατροπήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μάργοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς, πορευθῶμεν ὀψόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα, ὅπερ ἔχει Χριστὸς ἐκτελέσων· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροῦντες τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερνισάμενοι μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπῃσιν ἄκραν σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εδεξιούτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἀμαρτίας πάντων καθᾶραι νάμασιν· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συσταλλόμενος φόβῳ· Ἐγὼ γὰρ χρεῖαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφησεν, ὁ φίλος ἢ φωνὴ τε τῷ Λόγῳ, καὶ Ἠλίῳ ὁ λύχνος ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ξ**ενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῶ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύσαντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, μυστήριον

ριον ὀφόμενοι ξένον, τὸ τῆς ἀνω λαμπρότητος πρόξενον.»

Απιτε τῆς Βηθλεέμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνου, καὶ οἱ ὀφόμενοι, ἔργα μυστικῶς τελούμενα, Βαπτισματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα· τὸν Ἄδὰμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς, Κόρης ἐξ Ἁγνῆς Θεοπαίδος, διπλοῦς Θεὸς καὶ ἀνθρώπος μένων, τὸν Ἄδὰμ ἀναπλάσαι διὰ βαπτισματος.

Ως ἄνθρωπος ἐπέστη, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, ὡς εἰς ἐν μέσω πάντων, ζητῶν τὸ Βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνευθυνος· ἐνάψαι γὰρ εὐθύνας ἤλθε, τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτίζομενος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος δ'. Ταγὴ προκατάλαβε.

Ἰδοὺ παραγίνεται πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς, ρωνεὶ τῷ Προδρόμῳ τε, Δευρὸ με βάπτισσον, τὸν πᾶσαν καθαίροντα, κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, ποταμίοις ἐν ρείθροις· ἐκτεινὸν σου τὴν χεῖρα, κορυφῆν μου πρὸς οὐρανὸν· χεῖρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἤλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντός καὶ Δεσπότην, ἐπὶ τὸ Βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες, Θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμῆσωμεν αὐτόν· τρίτους καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν

πόθῳ, σπύλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων· Ἰδοὺ γὰρ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Ἀνίστηε ἐκ νεκρῶν.

Ο μέγας Βαπτιστῆς, τοῦ Κυρίου ἀγάλλου, ἐπέστη γὰρ Χριστὸς, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι· τρέμεις ὑπηρέτης· ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι· ἀψαί τῆς θείας χάρας, τοῦ ἀπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ὁ Προτόρτιος Κανὼν· οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ Α'. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔγχεσθαι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἤσωμεν.»

Αγαλλιὰσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνῶν ἀδέτωσαν. Ἰησοῦς ὁ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν ποιῆσαι καθαρῶν.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα παρβενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκί, Ποταμοῦ πρὸς ρέυματα γυμνός, ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν ἐνδύων γύμνωσιν.

Γένος Πατρὸς προανάρχου σὺ περικῶς, πρὸς τὸν γόνον εὐσπλαγχνε, Ζαχαρίου εὐτελῶς, παραγίνε βαπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι υἱοῦ Θεοῦ ποιήσης ἡμᾶς.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ, Κό-

ρις ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.»

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεός, δούλου φέρεις εἰκόνα, καὶ πρὸς δούλον οἰκτίρμων, παραγίνῃ σαρκικῶς, Βαπτίσματι θεουργῶ, τῆς δουλείας, τοῦ ἔχθρου ἐξαίρων ἡμᾶς.

Ἐπέστης βέιβρω διὰ τί; ποίαν κάθαρσιν θέλεις; ποῖον ρύπον ἐκπλύνειν υπεράγαθε ζητῶν; ὑμῶ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν, διὰ σπλάγγνα, Λόγε συγκατάθεσιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστέ, ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάραξε δολῶ, Ἰορδάνου ταῖς βουαῖς, ἐφίστασαι ἐκδοῶν, τῷ Προδρόμῳ Δεῦρο σὺ με βάπτισον.

Κάθισμα, τῶν Ἀποστόλων, ἤχος γ. Θείας πίστεως.

Στίλοι ἀσίστοι τῆς Ἐκκλησίας, ἐθραϊώματα τῆς εὐσεβείας, γεγεννημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον, ἀποσοθεύοντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα, καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκάστοτε, δωρηθῆσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, ἤχος δ. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα καθήλθεν ἐπ' αὐτόν, δρώμενον ἐν εἰδει Περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἁγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, Δόξα τῇ

Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρος.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ ἀεπτή Ἐκκλησία θεοπροπῶς, μέλπει ἀνακραύζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.»

Ἦνικα εἶδε σε, τὸ βέιβρον Κύριε, Ἰορδάνου ἐστράφη· ἡ δὲ πολλοῖς, πάθει κατάρρυτος, φύσις ἡμῶν πρὸς οὐρανοῦς, ἀνεστράφη προσκυνουδῆ σε.

Θιμβεῖται ἥλιος, ὄρων σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινῇ, παραβάσει φύσιν Δέσποτα.

Ἰδοῦ ἡ κάθαρσις, ἰδοῦ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων, ὁ φωτισμὸς ἤλθεν εἰς τὰ ἴδια· οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος. Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγατον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακχλούμενον.»

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθαρὸν ἐργεται γάρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι τῶν ἀμαρτημάτων τὸν ρύπον χάριτι, ἑ μόνος εὐεργέτης καὶ ἀναμαρτήτος.

Λόος ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν, πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανέν σοι τὸ ἄδυτον, βλέψον καὶ ταῖ; θείαις ἀυγαῖ; φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος τὴν χάριν ὑμνησον.

Μεγά μυστήριον ἐκτελῶν, μέγιστον πρὸς Προδρομον τὸν σὸν, ὃ μεγαλοδωρε Κύριε, ἔρχη σμικρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἀβρήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

«Τοῦ βίου τὴν ἀλάτσαν, ὕψου μένῃ καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.»

Ναμάτων ὡς ἐμπλεως, μυτικῶν ὡς ποταμός, εἰρήνης μονεΚύριε, πρὸς ποταμὸν ἐρίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνας αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ξενίζεται αἰωθεν, τῶν Ἀγγέμων ὁ χορὸς, κατανοῶν γυμνούμενον, τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν, καὶ κράζει· Τίς αὐτῆ σου, ἡ πολλή πρὸς ἀνθρώπου συγκατάβασις;

Ὁ πλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδοῦ, σωματωθείς ἐπέσανεν. Ἰορδάνη εὐφράνθητι Ποτομέ, τὰ βεῖθρά σου πληρῶσον, ὅπως λούσης τὴν πάντων ἀναγέννησι.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων, ἤχ. β'.

Τὰ ἀνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν τῶν ἑβδομήκοντα, ἐνθῆως πιτοί, ὕμνησωμεν σήμερον, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον, ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας πίστεως. Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοί,

ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Στέφανον, Πρόχορόν τε καὶ Σύλλαν, καὶ Νικάνορα, Τίμωνα καὶ Ἀμπλίαν, καὶ Παρμενᾶν, Ἀπελλὴν τε, Ἰάκωβον, Φίλιππον, Ἀρίσταρχον, καὶ Μαθθίαν, Ἡρωδίωνα, Κρίσκη, καὶ Φλέγοντα, Βαρνάβαν, Λιουκᾶν καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιπούς· Ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας πίστεως.

Τῷ αὐτῷ μηνί δ'. Μνήμη τῶν ἀγίων ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Ὁ ὁσιος Θεόκτιστος, ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Σικελίᾳ Κουκουμπίς Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ Ὅσια Ἀπολλιναρία ἡ Ῥωμαία ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 457.

Ὁ ἅγιος Ὀσιομάρτυς Ὀνούριος, ὁ ἐν Χίῳ μαρτυρήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας προσβίαις.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Δοσσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὅσιοις Παισί· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἐπέισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Πῶς σε βεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια, τρυφῆς ὄντα χειμάρρου Χριστέ; πῶς ὁ Πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ, χειρὶ πλακουργγήσαντα αὐτόν, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ, ἐξαγαγόντα ἡμᾶς.

Πεῖθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς βεῖθρα Ἰορδάνεια, πῶς ἐρίστασαι, ἀφθαρείας νάματα ζητῶν; ποτίσαι τοὺς γέυσει πονηρᾶ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τοῦ ἄφρεως.

Σταλα-

Σταλαζάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλ-
 λιασιν, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν,
 εὐφραϊνόμενοι· ποταμοὶ κροτεῖτω-
 σαν χειρὶ· ἐπέφανεν, ἦκει ὁ Χρι-
 στὸς, ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν,
 ἐνθάψαι πταίσματα.

Ἦδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**κ φλογός τοῖς Ὅσις, δρό-
 σον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσιᾶν
 ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρας
 Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλευσαι. Σὲ
 ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰ-
 ὶνας.»

Τὰ ποτάμεια βεῖθρα μηλωτῆ
 ἔτεμεν, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν, τὴν
 τοῦ Βαπτίσματος, προσκικαγρα-
 φῶν, ἦν Χριστὸς ἀπειργάσατο,
 τούτοις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος εὐερ-
 γέτης.

Υπεσήμενε πάλαι Προφήτης
 ἔνδοξος, τοῦ Βαπτίσματος χάριν,
 ἄλσι τὰ ὕδατα, ἄγονα τὰ πρὶν, ἐκ-
 τελέσας πολὺγόνα, τοῦ ἐπιφανέν-
 τος, Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώ-
 ρων πλησθήσεται, καὶ βουνός ἐ-
 ναντίος ταπεινωθήσεται, καὶ τὰ
 σχολιά εἰς εὐθέα τραπήσεται, τῆ
 τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανεῖα.

Ἦδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνα-
 τον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτε-
 νίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πά-
 ναγιε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σε-
 σαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες,
 σὺν ταῖς οὐρανιαῖς στρατιαῖς σε
 μεγαλύνομεν.»

Χερσὶν ὁ τάλας Χριστέ τὸν
 ἄνθρωπον, ἐν τῇ χειρὶ τοῦ Προ-
 δρόμου ὑποκύπτεις ὡς ἄνθρωπος,

ταπεινούμενος ὅπως ὑψώσης με,
 πάλαι ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύ-
 μενον· δοξα τῇ ἐνδοξῷ καὶ φρι-
 κτῇ οικονομία σου.

Ψυχῶν ἡ καθαρσις εὐτρεπί-
 ζεται· ὁ φωτισμός, ἡ λύσις τῶν
 δεινῶν ἐπεδήμησεν. Ἰορδάνη Πο-
 ταμὲ εὐφράνθητι· χόρευσον πᾶσα
 κτίσις, γῆ τε καὶ θάλασσα, κρό-
 τησον δοξάζουσα Χριστὸν, τὸν ὑ-
 περάγαθον.

Ωῶν ἀπάντων καλῶν τὸ πλή-
 ρωμα, ἐργη βοῶν τῷ πλήρει, ἀ-
 γιότητος δούλω σου, ἐκπλαγέντι
 τὴν σὴν συγκατάθεσιν· Ἐγγίσσον
 βάπτισόν με· λέλω πληρῶσαι γὰρ,
 φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιασμοῦ, καὶ
 καθαρότητος.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καταλιπόντες κόσμον, οἱ Ἐβ-
 δομήκοντα Λόγε, σοὶ μαθητεύον-
 ται πόθῳ τῷ Λόγῳ καὶ Διδακᾷ-
 λῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀ-
 ποκαθαίροντες πίστει.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ο ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ
 τῶν αἰῶνων γεννηθείς, Υἱὸς καὶ
 σάρκα φορέσας, ὑπερουῶς ἐκ Γυ-
 ναικὸς, προέρχεται βαπτισθῆναι,
 εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἱσῶμεν εἰς τοὺς δ'.
 καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἰ Ἀγγελικαί.

Ον περ ἡ φωνή, τοῦ βοῶντος
 προετύπου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν
 τοῖς βεῖθοις Ἰορδάνου, καὶ τῷ
 Προδρόμῳ ἔφη· Δεῦρο πλύνον με
 ὕδασι, βάπτισόν με νῦν συγκατα-
 βάντα· τὸν γὰρ Ἀδάμ ἐκπλύναι
 ἔλθον

ἦλθον, τοῦ πρὶν πτώματος. Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Υψος οὐρανοῦ, οὐδαμῶς ἐξυψιάσω· ἄστρον ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότη ὁ Πρόδρομος, ἄψομαι χειρὶ; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα δρακί τὴν κτίσιν; διὸ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σύνθρονος Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων, ταῖς ἀγγελικαῖς στρατιαῖς δορυφοροῦμαι· ἀλλὰ σμικρῷ Σηθλαίῳ, ἐξενίσθην τι κτόμενος, ἐν τῇ Βηθλεέμ δι' εὐσπλαγχνίαν· διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου, ἐμοὶ δάνεισον, ἵνα καὶ πλύσω ἐν ἐμοί, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα.

Εκλυσάς ποτε, ἁμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διασῶν, καταβρέβηκτας οὐρανόους· καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ρεῖθρον ἀναστρέφει· ἐπέγνων σε ἡ κτίσις πᾶσα· καὶ γὰρ κράζω σοι· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Ἰνα πληρωθῇ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σὶ δὲ τὸν αὐγένα ὑποκλίνω· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγενόμην· ἐμὲ βάπτισον, καὶ ἐν ἐμοί τὰ τῶν βροτῶν, καθάιρονται πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Σὺ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ σῦλου καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν, καὶ

δροσίζων ἐν ἐρήμῳ· σὺ ὁ δεσπότης πάντων, ὁ τῆ φύσεως ἀνεκφραστός, δούλου τὴν μορφήν πῶς ἐνεδύσω; σὺ ψαύσω σου πυρὸς ὁ χόρτος· αὐτὸς με βάπτισον· ἐγὼ γὰρ χρῆζω ὑπὸ σοῦ, καθάρισιν δέξασθαι.

Ἀπόστιχα. ἤγ. β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἐβῆ τὸ πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις, Βαπτίσματι καθάϊρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφητὰ Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ· δεῦτε, συνέλθωμεν ρυθῆναι, καὶ ἄσαι προεόρτια.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτήριον δωρεῖται, ψυχῶν καθάϊρων ῥύπον, πυρὶ τοῦ Βαπτίσματος.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνθηες.

Καὶ ἀπόλυσις.

5 Ἰανουαρίου. Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν σίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσομοία τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσι.

Θεωνᾶν καὶ Θεοπέμπτου, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· τοῖς Χριστοῦ

στοῦ γὰρ δόγματι πειθαρχούμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες· τῇ ἀγία καὶ σεπτῇ, εὐσεβῶς λελατρεύκασιν, ἓνα Κύριον καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν.

Τὸ τοῦ βίου γαμαίζηλον, καὶ τροφῆς τὴν ἀπάθειαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὠραίῳ φλεγόμενοι· καὶ προσήγητε, ὡς ἠδύπνοα ῥόδα· καὶ τῷ στέρει, τῆς ἀφάρτου Βασιλείας, θεοσθενῶς ανεστέφθητε.

Οἱ τὸν κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμοιο ὠφίητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησία συνήθητε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συνάδετε, ὡδὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτες ἐνώπιον· καὶ τὴν ἀθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην κατελιόντες, τῶν τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε.

Ἐπειτα σιγηρὰ προσόμοια τῆς ὁσίας.
Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ εὐκλεές τῶν Πατέρων ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφάρτου ἐπεθύμησας· ὅθεν, ἐκστασίων ἡδέων, σώμα τό σόν, πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας· καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ο τὸν Ἰώβ συγγωρήσας τῷ ἐξαιτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χευστὸν ἄφηκε, τὸ σῶμα πάσχειν βίᾳ τοῦ ποτηροῦ· ὅθεν σὺ

καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστὴν, τῷ τῆς νίκης στέρει ἐστεφαι.

Τὸ τοῦ νυμφίου ὠραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ βουλευθεῖσα, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας· ὅθεν νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη Ποταμῆ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς, ἀνθλάσῃ τῇ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς, ἀγάλλου ἡ ἔργμος Ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνην· ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. Φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε· Ἐτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Ἀπόστιχα Σιγηρὰ προσόμοια,
ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνίστας Χριστέ.

Ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε, ἀγάλλεσθε· ὁ χεῖμαρρβου, τῆς πρῆξ ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξεραίνων τῆς κακίας, καὶ ἀναβλύζει θεῖαν ἀφῆσιν.

Σίγῃ. Εἶδον σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγός Ἰησοῦς, μὴ γρηῃων βαπτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου τοῖς ῥοαῖς, φωτίζεται τοὺς ἐν σκότει, βουλόμηνος ἐν πίστει· τούτῳ προλύμωφ ὑπαντήσωμεν.

Σίγῃ.

Σπύχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν, προέρχη βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, λυτρούμενος δουλείας, τῆς πάλαι ἀμαρτίας, καὶ ἀγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δύα, καὶ νῦν ἤχος πλ ε΄.

Αγαλλιάσθω ἡ ἐρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἤκούσθη ἐν αὐτῇ· Ἐτοιμασατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήτας σταθμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλοῦσα δῶρα χαριζόμενος. Ἦκουσεν Εὐχ, ἐν λύπαις τέξε τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος, Χαίρε Καγαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Απεστρέφετό ποτε, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ πλωτῇ Ἐλισσαίῃ, ἀναληφθέντος Ἥλιου, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῶ, Ἐμὴ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις, Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Εἰρημῶν τῶν τεσσαρῶν πρώτων ἠδῶν.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μελλω μέγα.

Ἦδῃ α. Ἦχος πλ. ε΄. Ὁ Εἰρημός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύ-

ψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, βεῖθρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως καθαρῶν ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. »

Κύριε Θεέ μου, φωτῶνυμιον ὤμιον, καὶ προσέρτιον, ὠδῆ σοι ἄσομαι, τῶ θείοις Θεοφανείοις, μυστικῶς ἀναγεννῶντί με, καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θεῖαν ἐπανάγοντι.

Ανω πρὸ αἰῶνων, καὶ κίτω προσφάτως, ἐπισφάνεντα σε, τὰ ὑπερχοσμια, καὶ τὰ περίγεια Σῶτερ, κατεπλήτταντο βεῶμενα, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμιον συγκατάβασιν.

Ἰνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, σαυτὸν ἐκένωσας, μέγχοι καὶ δούλου μορφῆς νῦν δὲ παλάμη τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ καθαρῶν δωρούμενος.

Ἦδῃ Γ. Ὁ Εἰρημός.

«**Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων, ἐδράσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδούσα, σαρκί κρυπτόμενον νάμασι, (ἀμβει πολλῶ συνείχετο, οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.»

Σύμβολα περὶ Προφήταις, παρεδειξας τῆς σῆς Θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, ἐπιφανείς μυστήρια, ἀνθρώποις σήμερον, νέμων νέον ἀναγεννῆσιν.

Ἠπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ τρόμου, τοῦ δεξασθαι τὸν Κτίστην, σωματικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἀγιάζοντα

ζοντα· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε Φιλάνθρωπε.

Μέγα πρὸς σωτηρίαν, ἐρόδιον τὸ Βάπτισμα παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθημένοις, αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν, προσρῶν Ἀβθακούμ, ἐξερχῶς ἐβόα, εἰς θάλασσαν τοῦς ἴππους σου, ὕδατα πολλά, ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας.»

Επιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιασθῆ ἡ γῆ, ὕδατα εὐλογήθη, ὁ οὐρανὸς περῶνται, γένος δὲ βροτῶν, τῆς πικρᾶς τυραννίδος, ἐχθροῦ λελύτρωται.

Ρήματι θείῳ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων, Μετανοεῖτε ἡγγικεν, ἡ τῶν οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα, πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ο μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς ἔρηρὰν καὶ πηγᾶς, ἐξ ἀροτόμου βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ βεῖθρον πυρὶ, τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσίας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράγαζεν· οἱ περῶτισμένοι ἤκατε λούσασθε, καὶ δι' ὕδατος Θείου καὶ Πνεύματος σαφῶς, ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε.

Νεοποιεῖς τοῦς γιγενεῖς, νέος

Ἄδὰμ χρηματίσας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστὴν, δίχα συντριφῶς, καὶ χωνευτηρίων, Βαπτίσματι θεουργῶ καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχᾶς, καινοποιεῖς, διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἀγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον, ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον τῶ διπλῷ γὰρ τῷ συγγενεῖ, χρησίμως σάρμακα σοφῆ προμηθείᾳ, προσάγεις ὡς ἱατρὸς, σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν.

Εξ ἀλοχέυτου προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ στείρας παραγέγονας, ἐξαίτων ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα, ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ Πνεύματος, ἀπειργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν ἄγονον.

ᾠδὴ ΣΤ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φῶς ὁ θείος Βαπτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη, προσεγγίσει τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, ἄφες ἄρτι ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δούλος, θείας τε ἀνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς, ἤκουσεν Ἰῶν τὸν προαίωνιον.

Απεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς δουλείας, ππραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἐκὼν ὑπέειπες, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, ἀλλὰ νόμῳ τῷ τῆς ἀμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς, ἤλευθέρωσας νῦν, καὶ νόθετίας κατηξίωσας.

Βασι-

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κό-σμον, φύσει περὶ κὼς Βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαβὶδ τεχθεὶς τὸν Θρόνον, τῆς Βασιλείας ὤδωρ, τοῦτου ἐλάβεις, ἀλλ' αἴθιον ἔχεις τὸ κράτος, συμβασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰώνων ἄει, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεύς μὲν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἄρχων, καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη, ἀλλ' ἐμπνέεται τῇ σῆ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται, ὡς τῇ λίμνῃ πρὶν λεγεῶν, τῶν χειρῶν δέ σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλώσ' ἐν ὑπ' αὐτοῦ, κραταῖά σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

Ἠθὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Αρραστον θαῦμα, ὁ ἐν κλί-**νω ρυτάμενος, τοῦς Ὅσιους Παῖδας ἐκ φλοῦς, κλίμα κρουσῆν, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ὑπὸ τοῦ δούλου, καθάρων τοὺς βρωῦτας, Ἀυτωῖά ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Τέμνεται ρεῖθρον, πρὶν ἀηλω-τῇ Ἰορδάνειον, προστυοῦσα, Βίπτισμα τὸ σὺν· εἰ· εὐ τῶν παθῶν, βήγγυται χιτώνιον, καὶ ἀσθρασίας ἐνδομκ αὐτοῦ· γέεται, τοῖς βρωσι, Χριστῷ ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὀλίθιον ρεῖθρον, ἐν ἐκυτῷ γὰρ δεξάμενον, βαπτισθέντα τὸν Ἀγμιουργόν, δεδεικται πηγῇ, ζωφόρου νάμακτος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων, Ἀυτωῖά ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ἰνέκρωσιν θαῖκν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες, καταδύσει ὕδατος τριπτῆ, ἐν τῷ Βαπτισμῷ, Χριστῷ

συνθαπτόμεθα, τῇ τριήμερῷ ἐγέρσει κοινωνοῦντες, καὶ βρωῦτες Χριστῷ, εὐλογητός εἰ.

Μία ἡ χάρις, Πατρός, Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τελειώσας τοὺς τὴν δωρεάν, πτέρυγοντας· πιστῶς, τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, οὐθεσίαις λαθόντας ἐξουσίαν, τοῦ βαπτῆ, ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ἠθὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ἐκστηθε φρίττων Οὐρανέ,** καὶ σαλευθήτωσάν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ προσβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδατι ποῖν, Δικαίου θυσίαν παραδόξως· ἐν Παῖδας εὐλογεῖτε, Τρεῖς ἀκρωνεῖτε, λῆος ὑπερφύουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ἀύτρωσιν ἔργεται Χριστός, διὰ βαπτίσματος, παρασχεῖ· πᾶσι πιστοῖς ἐν τούτῳ τὸν Ἄδამ καθεύρει γὰρ, τὸν πεπτωκότα ὕψοι, τὸν βίβαντα Τύραννον αἰγύνη, τοὺς οὐρανούς ἀνοίγει, Πνεῦμα Θεοῦ καθέλκει, καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέλειν διορεῖται.

Ἰέπνυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ-σωνῆ βρωῦτος γὰρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδόν, Κυρίου κράτει εὐτρεπίσαστε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐ εἰας ποιήσαστε προστάττει· σάρκα ἡ ταπεινὴ γὰρ, οὐσίς βρωτῶν ὕψουται· θεός καὶ βουνοὺς δέ, θυσημένων ταπεινοῦνται.

Ἐ παραδόξων ἰσχυρῶν, ὡς τῆς χάριτος, καὶ ἀφράστου ἀναχῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδατι καθύρει με, πυρὶ σωτίζει με, καὶ Πνεῦματι θεῷ τελειοῖ με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης· ὑπὸ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τὴν μέλι

φορέσας, φύσιν ἀναμαρτήτως.

Ῥδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Μ**ὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρόχους ἀποπνιγόμενοι βροτοί, υπεύθυνοι κακῶν, ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσέλθωμεν, τῷ καθαιρόντι πάντας, ὡς μόνῳ καθάρῳ, καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ Βαπτίσματος.»

Επὶ τῷ ξένῳ σου Τόκῳ, τὸν πρὶν ἐκ τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τοῦ Θεοῦ· νῦν δὲ μεγαλίῳνῃ μέγα Μυστήριον, ἐκτελῶν παραδόξως, μετέξει τῇ σεπτῇ, κολυμβήθραν πολύτεκνον θείῳ Πνεύματι.

Τῇ ἡγήσῃσθι Γεννήσει, τῇ ἀγία σου Λόγε, διηγουμένων οὐρανῶν, εὖν ἀστροῖς δόξαν σὴν· νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν πρὶν ἐπανήλθεν αὐτίς εὐγένειαν.

Αγαλλιᾶσθῳ γῆ πᾶσα, οὐρανὸς εὐφραίνεσθῳ, Ἥσμιος σιροτάτῳ, ποταμοὶ κροτεῖτωσαν χειρὶ, αἰρηγαὶ καὶ λίμναι, ἄβυσσοι, θάλασσαί, συγκαπέτωσαν· ἦκαι, Χριστός γάρ τὸν Ἀδάμ, ἐκκαθάραι καὶ σῶσαι θείῳ Βασιλείῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Ποταμὲ, Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων Ποιητῆς, παραγίνεται ὄψων, τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ὑπὸ δούλου ὡς εὐσπλαγγνοῦ τέρπου, χόρευς, Ἀδάμ καὶ Εὐὰ Προμήτορ· ἐπεδήμησεν,

ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χειμάρρους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, προέρχεται ῥοαῖς, Ποταμοὶ βαπτισθῆναι· ποτίσαι γὰρ ἠθέλησας, καθαρσίας μενάματα· ἂν θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα· **Π**ῶς τὴν χειρὰ μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος γ'. Τὴν ὁραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγενόμενον, καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον, καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ· Δόξα Χριστῇ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Αδάμ τὴν γύμνωσιν, ἐνδύων εὐσπλαγγνε, καταστολήν δόξης, μέλλει γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· ὦ θαύματος παραδόξου! πῶς σε ὑποδέξεται, ὑὼρ Δέσποτα Κύριε, ὑδάσι στεγάζοντα, ὑπερῶα ὡς γέγραπται; ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Ὁ Προεορτίος Κανὼν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ῥδὴ Α'. ἤχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Χριστὸς γεννάται.

«**Π**ικρὰς δουλείας ρυθθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄβατον διήλθεν ὡς ἄπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὄρων ποντοῦμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ἀδει Θεῷ,

τῷ

τῶ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ· ὅτι δεδοξασται. »

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθός· ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν, ὅτι δεδοξασται.

Ρανάτωσαν εὐφραίνόμενοι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον· Χριστός Ἰησοῦς προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμούς, τῶν ἀμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἔλασμός ἀναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοὺς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγᾶς· τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

ᾠδὴ Γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

«**Μ**ὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχᾶσθω θνητός· τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως βοάτω, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ μέλπων αἰεὶ· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα. »

Ο πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρί· καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθείς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ Θεῷ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Υδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς βείθοις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχε-

ται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Υμνωσιν αἰσχίστην, περιέελων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἔκουσιως, καὶ βασιῆς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδατι, τὰ ὑπερφᾶ στεγαζῶν Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

Κάθισμα Προεόρτιον, ἤχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας ἕστος, πρὸς ποτάμεια βεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ἐν ὁ οὐκ εἶς Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσωσε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὄλωσ; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσοῦ.

«**Α**κήκοε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ Θαυμασιός, τὴν ἀκοῆν καὶ φόβῳ ἔκραζεν· Ἀπὸ Θαυμάτων ὁ Θεός, ἤξει καὶ ὁ Ἅγιος ὄρους ἐκ θαλάσσης κατασκίου, τοῦ σῶσαι σου τοὺς χριστούς· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. »

Υδωρ ἀπαντήσατε ζωῆς· ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμός, ἀληθῶς, ξηρᾶναι τὰ θολερά, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἐρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἢ τῶν ἀνθρώπων νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λῶν τὸν αὐχμὸν τῆς ἀμαρτίας·

ἢ μελωδοῦμεν πιστῶς· Δοξα τῇ
δυναμίει σου Κύριε.

Βωθῶντος φωνῆ προφητικῶς, ἐ-
ρήμοις περιήχησε, ταῖς διανοίαις,
ετοιμάσατε, ὁδοῦ εὐθείας Χρι-
στοῦ, ἐρχομένῳ λέγουσα, ὅπως
βαπτισμῷ ἀναγωνεύσῃ, παλαιω-
θέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν
ἄποφασιν.

Ἦδὴ ἔ. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θεὸς ἂν εἰκόνες.

«Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον, λάμ-
ψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πί-
στευμένων σου, εἰρήνην σου δω-
ροῦμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν ὁ-
πως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς
τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέ-
χοντες, δοξολογῶμέν σε εὐχα-
ριζομεν.»

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστέ Βα-
σιλεῦς, τὸ τῆς ἐχθρας μεστότοι-
χον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι,
σανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· ὁ ἐν τὴν ἔ-
λευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κα-
τεπλήρητο φέδω, χειροθετεῖν σε
κελευόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρσας, συν-
τριψαί Χριστὸς, ἐπειγομενος νῦν
παραγίνεται, ταῖς ὕδασι καὶ τρέ-
μοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· Ἐκτει-
νόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἄψαι κορυ-
φῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπι-
τελῶν τὸ προσταττομενον.

Εδῆλου Προφήτης, τὴν χάριν
ποτέ, τοῦ Βαπτίσματος Θεῶ ἐν
Ἠνεύματι, πατάξας Ἰορδάνεια, τὰ
φείθρα μὴλωτῆ· ἄτινα διερέθη, ἡ-
μῖν ὁδοποιούντα, ἀναγένηνται θεῖ-
αν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος
Χριστοῦ.

Ἦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Σπλάγγνων Ἰωάνν.

Ολως ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συν-
έχομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκα-
ταπέπομαι· ἀλλ' ἀνάγκαι, ἐκ φο-
βῆς ὁ Θεὸς με ὡς πρὶν Ἰωάνν,
καὶ πίστει τὴν ἀπάλειαν μοι δώρη-
ται· ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀλη-
θείας τε πνεύματι ὑψώω σοι.

Σπλάγγνα οἰκτιρῶν, Χριστὸς
ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ
ἀνκλιόωτος, παραγίνεται, πρὸς
τὸν δούλον αἰτούμενος Βάπτισμα,
τῆς δουλείας ἀσαρπάζων τὸ ἀν-
θρώπινον· οὐ περ ἐπλάσων τὴν
ἐλευσίν, δειλιά καὶ τῷ φόβῳ συ-
στέλλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ, φοαὶ ὑπο-
δέξωνται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀ-
ρικόμενος; πῶς τὴν γύμνωσιν,
ἐπουράνιοι βλέψασιν Ἄγγελοι;
πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης, ἐπεκτεί-
νη σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προάναρ-
χε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλά-
σαντι;

Θάλασσα διχῆ, συγοῦσα ἐδή-
λωσε, τοῦ νέου λαοῦ θεῖαν διάβα-
σιν· ἢ εἰρηλάτο, Ποταμῷ τῇ
σαρκὶ ἀρικομενος, ὁ ἐκ πέτρας
παροξῶως βλύσας νάματα τοῦ-
τον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡ-
μῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ἐπεσάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς φείθροις σήμερον φύλ. 425.

Τῷ αὐτῷ μηνί ε' μηνίην ἐπιτελοῦ-
μεν τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμ-
πτου καὶ Θεωτά.

Ἡ οὐκ Συγκλητικὴ ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ ἐν τῷ Ἀκρίτῳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σαῖς ἐν θαλάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος κεντούμενος τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Δαρμῖνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, ἡ Ὅσια Τατιανή, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἦδη Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Οἱ Παῖδες εὐσεβεῖα.

« Ὑπῆλθον ὡς νομφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δὲ εὐσεβειᾶν ποτε, Παῖδες Ἄγγιλοι δευθέντες Θεοῦ, καὶ συμφῶνως μελωδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ. »

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεράνη φωτισμὸν δωρούμενος· ἀγαλλιάσθω οὐρανός, οἱ νεφέλαι δὲ βανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κρουγῶσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκάνης ὕδατος, ἐναποάξεντα σφῶς, τὸ σὲν βάπτισμα ἐδήλου Χριστέ, ὃ παρέξεις βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἄλλὰ τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισσαῖος Θεραπεύσας ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τῆς σεπτῆς Κολυμβήθρας προσκόνησεν, ἐσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἦδη Η΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τὸ, Θαύματος ὑπερφυῶς.

« Τέρας τοῦ ὑπερφυῶς εἰδείξε

τύπον, ἡ πυρένδρσος κάμινος πάλαι· τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔσλεξε νέους Παῖδας, Χριστοῦ προδγλοῦν, τὴν ἀσπόρωσ ἐκ Παρθένου Θεῖαν Γέννησιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν· Εὐλογοῦτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ἄνεσιν μεγαλοφῶνως τῷ Δεσπότη, ἀναπέμφωμεν ἤλθεν, ἐφάνη, ἐπιθαίνει ὕδασι, καὶ γομνοῦται ὁ οὐρανὸν, ταῖς νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται καθάρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογοῦτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄεϋτε νοερώς πρὸς Ἰορδάνην, ἀρικόμειθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀφόμενοι· Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός, παραγίνεται, καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμη σὺν τρώμῳ ἀναμέλποντος· Εὐλογοῦτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄμραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαίας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναρθεὶς συμλεξεται, ὕλην πᾶσαν ἀμαρτιῶν, καὶ παρέξει συντριβεῖσι τὴν ἀνάπλασιν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλφωμεν· Εὐλογοῦτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδη Θ΄. Πρὸς τὸ, Μυστήριον ξένον.

« Ἀπόρρητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον· Οὐρανός γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος Χερουβικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Ἡσαίας, τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν εἶσε. »

εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον μεγαλύ-
νωμεν.»

Μυστήριον ξένον, ὄρω καὶ πα-
ράδοξον! Ἰησοῦς ἐρίσταται, θέ-
λων πρὸς Ποταμὸν Ἰορδάνην, βο-
ῶν Ἰωάννη· Τὴν σὴν δεξιάν μοι
φιλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι,
εἰς λαοῦ μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου ἀν-
λείψασαν οἱ ἐν σκότει κείμενοι,
μέγα ἐπιφανέν ὑμῖν, φέγγος ἰδόν-
τες σικρήσατε. Χριστὸς, Γαλι-
λαῖα ἀρικόμενος, σαρκὶ βαπτι-
σθῆναι, ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνῃτι νῦν Ἰορδάνη καὶ
χόρευε· ὦ Ἰωάννη σκίσησον· πᾶ-
σα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου· ἰδοὺ ἐ-
πεφάνη Χριστὸς, καὶ γυμνοῦται
καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλ-
λων, ἀρθρασίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Πανα-
μώμητε, τὸν ἀπερίνοητον· τίκεις
δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λό-
γῳ τὰ πάντα σοφῶς, ὑποστήσαν-
τά βουλήματι· αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεί-
δυσῶπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἰησοῦς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμ-
φθη σοι παρὰ Θεοῦ Θεόπεμπτε Ἰ-
εράρχα· ἐν ἧ πρὸς πίστιν Θεωνᾶν,
συναληθτὴν ἐπεσπάσω μεθ' οὗ σε
νῦν εὐφρημοῦμεν.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν
Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορ-
δάνην νῦν σπεύδεις, ρύπον ἐκπλῦ-
ναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς
ἐν σκότει, διὰ βαπτίσματος Θείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱσῶμεν σίγῃς δ΄.
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὶ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰ-
κονομίαν, ἤνπερ ἐκτελῶ, εἰς ἀ-
πάντων σωτηρίαν; τὰ πάλα ἀ-
φες ἄρτι, καὶ λογιζοῦ τὰ πρόσρα-
τα· πίστευε Θεῷ συγκαταθάντι,
καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπουργεῖ· Θε-
ὸς ἦλθον γάρ, δι' εὐσπλαγγίαν
τὸν Ἀδάμ, καθάραι τοῦ πτώματος.

Αἴρων τὰς ἡμῶν, ἀμαρτίας
ἐπὶ ὤμων, ἤλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ
ρεῖθρα Ἰορδάνου· ἐγὼ δὲ δέδοικά
σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως·
πῶς οὖν με κελεύεις σε βαπτίσαι;
αὐτὸς ἐμὲ καθάραι ἤκεις, καὶ πῶς
Βάπτισμα τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς,
τὸ πάντων καθάραιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος
ὁ λόγος· δούλου δὲ μορφῆν, ἐν-
δυσάμενος προήλθον, ἐπὶ τὸν Ἰ-
ορδάνην· μῆδραμῶς μοι ἀμφιβάλλε.
Δεῦρο, μὴ φοβοῦ προσέγγισόν μοι·
τὴν δεξιάν τῆ κορυφῆ μου, τίθεις
βόησον· Εὐλογημένος ὁ φανείς,
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐτῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀμέτρου
σου πτωχείας, Λόγε τοῦ Θεοῦ!
δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα, ἐπέγων
σε δι' οἴκτον, τὸν Ἀδάμ ἐνδυσά-
μενον, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ καινο-
ποιοῦντα· καὶ πειθαρχῶν τῇ σῇ
κελεύσει, πιστῶς κράζω σοι· Εὐ-
λογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Τρόμῳ λειτουργῶν, Ἰωάννης
τῷ Δεσπότη χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ
βοᾷ μετ' εὐφροσύνης. Συγχάρη-
τέ

τέ μοι πάσαι, γενεαὶ τοῦ Προπάτορος· ἤλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ, καθάροι ὡς εὐσπλαγγνος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ασωμεν λαοὶ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν Ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου· καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔγερσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, ἦχος β'.

Ὀικος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ιδε ὁ Βασιλεὺς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε· τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Βαπταί τοὶς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ Θεῖον· νῦν φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἔξανετείλει.

Στίχ. Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ολύχνος τῷ Φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίῳ, ὁ Ἡρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, Προφήτα καθυποβύρρησον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Ιωάννη Βαπτιστᾶ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνόν, ἐν Ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγελῶν μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἄψαι τῇ χειρὶ σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἰδῆς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον· Ὁ σαρκῶεις ἐκ Παρθένου,

εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν τύχη ἡ Παραμονὴ τῶν ἁγίων Θεοφανείων ἐν Σαββάτῳ, ἡ Κυριακῇ, ἢ τῶν ὡρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

Ἰστέον δὲ ὅτι τῇ Παρασκευῇ ταύτῃ Νηστεία οὐ γίνεται, ἀλλ' ἐν τῇ Παραμονῇ, ἢ ἂν ἡμεῖς τύχη.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογησαντος τοῦ Ἰερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τριτηγίου. Εἶτα τὸ, Δ ε υ τ ε π ρ ο σ κ υ ν ῆ σ ω μ ε ν γ'. καὶ στιχηλόγημεν τοὺς ἐπιεθῆς τρεῖς ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε. Φύλλα 351.

Ψαλμὸς κθ'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ σὺ δὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον γλῶσσης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθραψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ· ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βραχτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεισαν. Ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, εἰς ἐναντίας τῶν ὀλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρατιστον.

τιστον. Καὶ τὸ ἐλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς κγ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακούντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλιβόντες με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐάν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου. Ἐάν ἐπαναστή ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἡχησάμην παρά Κυρίου, ταύτην ἤχησάω τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν περηνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκεπτεσθαι τὸν νόον τὸν ἁγίον αὐτοῦ. Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὑψώσασέ με καὶ νῦν Ἰδοῦ ὕψωσε κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύλιωσα καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Βισακούσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με καὶ εἰσακούσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου· Κύριον ἤχησάω· ἐξέχητήσέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ἤχητήτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γένοιθι, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ

μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου. Ὅτι ὁ Πατήρ μου καὶ ἡ Μητήρ μου ἐγκατέλιπον με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τριβῶν εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με. Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάστιγες ἀδίκαι, καὶ ἐπέσαστο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον· ἀνδρῖζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλοῦϊα γ'.

Κύριε ἐλέησον τρίς.

Εἶτα Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεστρέφετό ποτε ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μεγάλῃ Ἐλισσαεῖ, ἀναληφθέντος Ἠλίου, καὶ διηρείτο τὰ ὕδατα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν μέουσαν τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασις. Χριστὸς ἐράνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν ὀέλων ἀνακαίνισται. Καὶ νῦν. Θεοί.

Τίς ἐκαλέσασεν ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐδάστυρας τὸ ἄνθος τῆς ἀσθαρσίας. Παρίενοι; ὅτι ἔμεινας ἀσθόρος. Ἀγνήν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σοὶ ἀγνίς ἀγκάλας Ἰῶν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὸς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα, ἤχος πλ. δ'.

Σήμερον τῶν ἁθῶν ἀγιαζέται

ταί ἡ φύσις, καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὄρων ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτό. Ἄνευ στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

☩ ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἤλθες Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαλλεῖ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Εἶδον σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

☩ Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. ἤλθες Κύριε μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰμάτων ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν, εἶδον σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, σύντρομος γέγονεν ὁ Προδρόμος, καὶ ἐβόησε λέγων, Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δούλος τὸν Δεσπότην; ἀγαλλιστον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σιζιῆρ, ὁ αἶρων τοῦ Κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ ἰὼν τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου.

Προφητείας Ἰσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος, Εὐφράνθητι ἔργμος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔργμος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὕλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔργμα τῶ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δοξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρ-

μήλου, καὶ ὁ λαός μου ὀφεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνείμενοι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆ θανοῖα. Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβείσθε, ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ανοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὅτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται γλῶσσαι ὡς ἔλαφος, καὶ τρῆνη ἔσται πλώσσα μογιλάλων, ὅτι ἐβράβη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ἐβράβη ἐν γῆ διψῶτη. Καὶ ἔσται ἡ ἀνδροσ εἰς εἴλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλις σειρήνων, καὶ κἀλάμη καὶ εἴλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαίρτου, οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λευκωμένοι, καὶ σπυνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἤξουσιν εἰς Σιζιῶν μετ' εὐφροσύνης, καὶ ἀγαλλιάσονται, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν σίνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὁδὸν, λύπη καὶ στεναγμός.

Καὶ εὐδός. Ὁ Ἀπόστολος.

34 Πράξες

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε, Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμι ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν ἰῶσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, Ὑιοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλῆμ, καὶ οἱ Ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνόησαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες ἤτησαντο Πιλάτον ἀνακρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καλεῶντες ἀπὸ τοῦ ζύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλῆμ, οἵτινες νῦν εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαίου.

Τῷ κυρίῳ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ ἱεροδὸς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας. Κίθα.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον. Φύλ. λ. 355.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ

Ἰορδάνου, γεγονώς ὁ Κύριος τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καίρῳ. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πατέρα.

Ἄ. Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ εὐχὴ.

Χριστὲ τὸ φῶς το ἀληθινόν. Φύλ. λ. 355.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τριτάκιον. Τὸ, Παναγία Τριὰς. Τὸ, Πατέρα ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, εβ'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ τοὺς Ψαλμοὺς. Ψαλμὸς κη'.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ προσκυνήσατε Κυρίῳ ἐν αὐτῇ ἀγία αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχυί. Φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντριβόντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπυνεῖ αὐτάς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λιβανόν, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκεράτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔργμον· καὶ συσειεῖ Κύριος τὴν ἔργμον Κἀόδης. Φωνὴ Κυρίου κατάρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει.

ἴψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ Ναῶ αὐ-
τοῦ πᾶς τις λέγει δοξάν. Κύριος
τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ κα-
θιέται. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὴν
αἰῶνα. Κύριος ἰσχύϊν τῷ λαῷ αὐ-
τοῦ δώσει. Κύριος εὐλόγησai τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς μά.

Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἑλαφος
ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕ-
τως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ
ὁ Θεός· ἐδίδησεν ἡ ψυχῇ μου πρὸς
τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα,
πότε ἤξω καὶ ἀρῆσμαι τῷ προ-
σώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ
δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος, ἡμέρας
καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι
καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐσὶν ὁ
Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ
ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅ-
τι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς
θαυμαστῆς, ὡς τοῦ οἴκου τοῦ Θε-
οῦ, ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσθαι; καὶ ἐξο-
μολογήσεως ἤχου ἐξ ὅσων ὄντων.
Ἴνα τί περιλυπὸς εἶ ἡ ψυχὴ μου,
καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἐπι-
σον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογή-
σομαι αὐτῷ. Σωτήριον τοῦ προ-
σώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς
ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη,
διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς
Ἰερζάνου, καὶ Ἐρμωνείμ ἀπὸ ὄ-
ρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἀύσσοι ἐ-
πικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταρ-
ρακτῶν σου πάντες οἱ μετewορισμοί
σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ
διήλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύ-
ριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός
ἡδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί· προσευχὴ
τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. Ἐσὼ τῷ

Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ· διατί
μου ἐπελάθου, καὶ ἵνα τί σκυθρω-
πᾶζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλιβεῖν
τὸν ἐχθρόν μου; Ἐν τῷ κατα-
θλάσθαι τὰ ὄστα μου, ὠνείδιζόν
μοι οἱ ἐχθροί μου, ἐν τῷ λέγειν
αὐτοὺς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου; Ἴνα τί πε-
ρίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου καὶ ἵνα τί
συνταράσσεις με; Ἐπισον ἐπὶ τὸν
Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ,
σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ
ὁ Θεός μου.

Ψαλμὸς ν'.

Ἐλέησον με ὁ Θεός. Φύλλα 356.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, τρίς.

Κύριε ἔλεησον, γ'. Εἶτα Δόξα τῷ Τροπά-
ριον. Ἀποστειρωτὸ ποτα. Φύλλα 456.

Καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοτοκία, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ
ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρ-
πὸν τῆς ζωῆς. Σε βρεταῖομεν, πρέσ-
βυτε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀπο-
στόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων;
ἔλεη ἦναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τα παρῶντα ἰδιόμελά;

ἤχος πλ. δ'.

Η τοῦ Πρεδρομου καὶ Βαπτί-
στοῦ τοῦ Προσῆτου, καὶ ὑπὲρ πάν-
τας τιμῆντος τοὺς Προσῆτας,
ἐτρομαξε νῦν χεῖρ δεξιὰ, ὅτε ἐβε-
άσατό σε τὸν Ἄμῶν τοῦ Θεοῦ,
τὸν καθαίροντα κόσμου ἀμαρτή-
ματα, καὶ ἀγωνία συναγεῖεις ἐβόα·
Οὐ τολμῶ προσψῶσκι Λογε τῆς
κορυφῆς σου· αὐτὸς ἀγίασον με,
καὶ φωτίσον εἰκτίρμων· αὐτὸς γάρ
εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρή-
νῃ τοῦ κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἀνέν Στίχου. Εἶτα

Στίχ. Διὰ τοῦτο κηρύττωμαί σου.

Ἦχος δ'.

Η Τρίξ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδικρέτως περ-
νέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ ἐναρ-
γῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπερώ-
νησε· τὸ Πνεῦμα περισσότερᾶς ἐν εἰ-
κόνι κατέπη οὐρανόθεν· ὁ Υἱὸς
τῆν ἄχραντον κορυφὴν τῷ Προ-
δρόμῳ υπέκλινε· καὶ βαπτισθεὶς,
τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας ἐρρύ-
σατο, ὡς φιάνθρωπος.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Λοζα. Ἦχος πλ. α'.

Ερχόμενος μετὰ σαρκὸς πρὸς
Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέ-
λων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου γλώ-
σσοτα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς
ὡς εὐσπλαγχνος, πᾶσι μηχανῆς
καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ρυ-
σάμενος φασίσης, ἐκ Πατρὸς μα-
μαρτύρησαι· τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα,
περιστερᾶς ἐν εἶδει· σοὶ ἐπέστη.
Ἄλλ' οἰκίσσον ψυχὰς ἡμετέρων
σαυτὸν, φιάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὕδατων.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Λούσασθε,
καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς
πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν
ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
μου πύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν
ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζη-
τήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμε-
νον, κρίνατε ὀφθαλμῶ, καὶ δικαιο-
σατε γῆραν. Καὶ δεῦτε καὶ δια-

λεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐάν
ᾧσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοιτι-
κοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐάν δὲ
ᾧσιν ὡς κοκκινόν, ὡς ἐριον λευ-
κανῶ. Καὶ ἐάν θέλητε, καὶ εἰσα-
κούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς
ράγεσθε· ἐάν δὲ μὴ θέλητε, μῆ-
δὲ εἰσακούσητέ μου, μάλαира ὑ-
μᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυ-
ρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Καὶ εὐχὴς ὁ Ἀπόστολος.

Πράξιον τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνά-
γνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγέ-
νητο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν
Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀ-
νωτερικὰ μέρη, εἰσεῖν εἰς Ἐφε-
σον, καὶ εὐρών τινας Μαθητὰς εἶ-
πε πρὸς αὐτοὺς. Εἰ Πνεῦμα Ἁ-
γιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ
εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' οὐδὲ εἰ
Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστίν, ἤκούσαμεν.
Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Εἰς τί οὖν
ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον, Εἰς τὸ
Ἰωάννου Βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦ-
λος, Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε Βά-
πτισμα μετανοίας, τῷ Λαῷ λέ-
γων, Εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐ-
τόν, ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν,
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν· Ἀκού-
σαντες δὲ, ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄ-
νομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπι-
θέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς
χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τῷ Ἀ-
γιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουντε γλώσ-
σαις, καὶ προσεγγέτευον. Ἦσαν δὲ
οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.
Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν,
ἐπαρτήσιν αὐτοῦ, ἐπὶ μῆνας τρεῖς
ὁμιλε-

διαλεγόμενος, και πείθων τὰ περι-
τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός· εὐλογητός
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευθύν-
σαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς.

Τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς βίβροις σήμερον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντί
καίρῳ, Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμειώσαν. (Ὁ ἱερεὺς), Ὁ Θεὸς
οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Δίσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ.
Φύλλα 358.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπιτυνάπομεν δὲ καὶ τὴν ἑκτὴν
ὥραν, λέγοντες εὐχάς· Δεῦτε προσκυνή-
σωμεν, τρίς, καὶ τοὺς ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς σγ'.

Ἰνα τί ὁ Θεὸς ἀπόσω εἰς τέλος ἰ-
ωργισθῆ ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα
νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συνα-
γωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρ-
χῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονο-
μίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κα-
τεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἐπαροντὰς
χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας
αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηροῦ-
σατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ Ἁγίῳ σου,
καὶ ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μισοῦντές
σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου· ἔθεντο
τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ
ἔγνωσαν ὡς εἰς τὴν ἐξοδὸν ὑπε-

ράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξί-
ναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευ-
τηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύ-
ρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιασπηρίον σου,
εἰς τὴν γῆν ἐβεθῆλωσαν τὸ σκῆ-
νωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι
αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, Δεῦτε καὶ κα-
ταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς
τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τα σημεῖα
αὐτῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἐτι
προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται
ἐτι. Ἔως ποτε, ὁ Θεὸς, ὀνειδίζει ὁ
ἐχθρὸς; παροῦσιν ὁ ὑπεναντίος
τὸ ὄνομα σου εἰς τέλος; Ἰνα τί
ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ
τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλ-
που σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς
βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργά-
σατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου
τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς
κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ
ὕδατος· σὺ συνέθλασας τὴν κερα-
λὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν
βρῶμα λαοῖς τοῖς λιθίοφι. Σὺ δι-
έβρηξας πηγὰς καὶ χειμᾶρρους,
σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡβᾶν· σὴ
ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ,
σὺ κατηρώσῃς φαῦσιν καὶ Ἡλιον·
Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄρατα τῆς
γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐπλάσας
αὐτά. Μνήσθητι ταύτης, ἐχθρὸς
ὀνειδίσαι τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄ-
φρων παρώξυνε τὸ ὄνομα σου. Μὴ
παράδῃς τοῖς θεοῖς ψυχὴν ἐξο-
μολογουμένην σοι· τῶν ψυχῶν
τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς
τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθή-
κην

κην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν εἰ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἰκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφῆτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένθης αἰνεῖτοσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τοῦ ὄνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, ἢ ὑπερηρανία τῶν μισούντων σε ἀνέβῃ διὰ παντός.

Ψαλμὸς σς΄.

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ ὀλιψιῶς μου τὸν Θεὸν ἐζητήσα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπῆλθον το παρακληθῆναι τὴ ψυχὴ μου. Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐυφράνθη· ἠδολέσχον, καὶ ὡλετο ἡ ψυχή μου τὸ πνεῦμά μου. Προσπελάζοντο οὐλακάς εἰς ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀργαίας, καὶ ἐπὶ αἰῶνα ἐμνήσθην, καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχον, καὶ ἐσκέλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπόστασι· Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἐπι, ἢ εἰς τέλος τὸ ελεος αὐτοῦ ἀποκόψει· Συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεῶς εἰς γενεάν· Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτεیرهσαι ὁ Θεός· ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιμοὺς αὐτοῦ· Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὐτὴ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην ῥῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσο-

μαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου, καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ Ἁγίῳ ἡ δόξος σου. Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμιν σου. Ἐλυτρώσω ἐν πῶ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωθάρ. Εἶδόν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδόν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄδυσοσι. Πλήθος ἡχοῦς ὑδάτων, φωνῆν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφραναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ Οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ βαλάσῃ αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τοῖδοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχρη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὁβήγησας ὡς προβάτα τὸν λαόν σου, ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρῶν.

Ψαλμὸς ς

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ ὕψους. ψάλλ. 359.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλοῦβια, τρις· Κύριε ἐλέησον γ΄. Εἶπα, Δόξα· καὶ τὸ Τροπάριον. Ἀπιστρέφετό ποτε· ψάλλ. 456.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρόρησιαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτοκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέχθαις Μητὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίθης ἁμαρτωλῶν ἱεσίας ἢ πάνσεμος, ὅτι ἐλεῆμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμε-

νος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην· Προφῆτα, δεῦρο βάπτιστόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸ φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας· ἄβιαι βεῖαις κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστασῆς. Προφῆτα, ἄρες ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. Σὺ οὖν μὴ διστασῆς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἀγνοῦντα τοῦ σκότους, ἐπίγειομι ὀλέσει, λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν, παρέχων ὡς φιλόανθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἀνευ στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρας λαθεῖν ἐπιειγεται· ἡ θαλάσσα γὰρ φησιν εἶδε καὶ ἐουγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς, εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισώμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Στίχ. Εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Τί ἀναχαιτίζεις σου τὰ ὕδατα ὡς Ἰορδάνη; τί ἀναποδίξεις τὸ ρεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; Οὐ δύναμαι φέρειν, φησὶ, πῦρ καταναλίσκον· ἐξί-

σταμαι καὶ φρίττω, τὴν ἄκραν συγκατάβασιν, ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλῦσαι, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν, ἀλλὰ τὰ ἐρρύπωμένα σκευὴ ἐκκαθαίρειν. Ἀκάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτίζόμενος Χριστός· ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ Φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ. Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου· αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ πῶν ὕδατων.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Προσηλαίε· Ἰσραὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντιλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ εἰρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσθεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἄγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ εὐθύς. Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους· Ἐπιστολῆς.

Αδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡς περ ἠγέρθη Χριστὸς

Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος· συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθάνων δεδικαιοῦται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἐστὶ ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἐστὶ κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφ' ἑαυτῷ, ὅ δὲ τῆς ζωῆς τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ἡμεῖς λογίσεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τὸ κατὰ ἐκεῖνο, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ εὐκταίμοι σου Κύριε, ὅτι ἐπιτωγέσωμεν σφοδρὰ βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἴστα ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἐν τοῖς βριθοῖς σήμερον.

Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντί κητιῶ. Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἰησοῦς. Ὁ Θεὸς εὐμετρήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Ἐξοχή.

Θεὸς καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. Φύλλα 362.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ Τρισάγιον, Τὸ Παναγία Τριάς. Τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ' καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς 95'.

Κύριος ἐδικαίωσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ συλεωθήσεται. Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπήραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἄροισιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέψαι αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μεταωρισμοὶ τοῖς θαλάσσης. Θαυμάσιος ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτυρία σου ἐπιτόμήσαν σφοδρὰ, τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἄγιασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς 99'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἄγιασμα αὐτοῦ. Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἐφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοι εἶσι θάλασσα ὅτι ἐφυγες; καὶ σὺ Ἰορ-

Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω; Τα ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἤμῃν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλλείει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἶπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε. Τὰ εἰδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὠτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ φιλαγήσουσι· ποδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσονται ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιῶντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιῆτες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἶκος Ἀαρῶν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστί. Κύριος μεγαλίστην ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρῶν· εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθεῖη Κύριος

ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνεύσουσι σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἄδου· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογησάμεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ύμνος πβ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου. Φύλ. 363.
Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλοῦα γ.
Κύριε ἐγένεον, γ'. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τριπάρου.

Ἀπαστραπτό ποτε. Φύλλα 456.
Καὶ νῦν.

Ὁ ἄγγελος γεννηθεὶς. Φύλλα 364.
Εἶτα φαλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόρρηλα.
Ἦχος βαρῦς.

Θεῖμος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν ποταμῷ γυμνωθέντα, Βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δούλον· καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, εὐφῶ καὶ χαρᾷ. Μεθ' ὧν προσκυνούμεν σε, σωσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἀνευ στίχου. Εἶτα.
Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου.
Ἦχος β'.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Προδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν Ἴδε ὁ λυτρώμενος τὸν κόσμον, παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς· Ἴδε, βύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως· Ἴδοῦ, ὁ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαρίζομενος ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου ἀγῆνης ἐλήλυθε δι' ἔλεον· καὶ ἀντὶ δούλων, υἱοὺς Θεοῦ ἐργά-

εργάζεται· ἀντί δὲ σκότους, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ Θεοῦ Βαπτισμοῦ αὐτοῦ· Λοιπὸν δεῦτε, συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος α΄.

Ἰστίον, ὅτι τὸ παρὶν Ἰδιομελον ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς, καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέτῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελωδικῶς ἀπὸ τῶν δύο Χωρῶν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρατον Κορυφὴν τοῦ Δεσποτου, (ἐκ γ΄.) μεθ' ἧς καὶ δακτύλῳ αὐτὸν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστὰ, ὡς παρέρσιον ἔχων πολλήν· καὶ γὰρ μετὰ τῶν Προφητῶν ἀπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι· Τοὺς ὀφθαλμοὺς σου πάλιν δὲ, τρὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν εἶδει περισσεύρας κατελθὼν, ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν βαπτιστὰ, ἴλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο στήθῳ μεθ' ἡμῶν, (ἐκ γ΄.) ἐπισπραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, ἤχος γ΄.

Κύριος σωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.
Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.
Προφητείας Ἠσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰ δὲ λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθγκά σε εἰς διαθήκην Ἑθνῶν, τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι

κληρονομίας ἐρήμους· Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακάλυπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκήθησονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τριβείοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ δὴκ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτοῖς· Καθήτω πᾶν ὄρος εἰς ὄδον, καὶ πᾶσαν τριβὴν εἰς βόσκημα αὐτοῖς· Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραυνέσθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγγηλιάσθη ἡ γῆ· ῥήξάτω τὰ ἄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἤλεθρην ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεισεν· Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατελίπε με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου· Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς· ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἐκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς· εἶδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήτομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάγειαν

ναιαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρῶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζῆλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεράνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἐσῶσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου. Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἴνα δικαιοθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντακωδέκω.

Ἢίτα ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδόξως ἡμᾶς φῶν. 366.
Τριτάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Τὸ Κοιτάκιον.

Ἐν τοῖς βῆθροις σήμερον.

Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντί καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ γὺν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνοματι Κυρίου ἐδόξασον Πάτερ.

Ὁ Ἰερεὺς.

Ὁ Θεὸς οἰκτιρέστω ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχὴ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ. Καὶ τὰ Τυπικά. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, κτλ. φύλλα 366, καὶ 367.

Ὁ Ἰανουαρίου. Τὰ Ἅγια Θεοράνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄργία καὶ κατάλοιπος εἰς πάντα.

Ἢίτε Τετάρτη τύχοι, εἴτε Παρασκευή.

Περὶ ὥραν ἰ. τῆς ἡμέρας, σημάζει τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα· καὶ εὐλογῆσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ, ψάλλοντες τὸν Προρομιακὸν Ψαλμὸν. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Σάββατον, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Τὰ δὲ Ἀναστάσιμα καταλιμπάνονται· εἰδ' οὐκ ἐστὶ, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἦχος β'. Ἰπτάμεν στίχους ς. καὶ ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς ποιῆσαι τὴν Προσκομιδὴν, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαιρεῖ τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει τῇ χειρὶ· δαίκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· Ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ· ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς σθορᾶς. Ὡναμαρτήτε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοξα σοι. Δίς.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου Βαπτίζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρομένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων στρατιά· φωνὴ δὲ οὐρανὸθεν ἠνεχθῆ ἐκ Πατρὸς· Οὗτος ἐν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοξα σοι.

Δίς.

Τὰ Ἰσοδάνεια βῆθρα, σὲ τὴν πηγῆν ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἰδὲς περιστερᾶς κατήρχετο· κλίνει κορυφῆν, ὁ κλίνας οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῶν πλατουργῶν· Τί μοι ἐπιτάτεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρεῖαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. Ὡ ἀναμαρτήτε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δοξα σοι.

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλαγγθέν-

νηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπὸ κρείωνος δούλου μορφήν ἐνδύσασθαι· ἔπρπε γὰρ σοὶ τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἤξιωσας ἡμᾶς· διὸ βοᾷμέν σοι· Ἐδεργέτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Βλῆκαντος.

Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέβηλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστῃς ἐν τοῖς βέλροισι, ἐρώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δεξιᾶν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶσοδος μετὰ τοῦ Ἐβανγελίου τῷ Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα τὰ Ἀνεγνωστικά.

Α. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Φύλλα 368.

Β. Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Τί βοᾷς πρὸς με, κἀλλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναξενεῖάτωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ράβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξεν αὐτήν, καὶ εἰσεπλήθευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζόμενος μου ἐν

Φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χειρὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τείχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τείχος ἐξ ἐναντιῶν. Κατεδιῶξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωσῆς τὴν χειρὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκοτεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χωράς. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξέστιναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραπὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γ. Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆρε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐρημὸν Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ εὑρισκόν ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς· πικρὸν γάρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα

νομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆν, λέγοντες· Τί πίνομεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέειρασε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρετὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωπίση τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλιμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φονίκων παρενεβάλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλιμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἧ ἔστιν ἀνά μέσον Αἰλιμ, καὶ ἀνά μέσον Σινᾶ.

Τροπᾶριον, ἦρας πλ. ἄ.

Ἐπεράνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιῆσαι. Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθήμενους φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εὐλογεῖται ἡμᾶς, καὶ εὐλογεῖται ἡμᾶς· ἐπιράνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῖται ἡμᾶς.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθήμενους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. β'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὀδὸν σου, ἐν πᾶσι ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθήμενους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθήμενους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογεῖσαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ ροδθῆτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἴνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθήμενους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.
δοξα καὶ νῦν.

Ἐπεράνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιῆσαι, κτλ.

Δ'. Ἰστοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔπειτα Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχομαι τοῦ ὑψώσαι σε, κατ' ἐνώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· Ἴνα γινῶσιν, ὅτι καὶ ὡς ἤμην μετὰ Μωϋσῆν, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἐντελεῖται τοῖς Ἰερεῦσι, τοῖς αἰρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ἀτήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἰροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἰρόντων τὴν Κιβωτὸν, ἐβάρηναν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερῆσι πυρῶν) Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἀνωθεν, εἰς πηγάμα ἐν, ἀφραστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς Πόλεως, εἰς

ἕως μέρους Καριαθαρίμ· τὸ δὲ καταβαίνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν ἀλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἴηκει ἀπέναντι Ἰεριγῶ, καὶ ἔστησαν οἱ Ἰερεῖς, οἱ αἰρόντες τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἑτοίμοι· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίῃ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκε με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίῃ· Ἰη Κύριος, καὶ ἕη ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμρότεροι. Καὶ πενήτηκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἤλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἑναντίας μακρότερον, ἀμρότεροι δὲ, ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμρότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίῃ· Αἰτήσαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίῃ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκήληρονας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν ἐάν ἴδῃς με ἀλαλαχθάνομενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐάν δὲ μὴ ἴδῃς σὺ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς,

καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀνά μέσον ἀμροτέρων, καὶ ἀνελήθη Ἡλίας ἐν συσσειμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαίῃ ἕωρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκοάτησεν Ἐλισσαίῃ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέβησεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνεῖλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλίου Ἐλισσαίῃ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστειψεν Ἐλισσαίῃ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χειλὸς τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαίῃ τὴν μηλωτὴν Ἡλίου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαίῃ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλίου Ἀπρώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαίῃ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

ς'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐαργένετο Νεζμάν, Ἀρχὼν Βασιλείως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαίῃ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαίῃ ἀγγέλον πρὸς αὐτὸν, λέγων· Πορευθεὶς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπάταξίς, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεζμάν, καὶ ἀπήλθε, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρὸν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀθανά καὶ Φαρφαρ, ποταμοί·

ἤματι Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθῆσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ Παιῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησες πρὸς σέ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅ,τι εἶπε πρὸς σέ; λούσαι, καὶ καθαρισθήτι. Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσαστο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Αμαρτωλοὶς καὶ τελῶναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεράνης Σωτῆρ ἡμῶν· ποῦ γὰρ εἶχε τὸ σῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβαπτίσεν, ἐπίπαιαν ἐνεδύσατο.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. β'. Ἐπήραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ ροαὶς αὐτῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μεταωρισμοὶ τῆς Θεολογίας, θαυμαστος ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Στίχ. δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι, εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀμαρτωλοὶς καὶ τελῶναις, κτλ.

Ζ'. Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε κλιθὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὄρρανα, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ δικαλεθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐάν ὦσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινίκου, ὡς χιθὼνα λευκανῶ. Ἢν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐάν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς· φάγεσθε· ἐάν δὲ μὴ θέλητε, μὴδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα.

II. Γενέστω τὸ ἀνάγνωσμα.

Αναβλέψας Ἰακώβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἦνίκα εἶδεν αὐτοῦς· Παρεμβολὴ Θεοῦ αὐτῆ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τοποῦ ἐκείνου, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἐμπροσθεν αὐτοῦ, πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σειρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως εἰρίτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ. Οὕτω λέγει ὁ πατὴρ σου Ἰακώβ· Μετὰ Λάβαν παρεῴκησα, καὶ ἐχρόνια εἰς τὸν νῦν.

Καὶ

Και ἐγένετό μοι πρόβατα, και βόες, και ὄνοι, και παῖδες, και παιδίσκαι. και ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὖρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Και ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες· Ἠλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, και ἰδοὺ αὐτὸς ἐρχεται εἰς συνάντησίν σου, και τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, και ἠπορεύετο και διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, και τοὺς βόας, και τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Και εἶπεν Ἰακώβ· Ἐάν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολήν μίαν, και κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολή ἡ δευτέρα εἰς τὸ σβῆσθαι. Και εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου Ἀβραάμ, και ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου Ἰσαακ. Κύριε, ὁ εἰπὼν μοι· Ἀπόρριψε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννητέως σου, και εὖ σοι ποιήσω. Ἰκανούθη μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, και ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου ἐν γῆ τῆς ῥαβδῶν μου ταύτῃ, διεβῆν τὸν Ἰορδάνην.

θ'. Τῆς ἰδέου το ἀνάγνωσμα.

Ἐκατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν, και αἱ ἄθραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρά τὸν ποταμὸν· και ἰδοῦσα θίβην ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄθραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· και ἐφόισατο αὐτὸ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, και εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Και εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ·

Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τρεφούσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, και θηλάσει σοι τὸ παιδίον; και εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ Πωρεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ Νεάνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· Διατήρησον μοι τὸ παιδίον τοῦτο, και θηλάσον μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, και ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρουνέεντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραῶ, και ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνείλωμη.

Γ'. Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐῖπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σώσεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπεριδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἄλων· και ἐάν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γινώσκωμαι, ὅτι σώσεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Και ἐγένετο οὕτω· και ὀρθίνας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπέπισε τὸν πόκον, και ἀπερρύθη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος. Και εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί· και λαλήσω ἐτι ἀπαξ, και πειράσω ἐτι ἀπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γεννηθῆτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Και ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· και ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον.

νον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο ὄρος.

ΙΑ'. Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔειπεν Ἡλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν· Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομα σου. Καὶ ἠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεστραμμένον καὶ ἐποίησε θαλάσσαν, χωροῦσαν δύο μετρητάς σπέρματος, κυκλῶθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστόβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Λάβετε μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιγάτε ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε, καὶ δευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισεύσατε, καὶ ἐτρισεύσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κυκλῶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλάσσαν ἐπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δούλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυ-

ρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὄλοκαύτωματα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θαλάσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξελείψε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός.

ΙΒ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔειπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἰεριχώ πρὸς Ἐλισσαίε'· Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ Κύριε βλέπεις· καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίε'· Λάβετε μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἄλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διεξοδὸν τῶν ὕδατων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, καὶ εἶπε· Ταῦτα λέγει Κύριος Ἰσραὴλ τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ εἶτι ἔσται· κείθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά· Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαίε'.

ΙΓ'. Προφητείας Ἰσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ταῦτα λέγει Κύριος· Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐδοξήγησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἐδοκά σε, καὶ ἐθηκά σε εἰς Διαθήκην· Ἐθνῶν, τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμου. Λέγοντα τοῖς ἐνδοξοῖς, Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύψθε· ἐν πάσαις τοῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τοῖσιν ἡ νομὴ αὐτῶ. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πα-

τάξει αὐτοὺς ὁ καίρειν, οὐδὲ ὁ ἤλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτοὺς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἀξει αὐτούς· Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὄθον, καὶ πᾶσαν τριβὴν εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ῥῆξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρακάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάβετό μου· Μὴ ἐπιλήρηται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔχγωνα τῆς κοιλίας αὐτῆς· εἰδὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάβοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήρησά σου, λέγει· Κύριος Παντοκράτωρ.

Εἰς τὴν Συναγωγὴν μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερῶς, καὶ ψάλλον τον Τρισάγιον ὁ μόνον καὶ ὁ Απόστολος.

Προκείμενον ἦχος γ'.

Κύριος σωτισμὸς μου καὶ Σωτὴρ μου. Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ἐλευθεροὶ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσι ἐμαυτὸν ἐδοῦλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἀνομος, (μὴ ὢν ἀνομος Θεῷ, ἀλλ' ἐνομος Χριστῷ)

ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέτιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνῶς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ Βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεῖται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλωσ· οὕτω πικτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρω. Ἄλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶν, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἄλληλοῦσι, ἦχος γ'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. Στίχ. Ὁραῖος κάλλιε παρά τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἑτὶ πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ καθῆξεν ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνιῶν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχομεθα ἐν τῇ Κολομβήσῃ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμικτοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα ἴδιμελα.

ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Θωανῆ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στίχ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιαζέ-
ται ἡ φύσις· καὶ ἐρήγνυται ὁ Ἰορ-
δάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐ-
πέχει τὸ ρεύμα, Δεσπότην ὄρων
ρρυπτόμενον.

Ὁς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἤλθες
Χριστέ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βά-
πτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαλῆ ὑπὸ
τῶν τοῦ Προδόρου χειρῶν, διὰ
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φίλ᾽ ἄνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος
ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁ-
δὸν τοῦ Κυρίου, ἤλθες Κύριε μορ-
φήν δούλου λαβῶν, Βάπτισμα αἰ-
τῶν, ὃ μὴ γνοῦς ἁμαρτία· Εἶδο-
σάν σε ὕδατα, καὶ ἐροβήθησαν σύν-
τρομος γέγονεν ὁ Προδόριμος, καὶ
ἐδόξε σελέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχ-
νος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ
δούλος τὸν Δεσπότην; ἀγίασον ἐ-
μέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὃ αἴρων
τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ εὖθις τὰ Αναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Εὐφρανθήτι
ἐργίμος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἐρη-
μος, καὶ ἀνθίστω ὡς κρίνον. Καὶ
ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀ-
γαλλιάσεται τὰ ἔργμα τῶν Ἰορδά-
νου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδό-
θη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμύ-
λου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν
δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θε-
οῦ. Ἴσχυσατε χεῖρες ἀνεμμένα,
καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρα-
καλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγο-
ψύχοις τῇ διανοίᾳ· Ἴσχύσατε, καὶ
μὴ φοβείσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν
κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταπο-

δώσει, αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς.
Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυ-
φλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται.
Τότε ἀλείεται γαλὼς ὡς ἔλα-
ρος, καὶ τρανῆ ἔσται γλῶττα μο-
γιλῶν, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὕδωρ, καὶ σάραξ ἐν γῇ διψῶτῃ.
Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρὸς εἰς ἕλη, καὶ
εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὑδάτος
ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέ-
ων, ἐπαύσεις σειρήνων, καὶ καλά-
μη καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς κα-
θαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία κληρωθήσε-
ται· οὐ μὴ παρελθῇ ἐκεῖ ἀκάθαρ-
τος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρ-
τος· οἱ διεσπαρμένοι πορεύονται
ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι.
Καὶ ὅσα ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν
πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆθῃ
αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ
πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτωμέ-
νοι, καὶ συναγμένοι ὑπὸ Κυρίου.
Καὶ ἀπο-ραρήθονται, καὶ ἤξουσιν
εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀ-
γαλλιάσεως, καὶ εὐφροσύνη αἰῶ-
νιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ
τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ
ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη κατα-
λήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη,
καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶν-
τες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι
μὴ ἔχητε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀ-
γοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίε-
σθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνου
καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυ-
ρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόγιθος
ὕμων οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκού-
σατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαλὰ, καὶ

ἐντρυ-

ἐντρύφῃσι ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου. εἰσακοῦσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσα Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἴδου μαρτύριον ἐν Ἐθνεσὶν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσαντα ἐν Ἐθνεσιν. Ἴδου Ἐθνη, ἃ οὐκ οἶδασί σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκων αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα ὁ ἄν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἄνηρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κρᾶξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀρῆσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαι μου, ὡς περ αἱ βουλαι ὑμῶν, οὐδ' ὡς περ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταστῇ ὑπερὸς, ἡ γῆ ἐν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκθλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν αὐτοῦ· ἕως ἂν ἐστὶ τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐδοῶσιν τὰς ὁδοὺς

μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διασχυθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐβαλοῦνται, προσεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσεται τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοίβης ἀναθήσεται κυπᾶρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κόνικος ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προσφιλίας Ἰσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος Ἄνθρωπος ὁ ὄντων μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βεβαῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐνδοξα αὐτοῦ, μνησθήσεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιάσθε, καὶ εὐφρανέσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ἦσθε, προκείμενον, ἤχος γ'.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ Σωτὴρ μου.
Στίχ. Κύριος ὑπεραποστής τῆς ζωῆς μου
Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃ ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικῶν ἐσάγον. Καὶ

πάντες

πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλουῖα, ἦχος δ΄.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὕδατων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὕδατων.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὤσει Περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠρέδωκα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηκὰ.

Ἐν ᾧ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερὸς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς εὐχὴν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός· κτλ.

Εἶ ρ η ν ι κ α.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστει, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (αἰνός), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πιστῶν οἰ-

κούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ εὐμαρτίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ πλεόντων, ὕδαιοπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλλῶτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ καταροιτῆσαι τοῖς ὕδασι τοῦτοις τὴν καθαριστικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριᾶδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμῶν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ γενθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἀμικροτημάτων λυτήριον, εἰς ἱστίαν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πάντων ὠφελειῶν ἐπιτηδεύων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ, ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τῶν ἀντλούτων καὶ ἀροσμένων εἰς ἁγιασμόν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἰπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πᾶσι τοῖς ἀροσμένοις πιστεῖ, καὶ μεταλαμπά-

γούσιν

νουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ καταξιώθῃναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἀγαπᾶσαι, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως τῆ ἀσπράτω ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ εἰσακούσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὶ τοῦ βυθῆσθαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῶν, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διακρίλαζον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σὴ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀρχάντου, ὑπεριουλογημένης, ἐνδοξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύουσας, ἐαυτοῦ καὶ ἀλλήλων, καὶ πάντων τῶν ζῶν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύρασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλοουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰῶνων σωτηρίῳ σου οικονομίᾳ. Ἐν ᾗ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος σῶραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, εἴ: καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορ-

δάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω. ἵνα τῆν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάσθητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὑδάτος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκατάστασιν ἐλευθερίαν. Οὐ τιμὸς βεῖου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμενά σου φιλιάνθρωπε Δέσποτα. Ἰάνον ἐσ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδαρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ Ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι: νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸν, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκὸς τὴν Συνακτὴν, ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης.

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέροθε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε. Δημιουργε τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἐμψυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμψον κα-

μοί

μοί τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου φωτί-
σόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα,
ὅπως ἀνυμνήσαι τολμήσω τὴν ἁ-
μέτρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν.
Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐ-
μοῦ δέησις, διὰ τὸν παρεστῶτα
λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά
μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παρα-
γενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα·
ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρί-
τως βοᾶν σοι καὶ λέγειν, καὶ νῦν
ὑπεράγαθε. Δοξάζομέν σε, Δέσπο-
τα φιλόνηρωπε, Παντοκράτορ,
πρῶταίνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε
τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργόν τοῦ
πάντος. Δοξάζομέν σε Υἱὸ τοῦ
Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ
Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς·
ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἐορτῇ νῆ-
πιόν σε εἶδομεν· ἐν δὲ τῇ παρού-
σῃ, τέλειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τε-
λείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡ-
μῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἐορτῆς
ἡμῖν ἐπέστη κυριὸς, καὶ χάρις Ἀ-
γίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγ-
γελοι μετὰ ἀνθρώπων συνορτά-
ζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁ-
γίου Πνεύματος, ἐν εἰδεί περιστε-
ρᾶς, τοῖς ὕδασι ἐπεροίτησε. Σή-
μερον ὁ ἄδυστος Ἥλιος ἀνέτειλε,
καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου κα-
ταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη
λαμπρὰ καὶ ἀκτίτι τῷ κόσμῳ
συνελαμπρύνεται. Σήμερον οὐρα-
νοειδὲς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι
τῆς λάμψεως τὴν οἰκουμένην καλ-
λωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι
ὕπερ δικαιοσύνης τῆ ἀνθρωπότη-
τι εὐφρανθέντες ὀροσίζουσι. Σήμερον
ὁ ἀκτίστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσ-

ματος βουλή χειροθετεῖται. Σή-
μερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος
τῷ Δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ
τρόμῳ παρίσταται, ὄρων Θεοῦ
πρὸς ἡμᾶς συγκατάθεσιν. Σήμε-
ρον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα, εἰς
ἰάματα μεταποιεῖται, τῆ τοῦ Κυ-
ρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις
μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀδοῦε-
ται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων
πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδά-
νου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Πα-
ράδεισος ἡνεώχεται τοῖς ἀνθρώποις,
καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος κα-
ταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν
ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωυσείῳ τῷ λαῷ,
εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ
τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον
τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλαγί-
μεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διασω-
θῆμεν. Σήμερον τοῦ σκοτοῦ ἐλυ-
τρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεο-
γνωσίας καταυγάζομεθα. Σήμερον
ἡ ἀγλῆς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ
ἐπιστανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμε-
ρον λαμπραδοφειγεί πᾶσα ἡ κτίσις
ἀνοθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήρ-
γεται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηριαν ἐρ-
γάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευ-
σις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω
συνορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄ-
νω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ
μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων πα-
νήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ
Δεσπότης πρὸς τὸ Βάπτισμα ἐπέι-
γεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος
τὸ ἀνθρώπων. Σήμερον ὁ ἀκλίτης
τῷ ἰδίῳ οἰκῆν ὑποκλίνεται, ἵνα
ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώ-
σῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν

ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ Ἦϋρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἶδει περιστερᾶς κατερχομένου, καὶ περιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραίνοντα, τὸν Κτίστικὸν σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐκίτριμα, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα καὶ νεφέλαις φωνῆν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὴν παραγενόμενον σὺν ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, δεσποτικὴν πανηγυρὶν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες· αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀνὼ ὁ ἀμπεριωλὸς καὶ ἀνάξιος δούλος σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει γεγωνοτέρᾳ φωνῇ.

Μέγας εἰ Κύριε καὶ θαυμαστὴ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος

ἐξαρκεῖσι πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (γ'). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σὺ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῆ σῆ προνοίᾳ διαικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμύσας, τέτταροις καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουνσι αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· Σὲ ὕμνεῖ Ἥλιος, Σὲ δοξάζει Σελήνη, Σοὶ ἐντυγχάνει τὰ Ἄστρα, Σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς, Σὲ φρίττουσιν Ἄβυσσοι, Σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί· Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβην, Σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ, Σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἄερα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις Σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ Σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυύμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ, κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκραστος, ἤλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν δαιτύματι ἀνθρώπων γενόμενος. Οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ Διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἤλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν, τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἡλευθέρωσας παρθενικὴν ἡγάσας Μη-

ἔσαν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὠφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανοθεν καταπέμφας τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν Φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἡγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ').

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξητήριο, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίας δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον, ἵνα πάντες οἱ ἀρρομένοι καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἰκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶν διὰ Μωυσέως, τὸ γένος τῶν Ἰβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν

λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἥλιου ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἡγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ (ἐκ γ'). Δός πᾶσι ταῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χρισμένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸνάγασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθάρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σώσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζώην τὴν αἰώνιον.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντός τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντός ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιστάτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειθθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ δι' Ἀγγέλων, καὶ δι' ἀνθρώπων, καὶ δι' ὄρωμένων καὶ δι' ἀοράτων, δοξάζεται σου τὸ Πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ εὐχὴ μουσικῆς.

Κλῖνον Κύριε τὸ αὐτί σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ δὲ Ἰορδάνη βαπτισθῆναι καταβεβήμενος, καὶ ἡγίασας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησέ /

πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων, σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ βραντισμοῦ. Καὶ γενέσθω ὑμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι ὄν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν Τίμιον Σταυρὸν, ὄρθον αὐτὸν κατὰ γων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλον καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς ἧχον α΄. τρίς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε, κτλ. Καὶ βραβεῖει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῶ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, εἰς ἦχον κλ. β΄.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν καθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος ἀγιάζων ἡμᾶς καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· ἀντλήσωμεν σὺν ὕδαρ μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί· ἢ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦ-

σιν, ἀοράτως ἐπιδίδεται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Ψαλμὸς, Εὐλογῶσω τὸν Κύριον· καὶ δίδεται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεῖα Ἀπόλυσις.

Τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ Μάρκου Ἐρμού, περὶ τῆς Ἐορτῆς τῶν Φώτων, ἦτοι τῶν δωδέκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς Ἐορτῆς τῶν Φώτων οὕτω φαιμέν· ὅτι, καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαίς· ἵνα καταλώμεν τὸ δωδεκάμερον ἔθρον, πληρὴ τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἧτις ἐστὶν ἡ Παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύομεν, κἂν ἐν Σαββάτῳ τύχη ἡ Κυριακῆ, κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ Θεοφιλοῦ· ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλώμεν, ὡς τελευταίαν καὶ δωδεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἐορτῆς, κἂν ἐν Τετάρτῃ τύχη ἡ Παρασκευῆ· τὴν δὲ Παρασκευὴν, ἢ τὰ Τροπάρια τῶν Ἦρῶν, καὶ ἡ Ἐννάτη σὺν τῷ Ἐσπερινῷ ψάλλονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ἐντίς τῶν δωδέκα ἡμερῶν οὖσαν. Εἰδὲ τις προβάλοιτο τὴν Ἐνάτην, καὶ τὸν Ἐσπερινόν, ἐνθυμηθῆτω, ὅτι καὶ τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῆ τῆς Τυρινῆς, Ἐνάτην καὶ Ἐσπερινόν ψάλλομεν, ἀλλ' οὐδὲν ἦττον τυρὸν καὶ ὠὰ ἐσθίομεν.

Εἰς τὴν Αἴθνην.

Ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἦχος δ΄.
Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος ὡς ἡμέλιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε. Ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· οὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς καθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰ-

κονομῶν τὴν ἀναγέννησιν· ὦ τοῦ θαύματος! διὰ πυρὸς ἀναγωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐὐ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρί, καθάρωντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστής, ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δειλιῶν, καὶ τρέμων, ἐβόα λέγων, οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου τὴν ἀχραντίνην σύ με ἀγίασον Δέσποτα, τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε. Ἐὐ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένοισι· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανερίῳ Δεσπότη, ὅτι προήλθεν ὡς Νυμφοὺς πρὸς τὸν Ἰωάννην· ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἐπτήξε καὶ ἔμεινεν· ὁ Ἰωάννης ἐβόα, οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ Πνεῦμα κατήχετο, ἐν εἶδει περισσεύσας, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα, καὶ φωνῇ Οὐρανοῦεν, Οὐτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σώσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ἐὐ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστός, καὶ ἀνεισιν ἐκ τοῦ ὕδατος· συναναφέρει γὰρ ἐαυτῷ τὸν κόσμον· καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, οὓς ὁ Ἀδάμ ἐκλείσεν ἐαυτῷ, καὶ τοῖς μετ' αὐτόν. Καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι· τῷ ὁμοίῳ γὰρ προστρέχει· καὶ φωνῇ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκείθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐὐ αὐτός.

Ἐτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχραντοῦ κορυφῆς ἤψατο· ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; Ἄλλα πᾶσαν ἐπλήρωσας οικονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον τῇ Ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα, ἤχος, πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὤρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάτης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριὴλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην· ἐν ᾧ τὸ ἀνομήματα τοῦ κόσμου ἐξήλειψας, Σωτὴρ ἡμῶν δοῦσα σοι

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια· Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμύθουνται· ὅπου γὰρ Βασιλεὺς παρρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοῖνον ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· ἰδόμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. Διὸ Ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμπῶνως βοήσωμεν· Ἐπερᾶν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγαζούσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος,

Ἀποστολικὴ Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ἦχος β'. Ανατολίου.

Εν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε, Χριστέ ὁ Θεός· τί πρὸς τὸν δούλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τί- νος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶ- δας δίδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στό- ματος. Ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέη- σον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔρυσεν.

Εἶδόν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀνπορθαλίθη- σαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐ δὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ, ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν θα- σταύουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δυνάμιν σου μεθ' ἡμῶν Οἰκτιρμον, αναγγέλλομεν τὴν ἀνεσίαν σου λέγοντες, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός ἐλέη- σον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα.

Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Πουστής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀνα- μάκρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν Κοσ- μον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἔγθρου· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσ- πότης τῶν ἀπάντων, καὶ καθα- ρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται, αὐτῷ βοήσω- μεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός ἡμῶν, δό- ξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν ἡγ. πλ. θ'.

Ἡσυχίου.

Τὸν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέ-

πων ὁ ἐκ στείρας λύχνος φαινόσ· ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον βαπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐδόξα πρὸς αὐ- τὸν, σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θεῖᾳ ἐπιφανεῖᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτισομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθῃ προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσημαρτύρει σοι, ἀγα- πητόν σε Υἱὸν ὀνομαζόμενον· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἰδει περιστερᾶς, ἐβεβαίω τοῦ Λόγου τὸ ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα

ἦχος γ'. Τὴν ἁραιότητα.

Επιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτήρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρομοῦ Χριστὲ, ἡγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὄθεν καὶ συν- ἀναρχος, τῷ Πατρὶ περανέρωσαι Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κα- τεγίνετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοώμεν· Δόξα Θεῷ τῶ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιορδάνῃ ποταμῷ, τί θαυμάθῃς θεωρῶν; Τὸν ἀθεώρητον γυμνόν, εἶδον καὶ ἐφορξά σῃσι· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἐμελλον φορῆσαι καὶ δοῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, ὄρων- τες ἐφορξαν· ἐξέστη οὐρανόσ, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ συνεστάλη θά- λασσα, καὶ πάντα τὰ ὄρατα καὶ ἄορα·

ἀόρατα. Χριστὸς ἐράνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ βεῖθρα ἡγίαςας τὰ Ἰορδάνεια· τὸ κράτος συνέτριψας, τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἐσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν· Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναθαμί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, ἤχος δ'.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στιχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Πεντηκοστός.

Εἶσα. Δόξα, ἤχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω Χριστὸς ἐράνη ἐν Ἰορδάνῃ.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός,

Ἰδιόμελον. ἤχος πλ. β'.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Προδρόμος· Πῶς ἐκτείνω χεῖρα, καὶ ἄψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἶ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἰδὰ σε Θεὸν προαιώνιον· ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σερασίμ· καὶ δούλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάρηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εἴη· οὕτως οἱ Κανόνες.

Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτῶδος.

ᾠδὴ Α'. ἤχος β'. Ὁ Εἰρμός.

« **Β**υθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακλύψας ἀντιπάλου, ὁ κραταῖος, ἐν πολέμοις Κύριος, ὅτι δεδόξασται. »

Αδάμ τὸν φαρέντα ἀναπλάττει, βεῖθοις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀύλω, σάρκα ὕλικήν ἡμφιασμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθείς ἐκ Παρθένου Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμίγμων τῶν ἀνθρώπων, τοῖσις καθαρθεῖς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὠμοιωθῆ ἦν μείνας· τοῖς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἐτερος Κανὼν Ἰαμβικός τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς διὰ στίχων Ἑρωειλεγείων.

Σήμερον ἀχράντιο βαλῶν Θεοφρηγῆ

[πυρῶ]

Πνεύματος, ἐνθάπτε νάμασιν ἀμ-

[πλακίην,

Φλέξας Παμμοδέοντος εὖς Πάις, Ἠπιό-

[ων δὲ,

Ἑμνηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι

[χάριν.

ᾠδὴ Α'. ἤχος β'. Ὁ Εἰρμός.

« **Σ**τείθει θάλασσης, κυματούμενον σάλον, Ἠπειρον αὐθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.

Μέλας

Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αι-
γυπτίων,

Ἐκρυψεν ἄρδην, ὕδατόστρωτος
τάφος,

Ῥώμη κραταῖα, δεξιᾶς τοῦ Δε-
σπότου».

Ὁρθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς
σελασφύρου,

Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοὰς Ἰορ-
δάνου,

Ἄναξ ὑπέσχεσ, ἡλίου σὸν αὐγένα,
Χάρου Ἰωφώδους, τὸν Γενάρχην
ἀρπάσαι,

Ῥύπου τε παντός, ἐκκαθᾶραι τὴν
κτίσιν.

Ἄναρχε φείθροισ, συνταφέντα
σοι Λόγε,

Νέον περαίνεις, τὸν φθαρέντα τῆ
πλάνῃ.

Ταύτην ἀφράστως, πατρόθεν δε-
δεγμένος,

Ὅπα κρατίστην· Οὗτος ἡγαπη-
μένος,

Ἰσος τέ μοι Παῖς, χρηματίζει τὴν
φύσιν.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἰσὺν ὁ διδούς, τοῖς βασι-
λευσίν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας
χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου
ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ
Βάπτισμα. Διὸ πιστοὶ βοήσωμεν,
οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου
Κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη
δεινώς σήμερον, εὐφραίνου Χρι-
στοῦ ἢ Ἐκκλησία· δι' ὕδατος καὶ
Πνεύματος, υἱοὶ γὰρ σοι γεγέν-
νηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες,
οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡ-

μῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν
σου Κύριε.

Μεγάλη φωνῆ, ἐν τῇ ἐρήμῳ
βοᾷ Προδρομος, Χριστοῦ ἐτοιμά-
σατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσαθε, ἐν
πίστει ἀνακράζοντες, οὐκ ἔστιν
Ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Εἰρμός· ἄλλος.

« Ὅσοι παλαιῶν, ἐκλελύμεθα
βρόχων,

Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων
μύλας,

Ἄγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν
στόμα,

Λόγῳ πλέκοντες, ἐκ λόγων μελι-
δίαν.

Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς, ἤδεται δωρη-
μάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν, ἐμφυτεύσας
τῆ κτίσει,

Θηρὸς κακούργου, σχηματισθεῖς
εἰς φύσιν,

Ἐπισκοτεῖται, σαρκικῆ παρούσια,
Ὁρθρω φάναντι, προσβαλῶν τῷ
Δεσπότῃ,

Θλᾶν τὴν ἐαυτοῦ, δυσμενεστάτην
κάραν.

Ἐλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεοδόμη-
τον φύσιν,

Γαστρός· Τυράννου, συγκεχω-
σμένην ὄροις·

Γενᾶ τε αὐτίς, γηγενῶν ἀνα-
πλάσει,

Ἔργων φέριστον, ἐκτελῶν ὁ Δε-
σπότης·

Ἰχται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι
θέλων.

Ἡ ὑπακοή. ἦχος πλ. α΄.

Οτε τῇ ἐπιφανεῖα σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἀλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἐφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω βέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ακήκοε Κύριε φωνῆς σου ὃν εἶπας, φωνῆ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὕδατων, τῷ σῶ μαρτυρούμενος Ἰϋῶ ὄλος γεγονώς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐδόξασε· σὺ εἶ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ρυπτούμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κήρυξ βοᾷ, τὸν ἐκλαμπρον τῇ φύσει; ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατὴρ χαρὰς αἰδίου ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν πυρί, ψαύσω τῆς σῆς Θεότητος· σὺ γάρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἐπέφηνεν ἐνθεὸν ἦν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχῶν σοι· ὡς γὰρ τῆς βίας σου ἐφωνήσαντα ἠσθίθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὀψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γάρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφορος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαθεῖμαι· εἰ γὰρ βαπτίσω σε, κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνίζομενον ὄρος· φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῆ, καὶ Ἰορδάνης οὗτος στρα-

φείς· σὺ γὰρ Χριστός, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Εἰρμός ἄλλος.

Πυρσῶ καθαρθεῖς μυστικῆς θεωρίας,

Ἑμῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουρογίαν,

Ῥήγνυσιν γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,

Σάρκωσιν ἐμφαινοῦσαν ἀρόητου Λόγου,

ὧ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνερτίβη.

Πεμφθεῖς ὁ Πατὴρ παμφαίετος Λόγος.

Νυκτὸς διῶσαι τὴν καχέσπερον σχέσιν,

Ἐκρέζον ἤκεις, καὶ βροτῶν ἀμαρτίας,

Γίαις συνελκῦσαι τε τῇ σῆ βαπτίσει,

Μάκαρ φαεινοὺς, ἐκ βῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προσιδῶν τὸν περίκλυτον Λόγον,

Τρανῶς ὁ Κήρυξ ἐκβοᾷται τῇ κτίσει·

Οὗτος προῶν μου, δεύτερος τῷ σαρκίῳ,

Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,

Ἐχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἀμαρτίαν.

Νομῆν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσειον φέρων,

Θηρᾶ δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων·

Ἄπλητα κύκλα καθβαλῶν Θεοῦ Λόγος,

Πτέρνη τε τὸν πλήττοντα παμπήθη γένειο,

Τοῦτον

Τούτου καθεργνύς, ἐκπαύζει τὴν κτίσιν.

ᾨδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἰησοῦς ὁ ζωῆς Ἀρχηγός, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἧκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοκλάστου καθαρσίων δέως Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας ὑπερέχουσαν, πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπειρῶν λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἕστη· προεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι, τίς ἐδειξεν ἀπειθεῖς, τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλίνει τὴν μέλλουσαν; καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε· παρῶν γὰρ νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργός ὁ καὶ Δημιουργός, μέσον ἐστὴκώς ὡς εἰς ἀπάντων, καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήριον δὲ, πύον χειρισάμενος, τὴν παγκόσμιον ἀλωνα πανσόφως δίστησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγον, εὐκαρποῦσιν αἰωνίον ζωὴν χαρίζομενος.

Εἰρμός ἄλλος.

« Ἐγθροῦ ζορώδους καὶ θεοβορωμένου,

Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,

Νεῶν προσορμισθημεν ἀπλαυῆ τρίθον,

Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμῶδιαν,

Μόνους προσιτήν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ἀθρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζῳφῶ τῶν πταισμάτων,

Σειραῖς ἀφύκτοις, ἐν διαθροῦ δακτύλοις.

Ἰστησιν ἀμ' ὠμοῖσιν ἐξάρασαν, Νῦν ἐν πολυβύβοισι δέναις ἐκπύωναν,

Αἰσχούς παλαιοῦ τῆς Ἀδὰμ καγεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προσδράμωμεν εὐτόνας,

Πηγαῖς ἀχραντοῖς βέυσσεως σωτηρίου,

Λόγον κατοπτέοντες ἐξ ἀκράτου,

Ἀντλήματα προσφέροντα δίψης ἐν Θεοῦ,

Κόσμου προστηνῶς ἐξακέυμενον νόσον.

ᾨδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

« Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτός ὁ ἐωσφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ παρέστι Χριστός, ἐκ σφοδρᾶς τὸν Κόσμον λυτρούμενος. »

Γεννηθεὶς ἀρρεούτως ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἐκ τῆς Παρθένου δίχα σαρκούται ῥύπου Χριστός, οὗ τὸν ἱμάτια τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ λόγου συναίρειαν, λύειν ἀμύχανον, διδάσκει ὁ Πρόδρομος, γηγενεὶς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει τελευταῖον Χριστός, τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονούντας αὐτόν, ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Εἰρμός ἄλλος.

« Ἰμερτόν ἐξέτηγε σὺν πανόληθῳ.

Ἦχω Πατήρ, ὃν γαστροῦ ἐξηρεύ-
ξασα.

Ναί, φησιν, Οὗτος, συμφορῆς γό-
νος πέλων,

Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων
γένους,

Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτῶς
προμηθεΐζ.

Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπε-
ρος,

Ξένος Προφήτης ἐγκάτοισ φλο-
δούμενος,

Αὔθις προήλθε τῆς παλιγγενε-
σίας,

Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτο-
κτόνου,

Πᾶσι προσφάνων, τῶν χρόνων ἐπ'
ἐσχάτων,

Ανειμένων Πόλοισι παμφαῶν
πτυχῶν,

Μύσῃς δρᾶ πρὸς Πατρὸς ἐξικνού-
μενον,

Μένον τε Πνεῦμα τῷ παναγράν-
τῳ Λόγῳ,

Ἐπελθὼν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ
τρόπῳ,

Δῆμοις τε φαίνει, προσδραμεῖν τῷ
Δεσπότη.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκου-
μένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐση-
μειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑ-
μνοῦντάς σε, Ἦλθες, ἐφάνης τὸ
φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ
τοῦ Ζαβουλῶν χώρα, καὶ τοῦ Νε-
φθαλεῖμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προ-
φήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χρι-
στὸς τοῖς ἐσκοτισμένοις φαινή

ῶσθη αὐγῇ, ἐν Βηθλεὲμ ἀστρά-
πτουσα, μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ
Κύριος, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ ἀνα-
τέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ Ἥλιος τῆς
Δικαιοσύνης. Διὸ οἱ ἐξ Ἀδάμ γυ-
μνοί, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐ-
τόν, ἵνα θαυρωθῶμεν σκέπη γὰρ
γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων.
Ἦλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρό-
σιτον.

Τῷ αὐτῷ μηνί ς'. Τὰ ἅγια Θεο-
φάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτή-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αὐτῷ ἡ δοξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ν**έους εὐσεβεῖς, καμίνω
πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρί-
ζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διε-
φύλαξε, καὶ θεοῦ Ἀγγέλου συγ-
κατάβασις ὅθεν ἐν φλογὶ δροσι-
ζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελλον,
Ἵπερυμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. »

Ὅσπερ οὐρανῷ σὺν τρόμῳ καὶ
θαύματι παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ
αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκο-
πούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγ-
κατάβασιν ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑ-
πέρφων τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν,
ἐν τοῖς ὑδασι, σωματοφόρος ἐση-
χεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτὲ, καὶ θάλασσα
θεοῦ προεικόνιζε, Βαπτίσματος
τὸ θαῦμα, ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζε-
ται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ λαός.
Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὑδατος, καὶ
νεφέλη τοῦ Πνεύματος οἷς τελού-
μενοι, Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ
θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπαν.

Ἄπαντες πιστοὶ ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογούντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζομεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· τοῦτο γὰρ Τριάς ὑποστάσεις ἐνομούσιος, εἰς δὲ Θεός· ᾧ καὶ ψάλλομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Εἰρμός ἄλλος.

«**Ε**φλέξε βείθρω τῶν δρακόντων τὰς κάρας,

Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,

Νέους φέρουσιν εὐσεβεῖς κατευάσας.

Τὴν δυσκάρθεκτον ἀγλὴν ἐξ ἀμαρτίας,

Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσύριον φλόγα,

Ἐκστῶσαν ἴστης, εἰς δρόσον μετηγμένην·

Ἰδὼρ ὄθεν νῦν ἀμφιέσασο φλέγον,

Σίντην κακίστον Χριστὲ προσκεκυθμένον,

Πρὸς τὴν ὀλιθον ἐκκαλούμενον τριβον.

Αποβράγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,

Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,

Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν χτίσιν,

Ἰππειγμένως νῦν ἐν ροαῖς διαγράφων,

Πρὸς τὴν ἀρρέυστον καὶ ἀμείνονα τριβον.

Ἰῶμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,

Οἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,

Ὡ τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα·

Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἀμαρτίαν,

Δι' εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ἠδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

«**Μ**υστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλώνας ἐδειξε καμίνος, πηγάσσα δροσον· ὅτι βείθροις ἐμελλεν, αὔλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην· ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Απόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτῆς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πεθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα· ἐμῷ προστάγματι εἴξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταθάνατα, ὃν εὐλογοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὡς ἀχίκοεν, ὁ Βαπτιστῆς τοῦ Δεσπότη, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει· χειραπτῆσας ὁμῶς δὲ, τὴν κορυφὴν τοῦ πλάστου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· Ἄγιασόν με· σὺ γὰρ Θεὸς μου, ὃν εὐλογοῦσι λαοί καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις· ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν· Οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· τὸ Πνεῦμα συμπάρῃν τῷ ὁμοίῳ· ὃν εὐλογοῦσι λαοί καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός

Εἰρμός ἄλλος.

α **Ε**λευθέρα μὲν ἢ κτίσις γνωρίζεται·

Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.

Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.

Νῦν εὐλογεῖτω συντόμως τὸν αἰτίον,

Ἥ πρὶν τάλαινα τῶν Ἑθνῶν παγκληρία.

Τριττοὶ θεοῦδεῖς ἐμπύρως ὄρουσόμενοι,

Αἰγλήντα τριτταῖς παμφαῶς ἀγισταῖς,

Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν,

Μίξει βροτεῖα πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,

Εὐχτῶς ἀπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Λευχειμονεῖτω πᾶσα γήινος φύσις,

Ἐκπιῶσεως νῦν, οὐρανῶν ἐπηρμένη·

Ἦ γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται Λόγῳ,

Νάουσι ρεῖθροισι ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,

Τῶν πρὶν πέφωγε παμφαῶς λελουμένη.

Ἦδὲ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ἁλῇ ταύτῃ.

Ἦχος β'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμωτίραν, τῶν ἀνω στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου, τὸ βάπτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρίδας, φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, κλίναντα τὸν αὐχένα, καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφήτα, δέδρο πρὸς ἡμεῖς, ἐκτεινον τὴν χεῖρα, καὶ βάπτισόν με τάχος.

Προφήτα, ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με θέλων, πληρῶσαι καὶ γὰρ ἦλλον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Ἔτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης κλίνει τὸν αὐχένα, χεῖρι τῇ τοῦ Προδρόμου.

Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν ρεῖθροισι Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάματιν ἐνθάπτει, βροτῶν τὴν ἁμαρτίαν.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἰάνωθεν μαρτυρεῖται, Γίος ἡγαπημένου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἀγιάσαι, τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ βάπτισμα λαμβάνει, ὑπὸ χειρὸς Προδρόμου.

Δόξα,

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τριουπροστάτου καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος. Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσάμενην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἰρμός.

« **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερχόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὁμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόσον οἶδας, τὸν ἐνθεον ἡμῶν σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν ».

Δαβὶδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτισόμενοις· νῦν προσέλθετε, ἄδε πρὸς Θεόν, ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν

Ξεν

ξεν Ἀδὰμ ἐν πτώτει· καὶ γὰρ αὐ-
τοῦ εἰσήκουσε Κύριος· ἐλθὼν, ρεί-
θροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ
ἀνεκαίνισεν.

Ο Ἥσαίς λούσασθε, καὶ κα-
θάρθητε φάσκει, τὰς πονηρίας ἐ-
ναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου· οἱ δι-
ψῶντες ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε-
ρανεὶ γὰρ ὕδωρ καινοποιῶν Χρι-
στός, τοὶς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν
πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω,
βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ
καὶ σραγίδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον
ἔφυγον φιλίας Ἑβραῖοι πάλαι αι-
μαγωγείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξῆδιον
τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενε-
σίας λουτήριον ἔστα· ἔθεν καὶ
τῆς Τριάδος, ὁψόμεθα φῶς τὸ
ἄδυτον. Εἰς ἄλλος.

«**Ω** τῶν ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου
σου θαυμάτων!

Νόμη πάντα γενε, Μητερ εὐλογη-
μένη·

Δὲ τῆς τυχόντες παντελοῦς σω-
τηρίας,

Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτη,
Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας,

Ἦμεν τὰ Μωσεί, τῆ βάτω δε-
δειγμένα,

Δεδρο ξένοις, θεσμοῖσιν ἐχειργα-
σμένα·

Ὡς γὰρ σέσωσται, πυρροροῦσα
Παρθένος,

Σελαστρόρον τεκοῦσα, τὸν εὐεργέ-
την,

Ἰορδάνου τε, ρεῖθρα προσδεδεγ-
μένα.

Χρισίς τελειῶν, τὴν βροτειον
αὐσίαν,

Ἄναξ ἀναρχε, Πνεύματος κοινω-
νία,

Ροαὶς ἀχράντοις, ἐκκαθάρας καὶ
σκότους·

Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε, τὴν ἐπηρ-
μένην,

Νῦν εἰς ἀληκτον, ἐξαμειβεσαι βιον·
Ἐξ αποστειλάριον Ἐπισκέφατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ
ἀλήθεια, ἐν ρεῖθροις τοῦ Ἰορδά-
νου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,
καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ
ἦλθεν, ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρό-
σιτον. Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱστῶμεν στιχ. 5·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα ἤχος
ἀ. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ
Κόσμῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
ἐπιφανείς Θεός· τοῦτον λαοὶ προ-
κυνήσωμεν. Δίς.

Ὁ αὐτός.

Ἦως σε Χριστέ, δούλοι τὸν
Δεσπότην, ἀξίως τιμῆσωμεν· ὅτι
ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνε-
καίνισας;

Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθείς ὁ
Σωτήρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας,
τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθε-
τούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσ-
μου ἰωμένος· μέγα τὸ Μυστήριον
τῆς Οἰκονομίας σου φιλόνηρωπε
δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ
πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βα-
πτίζεται Χριστὸς μετ' ἡμῶν, ὁ
πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος ἐ-
νίγησι τὸν ἁγιασμὸν τῶ ὕδατι, καὶ
ψυχῶν

ψυχῶν τοῦτο, καθάρσιον γίνεται ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοῦς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως ἢ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἀνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ο περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρειται καθάρσιν, ὁ τοῦ Κόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἀνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· πρὸς ὃν βοήσωμεν, Ὁ ἐπιφανείς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιβάλλου Σωτήρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ, ἵνα ἐπιστρέψῃς Κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἤχος β'. Ἀνατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνῃ ἤλθε βαπτισθῆναι· σήμερον Ἰωάννης ἀπέται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότη· αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξίσταντο, τὸ παράδοξον ὀρώσας Μυστήριον· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἐφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν, Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀρθέντι, καὶ φωτίζαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένον, καὶ ἐπιφορημένον τῷ τιμίον Ἐύλον ἀνά χεῖρας, προπορευόμενον τε τοῦ θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια, ἤχος πλ. δ'. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὕδατων. Καὶ ἐκτελεῖται καθέξῃς ἐκείσε ἢ τοῦ Ἁγιασμοῦ Ἀκολουθία· ἤγουν αἱ Προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αἱ Εὐχαί, ὡς προερίηθη. Καὶ μετὰ τὸ ραντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἐπιστρέφοντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς ἡ. ῥόδης, Τριῆτος ἢ φανέρωσις. Εἶτα, γενομένης Ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τιμίον Ἐύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλομεν ἀντὶ τῶν Τυπικῶν τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. ἤχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν Ἐξοδῷ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἐφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἐφυγες καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. ἤχος β'.

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύρι-

Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσε-
ώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπι-καλέσεται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ΄. Περίεσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄθου εὐροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ΄. Ἐλεῆμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ΄. ἤχος α΄.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσῃτε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε.

Στίχ. β΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε.

Στίχ. γ΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε.

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν

ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου. κτλ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεράνης σήμερον τῆ οἰκουμένη.

Ἀντι δε σου Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσαθε. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεράνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

7. Ἰανουαρίου ἡ σύναξις τοῦ ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰ δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ, προηγῶνται τὰ ἀναστάσιμα, τὸ ἐωθινὸν ἀναστάσιμον Εὐαγγέλιον εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν ἀμρότερα. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους, ε' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, γ' ἤχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. Τοῦ Λυτρωτοῦ. Τὰ Ἰορδάνεα. (δρα φύλ. 467.)

Ἐτερα στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ

Προδρόμου. ἤχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς.

Ἡνεύθημε Προδρόμε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεοληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ εὖτιν τῶν βροτῶν ἀγίασαντα· αὐτῷ οὖν πρόσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Υψόθεν προέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Προδρόμε, Πατρὸς τὴν δόξαν τὴν ἀρήγτον, Υἱὸν ἐν ὕδατι, καὶ τὸ

καί τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὼν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστηπόλιον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θεϊαν πανήγυριν.

Ρωσθεὶς *εὐία* χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἄμνὸν ἤμῃν ἔδειξας, τὸν Κόσμον αἶροντα ἁμαρτίας πάσας, καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Ενσαρκε λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, βλάστημα στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου· ὃν σκιρτήμασι νηδύς προσεκύνουσας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου, τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφήτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν τρικυμίας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπεράνη ἐν σαρκί φύλ.
485.

Εἰσόδος. Προκείμενον ἤχος βαρύς.

Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἐν ἔξοδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνος ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγε; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω;

Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμεια.

ἤχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ωs εἶδε σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀρικόμενόν, ἐκθαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἔβόα, Τίς ἢ ταπεινώσας Σωτήρ; τίς ἢ πτωχεία ἦν περιέβλησαι; ὁ πλουτῶ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὐσπλαγχνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι Μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτήρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδάμ, τῇ ἁμαρτία καινοποιούμενος, βαπτίσσεται ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ εὐσὴν ἀμέλυντος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα.

Ἥλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε, καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις γυμνούμενον ὄλον, καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαινόντα; ἐκπλήτομαι τὴν ἄρατον, Οἰκονομίαν σου Δέσποτα· μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλόν σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασι.

Δόξα ἤχος δ΄. Βύζαντος.

Ωs τοῦ Πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδῶν, τραυὸς τὴν Οἰκονομίαν τοῦ Βασιλείως, βροτῶν τῷ γένει, ἐξ ἀγνῆς φαινώδως ἀνατελλασαν, εἰς μερόπων ἀνάκλησιν, κατεφώτισας Πρόδρομε, τῶν σκυθρωπῶν ἡθῶν, ἀπελύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς αἰδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, τὰς
καρδί-

καρδίας τῶν ἐν μετάνοιᾳ βαπτισομένων, μάκαρ θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Δεῦτε μιμησώμεθα. φύλ. 483.

Ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου ἤχος δ'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομος· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως, καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν βίβροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Θεόν, φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατέβη ἐπ' αὐτόν, δρώμενον ἐν εἰδει περιστέρως· διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἄγγελοις ἔλεγε κραυγάζων· Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ· δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου· μόνε φιλόνηρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς βίβροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν· Ἦλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Πεντηκοστός· Ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, Βυβοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς ἡ καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ε'. Ὁ ἡ ἀκροστιχίς· Βαπτιστὰ Χριστοῦ τοὺς ἐπαίνους μου δέξου· Θεοφάνους.

Ἦδι Ἄ. Ἦχος β'. Τῶ πᾶσι ἁδᾶτον.

Βαπτίζομενον τῷ τῶν παθῶν μου κλύδων, Πρόδρομος ταῖς προσβείαις σου, φθίσας διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον ἁετῶν, καὶ καθαρῶτατον, Κυρίῳ ἁνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακειμένος.

Αγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παρισάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσαγγελον εὐηγγελίσαστο, Ζαχαρία τῷ ἁετῶ, σοῦ ἰεραρχοῦντι Πατρί, σὲ πημαχάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γεννηρόμενον.

Πλήρης γέγονας τοῦ Πανάγιου Πνεύματος, ἐπὶ κοιλίᾳ σῆς Μητρός, ἔνδον φερόμενος· καὶ σικριτῆματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπὸν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφήτα πανσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἁδᾶτον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσας, ἀποτεμόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστόν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου βολαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα.

Θεοτοκίον.

Ἰερῶτατον, τῆς Παρθενίας Τέμενος, ἡ ἐν γαστρὶ Θεοῦ Λόγον, κυσοφρήσασα, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἄγγη, σῶζε προσβείαις σου, κινδύνων λύματα, τὴν ἑροδοῦν πανάμωμε.

Κατα-

Καταβασία. Στείβει θαλάσσης.

Ῥδὴ Γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Στεριώσως, τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνωσ τῆς Παρθένου τὸν θεῖον τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημοι, Ἀγγέλων σύσκητι, τοῦ Κυρίου Πρόδρομοι, μύστα τῆς χάριτος.

Τὰς τριβους προητοιμάσας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφήτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρὸς ἀπαύγασμα φανέν ἐν σώματι δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Ἀνέτειλας, ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου, κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες· Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πιστεῖ καὶ σωζεσθε. Θεοτοκίον.

Χάραν τὴν ἀνεκλάλητον, δεξαμένη, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑψίλιον Θεομήτορ, ἀνακαλούμενον· ὦ καὶ κραυγάζομεν· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Καταβασία. Ὅσοι κἀλαίων.

Κάθισμα, ἤχος α'. Τὸν τάρων σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμεια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιάν ἐπὶ χάραν, ἣν τρίβει τὰ σύμπαντα;

Δοξά, καὶ νῦν, ἤχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκὼν προήλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς ἠδούκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν· ὄθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν· οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐράψασθαι, ὄρων σου τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. Ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας ὄξασοι.

Ῥδὴ Δ'. Ἰνῶ σε ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ρυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεστάλης πρὸς τοῦ Δεσπότη, εὐτρεπίων δέχεσθαι, τὸν αἰρόντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἰγλή κενσεβάσμιε.

Τοῦ με δρακοντεύου δῆγματός, ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστόν νόμισαι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου· ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμψωλεύουσαν, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτήρ συνέλασε.

Σοφία τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προσελήλυθας Χριστοκλήρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα Μετανοεῖτε φωνή· ὡς Προφήτης προηγόρευσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἀτριπτον, ἐπαγόμενος, πολιτείαν, ἐπέτης τοῖς ὕδασι, πανάριστο τοῦ Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀκροασόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα πλαστοουργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστευρ-

γείται· ὑποδὸς γὰρ Πάναγνε τὴν μήτραν σου, τὴν παναγίαν μορφὴν, τῶν ἀνθρώπων ἡμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία. Πυρῶ καθαρθεῖς.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Υπερφουδὸς ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἡγλαϊσμένος, ὡς ἐξ οὐρανοῦ μυσταγωγίας, βεῖθροις ἐπέστης, Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προϊόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκευὸς καθαρότητος ἀνεδείχθης· μεῖζον γὰρ πάντων ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἤξιωσαι.

Ο προσταλεῖς πρὸ προσώπου Κυρίου, καὶ τὰς εὐθείας τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἄπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότη, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· Ἐτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σου Παρένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βουλήσει μόνῃ· ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν· ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία. Ἐχθρῶ ζοφώδους

Ῥδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσο πταισμάτων.

Σὺ τοῦ Λόγου φωνὴ προεληλυθας, καὶ ὡς Ἐωσφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Επιγείουσι φροντίδα ἡγιόγη-

σας, καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανολβιε.

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τῇ παλαιᾷ καὶ καινῇ μεσιτεύσαντα· καὶ βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ανεμῆνευτος ὄντως ἡ σὺλληψις, ἀφραστός ὁ τόκος σου καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνῃ Θεοῦ· νυμφε.

Καταβασία. Ἰμερτὸν ἐξέφηνε.

Κοντάκιον, αὐτόμελον ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρέμων ὑπεστρέπετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, ῥόθῳ ὑπεστέλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὀρώσασί σε ἐν βεῖθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει καταγύζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἥλιος Ὁσὶν ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι, τῷ μεμελανωμένῳ καὶ στυννοσκοτισμένῳ, ὥς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· τὸ πρὸς πρῶτῳ πρῶτῳ, δι' αὐτὸν ἐγεννήθη· δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη, ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐτὴν ἐγειρούσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἐσπέραν

πέραν πρῶν ἀπὸ ἀλλαγῆ τοῦ γνώ-
φου, καὶ ἐφθασε πρὸς ὄρθρον, τὸν
φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Ζ΄. Ἡ Σύναξις τοῦ
τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰω-
άννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος,
ὁ ἐξ Ἰταλίας μὲν ὢν, ἐν Σμύρνῃ δὲ
μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1700, τελειοῦται.

Ἠδὴ Ζ΄. Βάτος ἐν ὄρει.

Ιερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ
τελειώσας Προδρόμε τὰ πρὸς
Θεόν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστή-
ρια, ὡς ἀρνίον ἀκακὸν ἱερουργού-
μενος, προσηnéθης θυσία· διὸ
μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν,
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Νέος Ἡλίας γενόμενος, σὺν
παύρῃσι Προδρόμε, καὶ βασιλεῖς
σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ
τὸν βίον αὔλον ἐπιδεικνύμενος, ὡς
ἐκεῖνος τρισμάχαρ· διὸ μετὰ σοῦ
Προφήτα ψάλλομεν, Εὐλογητὸς
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Προφητῶν περισσότερος,
καὶ Ἀποστόλων Προδρόμε τῶν
τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κλη-
ρωσάμενος, σὺ τοῦ Νόμου πλή-
ρωμα, καὶ ἀπαρχῆ σαφῶς, νέας
χάριτος ὤφθη· διὸ μετὰ σοῦ
τρिसμάχαρ ψάλλομεν, Εὐλογητὸς
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις τὴν Πάναγνον, καὶ
Θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς,
ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς
Θεὸν κηύσαντα, μονογενῆ ἡμῖν,
τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα· πρὸς ὃν
οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν,

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Καταβασία. Ἐφλεξε βέιβρω.

Ἠδὴ Η. Κάμινός ποτε.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον φα-
νέντα, παρῆλλαγμένῳ πολιτευ-
ματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰω-
άννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς
γεραίρομεν, κράζοντες, Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισί, Θεότῃτος οὐ-
σίαν, ὁμοουσίους ὑποστάσεις, Προ-
φήτα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ
Γεννήτορος, καὶ παρουσία Πνεύ-
ματος, ἔγνωσ τὸν βαπτισθέντα,
Λόγον Θεοῦ τὸν αἰδιον.

Ορθρος νοητὸς, τὸν Ἥλιον
μηνύων, τὸν ἐκ Παρένου ἀνατεί-
λαντα, ἐκ στείρας προέδραμες,
Ἰωάννη πανσεβάσμιε, καὶ τὸν Ἀ-
μνὸν ἐκήρυξας, Κόσμον τὴν ἀ-
μαρτίαν, φιλανθρωπίαν τὸν αἰρόντα.

Θεοτοκίον.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, συνέλαβες
ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγα-
σμα, καὶ Λόγον τὸν ἀναρχον, ἐν ἀρ-
χῇ ὄντα νοοῦμενον, καὶ νῦν ἐκ σοῦ
πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα,
ἀναλλοιώτως τῆς Κτίσεως.

Καταβασία. Ἐλευθέρᾳ μὲν ἡ κτίσις.

Ἠδὴ Θ΄.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ
ψάλλεται ἡ Θ΄. Ἠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ
τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου,
ἐν ἧ λέγομεν Στίχον, Ἄγιε τοῦ Θεοῦ
ἡ Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Εκ τῆς ἐρημίας, ὁ Προδρόμος
φωνῇ τὸν Λόγον δείκνυσι, σωμα-
τικῶς

τικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν εὐτρεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἀμαρτίας διὰ Πίστεως.

Χάρις τε καὶ νόμος, μεσίτην σε σεπτὸν, σαφῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα, τῆς δὲ ἀρχόμενον τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα, νῦν βεβηκότα πανσεβάσμιε.

Θ τοῖς ἀσωμάτοις, ἐράμιλλον ζωῆν ἐπιδειξάμενος, ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραίνεται, καὶ τῷ θρόνῳ παρεστῆκώς, τοῦ Δεσποτοῦ ἀγάλλεται, τοῖς εὐφρομοῖσιν ἀπειν, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰπὲρ εὐσπλαγγνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτῆς, ἄνθρωπος γίνεταί, καὶ σαρκικῆν καταδέχεται γέννησιν, φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν φιλόανθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου, Θεογεννήτορ Παμμακάριστε.

Καταβασία. Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν.

Ἐξαποσταλιαριον. Γυναικες ἀκουσίθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων ὃν γὰρ Προφήται ἄπαντες, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἐώρακας, ὃν καὶ βαπτίσας, ἐδείχθης σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς εὐστῆς. Ἐπερὰν ὁ Σωτήρ. Φύλλα 492. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. ζ'. καὶ ψάλλοντες σιγῆν ἰδιόμελα τῆς Εὐστῆς. ἤχος α'. Φῶς ἐκ φωτῆς, καὶ τὰ λοιπά. Φύλ. 492.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Αγγελοῦ ἐκ στεριωτικῶν ὠδῶν, προήλθες Βαπτίστα, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τῆν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προσκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσει ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιῶθης φωνῆς τε ἀκήκοας πατρικῆς οὐρανόθεν μαρτυροῦσης αὐτοῦ τὴν Ἰστορίαν, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς ἐν εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἄλλ' ὢ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, ἤχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἠλθε βαπτισθῆναι. Φύλλα 493

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Εὐστῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικὸν αὐτῆς. Ἄντι τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν. Κοινωνικόν, εἰς μνημόσυνον. καὶ μετ' αὐτοῦ, Ἐν Ἰορδάνῃ.

8 Ἰανουαρίου, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ζ'. καὶ ψάλλοντες σιγῆν ἀπροσώμοια τοῦ Ὁσίου, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν λογισμῶν οὐ κατέσεισαν, προσβολαὶ μακαρίε σὺ γὰρ ἐπαλξιν, ὡσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος, στερε-

στερέμιον ἀκρῆσιν, διετήρησας σαυτὸν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὁλως καὶ παρέστης, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἀπάντων, νικητικῶς στεφανοῦμενος.

Οὐχ ὁδοῦ μῆκος ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλύσα· Ὁσεὶ τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου· κακὰ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεῖς, οὐ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἠμέλησας ὁλως, εἰμὴ φθάσης, δι' ἀκρήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιών τὴν οὐράνιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνων τοῖς δάκρυσι, κατανύζει ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θοιξίν ἐναπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐνοῶν τε καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα· ὃν ἐπόθησας, καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίας ὁσιωτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἔτερα τῆς Ἁγίας· Ἐδοκας σημειώσιν.

Ἐκ Δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν Ἐὼαν πανόλβιε, ὡς ἀστὴρ φαεινότητος, ἀκτίσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Ὁσία, καὶ κατεφώτισας πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει· Ὁαυμάτων σου· διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα.

Ἐρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὦ Δομνίκα πανεύφημε, αὐτῷ ἠκολούθησας, ἀπαρηχησάμενη, ἐπὶ κήρον δόξαν, καὶ τῆς σαρκὸς τῆς ἡδονῆς, καὶ

πᾶσαν βίου ἀλλοτρίαν ἀπόλαυσιν· διὸ σε εἰσφύκισατο, εἰς φωτεινότατον θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ εἰλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη τοῦ Κυρίου σου, καὶ Ποιητοῦ ἀναπλάττουσα, ἐν αὐτῇ ἀναδέδειξαι, τοῦ Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Παρθένε· καὶ διὰ τοῦ λόγου, ἐπαιδαγωγήσας παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεγκλήματα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν, εὐθυπροσοῦσα ἀοίδιμε, ἀληθὲς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ Θεοῦ ὠφθῆς ἄγαλμα.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος ᾶ.

Ὁ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαι· φύλλα 493.

Ἀποστιχα στιχηρὰ προτόμοια

ἤχος πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί.

Τὸ φωτιστικόν, καὶ φωτίζον τοῦς ἀνθρώπους, φῶς αὐτολαμπές, σὺ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου, βαπτισθεὶς ὁλως ἔλαμψας, φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρὶ σου· ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστέ κράζει σοι· Ἐύλογηγμένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔρυσεν.

Ὡς διὰ σαρκὸς, κορεσθῆναι θείας δόξης· δευτε νοητῶς, καθαρῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ Βαπτισόμενον, τὴν τε τοῦ δολίου διαβλῶντα, κάραν εὐφρῶς ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράζομεν· Ἐύλογηγμένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σὶ ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔρυσες;

Νᾶμα ζωτικὸν σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου, ἐν τῷ Ποταμῷ, Ἰορδάνῃ

δάνη εὐσπλαγγνία, ἡμᾶς τοὺς ἐκκαέντας, σοῦ τῷ δίψει φιλόνηρωπε· ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σου, τῆς ἀθανάτου καὶ φωτισφόρου, Χριστὲ ψάλλομεν· Εὐλογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δοξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. Φύλλα 484.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτ' Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἢ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ Ὁσίας Δομνίκας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν εἴτῃ 384.

Ὁ Ὁσίος Ἀγαθῶν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰουλιανὸς, Βασίλισσα, Κέλσιος καὶ Ἀντώνιος οἱ Αἰγύπτιοι, ζῆρει τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Ἰουλιανή, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Καρτέριος ὁ Καπαδόκιος, πυρὶ τελειοῦται, ἐν εἴτῃ 298.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Θεόφιλος πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Κύριος, ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀττικός, ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ὁσίας.

Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Τῶν γυνῶν καὶ σφραγῶν καταφρονήσασα σεμνή, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστὸν, ζήλω σου τῶν ἐν οὐρανοῖς, ἀσφάκτων ἐπεθύμησας· Χριστὸς, ὅθεν σε στέφει, ἀρθάρτοις ἐν στέμμασι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα στιχηρά, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Μέγα καὶ φοβερόν, μυστήριον

τελεῖται. Δεσπότης γὰρ τῶν ὄλων βροτῶν εἰς ῥύσιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στιχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Αναθεν ὁ Πατήρ, ἐβόα οὗτός ἐστιν, Υἱὸς ἀγαπητός μου, ὁ βέθροισ Ἰορδάνου σαρκὶ νῦν βαπτίζομενος.

Στιχ. Τί σοί ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγεν.

Τάξεις ἀγγελικαί, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, καὶ βέθροισ βαπτισθέντα, ἰδοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη· ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνεορτάζοντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες.

Καὶ ἀπόλυσις.

9 Ἰανουαρίου. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσῶμεν σίγους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννη παρέστης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἡλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτιρῶν καὶ φιλόνηρος.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ βέθρορα, περιεβάλου ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἔμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τῇ καταβάσει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἴσῳ σε ἔμαρτύρη-

τύρησεν· ἀλλ' ἐμφάνθη καὶ παρὰ σέου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, σὺ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἤλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφὴν δούλου ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς Κτίστης ἀνεκαίνισας· βαπτισθεὶς γὰρ ἐδώρησω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερα στιχῆρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου ἤχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Δαβιτικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστὸς, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε Μάρτυς· ἔστις γὰρ, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ἐν ἱκέτευσὶ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ούτε συζύγου ὁ πόλος, οὔτε τῶν τέκνων στοργή, οὐ χρεστοῦ ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοῦ τὸ στερρόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς Πίστειος ὄντως τῆς εἰς Χριστόν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος μάκαρ, τῆς σῆς ἀλλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστός, ἡξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθεὶς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα τοῦ ἁγίου ἤχος α'. Βύζαντος.

Τᾶτων Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονι-

κῶς ἐκδοᾷ· Χαίροις πανεύφημε, ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελιάρ, τὰ ἐνεδρα τροπωσάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος· Χαίροις στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτήρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμούς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος· Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισεβαστον ἐκμηνη σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἤχος β'.
Σήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητῆς.
Φύλλα 484.

Ἀπόστιχα στιχῆρὰ προσόμοια. ἤχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνεστῆς.

Επέτης ἐν τοῖς ὕδασι, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφαλὴν· καὶ κοσμον ἀγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου ἀναμάρτητε.

Στιχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.
Υἰὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατήρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐμαρτύρησε Χριστέ· δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου.

Στιχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα.
Ηγίασας τὰ ρεῖθρα Σωτήρ, τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεός· διόσε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνομνεῖ σὴν Ἐπιφάνειαν.

Δόξα καὶ νῦν. ἤχος δ'.
Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Φύλλα 482.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.
Ὁ Μάρτυρ σου Κύριε.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτ' Κοστάκιον τοῦ Ἁγίου ἤγ. δ'.
Ἐπεράνης σήμερον.

Ο Δεσπότης κλίνας μὲν ἐν Ἰορδάνῃ κεφαλὴν, συνέτριψε τὰς τῶν δρακόντων κεφαλὰς· τοῦ Ἀθλοφόρου ἢ χάρα δέ, ἀπομηθεῖσα τὸν δόλον ἤσχυνε.

Τῷ αὐτῷ μηνί θ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ο Ὅσιος Εὐστράτιος ὁ Θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστολεῖάριον τοῦ Ἁγίου.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πολυεύκτον κτητάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυεύκτου, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ὦ Πολυεύκτε μάκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος· καὶ στέρος θεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Ὑψίστου, σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας.

Ἐτερον τῆς ἑορτῆς ὁμοιον.

Ἐν δουλτικῷ τῷ σχήματι παραγέγονας Λόγος, καὶ Βάπτισμα ὁ ἄχρονος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτεις· ἐξέστη γῆ καὶ οὐρανός, καὶ Ἁγγέλων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἢ οὐσίας· ὁ δὲ Πρόδρομος πτήξας, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρῇ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ προσόμοια,

ἤχος πλ. β'. Αἰ ἀγγελικαί.

Τὸ ρωτιτικόν. Φύλλα 501.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

10 Ἰανουαρίου. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύκπης, καὶ Δοματιανοῦ ἐπισκόπου Μετιώης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Γρηγορίου. ἤχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ ἱερώτατε Γρηγόριε· ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτου φωνῆς, καὶ ἠλώσσα τρανοτάτη τῆς εὐσεβείας· λύχνος πολύφωτος, τῆς θείας αὐγῆς· κήρυξ ἀληθείας, κρηπίς θεολογίας· πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν· τῶν διδασκασμάτων χειμάρρους τῶν μελιρρύτων· λύρα θεόφθογγος, ἀσμάτων θεογράφων, ἢ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάνσοφε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, πανσεβάσμιε Γρηγόριε· ὁ πέλεκυς ὁ κόπτων αἰρετικῶν τὰς ὁρμάς· ἢ δίτομος ῥομφαία τοῦ Παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σποράς· πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἰρέσεις καταφλέγον· καὶ πτόνον ὄντως γεωργικόν, ἢ τὸ βαρὺ τε καὶ κοῦφον τῶν δογμάτων, εὐδιακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα πρὸς τριβύους σωτηρίας. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, παμμακάριστε Γρηγόριε· τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρῶμενον καὶ θείων πηγῶν· λόγους προσευχῆς τε ταῖς πᾶσιν ἐρημνεύ-

ὄν κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετὴν· ὁ Θεωρίας ἐνθέοις λελαμπρυσμένοις, αἰγλή λαμπόμενος, Τριάδος τῆς ἀκτίστου, ἧς καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐνέου. Χριστὸν ἰκέτευε, Χριστὸν δυσώπει· Ὅσιε, τὸν ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν. Ἔτερα στιχῆρά προσόμοια τοῦ Δομετιανού, ἤχος α'. Πανευφημοὶ Μάρτυρες.

Ο γῆν καταλήψασθαι τὸ πρῖν, ἀπειλήσας ἅπαντα, καὶ ἐξαλείψειν τὴν θάλασσαν, κατακαυχώμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίου σήμερον, καὶ καταγελαστότερον κώνωπος, οὗ ὑπεκρίνετο, τὴν ἰδέαν ὡσπερ φόβητρον, ὑπεισδύνας, τῷ Χριστῷ θεράποντι.

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον τούτῳ συνέλλωμεν, εὐθυμίας γνώμη, καὶ πανηγυρίσωμεν, σὺν τούτῳ τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, καθικετεύοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τὸν κόσμον διαρῆσασθαι.

Ἡὺξήσας τὸ τάλαντον Χριστοῦ, τὸ δοθὲν σοι πάντοτε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος γνήσιος· ὄθεν ἐπακούεις· Ἐὐ σοι δοῦλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· καὶ ἦδη εἰσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληθόμενος.

Δόξα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἡ. δ'.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαίσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλλῆς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, Νυσσαίων Γρηγόριε· ἐν τῇ θεοβρόγγῳ σου φωνῇ, ὠραίων καὶ

τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσέφως ἐκτιθέμενος· ὀθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὰς ἀλλοφύλους αἰρέσεις ἐκπλεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἡγήειρας. Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς ἁγίοις λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτῆσαι, εἰσῆγη καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ἡ αὐτῆς.

Ἐστρεμὲν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ. Φύλλα 483.

Ἀπίστια στιχῆρά προσόμοια.

ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραῖμ.

Ἄσμα καινοπρεπές, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φῶντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον.

Στιχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔρυγε.

Σαλιπγῆ προφητικῆ, ὁ Πρόδρομος βοάτω· Ποιήσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ρείθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στιχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα.

Ἄμψον τὸ συγγενές, ἐξ ὕψους θεῖον Πνεῦμα, περιστεράς ἐν εἶδει, ὀρώμενον ἀφράστως, νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.

Δόξα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἡ. δ'.

Βίον ἐνθεον κατορθώσας, λεωρία τὴν πράξιν κατελάμπουνας, Θεοσάντορ Γρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἐρωτῶ θεῖω, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρὸν μέλιτος, τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάξας, αἰεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἐν οὐρανοῖς, ἱεραρ-

χικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ. Φύλλα 483.

Ἀπολυτικίον, ἤχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἤχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ὡς γρηγόρος ποιμῆν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ· καὶ βάρβω τῆς σοφίας σου, πάμμακάριστε Ὅσιε, πάντας ἤλασας, τοὺς καχοδοξοὺς ὡς λίθους, ἀδιάρθρον, διατηρήσας τὴν ποιμνὴν, Γρηγόριε πάνσοφε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί εἰ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.

Ὁ ὁσιος Δομέτιος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀσίᾳ Μελιτινῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 169.

Ὁ ἅγιος Μαρκιανὸς ὁ Ῥωμαῖος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 453.

Ὁ ὁσιος Ἀμμώνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Υἱὰς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξάπост. Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν ἠοιμένα τὸν καλὸν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσαίων Ἡσέδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν ὧδαίς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐραβῆ.

Ἄσμα καινοπρεπεί. Φύλλα 505.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου,

Καὶ ἀπόλυσις.

11 Ἰανουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄργια καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Στιχολογούμεν τὴν α'. στάσιον τοῦ Μακάριου ἀνθρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκκραῖα, ἰσθῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχ. πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· νῦν δὲ συγχωρεῖς μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Λυτρωτῆν, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἀγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων· αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δεσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, εὐροῦσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθάραν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον εἶος· οὐ τῇ ἐνεργείᾳ φαίδῶς ἠγλοισμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱόν, τὸν βαπτίζομενον χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ πατρῴᾳ· αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δεσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίς.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, εἰκότως ἤξιώλης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀγνεία καὶ ἀσκήσει ταύτην εὐρών· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς

πρός τὴν ἄνω, ζῶν πᾶσι χαίρειν αἰῶν, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ρείθροις Ἰορδᾶ σου· αὐτὸν ἰκέτευε, αὐτὸν δυσώπει· Ὅσιε, δωρηθῆναι αὐτῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος. Δίξ.

Δοῦξα ἦχος πλ. β.

Οσιε Πάτερ, ὡς πολὺν ζῶντος Θεοῦ, ὑψίσταν τὴν ἱερά σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁμήματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀρέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέλασι, τῆς εὐσεβείας, τὸν λαγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε πικρῶς μακάρι Θεοδοσίε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἰπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ.
Φύλλα 468.

Εἰσαγωγ. Φῶς Ἰσορὸν. Τὸ Προκείμενον.
τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα.

Δικαιων ψυχαὶ ἐν χερσὶ Θεοῦ.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι.

Δίκαιος ἐάν ἀλάτῃ τελευτήσῃαι. Ζήτει

φύλλα 255. καὶ 256.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς

Κερτῆς, ἦχος δ΄.

Εὐώχως σημειώσιν.

Ἰδε τῶς περίκειμαι, τὴν σὴν ἐικόνα θῆ, ἐπλασα, ὑπὲρ νοῦν ταπεινοῦμενος, ὁ Κύριος ἐργασε. Τί σὺν ξένο φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὡς περ εἰ, τῶν σῶν συνδουλῶν καὶ περιβάλλομαι, γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδύσαι ὡς

εὐσπλαγγνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Στιχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ἰσθῆς σωματούμενος, ἀλλὰ νηδὺς σε ἐδέξατο, ἀκατάλεκτος μέινασα· κάρμιος γὰρ πόρρωθεν, ταύτην εἶνο ἱκεῖ, μὴ φλίξασα Παῖδας· ἐγὼ δὲ γόρτος ὢν πυρὶ, πῶς ἐπι γσω χεῖράς σοι Δέσποτα, ὃν φρίττει τὰ οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχ. Τι σοὶ ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἐστραγγί-

Σύ με ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀπόπλυον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἐργασε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, εὐσὺς τῶν ἀθρώπων, τῇ παραδίσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυσθεῖσα καινῇ γενήσεται, ἐμοῦ βαπτισομένου γὰρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασι, τοῖς ἀθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δοῦξα ἦχος πλ. δ΄. Τὸ Στιχηρὸν.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγγῆτιν σε τιμήσω, Πατὴρ τῆ μῶ· Θεοδοσίε· διὰ σοῦ γαρ τῆν τρεθον, τὴν ὄντως εὐ εἶαν, πορευεσθαι ἐγώ ωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλευσας, καὶ ἐγθρεῦ (ρι)μειύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Οσίων ἐμόσκηνε καὶ Δικαίων. Μετ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός,

Τὰ τῶν Ἀγγέλων ἀγατεύματα ἐξίσταντο, ὁράντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνοῦν ἑτάπητα Σωτῆρ εἰ τοῖς ὕδασι, καὶ τῇ ἀχραντῶν κορυφῇ σου ὑποκλίνομεθα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ

γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Απολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου βροαῖς, πῆς ἐρήμου τὸ ἀγονοῦν ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἐκρποφόρησας· καὶ γέγονας, φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδοσίε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτὸν, ἐσκιαγραφεῖ τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδοῦ ἀναγεννήσεως, ἡμυστικῆ διαβάσεως τῶν δύω, σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.

Θεοφανεῖας ὁ καιρὸς· Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀρέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπέδημησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρών εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγγνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις. Χριστὸς ἐφάνη,

ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Θεῖας αἰῶν σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στύλος Ὅσιε φωσφόρος ὠφθης, τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτίσι λαμπόμενος· πρὸς οὐρανὸν γὰρ πτερῶσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀβρότων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἡστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατιν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ Προδρόμου· ἀνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. Οὗτός ἐστιν, ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θείᾳ, περιστερᾷ ἐπ' αὐτόν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκειμεν. Ἦχος δ΄. Τιμὸς ἐναντίον Κυρίου. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Πᾶσα κροῖ. Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, Πάντα μοι παρεδοθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατὴρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶξός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ.

καρδία, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστι.

Ὁ Ν. Δόξα. ταῖς τοῦ σοῦ Ὀσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

Οσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς ἡ- καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄.

ᾠδὴ Α΄. ἦχος β΄.

Ἐν βοθῶ κατέστρωσε.

Ω σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ᾠδὴν προανάκρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην σου, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Εξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀραωνιτιδος, ὁ Ἐλισάβετ βλαστὸς προελήλυθεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ δὲ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἐπόμενος.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγωνῶς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως, καὶ συγ-

κληρονόμος, γέγονας τῆς δόξης Θεοδοσίε. Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐν-θεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ἄσματιζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραιζομένην Θεότητος τὸν καλλοποιὸν γὰρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

ᾠδὴ γ΄. Ἐξηνήθησεν ἐρημός.

Ο ὕδασι στεγάζων, τὰ ὑπερῶα Κύριος, σωματικῶς τὰ βέθηρα, τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλετο· ἐν ᾧ ἕστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ο φῶς ἐν Ἰορδάνῃ τὸ θεῖον λάμπας βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεοστότον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σε προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ Ὅσιε, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ Δεσπότητος ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε. Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων πάνταγε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐφριζαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καταβασία. Ἰσχυρὸν ὁ διδοῦς.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατεῖα καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμετοχός, τῶν ὁσίων αἰοδιμε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους τῶν πίστει τιμῶντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα

ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῆ χάριτι, Θεοφόρε Θεοδόσιε, πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφρασιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ισοδάκης τῷ βεῖθρῳ κηλυπουργεῖ, Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φηρατὴν, φινένσο· σου ἀόρατε, ἐν σαρκί πρὸς τὸ Βάπτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐπιτέροτο, εἰς τὰ ὀπίσω φοβῶ, ὁ δὲ οὐδὲς ἐκοίτει ἐν τρόμῳ τὸν ἀρ' αἶμα· ὅπως ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ἡ πηγὴ ἡ αἰΰως, πηγάζετε καὶ θλάσας, καὶ ἀνθρώπους ἡγάσας· ἡ Γριάς γὰρ ἐπέλυψεν· αἰωβεν Ἰό· σε ὁ ἰομάζει ὁ Γεννῶτωρ, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρογεται.

Ἦδη δ'. Ἐλήλυθα· ἐκ Παρθένου.

Εν ὕδατι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνερύψας· καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνεκαίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ κλίναντος κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπάρχον, καὶ τὴν αἰσίτην ταπεινώτην, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀντιθέλης πύρ· οἰάσει· οὐ.

Τῶν Μά· ὡς σε, τὸ αἰδιδιμον αἰτρον δεβάριον, δωροτόρον ἐδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστιν Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προτοκομίζοντα.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ σου ἀσπέρως, τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον

ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· διὸ σοι κράζομεν· Χαῖρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. Ἀκήρα Κύριε φωνῆς σου, Ἦδη Ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Εξάψχος τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ζείθοις καινουργήσαντος, σοφῶς ὑπεπτήριξες, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστῆραι τὸ σῶμα, παμμάκω Θεοδόσιε.

Τὸ ζῖον αἰε, τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, ἐκδημητα· σπεύδωι τε, πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανεῖτα σαρκί, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν εἶπον Θεοδόσιε.

Τὸν θάνατον Χριστοῦ, τὸν ἐκούσιον ὁ σὰς φο τῆτης, ὁ κλεινὸς Βασιλεῖος, Πά· ἐκ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάρα· ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάνναγενε Χριστοῦ· τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἐτχνας, ὡς περ' Ἡσαίης προεργόρευεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεν· ἡ· τορ τέτοκα.

Καταβασία, Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός.

Ἦδη ς'. Ἐν ἄβυσσῳ πταισμάτων. **Α**φθαρσίαν ἡμῖν· ἐδωρήσω Χριστῷ, ἐν τῇ ἀιστάσει σου· ὅ· ἐν Βασιλείας, ὁ εὐκλεῆ· θεράπων σου, καὶ θανῶν ὡς περ ζῶν, ἐπιφαίνεται.

Ο κα' αἴρων τὸν κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμέ βροτός, ὁ Θεός· κατ' ἐμέ γεγονώς· ὃν δυτί ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξες.

Γλυκασμόν εὐροτόνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ τῶν Μυροφορων τὰ δάχρυα

δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεο-
δότιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρῶν σου
ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίω-
σον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον
κηύσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ
φοβῆς τοῦ ἀνθρώπου ρυσά-
μενον.

Καταβασία. Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Περυτευμένιος ἐν αὐλαῖς ταῖς
τοῦ Κυρίου σου, τὰς φανοτάτας
ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήγησας, καὶ ἐ-
πλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ,
τῶν δακρῶν σου τοῖς ὀδύροισι
ἀρρυσόμενα, ἀγέλαρχα τῶν Θεοῦ
θεῶν ἐπαυλιῶν, ὄθεν κράζομεν
Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνί. ἱ. μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοῦ
ἀρχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Θεοδόσιος,
ὁ ἠγούμενος τῆς ἐν Ἄθῃ μονῆς τοῦ Φι-
λοθέου Τραπεζιούτου ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ὁ Ἅγιος Στέφανος, ὁ ἐν Πλακιδια-
ναῖς, Θεόδωρος καὶ Ἀγάπιος ὁ Ἀρχι-
μανδρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκος αἰχμαζόμενος,
τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ σὺνάξις τῶν μυ-
ρίων Ἀγγέλων, ἐνδοῦ τοῦ ναοῦ τῆς ἁ-
γίας Ἀναστασίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίς.

Ὡδή Ζ΄. Ἀντίθρονον πρόσταγμα.

Ὁ βέλτρα φλογίζοντα τὴν ἁ-
μαρτιάν, καὶ φλόγῃ δροσίζουσας,
ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῶ
Βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεοῦ,

ὁ ὑπερυψούμενος Θεός, εὐλογημέ-
νος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κείμενον τεύξαντι τὸν Ἰορ-
δάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὀλο-
καυτώσας Ὅσιε, καὶ φλόγῃ οὐρά-
νιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπι-
νεύσεως λαθῶν, σηκὸν ἰδρῶσά ψυ-
χῶν σωτήριον.

Τῶν Παίδων μιμούμενος τὴν
παρθρησίαν, τυράννου περιπέσον,
ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας, σφοδρῶς προί-
στάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε δι' ἣν ἐ-
κὼν ὠράθη, σαρκί σταυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Πανάχατον Σύλληψιν, ἀρθο-
ρον Τόκον, σὺ μόνη ὑπέδειξας,
Παρθένος διαμεινάσα. Θεὸν γὰρ
συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἀ-
γνῆ, ἀνθρώπων γενόμενον, πιστῶν
εἰς σωτήριον καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία. Νέους εὐσεβείας.

Ὡδή Η΄. Κάκινός ποτε.

Τῶν σωματικῶν, παθῶν προεκ-
δημήσας, τῆς Ἐκκλησίας Θεοδό-
σιος, ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν
ὕδατων ἐξαιρούμενος, τῶ Νεανία
δείκνυσαι, κράζοντι. Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἦέγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἡ εὐ-
λογία, τὸ τοῦ ἐν βείθροις βαπτι-
σθέντος Χριστοῦ, θεοῦτατον πρό-
σταγμα, τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον,
ὕδαρ καὶ θάλασσαν Ἥλιος κόκκος
γὰρ εἰς πολύχου, σῖτον ἀσπό-
ρως ἐτρέφετο.

Πίστιν ἀφραγῆ, τὸν τῆς Αἰ-
μόβρου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ
γύναιον, τοῦ βίχους ἀψάμενον,
ὡσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ,

τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκ-
λογῆς γὰρ, σκευὸς τῷ ἐπιφανέντι
Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἐωρακό-
τες· σωματικῶς ἐπιφανέντα Χρι-
στῆ, ἀρόρητως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀό-
ρατον Πατέρα σου, καὶ Πνευμά
σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες, Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώρι-
στον ἐν Μήτρει, θεανδρικῶς πολι-
τευσάμενον. ἀπόρως συνέλαβες,
καὶ ἀφράτως ἀπεκύησας, Θεὸν
ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπον· ὅθεν σε σωτη-
ρίαν πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία μυστήριον παράδοξον.

Ὡδὴ Θ΄. Ἀνάργου γεννήτορος.

Συνόδους ἐκήρυξας, Θεόφρον
Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἱσαριθμούς
Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προ-
αιρέσεως αἷμα· μαρτυρικῶ, προ-
θέμενος ἕλθῃ, καὶ Μάρτυς ἀναί-
μακτος, εὐσεβείας ἀναδέδειξαι.

Η δίκη τὸν ἀδικον, ἐνδίκως
κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑπερορίας
προεξορίσασα, καὶ διὰ βλασφημῶν
χειλέων τὴν δυσσεβῆ, ψυχὴν ἐξε-
λοῦσα, ζωῆς τε στερήσασα, τῆς
ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Μὴ παύτῃ τὴν ποιμνὴν σου,
ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς
μνησθῆναι, καλυποσχέτως· ἥς
τάς τῆς ἐλπίδος ἀκύρας, ὡς ἀρ-
ραγοῦς, ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς
Χριστὸν μεσίτην σε, κεκτημένοι
Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ως ὄρθρος εὐρέτης πρωϊνός,
ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας

ἀκτίσι περιαστράπτουσα, τὴν ἀνα-
τολήν τοῦ Ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς
Δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα,
Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Καταβασία Ἀπορεὶ πάσα γλώσσα.

Ἐξαπος. Γυναῖκες ἀκουσίτητε.

Τὸν νοῦν καθάρας Ὅσιε, τῆς
τῶν παθῶν συγχύσεως, τρανῶς
ἐδέξω τάς βίαις, ἐμφάτεις τῆς ὑ-
περφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεό-
τητος, παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῶν
ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, καὶ νῦν πρεσ-
βεύων μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν Θεο-
φῶρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου,
Σωτῆρ μου παντοδύναμε! Θεός
γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου
μήτραν ὑπέδυσ· καὶ σάρξ ἀτρέ-
πτως γέγονας, καὶ ὕδασι ἀπέπλυ-
νας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βρο-
τῶν τὴν φύσιν, τοῦ ῥύπου, τῶν
ψυχικῶν ἀμαρτιῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἱσθῶμεν εἶχους δ΄,
καὶ ψάλλομεν Σιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Θῖον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν, προ-
καταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν
λεῖον τῆς Θεοτοκίου, κατξιώθης
ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισ-
κέπτεσθαι. Θεοῦ τὴν λαμπρότητα,
θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας· τῆς ἀλη-
θοῦς δὲ, νῦν σκληρῆς τὴν εὐπρέπει-
αν, καὶ τὴν ἀρραστον, καθορᾶς
ὠραιότητα, ἦν περ' εὐμελίωσεν, ὁ
Ἰψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίξει
προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνα-
νεύοντας. Αὐτὸν ὠρωγῆθῃαι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Ἦνοις

Πόνους ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητῆς ἐχρημάτισας, παμμάρκαρ, τοῦ σοῦ Δεσπότη· τῆς γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἀφαιμένης πάθος ἐθεράπευσας· λιμῶ τῆρομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἐθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. Πίστιν δὲ πῆν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, πῆν τοῦ τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογιζάμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόνθεν, ἀντεκομίσω πυρσόν, εὐδοκίαν θείαν σοι μνημόντα, καὶ ἁγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομησαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον ὄν δεξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας· ἐνθα καὶ τὸ πολυάθλον, κατὰκειται σῶμά σου, θήκαις ὄσιαις παμμάρκαρ, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστής, ἕως τοῦ οἴκου, τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διηλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνηψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ εορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ ἡλυκειῆς ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γεννησόμενος, ἐν μεθεῖξει μακάριε· ἦς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἦς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἰκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος β΄.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη ἐπὶ τῆς γῆς· τοῦτον εὐφημήσωμεν, ὡς ἀσκητῶν ἐγκαλιωπίσμα. Ἐξασκήτας γὰρ ἀληθῶς, ὡς περ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἀμετρον ταπεινώσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιμένας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν ἁγίαν ἐνήλασεν, οὐ ὁ γορὸς τῶν Ἀγίων κατέστηκεν. Ἐκτενῶς οὖν βρώμεν· Μὴ ἐπιλάβου καὶ νῦν τῆς ποίμνης σου, παμμάρκαρ Θεοδόσιε, ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δέομεθα.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰσραὴν ἤλυθε βαπτισθῆναι. 493.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὁδὴ Γ' καὶ Γ'.

Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἢν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασι τῆς ἀναστροφῆς, μιμίθετε τὴν Πίστιν Ἰησοῦς Χριστὸς γβῆς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποιικιλίαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιωσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἐχομεν δὲ θυσιαστήριον, εἴ οὐ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες. Ὡν γὰρ εἰσφέρετε ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ Ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίετε ἕξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς,

Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου Αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πόλεως ἔπαθε. Τοῖνον ἐξεργάωμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὡς μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζῆτοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντός τῷ Θεῷ, τοῦτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλοῦξ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἔειπεν ὁ Κύριος, Πάντα μοι παρεδόθη, Κοινωνικόν. Εἰς μηνὸς τῶν αἰώνων.

12 Ἰανουαρίου. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σίχους σ'· καὶ ψάλλομεν στιχὰ ἐκ προτομίας τῆς Ἑορτῆς, ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ῤῆμον, οὖν μεθέροστον πιστοί, ἄσωμεν Χριστοῦ τῇ Βαπτίσει, καταρωτάτω νοί· ἤδη γὰρ ἐρέτηκε, πρὸς Ἰορδάνην σαρκί, ὁ Πατὴρ καὶ τῷ Πνεύματι, αἰεὶ συνυπάρχων, φύσει τῆς Θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βροῦν Δεῦρο, Βεπτιστὰ βέπτισόν με· θέλω γὰρ ἐκπλῆναι τοῦ ῥύπου, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλιάν'ρωπος.

Τρόμος, λειτουργοῦσί σοι Χριστέ, πάντα τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ· ὅπως ἀτενίσκι σοι, τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμᾷ· κορυφῆς δὲ τῆς θείας σου, κελύεις μοι ψάσαι, γόρω ὄντι· Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης φησί· φοβῶ δὲ συνέρομαι ὅλος, μὴ με πῦρ τὸ

ἄστεκτον φλέξῃ, τῆς φρικτῆς σου Κύριε Θεότητος.

Ἦλθον, ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, βέβροισ τὸν Ἀδάμ ἀναπλάσαι τοῦ Ἰορδάνου φησὶν, αὐθὶς πρὸς τὸν Πρόδρομον, ὁ Λυτρωτῆς καὶ Θεός· ὡς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε· καὶ γὰρ Ἰωάννη, τοῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βέπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρακόντων συντρέψω, κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τοῦ κόσμου, πάσαι ἁμαρτίαν αἴρων Κύριος.

Ἐστὶ στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, ὁμοία.

Ὅτε τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ, καταλαμπομένη πλουσίως, πλοῦτοί ἐμίσητας, μόσι ἀγαπήσασα τὸν ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων στερότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ πρὸς ὑπερβάλλοντας, πόνους ἐχωρήτας· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦτα, νίκης ἀνεπλέξω σε φάνους, ὦ Τατιανὴ Θεομακρίστε.

Ὅτε, τὸ δυσῶδες τῆς σαρκός, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν φλόγα, ἀγνή κατέθεσας, ὄρωσω Θεῷ Πνεύματος, τοῖ συνεργοῦντός σοι· τότε θῆρας ἐφίμωτας, σταδίου ἐν μέτω, σώμα παρὰ δούτι σου, πρὸς αἰκισμοῦς ἀνδρικῶς· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν κτελοῦτα, νίκης ἀνεπλέξω σε φάνους, ὦ Τατιανὴ Θεομακρίστε.

Ἐρος, οὐδὲ πῦρ, οὐκ αἰκισμοί, ὀλίψις· οὐ λιμός· οὐ πεντοίχης, εἶδος κολάσεως, σοῦ τὸν πρὸς τὸν Κύριον, ἤμβλυεν ἔρωτα· διαπύρω καρδία γὰρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα, πάντα τὰ ὀρώμενα, ὑπ' ἐν διέπτυσας, Μάρτυς καὶ παστάδος τῆς θείας, ἐνδόν κατεσκήνωσας νύμ-

φη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματί-
σασα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α.

Ορώσά σε ἡ φύσις ἅπασα τῶν
γγηενῶν, γυμνὸν ἐν ὕδασι τὸν Δη-
μιουργόν, τὸ βάπτισμά αἰτοῦντα,
ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήττετο·
ὁ Πρόδρομος δέ, τρόμῳ συνείχε-
το, μὴ τολμῶν προσεγγίσει σοι·
ἡ ἄλασσα ἔφυγεν· Ἰορδάνης τὸ
ρεῖθρον ἀνεχάιτισε· τὰ ὄρη ἐσκίρ-
τησαν θεωροῦντά σε, καὶ Ἄγγε-
λων αἱ Δυνάμεις, ἐξίσταντο λέ-
γουσαι· Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ Σω-
τῆρ γυμνοῦται, ἐνδύσασθι θέλων σω-
τηρίαν, τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνά-
πλασιν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν
Κυρίου· Ἐπέφανε ἡμῖν, ὁ Σωτῆρ
ἡμῶν καὶ Κτίστης· συνέτριψας δὲ
Λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόμα-
τα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς οἰκτιρῶν,
καὶ τοὺς τυφλωθέντας τῷ φωτί
σου, Χριστέ ἐφώτισας· Εὐλογη-
μένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα
σοι.

Στίχ. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ Βα-
πτίσματί σου Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν
τοῖς ἐκ πόλου σεβομένοις, τὴν σὴν
οἰκονομίαν, ἣν ἐκὼν ἐξεπλήρω-
σας, λύσας τοὺς βροτούς, ἐκ τῆς
κατάρας, τῆς ἐκ τῆς Ἐδέμ δια-
δραμούσης· ἐφ' ᾧ ψάλλομεν· Εὐ-
λογημένος ὁ φανεῖς, Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Οἱ ἐν τῷ Ἀδάμ, τοὺς χιτῶ-

νας δερματίνους, ἐκόντες ποτέ,
ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει, ἐν ρείθροις
Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον,
ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου,
θεολογοῦντες σὺν Ἄγγελοις, αὐ-
τῷ κράζωμεν· Εὐλογημένος ὁ φα-
νεῖς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι,

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἀνομνήσωμεν οἱ πιστοί. Φύλ. 482.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προῖ. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἰδ'. Μνήμη τῆς ἀγι-
ας Μάρτυρος Τατιανῆς τῆς Ῥωμαίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Πέ-
τρος, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μέρτιος, πληρω-
θεὶς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ὁμῶν Μάρτυρες, ζῆρι τε-
λειοῦνται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Εὐθασία, ζῆρι τε-
λειοῦται.

Ὁ Ὄσιος Ἠλίας ὁ θαυματουργός, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαίαις.

Ἐξαποστειλάμιον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτῆρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ,
βασάνους ἐκαρτέρησας, Τατιανὴ
γενναϊόφρον, καὶ τῶν δαιμόνων
τὴν ἰσχὺν, γενναίως ἐξηράνισας·
διὰ τοῦτο σε πάντες, πιστῶς μα-
καρίζομεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς. Φύλλα 515.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία. Καὶ ἀπόλυσις.

13 Ἰανουαρίου. Τῶν ἁγίων Μαρτύ-
ρων Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συμπάλλομεν καὶ τὴν
ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀββιάδων, διὰ
τὸ ἀποδίδεσθαι τὴν Ἑορτὴν εἰς τὰς ἰδ'.

Εἰς

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἐρμυλος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ Θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθολογοῦντες, πολύθεον πλάνην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο, καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες προσθεύουσι, δωρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς Διάκονος Ἐρμυλε, ἐκλογὴ Θεοῦ Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, τῆς Ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας, καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ μεταβέβηκας, προσευχῆς τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότητος.

Δεσμούς καρτερήσαντες, ταῖς προσταγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε, καὶ τέλος μακάριον, καὶ πνιγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν, τούτοις ἐμρρόνως ἐναπεπνίξατε, καὶ νῦν περιπολεύετε, περιχαρῶς τὰ οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναϊότατοι.

Ἐπερα στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ὁσίων. ἤχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλίσσωμεν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τῶν βροθάρων ὑπομειναντες, τὴν ἐφοδὸν γενναίως, τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἀνεδέχασθε στεφάνους. Ἄγγελοις συναυλιζέσθε ἀξίως.

Πολλὴ ἡμῶν ἡ καρτερία, καὶ μέγιστα τὰ χαρίσματα. Προσθεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιοὶ Χριστοῦ ἠγωνίσασθε τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες, τοῦ βίου ἐκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε, τὸ φρόνημα γενναίως, καὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἄγγελοις συναυλιζέσθε ἀξίως, διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύοντες ἱκετεύομεν. Προσθεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἅγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. Ὑμεῖς γάρ, μαχητῶν κατεφρονήσατε, βασάνους, ὡς ἐκεῖνοι ὑπομείνατε, ἵνα ὁμοῦ ἀναδήσῃσθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. Προσθεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχ. πλ. δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Οσιοὶ Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησε. Παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν ἀγνωσθέντα Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἵλασμὸν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται. Φύλλα 483.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ωρῆ τὸ Πατρικόν, ἀπαύγασιμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνῳ βεῖθροις, βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφή-
τα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ
κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην,
βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα.

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ λύτρω-
σις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνου ρεῖθροις·
συνέλθωμεν ρυφθῆναι, καὶ ἄσαι
τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευ-
σάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς πατέ-
ρες Ὅσιοι, ἐγκρατεῖα τὸ σῶμα
δουλαγωγῆσαντες, καθυπετάξα-
τε τῷ πνεύματι· ἐργάται γενόμε-
τοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ
ἀργέτυπον κάλλος, τῆς εἰκόνας ἐ-
φυλάξατε, καὶ ἀθλητικούς ἀγῶ-
νας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἰδρώτων
διηρύσατε· καὶ διπλοῖς στεφάνοις
κατακοσμηθέντες, ἐκτενώσ τὸν
Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύ-
ματα ἐξίσταντο, ὀρώντά σε σήμε-
ρον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐστῶ-
τα Σωτῆρ ἐν ταῖς ὕδασι, καὶ τὴν
ἄχραντον κορυφῆν σου ὑποκλίνον-
τα βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου· σοῦ
γὰρ πτωχέυσαντος ἐκουσίως, ὁ
κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Απολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον τῶν Ὁσίων.

Ἦχος α'. Τὰ ἄνω ζῆτων.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως
ἐρύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κα-
τάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου
αἵματι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις, σε-

φόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε,
Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηναί.

Τῷ αὐτῷ Μηνί γ'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Μαρτύρων Ἐρμούλου καὶ Στρατο-
νίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Ἰάκωβος ὁ
ἀπὸ Νισίβου τῆς Μεσοποταμίας, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 318.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος, ῥαδιζόμενος
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μαξιμὸς, ὁ Κουσοκαλυβί-
της, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Παχώμιος καὶ
Παπυρίνος, ἐν πυταμῷ βληθέντες, τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Ὁσίων.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν
ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκ-
τείνετε· ἐπὶ τέλος δὲ στέψη, τοῦ
μαρτυρίου ἡράσει, τῶν Πατέρων
καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ
δόξα, Ραϊθῶ καὶ Σιναίου, ἡ πα-
νέορτος πληθὺς, τῶν θαυμασίων
Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ πα-
ροῦσα ἡμέρα, Χριστὸς γὰρ ἡ ἀ-
λήθεια, ἦλθε νῦν, ἐπεφάνη· ψαλ-
μοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ὠδαῖς ὑ-
μνήσωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ
Δεσπότην. Ὡ καινοῦ μυστηρίου!
τοῦ Ἀδάμ ὁ Ποιητῆς, βουλήσει
ἄνθρωπος ὡφρῆ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν στιχηρὰ
προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὀῖκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἦρθη τὸ Πατρικόν. Φύλλα 516.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ ἀπόλυσις.

14 Ἰανουαρίου. Μνήμη τῶν ἁγίων Ἀββᾶδων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἄψαλτον Ἀκολουθίαν αὐτῆς, ἔντε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ, ἄνευ τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελαίου,

Ἐὰν δὲ τύχη ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ, συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀναστάσιμος ἀκολουθία, ἧτις καὶ προηγείται.

Ἰστέον δὲ ὅτι, εἰάν κατὰ τὴν παροῦσαν ἰδ'. τύχη ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώου καὶ Φαρισαίου, ἢ Ἀπόδοσις τῆς Ἐορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παρελθούσαν ἰγ'. τοῦ μηνός.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἰδ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀββᾶδων τῶν ἐν Σινᾷ ἀναγρεθέντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ τριάνκοντα τρεῖς Ἀββᾶδες, οἱ ἐν Παίθῳ, ζῆσι τελειοῦνται.

Ὁ Ὅσιος Θεόδουλος, ὁ υἱὸς τοῦ ἁγίου Νεΐλου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Στέφανος, ὁ κτίτωρ τῆς τοῦ Χηνολάκκου μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 716.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀγνή, ἐν φυλακῇ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Σάββας ἐπίσκοπος Σερβίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσεβίαις.

15 Ἰανουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Θηβαίου, ἡ. β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρῶν.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, Πάτερ τὰς τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς· ὅθεν ἐρημώσας τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης, ἀνθρωπίνης σεαυτῶν, Πάτερ συνουσίας χωρίσας, ἀπονεότητος, πρῶτος τὴν πανέρημον, Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὄλου, ὠφθῆς ἀγνοούμενος· ὅθεν Ἀντώνιος, εὔρεν ἐπινεύσει σε Θεία· ὡς περ ἠθασαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ τῇ Οἰκουμένην ἐφανέρωσες.

Ξένον, ἐπὶ γῆς διαγωγῆν, ἐπιτηδευσάμενος Παῦλε, Θηροὶ συνώκησας, δι' ὄρνέου Ὅσιε, διακονούμενος, βεικαῖς ἐπινεύσσει καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν, ὅτε σε ὁ μέγιστος, εὔρεν Ἀντώνιος, θάμβους πεπλησμένον τὸν πάντων, καὶ προνοητῆν καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀπαύστως ἐμεγαλύεν.

Ἐπερ στιχηρὰ τοῦ Καλυβίτου, ὅμοια.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, κοσμοῦ τὴν τερπνότητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε προσπίμψας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ, τὴν στενὴν καὶ ἐπώδυνον, καὶ λίαν τραχείαν· ὃ ἐν φροντιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες, ὅθεν ἐνδυσάμενόν σχῆμα, τῇ ἀπορυγῆ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν θεομακάριστε.

Ξένον, ἐπενοήσας ζώην, ξένον ἐπιτήδευμα φίλτρῳ, Χριστοῦ νυττόμενος, οὐ τινος τὴν ἄρατον, προηγείαν

πτωχείαν ἑστερξας· καὶ πωλώσιν ἀνέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, στένων, θλιβόμενος· ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καὶ τὸν ἀναραίρετον πλούτον, τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερόν Πάτερ Εὐαγγέλιον τούτου, πληρωτῆς γέγονας, ὑπαρξιν γεννήτορος ἀπαρηγόσιμος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρίᾳ, ὅλον διανύσας σου, τὸν βίον Ὅσιε· ὅθεν παρακλήσεως θείας, καὶ διηγεοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολεύεις θεοδόξαστε.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Αρνησάμενος κρσμον, καὶ τὰ ἐν κρσμῷ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διατώμενος, ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγία τῆς σαρκός, τὸν βροτοκτονον δράκοτα ἀπέκτεινας· διὸ ἐν οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἰτησάτω ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. (Ἔρα εἰς τὸ τέλος).

Εἰς τὸν εἶπον εἰσιγὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος. Φύλλα 509.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Καλυβίτου, ἤχ. δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ βρέζους τὸν Κύριον, ἐπιπόθησας ἑρμῶς, τὸν κρσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἡσχῆσας ἀριστα· ἐπήσας τὴν καλύβην, πρὸ πωλῶν σῶν γονέ-

ων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας πομμάκαρ· διὸ σε Ἰωάννη Χριστὸς ἀξίως ἔδοξασε.

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον, τοῦ Καλυβίτου, Ἦχος β΄. Τὰ ἀνωζητῶν.

Ποθύσας σοῦ ἐ πτωχείαν χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλούτον ἐγκατέλιπες· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ σου κρατῶν ἠκολούθησας, Ἰωάννη Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μνήμ. εἰ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ Ἐθναίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Καλυβίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Μάρτυς Πανσόφιος, ὁ Αἰγύπτιας, δαρθεὶς τελειοῦται ἐν ἔτει 250.

οἱ ὅσιοι εἴκατέρες, οἱ ἐν πανερίμῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Τοῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαπιστειδάριον τοῦ Ἐθναίου.

Γυναῖκες ἀκουεῖσθε.

Μεθέξει θεούμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, θεός (ἐτὸς χρηματίζεις, σὺν Ἀντωνίῳ Πομμάκαρ· μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων Ἄγιοι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ ποθοῦ, Παῦλε φωστῆρ Μοναζόντων.

Τοῦ Καλυβίτου. ἔμμιον.

Πτωχός ὡς ἄλλος Λάβρος, προσεκαρτέρει Ὅσιε, τῶν γεννητορῶν τυτῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρὰ καλύβη πάσσορε· ἀλλ' εὐρες νῦν εὐύχωρον, τὴν μετ' Ἀγγέλων σκῆνωσιν, καὶ τῶν Ἁγίων ἀπάντων, ἐν οὐρανοῖς Ἰωάννη.

Ἐτέρον τοῦ αὐτοῦ ἔμμιον.

Γονέων

Γονέων τὴν προσπάθειαν, λιπῶν καὶ πλουτοῦν βέοντα, τὸν σὸν σταυρὸν ἦρας Πάτερ, καὶ τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκολούθησας· ἀσκητικῶς, νεκρώσας δέ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν, ἀνέδραμες, καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον ὅμιον.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, τὸν τοῦ Πατρὸς γεγέννηχας, Χριστὸν πανύμνητε Κορη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· σὺ τὸν Σταυρὸν οἱ Ὅσιοι, καὶ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τούτου ἔδραμον· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ πρὸς Οὐρανίου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Παῦλε Πατὴρ ἡμῶν· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων ὁμόσκηνη καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

16 Ἰανουαρίου. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφροῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους π'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἦ Κυ-

ρίῳ δεσμούμενος, καὶ εἰρικῆ Ἀπόστολε συγκλειόμενος· διό σε πόλω γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν Ἀλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν, ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυσόμενοι, βῶσιν σωμματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν κατὰ χρέος, εὐφρημομένε σε Θεόπτα, τῶν Ἀσωμάτων ἐξάμιλλε. Δίς.

Διὰ σοῦ γινώσκων δέχεται, ἀγνωσία κρατούμενα, τῶν Ἑθνῶν πολύσπορα, γενη πρότερον, ὧν τὴν Εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον, σκευὸς ἐνδοθεν χωροῦν, ἅπαν ζῶων Ἀπόστολε· ὅθεν πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει, προσκυνούσα, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα. Δίς.

Ὁν ἡρνήσω κρινόμενον, ἐγειρόμενον ὕμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε, καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, Θεόν τε, καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς ἐμίλησαντα· ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε προσκυνούντες, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ παναοίδιμε. Δίς.

Δόξα ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπίς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς Πίστewς, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἄλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν· δεῦτε πάντες ταύτην προσπυσσόμενοι, ἐν εὐφρήμοις ὄδοις, αὐτὸν καταστέψωμεν. Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς Πίστewς πρόμαχος, ὁ θερμὴ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ Υἱὸν Θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς Οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχα. Χαί-

βην παρίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι,
καὶ τὴν σὴν σεβάσιμον Ἄλυσιν
προσπυττωσόμενοις ἐκ πόθου, ὡς
παριστάμενοις τῷ Θρόνῳ τοῦ Παν-
τάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν ποιού-
μενοις, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικῶτων.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος.

Σταυροθετοκίον. Τριήμερος.

Εν εὐλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρω-
σα ἡ πανάμωμος Θεοτοκος, κρέ-
μαμένην μητρικῶς, ᾠδύρετο βεῶ-
σα, Ἰέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀθυμοῦντάς σε.

Ἀπόστιχα. ἤχος δ΄.

Εὐδοκας σημναίων.

Αλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ἣ
πάθων διαλέλυται, τὰ δεσμὰ προ-
σκυνήσωμεν σεπτῶς γὰρ ἡγί-
σται, ζωοποιὸς ἀρρήτικος, Πέτρου
τοῦ πανσόφου, καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς
ἀληθῶς, εἰσδοξαμένη χάριν ἀέν-
ναον, σεираς καὶ αὐτὴ θλίψεων,
καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσ-
λότως συντέμνουσά τῶν δεσφῶν
λύσιν δίδωσθι.

Στίχος. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Λάμπει σου ἡ Ἄλυσις, ὡ κο-
ρυφαίε αἰοίδιμη, ὡς σεира ἐπουρά-
νιος, δι' ἧς ἀναγέμεθα, ἀπὸ γῆς
πρὸς ὕψος, πολῶν οὐρανίων, καὶ
ὡς κλειδοῦχοι σοῖς σοφεί, καὶ ὑπερ-
λάμπρῳ πιστῶς πελάζομεν τὰς
κλειεὶ τῆς Βασιλείας σου ἐγχειρι-
σθεὶς ἀξιάγαστέ, συμπάθως ἡμῶν
ἀνοιξον, τὴν σωτήριον εἰσόδον.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διχοῦνται.

Σύμφωνον τὸν αἶνον σοι, ἀγ-
γελικαὶ τάξεις σήμερον, τοῖς βρο-
τοῖς Πέτρου μέλλουσιν, Ἄγγελου
εἰσῶθι γὰρ, τὴν πλευρὰν νογαίς

σου, καὶ φρουράς προτρέχων, τὴν
ἐν Ἄλυσει συνοχὴν, τοῖς σε δε-
σμοῦσαι, δεσμὸν ἀπέλιπε· ἡμῖν δὲ
ταύτην Πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν
παρεχόμενος τῶν πταισμάτων τὰ
ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δίξω, ἤχος πλ. δ΄.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προση-
της, συνεγείρεται πρὸς πνευμα-
τικὴν πανδασίαν, Πέτρος ἡ πέτρα
τῆς Πίστειος, τὴν τιμὴν αὐτοῦ
Ἄλυσιν προτίλεις ἡμῖν, καθάπερ
διδάσκων πολυτελεῖς, εἰς νοσημά-
των ἰατρῶν, εἰς θλιβομένων πα-
ράμυθιαν, εἰς λιμένα γημαζόμε-
νων· δεῖτε πάντες, ταύτην περι-
πυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν δοξά-
σαντα δυσωπήσωμεν ταῖς αὐτοῦ
ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ἡ Σταυροθετο-
κίον (ὅρα εἰς τὴ τέλος.)

Ἀπολυτικὴν ἤχος δ΄.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, πρὸς
ἡμᾶς ἐπαδήμησας, δι' ὧν ἐφόρε-
σας, τιμίων Ἀλύσεων, τῶν Ἀπο-
στόλων Πρωτοθρόνε, ἄς ἐν πίστει
προσκυνοῦντες, δεόμεθα, ταῖς πρὸς
θεὸν πρεσβείαις σου, εὐρηθῆαι ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνῆθη στιχολογίαν, κα-
νεὶν τῆς Ὀκτωήρου, καὶ τοῦ Ἀποστο-
λου. Ὁ παρὼν φέρει ἀπρωσιχίδα,
ἀνευ τῶν Θεοτοκίων,

Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνώμεν
ἐν πόθῳ.

Ὠδὴ, α. ἤχος δ΄.

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Πέτρα στηρίζομενοι, ὁμιλήσθ

γίας ἐνθέου σου, Πρωτόθρονε, καὶ
 χημα τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ,
 προσκυνουμέν σου, ἐν πίστει τὰς
 Ἀλύσεις, ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι,
 χεῖρες ἐδέθησαν.

Εθεό σε Κύριος, τῆς ἐκτουθ
 σωματώσεως, Ἀπόστολε Μάρτυ-
 ρα, παναληθέστατοι, διηγούμενον,
 αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, Σταυρὸν
 καὶ τὸν Θάνατον καὶ τὴν Ἀνά-
 στασιιν.

Τρίτον ἀρηγήταμος, τοῖς θεο-
 κτένοις τὸν Κύριον, βροτὴν ὡς
 φιλότατον, οὐδὲν ἀνημαρτες τῆς
 προτέρας σου θεολογίας Πέτρε-
 ἐκήρυξες τούτον γὰρ, Υἱὸν Θεοῦ
 καὶ Θεόν.

Ρῆξον τοὺς κλειούς ἡμῶν, τῆς
 ἀμαρτίας Ἀπόστολε, πιστῶς προ-
 ακυνοῦντων σου, τὴν θείαν Ἄλυ-
 σιν, καὶ τὰς κλεις ἡμῶν, τῆς ἁ ὠ
 Βασιλείας, σπλαγγισθεὶς διάνοι-
 ξον, ὡς συμπαιέστατος.

Θεοτοκίην.

Αγνεῖας τὸ πάντα γιν, ὁ θυ-
 παρός τε καὶ ἀναγκος, ἐνδιδίτη-
 μα, μέλει οὐ σθένω σε, Ἀπει-
 ρόγαμε, διὰ με τῆ γωνεία, τοῦ
 Πνεύματος κἄλλαρων, ἵνα δοξά-
 ζῶ σε.

Ἡδὴ Γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦς-
 γον κλειοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐ-
 τοῖς σε νῦν τιμᾷ, ἡ Ἐκκλησία παν-
 νεύτημα, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ
 προσκυνούσῃ πιστῶς.

Ἐπὲρ χρυσίον, καὶ πολυτίμητον
 κόσμον κεκοσμητικᾷ, ταῖς ἀλύσε-
 αι ταῖς σοῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπό-

στολε ἄς καὶ κατασπάζεται, σε-
 μνομένη ἐν σοῖ.

Τετραδίσις, πηραδοῦς ὁ Τε-
 τράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ ἀλύσει
 περιείεις, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτε-
 ναί σε ἐξ ὧν σε ἐβόυσαστο, Χρι-
 στοῦ Ἀγγελοῦ χειρῶν.

Απὸ τοῦ θεοῦ, καὶ πανσέπτου
 χρωτός σου Ἀπόστολε, μετασ-
 χόντα τὰ κλειῶν, τὰ σοῖ προσβαύ-
 σαντα χάριτος, πάντας ἀγιάζου-
 σι, τοὺς προσκυνούντας αὐτά.

Θεοτοκίην.

Εξου κατάρας, τῆς ἀρχίας ἐ-
 λθῶν τὸ βρότιον, καὶ κατηργηται
 Σάταν, Ἀγνή τοῦ πτώματος αἵ-
 τιος ἡμῶν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐ-
 λογίαν αὐτῆ.

Κάθισμα, ἡ γης δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερ-
 θεοῦ ναός, ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου, τοὺς
 σέ τιμώντας πιστῶς, ἀγίτισον, φῶ-
 τισον, πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ
 παράσχου τὰς λύσεις, πάντων
 τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίᾳρ σκαν-
 δάλων, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτε-
 νῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δοξα, ὁ ὑψηλοῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀ-
 ποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον οὐ-
 ρανῶν βασιλείας, ἀνευφημοῦμεν
 πίστει σε Ἀπόστολε, καὶ κατασ-
 παζόμεθα, καθαρά σινειδῆσει, Πέ-
 τρε ἄς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος
 ἀλύσεις, τὰς κακουργίας λύων
 τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς
 καί κτενε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίην.

Τῶν Χερουβιμ καὶ Σεραφιμ ὑ-
 περτέρη, τοῦ οὐρανοῦ τε καὶ τῆς

γῆς

γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτου κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς, ὠρῆς ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει-
ὄν εὐρυχωρίαί γάρ, οὐρανῶν οὐ
χωροῦσιν, ἐν σῆ γαστρὶ ἐχώρησας
Ἄγνή· ὄν ἐκδυτάπει σωθῆναι τοὺς
δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνόρου τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σα-
κί τετοκία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμά-
μενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι πο-
θεινότητε, Ἰησοῦ ἀνεβόα! πῶς ὁ
δοξαζόμενος, ὡς Θεός· ὑπ' Ἀγγέ-
λων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ,
θέλων σταυροῦσαι; ὕμνῳ σε μα-
κρόθυμε.

Ὡδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Διαζώνουταί σου πίστει, νοη-
τῶς ἢ βασιλείας, ἀλουργίς καὶ πό-
λις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρι-
μον, ἦν αἰσθητῶς προσκυνούσα
κατὰσπάζεται, καὶ γερῆσαι σου,
καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ κάμματα.

Ἐν φρουρᾷ σε κλειοφόρον, ὁ
Ἡρώδης ἀπέετο, τοῦ ἀναγαγεῖν
σε, δῆμι θεοκτόν· Ἀπόστολε·
διασωθεὶς δὲ θεῶθεν κατὰ λείλοιπας,
εἰς προσκύνῃσιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς
οἰκέταις σου.

Στοιμῶεῖσα τῇ προσψύσει,
τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ
χρηταθεῖσα, ἢ περιτεθειτά σοι ἄ-
λυσις, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι μετα-
δίδωσι, προσκυνούσιν αὐτὴν, διὰ
σὲ Πέτρε πάνσαπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προ-
σελθόντες προσπέσωμεν, τοῖς δε-
σμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμ-
βόλων προσάγοντες, τῷ Ἀποστό-

λῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν
προσκύνῃσιν, ὡς πρὸς αὐτὸν δια-
βαίνουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦταν, σὲ θε-
ὸν μετὰ σώματος, ἀνυμολογοῦ-
μεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν·
ἐν ἑαυτῷ γάρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμά-
μάτων σου, σάρκα ἐμψυχον, ζω-
πλαστήσας ἐπέσρανε.

Ὡδὴ Ε. Νῦν ἀναστήσασαι.

Ἄρον Ἀπόστολε, τῆς ἀκα-
τίας μου τὰ κλοιά τὰ ἐπικείμενά
μοι ἐπαυθέντα, καὶ ὠθοῦντα πρὸς
φθορὰν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτή-
ρος εἰλησῶς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύ-
ειν τὰ πτείσματα.

Ἰαῦσον πνευμάτι, τὴν ἐπα-
νάστασιν τῶν ἐθνῶν· ἴδσον τὰ
σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας· δὲ, τὴν
ὁμόνοιαν διδούς, ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν
ἀλύσει δετμευθεὶς, ἦ· πιστῶς καὶ
περιπτυσόμεθα.

Ῥῶσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλω-
σίας τῆς νοητῆς, τοὺς προσκυ-
νοῦντάς σου πιστῶς τὴν ἀλυσι-
καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς οὐρανί-
ους, ἃς πεπίστευσαι σκηρῆς, ὡς
Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Ὅς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου
τῇ φρικτῇ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ
σὸς διδάσκαλος, βασιλεύειν ἐφ'
ἡμᾶς, ὀρθοδοξοῦντας, διαφύλαττε
τῇ σῇ κραταῖᾳ δεξιᾷ πνευμάτι.

Θεοτοκίον.

Ἰίδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων
τῶν ἐκυτοῦ, σὲ διαφέρουσαν πολ-
λῷ Πανύμνητε· ἐξ ἧς ὠρῆθ ὁ Θε-
ός, ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς

κε πρὸς τῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ
θεότητος.

Ἡδὲ ς'. Ἦθον εἰς τὰ βάθη.

Σήμερον ὑδράνιζι Δυνάμεις,
καὶ Ἀποστόλων δῆμοι, συνευφραίνονται
τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν
σῶν, παθημάτων βλέποντες, προ-
σκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτοδοῦν Ἄγιον αἰ χορεῖται,
καὶ ὀλολύζει σάλαγγε, ἡ δαιμόνιο-
ρος δειματουμένη, Πέτρε τῶν σῶν,
παθημάτων βλέποντες, προσκυ-
νούμενα τὰ σύμβολα.

Υπνωσαν Ἀγγέλου παρουσίᾳ,
ὀφρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουρῶν-
τές σε· ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἀρῶν
τῶν σῶν, αἱ ἀλύσεις ἔπεσον, ὡς
αἰσιῶς ἀσπαζόμεθα.

Νεκρὰν Ταβιδᾶν ἐξανατήσας,
ποῦς δέ φρουρούς νεκρώσας, τῶν
ἀλύσεων ἐξετινάχης· πάντα τὰ
σά, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολοι· ὄνεν πί-
σται σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἦθον εἰς γεμῶνα ἀπωλεί-
ας, καὶ συνετάραξάν με, ποταμοὶ
φραλάττων ἀμετρήτων· ἀλλ' ἐπ'
ἔμοι, σπλαγχνισθεῖσα Δέσποινα,
πρὸς λυμένα ὄθειν ἴθυον.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον
τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας
τὸν ἔνθεν Ὑποφήτην, Πέτρον τὸν
μέγιστον εὐφρημήτωμεν, καὶ τὴν
αὐτοῦ ἐν πίστει ἀσπασώμεθα Ἄ-
λυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κο-
μιζόμενοι.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις'. ἑορταζόμεν τὴν
προσκύνησιν τῆς τιμῆς ἀλύσεως τοῦ
Ἀποστόλου Πέτρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες
καὶ ἀπόστολοι Πέτρος, Πάππας,
Μάσιπος, οἱ τριῶμα, Νεοὶ Ἰλλή-
και ἡ μάχη αὐτῶν, πορὶ τελιοῦνται.

Ὁ ἅγιος υἱὸς Ἰεροκράτους Ἀμασση-
νός, δι' ἀγχόνης τελιοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡδὲ Ζ'. Ὁ διακώτας ἐν πυρὶ.

Ο βασιλευσὶν μὲν δοκῶν, βα-
σιλευμένους δὲ μᾶλλον, ὑπ' ἡ-
δόνῃς τῶ ἀριστερῶν Ἰουδαίοις ποι-
ῶν χειραπέδαις σε, σιδηραῖς κατα-
θίκασεν· ὡς Ἀπόστολε τιμῶμεν
σὲ ἀνυμνοῦντες.

Υποχωρεῖ σοι Μαθητᾶ, τοῦ
Χριστοῦ ἡ σύμπασα κτίσις· τὰ γὰρ
πελάγη πορευτὰ, τὰ κλοῖα ὡς συπ-
πεῖα, πυλώνες δέ, σιδηροὶ σοι ὡς
ἄμφοδα, ἐλόγισ' ἔσαν δυνάμει τοῦ
Παρακλήτου.

Μάγους ψευδεῖς συναειρών,
νέκυας ἐγείρων γαλούς τε, καὶ
παιρέμένους ὑγειῶν, καὶ νοσοῦν-
τας σκιᾶ σου ἰώμενος, κεκλεισμέ-
νων διήλθες πυλῶν καὶ κλοῖων
προσκυνουμένων ἐξέβυς Πέτρε.

Εκ Ἡλλιαστίνης ὁ Χριστοῦ,
ἵππος καὶ Ἀπόστολός, Πέτρος, ὡς
ἐκ βελβίδος προσελθὼν, καὶ τῷ
κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ
προτεραιᾷ κατέπευξεν, τῇ δὲ Νέα
δαύς τὴν ἄλυσιν προσκυνεῖσθαι.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λογιᾶς τὸ καινόν, ἡ
γαλδαϊκὴ φιλοξεδήλου, τοὺς Παί-
δας βλάπτουσα μηδὲν τοῖς πολ-
λοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλο-
γιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβεί-
ας σου τῇ ὀρώσῳ διάσωσόν με.

Ἡδὲ Η'. Λυτρωτᾶ τοῦ παντός.

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάχ-
καλε,

κάλει, τῶν Ορεμμάτων Χριστοῦ
 Πέτρε ἐνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμ-
 νοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυ-
 νοῦντάς σου τὰς ἀλύσεις, ἀμαρ-
 τίας δεσμῶν ἀπολύτρωται.

Ενοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλα-
 σον, ἀμαρτίας γεμῖνα κατεύνα-
 σον, νόσους, κινδύνους, θλίψεις τε,
 καὶ βαρβάρων ἐξόδους, δίκων
 Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς ἀλύσεις τι-
 μίωντων σου.

Κεχαρίτωται πᾶς προσηπά-
 μενος, τῆς τιμίας σιρᾶς σου Ἀ-
 πόστολε, ἀγιασμοῦ πληρούμενος,
 καὶ χάρι ἀναμέλπει· Πάντα τὰ
 ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμῖν τε τὸν Κύ-
 ριον.

Ηνδαισίας ἀπάσης ὑπέριπται,
 ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου ἀλύσεων,
 ἢ εὐλαβῆς προσκύνῃσι· σὺ γὰρ
 καὶ ἐστίατῶρ, τῆς εὐφροσύνης,
 τῆς τοιαύτης ἐνθεοῦ Ἀπόστολε,

Θεοτοκίον.

Εφερπύσας τροφῆς ἐξορῆσαι με,
 δυσβουλίας ὁ θεὸς ὁ δόλιος· βου-
 λῆς δ' ὁ μέγας Ἀγγελος, βρωτω-
 ρεῖς ἐκ σῆς μήτρας, τοῦ Παρθεῖ-
 σου, οἰκητῆρα καὶ πάλιν εὐργά-
 σατο.

Ἠδὴ Θεὸς Ἄπας γεννήσας.

Ολος γλυκασμός, ὑπάργεις
 Ἀπόστολε ἀνευφημούμενος, πά-
 σης θυμῆδίας τε, πεπληρωμέναι
 αἱ πανηγύρεις σου· διὸ καὶ νῦν
 τοὺς δούλους σου, τοὺς προσκυ-
 νοῦντάς πιστῶς, τὴν δεσμά σου,
 εὐφρηνον, ἀγίασον, καὶ παιδρῶς ἐ-
 ορτάσαι ἀξίωσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχὺν, τῶν ἐθνῶν

Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡ-
 μάς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμά-
 χω σ' ἐνεὶ σου καθυπόταξον, ἐν
 χειροπέδαις ἀρχόντας αὐτῶν τῆ
 πόλει σου, Θριαμβεύων, ἐνθα σου
 ἢ ἀλύσεις, τῶν ἀχράντων χειρῶν
 νῦν τετίμηται.

Οντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου
 Δέσποτα οὗς ἀπερῆναι εἰπῶν· Ὁ
 πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ μεῖνόν μου
 ἔργα ἐργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀ-
 πόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σικῆ,
 ἐξιάτο, καὶ νῦν τοῖς κλοισὶς αὐ-
 τοῦ, τὰ πο κίχλ ἐργάζεταιται θαύμα-
 τα, Τριαδικόν.

Υψίστε Πατῆρ, Υἱὲ καὶ Παρά-
 κλητε, Τριάς ὁμότιμη, παῖς τοῦ
 Κοσμοῦ σου, τῶν Ἀποστόλων
 Πέτρου δεήσασαι, τῷ Βασιλεῖ συμ-
 μάχησον ἐν τοῖς πολέμοις αἰεὶ τῆ
 δε πόλει, ἀσπιστον, ἀκλόνητον, εἰ-
 ρηναίαν παράσχου κητάστατον.

Θεοτοκίον.

Απαντες βροτοί, ὑμῖν ἀπο-
 ροῦντές σου, τὸ ξένη λόγισμα,
 τὸν τοῦ καταπτάντος σοι, Ἀγγέ-
 λου λόγος· χαίροντες ἀδομεν· χαί-
 ρεις βροτῶν ἢ λύτρωσις, τῶν πε-
 νομένων τροφῆ· τῶν ὀκνητῶν,
 χαίρεις ἀμυντήριον· χαίρεις σπύ-
 λων ἡμῶν καθαρτήριον.

Ἐξ αποστολήριον.

Γυναίκες ἀκουσίθητε.

Οὐ σὺρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι,
 ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέντευσα, θεολο-
 γησαι τὸν Χριστὸν, Υἱὸν Θεοῦ
 Πατρὸς ζῶντος· διὸ σε καὶ μακά-
 ριον, αὐτὸς προσημαρτύρατο, καὶ
 σερωνύμως κέκληκε, Πέτρον ὡς
 πέτραν

πέτραν ἀβράγη, καὶ βάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον. Ὄμιον.

Παρθένος παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, ὡς Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν, ἣ κυοφορία σου, τοῖς μελωδοῦσιν ἐκ πόθου· δόξα πρέπει τιμῇ τε, καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀστέκῳ καὶ Θεῷ.

Εἰς τοὺς Λίνους, ἐστῶμεν σίχους δ'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προτόμικα ἤχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης.

Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντέ· σου Πανεύφημῆ, Κορυφαίε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πιστῶν, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν Ζωοδότῃν, τὸν εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δί·.

Ω·: ἐκ τῆς ἀλείψ βυ' οὐ, ἀνήγαγες Πανεύφημῆ, τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βροτούς, καὶ ἡμᾶς ἀθωμίας, ἀνάγαγε πρεσβείας, Πέτρε ταί· σις, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείας σου ὡς θείαις κλεισί, Πανεύφημῆ εὐτρέπισον, οὐρανόυς, τῆς εἰσόδου· καὶ ἡμῖν, τῆς πύλης δικαιοσύνης, ὡς ἔχων παρόρησίαν, τοῖ· Κορυφαίον σε δοξάζουσι.

Δόξα ἤχος· δ'.

Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρῳ φιλῆίς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν Κρυπτογνώστην ὁ Σίμων, Κύριε πάντα γινώσκεις, γὰ πάντα ἐπίσταται. Σὺ οἶδας ὅτι

φιλῶ σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ Αἵματι, περιποιήσασμαι εἰς σωτηρίαν αὐτὸν ἰκέτευε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆται ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰ βούλεται ὁ Προετός, ποιῆ μεγάλαν Δοξολογίαν εἰ δ' οὐ, λέγει Ἀπόστιχα τῆς Ὁρατήχου.

Δόξα ἤχος· δ'. Ανατολίου.

Ἄξιός εἰληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, Σοφὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς Πίστεως· ἀνθ' ὧν τὸ Αἷμά σου τῷ Κτίτῃ, ὡς γλύκιον ἔδεσμα προσήγαγε· Πανεύφημῆ, καὶ κλειδοῦχος χάριτι τῶν οὐρανόυς, πάντων ἀναδέδειξαι, τοῖς· πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ὦδῃ, γ'· καὶ τ'.

Πραξίμενον καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Πράξων τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἐλεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶτάι τινος τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων.) Ὅν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐπείρητο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκεῖνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξύ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δύοι, φυλακὸς τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἐλαμψεν ἐν τῷ οἴκηματι πατάσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτὸν, Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδαλίῃ σου. Εποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, περιβαλὼ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου, ἐδοκεῖ δὲ δράμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλιν τὴν αἰδρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἧς αὐτομάτῃ ἤνιχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προήλθον ῥύμιν μίαν, καὶ εὐθέως ἀπίστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γινόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε, Νὺν εἶδα ἀληθὲς, ὅτι ἐπαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξέτετό με ἐκ χειρῶν Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλοῦχος ἦχος α΄.
Εὐαγγ. Ἐσθινον, ια΄.

Τῷ καρῷ ἐκεῖνο ἐφάνερωσεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μυστηαῖς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Ἰανουαρίου. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Ἄρτια καὶ κατάκυστος οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱσθῶμεν στίχους ε΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμια. Ἦχος δ΄.

Ὁ εἰς ὄπισθον κληθεῖς,

Ο φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν, ὅτε σὲ ὁ ἐννεος ἐρῶς ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ πολῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἐξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τοῦτω ἐνούμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐξήτησας, τῶν ἐκείθεν καλῶν καὶ ἀελάμψας, ὡς ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε. Δίς.

Ο τῶν δαριμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντριψας τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἐνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι, διήλοποιήσας (εἰς) διδάγμασι, ταῖς (εἰς) αἰαῖς λαμπρότησι καταστραπτόμενος, τῶν Μοναστῶν διωγέτατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος· καὶ τῶν νοσοῦντων ἐμπετρότατος, καὶ σепτῶς ἰατρός καὶ ἀρχέτυπος, χαροκτήρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε. Δίς.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκλίδωτον ἐσοπτρον Πάτερ εὐρῶν, Χριστὸς τῶν (εἰ)ων ἐμράσεων λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἀφθονος ὤφθης πηγῇ, διατροφῇ τε λιμώτουςι, καὶ τῶν διψῶντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἄρειαν· τὰς ψυχρὰς δὲ διαθέσεις ὄρων, τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους θεῶν· ὃν ἰκέτευσώσασαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν,

καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βρο-
τὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας δι-
δάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἡκρι-
τωμένη στάβμη Ἀντώνι· σὺ ὦν
τῷ Δεσπότη σου καὶ τὴν ἀσίγη-
τον, δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς
Ἄγγελοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι,
καὶ Μάρτυσι, τούτῳ προστάγων,
τοῦ τελοῦντάς σου τὴν ἱεράν μνῆ-
μην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύ-
νων καὶ πταισμάτων ἐλευθερώσων.

Δόξα, ἥχος πλ. β'. Σοικώτου.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώ-
βητον, νῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν
ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐναστήσας
ἐνός, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυ-
νατὸν ἀπελήλυθας· ἀνδρικῶς γὰρ
φύσιν ἐκβιάσάμενος, ἔσπευσας τὸ
χεῖρον, καλυπτόσαι τὴν κρείττονι,
καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ πνεύ-
ματι· ὅθεν μονάζοντων, ἀνεδεί-
χθης ἀκρότης, πολιστής τῆς ἐρή-
μει, εὐδρομούτων ἀλείπτης, κα-
λῶν ἀρετῆς ἀκρίβεστατος· καὶ νῦν
ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσώπτρων λυθέν-
των Ἀντώνι, καθαρώς ἐποπτεύεις
τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων
ἀμέσως, ὑπὲρ πάντες καὶ πρό-
τω τριάντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίην.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Πανα-
ργία Παρθένη; τίς μὴ ἀνομιήσει
σεῦ τὸν ἀλόγητον τόκον; ὁ γὰρ
ἀχρότης· ἐκ Πατρὸς ἐκλήμφας Υἱ-
ὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς
ἀγνῆς προήλθεν ἀφράτως σαρ-
κωθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
φύσει γενόμενος Ἄνθρωπος δι' ἡ-
μᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τε-
μνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι· φύσει ὡν

ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν
ἰκέτευε, σαμνή παμμακάριε, εἰλε-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Δικαίων ψαλμοί.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἴωνα.

Δίκαιοι ἔαν φθάσῃ. Φύλλα 253
καὶ 256.

Εἰς τὴν Αἴτην στιχηρὰ ἰδομελα.

Ἦχος δ'. τοῦ Στουδίτου.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγ-
κροτήσας ἐπὶ γῆς· Ὅσιε Ἀντώνιε,
τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐν τῇ
βοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀ-
πὸ μύθλωνας· καὶ κλίμαξ θεία καὶ
σεπτῆ, εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα,
τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεολη-
πτος βίός σου· εὐσεβείας γὰρ καρ-
ποῦς, ἐν αὐτῷ ἐνδείκxάμενος ἰα-
τρεῖεις, δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενείας
τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοών-
των σοὶ Χαίροις τῆς Ἐύρας ἀστῆρ
χρυσανέστατε, καὶ τῶν μονάζον-
των λαμποδοχεῖ καὶ ποιμῆν. Χαί-
ροις Ἀοιδίμα, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλ-
λιστον φέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησί-
ας ἀκράδαντον ἐρείσιαι. Χαίροις
τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός·
Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ
τῆς Οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλί-
σμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν
οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ Κό-
σμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν
τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν
ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντωνίου
τιμῆσωμεν περυστευμένος γὰρ ἐν
τῷ Οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήγηθε δι-
κίως,

καίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ πόμηνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Οσιε Πάτερ, ἐκ βέβρους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἐπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θεῷ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ'. Ἀνατολίου.

Οσιε Ἀντώνιε, τῆς στερότάτης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ εὐψυχον διατριβὴν, ὡς ἐν αὐλοῖς ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημιατοῖσι γάρ, σεαυτὸν συνάψας πνευματικῶς, τὰς πυρρὲς ἐκτοὺς παρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας· καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγονώς, συναυλιζήσῃ Ἀγγέλοις, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἦχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν Κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δοξάν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐδόξας, ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσατε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ Δόξῃ αὐτοῦ, εὐρήσατε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, οὗ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ,

φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακροῖζομέν σε Θεοτόκε Παιδίον, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν καὶ κατασφύγγην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν αἶχον Στιχηρὰ Προσόμοιχ.

Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις Ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγὸς γεγεννημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παῖδον γὰρ ἐκτέμνων βίβλας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμάς ὑποστίας ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχῶν ληθρον πλάνησιν τὴν τοῦ σταυροῦ δὲ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον ἐρανέρωσας δύναμιν, ἣν καὶ περιώσάμενος, ἐνίκησας ἀπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν εἰσὶν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα εἶλεος.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Στύλος φωτισθῆς ἀρεταῖς, ἐκ στηριγμένος καὶ νεφέλῃ σκιαζούσας, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὀρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν βήχας θάλασσαν· τὸν ναχτὸν δὲ, Ἀμαλήτῃ τροπώσάμενος, ἀνεμποδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὐρὸς Θεομακάριστε, καὶ κλήρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ Θρονῷ περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ ὃν

δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις Ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροσασίας ἐν ὕψιςοις Ἀντώνιε· πὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι· φανείς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβολοῦς, ἀστραπᾶς εἰσδεγόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλθιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ λείας, φωτοφανείας μουσόμενος, Χριστὸν ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Συκεῖτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθ' ἑαυτὸν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε· διὰ σοῦ γὰρ τῶν τριῶν, τὴν ὄντως εὐθειαν, πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐγθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμετόχε τοῦ Θηβαίου· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ανύμρευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ἰψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλησίεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἐκεῖσας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Τὸν ζῆλωτὴν Ἠλίαν τοῖς πρό-

ποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τριβείοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὴν ἁ. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μίσσηας πάντα σαφῶς, κηλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ζύλου, γευσάμενος ἐνδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέκλυψας· ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβάς τῆς σαρκὸς σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων ὁ προχρητοῖς. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι ποθῶ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέποντα· ὅθεν δυσωπῶ σε Παναγία Παρθένε· ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα ἐέλεις Πανάχαρante.

Μετὰ

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἤχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὑμῶν τιμῆσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσηβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στεννῆς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ κατατιγύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἣν προεκήρυξαν πάντες εἰδικαιοῦντες, καὶ ὁ Προφήτης Δαβὶθ, ὁ μελωδὸς, σὺν Μωϋσεὶ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βάτον καὶ Στάμνον καὶ Τράβδον, Νεφέλην, Πύλην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν σταυρὸν σοῦ ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὄλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἐξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπολίτισας, Θεοφόρε Ἀντώνιε· Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν ὀδύρασσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόλιν, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἤχος δ'. Ἐπεοάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπρόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν

ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταρπύζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστακτῆς ψυχῆ προσιόντας σοί.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Πατρῆος, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῆ, ἀγνή Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυήτορ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, ἤχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή, Εὐαγγελιον Ὁσιακόν.

Μετὰ τὸν Ν'. Δόξα. Τεῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, καὶ νῦν, Τεῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἔπειτα τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν. Φύλλα 509.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς η'. οὗ ἡ ἀερωτική.

Ἀντίφωνον τὸν θεῖον, εὐρημεῖν ἕμεις.

Θεοτόκου.

Ἔδῃ Ἄ. ἤχος πλ. δ'.

Ληματοηλάτην φαραὶν ἐδόθησε.

Ἀθανάσιος καὶ ζωῆς, λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σφῶδς, καὶ τειλαμποδς αἰγλής, Πάτερ εὐφοροῦμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζωώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσωπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὠδεύσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόρος προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τῆ τριτηλίπυ λαμπηδόνι πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενές, Μάκαρ τῶν δαιμόνων φρούαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνοους, ἀράχνης δίκην, διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἐρωτι. Θεοτοκίον.

Ω: Θεοῦ Μήτηρ παύρησιαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ σὺν ἀναρχοῦ, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύων σώσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ζήτηε εἰς τὰς 20 Ἰανουαρίου.

Ἦδη Γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νευραριμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθερᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαλείψας τὴν φαιδράν, καταπολιῆν Ἀντώνιε, περιεβάλλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς ὀφθάλμους μισομένων, κατεσπρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως τὸν κραταῖον γὰρ εἶχας, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Θ θεοφόρος τὰς ἀργίας, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνῳ τροπαιοῦχος νικητῆς, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν Ἀσκητῶν ἡ δοξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Νευκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῆ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, ἐξαναστήσον Ἀγγέ, καὶ πρὸς ζωὴν ὀ-

δήγησον, ἢ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασθ μόνῃ τῷ Ἰσχύ σου. Καταβασία. Τὸ στερεώμα τῶν ἐπὶ σοῖ.

Καθίσμα ἤχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας Σοφῆ, καὶ αὐτῷ μέγας τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ Κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοισι τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ Νύκον ἡτοίμασας, σωτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων ἀμοιβὴν ἐχομίσω, ἴσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοσόφει Ἀντώνιε· πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀρεστὴν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόλιν, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω: Πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπειρανδρὸς Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων πείγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεύσον καὶ τῆς τούτων, κακοεργίας με βύθαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασθαι· φωτοδόχε ἀκράτε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀνω μελιέξωος ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεθείας σου.

Ἦδη Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κίριε.

Τῶν ἀρετῶν, κλίμακι θεῆς χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτῆν, ἐπετηρηγμένον, καὶ δωρεὰς διανεμένοντα, χειρὶ πλουσιωτάτῃ, τοῖς

τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι, τῇ δυνάμει σου Δόξα Φιλάνθρωπε.

Ολος Θεῷ, καθιερώθη· Ἀντώνιε, μόνος μόνῳ, Πάνσοσε ἐνούμενος, δι' ἀρετῆς καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιόμηνος, τῆς γῆς καὶ τῶν γηίνων, ἀποστάς γὰρ ἀξίως, τὴν οὐρανίον, εὔρες ἀπόλαυσιν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν, κεκαθαρμένον· Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχώλεθρον, καὶ μηχανὰς δόλους τε πικροῦς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφάνερωσας, παθῶν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαῶν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη πανόλθιε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα, δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὁ τὴν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἵσον τῷ Πατρὶ, καὶ σοὶ τῇ τεκούσῃ γενόμενον Ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Ἰδιὴ β'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Ενοικοῦντά σοι ἔχων τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεόν, Μακάριε, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδοις ὄραν κατηξίωσαι.

Ιαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δωδῶρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστός ἐξουσίαν Σοφέ· τὴν γὰρ φύσιν Πάτερ νενικηκῶς τῶν ὑπέρ

φύσιν, χαρισμάτων μετέτρεξ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οὶ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι, τῇ σῇ βίᾳ Δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν. Σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ τὴν ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. Ἦς εἶδεν Ἰσαίας.

Ἰδιὴ γ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτεῖαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαθῶν Θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἰληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

Εχόντες πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευτὴν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινῶν φροντιδῶν, καὶ προστατὴν καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην εὐμενῆ πάντων σωζομεθα, τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Υψώσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θεῖᾳ, καὶ Πατρός ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοιώτον, Θεοτόκε ἀνεύ σπορᾶς κυοφορήσασα.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικὸς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὀσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθη· ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐνταλῶν, γυμνός τοῦ βίου γυνόμενος, καὶ ἀποβρίψας φροντίδας, πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ αἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργὴν, Θεοφόρε ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις τῷ Θεῷ ὀμιλῶν καθαρῶτατα, γινώσκων χάριν εἰληφας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ, Ἀντώνιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΖ΄. Μνήμη τοῦ ἑοσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Ἀντώνιος ὁ νέος καὶ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας προσεβήαις.

Ὡδὴ Ζ΄. Θεοῦ συγκατάθεσις.

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος τοῖς πόσιω κραυγάζουσιν, Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας Πάτερ εἰργάσατο, καὶ Μοναζόντων ἀλείπτῃν κραυγάζοντα, Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν Ἀχραντον, καὶ Παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἡ Χάρις ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς θείας χρηστότητος, ἦν εὐσεβεῖ λογισμῷ νῦν μαχαρίσωμεν.

Καταβ. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δρασίαντα.

Ὡδὴ Η΄. Ἐκταπλασίως κείμενον.

Ἐν προσευχαίς τὰ ἀγρυπνον, ἐν νηστεαῖς τὸ εὐτόνον, τὸ καρτερικὸν ἐν πειρασμοῖς κτησάμενος, νοός καθαρῶτη, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰκετηρίαὶ Ὅσιε, καὶ δεήσσει γρώμενος, σὺ διηγεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγῶν, ἐλευθερωθεὶς δὲ τῆς αὐτῶν τυραννίδος, Θεόφρον ἀναμέλπεις, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας, τὰς σὺλλας ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσιλχουσα, τῆς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τοκοῦ σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς ἀποκαθαίρουσα ρεῖθροις· πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία. Ἀστέκτω πυρὶ.

Ὡδὴ Θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου Ἐορτή, Παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε· πλήρης χάριτος, πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ, καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Μὴ παύσῃ ἱκετεῶν τὸν Λυτρωτῆν, Πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσα-

ρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς μνήμην σου τελοῦσι τὴν Ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφειν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομήν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ἰσαγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσαγγελον εὖρες φαιδρότητα, τῆς γὰρ αὐτῶν, Θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλη διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς στεφεφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροβίνιον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σποράς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός, ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ ὁμολογούντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς,

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Κατὴν δόδον καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβῶν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπατρόφως ὠδεύσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ καὶ πρώτου· πέφνης, καθηγγητῆς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἐτερον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστῆρ φωστῆρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτῆς, καὶ ἀρχηγός Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἀρίστα, τῆς τῶν Δαι-

μόνων ἐφόδους, μὴ προεῖσθαι ἀρωγόν, κεκτημένος τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καλαίρετῆν.

Ἐτερον, ὁμοιον.

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὡς περ ἄσαρκος, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐδείχθης, φωστῆρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐδείξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτούμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τριχυμίαις· στήσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένας εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον βελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἧ· πλ. δ'. ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἐπαρσιν, τοῦ Σατάν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις πολιτείας σου. Ὡ παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα· διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐλεθθῆναι ἡμᾶς.

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κλεισάι, οὐδόλως πσοούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἡδάφισας. Ὡ καρτερόφυχε, τῆς ἐρήμου πρώταρχε· διὸ καὶ νῦν, πάν-

τες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πίστατε συνελθόντες πάντες σε ὡς Ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθὼς γὰρ ὠδυσσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητὴς τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς κραυγάζομεν. Ὁ παρμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας· καὶ μόνος τούτου, μόνῳ ὠμίλησας, νοὶ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος· ᾧ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνημούντων σε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβῆς ὀχήματι· Ἐσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες, τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεῦων, τῆς ἀνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέγραχα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλῃ, ταξιαρχίαις παμμακάριστε, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκῆτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρόσθευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηγεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σωταὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀέσωμα πρόσδεξαι.

Ἐξομολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ Γ'· καὶ ς'.

18 Ἰανουαρίου. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κοσιλλίου.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν· στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν, τοῦ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Διωγμούς· ἐκατέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας· Ἐσθρέμμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποιμνὴν τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, Ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων, τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὁρθοδοξῶς, ἱερουργεῖ Παμμακάριστε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος· τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἄπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στερρῶ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἄσειστον, Παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας διὰ τοῦτο συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι, χρίσμα Ἁγίων, ἱερουργός ἱερώτατος, σαφῶς ἐχηματίσας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην,

μην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Ἔτερα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὁμοία.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπαντα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη Πάνσοφες, τῶν νοημάτων τοῖς βάσει, βυβίζεται στρατεύμα, ἀπειθούτων δυσσεβῶν· τοῖς δὲ δόγμασι Κύριλλε, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται· Μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἢ Ἐκκλησία, μεγαλοφάνως τιμωσάσει.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπαντα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται. ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν Ἁγίαν καὶ εὐσημον, μνήμην Ἐνδοξε, ὀρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, Κορυφαίε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοῦς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας τῇ βράβδῳ τῶν δογμάτων σου, καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινή καὶ ἀλώθητον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ σφοδρᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσιθέατον μνήμην σου.

Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Κυρίλλου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀρχηγούς, Πατριαρχῶν τοὺς ἀκρέμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, τῶν ἐνοιῶν τοῦ Χριστοῦ τοὺς ἐκφάντορας, συνελθόντες ὡ

φιλέορτοι, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις αἰνέσωμεν λέγοντες· Χαίροις σοφῆ Ἀθανάσιε, ἐπώνυμα τῆς ἀθανασίας, ὁ τὸν ληρώδη Ἀρειον, καθάπερ λύκον, ἐκσφενδονήσας τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἐλαστικῇ σφενδόνῃ τῶν ἑσσοφῶν δογμάτων σου. Χαίροις ἀστήρ παμφαεστάτε, ὑπέρμαχε τῆς ἀειπαρθένου, ὁ ρεντορεῖως αὐτῆν Θεοτόκον, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν Ἐρέσῳ ἱεροῦ συλλόγου, ἀνακηρύξας λαμπρῶς, καὶ τῶν Νεστορίου ληρημάτων καταιρέτα παμμακάριστε Κύριλλε. Χαίρεται ἑσολογίας πηγαι, θεοσοφίας ποταμοὶ ἀένναοι, καὶ βρύσεις θείας γνώσεως. Ἄλλ' ὦ Πατέρες τρισσῶθιοι, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα 528.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Φύλλα 98, καὶ 99. Καὶ, Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ. Φύλλα 155.

Εἰς τὴν Διτὴν στιχῆρά ἰδιόμελα.

ἦχος ἀ. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐν Κόσμῳ θλίψεις, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν παλίσματα, ὡς χωνευτήριον τίμιον ἡτοιμάσατο, ἐν ᾧ τὸ καθαρῶτατον χρυσίον, Ἀθανάσιον τὸν πάνσοφον Ἱεράρχην, τὸν Ἀλεξανδρείας λαμπρότατον φωστήρα,

ρα, ἀξιοπρεπῶς ἐδοκίμασε, καὶ ἄξιον εὐραμένη, ὡς δακτύλιον δεξιᾶ τῆ Ἁγία κατεσκευάσα· διὸ καὶ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν, ὡς Νύμφην ἰδίαν ἐνυμφεῖθη, ταύτη εὐφραينوμένη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η Σοφία τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἑαυτῆς θησαυροὺς ἐν τῷ Κυρίῳ καταέκρυψε· διὸ, μηκέτι γῆν διορύξαντες, φθορᾶς θησαυρῶν φροντίσωμεν, καὶ τοῦτοις πλουτισθῆναι σπεύσωμεν· πρόσκαιρον γὰρ τὴν ἀπόλαυσιν ἐξομεν· τῶν δὲ τῆς θεοσοφίας θησαυρῶν Κυρίλλου τοῦ τρισημάκρου αἰωνίως ἀπολαύοντες, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φυλάξωμεν. Ὁ αὐτός.

Η Σοφία τοῦ Θεοῦ, ἀνθρωπον ἐν ἀρχῇ ἐπλασεν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος αὐτὸν συστησαμένη· ἐν ᾧ τὰ πάντα τεθαύμασται· ἀλλ' ἐν τῇ καινῇ ἀναπλάσει, ἀνθρωπον Θεῷ ἡμερόσατο· οὐ τὴν ἀβρίτητον, καὶ ὠσερμήνητον ἐνωσιν, παρέδωκεν ἡμῖν, οἱ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἱερώτατοι διδάσκαλοι τὴν ἐν τῷ υἱῷ μίαν τοῦ συνθέτου ὁμολογοῦντες ὑπόστασιν, καὶ δύο τὰς θελήσεις ἐν αὐτῇ τῇ μιᾷ ὑποστάσει· ξένον ἄκουσμα· ξένον θέλημα· ξένων ψυχῶν ἀγαλλίαμα.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας τάλπιγξ, ὁ πολυάθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. Φαιδρῶς πάντες πιστοὶ πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ Ποιμένος· ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροῦς αὐτοῦ πόρους· ὅπως τοῖς

πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος·

Ὁ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήτητον Ἀρείεα, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τῆς ἀίρεσεως συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς Ὁρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς, τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα· καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χερουδικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δύο ἦχος πλ. β'. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας.

Δεῦτε συνευφρανθῶμεν πάντες οἱ γηγενεῖς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν σοφωτάτων διδασκάλων ἡμῶν, Ἀθανασίου τε καὶ Κυρίλλου· οὗτοι γὰρ ὡς ἀξιοθεοὶ παλαισταί, καὶ πρόμαχοι τῆς ἀληθείας πιστότατοι, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ ὀρατοῖς, εὐσεβοφρόνως ἀντέστησαν· Διὸ ἐν οὐρανοῖς στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτοὺς κατέστεψεν, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὕμνοισιν ἀκαταπαύστως αὐτὸν, Τρισαγίους ἄσμασι, τὸν ἐν Τριάδι Ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἀμπελος.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Δυᾶς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πι-

στῶν

στῶν ἔδρασμός, τῶν αἰρετιζόντων ἢ κατὰπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διοπρῆσισι κήρυκες· νόμοις οἱ προκείμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτέσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Διάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι, τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία, ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι· τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, Ἴατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀειβρόοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ ὑψηγόροι οἱ ἐνθεοὶ· Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτέσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἡ ἱερά Ξυνορία, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἡλίου, ἀκτίνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ Τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἢ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὖσμα, τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὄντως ὁ Μέγας, καὶ σοφὸς Ἀθανάσιος, ἅγιος Κύριλλος· τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος, πλάκες αἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα· τὸ τῆς σοφίας ἀγλάισμα· Χριστὸν ὀψωπεῖτε,

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ΄.

Ἱεραρχῶν τοὺς ἀκρέμονας, καὶ καμφαεῖς σωστέρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν πιστοὶ, Ἀθανάσιον σὺν τῷ Κυρίλλῳ, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς· Εὐσπλαγγχε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Διδασκάλων, ἀρεσῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνώμρευτε Παρθένε. Φύλλα 530.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ἐργοῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σέβσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγονότες· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν εὐχαῖς ὕμῶν, δωροῦμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν. κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, κάθισμα, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἤχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἀθανάσιον πιστοὶ, ὡς διδασκόντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμῆσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεῖ γὰρ τῷ Κυρίῳ ἐληθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε κόλῃ Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προσταχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχειμάστε λιγὴν καὶ ἀπειρόγαμη ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου. Ἦχος γ'.

Θεῖαις πίστεως.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ Κύριλλε, σὺ ἀνεδείχθης τὴν δωδεκάδα τοῦ λόγου προέλαβες, τὴν Νεστορίου κακόνοιοι ἠλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτράνωσας. Ῥητόρων ἔσαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θρόνος πάγκρατος τοῦ Βασιλέως, καὶ Παράδειτος διηριθμημένος, ἀνεδείχθης Θεοτόκε πανάχραντε· τὸν γὰρ Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅ· ἐν ἅπαντες, Θεοῦ ἀληθῶς Μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιον ὕμνοις, καὶ Κύριλλον ὁμοῦ, ἐπιπνέσωμεν πάντες, τοὺς θεοῦ· Οεράποντας, καὶ προμάχους τῆς πίστεως, τοὺς τοῖς βάθει, τῶν εὐσεβῶν νοσημάτων, στρατὸν ἐκφορονα, Αἰρετικῶν ἀπειθούτων, ἀξίως· βυθίσαντες.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπό-

του δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώσεις τοῦ δούλου σου.

Οἱ ἀναβαθμαὶ, τὸ δ'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκειμενον. Ἦχος δ'. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην σίχ. Τὸ στόμα μου καλῆσει σοφίαν. Πᾶσα ψυχή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν διδασκάλων πρεσβείαις ἐλεῆμων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. σίχ. Ἐλέησον με ὁ Θεός· τὸ ἰδιόμελ. Ἦχος πλ. β'.

Εξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὡμῶν, Ὅσιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικά πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα Ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σ'. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ἡ. Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, οὗ ἡ ἀχροστιχίς ἀνεῦ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος εὐχος ὀρθοδοξίας ἐρω. Θεοτόκου.

Ἦδῃ, Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φεραῶ.

Αθανάσιω προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον, παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιεπαῖνον χρῆμα, τῆς ἀρετῆς ἧς περ γέγονεν, ἐμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκσφράγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἐμπλεως· καὶ ὑπὲρ Ἥλιον, βίω ἀπαστράπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὁ-

σιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοῦ νόμου, τοῦ παρ' ἡμῶν ἀλλ' ἀνάσχοιο, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Αξιοχρέως μὲν ᾠδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμη τῇ εὐκλεῖ, ἀλλὰ ἀποροῦντες, πλείστων Ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαίτουμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄσθονον, Χάριν διὰ σοῦ τῆν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήργησας, παλῶν σκιρτήματα, ἐν νεότητι σου γηραλέον φρόνημα, καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, Ἀθανάσιε Μάκαρ, τῆς γὰρ Σοφίας τῷ ἔρωτι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρύθμισας. Θεοτοκίον.

Δεδοξαμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν Γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου· ὃ ἡ ἀκροστιχὶς ἀνεῖ τῶν Θεοτοκίων. Θεωριῶν Κυρίλλου ἐν λέξει λύρα. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Ἀκμασκηνοῦ.

Ὡδὴ Ἁ. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθροῖον.

Θεοθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλευγῆς φωστῆρ ἀναδείχθεις, λογικὰς ἔξασπράφαις ἡμῶν μαρμαρυγὰς, τὴν μνήμην σου ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Επιλήθης τῆς θαλάσσης Κύριλλε, σοῦ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· καὶ παλῶν καθηγήμενος, τῆς ὑ-

περθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ως ζήλου καὶ παρόρησίας ἐμπλεως, Κύριλλε εὐδόξε, τὰς λεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσολογίας διήλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὁρθοδοξίας προιστάμεος. Θεοτοκίον.

Πατήσας τὴν ἐντολήν τοῦ κτίσαντος, τρυφῆς ἐκθέδληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τοῦτον πεπόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κηύσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενα.

Καταλασίου. Χέρσον ἄβυσσοτόκον.

Ζῆται εἰς τὰς 20 Ἰανουαρίου.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ στερῶσας κατ' ἀρχάς.

Ανακαθάρας μολυσμοῦ, παντὸς φυγῆν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε, ναὸς ἀνεδείχθης ἀξιοθεοῦ· διό, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, ἱερομύστα πανόλθιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν φυγῆν, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παλῶν κεκαθαυμένην εὐρούσα, διαδήλου· ἐν αὐτῇ, τὰς ἐπεργείας δείκνυσι, καὶ τηλευγῆ φωστῆρα, Πάτερ τῷ κόσμῳ σε τίθησιν.

Ἰεραρχίας μὲν κανῶν, ὡς Ἰεράρχης εἰδείχθης, πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σου Σοφῆ, τῆς λεωρίας τύπος τρανῶς, Θεολογία δὲ σου, ὄντως ἡ δίδαξις πέφηνε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβιμ καὶ Σεραφίμ, εἰδείχθης ὑψηλότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνῃ εἰδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σοὶ γαστρὶ ἀμδλυντε· διὸ πιστοί

πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀγνή μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρωννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σχολιοῦ δράκοντος, γνώμη στερεῶν Κύριλλε, ὡς ἱστόν ἀράγνης διέλυσας.

Ιλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καβελῶν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρούμενον.

Ως εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας στερεῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπιβουλον.

Θεοτοκίον.

Ο Ἄγγελος Γαβριήλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σου χαρὰν ἐφῆρτε. Χαίρε Θεοῦ σκήνωμα, ὃ κατασκηνώσαι ἠυδόκησε.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φρυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς Πίστειως, τῇ ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διὸ σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Εἶτα, Κάθισμα, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι· τῆξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς εὐλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένη πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπερόγαμπε, πιστῶν ἢ ἀντίληψις· ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνῃ Θεόνυμφε.

ᾠδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Ολη ἐν σοί, ἐπνευσεν ἡ ζωηφόρος πνοή, ἡ ἐξ ὕψους, πρὶν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερίῳ, καὶ Μακρήτας ἐμφορήσασα, Ἀπόστολον δεικνύει, τρισκαίδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ θεικῶ, ζῆλω σφοδρῶς πυροπολούμενος, τῇ Συνοδῷ, συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σέ, πρόεδρον τελείν, ἐν τῇ Νικαίῳν, κηρύττετε τὸ Ὁμοούσιον· διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὃ Χριστὸς Ποιμενάρχην, καὶ Διδάσκαλόν σε προχειρίζεται.

Υπὸ τῆς σῆς, γλώτσης πυρίνης ἐκκέκασται, ἡ Ἀρείου, ἐκφυλὸς διαίρεσις, συγχύσις τε Σαβελλιανῆ, τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἰρετικίζουσα ὡς Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστατίς σὺ καὶ καταρτύγιον, Χριστιανῶν, τείχος καὶ λιμῆν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις ἔφεις Πανάμωμε· καὶ σώσεις ἐκ κινδύνων, τοὺς

ἐν πίστει καὶ πόθῳ. Θεοτόκον Ἀ-
γνήν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦτα.

Νενικηχότα τὰ πάθη τὰ ψυ-
χοφθόρα, καὶ λογισμῶ κρατήσαν-
τα, σαρκὸς βεσφόρε, Κύριλλε ἰδὼν
ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον,
Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἡ-
γαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ
Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ Θρόνου,
γένεονας διάδοχος, τοῦ Θεοῦ τοῖς
ἔχουσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπό-
μενος.

Ῥπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβα-
τον ἐποιμάνθη· ὡς δὲ Ποιμὴν ἐ-
ποίμανας, τὸ ποιμνιον Πάτερ, λό-
γοις ψυχοτρόφοις σου ὡς ποίαις
καὶ ἄνθεσι, θαψιλῶς ἐκτρέψων τῆς
χάριτος.

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν
τυραννίδα, Μήτηρ Θεοῦ κατέπαυ-
σας, Ζωὴν τὴν ἀγήρω, πάντα γενε
κυήσασα· διὸ σοι κραυγάζομεν.
Χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Ὡδὴ Ἐ. Ἰνα τί με ἀπίσω.

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πά-
τερ ἐν ὀργάνῳ εὐήχῳ τῇ γλώτ-
τη σου, σιγητεύεις Μάκαρ τῶν
ειδιῶλων ἐγγράφως τὴν αἴρεσιν,
τοὺς πεπλανημένους, ποδηγετῶν
καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως
Θεὸν Ἀθανάσιε.

Ολεθρίους αἰρέσεις, Πάτερ ἐ-
θριαμβεύσας λόγοις καὶ γράμμα-
σι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐξορι-
ζων σοφῆς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς
οἰκουμένης, διατρανῶν ἀναντιρ-

ρήτως, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν Μα-
κάριε.

Σὲ διδάσκαλον ὄντως, μέγαν
Διδασκάλων Σοφῆ Ἀθανάσιε, ἀ-
κοιψεύτω φράσει μετὰ τοῦς Ἀ-
ποστολοῦς εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία
Πάτερ, ἡ τοῦ Χριστοῦ διασαφούν-
τα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πί-
στεως. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς
τὸν Υἱόν σου, κεκτημένη Πάνα-
γενε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡ-
μῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ
καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν
Δεσπότην, Ἰλασμέν εὐμενῆ προ-
βαλλόμεθα.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου σῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημ-
μυροῦντος χειμάρρου ὁ σὸς, ὦ
Κύριλλε ἐκμιμείται, λόγος τῶν
καχοδοξῶν, ἐκτρέπων μηχανή-
ματα.

Ἰσως τὴν βδελυρὰν, τοῦ Ἀρεί-
ου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαιράν
τε, Σαβελλίου ἐκ βάρων, συνα-
λοισφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιοῦς, οὐ γρυ-
σὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θη-
σαυροῦς τε, ὡς περ λίθους τιμί-
ους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ
Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Οντως ὁ χαρακτήρ, τῆς ἀγίας
μορφῆς σου Σεμνῆ, τοὺς δαιμο-
νας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἀ-
γιάζει καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἰταίας.

Ὡδὴ σ'. Πλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ονεικού σπόρου σπορευς, φα-
νεῖς ὁ Ἀπολλινάριος, βροτειῦ
λόγου καινοῦ, Χριστοῦ τὸ ἀνθρώ-
πινον,

πινόν στεβρῶς ἐξελλήλεγκται, ὑπὸ σοῦ Παμμάρκαρ, ὡπερ ἄνους καὶ φρενοληπτος.

Πνευμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀενάου πηγῆς, τῆς Χάριτος Ὁσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ρεῖθρα, οἱ πιστοὶ ἀπαρνούμεθα.

Θαυμάσειε τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμμασι, σοφῶς ἐμφλοχωρῶν, μελλούσας φυησεσθαι, αἰρέσεις, ἐώμενος, προανατραπέιας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Προσθειμέν τῶν δεινῶν πταιμάτων τοῖς ἱεσiais σου, Θεογενήτορ Ἀγνή, καὶ τύχομεν Παναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἐφιάσταις, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Θέτω σοι μετὰ φωνῆς.

Λοβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα τῆ Ἐκκλησίας Χριστοῦ δέ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις ἱερομύστα, τὸ ἐκ γείου, πυρὸς ἠνθρακωμένον καθάρσιον.

Ὁ μόρους, ὡς Σαμφῶν ἄλλοφύλους οὐκ ἔραυσας, τὰ δὲ ἀλλόλοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος τοῦ ὁδοδόξου, δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενου, τὸ δυσμενές Νεστορίου, χριστομάχου θράτος Πάτερ καθέλεις, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα, Θεογενήτορ Παρ-

θένει. σὺ γὰρ μόνη ὥφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Καταδοσιὰ Ἐβδόμη σοι.

Κοντάκιον. ἤχος δ'.

Ἐπιρώτης σημερον.

Περάσθαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλλοντας. σώσον Οἰκίτημον, τοὺς πιστεῖ τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκατάληπτό σου χειρὶ, καὶ σθένει ἀπορόρητο, τῆ στήνῳ Ἐκκλησίαν οὐρανῶτασ οἰκίτημον, ἐδειξας ὄντως φαινοὺς τοὺς δύο φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς, τὸν κόσμον καταυγάζοντασ, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ πανσόφῳ, Κύριλλον τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν ἱεσiais, ἐξέλας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φαικτῷ, τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασσον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι Σῶσον οἰκίτημον, τοὺς πιστεῖ τιμῶντάς σε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί τῆ. Μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου καὶ Κυρίλλου, Πατριάρχων Ἀλεξανδρείας.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα ἡ ἁγία Μάρτυς Θεοδούλη, ἡ ἀπὸ Ἀναζαρεθὸ τῆς Κιλικίας, περὶ τελεοῦται ἐν ἔτει 290.

Ὁ ἅγιος Βιάγιος καὶ Μακάριος, οἱ διὰ τῆς ἁγίας Θεοδούλης πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν περὶ τελεοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἐβγή, περὶ τελεοῦται.

Ὁ ὁσιος Μαρκανός ὁ Κύριος, ἐν εἰρήνῃ τελεοῦται.

Ταῖς

ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡδὴ Ζ΄ Θεοῦ συγκατάθεσις.

Ομότιμον, σύνθρονον, Πατρί-
τὸν λόγον, μονογενῆ τε Υἱὸν, ὁ-
σοδόξως κηρύξας, ἀθανασίας Πα-
τερο ἐπώνυμο· αὐτὸς διδάσκει, τὸ
Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ
συμφύεσι καὶ ὁμοούσιον.

Διδάκταλον κήρυκα, ἱεροφάν-
την τοῦ τρισηλίου φωτός, διαγ-
γέλλοντα πάντιν, ὀρθοδοξίαν μέ-
γχοι τεματίωι τῆς γῆς, τῆς ἀσε-
βείας ὄρων ὁ γεννήτωρ σε, τοῦς
πειρασμοῦς κατὰ σοῦ ἐπαντεί-
νετο.

Οὶ κίνδυνοι ἄπειροι, οὗς ἐτλης
Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς
εὐσεβείας· οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύ-
τως ἄπειροι· καὶ γὰρ ἀδάμας ὑ-
πήργες τοῖς παύσει, πρὸς δὲ σω-
τὸν· ὡς μαγνήτις εἰλικες ἅπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότριά
τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐξο-
ρίσας, τριῖδα θεολόγησας ὑπο-
στάσεων, Θεότητος δὲ μονάδα, ἣ
ἐψάλλες· Ἐλλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ πα-
ναγιάν ἀνευφημήσωμεν· διὰ ταύ-
της γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν
ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χεμαῖ-
βου τῆς θείας χρηστότητος· ἦν εὐ-
σεβεῖ λογισμῷ νῦν μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαίου.

Εν τῷ Συναίῳ ἀκρωτηρίῳ πά-
λαι γνώρον εἰσόδου, Νόμον εἶλε
μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναι-
ροῦντα τὸν τοῦ γράμματος· σὺ δὲ

ἀνέπτυξας τὸ κεκρυμμένον κἀλ-
λος τοῦ Πνεύματος·

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων
ὡς νηπίοις τὸ πρῖν, Πάτερ δεδο-
μένης κάλυξι καλυπτᾶ, ὡς περ
ρόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυ-
ψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σα-
φέστατα.

Θεοκηρύκων καὶ θεολήπτων
τὰ δυσέφικτα, τεύχη Πρωφητῶν
τῇ χάριτι ἐμπνευσθείς, τοῦ ἐκεί-
νους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος
Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσά-
φισας.

Εν ἀσυγγύτῳ, ἐνώσει θεία καὶ
ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαίρεσει
τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις
ἔφη Κύριλλε, ἀπαρἀλλάκτους δὲ,
ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον
θεῖον σκήνωμα, χαίρει· διὰ σοῦ γὰρ
δέδοται ἡ χάρις, Θεοτόκε· τοῖς
κραυγάζουσιν· Ἐλλογημένη σὺ, ἐν
γυναιξὶ πάνδημον Δέσποινα.

Καταθάτα. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Ἡδὴ ἡ Ἐπταπλασίως κάμνον.

Ιεραρχῶν ἀγλαΐσμα, εὐκλεές
Ἀθανάσιε, στύλε τοῦ φωτός, τῆς
Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑ-
πέρμαχε, Θεολογίας ἀλπιγῆ χρυ-
σῆ, βίου τε μονήρους, ἀκριθῆς νο-
μογράφε, ἡμῖν συνορτάζεις, Ἱε-
ρεῖς καταρτιζων, λαοὺς πιστοὺς
προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Αθανασίας γεγονόςας, σὺ τῷ
ὄντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρα-
κτικοὺς, τῷ λόγῳ ὑπερέβλασας·
δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριθείας

βίου νικῶν, τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἀκροῦ· διὸ ἀνυπερβλήτῃ, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθάνατον ἐκτίσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἐδείξας, μυστιπόλε θεόληπτε, τὴν ἰσραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄλλοις σου· τὴν πλάην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων εἰσάσας· Ματέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαιτήμα Πάναγνε· ὥς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιά γεγέννηκας, ζωῆζον τὰ σίμπαντα, θεογενώσας· χάριτι· ἢ ἀκαταπαύστως, σίπιστοί μελωδοῦμεν· Οἱ ποῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανήλ.

Ὡς κῆμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σαφίης πηγῆ· καὶ γὰρ ἀέννοι ἐβρέυσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιτίας σου, Πάτερ δογματῶν εἰσεῖδων, κελῶς· προσέη Χριστό· ὑπερβαίνει, ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομῶς καὶ διδάσκαλος σοφῆς, τῆς Ἐκκλησίας δείχσεις, τὰς δύο Κυρίλλε, σαφῶς ἀνέπτυσας ἴθασε, διαθήκας· ὡς γὰρ ἀγκυραν, καὶ πατρικὸν κληρὸν τοῦς σους, ἔχουσα λόγους· βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγους σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεγνήμοις, σὺ τὴν ἀπόβ-

ρήγον, διδάσκεις ἔνωσιν Κυρίλλε, ἀδιαίρετον, ἀσύγγυτον, τὰς ἐφ' ἐκότερα βροπᾶς, ἕως ἀκλίνας βροδῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ Μαντός, κυριεύ' εἰτάν μου, τὴν παναθλίαν ψυχῆν, τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κρατιαῖ· καὶ παράσχου, λύσιν πικισμάτων, καὶ δόξαν ἀκράτου.

Καταβασία. Ἀρεῖται κυρὶ ἐνωθίντες,

ἴδω θ'· ἔξιστη ἐπὶ τοῦτω.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπῆ· ἐξεχώ· ἡ δὲ Πάτερ ὁ φ' ὄγγος σου, ὡς περ βροντῆ, πᾶσιν, οὐς ὁ ἥλιος ἐροῖα· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἐσχηκας, ἀνωθεν τὴν ἐμπνευσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ ἐσθεσέ σου, ὁ προσενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην τᾶρος Ἀκανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισχιλίῳ καὶ τριεργεῖ, τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς, σοῦ ἀνανακλάσεις αὐγοειδεῖς, διαπανεῶς ἔσοπτρον, ἀνωθεν ἐπέμποις ἡλιόκακς, καὶ σοὶ συστήσας μάκρο, κἂν μέγα καὶ ἐξόχως, ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Ῥυμοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενώς· ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε, διὰ Σταυροῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ Πίστει τε, κράτος καθ' αἰρέσεων δυσμενῶν ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτῆν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν, Πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειρὰς ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσασσι· πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἄλλος. Εὐχὴ μὲν τῇ τῆς παρακοῆς.

Πψῶμα Χριστοῦ κατεπαρθέν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἀπανκατὰ κράτος, καθέλεις Νεστορίου τὴν ἀθεον· υἱὼν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυστι, τῶν Ἀκεράλων τῆν τῶν φύσεων.

Ρῶσει τῶν φρονῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας μακάριε, ὀφθεῖς τε τῆς Θεοτόλου ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ανωθεν ἡμᾶς σοὺς ὑμνητὰς αἰοῖδιμε, ἐποπτεῖσσι Πάτερ Ἰλωε, Ἄνακτι νίκης σταυροφόρω, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν Ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρῶνών τε, τοὺς τῆν σὴν μνήμην μεγαλύνοντάς.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θεῶν ἀρετῶν πανάχαρante, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ στείρας ἢ τεχθεῖσα βουλήματι, τοῦ πάντα μεταποιούντος, τῷ πνεύματι, ἵνα ὑμῶ σε τὴν πανύμνητον.

Καταβασία. Ἐν νόμῳ σπῆ.

Ἐξαποστειλάριον τοῖς Μαθηταῖς.

Τῆς Ὑπερθέου Πάνσοροι, ἀνεδείχθητε Μύσται, Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε Μακάρ, καὶ Κύριλλε Θεοφάντορ, Ἀρειὸν καθελόντες καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστορίον αὐθις τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἀπασαν ἄλλην πλάνην, τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον ὁμοίον.

Ορος Θεοῦ Πανάγιον, καὶ λυχνίν καὶ στάμνον, καὶ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον, καὶ θείον Θρόνον καὶ Πύλιν, καὶ Ναὸν καὶ παστάδα, ὑμνήσωμεν Θεόφρονες, τὴν Ἀγνήν καὶ Παρθένον, ἐξ ἧς Θεός, σαρκωθείς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτω ἐνώσει.

Εἰς τοὺς αἶνους ἱστῶμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ἕχ. α. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες πανηγυρίσωμεν, τὴν μνήμην τῶν ἐνδόξων, Διδασκάλων τιμῶντες· ἐν Πνεύματι γὰρ θεῶν καθέλιον ὀφρῶν, ἀκαθέκτων αἰρέσεων καὶ θεοφ' ὀργαῖς διδάγμασι τὴν Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ὑπεστήριξαν.

Ορθοδοξίας ἀκτίσι περιλαμπόμενοι, οἱ νοητοὶ ἀστέρες, ὑπεργύγασαν λόγοις· ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἀρειοῦ θεοστυγῆ, γλωσσαλιαν ἐφίμωσεν· ὁ δὲ Νεστορίον αὐθις καὶ ἔμμανῆ, καταθέβληκε Σαβέλλιον.

Τὴν ἱεράν Συνωρίδα τῶν Διδασκάλων ἡμῶν, τοὺς ζηλωτὰς Κυρίου, εὐφημήσωμεν ὑμνοῖς, Κύριλλε τὸν ἅγιον, φλόγα πυρός,

καὶ

καὶ στερόβον Ἀθανάσιον· ἐν οὐρανῷ γὰρ συνόντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ αἰετῶς προσευχέουσι.

Ταῖς ἐκείναις τῶν θεῶν Ἱεραρχῶν σου, Χριστέ, ἐπίσκεψαι ἐξ ὕψους, ἐκλογιά σου πόμπην, ἐν μέσῳ νεμομένην λύκων δεινῶν, ὧν τὰ θράση κατὰβαλε· σὺ γὰρ ἐπάσατο ἐπὶ καὶ νῦν ἰδοῦ, τῶν αἰρέσεων τὰ σκάνδαλα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α.

Δεῦτε φιλερότων τὸ σύστημα, δεῦτε τῶν πιστῶν ἡ ὁμήγουρι· δεῦτε θεοδόξων χορεῖται, ἄτμασιν ἐγκωμῖαν στέψωμεν, τὴν αἰσεβαστον Διᾶδα τῶν διδασκάλων ἡμῶν οὗτοι γὰρ πάντα ζῶσον κακίστης αἰρέσεως, πᾶσιν ἀπάτην τῶν θυσιῶν, νεανικῶς κατελόντες, τῇ ἀηττήτῳ τοῦ Παντάνακτος ἰσχυροῦ, τὸν κόσμον κατήγαταν, θεογνωσίας ἐλάμβανεν καὶ νῦν προσβέβουσι ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαριζόμεν σε Θεοτόκε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικῶς, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος. ᾠδὴ, γ' καὶ δ'. Ἀπὸ στολῶν δὲ καὶ Εὐαγγελίων, ζήτη εἰς Ἱεράρχας.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

19 Ἰανουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ἐσπέρας εἰς τὴν Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχοῦς δ' καὶ ψάλλομεν στιχῶν προσόμοια Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσαι.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ

ἡμῶν δρεγόμενος, ἐλογίσω θεοπέσι, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, ἀληθῆ περιουσίαν καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Μακαρίων.

Δρομον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεθὲν καὶ στέφανιον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοὶ ἠτοίμασε Χριστός, ὃ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπάλλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον.

Πᾶσιν ἡδυπάθειαν, ὑποπέζων τὸ σῶμά σου, ἀπρηνήσω θεοσοφει, πικραίνων τὴν αἰσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντίλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Ἄξις Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἰγυπτὸς, ἀνήθασα τοιοῦτον πολιούχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. Οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου πνεύματος καταγλιαισθείς, πᾶσαν ἄκτησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτεία αὐτοῦ, ὑπερῆκόντισεν. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τὸν Χριστόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου Ἀόξα,

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὅσι Πατέρ. φύλλα 509.

Και νῦν, Θεοτοκίον.

Απολυτικίον, ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία, ἀγρυπνία προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὡς περ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων Μακάριε Ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ μνηί θ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, μετὰ τοῦ ἀλεξανδρινοῦ Μακαρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἐθφρασία, ἡ ἐκ Νικομηδείας, ζῆρει τελειοῦται, ἐν ἔτει 290.

Ὁ ἅγιος Μάρκος ἀρχιεπίσκοπος Ἐφέσου, καὶ Ἀρσένιος ἐπίσκοπος Κερκύρας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβόλαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστρῶσι.

Αγγελικὸν τὸν βίον, πολλῶν ἐμάκρυνας στυτὸν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πάθῃ καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχ-

θρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνήτους τοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ νεκτῆμεν ἀμονῆν, καταφυγῆν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν στίχον σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος δ'.

Γλαμφαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἦλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπον Μακάριε· ὀρθοδοξῶς γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἰκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐντῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Και νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

20 Ἰανουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, τοῦ Μεγάλου.

Λογία, καὶ Κατάλυσις εἰναι καὶ ελαίου.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, τὸ Μακάριος ἀνὴρ· καὶ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν σιχηρὰ προσομοια ἦχος α'.

Πνευφῆμοι Μάρτυρες.

Πάτερ Εὐθύμιε τὸν σόν, τόκον προκατήγγειλε, σταλεῖς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στερείας, Ἰωάννου τούτου γὰρ ἐδείχθης ζηλωτῆς ἐκμαγεῖόν τε, ἀκτῆμων, αἰκίος, Βαπτιστῆς καὶ ὁμοειτρόφος, ὑπερλάμψας, τοῖς ἀπείροις λαύμασι.

Πάτερ Εὐθύμιε καρπός, ἐφυς μὲν στεριώσεως, ἀλλ' ὧφ' ἡς ἀντως πολύγονος, ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, Μοναστῶν πεπλήρωται, ἡ ἐρημος ἢ πρὶν ἀδιόδοτος, καὶ νῦν ἰκέτευε,

δωον.-

δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέβλητος, ἡ Πίστις ὄντως ὁρθοδοξος, καὶ γὰρ ἐκ πράξεω, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγενηῶς ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, ἕνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν, ᾧ προσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐτέρα στιχηρὰ προσόμια, ἡλ. δ'.

Ὁ ἐξ ὕψιστου κληθεῖς.

Ο ἐκ νηδύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ παντέφορον ὄμμα τὴν προθεῖναι, καὶ τὴν ῥοπήν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπειγομένην ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, τότε Παμμακάριστε δῶρον θεοδότου, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμηνηκῶς σε, τὴν τῶν φουσάντων λύει κατῆφειαν ὄθεν ἐκ βρέφους προηγούμενος, τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ εὐχρέστησας, ὃν ἰκέτευσ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὐμών, Χριστὸς τῶν θεῶν ἐμφάσεων, λημπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἐξητραπεψεν ἐντεῦθεν ἰάσειν, ἄρηνος ὠφθης πηγῆ· διατροφή τε λιμώτουσι, καὶ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρῶν τὴν ἔφειν· τὰς ψυχικὰς δὲ, διαθέσεις ὄρων σου τῷ Λόγῳ σεφῶς ἐβελτίους Θεῶ· ὃν ἰκέτευσ σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο θεωρία καὶ πράξις διαλάμψας, σοῦ ὁ μὲν Ἰσαγγελος, βίος κινῶν ἀρετῆς, καὶ γαλακτῆρ ἀκρι-

βέστατος, τῶν αἰρουμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι, ὁ σὸς δὲ θεότοφος λόγος· Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, Χριστόν δὲ ἕνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον, καὶ τὰς Συνόδους ἰσαριθμούς, τῇ τετρακτύτῳ Εὐαγγελίων Χριστοῦ· ὃν ἰκέτευσ σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξα ἤχος γ'.

Αφιερωθεῖς τῷ Θεῷ, ἐκ κοιλίας μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ, Πάτερ Εὐθύμιε, φερώνυμος γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, μοναζόντων βακτηρία, καὶ ἐδραίωμα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος· καθαρὸν οἰκητήριον, αἰτῆσαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσι σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ὦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάζωμεν, τὸν θεανδρικό σου τόκοι Πανσεβάστει· πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπολείναντα τροπὴν, ἢ φερμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σῶν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὁρδοξῶς, Θεοτόκοι ὁμολογούντων σε.

Εἰσόδος, τὸ προκειμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Δικαίων ψυχαί.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι.

Δίκαιος ἐάν φθάσῃ. Φύλλα 255, καὶ 256.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς γεννή-

τοῖσι

τοσαν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον ἐκ σπλάγγων γενήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερόνυμον· ἐνεφύς δὲ γαστρί, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα· καὶ ἐκ σπαργάνων δι' εὐχῆς συνανεστράφη, Πάτερ Εὐθύμιε.

Ὁ αὐτός. τοῦ Σταυδίου.

Βαρυωμένος τὸν νοῦν γνώσει λεία, Πάτερ Εὐθύμιε, τὰ παφερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγεγῶν· ἐν μὲν Ολίψει μεγαλόρρων ρανείς καὶ γενναϊότατος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμῖα, ταπεινός καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος, σαφῶς διαπεράσας εἰς εὐδίων λιμένα κατήντησας, Χριστὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων κατεφρόνησας, Πάτερ Εὐθύμιε, ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπεινώσιν· τρυγὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ Πάτερ Ὅσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁραταῖς εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξω, Ἦχος δ'.

Ελαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ὁ Ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, Χριστὸς (εὐράπον Εὐθύμιε· ὁρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, πῆν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· διὸ ἰκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσει, σὴν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης Ολίψειως ἡμᾶς ἀπολλάττουσα· σὲ γὰρ μόνη ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ ἀσχυρθώμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοῦ πιτῶς βουόντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχῆ, τῆς Ἐκκλησίας μεγαλῶς Πάτερ Ὅσιε· τῆ σὴ γὰρ γενήσει πάσας, αἰρετικῶν τὰς ἁρμάς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· διὸ σε φερόνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον. Γῶν οὐρανίων, οὐσίαν δὲ τὰ τάγματα, χαρᾶς ἐπλήσας, τῆ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναλιζόμενος, σωτὴς τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τομέγα ἔλεος.

Στίχ. Τιμίος ἱναγίου Κυρίου.

Ράβδω τῆ τοῦ Σταυροῦ στιχηρῆεις, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· χειμάρρουν τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγῆν, νοεῶς παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίους, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας· ἐπιφόβοις δὲ, Θεοῦ Πνεύματος Ὅσιε, πιανόμενος, ὡσπερ φοινῆξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς ἐπουράνιον· καὶ στυλῆς πυρί-

πυρίμορφος, ὡφρῆς θεόφρον και πλήρης, φωτεινοῦς ἐπιλάμπειος, Χριστοῦ ἠνδριώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος.

Ὅντως ἔως σκηνῆς σαυμαστῆς, ἔως τοῦ Θεοῦ παμμάκαριστε, διήλθες ἀγαλλιᾶσαι, καὶ εὐπροσύνῃ ψυχῆς, ἐνθα ἦχος Πάτερ ἐορτάζοντος, περηνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὕψιψεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέψεως, γενησόμενος, ἐν μετέξει Εὐθύμιε. ἦς μόνῃς ἐπιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωτας ἦς καὶ ἐπέτυχες θεία δικαιοσύνη κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α.

Ὅσαι Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, ἔως οὐ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παλῶν ἡλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγῶγιον ἐλθῶν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποίησας, καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γενόμενος, μεγαλοκέρυξ Εὐθύμιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτάκε Παρλένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀβραγαθὴν προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτικόν, ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τικτου-

σα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα. ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβεία φευγίας, ἐγκρατεῖα ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἦχος δ'. Επεσόνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδάχας, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστακτῶν ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα, ὁμοιον.

Ἐξ Αἰγύπτου ἤστραψας, ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὸν Κόσμον ἐλαμψας ταῖς φαιαῖς σου ἀρεταῖς, ἡγλαίσμενε Εὐθύμιε, πασι ἐκλάμψας τὸ φῶς τῆς ἀτήσεως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον,

Ἐν τῇ σκέπῃ Πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέχσιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διελίψης πρεσβεύουσα, τῷ Φιλανθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος πλ. α.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνητάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀνυλαθόμενος, ἐγκρατεῖα τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, Χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμιε Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πανάγια Παρθένη ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σέ τὴν Εὐσπλαγγνον, καὶ αἰτουμένους τὴν ἰερμὴν σου νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὐσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, αἰεὶ χρωμένη Θεοχαρίτω.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἠγγίσω τὰ πρόσκαιρα, ὥσεὶ χόρτον Μακάριε, τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε Μοναζόντων ἐδείχθης, Διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον ἀγγελικῆς πολιτείας, διηγεύρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνώσιν τῆς Πίστεως, σημειοφόρε Εὐθύμιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὡs Παρθένοι καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπώρως τεκοῦσιν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος ὠηλάξεις, τὸν Κτίστη καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν τὴν Πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμπόνως βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,

τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ δ. Ἀντίφωνον τοῦ δ', ἤχος Προκείμενον· ἤχος δ'. Τίμιμος ἐναντίον Κυρίου. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Πᾶσα πνοὴ Εὐαγγελίων. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίον.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτοκου.

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ. Φύλλα 509.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίον, ποιῆμα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδουλωτῶν τὸν Θεὸν, τὸ σκοτεινὸν νεφρὸς, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, παυμακτὴρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασιτεῖ παριττάμενος.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ Θεόδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεὶς Πάτερ, πάσαις ἐνυπέρηνας, ταῖς ἐκκλησίαις Ὅσιε, σεωνύμως τὴν κλήσιν, κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας παιδρότητι.

Ἰκετηρία καὶ δεήσει, χρώμενοι οἱ σοὶ γεννήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, οὐδὲν σε κομίζονται καὶ φωτισφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μνησὺν, τῆς εὐσεβείας τὴν ἐλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἰρέσεως ἐλεγγον.

Σὺ ἐκ Παίδος καθιερώθης Ὅσιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιεῖς προσταγμάσι, ταῖς αὐτοῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης·

μετάρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ Πίστεως. Θεοτοκίον.

Σὲ Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεόν τῶν ὄλων καὶ Κύριον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Καταβάσις.

«**Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τείχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωλεν ὕδωρ, λαῶ πεζοπονητοποροῦντι καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Ὁδὴ Γ'. Ὁ στερῶσας κατ' ἀρχάς.

Απὸ τριώσεως τεχθεῖς, πνευματικῆς εὐκαρπίας, γεωργός πολυγωνώτατος ὄφθης, τὰς ἀκάνθας ἐκτεμῶν, τῆς ἀσεβείας Ὅσιε, καὶ εὐσεβείας σπόρον, ἔβλεον καταβαλλόμενος.

Ιερουργῶς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θαμάτων, Θεοφόρε γεγυνώς τοῦ ἀπίστου, προσενήνοχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας, ταῖς διδαχαῖς σου Πάτερ, διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Σωρροεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεὶ κεκρημένος, τῶν βευστῶν καὶ φθειρομένῳ αὐτίκα, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ τρυφήν προέκρινας, δι' ἐγκρατείας ἀκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε.

Πυρπολουμένη τῇ ψυχῇ, καὶ τετραμένη τῷ πῶθῳ, τοῦ ἐχθροῦ τὰς πυρρλέκτους ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων ἐκφυγῶν, τῇ ἄροσσοβολῇ χάριτι, κατελαμπρύνθης Πάτερ, σπμειοφόρος γενόμενος·

Θεοτοκίον.

Ρήσεις τῶν ἁγίων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, Θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανόμνυτε.

Καταβάσις.

«**Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶν, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.»

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν αἰφρωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτῳ, εὐφραίνῃ μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν τρυφήν ἐχομίσω, ταύτην τὴν αἰείωον, τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωροῦσθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητην ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὄφρϊσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ἄδου, ἔλθειν κινδυνεύουσαν, εὐάσπον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδίον, ἵνα πιστεὶ κραυγάζωσι Πρέσβευε τῷ σῶ Γῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-

πταισμάτων ἄρεσιν δοθῆναι μοι·
σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος
δούλος σου.

Ῥδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχυρὸς Κύριε.

Ολον σαυτὸν, Πάτερ Θεῶ κα-
θιέρωσας, ἀθανάτου δόξης ἐπιέ-
μενος, καὶ πρὸς αὐτὸν, ἐδραμες
θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτου
καὶ διὰ ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμ-
πρωτάτου, ἀνευδότως κραυγάζων,
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, Ὅσιε τῆς ἀγα-
λότητος, ἀγαπήσας ὅλης ἐκ δυ-
νάμεως, τοῖς ἀσκηταῖς γέγονας
πηγὴ, (εἰὼν χαρισμάτων, διψῶν-
τας τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ
ὡσπερ πάλαι, Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ,
παραδόξως Παμμάρκαρ ἀνέβλυσας.

Επιφανείς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ
Πνεύματος, τῆς παιδίσκης, γό-
νους ἠλευθέρωσας, Υἱοὺς Θεοῦ ἀ-
ξιοπρεπῶς, τούτους ἀναπλάσας
υἰοθεσίας βαπτίσματα· τοῦ θείου
γὰρ Προδρόμου, μιμησάμενος βί-
ον, βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Κύθουμε.

Υπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐ-
θύμια, ἐπεγνωστός, χάριτι λαμπό-
μενος· οὐ γὰρ τὴν σὴν ἔδει ἀρε-
τήν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαβεῖν καὶ
κατακαλύπτεσθαι· διό σε φωτοφό-
ρον, ὡς Φωστήρα τοῖς πᾶσιν, ὁ
Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Σεμνή, χαῖρε Παρθένε
Πανάχαρτε, χαῖρε ὀρος· χάριτι
κατάσκιον· χαῖρε σκηνή, χαῖρε κι-
θωπέ, χαῖρε ἡ λυχνία, τὸ φῶς τὸ
θεῖον βαστάζουσα· χάρις γὰρ ἀ-
νεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύ-

νης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέ-
γονας.

Καταβασία.

Ἐκαλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρε-
τῇ σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ
προελών, τοῦ ἁγιάσματος σου,
τῆς ἀρθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῶ
τῆς δόξης σου, ὡφείης ὡς βρέφος
ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώ-
θη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ῥδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω

Ἀσκητῶν εὐσεβείας, ἐπὶ τὴν
οὐράνιον τριβὸν Κύθουμε, προηγῆ-
σω Πάτερ· καὶ πρὸς κληροδοσίαν
ἀνώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, στύ-
λος πυρός τε καὶ νεφέλης, δε-
δειγμένος τῇ αἰγλή τοῦ Πνεύ-
ματος.

Πατρὸν ἀσθενούντων, ἀγαν συμ-
παθέστατον, Κόσμῳ δεδωρτηταί,
ὁ Χριστὸς σε Πάτερ, καὶ πεινῶν-
των τροφία παράδοξαν, παιδευτῆν
ἀρρόνων, σωφρονιστῆν ἀγνωμο-
νοῦντων, ὄρφανων καὶ πτωχῶν
ἀκτιλήπτορα.

Συμποθής, ἐλεήμων, γνώμην
ταπεινόφρονα φέρων γεγένησαι,
τῶν παλῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίαις
ἐνθόσις διδάγματα, καὶ σοφίζων
Πάτερ, καὶ νουετῶν τοὺς φοιτη-
τάς σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύων
νοσήματα.

Πανταγεῦ τὰς ἀκτίνας, πέμ-
πων τῶν θαυμάτων σου, πάντας
ἐφώτισας, καὶ μαγνήτις ὡσπερ,
ἐφειλικύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύμα-
τα, διαπλάττων ἔθνη, καὶ τῶν ψυ-
χῶν τὰς διαθέσεις ἐμβατεύων ζυ-
γῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Αληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν, Θεοχαρίτωτε, ἐν τῇ σῇ γεννήσει, τῆς φαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία.

« **Ω**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν ὀρόνῳ ἐπληρωμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγὼ πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης ἀεσπόζοντα. »

ἤδη ς'. Πάσῃ μοι Σωτήρ.

Μεγίστην παρὰ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας, τοὺς ἐν πίστει σοι προτρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιὸν, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος, Ὅσιε, δι' ὧν Βασιλείαν, οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Απίσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον, αἰδίων δὲ ζωὴν, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, Παμμάκαρ ἀπειλησας, σκηναῖς οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλίστατα.

Θεοτοκίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀβρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Καταβασία.

• **Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς,

τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λαὸς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ, σὺ Θεὸς μου.

Κοντάκιον ἤχος κλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εν τῇ αεπτῇ γεννήσει σου, γάραν ἢ Κτίσις εὐρατο, καὶ ἐν τῇ θεΐᾳ μνήμῃ σου, Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου βαυμάτων, ἐξ ὧν παρασχοῦ πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάλαρον ἁμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως ψάλλωμεν, ἀλληλοῦτα.

Ὁ Οἶκος.

Εκ βράθυμου καρδίας τὴν ἀνεσιν πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος, ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρβῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ὧδῃ ἐγγχειρήσω, καὶ πᾶσαν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν· καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἐψάλλον τὸ, Ἀλληλοῦτα.

Τῷ αὐτῷ μνηί· μνήμη τοῦ ὅτι οὗ πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βάστος καὶ Εὐσέβιος, τὰς χεῖρας τιμηθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐτύχιος εἰς τρία διακερθεῖς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Βασιλείδης, τὴν γαστέρα ἄραγεις τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰννᾶς, Πινᾶς, καὶ Ῥιμῶς, παγωθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσβίαις.

Ἠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ασκήσεως στάδιον, ἀγιοσύνης Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἐδειξας βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἐνούμενος, τοῖς Ἀσωμάτοις κραυγάζων

ζων Εὐθύμει, εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομαίαν σε διάτομον, ἤκονη-
μένην Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχ-
θρῶν τὰς καρδίας, καὶ τῶν δαι-
μόνων σφάττουσαν φάλαγγας, καὶ
τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραί-
νουσαν· εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς ἐμφορούμενος τοῦ τρι-
σγλίου, Πάτερ, φῶς δεύτερον, τῆ
μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμορφωμέ-
νος ὡφθης Εὐθύμει, τὰς λαμπη-
δόνας ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσιν,
εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ως ὄρθρος ἀνέτειλας, Δικαιο-
σύνης ἥλιον ἔχουσα τὸν ἐκ σκό-
τους τὸν Κόσμον, τῆς ἀγνωσίας
ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτι-
σιν, ὧ ψάλλομεν, εὐλογητός ὁ Θε-
ός, τῶν ὁ Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

« **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ ὀροσίσαντα,
Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρ-
θενῶ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν
Λόγον ὑμνοῦμεν εὐσεβῶς μελω-
δοῦντες· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν. »

Ῥόδη Π. Ἐπακλασιῶς κάμινον.

Συντονωτάτη χρώμενος, ἐγ-
κρατεία πανόλβιε, πρὸς ὑψηλοτά-
την πολιτείαν ἐβλασας· δοχεῖον
γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύ-
ματος, τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐ-
κείθεν πλουσιῶς, βρυόντων χαρισ-
μάτων, μελωδῶν ἀνευδότης. Λαὸς
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
νας.

Μεταναστεύων ἐβησας, τῆς

Σιών τὴν ἀκρόπολιν, εἰς τὰς αἰ-
νίους δὲ μόνως κατήνησας, καὶ
κλήρον οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων
πόνων εὐρῶν, ταῖς ἀγγελικαῖς χο-
ροστασίαις συμπάλλεις, οἱ Παῖδες
εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς
ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ολολαμπής ὡς ἥλιος, τὰς ἐ-
ρήμους ἐρώτιστας, τοὺς σκοτεινο-
μόρφους, ἀπελάσας δαίμονας, καὶ
στύλος ὁλόσματος, οὐρανομήκης
γένονας, θαυματοποιούς μαρμα-
ρυγὰς ἀποστίβων, ἀπαύστως ἀ-
νακράζων, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς
ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ἰερωτάταις πράξεισι, διὰ βίου
κοσμούμενος, τὴν ἀρχικωτάτην
ἀρετὴν κατώρρωσας, δογμάτων
ὀρθότητι, διαπρεπῆς γενόμενος,
καὶ Θεολογίας ἀκριβοῦς ὑποφήτης,
βοῶν ἀδιαλείπτως· Ἱερεῖς εὐλο-
γεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον..

Νύμφη Θεοῦ Πανάμωμε, τοῦς
πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχ-
μαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον,
καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν
δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων,
Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πῖπει
μελωδοῦσας, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

« **Α**στέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ
θεοσεβείας, προεστῶτες Νεανίαι,
τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωθηθέντες θεῖον,
ἕμιον ἐμελλον· Εὐλογεῖτε, πάν-

τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ-
υψώσατε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »
Ῥδλ θ'. Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εγνωρίσατε Χριστὸς σοὶ τὴν πρός
αὐτὸν, πολυέραστον Πάτερ ἀνά-
λυσις, ὡς περ Μωσῆϊ, πάλαι τῷ
θεόπτη· οὐ μιμητῆς, δι' ἀρετῆς
γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν θάλασ-
σαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως,
πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναν-
τίου; τροπώσασαυς.

Μετίστης ὡς Ἡλίας ὁ ζηλω-
τῆς ἀρετῶν ἐποχούμενος ἄματι,
πρὸς οὐρανὸν, ὅπου τὸ πολίτευ-
μα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγγράφη Ὁ-
σιε· καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ παρετ-
κῶς, μνημόνευε τῶν πιστῶν, τὴν
μνήμην σου τελούντων, τὴν φω-
τοδόρον καὶ πανίερων.

Ο βίος σου παμμακάρο ἀγγε-
λικός, ἡ ᾧ ἔξ, θεόφρον, ὑπέρολαμ-
πος, ἡ δὲ ψυχῇ, φωτοειδεσάτη
θεοειδῆς, καὶ εὐσεφῆς ἡ πίστις σου·
λείων γὰρ δογματῶν ὑψηγῆτης,
ἐγένου θεοφόρος, καὶ κήρυξ Ὀρθη-
δόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Ἰκέτην σε καὶ πρέσβυν πρὸς
τὸν Θεόν, προσβουόμενον Πάτερ
συγχώρητι ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν
ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀπο-
κοπῆς αἰτούμενον, θεῖους μιμησά-
μενον οἰκτιρμούς, προβάλλεμαι
προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας,
τῆς σῆς, θεόφρον, στηριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενεὸς μοι πύργος
'Αγνή τῶν δαιμόνων ἀπειργων
τὰς φάλαγγας· καὶ πειρασμῶν,
ὄχλου καὶ κινδύνων ἀποσβῶν· καὶ
τῶν παθῶν τὴν ἐφοδον, πόρρω ἀ-

πελαύνων· καὶ καθάραν διδοὺς ἐ-
λευθερίαν, καὶ θεῖων χαρισμάτων,
τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία.

Εν νόμῳ σκιά καὶ γραμματι,
τύπον κατιδόμεν οἱ πιστοί· πᾶν
ἄρσεν, τὸ τὴν μήτραν διανοίγον,
ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λό-
γον, Πατρός ἀνάργου Υἱόν, πρω-
τοτοκοῦμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ,
μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλῆριον.

Ῥουαίκες ἀκουσίθητε.

Εκ μήτρας καθηγίσατε, Θεὸς σε
Πάτερ Ὁσιε, Ἰερεμίαν ὡς πάλαι,
καὶ Σαμουὴλ Θεοφόρε, προφήτην
Θεὸς δεῖξας σε, τερατουργεῖ Εὐ-
θύμιοι, τῶν Ἀγγέλων ὁμολογη-
μελ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν
σε πιστῶς ἀνυμνούντων.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Ως πάλαι τοῦ βλαστήσαντος,
Προδρόμου θεῖος Ἀγγελος, ἐκ
στερουσούσης νηδύος, τὸν σὸν κα-
τήγγειλε τόκον· διὸ καὶ τούτου
γένενας, ἐκμαγεῖον Εὐθύμιοι, Βα-
πτιστῆς ὁρεσίτροπος, ἀκήμιων, ἁ-
οικος, πᾶσι χαρισμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εν δυσὶ ταῖς θελήσασι, καὶ φύ-
σει πανάμωμοι, μιᾷ δὲ τῇ ὑπο-
στάσει, τίχτετε Θεὸν ἀπορρή-
τως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα,
μέχρι Σκυροῦ θελήματι, καὶ ἡ-
μῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότη-
τος πλοῦτον, Θεοκλιτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἱστῶμεν στίχους δ'.
καὶ φάλλομεν στιχῶρα προτόμιοι, ἡχ.
πλ. δ'. εἰ τοῦ παραδόξου θαύματα.

Θσιε Πάτερ Εὐθύμιοι, καταλι-
πὼν

πάν τὰ ἐν γῆ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας ἐνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· καὶ ἐν ἐρήμῳ, ὡς περ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὠλεσας. Ὡς τίς ἰσχύσειεν, ἐξεπειν αἰοῖμε, τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον!

Δίς.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης κανὼν, μοναζόντων καὶ καύχημα, Ὁρθοδόξων ἡδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τοῦ γὰρ δολίου, ἐχθροῦ οὐκ ἐπηξας, τὰς ἐκφοβήσεις, ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. Ὡς τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε! δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὄφρυν.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας· καὶ ἀσκήσει Ἄγιοι, τὰς αἰτιήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις, εὐχαίς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἡξίωσαι· Ὡς ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν αἰοῖμε, σὲ ὁ Χριστὸς, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς ἀύλους μονάς.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη. φύλ. 530.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ῥδθ, Γ'· καὶ ς'.

Προκείμενον, ἦχος βαρῦς.

Καυχῆσονται Ὅσιε ἐν δόξῃ.

Στίχος Ἄστατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κοινόν.

Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, δε λαμψεν ἐν ταῖς

καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενωγορούμενοι, ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέρουτες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

Ἀλληλοῦθια. Δίκαιος ὡς φοινὴ ἀνήσει.

Εὐαγγέλιον. Ζῆτει εἰς Ὅσιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόστυνον αἰώνιον.

21 Ἰανουαρίου. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Νεοφύτου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'· καὶ ψάλλοντες σιγηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁμολογητοῦ. ἦχος δ'.

Ὡς γενεσίον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν δι' οἴκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυοὶ θελήσειν ἐνεργείαις τε, κατανοούμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαιῶν, τὰ ἀπίλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τοῦτον δοξαζόντων, ἐπηρεία διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπειξας, λοιδοροῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα· καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις αἰοῖμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλωτταν

ταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θεϊαν χεῖρα, δι' ἧς γράρων διετελείς, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Θεογράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέγονε Πάτερ γλώσσά σου, καλλιγράφουσα ἐν χάριτι, πλαξί καρδίων ἡμῶν, τὸμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκριβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δυσιν οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μὴ τῇ ὑποστάσει, μφανισθῆναι βελήσαντος.

Ἔτερα στιχηρά προσόμοια τοῦ Μάρτυρος, ἤχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος,

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, περιστέρα ὀμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα, δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσαγγελον, ὑπ' ἧς νεάων ἀβλουργεῖ κράτιστα, ὡ θείων πράξεων! τοῦ πεντάβουλου μάρτυρος. Οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπό σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος, ἐκτελεῖ θαύματα, ἐνεργεῖα τοῦ Πνεύματος· ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρέεται. Νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὠφρῆ γέννημα· ὡ θείων πράξεων, τοῦ πεντάβουλου μάρτυρος! οὐ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναλλών, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίσιν ἐν θαύμασι· τὸ πῦρ κοιμῆται πούτῳ βελλόμενος, ἀγρίους

ὄφρας, πτήσσοντας δεικνυσιν· ὡ κράτος ἀμαχον, ἐν ᾧ τεθαυμάσονται ὁ ἀβλιγῆς, ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Ὅσι Πάτερ. φύλλα 509.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήρου.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Τὸν μοναστῶν τὰ πλήθ. φύλ. 530.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ'.

Ὁσολοδοξίος ὄδην. (ὄρα εἰς τὸ τέλος)

Τὸ πρῶν. Κοντάκιον. ἤχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστήν καὶ μέγαν Μαξιμόν, τὸν ἐκδιδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἐνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν, φύσειεν ἐν δυσιν, ἐνεργεῖαις τε διτταῖς ὡς καὶ θελήσειν, ἐπαξίως οἱ πιστοὶ ἀνευρημήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε κήρυξ τῆς Πίστεως.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Νεόφυτος, ζῆρει τελειοῦνται ἐν ἔτει 290 ἐπὶ Βασιλείου Δεκίου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εὐγένιος, Οὐαλεριανός, καὶ Ἀκύλας οἱ Τραπεζούντιοι ζῆρει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 292.

Ἡ ἁγία μάρτυς Ἀγνή ἢ Ῥωμαία, πύρι τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τέσσαρες μάρτυρες, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Νεόφυτος ὁ προσμαρτύρος τῆς τοῦ Βατοπαίδιου μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξασπαστείλιον. Τοῖς μηθηταῖς.

Θεολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πάτερ (ἐλη-

σιν,

σιν, καὶ ἐνεργεῖαν μίαν Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύο φύσεις, ὁμοίαι, καὶ ἐνεργείας Μάξιμ, πάνσοφον Θεοφάντορ, ὁμολεγῶν, ὁμομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑψῶν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐκτιμῆεις Μάρτυρ ὠφθεις.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος, ὁμοιον.

Επιφανείς Νεόφυτε, ἡγεῖρας παραδόξως, νεκρῶν τῶν σὲ κησασαν, βαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας· ὦ καὶ νῦν στεφηφόρος, θεόφρον, παριστάμενος, μὴ ἐλλίπης πρεσβεῶν, ὑπὲρ τῶν σέ, ἀνυμνούντων Ἁγίε καὶ τελούντων, τὴν φωτισόρον μνήμην σου, Ἄβλοφορε καὶ Μάρτυς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἁγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χεῖρας, Μητροπάρινε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθείς ἀσυγχύτως, ἀνευ σπορᾶς, ὠφθεις ὁ ἀπρόσιτος προσῆτος μοι, ἐνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἡχος πλ. β΄.

Φιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, Θεοσοφία σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ ἐπεσφράγισας ἀμφοτέρα, τρισόλβιε Μάξιμ. Παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. (Ἦρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως.
Καὶ ἀπόλυσις.

22 Ἰανουαρίου. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέστου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχ. σ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου ἡχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλομπόμενος, ἱεροφάντα Τιμόθεις, ἀριδιλότατος, ὡς φωστὴρ εδείχθεις, διατρέγων ἀπάσαν, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ χάριτι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεις τρυφῆς, τὸν χειμάρρον ἐπίεις, καὶ θεορρόπως ἐπότισας. Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ὦ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρωτον, καὶ εἰρήνην τὴν ἀπειροδύναμον.

Θεόφρον Τιμόθεις πυκναῖς, ἀρξιστοῖσι σώματος, καὶ ἀσβεινῶσι βαννύμενος, τὸν νοῦν μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, εὐχερῶς διέλυσας, Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος, καὶ διεκρήρυξας, ὑψηλῶς τὸ βεῖοτάτον τῆς εἰρήνης ἡμῶν Εὐαγγέλιον.

Ἔτερα στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος, ὁμοια.

Τοῦ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά, νῦν ἐξάδει θαύματα, θαυματουργεῖ Ἀναστάσιε· θαυματουργίαις γὰρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε,

μησε, βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα, λαμπρὰ, ἀναστήσας τρόπαια κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμακάρο εὐκλεικν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στερρῶς ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσιε, στερρὰ, ἀναθήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπειλήσας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στερρῶς ἀθλήσας, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο. Δόξα ἤχος κλ. δ'.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμύθησας τὰ βέλια, καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὴν πίστιν μέχρι αἵματος, ἀνευδοκίως σιγῶς ἐνστερησάμενος· πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς ἀνεδείχθης, Τιμόθεε Ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπαλοῖς καὶ λίθοις κατακλιόμενος, ἐτυχες τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον. Διὸ παμμακάρο πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν σίχον στιχηρὰ τῆς ὁκτωήχου.

Δόξα ἤχος β'.

Εμμεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ

Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Στεκυροῦ τὴν δύναμιν· ἐμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἐορτήν· καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς· ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτῆς εἰδωλομανίας· καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐσημούμενος ἀθλητῆς, Ἀναστάσιος· ὁ ἐνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν, καὶ πρεσβυῶν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, ἤχ. δ'.

Χριστότιτι ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νῆρων ἐν πάσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ Σκευῆος τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον ὁρμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον, ἤχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸν θεὸν Μαθητὴν, καὶ συνέδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοί, ἀνομνήσωμεν πάντες· σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος, ὡς ἀριττον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ' μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Πέρσης ζῆρις τελειούται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μανουὴλ, Γεώργιος, Πέτρος, Γαβριὴλ, Σισύνης, Ἰωάννης, καὶ ὁ ἱερομάρτυς Λέων, καὶ αἱ σὺν αὐτοῖς τρια-

τριακόσιαι ἐβδόμηκοντα ἐπὶ τὰ Μάρτυ-
ρες ἕξει τελειοῦνται ἐν ἔτει 815.

Ταῖς αὐτὰν ἀγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλάριον Γυναικείας ἀκουσιότητε.

Δυὰς φωτισειδέστατος, σήμε-
ρον ἀπαστράπτουσα, φαιδρότερον
τοῦ ἡλίου πᾶσιν τῆν χτίσιν φω-
τίζει Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν
Ἀποστόλων σύνθρονος, ὁ θεῖος
Ἀναστάσιος, τῶν μοναστῶν ἡ
τερπνότης, καὶ τῶν μαρτύρων ἡ
δόξα.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέ-
γα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων
Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁ-
σίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον,
ιλέωσαι τοὺς δούλους σου, ἡμῖν Θεο-
ογεννήτρια, ὅταν καθήσῃ τοῦ κρι-
ναι, τὰ κατ' ἄξιον ἐκάτω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λίνων, Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἕως πλ. α.

"Ὅσιε Πάτερ, νικητῆς Μήδων
καὶ Χαλδαίων γεγονός τῶν νοη-
τῶν, πᾶσαν Βαβυλωνίαν πλάνην
καθελών, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ·
οὐ τῷ λειῷ τῶν ἡδονῶν ἐθέλη-
θης, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐ-
δειλίασας· διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, βραβεύεις σε νικητικοῖς ἐστε-
ράνωσε· καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις
παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἰκέ-
τευε, αἰτούμενος εἰρήνην τῷ κό-
σμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρ-
θρου ὡς σύνθετος, καὶ ἀπόλυσις.

τυρος Κλήμεντος καὶ τοῦ ἀγίου μάρτυ-
ρος Ἀγαθαγγέλου.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα
ἰσῶμεν στιχ. ε'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ
προσόμια τοῦ ἀγίου Κλήμεντος ἕως β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν.

Κλήμα, τῆς ἀμπέλου τῆς
ζωῆς, ὡρθῆς μυστικῆ γεωργία,
περικαμπτόμενος, πόνοις μὲν ἀ-
σκήσεως Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ
ἕξει τραγόμενος, τῷ τοῦ μαρτυ-
ρίου, οἶνον κατανύξεως, ἡμῖν ἐκέ-
ρασας· οὐ νῦν ἐμποροῦμενοι πάν-
τες, πίστει τὴν πανίερον μνήμην,
τὴν σὴν εὐορτάζομεν μακάριε.

Ὅτε, Ἱεροῦργεῖς τὴν φοικτὴν,
καὶ τελειοτάτην θυσίαν, καὶ ὑπερ-
κόσμιον, τότε προσενήνεξαι ἱε-
ρουργούμενος, τὸ σὸν αἷμα δὲ
πάνσορε, προθύμω καρδία, αἵματι
προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότου σου·
ὦ σὺ βραντιζόμενος μάκαρ, ὅλος
καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώ-
τατος Θεοπέσιε.

Θύων τὸν ἄμνον τὸν τοῦ Θεοῦ,
τὸν τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμον, ἀ-
ποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θά-
νατον ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖον ὡς
ἄμωμον, ἐτέθης Θεόφρον, σύμφυ-
τος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, μά-
καρ ζωηρόρου θανάτου· νῦν δὲ τῆς
αὐτοῦ βασιλείας, ἀξιομακάριστος
τετύχκας.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμια τοῦ ἁγίου
Ἀγαθαγγέλου, ἕως δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αγχαῖς Ἀγγελίας σε, συνο-
δίτην καὶ συναθλον, Κλήμη· ὁ πα-
νάριστος καταπλούσιος· μετ' οὐ
τοὺς δρόμους διήνυσας, τοὺς θεῖ-
ους στρεβλούμενος, καὶ παντοί-
ως

οις ἀλγεῖνοις, ὁμιλῶν Ἀγαθάγγελε, ἕως τέλειος, γεγονώς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας Ἀγγέλοις, συνεπαγάλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ἕξμοις δακνιόμενος, καὶ πορὶ λιπαίνόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραβύλατο ἀπλούμενος, σορὲ Ἀγαθάγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρός, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτάμενος, προσενήνεξαι, οὐρανίῳ τραπέζῃ, ἱκετεῶν, τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας, πάσης βουθῆναι κολάσεως.

Ραβδισμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ ἐν ξύλῳ τεινόμενος, ἀπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄλλων σου, σορὲ Ἀγαθάγγελε, ἐκτμήθεις τὴν κεφαλὴν, ταῖς βάνισι τοῦ αἵματος, ὅλην ἤρδευσας, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφρόμουςαν, τὰς λαμπράς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολυάυλε. Δόξα, ἤχος κλ. δ'.

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶ· περιόδον, θεόληπτε ἐπιταπλάσιας, τυπτόμενος, ξεόμενος, ἀμείβων πόλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ χριστοῦ· ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ἕξιφος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμιον· ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχυρὸν, Ἱερομάρτυς Κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα ἤχος α'. Ανατολίου.

Τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἱερεῦσι, Μάρτυρα Κλήμεντα, ἢ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμῇ τῶν αἰτισμῶν,

τῆς εἰς αἶι τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἤξιωσε τρυφῆς· καὶ πλουτεῖ τὰ θεία, ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν ὑποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνωτέρω φρονεῖν τοῦ θανάτου. Πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοήσωμεν· Μεγαλομάρτυς αἰδόμε, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, τῶν χρόνιους ἐνστάσεις, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ βῦσαι τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Κλήμη, ὀσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄθος ἱερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς Θεόδοτος, τοῖς πιστοῖς πανέρε, ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἄλλ' ὡς Μαρτύρων συνάλλος, καὶ ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ πρῶτ, Κοντάκιον, ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπελίου γέγονας, τίμιον κλήμα, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλήμη πολυάθλος ὀφθαίς, σὺν τοῖς συνάλλοις τε ἐκραζες· Χριστέ, Μαρτύρων, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κη'. μνήμη τοῦ ἀγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος καὶ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὄσιος Εὐσέβιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὄσιος Μαυτίμας, ὁ Ὕρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὄσιος Σαλαμάνιος ὁ Πέρτης, καὶ ἐν τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ ἠουμαστής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες οἱ ἐν τῷ Παρίῳ λάκκῳ βληθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξα-

Ἐξαποστειλάριον Γυναίκες ἀκούσθητε.

Ως Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγῶνων, ἐκτείνας κλήμα τὸ κλήμα, τῇ ἐλικί τῆς Πίστεως, ζωγραφῆς τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοινωνόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον Ἀθλοφόρον.

Θεοτακίον ὅμοιον.

Ως οὐσα καθαρώτατον, δοχεῖον Θεοῦ μφευτε, τῆς τῶν παθῶν με ἀγλύος, δεῖξον ἐλεύθερον Κόρη, βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Δέσποινα, ὅπως ἐν πίστει ὑμῶν σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνθεσις καὶ Ἀπόλυσις.

24 Ἰανουαρίου. Τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα ἰστώμεν στίχους 5. καὶ ψάλλομεν στιχῆρά προσόμοια ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύουσα πρώην, τῇ διαθέσει σαμνή, καὶ βεβαιοῦσα ἔργω, τὸ χρισθὲν σοι ἐννοία, ἐξήληθες τῆς ματαίας, τῶν ἡδονῶν, μακαρία, λειότητος, καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ εὐθυδρομῆς, ἀναβάσει ξε-νιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου, προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπερᾶς κυμάτων, τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δέ σου τὸ πλοῖον, ὅλον σαμνή, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυστικῶν, ἀγωγῶν μὲνεις ἐμπλεως.

Θεοπρεπεὶ τῇ μνήμῃ, σὺ ξε-νιτεύσασα, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑφῶσαι τοὺς πεσόντας μένειν σορῆ, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστῆ, ὡς πρὸς τὸν Θεόν, Ξένη, πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτακίον.

Ἀπολυτικίον, ἤχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μητὲρ ἀκριβῶς.

Τὸ πρῶτ', Κοντάκιον ἤχος β'.

Ταῖς τῶν αἰμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον, Ξένη, μνη-μόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθω τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχύν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κδ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Διονυσίου, τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ τῶ ὄρει ἀσκήσαντος.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καὶ αὐτάδελφοι, Παῦλος, Πασάριος, καὶ Θεοδοσίω, ἀθλήσαντες τελειοῦται, ἐν ἔτει 290.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Βαβίλας, Ἀνάπιος, καὶ Τιμόθεος, οἱ αὐτοῦ μαθηταί, ζῆρει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Μακεδόνιος ὁ Σύρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐρμουγένης καὶ Μάχη πρὸς Κύριον ἐξηδήμησαν.

Ὁ ὅσιος Φίλων ἐπίσκοπος Καλπα-σίου, καὶ Φειλιππικός καὶ Ζωσίμος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον Γυναίκες ἀκούσθητε.
Μενίαν τὴν οὐράνιον, ποθοῦσα Ξένη πάνσεμνε, ξένην σαυτῆν Θεοφόρε, πατρίδος πλοῦτου καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποιήτας, τὸν σταυρὸν σου δεῖ ἄρασα, Χριστῷ προσῶμος ἐδραμες, τῷ ξενοτρό-
πως

πως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παορένου.

Θεοτοκίον ἴμοιον.

Ωράθης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκί τεκοῦσα Παρθένη, Θεὸν τῶν ὀλων καὶ Κτίστην· οὐ τῷ Σταυρῷ βωννύμεναι, γυναικῆς αἰ θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν· μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήγου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

25 Ἰανουαρίου. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας, στιχολογούμεν τὴν ἀ. εἰς τὸν τοῦ Μακαρίου ἀντρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ἀ. Πανεύρητοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σά, χεῖλιθ' οὐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε, Θεολογίας γάρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ Οἰκουμένῃ φβεγγόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπιβουλον, οὐρανοδρόμω τε, ἐπιβάς τεθρίππω, ἀρετῶν δρχήματι, ἀνέπτῃς πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἀβύρῃτον· οὐ ἐμφοροῦμενος, νῦν πρεσβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῇ Χάρτι, καὶ νῦν εὐλάτων, εὐπαρθέσιςτοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης πρὸς Κύριον, πρεσβεύων· Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια, ἤχ. β'.

Πῆλις εὐρημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐσημήσωμεν τὸν θεηγόρον· τὸ γρηγόρον ὄμμα τῆς χάριτος, καὶ πάνσορον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης· τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας περήχημα· τὸ κλέος ὀρθοδοξίας τὸ πανθαύμαστον· Θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν βίων δογμάτων, τὸν ἀένναον ποταμόν· τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας εἰς νάματα.

Πόθω πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρχον· τῆς θεηγορίας τὴν πλημμύραν· τὸ ρεῦμα διδασκαλίας τὸ ἡδύτατον τῶν λόγων τῶν ὑψηλῶν τὴν ἀσφάλειαν· τὰ οὐρανοβροντα χεῖλιθ' τὴν πυρίπνου γλῶσσαν· τῆς σοφίας τὸν ὄψαυρόν· τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα· τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Υμνοὶς χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέτωμεν τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποίμνης τὸν φύλακα, ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσορον, ζικανίων νόθων ἐλατῆρα· παντοῦρεξ ὀρθῶν δογμάτων τὸν πανθαύμαστον· διώκτην ἀρετιζόντων ἐ-

χυρῶ-

χυρότατον, τὸν ἐπαυξήσαντα ὀνόματι, ἐγγηγρόσει θεία, τοῦ Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς εἰκὸς, καὶ κόσμον φωτίζαντα, διδασκῶν θείαις λαμπρότησι.

Δόξα. ἤχος, πλ. δ'.

Η γρηγόριος γλωσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὡσί των καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν βραθύμων ψυχὰς διανίστησι, καὶ θεορθογγοῖσι βήμασι κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα διὸ Γρηγόριε θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεῦων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφῃ· ἐκ παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς πρόσληψως, εἰς ἔστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἀνθρώπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ὃν ἐκέτευε Μῆτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεῆσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀνεκγνώσματα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. Φύλλα 180.

Δίκαιος ἐὼν φλόγη. Φύλλα 256.

Στόμα δικαίου ἀποσταζει σοφίαν. Φύλλα 180.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ἤχος, ἀ' Ανατολίου.

Ενθὲς πράξεις, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ νομίμως καθηράμενος,

τῷ τῆς Θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεία μυσταγωγούμενος, Θεοφάντορ Γρηγόριε, καὶ τὸν αὐτοῦ ὑπελθῶν γνόρον, τὴν Θεοσπίουτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα, ἣν προσκυνούντες διὰ σοῦ, ἀνιμνοῦντες λέγομεν, ἢ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Λόγω Θεοῦ ἀνοήτας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς Σοφίας εἰλικυσας Πνεῦμα, καὶ πλήρης χάριτος γινόμενος, τὰ λεῖτα ἐβρόντησας δόγματα, τρισμάκαρ Γρηγόριε, καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς συμμηθεῖς Δυναμίεσι, τὸ τρισπὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφέντες, Θεηγοραῖσις Τριάδα προσκυνούμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῇ πρῶτῃ γλώσση σου, Θεοῦ ῥῆμον Γρηγόριε, τὰς ἰεραρχοῦς ἐνέπρησας, τῶν αἰρετικόντων γλωσσολογίας θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδειχθῆς στόμα, ἐν Πνεύματι λαλήσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ γρόμμοσι διατυπῶσαν, τὴν τῆς κρυψιμούστου Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν, καὶ τὸ Τριστήλιον φῶς, καταλάμψας τὸν περιγείον Κόσμον, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Τῇ λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἰρέσεων θέρειτρον, καὶ ὀρθόδοξων ἡρῦσμα, τὸν δευτέρου Ἐπιστήλιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην,

τοῖς

τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν Σοφὸν Ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θέρμματα, Θεολογικοῦς ὕμνοις προσεΐπωμεν. Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δοῦς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ Διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δέησεις προσδεχομένη, καὶ ὀλιβομένῳ στεναγμῶν μὴ παρορώσα, πρέσβευε πῶ εἰς ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Θεολογίας πηγῇ, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδαιτήμα, τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμῶ, ἐρευνησας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἐνιζομένην, ἐν ταύτῳ τῆς Θεότητος, τρισσομένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι, βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι, λόγων δὲ σέβειν διδάσκων Τριάδα τὴν Παναγίαν Θεόπνευστε, παρ' ἧς ἐκπεμβήθηαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Αἰγλή Θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμιαν ἐλύσας, πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, Θεοσεβῆ λογισμῶ, Θεολόγε φθάσας καὶ Θεόστρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκείθεν, ἐκδιδόμενας ὠμίλησας· διαφανὲς γὰρ, τὸν σὸν νοῦν ὡσπερ

ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτίνα πλουσίως, τὴν ἐνιαίαν ἐχώρησας· ἦν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα Δικαίου μελετήσει.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ κεῖ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς Χάριτος ὁ πᾶσαν εὐφραίνων Πόλις, τοῦ Βασιλεῶς Χριστοῦ, τοῖς ἐνέσις λόγοις καὶ διδάγμασι, τρυφῆς ὀχμεάρβρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος, ὁ τῶν δογματῶν, ἀκριβοῦς φύλαξ ἐννομος, ὁ θερμότητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος, ὁ Νοῦς ὁ ἐργήγορος, εὐήχος γλωσσα, τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ἐρμηνεύουσα, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γενηπονῶν τῇ γλώττῃ σου Γρηγόριε, εὐσεβεῖας ἐν αὐταῖς, ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρποῦς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθῶδεις αἱρέσεις πρόρριζον ἐκτεμῶν, καὶ κοτμῶν τοῦς λογισμοῦς καθαρότητι. Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεία λύρα, ὁ γρήγορος ὀφθαλμὸς, τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτῆς, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένη μοι Παρθένε, ἐκ
τοῦ

τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ μοι αἰεὶ, βράνιδα τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χεῖρα βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξιώσον, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυσσον τετοκυῖα τοῦ ἐλέους, ἀγνή.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκλήρησαντι καὶ τὰ κάλλι τοῦ φέγγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν κάθισμα,
ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψεν κεκληρωμένους, βίον αὐλον ἐξησχήμενος, ὁμῶν μω ἱερατεία διέπρεψας, ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δογματα, ὀροδοξία τὴν Πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστῶν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γεγόμενος ἐν τῇ Γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνηχεν, ὁ μετὰ Τόχου Μητέρα Παρθένου σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενωδῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν κάθισμα ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς εὐτελείας ἀριστεύς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισσας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκὸς μου τὰς νότους ἐν τάξει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς στήσον Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξιώσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαίτεσθαι πταισμάτων ἄφρσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, τὰς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δογματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιόγαστε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν Μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέστηκας ἀπάξασθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον, Θεολογε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη Θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες·

Χαίρε ὀρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαίρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαίρε τὸ δοχεῖον τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρὸς, Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριάμ· Ἀειπάριε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαίρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαίρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνουμένων σε.

Ὁ Ἄναθαβροῖ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἰεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμακάρι, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Νομῆν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιεπιόμενος Χριστοῦ Μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύσχημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἰτησάι προσηθείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Κανὸν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου, Θεοράνου. Ἦδη Ἄ. Ἦχος ἁ.

Χριστὸς γεννᾶται!

Τὸν Θεολόγον τὸν δεῦτερον, τὸν στύλον τοῦ φωτὸς τὸν οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δευτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρασταί, πόθω συνελθόντες, εὐφημῶσμεν αὐτὸν ὡς Θεοκῆρυκα.

Ὁ λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμυθούμενος, προνοητικῆ δυνάμει σε, μάκαρ τῆ

Ἐκκλησία, οἶα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Σοφία Πανάμωψε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῆ γαστρὶ, σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νοῦν, τούτῳ ἐνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν ἀγνή, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος.

Καταβασία. Χέρσον ἄβυσσοτόκον.

Ζήτηε εἰς τὰς 20 Ἰανουαρίου.

Ἦδη Γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Ἐχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀενάως βλυστάουσαν, τῶν λεοσώσεων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμακάρι ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς εὐσεβείας μεγάλωρονος κήρυξ καὶ εὐσημος, θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν λεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ἦτωρ ὁ πυρίπνοος, ἡ θεόβουλος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοία, καὶ οὐλογῆ Θεοπνεύστῳ, ἠχῆσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας, ἡμῖν μέλος ἐμελώδησε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα

λέα τῶν ἀπάντων, δυσωπούσα μὴ
παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννη-
σας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς,
σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Τὸ στερίωμ τὸν ἐπὶ σοί.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ΄.

Τὴν Σορίαν καὶ λόγον.

Εξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θε-
οῦ, ἐξηρεύσω σορίαν κήρυξ φω-
τός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῆ οἰ-
κουμένη κατέσπειρας· τῶν Πατέ-
τέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγ-
ματα, κατὰ Παῦλον ἄφρηξ, τῆς
Πίστewς πρόμαχος· ὄθεν καὶ Ἄγ-
γέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ
τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης Μα-
κάριε, Θεολόγε Γρηγόριε· Πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισ-
μάτων ἄφρην δωρήσασθαι, τοῖς ἐ-
ορτάζουσι πόθω, τὴν ἀρίαν μὴ-
μην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οταν ἔλθῃ τοῦ κρίναι πᾶσιν
τὴν γῆν, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης
καὶ Ποιητής, προβάτας με συν-
τάξον, δεξιοῖς τὸν κατὰκρίτον· καὶ
ἐξωτέρου σκοπούς, καὶ πάσης κο-
λάπεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δούλον,
ἐξάρπασον Ἀχραντε· ἵνα εὐχαρί-
στως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς
σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύ-
μνητε, καὶ βοῶ σοι γηθόμενος,
Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφρην δοθῆναί μοι·
σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος
δοῦλός σου.

Ἰδιὴ Δ΄. Ῥάβδος ἐκ τῆς βίβλης Ἰεσσαί.

Μύστης τῆς Τριάδος γεγονώς,
τῆ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν
Οἰκουμένην ἐπιγνώσει Σοφέ, δογ-

μάτων μαρμαρυγὰς ἐξαστράπτων
Ἔσπε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκα-
λίης, ἣν μελετῶντες αἰεὶ, πάντες
εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ορθὸς εὐσεβείας φαινὸς, ἀ-
κτινα τὴν τρισήλιον, εἰσδεδεγμέ-
νος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν
Ζοφεράν, δυσσεβῶν αἰρέσεων, αἰ-
γλη τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων,
ἐδίωξας καὶ φυγὰς, Πάτερ τῶν
πιστῶν κατεραΐδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον, πληγὴν
τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ
αἰδίου Θεολόγῳ βροντῇ Παμμακάρο
Θεολόγῳ, εὐσεβῶς ἐδίδοχας, τοῦ-
το παρ' αὐτῆς μεμυημένος τῆς
ὄντως Θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχι-
φώτου Θεότητος.

Ανήλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν
κάτω μεθιστάμενος, καὶ νεκρῶν
ἔργων ἀριστάμενος, καὶ πλάκα·
χειρὶ Θεοῦ γεγραμμένης, δόγμα-
τα τῆς σῆς ἀκριβοῦς Θεολο-
γίας, ἐδέξω μυτταγωγέ, τῶν ὑπερ-
κοσμίων Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γνώμη πρὶν πεσόντα τὸν Ἄ-
δάμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν
ἐνυπόστατον τεκοῦσα ζῶην, ἐκ
Μήτρας παρθενικῆς, ἀγιοσθείστης
Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαλή καὶ
Ορειοτέραν, ἀχρηατόν τε τρυφήν,
τοῦτον ἐπανήγγαγες Δέσποινα.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Ἰδιὴ Ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ρημάτων ὁ φόγγος ὁ εἰς
τῶν σῶν, καὶ δογμάτων ἡ Χάρις ἡ
ἐνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶ-
σαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν
Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριάδι, προσ-
κυνεῖν

κυνεῖν Θεολόγε, Θεολογῶν καὶ ἐκ-
διδάσκων ἡμᾶς.

Ηράκλεις τῆς ὄντως Σοφίας
Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος
ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμη-
κας τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διό σε
τῷ Στεφάνῳ, Παμμάρκω τῶν χα-
ρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ
Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν ὄντα ὡς πά-
λαι Μωσῆς, καθορᾶν, Θεορῶνμον,
ἐπόησας, καὶ τοῦτου τὰ ὀπίσθια,
τῆ πέτρα σκεπασθεὶς, ἰδεῖν κατη-
ξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς θείας,
ἐμυθήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φα-
νερούμενον. Θεοτοκίον.

Ο πάλαι τὴν Εὐὰν Μητέρα τὴν
σὴν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτω-
ται, ἐκείνης τὸ κατὰκριμα, καὶ τὴν
παρακοιήν, προδήλως θεραπεύων,
καὶ λύων ὡς Οἰκτιρῶν, καὶ Δε-
σπότης τῶν ὅλων, Θεογεννήτορ
Μητροπάροθενε.

Καταβάσις. Ὡς ἴδεν Ἡσαίας.

Ἦδη τ'. Σπλάγγνων Ἰωάν.

Ρεῖθροις τῶν σοφῶν, δογμα-
των σου Πάνσοφε, Ἀρείου τὸν
νοῦν τὸν ὁληρωτάτον, κατεξήρα-
νας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν
ποιμνὴν σου, ἀπερίκλυστον καθά-
περ λογικὴν κιβωτῶν, ἤπερ, εὐσε-
βείας σπέρματα, ἐναπέθου τὸ κάλ-
λος τῶν λόγων σου.

Ἰνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν
ἐλλαμψιν, πλουτήσης τὸν νοῦν,
Πάτερ, ἐστίλωσας, ἀκηλίωτον,
ὡς κεινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπ-
τρον, δι' ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργα-
σάμενος· ἐνθεν καὶ θεοειδέστατος,
ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ολος συγκραθεὶς, τῆ αἴγλη
τοῦ Πνεύματος, ἐγένου Φωστῆρ,
Πάτερ ὀλόφωτος, τῆ λαμπρότητι,
τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέ-
ρατα, καὶ τῆ τῆς Θεολογίας κα-
θορότητι, τερπνῶν τὴν τερπνὴν ὀ-
μήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε
Γρηγορίε.

Νέος Σαμουὴλ, Θεόδοτος πέ-
φηνας, ὄρθεις τῷ Θεῷ καὶ πρὸ
συλλήψεως, παμμκαρίστε, σω-
φροσύνη, ἀγνεῖα κοσμούμενος, καὶ
τῆ τῆς ἱερωσύνης παναγία στολή,
Πάτερ, καθωραϊζόμενος μεσιτεύων
τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.

Θεοτοκίον.

Τόμος καθαρὸς, τὸν λόγον δε-
χόμενος, γραφόμενον νῦν, τὸν
ἀπερίγραπτον, τῆ Θεότητι, ἐγνω-
ρίσθης Προφῆταις καὶ πρότερον,
Μητροπάροθενε Μαρία Θεοτόμμευ-
τε· σὺ γὰρ τὸν ἀπερίοριστον, ἐν
Γαστρὶ σου ἀρράστως ἐχώρησας.

Καταβάσις. Ἐδοῦσί σοι.

Κοντάκιον ἄγιος γ'. ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγω γλώττη σου, τὰς
συμπλοκάς τῶν ῥητόρων, διαλύ-
σας ἐνδοξε, ὁρθοδοξίας χιτῶνα,
ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τῆ Ἐκκλη-
σίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φεροῦσα
σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις,
χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς
ὁ ἀκρότατος. Ὁ Οἶκος.

Εκ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψη-
λῆς σοφίας σου, ἐμπλητόν μου
τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαί-
πωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον
σου Πάτερ· οὐ γὰρ ἰσχύτω λόγον
προσᾶξαι σοι, εἰμὴ σὺ παράχρη-
μαι λόγον καὶ γινῶσιν, ἰσχὺν καὶ
σύνε-

σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σά προσφέρω σοι, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀρετῶν σου, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμὰς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν κορυφὴν σου, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων· Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κέ. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Πούπλιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Μάρκος, ἐνεῖρήνη τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ἀπολλῶς καὶ Δημήτριος ὁ σκευοφύλαξ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Μεδούλη, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσεβίαις.

Ἦδη Ζ΄. Οἱ Παιδὲς εὐσεβείᾳ.

Ὀλος ἐπιθυμία γλυκασμός τε, προφανῶς ὁ λόγος σου· ὀλος Γρηγόριε μεστός, εὐφροσύνης καὶ παιδρότητας, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τοὺς πιστεῖ ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Νοὶ πεφωτισμένω τὴν πηγὴν, τῶν φωτισμάτων ἐθάλασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου γλωσσαλγίας, τῇ Τριάδι βῶων· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἀνοίξας καταρράχτας τῆς ἀθύσου, τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγὰς, τῆς σοσίας κατεκάλυψας, τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγούς καταστραπτόμενος, τῷ αἰωνίῳ φωτὶ καὶ τριστήλιω.

Θεοτοκίον.

Οὐβρος ὡς ἐπὶ πόκον κατα-

βάς, ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβατῖα. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Ἦδη Ἡ. Θαύματος ὑπερφυός.

Ἰσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυτικὴν, τὴν ταῦτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἐνωτικὴν διὰ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώσης· ὡς γὰρ Ἄγγελος ἐλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι πάνσοφε, καθαρῆς ἐπιμελῶς, τὴν ψυχὴν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιξεν ἡνῶν ἀναμέλπεις εὐφραϊνόμενος· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ἐργασάμενος αἰτησαι Πάτερ, τῶν πταισμάτων ἄρσιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, καὶ πανόρτον σου μνήμην ἐορτάζουσιν· ἐν ἡ γεγιθότες ἀναμέλπομεν· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τριτυποστάτου Μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεις, χρηματίσας Τριαδικῶς, Θεολόγος ἀνεδείχθης παμμακάριστε· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· Εὐλογοῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ

καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὕμνο-
λογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος
λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ
Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακώβ
εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀ-
νυμνοῦντες ἀναμείλομεν· Εὐλο-
γεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Καταβασία. Ἰστέκτω πυρὶ.

Ἰδοὺ Θε'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ
ἀρχικὴ Τριάς, ἣν ἐθεολόγησας,
δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐτὴν ἀνω-
νίσματα, καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ
παλαισμάτα ἡ νῦν Πάτερ παρέ-
στης, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρέσβυς
ἀριστος.

Αἰγλήτριφεγγυὸς λαμπρότη-
τος τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένης
Θεότητος, ἐλλαμπόμενος Ἱερο-
μύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς
σε πιστεῖ περίσωζε, καὶ τῆ τῶν
σῶν δογμάτων, Θεολογία φωτα-
γώγησον.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας,
τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνι-
σάμενος, καὶ Θεώσεως ὡς Θεολό-
γος τετύχηκας, καὶ τοῦ λείου σου
πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀ-
ξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοκίον.

Ω τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος·
σὺ γὰρ Παρθένη Θεοτόκε Μυστή-
ριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώ-
νων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ
σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεόν

Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανερώσας.

Καταβασία. Ἐν νόμῳ χαρῆ.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ
Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότη-
τι, Πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδοξας
προσκυνεῖσθαι, εἰς εἰπὼν τὸν
Πάτέρα, καὶ τὸν Λίον εἰς αὐθίς
τε, εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἀλλὰ
ἐν εἰς αἰμέρες, ἀσύγγυτον, εἰς
Θεὸς γὰρ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον,
ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Ἐτερον, ὅμοιον.

Υψηγορία χρωμένους, σῶν δογ-
μάτων πανσόφως, τρανῶς ἐθεολό-
γησας, τὸ ἀπόρρητον βάθος, τῶν
τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄθλους τε
τῶν Ἁγίων, καὶ βίους ἐρρήτορευ-
σας, ὦ Γρηγόριε μάκαρ· καὶ νῦν
Θεός, ἐν μελέξει πέλων τῇ πρὸς
τὸ Θεῖον, σώζεις καμὲ καὶ δέχοιο,
σαῖς σικηναῖς Θεολόγε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ
Παρθένου Μαρίας, καὶ Βασιλείου
Πάνσοφε, παρεστῶς τοῦ μεγάλου,
τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην
τῷ Κόσμῳ τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια,
καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν,
τοῖς ἀνευφημοῦσάι σε Θεολόγε,
Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ἐπίσκοπε τῆς
Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς Αἴωνος, ἱστώμεν στίχους δ'·
καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμ. ἦχος δ'.

Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Διατεμῶν τὸν τοῦ γράμμα-
τός σου γνόφον, εἰσέδυσ τῷ Πνεύ-
ματι, πρὸς εἰς ὑπέρτερον, καὶ
τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος φωτοχυσί-
αν, Θεολογίας πάντας ἐπλούτισας,

Γρηγό-

Γρηγόριε Πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας Φωστήρ, ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοπώδη νύφη τῶν αἰρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλήθη ἔνθα ἤχος, ἐορταζόντων Ἀγγέλους συνόμιλος, ἱκετεύων ἀπαύστως τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς λείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρὸς, ὑπογραφεὺς ὁ τῆν ἀβρότητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερρυτῶς διδάσκων Γρηγόριε, καὶ νῦν τῆλαυγέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ υπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φλόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκουμένης διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Γεωπονήσας τῆ γλώσση Θεογόρε, καρδίας ταῖς αὐλαξί· σπόρον τὸν ἐνβειον, Θεολογίας ἐπλούσισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἀπαντὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἰρέσεων ἐφλεξας, φιλοσοφίας τῆς θεϊκῆς τρεφομενος ἐρωτῶ, Πάτερ Πατέρων καὶ Ποιμῆν Ποιμένων, καὶ δόξα πιστῶν, ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάρισε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στομα σου, Πάτερ Γρηγόριε, Θεολογίας ἐξήντησας, τὸ θεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφρόνως μετέδωκας· αἰρέσεων ἐρραξας, ῥοῦν τὸν ψυχῶ-λεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμε-

στον· ὡς κυβερνήτην, εὔρε καὶ γὰρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοὰς δυτσεβῶν, τὰς ὁρμάς, ἐν μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταταγγέλλοντα.

Δόξα, ἤχος ἁ. Ἀνατολεύου.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, ζήτητε εἰς τὴν Λιτήν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ εἰς τοῦ Κανόνος, Ῥηθ' ἁ. καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκειμένοι, ἤχος ἁ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Κορινθίους ἁ. Ἐπιστολῆς,

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α δειλοὶ, ἐνὶ ἐκάστῳ δίδονται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον ἢ μὴ γὰρ διὰ τοῦ πνεύματος δίδονται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἄλλω δὲ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλω δὲ χρισμάτα ἱαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι· ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλω δὲ προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρω δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐργασίαι γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ, καθὼς βούλεται.

Ἀλληλουῖα. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην. Εὐαγγέλιον ζήτητε εἰς τὸ Μηνολόγιον. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

26 Ἰανουαρίου, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐνοφῶντος, καὶ τῆς συνουσίας αὐτοῦ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἐστῶμεν στίχους ς', καὶ ψάλλομεν στοχρᾶ προσήμια. ἤχος β'.

Ὅτε

Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρόν.

Λάμπων, ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐ-
λεημοσύνη καὶ πίσει σαυτόν ἐλάμ-
πυνας· χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας,
τὸν πλοῦτον πένητιν, εἰς αἰῶνας
δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς
σοι ἀνατέλλουσα Πάτερ ἀνέσπερον,
ἔμβα τοὺς Ὅσιούς σου Παῖδας, ὁ-
φει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πό-
λιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας.

Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρ-
τὴν δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας
κατηξιώθητε, πᾶσαν γὰρ πατή-
σαντες, βίον τερπνότητα, τὸν τῷ
ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν Θεο-
φόροι, ἄγαν ἐπολήσατε, τὸν ὑμᾶς
σώσαντα, Κόσμου τρικυμίας καὶ
ζάλης, καὶ τῷ γαλήνῳ καὶ ζωσ-
φόρῳ, βίῳ καθορμίσαντα πανόλ-
θιοι.

Πάθη, θανατώσαντες σαρκός,
τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτώνας περι-
θάλεσθε βίου καθαρότητι, τούτους
ὕψαντες, πολιτείαν ἰσάγγελον,
ἐν σώματι ὄντες, ἐτι καρτερόρρο-
νεσέπειδεικνύμενοι, δόξης ἡξιώθητε
πάντες, τῆς ἀγγελικῆς ἐν ὕψι-
στοῖς, θείας ἀπολαύοντες λαμ-
πρότης.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
(ἕρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν στίχον, σιγηρὰ τῆς Ὀκτωήγου-
Απολυτικίον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Τὸ πρῶτ. Κοντάκιον ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆν τοῦ βίου βάλασαν διεκ-
φυγόντες, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν
τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν οὐρανοῖς
συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων,
Χριστὸν μεγαλύνοντας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ καὶ μνήμη τοῦ δού-
λου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶτος καὶ τῆς
συμβίας αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων
αὐτοῦ, Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Συμεὼν, ὁ
ἐπιλεγόμενος Παλαῖος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Οἱ ὄσιοι Ἀμμωνᾶς καὶ Γαβριὴλ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀνανίας ὁ Πρεσ-
βύτερος, Πέτρος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ οἱ
σὺν αὐτοῖς ἐπὶ τῶν συστρατιῶται, καὶ ἕ-
τεροι Μάρτυρες παιδιουθέντες, καὶ τυ-
πόμενοι, τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβυτείας.

Ἐξακοστειλάριον.

Ὁ οὐράνιον τοῖς ἄστροις.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς
πένησι (σαρέστως, καὶ παροικίῳν
ῥηκείῳθης, ὡ Ξενοφῶν τῷ Κυρίῳ
ὄν ἐκδυσάπει πομμάκαρ, παθῶν
ἡμᾶς ἐξελέσθαι.

Θεοτοκίον.

Τῆς στρατιῆς τῶν Ἀγγέλων,
καὶ τῶν ἁγίων τοὺς χοροὺς, ὑπε-
ρανέστηκεν ὄντως, τὰ μεγαλειᾶ
σου Ἀγνή· διὸ Χριστὸν ἐκδυσά-
πει, ὑπὲρ λαοῦ ἑπτακότος.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

Καὶ ἀπόλυσις.

27 Ἰανουαρίου. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ
Λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως τοῦ Χριστοστόμου.

Ἄργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Μετὰ τὸν Προομιτικὸν ψαλμὸν, Στι-
χολογοῦμεν τὴν α'. στᾶσιν τοῦ, Μα-
κάριος ἄνθρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰσθῶμεν στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν σι-
γηρὰ προσόμια, ἤχος δ'.

ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσι.
 Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα,
 Τὸν ἀστέρα τὸν αὐτοῦ,
 Ὁ ἐπίγειος Ἀγγέλος,
 Ζήτει Νοεμβρίου 13. φύλλα 179.
 Ἔτερα στιχηρά προσόμοια, ἤχος
 ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ Ἰησοῦ κληθεὶς.

Ἐρωτάτην στηρώμεθα χορίαν·
 στέφος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς
 Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βασιλικῆ δό-
 ξη σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς
 πόλιν ἤκει τὴν Βασιλεῦσαν· λήμ-
 πει στίλβον ἀνώγει, τῇ ἐπανόδῳ
 αὐτοῦ πρὸς βασιλείαν τὴν αὐλον,
 πιστοὺς εἰσάγει, καὶ τῶ τῶν ὄλων
 προσοικεῖτο Βασιλεῖ· διὸ βεῶμεν·
 Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεεῖ Χρυ-
 σοστομε πάγχρυσε, καθικέτετε
 σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Ὡς οὐρανὸς φεικὸς τῆς Ἐκ-
 κλησίας, δύνῃ ὡ χρυσοστομε τὴν
 ὑπερόριον, καθυποστὰς ἀπηνέστα-
 τα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαί-
 ρων τῇ κτίσει αὐτοῦ· θάλπει
 ἐγκοσμούμενος, θεομάτων ἀγροῖς
 σορέ· φέρεῖς Χριστὸν ὑπερλήμ-
 ποντα, ἡλίου ἀκτίνῃ, σοῦ δαδου-
 γοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον· διὸ βε-
 ῶμεν· φωταυγέστατε, φωτολόγε
 Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτετε
 σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Νῦν οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις
 συγγορεύει, κτίσει συνευφραίνον-
 ται βροτῶν συστήματα· ὁ γὰρ ἐν
 γῆ οὐρανόφρονος, δεικνύς τοὺς
 πάντα, κλίμακι θεῖα, σεπτῶν ῥη-
 μάτων αὐτοῦ, οὗτος τὴν ἐπανά-
 θον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς

Ἰακώβ νέος δεικνυσιν, Ἀγγέλων
 βεῖων, ἀγαλλομένων τῇ μετα-
 θέσει αὐτοῦ· διὸ βεῶμεν· Παμ-
 μακάριστε, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων
 συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος δ' Κοσμά.

Ὁὐκ ἔδει σε Χρυσόστομε, τῇ
 Βασιλίδᾳ καταλείψαντα, παροι-
 κεῖν ἐν Κομάνοις· ὄσεν θεοθεν ἡγ-
 μένη, ἢ Ἀνακτορικῇ πανδασία,
 πάλιν σε ἐπαγγέλαγεν ἐν τοῖς βα-
 σιλείοις· εὐφράνθη δέ καὶ ἡ Ἐκ-
 κλησία ἰδοῦσά σε, ἀντομολογου-
 μένη καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ
 δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα
 μοι τὸν νομοραγῶν, καὶ τὸ στή-
 ριγμα τῆς πίστεως· τὴν ὑπόληψιν
 τῶν ἀξιομάτων μου, καὶ ἀνάπτου-
 σιν τῶν ἐμῶν κροτάρων· τὸ ὕψος
 τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος
 τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ πλοῦτον τῆς
 ἐμῆς πτωχείας, καὶ μήκος τῆς
 μετανοίας· διὸ αἰτοῦμέν σε Ὅσιε
 Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἰτήσαι, καὶ
 ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος·
 καὶ νῦν Θεοτακίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ διὰ σέ Θεοκίτωρ Προφήτης
 Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προα-
 νερώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποι-
 ῆσαντι· Χαρέστη ἡ Βασιλίτσα ἐκ
 δεξιῶν σου· σέ γὰρ Μητέρα προ-
 ξενον ζωῆς ἀνείδειξεν, ὁ ἀπάτωρ
 ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκῆσας
 θεός, ἵνα τὴν ἐκυτοῦ ἀνακλάσῃ
 εἰκόνα, φθαρείσας τοῖς πάθεσι· καὶ
 τὸ πλανηθὲν δειλιώτον εὐρῶν
 πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν,
 τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἱ-
 δῶν βελήματι, ταῖς οὐρανίαις συμ-

νάφη Δυνάμει, καὶ σῶση Θεοτό-
κε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων
τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἶσοδος, τὸ Προκειμενὸν τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων.

Στόμα δικαίου ἀποσταζει σοφίαν.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου. Φύλ. 180
καὶ 181.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια,

ἤχ. πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ,
ἐπὶ λυχνίας ἱερᾶς κατοπεύουσα,
τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον, ὃν
καθελόντες ἔχθροί, τῆς σιγῆς μο-
δίῳ συγκατέκρυψαν. Ἰμᾶ ἐπὶ σ-
ρους σε, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὁ-
σιε, πυρσὸν ὡς θεῖον, οἰκουμένης
τὰ πέροτα, ὑπὲρ ἥλιον, ἀπαστρέ-
πτοντα λαύματι. Σήμερον ἡ ἀδέ-
καστος, Θεοῦ κρίσις δεικνύσι, δι-
κασισύνην ἐξ ὕψους, ὡς μετρη-
θεῖαν ὑπερρωτόν, τὴν σὴν καὶ πα-
ρέχει, τοῖς ἐν κόσμῳ τὴν εἰρήνην,
καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρούει ὡς μυροθήκη τερπνῆ, τὰ
τῶν θαυμάτων θεῖα βεῖθρα Χρυ-
σόστομε, ἡ λάραξ ἡ σὴ ἐν κόσ-
μῳ, καὶ ἰαμάτων βροαῖς, τὰς ψυ-
χὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε·
Χριστοῦ τῶν χαρίτων γὰρ, τοῖς
αἰσίοις ἀρώμασι, καταπλουτήσας,
εὐωδίαν δεδώρησαι, τὴν αἰζῶνι,
τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· ὁ-
θεν καταπολύοντες, χαρίτων σῶν
πάνσοσε, καὶ τῶν ἀγράντων καὶ
θεῖων, καταταρυνόντες λειψάνων
σου, πιστῶς ἐξαιτούμεν, ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Κόσμου ὁ αιτομέτορος πιστοί,
ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανόθεν τοῦ Πνεύ-
ματος, καρδίας ἐκτρέφων πάντων,
οὐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσήφ
δὲ νέος προδεικνυμένος, σεπτοῖς
ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνων μετά-
γεται δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ
πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψε-
ων, διατέμνων ἐντεύξεσι. Τοῦτον
οὖν μακαρίζομεν, καὶ πιστεῖ βοή-
σωμεν· Παρесо μάκαρ ἐν μέσῳ,
τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου,
αὐτοῖς σωτηρίαν, παρεχόμενος
πλουσίως, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Οσιε τρισμάκαρ Ἀγιώτατε Πά-
τερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ
Ἀρχιεπίσκοπος Χριστοῦ Μαθητῆς,
ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προ-
βάτων αὐτοῦ καὶ νῦν πανευφήμε,
Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἰτῆσαι πρεσ-
βείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτικίον, ἤχος πλ. δ'.

ἢ τοῦ στόματός σου. Φύλλα 184.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα

Ἦχος α'. Τὴν τάξην σου Σωτήρ.

Δογματῶν ἀστραπαῖς, ὡσπερ
ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν,
καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν
ἀπέδιώξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε·
ὁθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκό-
τους, ἐλευθέρωσον, καὶ σωτισμοῦ
σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξιώσω.

Δόξα,

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τὸν Χριστὸν, ἀπέκυψας μόνῃ τὸ ἄσθμα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένης καὶ Μητέρα· διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνούντες δοξάζομεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰργνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιγολογίαν, Κάθισμα ἤχος δ'.

Ὡς χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεορῶθιμον, ὄργανον θεῖον κελαιδοῦν Ἐκκλησίαν ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι, γελιδῶν ἢ εὐλαος, χρυσαυγίζουσα μάκαρ, νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ῥύσαι πειρασμῶν, σὰς ἰκεσίαις, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τῇ σὴν Θεοτόκε, προσπερευγώς ὁ ταπεινὸς σκέπην θεϊάν, παρακαλῶ δεσμευός· Ἐλέησον ἀγνή· ὅτι ὑπερήραν μου κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτωθεύμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίτων· ἰκετηρίαν ποιήσον σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεῖα φήσῃ τῆς Χριστοῦ, Ποιμῆς ἀξίως γεγονώς, ἀξιάγαστε Ποιμὴν, οἷά περ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σπενδόνη τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομούντας σοφέ· ὅρ' ὦν καὶ ἐλαθεῖς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακράν ὁδὸν διήνυσας, στερρόροον,

ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ἣ τέθηγκας· ἀλλ' ἐπ' ἀνήλθες, πρὸς βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν· καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετῶν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βᾶτον ἐν πυρὶ ἀκατάσλεκτον, ῥάβδον Ἰακώβ τὴν βλαστήσαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστηρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἰερουσαίμ ἐκραύγαζε· Παρθένης τίττει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένης.

Οἱ Ἀναβαθαί, τῆ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ', ἤχος Πρωκείμενον. ἤχος δ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἑλληθῶτες. Φύλλα 185.

Ὁ Ν'. Δόξα, ἤχος β'.

Σήμερον σικρῶσι. Φύλλα 186.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐἶτα τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'.

Σελπιγὲς χρυσόφωνος. Φύλλα 184.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου, ἤχος πλ. δ'. Ἰδιὴ Ἄ.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί.

Ἦλοῦτον ἐναπέθου σὴ φυγῆ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτικίζεις τοῖς λόγοις σου, ἧτις σου ἐπαξίως εορτάζει ἐπάνοδον θεϊαν.

Λόγοις κατεποιήκας χρυσοῖς, τὴν ἱεράν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολήν, ἣν πρῶγιν ἐξ αἰμάτων, Χριστὸς προσέφρανε· ὅτι

θεν σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνο-
δον θεῖαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινής, καὶ
κύλος καὶ ἐδραϊώμα, τῆς Ἐκκλη-
σίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου
ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγους θεοσε-
βείας, ὡς περ λίθους σοφῆς Ἱεράρχα.
Θεοτοκίον.

Μὴν ἀπειρόγαμε σεμνή, Μα-
ρία ἀσιπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία,
ἀγνή ἐκκληλεγμένη, ἐξαίρετε Δέ-
σποινα, πάντων τῶν ποιημάτων,
σέ ἐλπίδα κεκτῆμεθα πάντες.

Καταβασία. Χέρσον ἄβυσσοτόκιον.

Ζῆτει εἰς τὰς 20 Ἰανουαρίου.

Ἦδῆ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Χρυστοῖς δόγμασι, κατεχού-
σασας σοφῆς, τῆς Ἐκκλησίας τὸ
στέφανον, καὶ ταύτης ἐποικίλας,
τὴν εὐσέβειαν Πατέρα, ἐνθῆεις σου
δόγμασι διό σε κατ' ἅξιν τιμῆ.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὡς περ κρί-
να τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἄνθρωποι τῶν κα-
μάτων σου, δι' ὧν εὐηρέτησας,
τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ
ὀλίψασι, καὶ γῆ προσομιλήσας
μακρῶ.

Ἄς ἀνθ' ἡμῶν μυρίζουσιν, οἱ τῶν
λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀπο-
στάζοντες, τὸν λεῖον Χρυσόστομε,
γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν
εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτι-
καῖς ἀρεταῖς. Θεοτοκίον.

Ἀμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρ-
κη δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρησας,
διό καὶ ἐν θυσι σε, προσκυνῶ ταῖς
οὐσίαις, καὶ θυσι θελήσασι καὶ θυσι
ἐνεργείαις Χριστέ.

Καταβασία. Τὸ στερῶμα.

Κλήσιμ. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους, καὶ

τὴν ψυχὴν μου Παρθένα. Φύλ. 184.

Ἦδῆ Δ'. Ἐξ ἄβυσσος κατατοκίου.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Ἱε-
ράρχα, ἄλλον Ἰσαάκ, τὸν βίον θυ-
σιάσας, καὶ μυστικὴν ὀλοκάρπω-
σιν ἀνεπέλας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς συ-
νειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακώβ, ζηλώσας Θεο-
φόρε, κλήμαξ πρακτικῆς, ἐδείχθης
πολιτείας, τὰς ἀναβάσεις τῶν θεί-
ων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ
σου τιθέμενος.

Ράβδω μυστικῇ, τῇ γλώττῃ
διασχίσας, ὄλην τῆς Γραφῆς, τὴν
ἄβυσσον τρισμακάρο ὡς Μωϋσῆς
διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς
τὴν ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θησαυρῆ, τοῦ λάμπαν-
τος Ἥλιου· χαῖρε νοερά, Πηγῇ
τῶν ἱαμάτων· χαῖρε τὸ ἅγιον ὄρος,
ὃ ὁ Προφήτης, Θεογεννήτορ προ-
εώρακε.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Ἦδῆ Ε'. Ὁ ἐκ νοκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱερὰν στολὴν σου, κατα-
κοσμήσας τοῖς ἄλλοις τῶν πόνων
σου, ἐδείξας λαμπροτέραν, τὴν
ἱεραρχίαν Χρυσόστομε.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα, Ἱερομύστα
γενναίως διήνυσας, πόλεσιν ἀοι-
κῆτοισι, καὶ ὑπεροχίαις στελλό-
μενος.

Τῇ ἀτραπῇ τῶν λόγων, τὴν ὑ-
περκόσμιον γῶσιν ἐβρόντησας,
μύστα τῶν ἀποφθίτων, ὑποῦς
δογματικῶν ὀμβροτήσας ἡμῖν.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Ανευ σποράς τεκοῦσα, Θεογεννήτορ τὸν ἄσπορον τόκον σου, μόνη ὠφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομάζιον φέρουσα.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ἰδὲ σ'. Ὡς τὸν Προφήτην ἐβόησε.

Ὡσπερ χρυτὸν ἐκ μετάλλων, ἐκ τοῦ βάλους σοφῆ τῆς καρδίας σου, τὰ πάγχρυσα δογματὰ, ἡμῖν ἐθησχύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτοι κατέλιπες.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἑορτάζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ κηλέσαντα, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετάνοιαν, καὶ γράφεις συγχώρησιν, ἐγγυώμενος, τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χειρὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλπῳ Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φερέσαντα, καὶ μείναντα ἄτρεπτον, προσκυνήτωμεν, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον ἔχει ἁ. Χαρὸς ἀγγελικὸς.

Ἐβόησθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σε ποῦ τοῦ σου λειψάνου, καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυτὸν πολυτίμον, τοῖς ἁγνοῦσιν σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς προσεβείαις σου, τῶν ἁμαρτῶν τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ λαμπὰς ἡ τῶν ἔργων μου

στουγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δελιῶ πρός ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ' αὐτὸς με δὴγήγησον, καὶ τρίβους μου εὐθύνων, μετανοίας παρέχων μου καιρὸν πανάγιας, ὡς αὐτῆς κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην, καὶ παγίδων τοῦ Βελιάρ ἀπαρπάσας με, εἰς τέλος σώσον με· ὅπως ἡμῶν σου ἀξίως τὴν θεῖαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολημήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἑορτάζομεν τὴν Ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Τῷ αὐτῷ ἡμέρῃ ἡ ἀγία Μαρκεῖα ἡ βασιλιστὴ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Κλαύδιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος, ξίφει τελειοῦται ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1814 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας προσεβείαις.

Ἰδὲ Ζ'. Ὁ τοῦ Παῖδα· δροσίτας.

Ακριβῆς, ἐπεγνώστης θεηγόρος, καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἡμαρτηκότων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων πυρωθεὶς Ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης, οὐ κατεφλέχθης· δοκιμασίαις γὰρ ἔδειξας, ὑπερβουρίστους τοὺς πόνους σου.

Οὐκ ἐνάρκησας Πάτερ πρός ἁγῶνας, οὐκ ἠσχύνθης δυνάστας, οὐ προέκρινας, ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς γῆρας ἀγός.

Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κόρη νεφέλη, χαῖρε πύλη, δι' ἧς ὁ μόνος διήλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρῳ τόκῳ ἄσπορος, ἐκ σοῦ Υἱὸς γεννηθεὶς οὐ τραπεὶς.

Καταβασία. Σε τὸν ἐν πυρὶ.

Ἦδη Π. Οἱ Θεορρήμονες Παιδες.

Η Θεορρήμων σου γλώσσα ἐν τῷ κόσμῳ, ὡσπερ χρυσήλατος σάλπιγξ, ἐξ οὐρανοῦ ἀπηχῆσασα, Ἱεράρχα Κυρίου, τὴν πλάνην ἀπῆλσεν.

Ἱερουργὲ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων, καὶ μυστιπολε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριᾶδος ὑπέρμαχε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ σωθῆναι τὴν ποιμνὴν σου.

Ω: τῇ Τριᾷ λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χαρῶ τῶν Ἀγγέλων, συναυλιζόμενος, Ὅσιε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου. Θεοτοκίον.

Υπερουῶς ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα, τὸν ἀγεώργητον βότρυν, Παρθενομητορ ἐβλάστησας· ἐπαξίως οὖν πάντες, τὸ χαῖρό σοι κράζομεν.

Καταβασία. Ἀτέκτω πυρὶ.

Ἦδη Θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Αλλος χρυσορρόδας, ἐξάνης πάγχρυστε Πάτερ, τὸ χρυσοῦν γὰρ στόμα, καὶ ἡ γλυκεῖά σου γλώσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογματῶν πελάγει, καὶ φυγὰς αὐχμῶσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ, τὴν Γραφὴν βατήν, καὶ πλευστὴν ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ, τῷ ἰστίῳ ἀναπετάσας τοῦ λό-

γου, καὶ πρὸς γυνῶσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Σὺ τῆς ἀκνωτοῦ πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ρεῖθρα, ποταμούςς δογμάτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ προχέεις, ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν, ἅμα τὰ χρυσορροῖθρα Χρυσόστομο.

Θεοτοκίον.

Βάτον κιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην, προσεώρα πάλαι, Μωσῆς Θεομητορ Παρθένε, τὴν θεόδεκτον προτυπῶν σου γαστέρα, ὑποδεξαμένη τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Καταβασία. Ἐν νόμῳ σκιᾷ.

Ἐξαποσειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίθητε.

Αγγίλλου πολίς πολέων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα, ρυθμιζόντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δοξα, πάσῃ τῇ γῆ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα· σὲ καὶ μεσῖτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ προσβεία, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἱσθῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσομοίαν.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιον.

Χρυσὸν τέκλαυγέστερον.

Ὁ στόλος ὁ πύρινος.

Ἰλιος πολύρωτος.

Ἄδικως τῆς ποιμνῆς σου. Φύλλα

190.

Δόξα, ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδέμ μυστικός ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμῶν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πικρὸν κατῆρδευσας, τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν βίων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνοῦντων σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ῥιθ' Γ' καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς. Φύλλα 191.

Εὐαγγέλιον. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

28 Ἰανουαρίου. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἐσπείρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στήθους ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ θαυσιῶς τρυφήσας, ἀηράτους λειμώνας, ἐξῆλυθρας τῷ κόσμῳ, γνώσιν Θεοῦ, ἧς μετέγοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαλέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναθάλλομεν ἐν Πνεύματι.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν ἰ-

στορησάμενος, τοῖς τῶν θαυμάτων ρεῖθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκοιδάσκεις, πᾶσι βῶν, τοῦ Νομφίου τὴν ἔλευσιν περιβαλόμενα πάντες στολὴν λαμπράν, ὑπαντήσαι τῷ Νομφίῳ Χριστῷ.

Τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὸ σῶμα περιφραξάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαίς καὶ ἀγρυπνίαις ὄθεν ἐν σοί, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα εἰδείξει νοητὸν, σέ φωστήρα καὶ Παγκόσμιον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Εμψρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἀπαναστάς, Ἐφραίμ αἰοῖδιμε, φιλησυχία τὴν ἐρημον κατέβαλες· καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγομένος, τῷ κόσμῳ ἐλαμψας φωστήρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγαγας· διὸ μὴ παύσῃ ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίξων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς καταβρέγων τὴν στρωμνὴν τοῖς θαύμασι, καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, τῆς κρίσεως τὸν φόβον ἐργοῖς ἡμῖν, καὶ διὰ λόγον ὑπέδειξας· τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες, συνελθόντες παμμακάρε μνήμητι, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργε, Ἐφραίμ αἰοῖδιμε· διὸ καὶ νῦν δυσωπούμεν σε· Ἠρέσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπολυτικίον, ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου βουαῖς.

Τῷ προφ. Κωντάνιον ἦχος β΄.

Τὰ ἅγια ζητήων.

Ἦν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνευς πικρῶς, Ἑρραῖμ ὡς φιλήσυχος· πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὄσις. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ραθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κή. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἑρραῖμ τοῦ Σύρου:

Ὁ ὅσιος Παλλάδιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ ἅγια δύο Μάρτυρες Μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ζῆσαι τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια Μάρτυς Χάρις, ταῖς πίδας κοπιεῖσα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξ αποσταλακίου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις, βεῖθρα χειρὸν ῥύματα βρῶν, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον. Χριστὸν ἰκέτευσ Πάτερ, Ἑρραῖμ σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Ἐλπίς τῶν ἀπληγισμένων, καταρυγῆ Χριστιανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀναξίτους σου δούλους.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β΄. Κυριανοῦ.

Ὡσπερ σοφινὲς Δαβιθικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ τὰς γλώσσας τῶν βλασφημίων ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου Ἑρραῖμ· τὰς ἀβύσσους τῶν πικρῶν, ἐξήραναις δι' ἐγκρατείας ὄρ-

γανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Σταυροῦ τὸ ὄπλον ἀναλαβῶν· Χριστὸν ἀπαύστως δυνάσπει· ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον,

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,

Καὶ ἀπολύσις.

29 Ἰανουαρίου. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκαρα, ἱσταῖμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγων ἀκρότητος, χορηματίας διάδοχος, τοῖς ἐκείνων ἰχνησιν ἠκολούθησας· Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, καὶ δύσει φαινόμενος, καὶ φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· ἐνθα πάνσπε, ἐκ τοῦ Κόσμου μὲν ἔδυσ, εἰς Θεὸν δὲ, ἐξαντέλλας τῷ φέγγει, κατεστεμμένος τῆς χάριτος.

Αναλάμψας ὡς Ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα καταραΐδρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄλλων σου, θερμῶς προϊστάμενος, καὶ συγγραφῶν ἀληθῶς, εὐσεβείας διδάγματα· ὅθεν γέγονας, καὶ τροφὴ τῷ δεσπότη τῷ τὰ πάντα, διατρέφοντι παμμακάρο, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι.

Ἐξ Ἑώρας μὲν πρότερον, Ἐωσφορος Ἰγνατίε, ἐν δυσμαῖς διηγάσας φαινότατος· νῦν δὲ τῶν οὐραίων Λειψάνων σου, ἐν τῇ επαυ-

νόδω φαιδράς, τὰς ἀκτίνας ἐπὶ γῆς, ἀφ' ἐσπέρας ἐρήπλωσας· διὸ πρέσβευε, ἐκ φοβᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίσει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισεβαστον μνήμην σου.

Δοῦα ἤχος πλ. δ'.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσθη, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· διὸ σίτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργίου, δι' ὀδόντων Θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης. Πρεσβέων ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Εἰς τὸν στίχον σιγρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δοῦα, ἤχος α'.

Ω τῆς στερέρας καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, ἀξιωμακάριστε Ἰγνάτιε! σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστήν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν ἔλεγες· Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλούλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοί, ἐνδοθέν μοι λέγον· Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. Ὅθεν Θεῖο Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέβισας, κόσμου σε θάττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν πολούμενον παραπέμψαι Χριστόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Τὸ πρῶτ'. Κοντάκιον, ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εἰς Ἰώνας σήμερον ἐξανατίλας, καὶ τὴν κρίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδασκαίς, τῷ Μαρ-

τυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ θεὸς Ἰγνατίος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κθ'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυρ Σιλουανὸς ὁ ἐπίσκοπος τῆς τῶν Ἐμπεσηνῶν πόλεως, Λουκάς ὁ Διάκονος, καὶ Μώκιος ὁ ἀναγνώστης, θηριομαχοῦντες τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φιλόθεος, Ἰπέρχιος, Ἀβίβος, Ἰουλιανὸς, Ῥωμανὸς, Ἰακωβὸς καὶ Παρηγόριος ἤλθισ τὰς κεφαλὰς διατροπήεντες τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Σφόδελος καὶ Θεβαΐα ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 110.

Ὁ ἅγιος Βαρσιμαῖος ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ἀφράτης ὁ Πέρσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, τῷ 370 ἔτει.

Ὁ ὅσιος Ἀεψιμᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυρ ὁ Χίος, ἀθλήσας ἐν ἔτει 1802 τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίας προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίθιτε.

Τοὺς πόθῳ ἐορτάζοντας, τὴν σὴν φαιδρὰν ἐπάνοδον, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, ἱερομάρτυρ παμμάκαρ, λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ βλάβης τοῦ ἀλάστορος, διδοῦς πταισμάτων ἄρεσιν, ὡς εἰληρῶς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτήρος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰν δυοὶ ταῖς λελήθεις, καὶ φύσει Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίχτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πνωχέυσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμε-

σάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦ-
τον, Θεοκυήτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Δόξα, ἤχος α΄.

Στίλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους
εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη Ἐ-
ορτή, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυ-
σταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας
σου κηρύττουσα· τὴν ὑπὲρ τῆς
πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικα-
τάστασιν· τὴν μακαρίαν ἐκείνην
καὶ ἀοίδιμον φωνήν, τὴν, Ὅτι αἰ-
τός εἰμι Θεοῦ, λέγουσαν καὶ δι-
όδόντων θηρίων ἀλήθομαι. Διὸ μι-
μητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ
σου γεγονώς, πρέσβευε σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ ἀπόλυσις.

30 Ἰανουαρίου Ἰππολύτου Πάπα
Ῥώμης, οὐτινος ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται
ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις, καὶ ζήτει εἰς Ἱε-
ρομάστορα.

Εἰς τε τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸν Ὁρ-
θρον ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν
τρίων Ἱεραρχῶν ποιήμα τοῦ κυροῦ Ἰω-
άννου Μητροπολίτου Εὐλαϊτῶν. Ἐν δὲ
τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ τῷ Μακάριος ἄ-
γιος, εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν
στίχους ς'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προ-
σόμοια ἤχος δ'.

Ὡς γενωσίων ἐν μάρτυσιν,

Τὰ τῆς χάριτος ὄργανα, τὰς
κιθάρας τοῦ Πνεύματος, τὰς εὐ-
σήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγμα-
τος, τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον,
ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντὰς, καὶ
τὴν δοξαίαν τοῦ Θεοῦ, γιωρίζουσας

τοῖς πέρασι, τοὺς τρεῖς Κήρυκας,
τῆς Μεγάλης Τριάδος, Ἰωάννην,
καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγο-
ρίῳ τιμήσωμεν. Δίς.

Τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐ-
σεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τοὺς
δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι, οἱ ἐξ
Ἐδὲμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕ-
δωρ ποταμοί, καὶ τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς, ζωηρότως ποτίζοντες,
Θεοὶς βέουμασι, τὰ μεγάλα στοι-
χεῖα, τὰ τὴν Πίστιν, ὡς περ Κτί-
σιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμά-
σωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσι λαλιαφῆσιν, οὐδὲ λό-
γοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται,
αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν
γὰρ καὶ Θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐ-
ξέδραμε, τῶν ἐνθῶν καὶ σαρῶν,
Διδασκάλων τῆς Κτίσεως· ὅθεν ἄ-
ριστα, τοῖς αὐτῶν λείοις νόμοις
συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς
μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

Τὰ τοῦ πνεύματος ὄργανα, ἀ-
ληθείας τὰς σάλπιγγας, τοὺς τοῦ
Λόγου Ῥήτορας εὐφημήσωμεν,
φωναῖς ἁσμάτων τοῖς δόγμασιν,
αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, ἱκετεύοντες
αὐτούς, παρῆρησιαν ὡς ἔχοντας,
πρὸς τὸν Κύριον, αἰτηθῆναι εἰ-
ρήνην σταληρὰν μὲν, εἰς ἀεὶ τῆ
Οἰκουμένη, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώ-
ρησιν.

Δόξα ἤχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ
Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεο-
φόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν,
τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς
Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον
Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλ-
λακτον,

λακτον, ούσαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλελήνηαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα 528.

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρὸν. Προκειμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Εἶπε Κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Φύλλα 98, καὶ 99. Καὶ, Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ. Φύλλα 155.

Εἰς τὴν Ἀττὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Νεῖλου ἤχος β'.

Δεῦτε τῆς οὐρανόυ Τριάδος οἱ λατρευταί, τὴν ἐπίγειον τριάδα, τῶν θείων ἱεραρχῶν ἐμφημήσωμεν, τὸν Γρηγόριον, τῆς Θεολογίας τὸν ἐπώνυμον, τὸν Βασιλείον, τῆς Βασιλείας τὸν φερώνυμον, καὶ Ἰωάννην τὸν ὄντως χαριτώνυμον, τοὺς τῆς σοφίας βυθούς, τοῦ Πνεύματος τὰ ρεῖθρα τὰ ὠκεάνεια, τὰς πηγὰς τὰς αἰεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλομένον, τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας, τοὺς ἐπιγίους φωστῆρας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἰακας, τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα, τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος, Χριστοῦ μου τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἀνθρακας, ἐκ τοῦ ἀστέκτου πυρός, οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευρημῶσμεν· οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτόν

ένώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ Κόσμου ἐγένοντο, ζωτικῇ τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμις, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες· οἷς καὶ ἡμεῖς προσεῖπωμεν. Χαίροις τριάδος τριάς ἡ Θεόσοφος. Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δαυὶδ τὴν σπενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασιλείον τὸν Μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευρημῶσμεν τὸν νοητὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν Πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἱματικὰ καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἰρεσιάρχας, τῶν περιβάλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ Ποιμένης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἐτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπερᾶν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ ἦθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, Θεογνωσίας αἰγίη, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι, διὸ κράξωμεν· Τριάς Ἁγία, Κυρία τοῦ παντός, ταῖς τῶν πρῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν Ποιμνίον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀτραλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σώσον ὡς ριάνθρωπος. Ἦχος πλ. β'.

Τριάς Ἁγία καὶ προσκυνητῆ, δόξα

δοξα τῆ σοφῆ προνοία σου· ὅτι τρισσούς μεγάλους φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμποδοχοῦντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῆ αἰγλή φρυκτωροῦντάς σου, καὶ σεπτῶν θελημάτων δι' ὧν ἡ Οἰκουμένη φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, καὶ πρὸς τὴν Βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει· τούτων ἡμῶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτῆ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώσον φιλάνθρωπε.

Δόξα ἡχοῦ πλ. δ'.

Τοὺς Ἱεραρχὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίσσεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν πιστῶν διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὡ φιλέορτοι, ἀσπαιτικοὶ ἐγκωμίαι, ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρ, Βασιλεῖ σοφῆ, καὶ στόλε ἀπερίτροπτο· Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὁ χρυσολόγε πᾶνχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπύσιος Κήρυξ· ἀλλ' ὦ Πατέρες τρισσολβιοι, μὴ παύσηθε αἶε προσθεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πιστῶν καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερρον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν παρτένων καλλονῆν, καὶ χαρμονῆν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν πιστῶν ἀρ-

ραγῆς περιτείχισμα, συνελθόντες ὡ φιλέορτοι, ἀσπαιτικοὶ ἐγκωμίαις, ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις, Παρθενομήτορ Ἀγνή, λυχνία χρυσαυγῆς, καὶ πύλη Ἐπουράνιε. Χαίροις σκητὴ ἁγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν Μήτρα σου Πανάχαριτε, Χαίροις, τῶν οὐρανόων Ταγματῶν ὑπερτέρα, ἀπάντων ἀσυγκρίτως. Διὸ Μητράνδρε Δέσποινα, μὴ λίπηρ φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ αἶε, καὶ τὸν τόκον σου προσκυροῦντας τὸν ἄσπορον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Νεῖλου τοῦ Εὐαηποῦλου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσπαιτικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στύλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν Πιστῶν ἐδρασηὺς, τῶν αἰρετιζόντων ἡ καταπτώσις· Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποιικίαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος, διαπύσιος κήρυκες· νόμοι οἱ προεκθήμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρωμάτι· οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω τοῦ Παραδείσου αἱ εἰσοδοὶ. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἀγγελοὶ τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνθρώπων γὰρ, καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ Διδασκαλοὶ τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι· ἱατροὶ ἐπιστήμονες,

τῶν

τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀείψουσι, ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος· λόγοις οἱ καταρθεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνδοι. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύονται,

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ Τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἡλίου· ἀκτίνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἢ ἀνάδελφους· τὰ ἄνθη τὰ εὖσομα, Παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὁ Θεολόγος, ὁ σοφὸς τε Βασιλεὺς, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος· πλάκες αἱ θεοχαρακτομαχοὶ οἱ ἐκδιόζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα τὸ τῆς σοφίας ἀγλάισμα, Χριστὸν ὀυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀτμάτων χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σιροτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογματῶν βλύσαντας, ποταμούς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιῤῥοοὺς ἀειχμούς τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοῦς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν οἱ Φιλόσοφοι τοὺς Σοφούς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς Ποιμένας, οἱ ἄμαρτωλοὶ τοὺς Προσκότους, οἱ πέ-

νητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψει τοὺς παραμυθούντας· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν ὀχλάσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προσθάνοντας, θεοὺς Ἱεραρχάδας, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπωμεν· Ἱανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδαλῶν, καὶ ῥῥοσαι καλᾶσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμιον. Γερμανοῦ.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἢ Παντάνασσα Μητροπάριενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέρει τοὺς εὐφημούντας αὐτήν, Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλῆα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τὸν ἐναντίῳ κρατουμένους πρὶν, ἀπολυταὶ εὐλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν, τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν Λερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἐμφυχόν τε Κιβωτὸν, τὸν πυρίμορπον τοῦ Δεσποτοῦ Θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεῶν στάμων, τὴν ζωφόρον τοῦ Λόγου πλάκα· ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταρῦγιον, ἄσματος θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἰπωμεν, Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσσιτεῖα σου.

Ἀπολυτικὸν ἦχος α.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας

ρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν Οἰκουμένην ἀκτίσει, δογμάτων θεῶν πυρσεύσαντας, τοὺς μελιβρύτους ποταμούς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν Κτίσιν πλάσαν Θεογονίας νόμασι καταρδεύσαντας, Βασιλείων τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμησώμεν αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσι.

Ἐτερον. Ἦχος, δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ παῖς ψυχῶν ἡμῶν τὸ μέγαν ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπὲρ λαμπροί, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἐρωτίτατε, τῆς διδασχῆς ὑμῶν, Πατέρες Θεόσοφοι, τῆξαντες τῆς αἰρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἰεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παρένε πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, πιστῶν ἡ ἀντίληψις· ῥύσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα

Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος, δ'. Κατεπλάγη ἰωστήρ.

Ἐν λειμῶνι τῶν Γραφῶν, καθάπερ μέλισσαι σοφοί, προσπιτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἀριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν δογμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανθοῖσιαν αὐτῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει· Πάρεστε ἄλλοι, καὶ μετὰ ποτμον, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦσι μακάριοι.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ, χεϊμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς, Μῆ με παρίδης τὸν δειλαῖον ἀπολέσθαι, Ἄβυσσον ἔλεους ἡ τέξασαι· πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι· μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα, καὶ γέλωτος, ὁ πεποθῶς σοι ὀφθῆτωμαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὐσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα Ἦχος, δ'.

Ἐπεράνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης, Θεὸν δοξάσαντες, ἐργοῖς καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυθένθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, ὁμοίον.

Βορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ

αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θεοῖς δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προσάσια ἀμαχε τῶν Ολιβομένων, καὶ θερμῇ ἀντίληψις, τῶν πεποιδότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἢ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ ἄ. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Στιχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, φύλ. Γ. Ὁ Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στιχ. Ἐλέητόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'.

Εξεγύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσιν ὑμῶν, Ὅσοιοι Πατέρες· καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικά πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν ἁγίων. Ποίημα Ἰωάννου Ἐρχαίτων οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τρισήλιον Φῶς τρεῖς ἀνήψεν ἡλίους.

ᾠδὴ Ἄ. ἤχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τίς ἀμοιβή; τίς ἀνταποδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἀνθρωποι, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι χειραγωγούμεθα.

Ρητορικάι, γλῶσσαι καὶ τέχνηαι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινεῖσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τιμηκότας ἀντιτιμᾶσθωσαν.

Ἰδίον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῆ οἱ Οὐρανιόφρο-

νες· φύλακες δ' ὠφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων καταξιοῦσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κοινήν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἐν γεγονότατες, καὶ μίαν συμφωνίαν ἀποτελέσαντες.

Ἄτερος Κανὼν τῶν ἁγίων, Ποίημα τοῦ αὐτοῦ.

ᾠδὴ Ἄ. ἤχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν, ἐγχειρήμα, σπουδῆς κατορθώμα, ἀλλ' ἢ τοῦ σοῦ θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργεῖτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα, δι' ἧς δοξάσαι δυνησῶμαι, οὓς αὐτῇ καλῶς προεδόξαεν.

Ωσπερ κρατῆρ ὑπερρύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Εξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανοῖς ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια· Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς ἱεῖσις ἀρμόδιοι· θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ Θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελείοις ἢ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταία καὶ πρώτην, καὶ μέσῃ τᾶς.

τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημί-
ας μετέχουσα.

Καταβασία. Χέρσον ἄβυσσόνικον.
Ὁδὴ Γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Η σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκ-
κλησίας, ὁ λύγος ὁ φωτικῶν τὴν
Οἰκουμένην, ὁ Κῆρυξ ὁ τῷ φθόγ-
ῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέ-
ρατα, ὁ μεγαλῶνυμος, συγκροτεῖ
τὴν σύναξιν ταύτην Βασιλείως.

Λαμπρός ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν
πραγμάτων, λαμπρός ἀπὸ τοῦ λό-
γου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν
ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος,
ἀπτόερος Ἥλιος, ὁ πολυύμνητος,
Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Ιδοὺ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου τῷ
Κόσμῳ φαίνει ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ
ἄλας τὴν γῆν ἡδύνει ἰδοὺ τὸ ζῶ-
ης ἔυλον ἀθανασίας, καρπούς προ-
βάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος. οἱ
Θανεῖν μὴ θέλοντες, δευτε τραυή-
σατε. Θεοδοκίον.

Ο πάντα ἐκ μὲ ὄντων ὄντα ποιή-
σα, καὶ φύσιν δοὺς ἐκάστῳ τῶν γι-
νομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας
φύσεις ἀμείβει, οἶδεν ὡς βούλεται
οἶδεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τί-
κτουσα, τίς οὐ θαυμάζεται;

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τῶν ἡθῶν διορθῶνται, καὶ
τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτήρες
οἱ κοινοὶ τῶν ἀπάντων, οἱ καὶ πρά-
ξεων ἡμῶν, καὶ λόγων τύπους δεί-
ξαντες, οἱ παιδεύται τοῦ βίου,
λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημισθῶσαν.

Πνεῦμα ἐνέπλησες Θεοῦ, Βα-
σιλείον ἐπιστήμη· τῶν πυρίνων
ἐξ ἡλωσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγό-
ριος καὶ πῦρ, ὑψηγορικῶς ἐπνευσε·

τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰω-
άννῃ ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαεῶς,
καταργουμένην σοφίαν, ἡ μαυρία
τοῦ κηρύγματος ἐγει, ὑποκίπτου-
σαν αὐτῇ, καὶ δουρικῶς λατρεύ-
ουσαν κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σο-
φοῦς προβάλλεται βήτορας.

Θεοδοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἀγνῆς, κα-
τασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυ-
χὰς τῶν Θεοφόρων Ἀγίων, οἰκη-
τήριον ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων εὐ-
μασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα, διερ-
μηνεῖται μυστήρια.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα.

Κάθισμα ἕχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους φωστῆρας τοὺς
φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς πύρ-
γους τοὺς ἀβράγεις, συμφώνως
αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύ-
οντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁ-
μοῦ καὶ τῆς χάριτος, τὸν Σοφὸν
Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν
Βασιλείον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ
λαμπρῷ Θεολόγῳ, πρὸς οὐς καὶ
βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζον-
τες, Τεράρχει τριτμέγιστοι, πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄρεσιν δωρησασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμημ ὑμῶν.

Δύα ὁμιον.

Τὴν σοφίαν λαθόντες παρὰ
Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς
τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώ-
σεως, συνιστάτε τὰ δόγματα, ἃ τὸ
πρῖν ἐν λόγοις, ἀπλοῖς καταβά-
λοντο, Ἄλλεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει

τοῦ Πνεύματος· εδει γὰρ καὶ οὕτω, τὸ ἀπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι, δι' ὑμῶν πανσεβάσμιον· ὅθεν πάντες βρωμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρασιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζαλῇ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, πονουμένην τῷ κλυδωνί, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὄφθεισαν ὑπεραντλον, καὶ εἰς πυλωμένα ἄδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀγεῖμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῶ Γιώ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρασιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ῥδὴ Δ'. Ἐκλήλυθες ἐκ Παθίνου.

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβερνήσιν ἐνδοξοί, παρὰ τῆς θείας ἐκτίησθε. ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνη πανσόφως ὑπετάξτε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφισθῆτε, καὶ λέγειν διδάχθητε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεων ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεθῆν ἐξασκούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος, ὑδάτων αἰώνων τε, Διμιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξες Πανάμωμος, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχυρὸς Κύριε.

Στύλος πυρὸς, καὶ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ σφολιγίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλάς, σώζων ἀσφαλῶς, τὰς ἐφεπομένας, ὁ Μέγας Ἰωβὴ Βασιλεῖος· θαρσεῖτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικούτον πλουτήσασα πρόμαχον.

Πλώτσης τρυφῆ, καὶ ἀκοῆς πάσης ἡδυσμα, ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, μάνα ζωῆς, δρόσος γλυκασμοῦ, μέλι τὸ ἐκ πέτρας, Ἀγγέλων ἄρτος εὐράνιος, ἀπλήστως ἐμπορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων, καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Ὁ ποτιμὸς, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως, καὶ τὸ καλόν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς τρυφῆς χειμάρρους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐφραίνων καὶ παίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πόλιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἄπληθιν, ἀνασχομένην συνέσει, καὶ φανείσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐπὶ τοῦ σοῦ, Δεσποινα Γιοῦ, οἱ τρεῖς Θεοφόροι, δογματισταὶ ὠμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγὴν, τῶν σπαντῶν χαρισμάτων, ἐκποίησθ ὄλην, Φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς Ἁγίοις, ἐλαττωλεῖται. οὐδαμῶς τῇ κενώσει,

τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσαν, τοὺς ἐκ τῆς κοιλίας, αὐτῶν θείους βρέουσι.

Τί μοι χρυσοί, τί μοι πλοῦτος καὶ δοξα καὶ δυναστεία; καποιοὶ διαρρέοντες εἰς ἀέρα πάντα οἰγέσσω αὐρά πάντα εσρέτω ἐμοὶ πλοῦτος εἰς πολυέραστος, ἢ τῶν διδασκάλων, τριὰς ῥητορεύουσιν.

Ρεῖ ποταμοί, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ, ρεῖ τοῖς πεινώσιν, ἀνάτοσ βρώσις καὶ τοῖς διψῶσιν, ἀφάρτος πόσις, ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας· πάντες πλῆμμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Ἐσχεν ἰσχὺν, καὶ ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένοιον, τὸν ἐν ἰσχύϊ δυνατόν τετεκταιν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατόν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἄλλοσ. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Τοὺς τῶν (εἶων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφῶν ἐπιστήμονας, τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφησίαντας, καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψόμεθα.

Τὸ πικραίνον καὶ στύφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων, ἐπωδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάριτι, τῶν ψυχῶν οἱ θεοὶ, θεραπευταὶ· θέλγεσθε πάντες, εὐσεβεῖ, καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾶ λόγος ἅπας, τῶν Θεο-

κηρύκων λαλούντων τὰ ἐνθεα, καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι, Διαθήκης ἢ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτά πυξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων, εἰς ῥυμίξεται, πᾶς ἱστοῶν σὺλλογος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνάτονον φύσιν, ἡ ὀνητῆ παρέδραμεν εἰς ἀγιότητα καὶ Παρθένου Κορῆ, τοὺς ἀσάρχους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τεκούσα, τὸν βασιλέα τῶν Ἀγγέλων, ὃ προσβλέπειν ἐκείνοισ ἀδύνατον.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Ἰδὴ σ'. Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ἰδία ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόγου.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανῆς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρεστι τούτων.

Ἀπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἀγίους, ἐξῆρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐράνιος ἔρωσ. Θεοτοκίον.

Νέαν σε πηγὴν Παρθένης, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, καιναῖς ὑπολέεσαι, καινοπρεπῆ προσαρμόζουσι φράσιν. Ἄλλοσ. Πάσθητί μοι Σωτήρ.

Τριάδα Μοναδικήν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· Μονάδα Τριαδικήν, ὑμνεῖν παρελάβομεν· προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν φύσιν τρισυπόστατον.

Ο Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συνάναρχος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Γεννήτορος. ἀπλή ὁμοούσιος, συμφοῆς Θεότης, ὡς οἱ λεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα· ἐν ἡμέρῃς ἐνοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι· Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς Θεοφορήτους, οὕτω πειθόντας πιστεύειν με· Θεοτοκίον.

Αμήτωρ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ ταῦτα καλούμενος· ὑπὲρ νοῦν ἀμρότερα· τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν λαυμάτων τὰ παράδοξα.

Καταβασιὰ· Ἐθέησέ σοι.

Κοντάκιον· ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερούς καὶ Θεοφλόγους· Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, πρότελάου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγίων σου καὶ ἀνάπαυσιν τοὺς πόνουσ γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὀλοκάρπωτιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου·

Ὁ Οἶκος·

Τίς ἰκανὸς τὰ χεῖλη διαραῖ, καὶ κινήσει τὴν γλῶσσαν πρὸς τοὺς πνεόντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὁμῶς τοσοῦτόν εἶπεν θαρρήσω· ὅτι πᾶσαν παρήλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι· καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἤξιωσας, ὡς πιστοῦς σου θεράποντας,

ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου· Τῷ αὐτῷ Μηνί, λ'. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Κρυπτοτόμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἰππόλυτος Πάπας Ῥώμης, καὶ ἡ ἀγία Μάρτυς Χρυσῆ, ἐν βυθῷ τῆς θαλάσσης βλήθιντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σαβίνος, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κενσοῦρινος, ζήρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόφιλος ὁ νέος, ζήρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Μεταλλοκόπος ὁ ἐν Μεταλλῇ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1784, δι' ἀγχόνης τελειοῦται· Ταῖς αὐτῶν ἁγίας πρεσβειαις.

Ἠδὴ Ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττάται μακάριοι καὶ δραπέτευει, ἢ πρὶν ἀνυπόστατος, ὄρασις τῶν ἀφίρσεων, κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νοθὸν ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν, πυρπνόφους εὐλόγοις, προσβάλλον δεικνύται.

Πευθεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ὄβλους, πειθῶν δὲ τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἰλκοντό· ὕψ' ἤς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες οὕτως, ἅπαν σύστημα Πιτῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπειθουσι.

Θεοτοκίον.

Ἦν σοὶ πᾶσα πρόβρησις ἐπ' ἀνέπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο, ξενίζουσα τοῖς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν πρόβρησεων

Οαίματα πηγάζουσιν Ἄγνη, σοφούς δηλοῦντα τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Ἄλλος Θεοῦ συγκαταβάσιν.

Σγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὀρώμεναι τε καὶ ἀκούεσθαι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ θεηφόροι στήλαι γεγονόσιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βῶαν προτροπόμενοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοῦ φωνὰς ἀνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξείσιον, ἀστραπῶν τε βολίδα, τοὺς ὑμῶν φλόγγους δεχόμενοι πάνσοφοι, συμμελωδοῦμεν ὑμῖν, καὶ συμπάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ριφθήσονται γὰρ ἡμεῖς, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, εἴτις εἰς μέσον παῖδραστήτην τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φεγγόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον οἰκίσσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυήτορ Μαρία πανάχαρτε· πρὸς ὃν βοῶμεν, σύν σοὶ παναμήμητε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ.

Ἰδὲ Ἡ· Ἰνδάλμυτος χρυσῷ.

Νοσοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ ὁσέξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον Μονάδα τε καὶ Τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνώσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ ὁσέξάζειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παραγγυῶσιν· οἷς συμπροσκυνοῦμεν, ἀτρέμεις τοὺς αἰῶνας.

Ἡνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκλήρου· ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸ ἀμέριστον ἐν πάσι τετηρηχότες τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμέριστον ὁδοῦσαν, εἰς ἐπαίγον ἐνα συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψούντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας· Θεοτοκίον.

Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκείον ὁ Εὐδρυγέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένου θεοποιεῖ γὰρ, ἀλλ' οὐκ εἰς σθορὰν μεθίσταται· μάλλον δὲ καὶ πάσγων, ἐκὼν διὰ πάσους τὰ πάθη λυεῖ, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγέουσι.

Ἄλλος· Ἑπταπλασίως Κέκμενον.

Ὅς ὁ Θεός συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἔνωσιν, ἐγκωμισατῆς μὴ χωριζέτω ἀνθρώπος· ἀλλ' ἴσους ἠγρούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμων, μελωδῶν ἀξιοῦτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἀμαχοὶ, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Ἰνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες, τὰς θεοπροπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψαι, ἐκέθην συνιστῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς, ἀλλήλων τὴν ὑψηλὸν ἐκ γῆς δὲ ὀκνότερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ τ' αὐτὸ, ὑπερμεγάλαι· ὠσητῆρες, συλλάμπον-

τες ἀλλήλοισι, καὶ συμπάλλοντες ἅμα· λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἵπὲρ ἡμῶν ἢ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια· δι' ἡμᾶς Θεός, μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος· τοῦ δὲ πρὸς τὴν σάρκα, τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου· μεθ' ἧς ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἄστέκτω πυρί.

Ἰδὴ Θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐν Ἱερραῖσις φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον, γεώργιον καὶ ποιμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἐν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες, κοινῇ ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἔνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τοὺς τρισπλαμπῆρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Οὐ δίστομον μάχαιραν, ἢ χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἐν οὐρανοῖς ἡλικεστον ἕξος, τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, τριπλαμποῦς μὲν Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἵμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν οὐρανοῖς ἦν ἐνδοξοί, καὶ τὴν σάρκα φορούντων ἔτι τὴν ἀσιλον· οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ

ἡγῆς ἡμᾶς στρεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεῦσθαι.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἵστενεὶ με τὸ πλάτος σου τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνίγον τὸν λόγον ὑπὸ πικνότητος· καὶ μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύνοντα δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς τῆς Παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετῆ, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλληλ ἡμῖν, αἰγλὴν ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἐκυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς, δι' ὧν ἐπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ εὐσεβοῦντες ὀδηγοῦμεθα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τοὺς ἐκ τρισπλείου φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔτι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεία γὰρ ἕκαστος, φέρεται πρώτος δοκῶν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνεκῶν· ἐξοικειοῦται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χῶρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παρήρσις, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Τριαυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἢ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους υἱούς ἀναδείξασα,

τέκνα γενιᾶ, γνήσια καὶ ἁμωμὰ δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι· τῷ ζωῆν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς, καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκλήρονόμησε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμητέραν καὶ ἐνδοξότεραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἡ τῶν Σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱὸν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μνηθεῖσα Μήτηρ Θεοῦ· διό σε καὶ Παρθένον, δοξάσασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρούρει, φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

«**Ἐν** νόμῳ σοφῶν καὶ γράμματι, τύπον κατιδόμεναι αἱ πισταί· πᾶν ἄρσεν, τὸ τὴν μητέρα διανοῖγον, ἅγιον Θεῶν· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάργου Υἱὸν, πρωτοτοκοῦμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τρίς ἄπτροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγυόβολους ἀστραπάς, Βασιλείου νῦν τὸν Μέγαν Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευρημῆσωμεν πάντες.

Ἐτερον ὁμοιον.

Ἡ ἐνιαία Θεότης, πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθεῖν σὴς δόξης.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χρυσοπλοκάτωτε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλευχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱσθῶμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόν. Ἡχ. β'.

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν Θεοφόρων πρωτοστάτας, Τριάδος τοὺς ἰσαρίμους καὶ θεράποντας, Φωστήρας τῆς Οἰκουμένης διαλάμποντας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους, οὓς στεφάνους, δόξης, ὡς νικήσαντας στερηνοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχω τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίσις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνακάτσωμεν τοὺς Θεοφόρους; τοὺς Οὐρανομύστας καὶ Κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας, τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους, τὸν μέγαν Ἱεροφάντορα Βασιλείου, τὸν θεῖον καὶ θεαβρήμωνα Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλωτταγ, οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριάς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχω τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίσις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινήσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἱσχυροτάτους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι, τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας, σωτήρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι, Ποιμένας χριστομιμητοὺς διὰ Πίστews· τοὺς ἐπιγεῖους Ἀγγέλους, βροτοὺς οὐρανίου.

ραίνους, οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστός, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμματα, καταστέφωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλεῖα Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος· τοὺς στεφάνους τῆς Πίστεως προμάχους, τοὺς στύλους τῆς Ἐκκλησίας; πιστῶν στήριγμα, ἀπάντων ἀμνηστάνων παραμύθιον, πηγὰς βλυζούσας τὸ νῆμα, ἐξ οὗ ἀρδύμενοι, ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς, αἰτοῦντες συγχώρησιν σφαλμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστός.

Σήμερον αἱ ψυχαὶ, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηίνων. Σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμεῖς τὰ τοῦ Δεσπότητος γνωρίζομεθα. Οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· ἡμεῖς δὲ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν· Δόξα σοι Χριστῶ τῷ Θεῷ· τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόναι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται, ὁ Μωσῆ διδοὺς τὸν Νόμον· τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τελέμβηται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεῶν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶ· ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς πρὸς

τὴν ἀγήρω λῆξιν· εἶδον γὰρ σε καὶ τὴν ὑπράνυθον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων Ἰδὴ Γ'· καὶ ε'· Ὁ Ἀπόστολος. Προκειμένου, ἤχ. πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διαγοῦνται.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις, Ζῆτε Δεκεμβρίου ε'. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐξομολογῆσονται οἱ οὐρανοὶ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Κοινωνικόν. Εἰς μηνόστυνον αἰώνιον.

31 Ἰανουαρίου. Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν.

Τὸ ἐπιέρα εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἦος γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Ἀθληταὶ γενναϊότατοι, ἱατροὶ Θεοπρόβλητοι, Κύρε, Ἰωάννη τε μεγαλῶνυμοι, ὡς τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς τυραννοῦσας με θραύσατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσας, ἐκλυτρώσατέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ σώματος τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κουφίζοντες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὀρατῶν ἀορατῶν τε, προσγενόμενον· ὅπως πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν θυάδα,

δυσία, ὑπὲρ Τριάδος ἀλλήλασαν.

Ὡς ναοὶ χρηματίσαντες, τοῦ Θεοῦ ὠραιότατοι, Κύρε, Ἰωάννη τε τὸν ναὸν ὑμῶν, πηγὴ ἰάσεων δείκνυσθε· ἐν ᾧ με προστρέχοντα, ἀβρωσθήματος παντός, ἀπαλλάξατε Ἄγιοι, εἰρηνεύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ παραττομένην, καὶ τῆ κακῆ δουλεύουσαν.

Δόξα, ἕχος πλ. δ'.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον, ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀληγηθόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, Κῦρος καὶ Ἰωάννης, οἱ θαυματουργοὶ· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἀμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέφας, αἵματι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ, στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέφας καταλόγοις, ταῖς οὐρανίαις στρατηλογίαις, συγκυκαριθμεῖται. Διὸ ἰάσεις νέμονται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν, προσθεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, ἕχος β'. Ανατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὕμνοις στέφωμεν, Κῦρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τοὺς ἀροτήρας τῆς χάριτος, καὶ δοτήρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμποεῖς· ὅθεν καὶ προσθεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀπολυτικίον, ἕχος πλ. δ'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκασίαις, βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκηπτρα κραταῖωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τὸ πρῶν, Κοντάκιον ἕχος γ'.

Ἡ Παράνεος σήμερον.

Ἐκ τῆς Θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εὐληθότες ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῆ χειροουργία, τέμνοντες τῇ ἀοράτῃ, Κύρε Θεότρον, σὺν τῷ θεῷ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεοὶ ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Τῷ αὐτῇ Μηνὶ λά. Μνήμη τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀθνασία, καὶ αἱ τρεῖς αὐτῆς θυγατέρες Θεοδότη, Θεοκτίστη καὶ Εὐδοξία ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Οὐιατωρίνος, Οὐίκτηρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὄλμῳ συντριβέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Σεραπίων, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Παπίας, ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κλαύδιος ὁ Κορίνθιος, τμηθείς τὴν κεφαλὴν, τελειοῦται, ἐν ἔτει 251.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας προσεβίαις.

Ἐξακαστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀναργύρων ἔξαρχοι, καὶ ἀστέρες οἱ λειοί, τῆς οἰκουμένης ὠφλήτε, Μάρτυρες θεοφόροι, ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπάθος πανεύφημοι,

μοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων· ἔθεν τὴν φωτοσφόρον, μνήμην ἡμῶν γεραίρομεν, Κύριε καὶ Ἰωάννη.

Ἐτερον. Ὁ οὐρανὸν τοὺς ἀστροὺς.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κύριε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰάσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, πανύμνητε Θεοτόκε· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπεργασαὶ τὸν Υἱὸν σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰσθῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.
ἤχος δ'. εἰς γενναίων ἐν Μόρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς Πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τῆν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύριον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Δίς.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενοῦντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως· ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοὶ, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι, Κύριε ἐνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυασι θε-

σφοραὶ θεοῖς Μάρτυσι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος, τὸν κρατύναντα αὐτὰς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσι, ἐκ φλοῶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει· ἐκτελοῦντας τὴν αἰσεβαστον μνήμην αὐτῶν.

Δόξα, ἤχος δ'.

Ἀξιεπαίνοις ἄσμασι, Πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κύριον καὶ Ἰωάννην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφοσφορας· σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς, Θεοδότην Ἐυδοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀληθοφόρους καὶ καλλιπαρένους· αἰτούντας Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐκ ἀποκρίπτω ὁ τάλας· τὰ δεινὰ μου· ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός, σάρκα μολύνων· τὸ πνευμά μου καὶ νοῦν ἐννοίαις, τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσση κατακρίνων· τε τοὺς ἁμαρτάνοντας, αὐτὸς τὰ χεῖρα ἐργάζομαι· Θεογεννήτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν· ἵνα ἐκνήψας τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνῆθε, καὶ ἀπόλυσαι.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΕΣΠΕΡΙΑ ΑΓΙΩΝ ΤΙΝΩΝ (α).

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Τῆ 2. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος . . . . . Σελ. 11.

Ἦχος πλ. δ'. Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Θῆρας τὸ πρὶν τροπώσαμενος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ἀλλοφόρε ἀοιδίμε, τῶν λεόντων χάσματα, καὶ θηρῶν τὰ δρυήματα, ἐντεύξει θεία, οὐ ἐχαλίνωσας, τῆς τούτων βλάβης, μείνας ἀμέτοχος· πῶρ οὐ κατέπτηξας, οὐ θυμὸν ἐκάλειπες· τῆς γὰρ Χριστοῦ, μάκαρ ἀγαπήσεως, οὐδὲν προέκρινας.

Νέω ἐν σώματι ἐνδοξε, τὸν παλαιὸν περυστήν, ἐτροπώσω τὰ στίγματα, τοῦ Χριστοῦ μακάριε, τῇ σαρκί σου δεξιόμενος· καὶ νῦν Μαρτύρων συναγελάζη χροροίς, στεφανηφόρος Μάμα πανεύφημη, φέγγει λαμπόμενος, τρισηλίω πάντοτε, τῶν ἐφετῶν, βλέπων τὸ ἀχρότατον, καθαρωτάτῳ νοί.

Τεῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διὰ πάθους Σταυροῦ, καθελόντος τὸν τύραννον, ζωηφόροις ἔχυσιν, ἀλλοφόρε ἐπόμενος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπήλθες στάδιον· καὶ ταῖς αἰκίας κατατεινόμενος, τὸν χυχηγσάμενον, ἐξαιλεῖφειν θά-

λασσαν, μετὰ σαρκός, Μάρτυς κατηδάφισας, καὶ ἐτραυμάτισας.

Τῆ 3. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου . . . . . σελ. 12

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον μακάριε βαφαίς, τοῦ οἰκείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἐνθεον, στολήν ἐραΐδρυνας· ἐκ δυνάμεως γὰρ, εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προέβηκας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν τὸ πρότερον Θεῷ, φέρων τὴν ἀναίμακτον, ὡς ἱερεῦς ἐννομιώτατος, ὡς ὀλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δι' αἵματος, ὡς Μάρτυς ἀληθέστατος ὑστερον, Χριστῷ προσήγαγες, θεορρήμον πανσεβάσμιε, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Μαρτύρων στρατεύματα Χριστῷ, Πάτερ προσενήνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου Ἄνθιμε, καὶ παραινέσει, νουετῶν, διδάσκων, καὶ σαφῆς ὑπόδειγμα, θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆ 4. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα . . . . . σελ. 14

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐν αἵματι βάψας σου, τὴν ἱεράν διπλοῖδα, εἰσῆλθες εἰς ἅγια, τῶν ἁγίων ἁγίου οὐ γενόμενος, Βαβύλα ἐνδοξε, καὶ σαφῶς πάντοτε, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, ὠραίζομε-

(α) Τὰ Ἐσπερία ταῦτα παραλειφθέντα ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ αὐτῶν, κατὰ παραδρομὴν, κατεχωροῦνται ἐνταῦθα, πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀναγνοσέων, ἀρρήματα ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 19 Νοεμβρίου. Τὰ ἱφιθ; δ' ἔχουσι καλῶς.

ζόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ λαμπό-
μενος, καὶ ἄγγελος δεικνύμενος,
ταῖς καθαρωτάταις μεθέξουσιν ὁ-
θεν σε τιμῶμεν, καὶ πόθῳ εορτά-
ζομεν τὴν σὴν, ἱερωτάτην πανή-
γυριν, ἀξιομακάριστε.

Σιδήρῳ πεδούμενος, ἀνεμπο-
δίστως τὴν τρίβον, διώδευσας Ὁ-
σιε, τὴν πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν
φέρουσαν, τὰ σεπτὰ στίγματα,
Βαβύλα πάνσοφε, ὡσπερ κόσμον
περικείμενος, καὶ στεφανούμενος,
οἷα νικητῆς ἀληθέστατος, καὶ
Μάρτυς ἀπαράτρωτος, καὶ ἱερουρ-
γὸς ἱερωτάτος, μέλπεις σὺν Ἄγ-
γέλοις, μελωδῆμα τὸ θεῖον καθα-
ρῶς Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Τρι-
ὰς ὁμοούσιε.

Ποίμνης προϊστάμενος, τῆς
λογικῆς Ἱεράρχα, βακτηρία γνώ-
σεως, ἐπὶ χλόην ἔθρεψας ταύτην
πίστεως, καὶ θηρῶν ἔσωσας, καὶ
θεὸν ἠΰφρανας, τὸν ἐξ ὕψους σε
ποιμάναντα· ὃν κατενώπιον, τῶν
ἁθεωτάτων μακάριε, κηρύττων,
ὡσπερ ἄκακον, τέθυσαι ἀρνίον γη-
θόμενος, μετὰ τῶν ἀκάκων, παι-
δίων, καὶ προσήχθης σὺν αὐτοῖς,
θῆμα εὐώδες ὀλοκληρον, Βαβύλα
βεσπέσιε.

—ο—

Τῆ 11. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀυτο-
νόμου . . . . . σελ. 33.

Ἦχο: δ. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Αρεταῖς πυρσευόμενος, εὐσε-
βεῖα κοσμούμενος Ἱεράρχης ἐνθε-
ος ἐχρημάτισας· καὶ ὡς πολύφω-
τος ἥλιος, τὸν κόσμον διέδραμες,
κατασπείρων πανταχοῦ, τὸ τῆς

πίστεως κήρυγμα· τὴν ἀπάτην τε,
ἐκριζῶν τῇ δρεπάνῃ τῆς σῆς γλώτ-
της, Ἱεράρχα βεοφόρε, μεγαλο-
κίρουξ Ἀυτόνομε.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς
ἀνδρεία παλαίσματα, πρὸς πληγὰς,
πρὸς μάστιγας προσεχώρησας·
ταῖς γὰρ νιράσι χωνύμενος, τῶν
λίθων Ἀυτόνομε, καὶ χρησάμενος·
αὐτοῖς, ὡς βαθμίσι καὶ κλίμαξιν,
ἀνελήλυθας, πρὸς θεὸν στεφανί-
της, καὶ συνήρθης, στρατιαῖς τῶν
ἀσσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δε-
όμενος.

Τὴν στολὴν σου ἐν αἵματι,
μαρτυρίου ἐτέλεσας, λαμπροτέραν
χάριτι τοῦ Πνεύματος, καὶ νοε-
ρῶς εἰς τὰ Ἄγια, τὰ ἄνω ἀνε-
δραμες, ἐνθα πρόδρομος ἡμῶν Ἰ-
ησοῦς· εἰσελήλυθε, νίκης στέφα-
νον, πρὸς θεοῦ δεδεγμένος, μετὰ
πάντων, τῶν ἐν αἵματι τιμῶν, τε-
λειωθέντων Ἀυτόνομε.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Τῆ 1. Τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Με-
λωδοῦ . . . . . σελ. 83.

Ἦχος α. τῶν οὐρανίων ταγματών.

Ομουουργῆτης ἡ λύρα, τοῦ βεί-
ου Πνεύματος, ἡ ἀηδῶν ὁ τέττιξ,
ὁ τῶν θείων ἀσμάτων, αὐλὸς τῆς
Ἐκκλησίας, πᾶσιν ἡμῖν, τὰς αὐ-
τοῦ παρατίθεται, μελωδικὰς εὐω-
χίας· καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει
τοὺς θεόφρονες.

Ο φαινότατος λύχνος, καὶ
διειδέτατος, ἡ μελουργὸς κιθά-
ρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμων, τοῦ
Πνεύματος λογίων, ἄδει τρανώς,
ἐκδι-

ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν ἀσκή-
τοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τῆς
Θεότητος τὴν μίαν αὐτῆν.

Σὺ τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ὡς
παριστάμενος, καὶ παρῶρησιαν Πά-
τερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ἡμῶν
τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ,
τὴν φαιδράν σου πανήγυριν, τοῦ
λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασ-
μῶν, Ῥωμακῆ Θεομακάριστε.

—ο—

Τῆ 9. Τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀν-
δρονίκου, καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ. σ. 94.
Ἦγος πλ. 6'. Ὄλην ἀποθέμενοι

Ὄλην ἀποθέμενοι, βιωτικῆν τυ-
ραννίδα, καὶ πλοῦτον μισήσαντες,
καὶ τρυφήν τὴν βέουσαν βδελυξά-
μενοι, τὸν σταυρὸν ἤρατε, ὡς ζυ-
γὸν ἔνθεον καὶ Χριστῷ ἠκολουθή-
σατε, καὶ πρὸς οὐράνιον, γλῶσσην
θαυμαστῶς ἐσκηνώτατε· ἐν οἷς
συναγαλλόμενοι, μεμνησθε ἡμῶν
τῶν ἐκ πίστεως, ἡμῶν μεμνημέ-
νων, καὶ πόθῳ ἐκτελούντων εὐλα-
βῶς, τὴν ἱεράν καὶ σεβάσιμον,
μνήμην ὑμῶν Ἄγιοι.

Ὄλωσ ἀγαπήσατα, σὲ ἐκ ψυ-
γῆς τὸν Δεσπότην, ὀπίσω σου ἔ-
δραμε, θυὰς ἢ αἰδίδιμος καὶ ὀμό-
ζυγος, καὶ τερπνὰ ἅπαντα, καὶ
ἀεσμὸν ἄλυτον, ὡς ἰστὸν ἀράχνης
ἔλυσε· διὸ καὶ ἔτυχε, σοῦ τῆς βι-
σιλείας ἀθάνατε· Αὐτῶν οὖν ταῖς
δεήσεσιν, ἱλασμὸν οἰκτίρμον πα-
ράσχου μοι, τῶν πλημμελημάτων,
καὶ δεῖξόν με ἀνώτερον παθῶν,
τῶν ἐνοχλούντων μου Δέσποτα,
τὴν ψυχὴν ἐκάστοτε.

Παιδῶν ἐστερηθήητε, τῆς πο-
θεινῆς ξυνωρίδος, προστάξει τῇ

κρείττωνι· καὶ τῷ βίῳ μένοντες ἁ-
παράλητοι, τὴν φωνὴν ἤρατε,
τὴν γενναϊοτάτην, τοῦ Ἰωβ καὶ
ἀνεκράξατε· Κύριος ἔδωκε, Κύ-
ριος καὶ πάλιν ἀφείλετο· Διὸ καὶ
τὸ ποδούμενον, ἔργον εὐχερῶς
διηγύετε· καὶ πρὸς ἐρημίας, καὶ
τόπους τοῦς ἁγίους ἐν χαρᾷ, με-
ταναστεύοντες ὠρῆητε, ζευγος
ἱερώτατον.

—ο—

Τῆ 14 τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Κοτ-
μᾶ τοῦ Ποιητοῦ. . . . σελ. 104.

Ἦγος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος,
ἐλλαμψεῖς τὴν διάνοιαν, φωτο-
φόρος γέγονας, ἀξιάγαπτε, κατα-
φαιδρύνων τὰ σύμπαντα, τῷ κάλ-
λει τῶν λόγων σου, καὶ διδάσκων
ἀνυμνεῖν, τοῦ Σωτῆρος τὰ θαύμα-
τα, ἃ ἐργάσατο, θεϊκῆ δυναστεία,
καὶ τὰ πλάη, ἃ ὑπέστη ἐκουσίως,
ὑπὲρ ἡμῶν ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐκκλησία λαμπρύνθητι, καὶ τὰ
τέκνα σου κάλεσον, ὑψηλῶ κηρύγ-
ματι, συνευφραίνεσθαι· ἢ γὰρ κι-
θάρα τοῦ Πνεύματος, ἢ λύρα ἢ
ἔνθεος, συγκαλεῖται μυστικῶς, εἰς
ἐστίασιν ἅπαντας, τὰ μελιῖρρυτα,
καὶ θεόφρεγκτα ταύτης τῶν ἀπ-
μάτων, μελωδήματα προθεῖα,
Κοσμάς ὁ Θεὸς καὶ ἐνδοξος.

Σάμπιγξ γέγονας Ὅσιε, κελα-
δῶν τὰ σωτήρια, τοῦ Χριστοῦ πα-
θήματα, καὶ τὰ θαύματα, καὶ τῆς
πανάγρου τὴν κοίμησιν, καὶ πάν-
τες εὐφραίνουσα, ἡδυρθόγγους σου
Κοσμᾶ, καὶ εὐήχοις τοῖς ῥήμασι·
διὸ πάντες σε, κατὰ χρέος τιμώ-
μεν

μεν ἀνυμιούνητες, τὴν πανεύφημον
καὶ βίαν, καὶ ἱεράν σου μετάτασιν.

—ο—

Τῆ 17. Τοῦ Ἁγίου Ὁσιμάρτυρος
Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρήτῃ. . . σελ. 108.

Ἦγος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Οἱ τῶν πόνων ἰδρώτες σου,
τῆς ἀσκήσεως ἐνδοξε, πρὸς Μαρ-
τύρων στάδιον ἐκκαλοῦμενοι, πλή-
ρη Ἀνδρέα τὴν ἔρσειν, ἐν σοὶ ἐ-
ναπέθεντο, οὗς εὐκαίρως εἰς Θεόν,
ἐπεδείξω στεῆρότατα· ἀλλὰ πρέσ-
βευς, ἐκ φορᾶς καὶ κινδύνων λυ-
τρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-
λοῦντας, τὴν ἀεισβάστων μὴ-
μην σου.

Αἶθος ἄλλος ὑπέριμος, γε-
γονῶς διὰ πίστεως, οὐχ ὑπέστη·
θρασεῖν θειῶς τυπτόμενος· ἀλλ'
ἐπὶ γῆς κυλιόμενος, τῆς πίστεως
ἐνδοξε, δμαλίσας τὴν ὁδόν, εὐε-
πίθωτον τέλεικας· καὶ κατέστρε-
ψας, τῆς δοκίμης μάκαρ Κο-
πρωνύμου, φαυλοτάτην ὡσπερ ὀ-
ξὺν, σεσταθρωμένον ἱεμελίον.

Αποστόλων τοῖς δόγμασι, τε-
θραμμένος μακάριε, καὶ Πατέρων
ἐνθέων τοῖς διδάγμασι, τοῦ σαρ-
κωθέντος ἐπίμηκας, Θεοῦ τὸ ὀρώ-
μενον, ἐν συμβόλοις ἱεροῖς, καὶ
σεπτοῖς καὶ μορφώματιν· ὅθεν ἐν-
δοξε, ὑπὲρ τούτου ἀθλήσας ἀνε-
δείχθης, εὐσεβεῖας ἀποφήτης, καὶ
τῶν Μαρτύρων ἀλλώπιτιμζ.

—ο—

Τῆ 19. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

. . . σελ. 111.

Ἦγος πλ. β'. Ὀλὴν ἀποθέμενοι.

Αθλους ἱεσαάμενος, τῶν καλ-
λινικῶν Μαρτύρων, ἰάσους θεί-

ου ἐμπλεως, γεγονῶς εἰσέδραμες
εἰς τὸ στάδιον, καὶ Χριστὸν Οὐά-
ρε, δι' ἡμᾶς ἀνθρωπον, γεγονότα
ἀνεκήμενος, μὴ πτήξας θάνατον,
μηδὲ τὰ προκειμένα βάσανα· διὸ
κατακλιζόμενος, καὶ ἀνηλεῶς συγ-
κοπτόμενος, ἔχαιρες τελείω, νοῦ
ἀποσκοπούμενος σοφῆ, τὴν διαμέ-
νουσαν εὐκλειαν, τοῖς Θεὸν ποθῆ-
σαι.

Σάρκας σὺν τοῖς αἵμασι, κατά-
πιπτούσας ἑώρας, καὶ ὡς ἄλλοι
πάσχοντος, Ἀθλητὰ διέκεισο γεν-
ναϊότατε· προσδεθεὶς ἔβλη γὰρ,
σπαραγμοῦς ἤνεγκας, ὑπ' ἀνόμων
καρτεριώτατα· Θεοῦ εἰς χεῖρας δέ,
πνευμά σου τὸ θεῖον παρέδωκας,
ἐμπλήξας τοὺς ὀρώντας σε, ταῖς
ἀπεριτρέπτοις ἐναστάσειν· ὅθεν σε
τιμῶμεν, μεγάλως ἀριστεύσαντα
σοφῆ, καὶ καθελόντα τὸν τυραννῶν
Οὐάρε τοῖς πόνοις σου.

Αλφειουσα μύριος σε, ἡ θαυ-
μαστή Κλεοπάτρα, ὑπὸ γῆν κα-
τέθετο, καὶ ναὸν πανάγιον ἀνεδεί-
ματο, ἐορτὴν ἄγουσα, θαυμαστὴν
Οὐάρε, καὶ πιστῶς σε λιτανεύου-
σα· ἥς τὸ παιδάριον, νοητῆ στρα-
τεία κατέλεξας, καὶ δόξῃ κατε-
κάλυνας, καὶ χοροῖς Ἁγίων συ-
νέταξας· οὐ περ τῆς μερίδος, ἀξί-
ωσον ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς, τὴν σὴν
τελοῦντας πανήγυριν, Μάρτυς ἀ-
ξιάγαστε.

—ο—

Τῆ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου. . . σελ. 135.

Ἦγος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεοφόρε Στέφανε, θείῃ
προνήσει τὸν νοῦν ὀχυρώσας λιμῶ-
πρότατα,

πρότατα τὸν ὁμιὸν ἀνδρῶν τε, σφροσύνη τὴν ἔρεσιν, δικαιοσύνη πᾶσαν τὴν δύνῃμιν, ψυχῆς ἰθύνῃς φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας· οὐ ἐπιβᾶς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος Ὅσιε.

Πάτερ Θεοῦ ῥῆμον Στέφανε, θεολογία τὸν νοῦν, κατελάμπρυνε Ὅσιε, δορυφόρον οἶά περ, τὸν ὁμιὸν προτεινόμενον, κατὰ βλασφημῶν μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἀνωθεν ἧς καταξίωσαι, μετασχεῖν δεσπέσιε, παρεστηκῶς, θρόνῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ Παντοκράτορος.

Πάτερ Θεοῦ ῥῆμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πικινόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αὐτοῦ, ἀνατρεχέην ἐποίησας· καὶ κατευνάσας παθῶν τὸν τάρραχον, καὶ τοὺς ὀριθίους ἀποσεισάμενος, νοῦ καθαρότητι, συνεκράτης πάνσοσε, πρὸς ἐρετῶν, ὄντων· τὸ ἀκρότατον, Θεοῦ ῥον Ὅσιε.

—o—

Τῆ 29. Τοῦ ὁπίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου . . . . . σελ. 137.
Ἦγος πλ. δ'. ἢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεοῦ ῥον Ἀβράμιε, τοῦ Ἀβραάμ μιμητῆς, χρηματίσας ἐν Πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς πατρίδος μακάριε· σαρκὸς θέρεις ἀπαρηρσάμενος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ σμικρῷ τὸ σώμα σου κλείσας μακάριε, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἐνθα τὸ πολιτεύμα, σαρωῶς ἐκέκτησο.

Οσιε Πάτερ Ἀβράμιε, ἀβραμιαῖαν ψυχὴν, φερωνύμως κτησά-

μενος, πειρασμούς ὑπήνεγκας, θεῶν πίστει βιονύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος, ἐπαγγελίας τὴν γῆν κεκλήρωσαι, ὠραῖς ὄμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν ὄθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραίνομενοι, πανηγυρίζομεν.

Οσιε Πάτερ Ἀβράμιε, τὴν ταῖς ἀπάταις δεινῶς, ὑπαχθεῖσαν τοῦ ὄφρωσ, καὶ κατολισθήσαν, ἀπωλείας πρὸς βάρβαρον, δι' ἐπινοίας θεῶν ἀνελήκυσας, καὶ σωζομένην Θεῷ παρέστησας ἧς τὴν μετάνοιαν, πάντες κατεπλάγησαν, οἱ εὐσεβῶς, Κύριόν δοξάζοντες, τὸν ὑπεράγαθον.

—o—

Τῆ 31. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἐπιμάχου . . . . . σελ. 139.

Ἦγος ἁ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, ποθῆσας ἐνδόξε, τὴν τῶν προσκαίρων δόξαν, εἰς οὐδὲν ἐλογίστω· διὸ καὶ ἰσαγγέλως ἐν τῇ σαρκί, βιστευῶν ὡς ἄταρκος, τὰς πολυτρόπους κολάσεις τῶν δικητῶν, καρτερῶς φέρεις Ἐπίμαχε.

Ἐν οὐρανίαις παστάσι, χορεύων ἐνδόξε, καὶ ἐντρυσῶν τῇ δόξῃ, τοῦ τῶν ὄλων δεσπότη, Ἐπίμαχε τρισμάκαρ, θυτῶπει αὐτὸν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τριώντων σε, ἵνα τρυφῆς αἰωνίου καὶ τῆς χαρᾶς, σὺν Ἀγγέλοις ἀπολαύσωμεν.

Φωστῆρ λαμπρότατος ὠφθης, Μάρτυς Ἐπίμαχε, τοῖς ἐν τῷ σκότει φαινῶν, καὶ ἄγνοιάς τῷ ζῶφῳ, τοὺς πάλαι κράτουμένους, φωτίσας ταῖς σαῖς, ἱεραῖς παραινέσεσι· καὶ ἐναλλήτως νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ

στοῦ, νίκης στέφανόν ἀπέλιφας.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Τῆ 4. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Νικανδρῶ ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου . . . . σελ. 152.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου.

Κλήσιν τὴν φερώνυμον πλουτῶν, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας, ταύτην τοῖς πράγμασι, μάκαρ ἐπασφράγισας, καὶ ἐβεβαίωσας, πολέμιων γὰρ σύστημα, καὶ στίφος βαρβάρων, ἐν τῇ καρτερίᾳ σου κατεπολέμησας· ὅθεν νικητήρια φέρων, πίστει ἀνεκραυγάζεις δόξα, τῷ ἀμάχῳ κράτει σου φιλόθρωπε.

Μύρα εὐωδέστατα ἡμῖν, τὰ τῶν ἱαμάτων ἐκβλύξεις, σήμερον Νικανδρε, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ ἀπελαύνεις σαφῶς, δυσωδίαν τῶν βλίψων, καὶ πάθη σωμάτων, καὶ πλουσίας χάριτος, πληροῖς τὸν σύλλογον πάντων τῶν Χριστῶ ἐκβοώντων, σύ εἶ τὸ ἀκέωτον μύρον, τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνουῦντάς σε.

Εχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον, ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, τοῦτον καθικέτευε, ὅστις Νικανδρε, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου, τελούντων τὴν μνήμην, καὶ ἀνευφημοῦντων σου τὰ κατόρθώματα, ὅπως ἀγαθῶν τῶν ἀφράστων, καὶ τῆς ἀκρηάτου σοι δόξης, κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβεύεις σου.

—ο—

Τῆ 9. Τῆς ὁσίας Ματρώνης. σ. 173.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς σαρκὸς τὰ σχιρτήματα, διὰ πόνων ἀσκήσεως, τῇ ψυχῇ φιλόσημε καθυπέταξας, καὶ τῷ Χρι-

στῷ ἠκολούθησας, καὶ μέτον κατήκησας, ἀσκητῶν πανευλαβῶς, ὡ Ματρῶνα σθεννύουσα, ὑπεκκαύματα, ἡδὲ ὦν θείαις ὄμβροισι τῶν θαυρῶν, καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον, τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ιερὸν φροντιστήριο, εἰς πολλῶν περιποίησιν, τῷ Θεῷ ἀνήγειρας χρηματίσασα, ναδὲ τοῦ Πνεύματος πάνσημε, ψυχῆς καθαρότητι, καὶ ὠδήγησας ψυχᾶς, πρὸς ἐπίπονα ἀνάμματα, τῆς ἀσκήσεως, καὶ προσήγαγες ταύτας ὡ Ματρῶνα, σεωσμένης τῷ Δεσπότη· μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

Νεανίδες ἡγάπησαν, τὸν νυμφίον καὶ Κύριον, τῇ διδασκαλίᾳ σου πελαργήσασαι, καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι, τὸ χάυνον ἐν Πνεύματι, προθυμίᾳ τῶν παθῶν, εὐσεβῶς κατεκράτησαν, καὶ εἰσήχθησαν, μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα τοῦ νυμφίου, τὸν οὐράνιον Ματρῶνας, διὰ παντὸς εὐφραίνόμεναι.

—ο—

Τῆ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέστου. . . . . σελ. 174.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ορέστα πανδύλιβε βαταῖς, τοῦ ἰδίου αἵματος, σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἦν στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμενος, Χριστῷ τῷ ἀλανάτῳ παρίστασαι, ὃν καθικέτευε, δωροθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγῶνων σοῦ σοφῆ, πλάνην κατενέπρησας, καὶ ταῖς σταγίσι τοῦ αἵματος, ἐγθρῶν ἐ-

βύθισας, παρατάξεις πάσας, και πιστῶν καθήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας εὐθέθειαν, και νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην και τὸ μέγα ἔλεος.

Θρθρος ἐξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἀθλῶν σου, Ὁρέστα ἐνόησε, ἀθλητῶν τὸ κλέος, και τῆς ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην και τὸ μέγα ἔλεος.

—
 Τῆ 12. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Νεέλου. . . . . σελ. 177.
 Ἦχος πλ. δ'. Τί ἡμᾶς καλεῖσθε.

Τί σε νῦν καλεῖσθαι ἄγμε; ποταμόν τῆς νοστής, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· ὄχeton τῶν ἐκ Θεοῦ, χορηγομένων ἄωρων· πλημμύραν, διδογμάτων τῶν τῆς χάριτος· κρατήρα, τῆς σφίρας και τῆς γνώσεως· προσεκτικὸν συντονώπτεον, διδακτικὸν πρακτικώτατον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν οἰσε; γεωργὸν τῶν ἀθανάτων, παμμακάριστε φυτῶν· φυτουργὸν τοῦ νοουμένου, παραδείσου τῶν πιστῶν· νομίμων, θεοσδότων ἐμπειρότατον· δογμάτων, θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· ἐρμηνευτὴν εὐφρέτατον, και παιδευτὴν ἰκανώτατον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσεῖπω θαυμάσιε; ἤριστήν τῆς συζυγίας, σωφροσύνης βραδευτήν· παιδευτὴν τῶν μοναχίζόντων, περθεσίας ὀδηγόν· δι-

καίως, ἀμροτέροις ταλακτενοντᾶ· ἐν πείρα, διελθόντα τὰ ἐκάτερα· πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα, και ἐνέος σου ἡ ἀπκήσις ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

—
 Τῆ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ. . . . . σελ. 199.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.
Τῆ ἀσκήσει πυρούμενος, τῆ ἀθλήσει στομούμενος, ταῖς πολλαῖς κολάσει λιπαινόμενος, ξίφος γεγέννησαι δίστομον, συγκόπτον τὰς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων Ῥωμανέ· ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμηθεὸν καύχημα, τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας· ὠραιότης, τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ τελειωθέντων πανεύφημε.

Αναρτήσιε ξούμενος, και εἰρηκτῆ συγκλειόμενος, και τὴν γλώσσαν ἐνόησε ἀραιρούμενος, και παρειὰς συντριβόμενος, και τέλος μακάριον, τῇ βιαίᾳ πνευμονῇ, ἀθλοσφῆ δεχόμενος, ἀπερίτρεπτος, ἀταπείνωτος ὠφύης συνεργεία, Ῥωμανέ Πνεύματος Θεοῦ· ὁθεν πιστῶς εὐφημηοῦμέν σε.

Ῥητορεύε· τὸ νήπιον, και ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας, και σεπταῖς ἐνοστάσειν ὠραῖετι, και τελειώσει· λιμπρύνεται, πλουτήσαν τὴν εὐκλειαν, τῶν ἁγίων ἀθλητῶν, ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο· ἀξιάγαστε, Ῥωμανέ γενναίοφρον· μεθ' οὗ λύσιν, ὀφλημάτων ἡμῖν· πᾶσι, καταπεμφθῆναι ἰκέτευε.

—
 Τῆ 19. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασίλαου. . . . . σελ. 201.

Ἦχος

ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ανδριάντος στερρότερος, καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος· καὶ αἰδήρου γέγονας ἰσχυρότερος· παραχωρεῖ γὰρ τριχόμενον, καὶ θάπτον λυόμενον, τούτων ἕκαστον πυρὶ, βία τούτου νικώμενον· σοῦ ἀκαμπτος, δεξιὰ τεταμένη τῶν ἀνθράκων, φλεγόμενη παραδόξως, περιεγένετο πάνσοφε.

Ιερεὺς ὡσπερ πέφηνες, καὶ Θεῷ παριστόμενος, καὶ αὐτῷ μακάριε προσερχόμενος, οὐκ ἄλλοτριῶ ἐν αἵματι, οἰκίῳ δὲ μάλιχα, καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ, εὐωδίας θυμίαμα προσετήνοχας, οὐ δαυμόνων ἀπάταις, τῷ Χριστῷ δὲ, τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ, καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Ιερέα προσάγοντα, καὶ ὄμνεν προσαγόμενον, τὸν αὐτὸν ἀμειότερα σὲ πανεύφημε, περιχαρῶς δνομάζομεν, ὡς ὄντα ἑκάτερα· σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ, ὡς πανάμωμον σράγιον, ὠλοκαύτωτας, τῷ πυρὶ τῶν βραβάνων, ὃν δυσώπει, τοῦ σωλῆνι τοὺς τιμῶντας τὴν πανασοίδιμον μνήμηγ σου.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΚΑΤ' ΒΧΟΝ. ΗΧΟΣ Α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σώσον ἡμᾶς τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τῆς

ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Υἱόν, ἡ ἀμωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ κακὸν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

—ο—

ΗΧΟΣ Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Σὺ εἰ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἰ τῶν ἀνθρώπων ἡ δοξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανώμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίσει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύτης ψυχοσφθοροῦ καὶ πάσης, οὐλίφειως ῥυσ εἴημεν πάντες, οἱ ἀνευφημούντες σε Θεοῦμοιρε.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Βότριν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγειωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκουσφόρησας· ξύλω ὡς ἐώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἠλόλαξες, καὶ ἐκραξες· Τέκνον, γλευκὸς ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρτῆ, πᾶσα τῶν παθῶν, εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκουίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

—ο—

ΗΧΟΣ Γ'.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου.

Παλῶν με τριχυμῖαι Δέσποινα χειμάζουσι, καὶ κλυδῶν με τεράττει, βυβοῦ τῆς ἀμαρτίας· δὸς μοι

χειρα βοήθειας καὶ διάσωσόν με,
καὶ τὰ δεινὰ ἀπέλασον, καὶ ἴθουνον
πρὸς λιμένα γαλήνης.

Ἐπερον ἕμοιον.

Τὸν θεῖον Προφητῶν Ἀγνή
χαῖρε τὸ καύχημα· χαῖρε παστὰς
Κυρίου· χαῖρε νεζέλη κούφη· χαῖρε
ἄχραντε Μητερ εὐλογημένη· Χαῖ-
ρε κόσμου χαρὰ καὶ ἀντίληψις·
χαῖρε νίκος ὀρθοδοξῶν Ἀνάκτων.

—ο—

ΗΧΟΣ Δ΄.

Ὡς γενναῖον Ἄρτυον.

Ἐπομβρίας τοῦ Πνεύματος,
τοῦ ἀγίου Πανάμωμε, τὴν ἐμὴν
διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σα-
γόνα κηύσασα, Χριστὸν τὴν ἀμέ-
τητον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οὐ-
κίτημοις ἀποσμήχουσαν, ἀποζή-
ρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου
καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυ-
φῆς με, τῆς ἀεικίωου πρεσβείας σου.

Σταυροτοκίον.

Τὸν Ἄμνόν καὶ Ποιμένα σε,
ἐπὶ ξύλου ὧς ἔβλεψεν, Ἄμνός ἢ
κυήσασα, ἐποδύρετο, καὶ μητρι-
κῶς σοι ἐρθέγγετο· Υἱέ ποσεινό-
τατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ,
ἀνηρέθης μακροθύμη; πῶς τὰς
χειράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου
λόγε προσελώνης, ὑπ' ἀνόμων
καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέ-
ποτα;

—ο—

ΗΧΟΣ ΒΑ. Α΄.

Χαίρις ἀκλιτικῶν ἀληθῶς.

Χαίρις ἀνατολῆ νοητῆ, ἢ ἐκ
λαγόνων τὸν Χριστὸν ἀνατεταλα-
σα πληροδύτη τὴν οἰκουμένην,
φωτὸς ἀρετῆς τοῦ Ἀγνή, τὸ τῶν Ἀ-

σωμάτων ἀγαλλίαμα, ἀμνὸν Θε-
οῦ αἴροντα, ἀμαρτίας ἢ τέξασα,
παντός τοῦ κόσμου, τὸν τροφῆα
Πανάμωμε, ἢ ὀθλάσασα, καὶ ἀγ-
κάλαις κατέχουσα, μόνη ἢ ἀδιά-
σφορος, ἀγνή ἢ ἀμείλιτος· χαῖρε
Ἁγία Ἀγίων, τὸν ὑπεράγιον Κύ-
ριον, Ἀγνή δυσωποῦσα, καταπέμ-
φαι τοῖς σοῖς δούλοις, τὸ μέγα
ἔλεος.

Σταυροτοκίον, ἕμοιον.

Στάσα ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἢ
σὲ τεκοῦσα θρηγφοδοῦσα ὠδύρετο,
βοῶσα· οὐ φέρω τέκνον, προσηλω-
μένον ὄρα, ἐπὶ ξύλου ὄπερ ἀπε-
κύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠ-
δύνας ὡς ἀνάνδρος, καὶ πῶς ἀρτί-
ως, τῇ ὀδύνῃ συνιέχομαι, καὶ σπα-
ράττομαι, τὴν καρδίαν ἢ ἀμεμ-
πτος; ἀρτί γὰρ οὖν πεπλήρωται,
ὁ εἶρηκε Συμεὼν, ὅτι ῥομφαία
καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελεύσεται·
ἀλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι,
καὶ σῶσον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

—ο—

ΗΧΟΣ ΠΑ. Β΄.

Ὀλὴν ἀποθέμενοι.

Ἄδωρον Θεονύμφευτε, θέας μοι
γνώτω; δίδου, καὶ τὸν νοῦν μου
φώτισον, καὶ τὴν γλῶτταν τρά-
νωσον, τοῦ δοξάζειν σε, καὶ ὀμνεῖν
ἄσμασι, τὴν μεγίστην χάριν, καὶ
τὴν θεῖαν προστασίαν σου· ὡς γὰρ
φιλάγαθος, προνοητικὴ τε τῆς σύ-
σεως, ἡμῶν Θεοχαρίτωτε, θέλεις
τὴν ἐκάστου ὠφέλειαν, καὶ τὴν
σωτηρίαν· τὴν βράβευσον κάμοι τῶ
ἐκ ψυχῆς, καὶ ἐκ καρδίας προσ-
τρέχοντι, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Σταυρο-

Σταυροθετοκίον, ὄμιον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλολυξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παραδόξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέστήσει, καὶ κατέκρινέ σε θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἀφαιτον, Λόγε συγκατάβασιν.

—ο—

ἮΧΟΣ ΠΑ. Δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα, φαεινοτάτη λαμπάς, καὶ σκηνὴ ἁγιάσματος, εἰς ἡμῖν ἀνέτειλεν, εἰς ἀχράντου νηδύος σου, κατασωτίζον κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἁγιάζον τῇ σῇ χρηστότητι· χαῖρε κτεφάλιον, σωτηρίας ἀχραντε· χαῖρε φρικτὸν, ἄκουσμα καὶ λάλημά, τῶν πεποιθότων εἰς σέ.

Σταυροθετοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! Ὡ μυστηρίου φρικτοῦ! Ὡ φρικτῆς ἐγγειρήσεως! Ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σε ὡς ἐβλεψεν, ἐν μέσῳ δύω, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἐκλαίει κρᾶζουσα· Οἱ μοὶ τέκνον φίλτατον! πῶς σε δεινῶς, δῆμος ὁ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσεν;

—ο—

ΕΤΕΡΑ

ΘΕΟΤΟΚΙΑ.

Ἦχος α'. Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Παρένε πανύμνητε Μωσῆς, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικοῖς εἶδεν ὀμμασι, βίτον μὲν καίεσθαι, ἀλλὰ μὴ φλεγθῆναι. Ἦθρ γὰρ τῆς Θεότητος, τὴν μήτραν σου Ἄγνη οὐ κατέφλεξε· διὸ αἰτουμέν σε, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθμι, Μήτηρ τοῦ Φωτός, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἦχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζετε πάντα γε, τὴν βροτῶν ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνωσεως, ὑμνολογῶ σε Θεόθυμπε, τὴν ἀεμακάριστον, καὶ δοξαζῶ σε σεμνῇ, τὴν ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ κατάρας ἡλευθέρωσας Παρένε, προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ Πολύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγάγιον τερπνόν, τῆς Ἱπερθέου Ἰριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεός, μεγάλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖ.

Χαῖρε φωτὸς καθαρῶτατον δοχείον, χαῖρε στυλε πύρινη, τῶν

νοητόν Ἰσραὴλ ἐνδόν εἰς θείαν κα-
τάπαισιν εἰσαγομένη· χαίρε νεφέ-
λη τὸν μέγαν Ἥλιον κόσμῳ δια-
γάσασα, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸν φῶς
τοῦς ἐν σκότει καθυβύδοντας, τῆς
ἀγνωσίας, μεταβρύβησασα Πανύ-
μνητε, χαίρε Παρθένε, χαίρε πάν-
σεμνε, χαίρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἐκέτευε σῶσαι καὶ
εὐτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦγος πλ. β'. Ὁλὴν ἀπυθμενοί.

Χαίρε βίβα ἐνδοξε, χαίρε ἡ βρά-
βδος ἡ θεία, Ἄαρὼν ἡ βλαστήσα-
σα, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, καὶ ἀεί-
ζων, εὐβαλὲς Παρῖδεισε, τῆς ζω-
ῆς τὸ ξύλον, Ἰεσσαὶ ἐκ βίβης Ἄ-
χραντε, ἔξανατείλασα, Κόρη καὶ
βροτοῦς διατρέφουσα, τῷ ἄρῳ τῷ
τῆς γνώσεως, Χαίρε πορφυρεὰ ἡ
πάντιμος, τοῦ Πημβασιλέως, Θεό-
νυμφε διάδημα φαιδρῶ· οἱ Ἀρχιερέων
εὐπρέπεια, Χαίρε μόνη Ἀχραντε.

Ἦγος ὁ αὐτὸς Τριήμερος Ἀνάστη.

Εἰγὼ Παρθένη Ἀχραντε, τῆ
σκέπη σου κατέφυγον, οἰκτηρόν
με, μισουμένη τὸν Υἱόν, Θεόν σου
καὶ Δεσπότην, καὶ τοῦ βορβόρου
ρύται, καὶ τῆς ἰλῆος τῶν πται-
σμάτων μου.

Σταυροθετακίον, ἤμιν.

Ὁρῶτά σε σταυρούμενον, Χρι-
στὲ ἡ σὲ κυήσασα ἀνεβόα, Τί τὸ
ξένον ὃ ὄρω μυστήριον Υἱέ μου·
πῶς ἐν βύλῳ θήλειαις σαρκὶ κρε-
μύμενος, ζωῆς χορηγέ.

Ἦγος πλ. δ'. Τί ἡμῶς καλέσωμεν.

Νύμφην σε, Παρθένη, ἐκήρυ-
ξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, τῆς
Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξίω-
θέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ

λόγου καὶ Θεοῦ κόρη γενήτρια,
καὶ πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον,
ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σω-
ματικῶς κατεσκήνωσε τὸ πλήρω-
μα, πληρεστάτης εὐσεψ χάριτος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΙΝΑ ΑΓΙΩΝ.

Ἦγος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώ-
ματι Ἀγγελος καὶ θαυματουργὸς
ἀνεβείχθεις, Θεοφόρε Πατήρ
ἡμῶν Κυριακέ· νητεία, ἀγρυπνία,
προσευχὴ, οὐράνια χαρίσματα λα-
θῶν θεραπεύεις τοῦς νοσοῦντας
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προ-
τρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκό-
τι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφα-
νώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ
σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἦγος β'.

Τοῦ Προσῆτου σου Ναοῦμ τὴν
μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες· δι'
αὐτοῦ σε δυσωπούμεν σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦγος γ'.

Ἀπόστολοι Ἄγιοι πρεσβεύσα-
τε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισ-
μάτων ἄρσειν παράσχη ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν. Ἦγος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα
πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαι-
λον ἀνέδειξέ σε τῆ ποίμνη σου, ἡ
τῶν πραγμάτων ἀλήθεια διὰ τοῦ-
το ἐκτήσω τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψη-
λὰ τῆ πτωχεῖα τὰ πλοῦσια, Πά-
τερ Ἰεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωλῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ αὐτός.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μετ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκεια, μὴ ἀποστήτης τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβερνήσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστολῶν γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευστε εἰς θεωρίας ἐπίβασιν διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ἄρροστομῶν, καὶ τῆ πίστεως ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Ἄνθιμι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυτε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράστη, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον ὁμοιον.

Οὶ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀλλήσει αὐτῶν, στεράνουν ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράστη· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζε· μεγάλη τῇ φωνῇ, σέ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σέ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθίπτομαι τῷ

βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ ἰνῆσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἁμῶμων, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεισάν σοι αὐτῆς· πρεσβεΐαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεωργήσας, καὶ τοῖς ἐκ βάθου· στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας Φωστήρ, τῇ Ὀκουμενῇ λάμπων ταῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ορθοδοξίας ὁδηγός, εὐσεβεῖς διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ Φωστήρ, Ἀρχιερέων βεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφῆ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντα ἐρώτισας· λύρα τοῦ πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰ σοὶ μητὲρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦτα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶξις ἐδιδασκας, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός· παρέρχεται γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγελῶν συναγάλλεται, Ὅσια Θεοδώρα τὸ πνευμά σου.

—ο—

ΚΟΝΤΑΚΙΑ

Τ Π Ξ Ε Β Δ Ο Μ Α Δ Ο Σ.

Τῆ δευτέρῃ τῶν Ἀσωμάτων.
Ἦχος β'.

Ἀρχιεράτῃγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δοξῆς, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχιῃγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιεράτῃγοι.

Τῆ Τρίτῃ τοῦ Προδρόμου. Ἦχος β'.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Προδρόμε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον ἱερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος δ'.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιροῦς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόποιον.

Τῆ Ἑβδόμῃ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεαρολόγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, πρὸς ἐλάβου εἰς ἀπολαύσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, εἰδέξω ὑπὲρ πάσαν δλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ἦχος γ'.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱεροουργὸς ἀνεδείχθης τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσπερ τὸ ἰδιαγγέλιον πληρώσας, ἔλθῃς τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡμίχθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ νεκρώσιμον Ἦχος κλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικόν.

Ἦχος κλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῆ φυτουργῶ τῆς κτίσεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοὶ Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Τοῦτο δὲ λέγεται καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάβετε, μὴ παρίδησιν ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνὰς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγάζοντων σοὶ, τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ.

ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΕΡΟΝ Ο ΚΑΝΟΝ.

᾿Ωδὴ Α΄. Πχος πλ. δ΄.

Ἄτωμεν τῷ Κυρίῳ.

Λόγω ἐνυποστάτῳ, μεμαθητευμένος ὁ Ἄπόστολος τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν, ὡς ἀράχνης ἰστόν διετρίδασεν.

Αῤῥήτα ἐμυήθης, καὶ τῶν ἀποβόρτων κατηξίωσαι τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ὡς αὐτοῦ Μαθητῆς καὶ Ἄπόστολος.

Μέγας ἥλιος ὠρῆης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὀμιλήσας Ἄπόστολε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σαρκαρῶμενον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

᾿Ωδὴ Γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγω ἐσαγήνευσας, πρὸς λογικὴν Χριστοῦ τράπεζαν, ἀναγαγὼν, τοὺς βεβουλισμένους ἐν τῇ πλάνῃ Ἄπόστολε.

Εβλυσεν Ἄπόστολε, ἡ παμμακάριστος μνήμη σου, βουργικαῖς θαυματοποιαῖς, τοῖς νοσοῦσιν ἰάματα.

Στέργων τὸν Διδάσκαλον, καὶ ὑπουργῶν αὐτοῦ νεύσσει, παντουργικαῖς, πλάνης διατώξεις, τοὺς βροτούς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱερασίαις.

αἰς σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουσμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα, ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος, τῇ φωταυγίῃ, σκότος ἔλυττας, πολυθείας, καὶ τῶν πιστῶν τῆς καρδίας ἐρώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, τῇ οἰκουμένῃ Ἄπόστολε Πάνασφε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνῃ πάναγνε παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλου ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενομένον, ἐβρύπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου ἐνθείεις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ὠριότητι.

Η ἀπειρόγαμος ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστέ δρώτα σε νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου Μητρικῶς ὀρθολογοῦσα ἐλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμῶν σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

᾿Ωδὴ Δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως φωστήρα τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ζωαρχικός σε λόγος ἀπέστειλε, τὴν πολυθειῶν ἐλαύνοντα, τῶν εἰδώλων πλάνην παμμακάριστε.

Η τοῦ Πνεύματος δύναμις, σοῦ τὸ ἀσθενές Ἄπόστολε βῶσασα, τῶν τυράννων δυνατώτερον, ἀληθείας λόγῳ κατεσκεύασε.

Τοῦ Δεσπότη τοῖς πάθεσιν,
ἐγκλ.

ἐγκαλωπιζόμενος ὁ Ἀπόστολος, παντοκράτορα καὶ Κύριον, τὸν ἐσταυρωμένον ἀνεκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγιε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ Ἦλιον ἐκήρυσας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Ἠδὴ Ε. Ὁρβήζοντες.

Ἐρατοῖ σου οἱ πόδες Ἀπόστολε, τὴν εἰρήνην εὐαγγελιζόμενοι, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δυνάμει ἀπεδίδως, καὶ Πνεύματι ἀληθείας, χαίρων τὸ Μαρτύριον, τῆς Βασιλείας Ἀπόστολε.

Ἐπ' ὄρου ἀναβάς, παρμακίριστε, τῶν ἀρετῶν, πᾶσι τε τοῖς πέρασι, τὸ εὐαγγέλιον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε Ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας, τῶν ἐχθρῶν ματαιώσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Ἠδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀνήγγειλε τὴν δόξαν σου Χριστέ, ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, καὶ πάντα ἐρώτισε, διὰ λόγου τῆς αὐτοῦ θείας χάριτος.

Σα. Ἠλιὸς ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀπόστολε ἔνδοξε, Τριστήλιον ἀκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς ὡς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτόν, καὶ παστάδα ἐμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἠδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λογικὸς οὐρανὸς σε, διηγῆσαντα πᾶσι τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παν-

τός, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροντήσας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ βοᾶν προτρεψάμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σα. Θεότευκτος λύρα, ἡρμοσμένη τῷ Λόγῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ πνεύματι ἁγίῳ, ἐνθέως κροτουμένη, σὺν τοῖς ἔθνεσιν ἐψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τῶν λόγων σου σπόρος, ἐν ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων καταβληθεὶς νοητῶς, καρπὸν τῆς εὐσεβείας, ἐπλήθυνε βοῶσας, καὶ ὑμνοῦσας Ἀπόστολε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεράνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδοῦτες Θεοτόκον, ὀρλοδόξως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἠδὴ Η'. Τὸν Βασιλέα.

Ὁ μαθητῆς σου ὡσπερ ἄμνός πρὸς τυράννους, τοῦ τυθῆναι ἤγετο βοῶν σοι· σὲ ὑπερψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐμυσταγωγῆσεν ἀληθῶς τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι ὑμνεῖσθαι, καὶ ὑπερψοῦσθαι αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ συναξίσις τῷ Πατρὶ Θεῷ Λόγος, φίλον σε καὶ Κήρυκα καὶ Μύστην, εἰδείξας τῆς θείας αὐτοῦ οικονομίας.

Θεοτοκίον.

Ἵπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας παρήνε.

λένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Καθίλει τῇ φωσφόρῳ, βώμη τῆς Τριάδος, τὸ τῆς ζωῶδους ἀπάτης ὀχύρωμα, ὁ εὐκλεῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ Ἀπόστολος.

Συνήσθης Ἀποστόλων, Μάκαρ καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι τοὺς σέ γεραίροντας.

Συνήγαγες τὰ ἔθνη τὰ ἐσκορπισμένα, δι' Ἀποστόλων καὶ θείων Μαρτύρων Χριστέ, καὶ τὴν βροτῶν Ἐκκλησίαν σεαυτῷ ἐνίδρυσας.

Θεοτοκίον.

Ωρατος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπὸς σου, οὐχὶ φθορὰς τοῖς μετέχουσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἐν πίστει· σέ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει λέγε Γ'. καὶ ς'. Ῥδὴν. Προκείμενον, Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον. Κοινωνικόν. Εἰς πάνταν τὴν γῆν.

Εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ἄ Κανὼν, εὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς

Ἀποστόλους.

Ῥδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Θαλάττης τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν σοι, προλυμουμενῷ Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Πρωθέντες βώμη τῆ σῆ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σέ νεύσασιν.

Γάσαις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ἐνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῆ σῆ, ἐπιγνώσει ἐξώγρησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτὶ σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίᾳ πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον, τῇ συντομίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς βεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγήσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρός φλεγόμενοι, Κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Ἰπέδειξας οὐρανοῦς, τοὺς Μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εσχίνωσεν ἐν ὑμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Ἀχραντε· ἅλευσπορὰς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν περανέρωται.

Κάθισμα

Κάλεσμα ἕως πλ. δ'. Τὴν σοφίαν
καὶ λόγον.

Τῆ σαγήνη τῶν λόγων τῶν
θεῶν, τοὺς ἰχθύας ζωγραφούντες
τοὺς λογικοὺς, τοὺτους προση-
γάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, πο-
θοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ
πάθους αὐτοῦ περὶ ἀνθρώπου ὅθεν
συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν,
Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, τὴν πανέορ-
τον μνήμην ὑμῶν, καὶ συμψώνως
βοῶμεν ὑμῖν. Πρεσβεύσατε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ
Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασι-
λική· κλίνη πορφύρεστρωτε, χρυ-
σοπόρφουρα θάλαμη, γλαυκὸς ἀλουρ-
γόχορος, τιμαλφέστατος τέμενος,
ἀστραπυφόρον ἄρμα, λυχνία πο-
λύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκά-
τειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσίλατε,
καὶ πατις ἀγλαόμορφε, ἀγλαό-
χρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκη-
νωμα· χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιο-
στάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου
διάσωμα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λι-
τρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρῦουσα, καὶ
πικρῶς ἀνακράζουσα. Ὁ μὲν κό-
σμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου
φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύ-
ρωσιν· τὴν περ ὑπομένεις, διὰ

σπλάγγνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύ-
ριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πη-
γὴ ἀγαθότητος· σπλαγγνίσθητι
καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἀ-
φεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυ-
μνοῦσι τὰ θεῖα Πλήγματα.

ᾠδὴ Δ'. Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων θεῶν ὁ φλόγγος
τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς δι-
ήλθε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλά-
νης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φω-
τίων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβούν-
των συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζῶφῳ τῆς
ἀείας, θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ
Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατε-
λάμπρυναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος,
καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Γερωτάταις λαμπάσι ἠγλαίσ-
μένοι, τοῦ νοητοῦ Ἥλιου, ὡς ἡ-
λιος ἐν κόσμῳ, λάμπετε πανευφη-
μοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης
τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες, τὸν
Σταυρόν σου, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ
βίου, οἱ αὐτόπται σου Λόγε, ἑά-
λασαν διέτεμον, ὡς ἵπποι ταρασ-
σοντες, τῆς πολυβείας τὰ κύματα.

Θεοτοκίον.

Ωραϊσμένος ποικίλη φωτοχυ-
σία, δοῦρανος ὁ ἐμψυχος, τοῦ σοῦ
Βασιλείως, βασιλευσόντων Χριστέ,
Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θε-
οτόκος δοξάζεται.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς θείους σου Χριστέ, καὶ
πανσόφους θεράποντας, φῶς ἕδει-
ξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον
ἀγγίγεις,

εγγος, τοῖς πᾶσιν εξαγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποιικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελέσχετε.

Υπέφθησαν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἑλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φεγγόμενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀβραγᾶς, κατ' ἐφρων προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἑλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ῥδὴ ε'. Οὕτω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίζας τοὺς Μαθητὰς σοφία καὶ θαύμασι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλληνικῆς Σώτερ ἐρεσχέλιος, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήγγησαν δόγματα.

Οἱ θείοι ποταμοὶ τῆς Σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐν τῷ πηγῶν τὰ βεῖρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες πανόλβιοι, διςκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζορώδη πλάνην ταῖς φωτοβολοῖς λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράψαντες.

Θεοτοκίον.

Ολην σε περιστεράν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγῆς εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὦ Θεομητορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαίου.

Υποθετήσας τοὺς Μαθητὰς σου,

πρὶν ὁ φύσει Θεός, ὄντως κληρονόμους ἐδειξας πατρικῆς, κληρουχίας υπεράγαθς, καὶ συνοθεύειν σοι, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότη γυδύκχσας.

Σοφίας χύμα καρδίας πλάτος, καὶ γλώσσαν εὐλαλον, Λόγε παρατυχῶν, τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς ἐξαπέστειλας, κηρύττοντας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πατρὶ τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες ὡσπερ νεφέλαι, εἰοῦ φωτός, πᾶσαν ἐπομβροῦσιν ὕδωρ ζωοποιῶν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῇ θείῃ δόξῃ, ὡφθης ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Θεοῦ, δεξαμένη Μητροπάρθενε· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Ο θεὸς καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἐφλεξε τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, ἐρωταγώγησε τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θείους Μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τοὺς λειμώνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς καινοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ

Σωτῆ-

Σωτήρος τῶν ὑπερέτας, ἐν ὕμνοις τιμῶμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ, δοχεῖα τῶν ἀρετῶν, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τοῦ κηρύγματος ἀλπιδίγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀρθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστράπας, τῶν ἰαμάτων πηγῶν, τοὺς ὠραίους ποδας, τοῦ Εὐαγγελίου τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενούται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσῃς αὐτοῦ μετάσχων μὴ γὰρ παναχράντῳ μήτρῳ σου, ὁ ἀπεριληπτος Λόγος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς, κοίπων σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν, **Μαρία Θεοτόκε.**

Ῥδὴ Θ'. Λίθος ἀχρόμαυτος.

Λύειν τὰ δεσμά τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη Θεοῦ, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψαντες, τῆς σωτηρίας ἀξίωσατε.

Ολην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανείσαν, πάντες ὑποδέξασθε σοφοί, ἐν ὑπερίμῳ μυσταγωγοῦμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀνακαυσάμενος βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας εἰας ἐμπύπλησιν· ὃν περ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώξεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημηταὶ βελήσας, ὁ διακομήσας πάντα λόγῳ, ἐν

σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρβενε.

ΕΙΣ ΠΡΟΦΗΤΗΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΦΟΝ.

Ῥδὴ Κανών. Ῥδὴ Α'. πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἰκετεύειν ἔκτενῶς, φωτισμὸν δωρησάσθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν ὕμνοσιν μνήμην σου.

Οργανον βεῖον ἐδείχθης χωρητικὸν, τῶν τοῦ Θεοῦ πνεύματος, φωτισμῶν καὶ δωρεῶν ἀπολαύσας· πάνσοφε διὸ, γεγηθότες οἱ πιστοί, σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις ἄκτισι πάσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμπας Ἕλιος, ἐξ ἁγίας σου Γαστροῦ, καταγάζει Δέσποινά, δι' ὧν φωτισθέντες σὲ Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ῥδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Ο πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν μελλόντων τὴν γνώσιν, καὶ τῶν γενησομένων, τὴν εἰδῆσιν σοὶ Σοφῆ, προφαίνει Θεοπροεπῶς, καὶ δεικνύει Μάκαρ ἀξιάγατα.

Νεκρώσας Μάκαρ σου τὸν νοῦν, εὐσεβεῖ παρῥησία, τῷ Πνεύματι τῷ Θεῷ ὑπέκλινας σεαυτῷ, καὶ γέγονας δεκτικός, τῶν ἐκεῖθεν θεῶν ἐπιλάμψων.

Θεοτοκίον.

Ιθοῦ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι πίστει, τὴν τὸν ἀχρονον Λόγον,

γον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφύως, καὶ Παρθένον πάλιν διαμείνασαν.

Κάθισμα Ἰησοῦ ἁ.

Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Προφήτης ὁ σεπτὸς ἐπιλάμψει θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος ἰσπίζει, τὰ μέλλοντα τῷ Πνεύματι Παναγίῳ φλεγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας εὐθύτητι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγίαις Δυνάμεσι, δοῦναι ἄρεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πάσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πιστέσι καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Σκυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἡ ἀσπίλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ζύλου ὄρωσα, θρηνοῦσα ἐρθέγητο, Μητρικῶς ἀλλάζουσα, Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέμου, συγκατάβατιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεῆ ὑπεράγαθε.

Ὦδῃ Δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Θ πάντων Κύριος, ἡμῶν ἐπέφανε, κατὰ τὴν προφητείαν μάκαρ τὴν σὴν, πάντας προσκαλούμενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, καὶ δουλείας ἡλευθέρωσεν.

Ἐπὸ τῆς χάριτος καταυγαζόμενος, προηγερευσας λέγων ὑπὸ ζυγόν, ἕνα προσκυνούντας τελεῖν, τοὺς ἐλομένους τὴν πίστιν, καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, παθῶν τὴν σύγγυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας καὶ πειρασμῶν, ζῆλῳ διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἣ τεκοῦσα μητροπάρθενε.

Ὦδῃ Ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ἐξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰγμάλωσίν με, Μάκαρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Προσῆτα ἔνδοξε, καὶ πρὸς εὐδὲς εὐσεβείας ἔργων κατεβύβουον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐμορφίαις, ἐπιτηδεῖν ἀνέδειξας, πρὸς τὰς λαμπρόνας τοῦ θείου Πνεύματος, ἐξ οὗ καὶ προφητείας χάριν ἐπλούτησας. Θεοτοκίον.

Ἦποφانوῦσι προφητικαί, ῥήσεις Παναγίῃ, διὰ πλειόνων συμβόλων τὸν Ἰσὸν σου, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον σε καταγγέλλομεν.

Ὦδῃ Σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, διαφανές ὡς ἔσοπτρον, προφητείας ἐνθέου, μαρμαρυγὰς τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Θ σὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεὺς χαῖρε Σιών, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν ἀστραπαῖς, ἰδίαις Θεότητος καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς πηλικότητι, ἐνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογενὴς ἐν Μητρὶ σου, εἰς ἕκ δύο προῆλθε δίγα φθορὰς τήρησας ἀλώδητον, τὴν σεπτὴν παρθενοῦ σου Πανὸμνηστε.

Ὦδῇ

Ῥδὴ Ζ'. Δροσόβολον μὲν.

Ανατέταλκεν ἡ μνήμη σου Θεσπέριε, κόσμῳ καλὰπερ Ἡλιός καταυγάζουσα, προφήτειας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντάς Χριστῶν· εὐλογητός εἶ ὁ Θεός· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμώτερα νεφέλῃ σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον Θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξανέτειλας σωτηρίου Μάκαρ ἐκ πηγῆς, δι' ἧς φωτισόμεθα βοᾶν· εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ πᾶλαι τὸ εἶναι παρεχόμενος, πᾶσι θεῖῳ βουλήματι, ἀνακαλέσασθαι, βουλευθείς τὸν ἀνωραπὸν ἀγνή, ἐν σῇ κατεσκήνωσε Γαστρί, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κνήσατα.

Ῥδὴ Η'. Ἐκ φλογός.

Ανακείμενος ὁλος τῷ Παντόκράτορι, τῆς πρόνοιας τοὺς τρόπους μεμυσταγωγῆσαι, οἰκονομικῶς ἔθνη πάντα πειδεύοντας· ὁθεν σέ ὑμνοῦμεν Προφήτα Θεηγόρε.

Ἰκετήριον ὕμνον ἀεὶ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων Θεομακάριστε, καὶ τῶν πειρασμῶν ἡμῶν λῦσον τὸν τέραχον, ἵνα σε ὑμνώμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα Θεὸν καὶ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν βύμην ἔστησας Πάναγνε, σὺ τὴν ἀκατασγέτως πάντας νεκρώσασάν· ὁθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Θεῖν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εν γῆ πράεων σὺ κατεσκήνωσας, ἐνθα πολλῶν Ἀγγέλων ἐπο-

πτεύεις λαμπρότητα, ὦ Προφήτᾴ πίνσορε, θεράπον Χριστοῦ, πρὸς γεγενημένός, λάμπων τῇ χάριτι· ὁθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ σέ μακαρίζομεν.

Τῶν ὁῶν προφρήσεων Πάναοῖδιμε, περιφανῶς ὄρνωντες γενομένην τὴν ἐκβασιν, τὴν δοθεισάν σοὶ χάριν θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας, σοῦ καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς (σειεῖς) καταπληττόμεθα. Θεοτοκίον.

Ως σὺ οὐδεὶς ποτε κεχαρίτωται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομῆτορ παύλωμε· σὺ γὰρ μόνῃ τῇ πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιωσύνην, καὶ καθαρότητα· ὁθεν ὑπέδξω τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρχοῦμενον.

Εἰς Προφήτας.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ὁ Κανὼν, οὐ ἀροστιχίς.

Χορὸς κροτεισθῶ τῶν Προφητῶν ἐσταύχως.

Ῥδὴ Α'. Ἦχος πλ. α.

Ἰάπων καὶ ἀναβάτην.

Χάριν μοι δωρηθήτω τοῦ θείου Πνεύματος, τῆν σεπτήν ὑμῶν μνήμην, ὑμνοῦντι τὸν πανάτιον, Χριστὸν ἱκετεύσατέ, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς προφήται τῆς Θείας Χάριτος.

Οργανα Θεοπνευστῶν λογίων ἠχητικά, καὶ ἔσοπτρα τῆς Θείας μαρμαρούγῆς τὴν ἐμφασιν, ἐνβέως δεχόμενα, τοὺς Προφήτας ἀπαντας, τοὺς Θεοφόρους ἀνυμνήσωμεν.

Ρήματα τὰ τοῦ νόμου ἐν ὄρει τῷ τοῦ Σινᾶ, Μωυτῆς ὁ Θεόπτης, παρὰ

παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, τὴν ὄψιν ἐλάμπρυνε, θεσπίας χάριτι, σήμεριούμενος ὁ θεσπέσιος.

Ομβροὶ θεογνωσίας τὴν θάλασσαν τῶν ἐθνῶν, τὴν τῆς πολυθείας, χάριτι ἐν νεφέλαις Θεοῦ, μετ' ἤχου κατέκλυσαν, μοναρχίας δύνανται, βεικῶς ἀνακηρύττοντες.

Σάλπιγγες (εγγόροι Μητέρα) τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων αἰῶνων, γενησομένην Πάναγνε, Προφῆται θεσπίζουσι, μυθῆντες ἀνωλεν, Θεοτόκε τὰ σά μυστήρια.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ πῆζας ἐπ' οὐδενός.

Κιθάραι τοῦ Πνεύματος, τῷ πλήκτρῳ κρουόμεναι, οἱ Προφῆται πάντες τὸ παναρμόνιον, μέλος τῆς σῆς γνώσεως Χριστέ, πᾶσι θεολογοῦντες, τοῖς φιλοθεοῖς ἀναμέλπουσι, ἀνωλεν πλουτοῦτες τὴν ἔλλαμψιν.

Ρομφαίαι ἐξεγειρόμεναι τῇ προστάξει σου, οἱ Προφῆται πάντες τὴν πολυτάραχον, πλάνην διαχάπτουσι Χριστέ, θεῖα σου δυνατεία, οἱ εὐτεβῶς περιωσάμενοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον κράτος σου.

Οἱ εἶοι καὶ οἱ νοητοὶ κρατῆρες τῆς γνώσεως, οἱ Προφῆται πάντες τὴν γῆν ἐμέβυσαν, προδιατυπῶντες ἐμφανῶς, τῆς σῆς οικονομίας, τὸ δυσθεώρητον μυστήριον, ἄλλος ἄλλοχου σε κηρύττοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰῶνων προγνωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνον νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ νηδίῃ σου Πανάμωμε, πέρας εἰληφῶς ἀναδεδείκται.

Κάθισμα, ἤχος πλ. βι.

Νῦν ὁ χορὸς τῶν Προφῆτῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρῶν, εὐφροσύνη εὐφραίνεται σήμερον ὅτι πέρας τῆς προφητείας ἐπαγαγῶν, λάμπει ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας ταῖς αὐτῶν ἰκυσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θεοτόκε μὴ παρίδης με δεόμενον, ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου ἐλέησον με.

Σταυρεθεοτοκίον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαῦμα καινόν, ἐβόα ἡ Πανάμωμος, Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθηλούμενον ὁ δρακί τὰ σύμπαπαντα περιφέρων πάσος, ὕρισσεται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Ὡδὴ Δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Εν Πνεύματι Προφῆται θεώμενοι, τῆς ἀληθείας ἀπλανεῖς, φωστῆρες ὤφλητε πάνσοφοι, κατασρωτίζοντες πάντα τὰ ἔθνη τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι.

Ιδοῦ νῦν τὰς ἐκβάσεις θεώμενοι, τῶν εἰρημένων ὑφ' ὑμῶν Προφῆται θεοὶ δοξάζομεν, τὸν δι' ἡμᾶς κηρυχέντα, καὶ ἐργῶ τὰς προδρόσεις πληρώσαντα.

Σοφία θεῖκη φωτιζόμενοι, τὴν τῶν ἐθνῶν προσαγωγῆν, τῇ θεῖα χάριτι ἐγνωτε, τοῦ Ἰσραὴλ τε τὴν πτώσιν, καὶ πάντων τὴν ἐρήμωσιν.

Θεὸν σεσαρχωμένον ὀψόμενοι, ἐπὶ τῆς θεῖας φυλακῆς, σταθέντες τοῦτον πανόλβιοι, κατηξιώλητε βλέπειν, εἰς ὄρους κατασκήσιου ἐρχόμενον.

Ὡδὴ

Ἔδῃ Ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Βοήθησε τὸ πνευμά σου, πρὸς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἐπηρμένου, Ἥσαϊα πάνσοφε, καὶ ταῖς ἀνωτάταις χορείαις συνανύμνητας.

Γὰς γλώσσας τῷ Πνεύματι, κηρῶντες Ἅγιοι, τοὺς τούτου λόγους, τῇ οἰκουμένῃ, εὐσταθῶς κηρύττοντες, τῆς θεογνωσίας τὸ φέγγος ἐτρανώσατε.

Βπερ καταγώγια, Θεοῦ γενόμενοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελούντα τούτου, ἐν ὑμῖν ἐσχήκατε· ὧν ἄν παρστώτες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Νοῦν αὐτοῦ τὸν πάνσοπον, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλήν, ὑμῖν Προφήται τῆς ἀληθείας, ὁ Θεὸς ἐγνώρισεν, ὁ ἐκ τῆς Παρθένου, τεχθεὶς ὁ μόνος εὐπλαγχνος.

Ἔδῃ Σ'. Μαινόμενον κλύδωνι.

Πολιτείαν ἔλεον, εὐσεβείας λόγον ἀληθῆ, κεκτημένοι κήρυκες γεγονάτε, παναληθεῖς, λείας σαρκώσεως Ἅγιοι.

Ρώμην λείαν ἔχοντες, Βασιλέων ἀσχετον ὄρημν, καὶ θηρῶν τὰ ἀτόματα ἐφράξατε. καὶ ἐκ γαστροῦ τοῦ κήτους σῶσι ἐβρύσθητε.

Θὶ ἐκ μήτρας Ἅγιοι, ἐν τῷ κόσμῳ λάμποντες παντὶ, ἀρετῆς διδάσκαλοι γεγονάτε, καὶ φυτουργοὶ Προφήται πάντες πανόλβιοι.

Θεοτοκίον.

Φιλοθέους ἔχοντες, διανοίας γέννησιν τὴν σὴν, οἱ Προφῆται Δέσποινα προήγγειλαν, σὲ τυπικοῖς καὶ πολυτρόποις συμβόλοις Ἄγνή.

Ἔδῃ Ζ'. Ὁ ὑπερψώμενος.

Ηἀπειροδύναμος, τοῦ Κυρίου δύναμις, ἐν λάκκῳ τοὺς λέοντας, σαφῶς ἐγαλιναγώγησε, βοῶντι τῷ Προφήτῃ· ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τριάδος ἰσάριθμοι, τῆς σεπτῆς ὑπάρχοντες, τὴν ἀλόγα κατέσβεσαν, οἱ πάνσοφοι Παῖδες σου, συμφώνως μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ως φωστῆρες λάμποντες, ἀρετῶν ἐν ἀβείαι, τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, Προφήται μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως, ὑπερέβης Δέσποινα, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν μόνον δεσπόζοντα· ὧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἔδῃ Η'. Σὶ τῷ παντοῦργῳ.

Ενδὸν τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ὄντες, Προφῆται θεολῆπτοι, χορείαν στήσαντες, πάντας τοὺς πιστοὶ ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ρύσασθαι κινδύνων, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Υμνον οἱ πιστοὶ, τοῖς θεηγόροις πᾶσι, Προφῆταις προσφέρωμεν, χορείαν πλέξαντες, πάντες οἱ τούτων, τοῖς λόγοις στηρηθέντες, ἵνα τοῖς πρεσβείαις, αὐτῶν δικαιοβῶμεν.

Συμεῖν νεητὰ, τῆς εὐωδίας πάντες, Προφῆται τοῦ Πνεύματος, σαφῶς γενόμενοι, πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς γνῶσιν ὁδηγοῦντες, καὶ ὑπερψῶντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν τοῦ Πατρὸς, Θεαρχικὴν ἀκτῖνα, Παρένε γεγέννηκας, σαρκὸς προσλήμματι ὄθεν ἀπαύστως τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, Ἄγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὴ Θ'. Ἡσαίχ χόρτε.

Ομοφρόνως δεῦτε νῦν, τοὺς Προφήτας πάντας τοῦ Θεοῦ, θαυμάτων τοὺς τελεστάς, τῶν ὑπερφυῶν, τὸ κλῆμα τὸ ἐντίμον, τὴν ἐκλογὴν, τὴν ἐξ Ἰακώβ, ὡς προκηρύξαντας, τὸν Χριστὸν ἀνευφημήσωμεν.

Χαρμονίης προάγγελοι, παγκοσμίῳ κήρυκας σαφῶς, καὶ γνώσεως φαιδροί, θεοὶ θησαυροί, σοφίας γεγονότες, παναληθοῦς, στόματα ἁγνά, γλωτσοὶ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου πανσεβάσμιου.

Ὡς Προφήται πάνσοφοι, τὸν τῶν ὄλων κτίστην καὶ Θεόν, ὄραντες ὡς ἐφικτόν, καὶ τῆ παρ' αὐτοῦ αἴγλη φωτίζομενοι, τοὺς τῆν ἡμῶν, μνήμην εὐλαβῶς, πιστεὶ γεραίροντας, ἐκ κινδύνων διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος, τοῖς ἀνθρώποις γέγονας Ἄγνή, γεννήσασα σαρκικῶς, τὸν δημιουργόν, Σωτήρα καὶ Κύριον, τὸν διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰλασμόν, τοῖς μεγαλύνουσι, σὲ Παρένε παρεχόμενον.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ Κανὼν. Ἰδὴ Α. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διδοῦσας.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χρι-

στοῦ, διηγωνισμένος, ἡξιώθης ἐπιτυχεῖν, τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων ἀοιδίμῃ.

Ἡλλοίωσας δόγμα τυραννικόν, ἐνθέοις ἀγῶσιν ἄλλὰ δεῖσθαι Ἀθλητὰ, ταῖς σοῖς μεσιτείαις οἰκτειρόν με, πρὸς τὰ κακὰ ἀλλοιούμενον πάντοτε.

Ναὸς χρηματίας τοῦ Παντουργοῦ, τοὺς ἐν τῷ πεμένει, τῷ σεπτῷ σου Μάρτυς Χριστοῦ, ἀνυμνολογοῦντας ταῖς εὐχαῖς σου, κατοικητήρια δεῖξον τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κινούται ἐν τῇ Γαζρῇ, τῇ σῇ μὴ κενώσας, τοὺς Πατρώους κόλπους Ἄγνή. τοῦτον οὖν δυνάσκει σωτηρίας, καταξιώσαι τοὺς πιστεὶ τιμῶντάς σε.

Ἰδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερῶμα.

Γένους περιφάνειαν, καταλιπὼν Χριστοῦ ἔσπευσας, Μάρτυς θανεῖν, ὅπως ἀπολαύης, τὴν ζωὴν τῆν αἰώνιον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυνεύουσι πάντοτε, ταῖς κοσμικαῖς, Μάρτυς ἐπηρεαῖς, καὶ δειναῖς περυστάσεσιν.

Ὁλβιος γενόμενος, καὶ φωτισμοῦ παντός ἐμπλεως, πάντας πλουτεῖν, τὴν Δικαιοσύνην, ἀλλοφῶρε ἰκέτευσ.

Θεοτοκίον.

Ἠνεγκας τὸν ἄσταχυν, τὸν ἀγεώργητον Ἀχραντε, πάντων ἡμῶν, τρέφοντα καρδίας, τῶν πιστῶς ἀνυμνοῦντων σε.

Κάθισμα Ἦχος πλ. α. Τὸν Συνάναρχον.

Ἀρετῶν ταῖς ιδέαις καταστρα-

πτόμενος, μαρτυρίου τῷ φέγγει
 ὠραϊζόμενος, ὑπὲρ Ἥλιον σφεῖ,
 ἐκλάμπεις ἀδαμάντινε, καὶ φωτι-
 ζεις ἀληθῶς, τοὺς ἐκτελοῦντάς σου
 πιστῶς, τὴν μνήμην τὴν φωτοφό-
 ρον, πανένδοξε ἀθλοφόρε, καὶ προ-
 σκυνοῦντάς τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον. Χαίρε πύλη Κυρίου ἡ ἀ-
 διύδευτος. κτλ.

Σταυροθεοτοκίον ὁμιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεο-
 χαρίτατε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη
 πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαι-
 μόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπᾶτηται
 διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος
 σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν,
 καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦν-
 τές σε μεγαλύνομεν.

Ἰδιὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμος θεοῦ παρεβλέψα, καὶ
 παρανομίαις πάσαις συνέζησα,
 σπεύσον Ἄγιε βοήθει μοι, τῷ κα-
 τεγνωσμένῳ ἰκετεύω σε.

Δεσμευθεὶς διὰ Κύριον, πᾶσαν
 τὴν κακίαν ἐχθροῦ διέλευσα, ἐξ
 ἧς ἅπαντα; περίσωζε, τοὺς πι-
 τῶς σε Μάρτυς λιτανεύοντας.

Εν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν
 παραστῶμεν Κυρίῳ κρίνεσθαι, βο-
 θῆς ἡμῖν γενήθῃτι, τοῖς κατεγ-
 νωσμένοις Μάρτυς ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν σωματώσασα, τὸν ἀ-
 νερμηγεύτως ἐν σοὶ οἰκήσαντα,
 τοῦτον αἰτῆσαι Πανάμωμε, αἰω-
 νίου δόξης ἀξιώσαι με.

Ἰδιὴ Ε'. Ὁφθίζοντες.

Συνὼν ταῖς οὐρανίαις δυνάμε-
 σιν, Ἀθλοφόρε, σωθῆναι ἰκέτευε,
 τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνυμνοῦντάς σε.

Γάτρευσον βοῶ σοι αἰοῖδιμε,
 τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χρέ-
 νια, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Νομίμως ἐναλλάξας τοὺς νό-
 μους, διαφυλάττειν ἡμᾶς ἐνουνά-
 μωσον, τοῦ Παντοκράτορος ἔνδοξε.
 Θεοτοκίον.

Παρθένη Θεοτόκε ἰκέτευε, τὸν
 Υἱόν σου, πτασμάτων συγχώρη-
 σιν, ἡμῖν δόσθῃαι καὶ ἔλεος.

Ἰδιὴ Σ'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ανέτειλέ σοι σφεῖ, εὖς ἄδυ-
 τον ἐναβλήσαντι, καὶ εὐφροσύνης
 σκηναί, ἀγίαι ἐδέξαντο· ἐν αἷς αὐ-
 λιζόμενος, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς σε,
 εὐφρμούτων Μάρτυς μέμνησο.

Μεγάλους ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνύ-
 σης ἀ' λους αἰοῖδιμε, μεγάλων ἡ-
 μᾶς κακῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων,
 ταῖς σαῖς ἀπολύτρωσαι, ἱεραῖς
 πρευθείαις, ἵνα πόθῳ σε δεσά-
 ζωμεν.

Μὴ δείξης με Ἰησοῦ, κατε-
 γνωσμένον ἡνίκα σου, τῷ θρόνῳ
 τῷ ροβερῷ, Λόγε παραστήσομαι·
 ἀλλ' οἰκτερον σώσον με, θεαῖς
 μεστείαις, τοῦ Ἁγίου πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Αγιάσόν μου τὸν νοῦν, καὶ
 τὴν ψυχὴν φωταγώγησον, τὸν ἐν
 Ἁγίοις Θεόν, ἐπαναπαυόμενον,
 ἀρρήτως κηύσασα, Παναγία Κό-
 ρη, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ἰδιὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κοσμικῶν με σκανδάλων, καὶ
 παθῶν ἀτιμίας καὶ πάσης θλίψεως,
 Μαρτύρων χαρμοσύνη, διάσωζε
 καὶ δίδου, ἀναμέλπειν ἐκάστοτε.
 Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
 λογητὸς εἶ.

Ἁγαθέ

Αγαθέ μου προστάτα, δυσχερείαις τοῦ βίου κλυδωνιζόμενον, μηδὲλως με παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον εὐχαίς σου, καὶ διάσωσον ψάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός· εὐλογητὸς εἶ.

Ραθυμίας ἀτόπου, καὶ δεινῆς ἁμαρτίας καὶ ἁμαυρώσεως, διάσωσον παμμάκαρ, προστρέγοντά σοι πίστει, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου· ὅπως τιμῶ σε πιστῶς εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δαπανήσας τὸν χρόνον, τῆς ζωῆς μου Παρθένε ἐν ἀμελείᾳ πολλῇ, προσπίπτω καὶ βοῶ σοι, διεγείρον με σῶσον, τῷ Ἰῶ του κραυγίζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός· εὐλογητὸς εἶ.

Ἦδὴ Π. Νικηταὶ τυράννου.

Ἐν πυρὶ βατάνων, ὡς χρυσὸς ἀήτητε ἐδοκιμάσθης, καὶ τῶν παλημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐκσραγισμα βοῶν ἐδείχθης, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χειμαζόμενόν με, καὶ δελεαζόμενον τοῦ ἄλλοτρίου, ταῖς δειναῖς ἀπάταις, προσευχαίς σου Ἄγιε βοῶντα σῶσον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τὴν δυναστείαν, πᾶσιν τοῦ ἀλάστορος ἐξαφανίσας, τῆς αὐτοῦ με ρῦσαι ἐδοξε κακώτεως ἀναθῶντα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ἀνθρωπον γενόμενον τὸν εὐεργέτην, ἀποβῆτώς τίκτει, Θεοτόκε σῶ-

ζοντα τοὺς μελωδοῦντας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἦδὴ Θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν καλῶς ἐναβλήσαντα, Μάρτυς αἰοῖδιμε, καὶ τὰ τοῦ πλάνου κέντρα συντρίψαντα, σῶζε ἡμᾶς πολυειδῶν κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ περιστάσεων, τοὺς προστάτην σε καλὸν εὐμοιρήσαντας.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμερινός, ἐξενέτειλας ἀστῆρ παναοῖδιμε, καὶ κατεφώτισας, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα τὰ πέρατα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ δεινόν, σκότος ἐξηφάνισας· διό με φώτισον, βραθυμίᾳ τὴν ψυχὴν σκοτιζόμενον.

Στήριζον πάντας τοὺς πιστοὺς, ἐν τῇ σκέπῃ σου αἰεὶ καταφεύγοντας, Μάρτυς αἰοῖδιμε, ὅπως τοῦ βίου ταῖς περιστάτεσι, καὶ μηχαναῖς τοῦ πονηροῦ, μὴ περιτρεπώμεθα, οἱ ἐτησίως σε μεγαλύνοντες ἑμοῦ καὶ δοξάζοντες.

Ἡγγικε πρότεχε ψυχῇ, ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς Κρίσεως· ὅταν τὸ ποίημα ἀχθῆ, εἰς χριστὴν καθάπερ γέγραπται, καὶ τί ποιήσεις πονηροῖς ἔργοις ἐπιμένουσα; σπεῦσον καὶ βόησον, τοῦ Ἁγίου με εὐχαίς σῶτόν με Κύριε.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνη Βασιλεῦ, τὸ ἀδέκαστον ὁ τάλας Κριτήριον, ἐν ᾧ με τήρησον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου ἀκατάκριτον, ἐκδυσωπεῖ σε ἔκτενῶς, ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ ἀποβῆτώς σε, σωματώσασα Χριστὲ Πολυέλεε.

Εἰς

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει λέγει Γ'. καὶ ς'. ῥῶδν. Τὸ Προκείμενον, τὸν Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Εἰς Μαρτύρας.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Δόξα κροτεῖσθα Χριστὸς, ἡ τὼν
Μαρτύρων.

Ἦδῃ Α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες χεῖρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφρόγγους ἄσπμασι πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄβλους, Χριστὸν δοξολογοῦντες. Ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῶν, θεῖον ἐδείχθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι ἐστεφανώθησαν.

Ξίφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυροῦ τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰοῖμοις Μάρτυσιν ἐπατεῖνόντο, οἱ τοῦ θεοῦ διακταὶ ζωῆν πρὸς τὴν ἀμείνω αὐτοὺς ἐλαύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τέτοκας τὸν ἐπουράνιον, σεσαρκωμένον Πανάγνε τὸν ἐνυπόστατον, τοῦ Γεννήτορος Λόγον διὸ σε τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσι.

Ἦδῃ Γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι στρατιῶται, τῷ πάθει σου τῷ θεῷ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθείαν, ἐν πίστει κράζοντες. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔσπν Ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Ρανίσαι θεοῦ αἵματος ῥαντίσ-

θέντες, θυσίαις οὐκ ἐγράνθητε δαιμονίων, θυσία προσπρόχνητε τῷ Κυρίῳ ὀλοκαυτούμενοι, καὶ πιστεὶ κράζοντες. Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ Ἄθλοφόροι, ταῖς ἐαυτῶν καρδίαις εἰσωκισμένοι, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεθῶν. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμῶμέν σε κραυγάζοντες τῷ Ἰῶ σου. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐβύβισαν αἱμάτων ταῖς ῥοαῖς, λίθοις γὰρ συνθλάμενοι, καὶ τεμνόμενοι Ξίφει, καὶ πυρὶ καϊόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὠφθισαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ πιστεὶ δοξάζονται.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν. κτλ.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος, ἐν ἀπεκύθησεν Ἰῶν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἐβλεψεν ὁδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα συντόνωσ. Που σου Τέκνον φιλάτονον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν ὁ ἀγαρίστος δῆμος· ἀλλ'

εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν ταῦτα νῦν πάσχεις· ὕμνῳ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εμιμήσαντο πάθος σου, τοῦ ἀπαθοῦς προθύμους τῶ θανάτου, ἑαυτούς ἐκδόντες οἱ Ἄθλοφόροι σου.

Ικετεύοντας πρόσδεξαι, τοὺς Ἄθλητάς, καὶ λύσιν τῶν πταισμάτων, πειρασμῶν τε δίδου, ἡμῖν πρεσβείαις αὐτῶν.

Σεσιώπηται ἅπαντα, πλάνη δαιμόνων Χριστέ· Θεὸν γὰρ σε τὸν ὄντως ἀληθῆ, οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυσαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε ἔσεβον, οἱ Ἄθληταὶ Θεὸν σσαρκωμένον, τὸν Υἱὸν σου Δέσποινα καταγαγέλλοντες.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ωραιοτάτην στολῆν, περσινιγμένην, εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῶ καὶ ἡμφιασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῆ, νῦν οἱ ἄθλοφόροι Χριστέ ἡμψίασαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσαι, τοὺς Ἄθλητάς τῶ πόλῳ κατάλληλον νέμοντος ἰσχύ· δι' ἧς νικηφόροι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον θανάμεως, τοῖς Ἄθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν, κατακυριεύειν ἐποίησας τούτους· διό σου ὕμνουμέν Χριστέ, τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ιερουργὸν ἐκ Δαβὶδ, καταγομένην τὸν Χριστὸν τέτοκας· ὅθεν Ἄγγη, τῆς ἱερωσύνης μετατιθεμένης ἀνάγκη καὶ νόμου μετάθεσις γίνεσθαι.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Σάλπιγγος ἡχῆ κροτεῖτω, πνευματικῆ ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδία, ὕμνον ἐκπέμπουσα καὶ μέλλουσα, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Τέτρωνται τῶν ἀσεβούντων, καὶ δυσμενῶν αἱ καρδία· Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βελεῖ ἡκονημένα.

Οπλοῖς τῆς δικαιοσύνης, καὶ πίστεως οἱ γενναῖοι, ἑαυτοὺς πρὸς πάλην ἐχθρῶν, ἀσάρκων καθώπλισαν, καὶ τέλεον ἐξηφάνισαν τούτους.

Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν, ποτὲ λεόντων στόματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζωῶν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλιασσαι καὶ ψάλλουσαι· Εὐλόγητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η φλόξ τοῖς τρισίν, ἐδρῶσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλωνί ποτε, τοῖς Ἄθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος, καταμαραίνεται κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρώντες, τεφρουμένην ἐκράυγαζον· Εὐλόγητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶ πόλῳ Χριστέ, ἐξιστάμενοι τῶ σῶ οἱ Ἄθλοφόροι σου, ὡσπερ ἀνάλωτον περικεῖμενοι, τὸ τῆς σαρκός

σαρκὸς περιβόλαιον, βατάνων ἀλ-
γεινῶν κατεφρόνουσιν, σοὶ ἐντρυ-
πάντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως εὐπλοκος ἦν, καὶ ὠρατὸς ὁ
χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυ-
λυτίμητος καὶ (εὐλεκτός, τῶν ἐκ-
λεκτῶν σου ὁμήγηρις, Πνεύματι
τῷ σῶ κροτουμένη, καὶ εὐρύθμως
χορευούσα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως τῆς σῆς, ὁμολογίας
εὐσεβῶς υπερέβλησαν, οἱ Ἀθλο-
φόροι σου αἰκίζόμενοι, καὶ θεο-
πνεύστῳ χάριτι, μίαν τρισυπόστα-
τον φύσιν, θεολογούντες ἐκκαύ-
γαζον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδη II. Τὸν ἀρρήτωσφία.

Μεμηνότην τυράννων, τὴν
δυσκαθέκτον μανίαν, οἱ Ἀθλοφό-
ροι κατέβαλον, διεπρυσίως μελι-
δοῦντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπί-
γνωτε τὸν Κύριον ὄντως, οἱ ἐν-
δοξοὶ Ἀθλοφόροι ἀνεβόων· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρηγορεύειν μηδὲως, μελετή-
σαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι,
Πνεύματος δὲ Θεοῦ πλησθέντες
ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τῶν γενναίων Μαρτύρων, ὠ-
ραιώθησαν ἐν χάριτι, οἱ πόδες,
τρिसυπόστατον φύσιν εὐαγγελιζο-
μένων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐγκωμίοις σε Ἀγνή, λαίξ

πρῶς γεραίρουσι, πάται αἱ γενεαί-
τὸν Κύριον γὰρ τέτοκας· Ὁ θαῦ-
μα φρικτὸν, ἔργον παμμακάριστον.
Ἦδη Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ.

Γλομανήτασαν πάται, τῶν εἰ-
δώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ
πυρὶ τῷ τῆς πίστεως καταπλέξας,
Μαρτύρων τῆς εὐσεβείας ἡθροισας
χοροῦς ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύ-
στως μεγαλύνοντας.

Πευστήν οἱ Μάρτυρες δόξαν,
καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ
καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς
δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον
πλοῦτον εὐρόντες, αἰωνίων ἀγα-
θῶν, κληρονόμοι ἀξίως, ἐν σὺρα-
νοῖς ἐγένοντο.

Ως ἐν ἐσπέρα ἡ φύσις, τῶν ἀν-
ορώπιων ἢ πάται, τῆς πλάνης ὑ-
ποκύψασα ζυγοῖς, σοῦ ὑπὲρ φύσιν
τεκούσης Ἀγνῆς, τὸν ἀπάντων
Δεσπότην· ὃς ἐπιγέιους κήρυκας
σαφῶς, τῆς αὐτοῦ δεσποτείας τοὺς
Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ **Μήτηρ** Παρθένε,
καὶ τῶν Ἁγίων τοῦς δῆμους, τὸν
σὸν καλικετεύοντας Υἱὸν, δέξαι ἡ
μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν· καὶ εἰρή-
νην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρί-
στῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν,
τοῖς σὲ ὕμνουσι βράβευσον.

Εἰς Ἱεράρχην.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ὁ Κανὼν. Ἦδη Α'. Ἦχος δ'.

Ἄνοιξέ τὸ στόμα μου.

Πλουτήσας Θεόπνευστε, πνευ-
ματικῶς

ματικῶς τὰ Μυστήρια, ἠρεύξω Μακάριε, δογμάτων λόγια, δι' ὧν γέγονας, Ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς μάνδραν Οὐράνιον διαβιζάζων αὐτήν.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, τῶν τῆς Γραφῆς ἀναβάσεων, καὶ ταύτης κατώπευσας, νοῦ καλᾶρότητι, τὸ ἀμήχανον, ἀπόρητόν τε κάλλος, δι' οὗ ἐχηρημάτισας Ἱεραρχίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλλάμπφως, τοῦ νοη τοῦ Πατέρα ἐτυγες, φωτὸς καὶ κατηύγασας, τὰς διανοίας ἡμῶν, τὰς αἱρέσεις δὲ, ὀρθοτόμοις ἀκτίσι, τεφρώσας κατέφλεξας διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο Τόκος ἀπείρανδρος, ἐν σοὶ τελεῖται Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος Λόγος προέρχεται, καὶ τηρήσας σε, Παρθένον μετὰ Τόκον, Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος ὁράται τέλειος.

Ἦδη Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ακηλίδωτον τὸν νοῦν, τῇ ἀναλάμπφει τῶν σεπτῶν πράξεων, ἔχων ἐδείχθης ἔσοπτρον, Ἱεράρχα θείας λαμπρότητος.

Τῇ χάριτι ἀληθῶς, τῇ ἐπ' ἐλπίδι τελεσεῖς Ὅσιε, ἱερουργὸς γέγονας τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνόν, ὑπὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ Ἐκκλησία ἐνδόξῃ, ἐκπτύει πικρίαν αἱρέσεων.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην σε καὶ Ναόν, τῆς θείας δόξης κοινωνὸν σέβοντες,

Μῆτερ Θεοῦ Πανάμωμε, πάντες τῶν κινδύνων λυτρούμεθα.

Κάθημα ἤχος πλ. ἀ.

Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, ὡς διδασκλήντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προσταρχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχειμάστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμη, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Γόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Εν σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστέ ἡ Μητέρα σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη Μητρικῶς, τὰ σπλάγγνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡσπερ κακοῦργος ἐπάγγης· τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς εὐσπλαγγχος.

Ἦδη Δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἀληθοῦς, ὁμολογίας ζωγράφσας, Πάτερ, ὡς ἰχθύας δὲ τῆς Ποίμνης σου, ἱερὸν κατάστημα, Θεῷ θυσίαν προσήγαγες.

Σὺ διέκοψας κεφαλὰς, ὡς ἐν ἐκστάσει αἱρετικόντων, τὸ τῆς πίστεως κεφάλαιον, Χριστὸν ὀπλι-

σάμε-

σάμενος· διὸ καὶ νίκης στέφος ἀνεπλήχθη σοί.

Ἰεράρχης καὶ λειτουργός, τῆς θείας ὠφθης Οἰκονομίας, καὶ τῆς δόξης τῶν τοῦ Πνεύματος, χαρισμάτων γέγονας, μυσταγωγός καὶ Μύστης πανίερος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τείχος ἐν πειρασμοῖς, καὶ θεῖαν σκέπην ἐν περιστάσει, Θεονώμφευτε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα εὐδίου, καὶ ἀσφαλῆς ψυχῶν ἱλαστήριον.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου ᾠς.

Σὺ θεῖος ποταμός, ἐγνωρίσθης τῇ Ποίμνῃ σου, τὴν ἄρουραν καρδεύων, τῶν ψυχῶν Ἰεράρχα, τοῖς θεοῖς σου χαρίσματα.

Ἐξέλαμψας ἦναι, τῶν πᾶν λόγων λαμπρότητα, σκεδάσας δὲ τὴν οὐμίχλην, τῶν ἀθέων δογμάτων, Ἄσπτη ὠφθης ἀνέπερος.

Χεῖρα σαῖς πρὸς Θεόν, ἰκεσίας μοι ἔκτεινον, καὶ ἐν ὀλίψει βοήθειάς, ἐν δεινοῖς εὐχερείας, πανεύφημε θεράπον Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεοδύμμε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ Γ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τὴν ἄβυσσον, τῶν Γραφῶν νοημάτων ἐξηγήτησας, καὶ τὸν πλοῦτον, τῶν ἐνθέων δογμάτων ἐπλούτησας, καὶ ἐξήρνας, ποταμούς Ἰεράρχα αἰρέσεων.

Τῇ τραπέζῃ, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ περιστάμενος, καὶ τῆς θείας εὐωχίας αὐτοῦ ἀξιούμενος, ἐκτε-

νώως μῆπαυση, ἱλασμόν ἐξαιτῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὴν μάχαιραν, τῷ τοῦ πνεύματος λόγῳ σπαράμενος, τῶν ἀθέων, νοημάτων καθεῖλες τὰ ἐκφυλα, καὶ ἐβρίξωσας, Θεοφόρε, πιστῶς τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου, τῆς ἀρχαίας ἀραῶ ἀπὸ ἀλλάγημεν τὴν χαρὰν γὰρ, ἐν γαστρὶ σου Παρθένη συνέλαβες, καὶ Θεὸν τεκοῦσα, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἐθέωσας.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ διασώσας.

Ὡς τῆς σοφίας ἐραστής, ἔρωτι ἀσέτῳ συνήρθης, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ, Ἰεράρχα διὸ καὶ ἐκραύγαζες, ὑπερούμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ τῆς Πίστεως στερέβῃ, ἔστησας τοὺς πόδας σου πέτρα, καὶ τρικυμίας πειρασμῶν, ἀκατάσειστος ὠφθης, καὶ ἐψαλλες· Ὑπερούμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ποίμνης κατάρχων λογικῆς, ἔθρεψας αὐτὴν ἐν τῇ γλῶσῃ, τῶν ἀθανάτων διδασκῶν, καὶ πιστῶς σὺν αὐτῇ ἀνεκραύγαζες· Ὑπερούμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν, καὶ ἀκαταμάχητον τείχος, καὶ προστασία ἀσφαλῆς, τοῖς κραυγάζουσαι ὠφθης Πανάμωμε, ὑπερούμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τῷ εὐλαίῳ χρισθεῖς τῷ τοῦ Πνεύματος

ματος, Ἱεράρχης Θεοῦ ἀναδέδει-
ξαι, ὡς Ἀαρὼν μακάριε, καὶ ἐδίδα-
σκες κράζειν, πάντα τὰ ἔργα, εὐ-
λογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Απροσίτω φωτὶ ἀστραπτόμε-
νος, τὴν τῆς πλάνης ἀγλὴν ἀπε-
μείωσας, κάμου τὸν ζόρον σκέδα-
σον, τῶν παθῶν Ἱεράρχα, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις, ἵνα χαίρων δο-
ξάζω τὴν μνήμην σου.

Τὴν ἱεράν σου στολήν τῷ τοῦ
λόγου τερπνῷ, Θεοφάντορ πιστῶς
κατεχόσμησας, καὶ δι' ἄμφοιν ἐ-
ξέλαμψας, ἐκδιδάσκων κραυγά-
ζειν πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε,
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ως ἐκ ζαῖλης παθῶν κυματού-
μενοι, τῷ λιμένι τῷ σφῷ καταφεύ-
γομεν, Θεομήτορ Ἀνασσα, καὶ
βοῶμεν ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Θ'. Ἐποίησε κράτος.

Η εὐσημὸς σου γλώσσα, ὡς
περ σάλπιγξ εὐχῆς, φωνεῖσα τὸ
τοῦ λόγου μυστικόν, διεγείρει
τοὺς πιστοὺς, καὶ καθοπλίζει θε-
ουργῶς, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς.

Τὸ ἔνδυμα τὸ λεῖτον, στολισά-
μενος μυστικῶς, εἰσῆλθες εἰς τὴν
ἄνω νυμφικῶς, εὐωχίαν καὶ χα-
ράν, καὶ ἀνεκλήθης σὺν Χριστῷ,
Πάτερ πανοῦθιε.

Αγάλλεται συμεῶνως, καὶ
σκιρτᾷ Πατέρων χορὸς, εὐφραίνε-
ται ὁμήγυρις πιστῶν, καὶ χαρεῖται
μυστικῶς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, ἡ τέ-

κουσα τὸν τοῦ Θεοῦ ἀμνόν, καὶ
ἀρχιποίμενα Χριστόν, ἐκ κινδύνων
καὶ φθορᾶς, καὶ ἀμαρτίας παθῶν,
λύτρωσαι Δέσποινα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, γ' καὶ δ'. ᾠδὴ.
Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐ-
αγγελιον, Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνα
αἰώνιον.

Εἰς Ἱεράρχας.

Εἰς τὸν Ὀρθρον,

Ὁ Κανὼν. ᾠδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἱκετάζαντι.

Τοὺς ἀνατείλαντας, ἐν τῷ κό-
σμῳ, τοὺς Ἱεράρχας τοὺς σοφοὺς,
τοὺς τῆς βασιλείας διαλάμποντας
δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ
δοξάσαντι αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς διαπρέψαντας ἐν τῷ κό-
σμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ
τῆς ἀσεβείας τὴν ἀγλὴν ἐκδιώ-
ξαντας, τιμήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς
Ἱεράρχας μεγάλους τοῦ Κυρίου.

Ως παριστάμενοι σὺν Ἀγγέ-
λοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς
ἐπιτελοῦσι τὴν ὑμῶν μνήμην ἱκε-
τεύσατε, δοῦναι τὸν ἴλασμόν,
ἱεροκήρυκες ὄντες Θεοφόροι.

Θεοτοκίον.

Ως συλλαβούσα τὸν πρὸ αἰῶ-
νων, ἀνάρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς,
καὶ σαρκί τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον
Πανύμνητε, ἱκέτευσ ἑκτενῶς, τοῦ
λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας λόγον.

Δι' ἐγκρατείας ὄντως καὶ προ-
σευχῆς, ἀκλινοὺς ἀνήλθετε εἰς
ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόροι·
ἐνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμᾶρρον
τρυφάτε ἀεὶ.

Ως παρόρησαν ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχαι ὅσοι δυσωπήσατε, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ σωθῆναι, τοὺς πιστεῖ ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Ως εὐσεβεῖν δογμάτων καθήγγηται, καὶ σοφῶν λογίων ὑψηγγηταὶ ἀληθεῖς τὸν στέφανον χαμεισθε κατὰ τῶν αἰρέσεων Ὅσιοι.

Θεοτοκίον.

Ως οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυητορ ἀγνή, ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεράνη Ἰησοῦς, ἡ ἀληθεια.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θεῖς πίστεως.

Σκευὴ τίμα τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτοι ἀσυλοὶ τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθητε ὄντως μακάριοι, ἐν ἀπαθείᾳ τὸν βίον καιρῶν ἄντες τοῖς δεομένοις τὸν πλοῦτον ἐνείματα, Πατέρες ὅσοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον ὕμνον.

Θεῖς εὐσεβῶς οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενομένος ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον παρθένου Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου εὐλάξας πανάμωμο, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῖς ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον, ὕμνον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκέραιος Παρθενομήτητωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύτως βλαστήσαντα, μητροπροεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκράυγαξεν· Οἶμοι Τέκνον μου,

πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, πάλιν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἦδη δ'. Μυστικὸς ὁ Προφήτης.

Τοὺς Ἱεράρχας πάντες καὶ σοφοὺς, ἐν ᾧδαῖς εὐφημησάμεν λέγοντες Θεοφόροι Κυρίου, ἐκτενωῖς δυσωπεῖτε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων ὑψηγγητὰς, φυτουργοὺς καὶ σοφοὺς Διδασκάλους, Ἱεράρχας τε ἔχοντες, Θεομακάριοι ὄντως, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην οἱ πιστοὶ, ἀρχηγέται τροφίμων αἰδιδίμοι, Ἱεράρχαι Κυρίου, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐχαριζομέν.

Θεοτοκίον.

Η ἀνύμφευτος Νύμφη καὶ ἀγνή, καὶ ἀλόχευτος Μητέρα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν ἀπαύστως πρόσθευε, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἦδη ε'. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ποιμαντικῶς χρισθέντες, τῆς εὐσεβείας τῷ μύρῳ θεόσοφοι ὄντες ὡς Ἱεράρχας, πάντες εὐφημοῦμεν Θεοληπτοὶ.

Ως μιμηταὶ δευθέντες, τῶν Ἀποστόλων Θεόφρονες ἐνδοχοὶ, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πρέστωσθε λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν, καὶ Μωσῆν τὸν θεόπτην ζηλώσαντες, Πατέρες Ἱεροσάνται, τοὺς αἰρεσιάρχας ἡσχύνετε.

Θεοτοκίον.

Ως Βασιλίδα πάντων, καὶ Βασιλεῖα τῶν ὀλων κυήσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν εὐλογημένην τιμῆσωμεν.

Ἦδη

Ἦδη γ. εἰς τὸν Προφήτην ἐβόσω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκοσμήσατε Πατέρες μακάριοι, Θεοὶς ὑμῶν δόγμασιν, αὐτὴν ἀπαστρέφοντες, τὰς αἵρέσεις τε ἐκ ποδῶν ἐξήρατε.

Ως εὐθεβείας φωστῆρες, τῶν δογμάτων τῷ κάλλει ἡστράψατε, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως, Διδάσκαλοι ἐνδοξοί, ἀμκυρώσαντες τὰς αἵρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Αντὶ μακαίρας τῆ γλώττης, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενοι Ὅσοι, τὰ νόθα ἐκόψατε, διδάγματα ἀπαντα, καὶ ἐτρανώσατε τὴν Τριάδα πασι σαρώς.

Θεοτοκίον.

Ο τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας Χριστὲ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, βῦται ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβένησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ἦδη Ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ο ἐπὶ γῆς φωστῆρας ἀναδείξας, τοὺς εὐσεβεῖς καὶ σοφοὺς Ἱεράρχας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀληθεὶς Ἱεράρχας ἐνθρόους, ποιμένης τῆς σῆς, ποιμένας ἀναδείξας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν παθῶν κατασθέντες φλόγα, καὶ τὰς ψυχὰς ἐνθέρως δροσισθέντες, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀγρυπνίας, καὶ πίστεως ἀληθοῦς, μνήσθητε πάντων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς δευνὰς ἐπαναστάσεις, καταβαλόντες τῷ Χριστῷ

ἐκδοατε. Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδη Η'. Τὸν ἐν ὄρει ἅγιον.

Τὸν Μωσέα, μιμούμενοι Πατέρες, ἐν τῷ ὄρει, προέβητε καὶ γνώσω, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενοι, νόμον Ἱεράρχαι ὅθεν ἀνυμνοῦμεν ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απὸν Χριστοῦ, ποιμάναντες ὁσίως, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἐκφυγόντες, τὴν Βαβυλῶνα τῶν παθῶν ἀπόσασθε, τὴν Σιών τὴν ἀνωερόντες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τῷ μύρω, χρισθέντες Ἱεράρχαι, τῆς ἐν λόγῳ, καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, ἱεουργεῖτε τὰ θεῖα Ἱερώτατοι ὅθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ, οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ, φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδάμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδη Θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Οἱ δι' ἀπαθείας καὶ πίστεως καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης λόγον, ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξαντες σοφοὶ Ἱεράρχαι, πρεσβεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εν τῇ βακτηρίᾳ τοῦ Πνεύματος

τος τοῦ ἀγίου, λαὸν ὡς ποιμάναντες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διώξαντες θεομάχους αἵρέσεις, πάντες Ἰσραῆλ, εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Ως τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρας καὶ Ἰσραῆλ ἐν ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς, τιμῶμεν ἅπαντες ἀσιγήτως, τὴν σορὸν τῶν λεψάνων ὑμῶν, μακάριοι Πατέρες, ἀξίως μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ἀείζων βέθρον τῆς ἀφρασίας, χαῖρε ἡ ἀλόσωτος τοῦ ἡλίου νεφέλη, χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης, χαῖρε κιβωτὴ τοῦ ἀγιάσματος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζῆτει εἰ θέλεις εἰς τὰς λ'. Ἰανουαρίου.

Εἰς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ὁ Κανὼν. Ὦδὴ Α'. Ἦγος πλ. δ'.

Ἄσπεν τῷ Κυρίῳ.

Δέπλοκον εὐσεβείας, τῆς ἱσραηλίας καὶ ἀθλήσεως, κομισάμενος στέφος, πρὸς Χριστοῦ μακαρίζῃ αἰδίμει.

Σοὶ τῷ Ἀρχιποίμηνι, ὁ ἱερουργός σου ὡς περ ἄνακτον, καὶ σεπτὸν ἱερεῖον, δι' ἀνόμων χειρῶν προσενήκεται.

Ελυσας Ἰσραῆλ, τῶν αἰρετικῶν τὰ θυρώματα, εὐσεβεὶ παρρησία, καταγγείλας Τριάδα τὴν ἄκτιστον. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέβλεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὦδὴ Γ'. Εὐ εἰ τὸ Σπέρμα.

Ωφθης ἱερώτατος, ἱερουργῶν τὸ πρὶν Ὅσιε, τὸν λυτρωτὴν, ἔπειτα ὡς θυμα, αὐτῷ ἱερουργούμενος.

Γέγονας πιστότατος, οὐ μισοῦωτός ποιμὴν Ὅσιε, τὸ σεαυτοῦ, αἶμα προεχθῶν φιλοθεῶς τῆς ποιμένης σου.

Αριστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότητος σου ποιμνιον, Ἀρχιερεῦ ὄν ἐν τῷ τόπῳ τῆς χλόης κατεσκήνωσας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοῦθειαν, ταῖς ἰκεταῖς σου Πάναγιε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα, Ἦγος γ'. Θεῖς Πίστεως.

Θεῖω αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν, κατελάμπρυνας, ὡς ἀλλοφόρος, Ἱερομάρτυς καὶ τὴν πλάνην κατήργησας, ὑπενεγκῶν τὰς βασιάνους στεβδότατα, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας ὄν ἅπαντες, τὴν μνήμην τὴν σὴν πανσεβάσμιε, τελούντες ἐν πίστει, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εένος γέγονα, τῶν ἐντολῶν σου, ὅλος πάθει δεδουλωμένος, καὶ καθ' ἑκάστην ἁμαρτάνων ὁ δέηλαιος συντετριμμένη ψυχῇ ἐκβοήσω σοι, νῦν με συγγνωμῆς ἀξίωσον Δέσποτα, τὸν κατὰ κριτον, διὰ τῆς ἀσπύρας τεκούσης σε, ὁ μόνος ὑπάρχων πᾶσιν ἀνεξιχνίαστος.

Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ

Σταυρωῖ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύτως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθούσα ἐκραύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον μου, πῶς πάσχεις ἕλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἦδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὰ τῶν λύκων συστήματα, ἄρνας ἐκτελῶν τῷ λόγῳ μακάριε, τεθανάτωσαι τῷ σώματι, τὸ δὲ πνεῦμα ἔθου ταῖς χεραὶ τοῦ Θεοῦ.

Ως εὐδῶδης καὶ πάναγνος, καὶ τῷ Λυτρωτῇ δεκτὴ ἡ θυσία σου, καὶ προσάγοντος ἐνθῶ φρενί, καὶ προσαγομένους παρανόμοις χερσί.

Κεχρισμένος μακάριε, ἱερατικῶ ἐν χρίσματι πρότερον, ἐτελέσθης καὶ τὸ δεύτερον, τῷ μαρτυρικῶ σου μάκαρ αἵματι.

Θεοτοκίον.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶ'ε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἦδὴ Ε'. Ὁρθεῖζόντες.

Αναίμακτον θυσίαν προσήνεγκας, τῷ Δεσπότη, σεαυτὸν δὲ δι' αἵματος, ἐκαρποφόρησας ἐνδοξε.

Η θεία μὲν γλῶσσά σου ἀπέσταξε σωτηρίαν, ὁ ροῦς δὲ τοῦ σου αἵματος, πνευματικὴν ἀγαλλίασιν.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις στηρίζει, τὴν Ἐκκλησίαν, στύλον σε μακάριε, ὀρθοδοξίας τε ἔδρασε.

Θεοτοκίον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου ἄγχαντα Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συστήματα.

Ἦδὴ ς'. Χιτῶνά μου παράσχου.

Εβάπτισας ἐν ὕδασι καρύς, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, ὡσπερ βεβήπτισαι ἐβαπτίσθης δὲ, τῷ σῶ αὐθις αἵματι.

Μὴ παύση τὰς ἐντυφίξεις ἐκτελῶν, πρὸς Χριστὸν μακάριε, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου, καὶ τὸ αἶμα προτιθεῖς ἱκετήριον.

Ως κλήμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἐκλεκτὸν καὶ ἐντιμον, πλείστον ἐξήνηθησας τῷ Δεσπότη σου καρπὸν Ἰερῶτατε.

Θεοτοκίον.

Ξοάνων καταλύτης ὡς Θεός, γεγονώς ὁ τόκος σου, Μαρξία Θεόνομφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι.

Ἦδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ως καλὴ ὡς δὲ πῖων, ἡ θυσία σου ὤφθη Πάτερ αἰδίμμε, αὐτὸς γὰρ τῷ Δεσπότη, δι' αἵματος προσήχθης, ὡς προσάγων ἀναίμακτα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμανθεὶς καὶ ποιμάνας, ἀμφοτέρωθεν Πάτερ ὄλβον συνήθροισας· καὶ τοῦτον διετώσω, τηρήσας τὴν σφραγίδα, τῆς ἀλλήσεως μέλπων τε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τρισυπόστατον ρύσιν, ἐν πιστῶν Ἐκκλησίᾳ ἐθεολόγησας· καὶ ταύτη Θεοφόρε, ἀδίκων πρὸ βημάτων ἀναιρούμενος ἐψάλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ρᾶδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ παμμακάριστος, καρπὸν

καρπὸν ἀνθηροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ ὕψ σου κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδιῆ Ἡ. Τὸν Βασιλέα.

Ιερομάρτυρος εὐκλεοῦς ἐν τῇ μνήμῃ, οἱ πιστοὶ εὐφραίνεσθε βωδῶντες, καὶ ὑπερυψῶντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Ἱεράρχην μαρτυρικῶ καλοῶντες, εὐπρεπῶς κοσμούμενον στεφάνῳ, σὲ ὑπερυψῶμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν θαυμάτων σοι δωρεῶν καὶ τὴν χάριν, ἐπαξίως νέμει ὁ Δεσπότης, ὡ Ἱερομάρτυς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰπερυψῶ τὸν δημιουργόν καὶ Σωτήρα, Θεὸν Λόγον τέτοκος Παρθένου· ὃν ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιῆ Θ'. Τὸν προηλωθέντα.

Σὺ τοῖς μὲν προβάτοις, ποιμὴν πιστῶς ἀνεδείχθης· τῷ ποιμένι δὲ πρόβατον, προσαχθεὶς εἰς λυσίαν, καὶ διπλοῦν ἐκομίτω τὸ κλέος· ὅθεν σὲ τιμῶμεν Παμμακάριστε.

Σὺ τοὺς χαρακτήρας, δι' ἐγκρατείας παμμάκαρ, εὐσεβείας τοῖς χρώμασιν, ἐκυτῶ ἐμόρφωσας, ἀληθῶς τοῦ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, τὴν ψυχὴν σου εἰδείξας μακάριε.

Σοὺ τὰς παραδόσεις, Πάτερ ἀτρώτως τηροῦντες, καὶ τὴν ἀληθῆσιν σέβοντες, εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῆς Θεότητος φύσει, ἄτμασιν ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν

καὶ τείχος, σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἰς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Ὁ Κανὼν. Ἰδιῆ Α'. ἤχος δ'.

Ἄρματα Φαραῶ.

Δεῦτε μαρτυρικῆς, εὐφρημῶσιν ἐν ᾧδαῖς τοῦ Ἱερομάρτυρα, Θεοφεγγεὶ καθορῶντας χάριτι, παιδρῶς ἐκλάμποντας, Χριστὸν δοξάζοντα· πάντοτε.

Ἦμεῖς ποιμνὴν λογικὴν πιτευθέντες, ταύτην ἐκμιμούμενοι προκινουέμετε ἀρίστως, ἡμεῖς τὴν ψυχὴν προτεθείκατε, καὶ διπλοῦς στέρεν κεκόσμησθε.

Τῷ ἱερατικῷ ἐκ προστάγματος αὐτοῦ, τῆς ἀγαλλιότητος προκεχρισμένοι· ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ πανίεροῖ, ἐπεσφραγίσθητε δι' αἵματος. Θεοτοκίον.

Ασλεκτον Μωυσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, βάτον ἐθέλασκατο, τὴν ζωγραφουσαν Παρθένον, αἰγλή μὴ φλεγεύσασαν θεοῦ πυρός, καὶ γὰρ Θεὸν ἀπεκύησεν.

Ἰδιῆ Γ'. Τὸς ἐν δυνατῶν.

Αρνας λογικὸς ποιμάναντες, καὶ ὡσπερ ἀρνία τῶν προβάτων προτέθεισθε, τῶν ἀπάντων Ἀρχιποιμένα, καὶ Θεοῦ Ἀμνὸν μιμούμενοι.

Γάλα λογικὸν Πανίεροῖ τοῦ ποιμαινομένου· θεοπειεύστως ποτίσαντες, τοῦ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρο-

μαρτυρίας, χαίροντες πεπώκατε ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἠγούμενοι, ὑπὲρ εὐσεβείας ὑπέδυτε τὰ σκάμματα, ἕνα δοξάζοντες Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θεῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρες παμφεγγεῖς, ὡς δευθέντες τῷ κόσμῳ, σωτίζετε αἰγάς, τῶν ὑμῶν (εἰῶν λόγων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχαι πολυάθλοισθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν τε καὶ θεῖαν, μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πίστει γεραίρομεν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιτάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφθεισαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτῆμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἢ πανάμωμος Μητήρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐδόξα Υἱέ μου συνάρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἢ ἄρατος, οἰκονομία σου αὐτῆς δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

ᾠδὴ Δ'. Τῆς ἐπιγῆς.

Τῶν ἀρετῶν ὑμῶν, ὡς πολύπλοκος ἢ θαία σειρά· ὡς ποιμένες γὰρ καὶ Μάρτυρες ἐνδοξοὶ παρὰ Θεοῦ δοξάζεσθε, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφρανόμενοι.

Τῆς προσφορᾶς τοῦ Ἀβελ ὑπερβεβήκατε· λογικούς γὰρ προσενηνόκατε ἄριος Χριστῶν καὶ τὸ οἰκεῖον αἶμα, χαίροντες τῷ Δεσπότη ἀπεδώκατε.

Αἱρετιζόντων τὴν πολυφθμὸν κακonoιαν, διὰ τοῦ Πνεύματος τρεψάμενοι μακάριοι, Ἱερομάρτυρες ἄριστοι, πόθῳ τοῦ Δεσπότη γενόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ωs εἶδον οἱ Ἄγγελοι Παρένε ἀγγελῆ, ἐκ τῆς γαστροῦ σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἱερεῖς τε γεγένησθε, καὶ Μάρτυρες Ἱεράρχαι, καὶ διτταὶ λαμπρυνθέντες, ταῖς χάρισι πανεύφημοι.

Αἰθοὶ μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσι, πανεύφημοι, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ὑμῶν προστασίας, τῇ αἰγλή τῆς ἀλλήσεως.

Μύθους ἐλληνικούς, εὐσεβῶς διηλέξατε, ὡς ἄριστοὶ τῶν Μαρτύρων, καὶ παρανόμων πλάνην, Ἑβραίων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀβραγῆς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμζε κεκτῆμεθα.

ᾠδὴ

Ἰδιὸν ἑ. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τεθύκατε, τῷ Σωτῆρι θυσίαν ἀνέσεως, ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων, ὡς Θεοῦ μεσίται καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὰς ψυχὰς δι' αἱμάτων προσμίξαντες.

Εὐλόγησατε, χαρισμάτων πληθύν διὰ πνεύματος, Ἱερομάρτυρες ὄντως, ἐν ἀνοίξει θεῶν ἡμῶν χειλέων, καὶ προσάγετε, εὐχαρίστως αὐτοὺς θανατούμενοι.

Ω: θεῶν, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστέ μου τὸ σύστημα, τῶν ἐπ' ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων ἤδη κατατρυφάντων, καὶ ἡδῶν τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Θεστοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ἰδιὸν Ζ. Ὁ δικασίας.

Μαρτυρικὰς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικὰς φρυκτωρίας, Ἱερομάρτυρες ὁμοῦ, τοὺς βοῶντας Χριστῷ νῦν φωτίζετε. Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τηλαυγῶς, ἄθλον ἱερὸν τε Πατέρες, τοῦ μαρτυρίου καθορᾶν, ἐρεσιώτα τε χαίροντες κράζετε. Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεστοκίον.

Τὴν ἀλογεῦτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφῶς δεξαμένην, τὸν ἀνυλλοκίωτον Θεόν, εὐσπλαγγχία βροτοῖς ὁμίλησαντα, ὑπερῦμνητο

Κύριον, οἱ πιστοὶ εὐσεβοφρόνως ὑμολογοῦμεν.

Ἰδιὸν Η. Τὸν ἐν μορῇ Ἀγγέλου.

Ω: λιπαρὰ καὶ πῖον ἢ θυσίαν οἱ καλοὶ γὰρ ποιμένες, προβάτου δίκην προσάγονται, τῷ Χριστῷ κρουγάζοντες. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικοὺς στεφάνους ἐξαστράπτοντες, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, αἱ Ἱεράρχαι ἀνέτειλαν ὑμνεῖτε Παῖδες γηθοσύνως κρουγάζοντες. Λαοὶ ὑπερψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλούμενου ἀποφάσει, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, θανάτου χαίροντες ἐκράζον. Παῖδες ὑπερψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεστοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν γάραν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεόν ὑμνεῖτε Παῖδες καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιὸν Θ. Ὁ τόκος σου ἀθροος.

Ω: πανευκλεῖς Ἱερομάρτυρες, δισσῶ καταλαμπρύνετε τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ μαρτυρίου. ὁθεν πάντες ἡμᾶς ἐπαζίως, μεγαλύνομεν μακάριοι.

Πηγῆν ἀναβλύσαντες διδαγμάτων, παμμηκάριστοι Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ μαρτυρικῶς αἱμάτων τοὺς κρουνοὺς, ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφέρετε, ὁθεν πάντας ἡμᾶς μεγαλύνομεν πανῆροι.

Εδιδάξατε ἐνὶ Θεοφόροι, Θεὸν προσκυ-

προσκυνηθεῖσαι ἐν Τριάδι, δημιουργὸν πάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῶ τε κοσμηθέντες διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Αστράπτων σοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρμαρυγαῖς παρθενί-
ας σφοδρῶς σου ἀντεστράφη, ἐ-
αυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιμελεῖ-
σθαι, δόξης τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ
σοι ἐφλέξατο.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ἦδῃ Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εβελξέ σε ὁ πόθος ὁ δεσποτι-
κός, καὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς
καταλείψας, ἐν Χριστῷ ἀναπαύη
Μακάριε.

Ηρῴης Πάτερ πρὸς ὕψος, καὶ
διαπεράσας τὸ μεσότειχον, τῆς ἀ-
κτίστου οὐσίας, καθαρῶς ἀπολαύ-
εις Μακάριε.

Αἰγλήν ὄβλον Πάτερ, ἐνδον
ἐν καρδίᾳ σου δεξάμενος, ἐφωτί-
σθης καὶ πάσαν, τὴν ἀγλὴν τῶν
παθῶν ἐξηράνισας.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀδαμιζόν, πρὸς τὴν ὑ-
πὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀ-
νηγμένον Θεοτόκε ἀξίως δοξά-
ζει σε.

Ἦδῃ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ηὐρ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνστερ-
νισάμενος ὅσιε, καὶ καθαρθεὶς, ἀν-
οραξ Θεοφόρε, ἐπὶ γῆς ἐχρημά-
τισας.

Νέκρωτιν ἐνδέδυσο, πρὸ τελευ-
τῆς παθῶν ὅσιε, καὶ πρὸς ζωὴν,

διὰ τοῦ Θανάτου, ἐξεδήμησας ἀ-
ληκτον.

Σάρκα καλυπέταξας, τῷ λογι-
σμῷ στεγρῶ ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν,
ἐδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀτα-
πεινῶτων.

Θεοτοκίον.

Δός ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις
σοῦ Πάναγιε, τὰς προσβολὰς ἀ-
ποκρουσμένη, τῶν δεινῶν περιστά-
σεων.

Κάθισμα ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πρωχειάν Ἰησοῦ, ἐπιποθή-
σας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες
φθαρτὸν, καὶ βέουσαν ζωὴν σοφεί,
καὶ τὸν Σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων
ἀράμενος, πρίθον τὴν στενήν, χαί-
ρων διήγυσας, πατῶν τὰς ἡδονὰς,
τὰς τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας
ἀγνε ἀπάσης, κακοπαθείας τε ἐ-
ρθεύσας, πρὸς πλάτος θεῖον, τοῦ
Παραδείσου, Πατῆρ ἡμῶν, ὅσιε.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Κατανύξει μου ψυχῆς, κλίνω
σοι γόου ἀγαθῆ, καὶ λιτανεύων
έχθῳ, πρόσχες καὶ ἴδε τὴν ἐμὴν,
ἐν ἀμαρτίαις συγκύπτουσαν ταλαι-
πωρίαν μολύνης γὰρ κακῶς, ψυ-
χῆν καὶ σῶμά μου, ἐκδέχομαι λοι-
πὸν, κατὰ τὰς πράξεις μου, τὰς
φοβεράς ἐκείνας τε κολάσεις, σὺ
οὖν Παρθένε βοήθει μοι, καὶ λύ-
τρωσαι με, Θεογεννητορ, ἐξ αὐ-
τῶν ὅτι δύνασαι.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Η Παρθένος καὶ ἀμνάς, Θεα-
σαμένη ἐν Σταυρῷ, τὸν ἀπώρον
ἐξ αὐτῆς ἀμνὸν τεχθέντα ὑπὲρ
νοῦν, ἀναρτηθέντα καὶ λόγῃ δι-
ατρωνέντα, λύπης τετραμένη τοῖς

βέλεις, ἔβρα γοερῶς δλολύουσα,
τί τό καινόν Μυστήριον; πῶς ἠν-
σκεις, ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριος;
διὸ ἀνάστα, τὸν πεπτωκότα συνε-
γείρας Προπάτορα.

Ἦδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θ θεράπων σου Κύριε, τὴν πολ-
λυσεθρὴ ἀπώτατο μέριμναν, τὴν
διάνοιαν ἀθόλωτον, ἐργαζομένους
σου καταγῶγιον.

Ηρετίσω Μακάριε, εὐαγγελι-
κοῖς προστάγμασιν ἐπεσθαι τὸν
Σταυρόν σου γὰρ ἀράμενος, τῷ
Δεσπότη γαίρων ἠκολούθησας.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ
δυσμενοῦς παγίδας συνείρπασ-
σθην Ὅσιε ὑφόμενος, εὐρανοπο-
λίτης ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Πλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀ-
γνωσμάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ
εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς
προσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ἦδὴ Ε'. Ὁρβρίζοντες.

Θυμὸν μὲν κατὰ μόνου τοῦ ὀ-
φειῶς Θεοφορε, πᾶσαν δὲ τὴν ἐρε-
σιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐ-
τρεψας.

Εμφορῶς τὰς αἰσθήσεις τοῦ
σώματος κυβερνήσας, στήλη ἐ-
χρημάτισας, τῶν ἀρετῶν Παμμα-
κάριστε.

Τὸν καύσωνα βαστάσας αἰ-
δίμε τῆς ἡμέρας, χαρὰς κατηξίω-
σαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε,
τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίω-
σον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐ-
φρανῶν.

Ἦδὴ Γ'. Χιτώνά μοι παράσχου.

Τοῦ ὄφειως Χριστέ ἡ προσβολῆ,
οὐ τῷ λείψ ἔβελεις, σοῦ τὸν θερά-
ποντα, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν
κατεπτόρησεν.

Ισάγγελον βιώσας ἐπὶ γῆς, πο-
λιτείαν Ὅσιε, θεοῖς χαρίσμασιν,
έκοσμήθης δεξιᾷ Παντοκράτορι.

Εγκράτειαν ἀένναον εὐχὴν,
κτησάμενος Ὅσιε, ἀγάπην ἀθό-
λωτον, ἀκλιδωτον Θεοῦ ὠρῆθης
ἔσοπτρον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βρο-
τοῖς, Θεοτόκε ἐδειξεν, Οὐρανίον
κλίμακα διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς
καταβέβηκεν.

Ἦδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ηδονὰς θανατώσας, καὶ θυμὸν
γαλινώσας ὦ Παμμακάριστε, ἐδέ-
ξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἀνω κληρου-
χίας καὶ βοᾶς εὐφραίνόμενος, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἶ.

Αρετῶν τὴν ἀρίστην, ἀκλινῶς
διοδεύσας, τριβὸν αἰδίμε, πρὸς
πόλιν εἰσελεύεις, Ἐδέμ τῆς ἀ-
κράτου, μελωδῶν εὐφραίνόμενος,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, εὐσε-
βῶς καταγγείλας ὦ παμμακάρι-
στε φωτὶ τῷ Τριστήλιω, τρυφᾶν ἐ-
παναπαύη, καὶ βοᾶς ἀγαλλόμενος,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἔρως Παρθένε, Ἰεσοῖ
ἐκ τῆς ρίζης ἡ Παμμακάριστος,
κρηπὸν ἀνθρωποῦσα, σωτήριον
τοῖς

τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου, κραυγάζουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ Η'. Τὸν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν ἐνισχύσαντα θαυμαστῶς πρὸς ἀγῶνας ἀσκητικούς, τὸν Ὅσιον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, μετελθὼν Παμμακάρο ὦν σὺν τούτοις, ἐν Ἐπουρανοῖς αὐλλίξῃ εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ δικαίω, στέφος γὰρ ἐδέξω τῆς νίκης ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Υπερυψῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἡ μνήμη σου ἀξίως, Ὅσιε εὐφραίνει, πάντα τῆς γῆς τὰ πληρώματα σήμερον, ἦν ἐτησίως τιμῶντας ἡμᾶς περισώζει.

Τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας, Ὅσιε τὴν μνήμην, τὴν ἀξίεπαινον σοῦ κατικέτευσ, ἐκ τῶν σκανδάλων ρυσθῆναι τοῦ Πολεμήτορος.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη, μάκαρ ὡς θεράπων, τούτου αἰεὶ παραστάμενος Ὅσιε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεῶν ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίαν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἢ Γ'. καὶ Γ'.

ᾨδὴ. Προκείμενον ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΥΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν. ᾨδὴ Α'. ἤχος Β'.

Δεῦτε λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῆ κραταίᾳ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, Θεομακάριστοι, κραταίωσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων ἐχθρῶν δεόμεθα.

Λόγοις ἡμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ρύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, παμμακάριστοι Μύσται, τοῦ Λόγου τοῦ ἀνάρχου, θεῖοι γενόμενοι.

Ὅλοι ὑμεῖς, τῷ Ποιητῇ ἀνατέθεισθε, ὅλον ψυχῆς τὸν ἔρωτα κατεκηνώτατε, εἰς αὐτὸν διὰ τοῦτο, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ὅλην ἐδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Σωματικῶς, ἀποτεκοῦσα τὸν ἄσκαρον, Θεογεννήτορ πάναγνη, τῶν σαρκικῶν ἡμᾶς, ψυχῶν τε κηλίδων, ἀπόπλυνον βάνισι, θείαις πρεσβείαις σου.

ᾨδὴ Γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Πατέρι, ἀγαθοὶ φανέντες Ὅσιοι, τῶν πίστει ὑμᾶς ἐπικαλουμένων, τὰς ψυχὰς ἀπολυτρώσασθε, καὶ τοῦ σώματος πάθῃ θεραπεύσατε.

Ὁδοῦ, τὰς πρὸς ζωὴν φεροῦσας Ὅσιοι, δεύειν στήριξατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλάνησεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις διασώτατε.

Ἄμώ-

Αμώμως τὴν ὁδὸν τοῦ βίου Ὅσοι, δραμόντες στενούμενοι κακουχίας, πρὸς τὸ πλάτος ἐσηκώσατε, τῶν πράξεων διὸ καὶ μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ λείου ἀνδρακος γενομένη, τὸ δυσώδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον ὅπως μεγαλύνωτε.

Κάθισμα, ἤχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Λαμπρυνθέντες χάριτι καὶ ἀληθείᾳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα φωταγωγεῖτε εὐσεβῶς, ἀειμακάριστοι Ὅσοι· ὅθεν ἐν πίστει ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προστασία ἀμαγε τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεΐα ἐτοιμος τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψη ἢ πάντων βοήθει.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμγὰς ὡς ἐβλεψεν ἀναρτηθέντα, ἐν Σταυρῷ ἐν ἔτεκεν, ἀνερμηγεύτως ἐν κλαυθμῷ, εἶσα τέκνον γλυκύτατον, πῶς θέλων πάσχεις σαρκὶ ὁ ἀθάνατος.

Ἠδὴ δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Φωτισμός ἡμῖν Ὅσοι, παρὰ Θεοῦ γεγονάτε, καὶ στένος περιβλημένοι ὥς τὸ ἀπρόσιτον.

Φῶς ἀνέσπερον Ὅσοι, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδεῖν ἀξιωθέντες, τοῖς ἐν σκότει λάμπειν κατηξιώητε.

Λαμπρυνθέντες τῇ χάριτι, τῇ τοῦ Χριστοῦ πιστοὺς φωταγωγεῖτε, καὶ παθῶν τὴν νύκτα διασκεδάετε. Θεοτοκίον.

Δυσωπομένε σε Ἄχραντε τὴν

τὴν Θεὸν ἀπράστως συλλαβοῦσαν, τοῦ αἰεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ἠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ἄστραπαί, καθαρῶς βίου καὶ πολιτεΐᾳ, τῇ τῶν ἀσωμάτων ὁμοιούμεναι, λάμπαντες κάσμι, τὸν τοῦ σκότους, προστάτην ἀπελαύνειν κατηξιώητε, τῷ τῆς εὐσεβείας, φωτὶ λαμπρυνόμενοι.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τοῦ Πνεύματος αἰγλής λελαμπρυσμένοι, ταῖς φωτοχυσίαις ταῖς παναύλοις, τοὺς τὴν ἁγίαν καὶ φαίδραν ὑμῶν μνήμη, ἐκτελοῦντας καταφωτίσατε, σκότους πειρασμῶν, καὶ κινδύνων λυτρούμενοι.

Ἐν οὐρανοῖς τὴν αἰδίων δόξαν νῦν καθορῶντες, καὶ τῆς ἀκηράτου καὶ θείας αἰγλής, τοῖς φαντάταις ἐντροφῶντες ἀκτίαι, τῶν παθῶν μου σκότος μειώσατε, Ὅσοι Ιεράποντες, Χριστοῦ πανσεβάσμιοι. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ φωτός, χορηγὸν ἢ τεκοῦσα Παρθένε ἀνερμηγεύτως, σάρκα γεγονότα αὐτὸν δυσώπει, μετὰ τῶν ἁγίων Νοερῶν στρατευμάτων, φωτοφόρον ἀκτίνα λάμψαι μοι, σκότει ἀμαρτίας αἰεὶ κλυπτομένῳ.

Ἠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταιζμάτων.

Ἀρραγεῖς Ἐκκλησίας θεμελιοί, πάσαις μεθοδεΐαις ἐχθροῦ σαλευόμενοι, τὸ τῆς ψυχῆς μου οὐκημα, ταῖς ὑμῶν ἰεσίσαις στηρίζετε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀέστορες, θεοὶ χρηματίζοντες θεομακρόριστοι, τὰς τῆς ψυχῆς μου

δέομαι, καὶ σαρκὸς ἀσθενείας ἰάσασθε.

Εν πελάγει δεινῶς κυματούμενος, Ὅσοιοι ὑμᾶς κυβερνήτας προβάλλομαι καὶ δυσωπῶ ἰθὺναί με, πρὸς σωτήριον ὄρμον Μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Επί σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτην τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἀσειστον.

Ἰδιὴ Ζ'. Εἰκόνας χρυστες.

Επέστη φαιδρῶς, ἡ ἐτήσιος ὑμῶν μνήμη πανόλβιοι, λελαμπρυσμένη τηλαυγέστατα, τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς χάριτος· ἦν ἐπιτελοῦντες ἐν πίστει, ἐν Κυρίῳ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρσοὶ νοητοὶ, καταλάμποντες ἡμᾶς ὠφθητε Ὅσοιοι, χειμαζομένους διεσώσατε, καὶ ὁδηγεῖτε τοὺς πλεόντας, βίου τὴν κυμαίνουσαν ζάλην, τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδύτου φωτὸς, ταῖς ἀύλοις ἀστραπαῖς καταλαμπόμενοι, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, κεκαχωμένους ἠρπάξατε, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, ὁδηγήσατε ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστὸν, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπρασμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφρου, αἵματι αὐτοῦ, τῷ τιμῆ ἀναρρώσασθαι

ψάλλοντας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδιὴ Η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοὶ, ἐν τῷ νότῳ μου δεινῶς τὴν ἀνομίαν, ἐτεκτήναντο Σῶτερ, καὶ ἀνανεῦσαι πρὸς σέ, οὐκέτι ἰσχύω ὁ δοῦλός σου· ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων, πρεσβείαις οἰκτιροῦν με.

Ω: ὑπηρεταὶ τοῦ Χριστοῦ, οἱ διάκονοι πιστοὶ καὶ οἰκονόμοι, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανεῖς ὁδηγεῖ, φανεῖντες πάθη θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν τὸν Αὐτρωτὴν, ἱκετεύσατε Θεὸν Ὅσοιοι βεῖοι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καὶ νοσημάτων πικρῶν, καὶ βλάβης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ὑπερψφούντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εξασθενήσασκν πολλαῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεοκυήτορ, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ, ταῖς ῥωστικάῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγιῆ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδιὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ιερωτάταις χορείαις, τῶν Ἀγγίων ἀπάντων, συνόντες, καὶ ταῖς θεαῖς καλλοναῖς, ὠραῖς ὄμενοι Ἄγγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτήσασθε Χριστὸν διὰ παντός, ὠραῖωσαι καρδίας, ἡμῶν ἐν θεῖᾳ χάριτι.

Ως εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, γενόμενοι μακάριοι σαρώς, πᾶσαν ψυχὴν κατευφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδίαις· διό μου τὸ δυσώδες τῶν παθῶν, ἀπελάτατε ζωῆν,

ρῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Η καταιγὶς τῶν δαιμόνων, τῶν ψυχῶν τὰς ὀλκὰς, βυβίσει οὐ κατισχυσεν ὑμῶν τῇ κυβερνήσει· γὰρ Ὅσιοι, τοῦ Δεσπότη τοῦ τῶν ὀλων, πρὸς ὄρμον κατηρητήτατε ζωῆς, καὶ ἤμιν σωτηρίας, λιμένες ἀνεδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλης με κρίνει, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος ἢ σὲ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ὁσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Μαρτύρων τάγματα.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ὡδὴ Α'. Ἦχος πλ. β'.
Ὡς ἐν ἡερίῳ πεζούσας.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων μοι, εἰρημεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ πανόσιε τὴν σῆν, εὐφημήσαι γαλήνῳς μνήμην ἀξιώσον.

Αθλητικὸὺς τοὺς στεφάνους ὡς ἀθλητῆς, εἰληρῶς πανόσιε, μετετέλθῃς ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἀμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν Θεομακάριστε.

Ρεῖθροις αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν δικαίων, κατασθέτας ἠρδευσας, διανοίας τῶν πιστῶν, καὶ ἐνθάλλεις ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυρα πανόσιε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀχώρητον Λόγον τῆ σῆ γαστροί, χωρηθέντα τέξατα,

Θεοχώρητε σκηνή, τῆς στενοχωρούσας με δεινῆς τριχομίας τῶν κακῶν Ἀγνή ἀπάλλαξον.

Ὡδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Νευροῦσαι σέβει Θεοῦ, καὶ γωρεῖς πρὸς ἀγῶνα, θαρσαλέως Παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμοὺς, καὶ στρέβλας τῶν δικαίων, Ἀθλοφόρε Ὅσιε, Πατὴρ ἡμῶν.

Ισχύει σοι δίδωμι Χριστὸς, Ἀθλοέτης ὁ μέγας, διολέσει τὴν πλάνην, κατισχύει τὸν ἐχθρόν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ ἀκαίρως μάτην φρουαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Ην εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιοι ὕψος, λείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη μελψώμεν Παλάτιον.

Κάθισμα, ἦχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εβαπτίσθης νῦν τρισσῶς, τὸ τρίτον Βάπτισμα πιστῶς, τὸ δι' ὕδατος πυρὸς, καὶ λείου Πνεύματος τὸ πρῖν, καὶ τῶν δακρύων τὸ δεύτερον ἐν ἀσκήσει, πολλῇ ἀσκήσας οὐν καλῶς καὶ διανύσας, σεβρῶς ὡς Ἀγγελοῦ ἐν γῆ, βίον Μακάριε, καὶ ὡς κριὸς ἐπίσημος, τὸ τρίτον, ἐσραγασιάσθης Χριστῷ τῷ Θεῷ, αὐτὸν ἀπαύστως, οὐν ἐκδυσώπει, σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέγων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρ-
χῆν,

χάν, ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων, πνοὴν ἀράτω χρηστότητι; καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφρημοῦντες δοξάζουσι.

Στουροθεοτοκίον ὁμοῖον.

Ἡ Παρθένης καὶ Ἀμνάξ. Φύλ. 641.

Ῥδὴ Δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Νομίμως ἤσκησας, νομίμως ἤθλησας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, λόγῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, συντηρῶν Μακχιρώτατε.

Μὴ κέργων Ὅσιε, τὴν πλάνην νήχεσθαι, τῇ Θεογενεσίᾳ ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσεχώρησας, φῶς νοερόν ἀναλαβῶν, καὶ φωστῆρ ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένης ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὡσπερ ἦς πρὸ τοῦ Ἰοῦκου, ὅτι Θεὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεῖα σου Πανάμωμε.

Ῥδὴ Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναιοφόρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρυξις καθυποτέταχται, καὶ γέλως καθ' ὁράτι κατασχυνόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἀκκος ἀκέραιος ὄρθεις, Μάρτυς ἀπίσω πανόλβιε, καὶ τῆτελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀσθαρασίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν Θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένης Θεόνυμφε, τοῦ θεοῦ Τοκε-

τοῦ σου βάλος ἀπόρρητον, συμβόλοις ἱεροῖς σε προδιεχάραξε.

Ῥδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐπέθης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Πατῆρ ἡμῶν διεσὶ θ' ς δὲ τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνω ἱερώτατε.

Μικροῖς ἀντωνούμενος, τὰ μεγάλα ἑαυτὸν, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκας, Ὅσιε Πάτερ καὶ τὸν πτερυσιστὴν, τῆς Ἐξῆς ἐν Πνεύματι, ἐσανάτωσας ὄντι ἐφρανεστάτα.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἁγίων, Παρθενομητορ, Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἀφρατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Ῥδὴ Ζ'. Δροσοβόλον μὲν.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διακεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καιόμενος Σοφῆ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ὠδὴν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε, Ἀσκητὴν καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Ὅσιον μέλλοντα θερμῶς. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἀχραντε, ὁσίων πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, ἀεὶ πολεμουμένων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόμενον.

Ῥδὴ

᾿Ωδή Η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Τοῖς ἀσκήσασιν πόνοις κατα-
τηχόμενος, καὶ μαστίγων τῷ κάλ-
λει καλλωπιζόμενος, τῶν νικοποιῶν,
ἐνεφανίσθης πανόλβιε, νίκης τὰ
βραβεῖα, πρὸς τοῦτοις δεδεγμένος.

Υψωθείς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παν-
τοκράτορος, ἐπηρεμένην δαμόνων
ὄφρην κατέβαλες, Πνεύματος δὲ
τῆν χάριν Μακαριώτατε, ἔσχεες ἐ-
νοικοῦσαν, ἐν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας με βίαις Μάρτυς
ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων
(εομακάρισε Ὅσιε, τὸν τιμῶντα
ἀπολυτρούμενος, καὶ ὑπὸ τῆν σκέ-
πην τῆν σὴν καταφυγόντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβά-
διστον, ἀποβρήτων πραγμάτων,
χαῖρε φανέρωσις, ἄλουσμα φρι-
κτῶν, δυσθεώρητον ὄραμα, χαῖρε
τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρ-
λένε.

᾿Ωδή Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Σὺ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον,
τὸν ἐρετῶν κατείληφας Θεόφρων
Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μελέξει Θεὸς ἐ-
γγρημάτισας, ψάλλων σὺν Ἀσωμά-
τοις, Ἅγιος, Ἄγιος, Ἅγιος Τριάς,
ἢ Παντουργὸς καὶ Παντοδύναμος.

Ῥωσθεῖς παγίδων τῶν θηρευόν-
των σε, πρὸς χορὸν οὐράνιον κα-
τέπαυσας Ὅσιε, καὶ Μαρτύρων
συνήρθης Στρατεύμασι, μετὰ τῶν
Ἀσωμάτων, καὶ νῦν ἐκέτευε, ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν, ὅπως σὲ μακαρι-
ζώμεν.

Ἰσχύν καὶ κράτος Χριστὸν τι-
θέμενος, τὸν χαλεπὸν δαιμόνων
διεπέρασας τάραχον, καὶ πρὸς

τοὺς ἄνω λιμένας κατήγησας,
ὅλος ὠραϊσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύ-
ματος, ταῖς φωτοχυσίαις, θαψιλῶς
περιχεόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάλη-
πτον, τοῦ Τοκετοῦ σου, Παρθε-
νομήτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ δὲ
μᾶλλον τοῦτο δοξάζομεν, καὶ σὲ
δοξολογοῦμεν, τῆν Παμμακρί-
στον, μόνην καὶ καλὴν, ἐν γυναιξὶ
καὶ Παναμώμητον.

Εἰς τῆν Λειτουργίαν, εἰ βούλει λέ-
γε Γ' καὶ ε' ᾿Ωδήν. Προκείμενον, Ἀ-
ποστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Εἰς ὀσιομάρτυρας.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ὁ Κανὼν. ᾿Ωδή Α'. Ἦχος δ'.

Ἄσομαι σοὶ Κύριε.

Ῥεθῆς ἢ πανέορτος ὑμῶν μνή-
μη, ἡμακαῖς μαρμαρυγαῖς τὸν
κόσμον φωτίζουσα, σεπτοὶ Ὅσιο-
μάρτυρες, Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Δακρύων τὸ πρότερον ἐπομ-
βρῖαις, τῶν ψυχικῶν ὑμῶν παθῶν,
τὸν ῥύπον ἐκπλύναντες, διπλοῦν
καὶ τῆς ἀλλήσεως τὸν στέφανον
ἐδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη τὰ τῆς ψυ-
χῆς μου ἢ τῆν ζωὴν ἡμῶν, Χρι-
στὸν ἀβρήτως κητήσασθ, Παρθένε
ἀπειρόγαμε, ἐλίπς τῶν προστρε-
χόντων σοὶ.

᾿Ωδή Γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκε.

Κόσμον ἀρνησάμενοι, τῷ δι'
ἡμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ σαρκὶ Θεῷ ἐλ-
θόντι, ἠκολούθησατε Χριστῷ· διὸ

τῆν

τὴν ὑπερκόσμιον, πανόλβιοι δόξαν ἐκλήρωσασθε.

Εὐσεβείας ὠρακι, καθοπλισθέντες καεῖλον, τὰς παρατάξεις, πάσας οἱ Ἀθληταὶ τοῦ δυσμενοῦς, καὶ νικηταὶ γενόμενοι κραυγάζουσιν. Ἄγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἡ σωτήριος τῆς μετανοίας μοι πύλας, ὡς ἀγαθὴ προστατίς, διάνοιξον, καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς ἁμαρτίας ρῦσαι με, φρουρήσασα λεία δυναστεία σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, πάθη νεκρώσαντες, ἀλλήσει τὸ δεύτερον ἐχθρὸν καθεῖλετε, τὸν πᾶσι πολέμιον, Μάρτυρες Ἀθλοφόροι, τῶν Ἀγγέλων πολιταὶ ὅθεν κληρονομεῖτε τὴν αἰδιον δόξαν· διὰ ταῖς ἱεσείαις ὑμῶν σώσατε πάντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Δακρύων μοι δάκρυται πηγὰς Θεόνυμφε, δι' ὧν τῆς καρδίας μου τοὺς ἐμπαθεῖς λογισμοὺς, ἐκπλύνω πανάμωμε, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀτόπου τὴν φλόγα, τελείως ἐναποσθέσω συμμαχία σου μόνη, ἐλπίς μου καὶ στήριγμα, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ ἀνυμνος Μήτηρ σου ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὀδυρομένη πικρῶς τοιαῦτα ἐφλέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον καὶ παράδοξον λαῶμα; πῶς σε ἄνομος ἄθμος τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει; τὴν πάντων σε ζωὴν, ὥς μου γλυκύτατον.

Ἦδὴ δ'. δι' ἀγάπην Οἰκτιρῶν.

Τῇ ἀγάπῃ πυρακτούμενοι τοῦ Δεσπότη, τὰς πυρακτώσεις ἅμα τῶν ὀδυνῶν ἀνδρείως, Μάρτυρες ἠνέγκατε, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εφαπλουμένων ὀργάνων κολαστηρίων, καὶ ἀπειλῶν παντοίων ἀπηνῶς πεμπομένων, οἱ Ὅσιο-μάρτυρες ἀνδρείως ἠρίστευσαν.

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ἐκ λαγόνων σου Θεὸς Λόγος, Θεοκυῆτορ Κόρη, καὶ ὄραται ὡς βρέφος, πᾶσιν ἀναγέννησιν φρικτὴν παρεχόμενος.

Ἦδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἰψούμενα σφοδρῶς, πῶι βασιάνων τὰ κώματα, οὐκ ἰσχυσε τῶν Μαρτύρων, τὰς ὀλκάδας βυθίσαι, κυβερνωμένους Πνεύματι.

Σὲ στένος κραταῖον, πρὸς ἐχθρὸν τὸν ἀόρατον, οἱ Μάρτυρες κεκτημένοι, τὴν ἀνίσχυρον τούτου ἰσχὴν Χριστέ κατέβαλον.

Θεοτοκίον.

Γενόμενος ἐκ σοῦ, ὁ παντέλειος ἄνθρωπος, ἐθέωσε τὴν φαρείσαν, τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ἦδὴ ς'. Ἐθέωσε προτυπῶν.

Ἰσότημοι, καὶ τὴν ἄσκησιν ὡς καὶ τὴν ἀλγήσιν, γεγονότες, τῶν ἐπάθλων ἐπίσης ἐτύχετε, Ἀθλοφόροι, ὅθεν τοῖς Ἀγγέλοις ἀεὶ συναγάλλεσθε.

Τυπτόμενοι, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι βαλλόμενοι, τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Χριστοῦ ἀταπεινώτοι ὠφθητε· τὰς ἡμῶν ὀδύνας, διὰ τοῦτο σοφοὶ θεραπεύετε.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σὰρκα

τὴν πάλην ἠνέγκαντο, οἱ γενναῖοι, ἀλλ' ἄρχας ἐτροποῦντο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι, ἀνιγήτως βοῶ-
μεν Πανάχραντε· τῶν ἀπάντων,
τὴν χαρὰν τὸν Χριστὸν ἀπεκύησας,
καὶ τὴν λύπην πᾶσαν, τῆς προμή-
τορος Εὐσας ἀπίλασας.

Ῥδὴ Ζ'. Ἀβραμαϊαῖοι ποτε.

Σταγασί λόγων ὑμῶν, καὶ ἱε-
ρῶν αἱμάτων, πυρὰν κακίας κατε-
σβέσατε, βοῶντες πανεύφημοι· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἰ.

Οἱ τῆς Τριάδος σεπτοὶ, καὶ
θαυμαστοὶ ὀπλιταί, θεολογοῦντες
ταύτην ἀμνητον, ἀσύγχυτον ἄτρε-
πτον, τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ἐτέλεσαν
νομίμως.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν τὸν ἐκ σοῦ ἀποτε-
χθέντα Λόγον, Ἀγνή δυσώπει,
τῶν τιμῶντων σε, ὅπως ἡμᾶς ρύ-
σηται, τῆς αἰωνίου Κόρη καὶ χα-
λεπῆς γενένης.

Ῥδὴ Η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένοι,
ἀπενεκρώσατε ἐχθρὸν, βοῶντες
Ἀθλοφόροι· Παῖδες ὑπερυψοῦτε
Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Φέγγει νοητῷ πεπυρρυσμένῳ,
τῆς ἀβείας τὴν ἀχλὺν, ἐλύσατε
βοῶντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χρι-
στὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εστητε Θεὸν ὁμολογοῦντες,
καὶ κατεβράβησατε ἐχθρούς, ἐνθέως

μελωδοῦντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε
Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωρῆς οὐρανῶν ὑψηλοτέρα,
τὸν ἀνυψώσατα ἡμᾶς, τεκοῦσα
Θεοτόκε· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοή, ὡς
Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ιδεῖν ἤξιώθητε Θεὸν, ὑμιάμα
τῷ Δεσπότη προσηνήχθητε ὡσπερ
χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασ-
θέντες ἀβλήσεως, καὶ κόσμος τῆς
Ἐκκλησίας γενόμενοι, τῶν πρω-
τοτόκων ἀξιάγαστοι.

Ως ὄντες φωστῆρες νοητοῖ,
φωτίζετε Ἀθλοφόροι τὴν ὑψηλίον,
φέγγει λαυμάτων παραδόξων, καὶ
σχότος νοσημάτων εὐώκετε, καὶ
νέφη πειρασμῶν ἀπελαύνετε· ὅτε ἐν
ἐν πίστει μακαρίζεσθε.

Συνήρθητε τάξεις σοφοὶ, γηθό-
μενοι τῶν Ἀγγέλων τὸν ἰσαγγε-
λον, βίον ἐν γῆ πολιτευθέντες,
Μαρτύρων ὁμηγύρει εὐφραίνεσθε,
καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων φαιδρό-
νετε, τὴν Ἐκκλησίαν ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυ-
γαῖς, Θεόνυμφε τὴν ψυχὴν μου
φωταγώγγισον, κείμενον βόθρῳ ἀ-
πωλείας ἀνάστησον, ἐχθρούς κα-
ταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰ-
τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πά-
θη συνωθουντάς με.

—ο—

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Κανὼν. ᾠδὴ Α. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραίου.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, νῦν συγχορεύουσα, περὶ τῶν πάντων αἴτιον, Χριστὸν καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, Θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σέ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Τὸ θῆλυ ἀρρένωδὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἀμετρα, τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θάλισσαν, δι' ἀσθενείας σώματος, θεία δυνάμει καταβέβληκε.

Σταυρῶ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανοήσασα, ἡ εὐκλεῆς σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμωμένη σ' ἐνεῖ σου, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἀσπύρωσ τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

ᾠδὴ Γ'. Ἐφθραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρωσ ὁ θεὸς τῆς σαρκὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσεν.

Ἰσχυί παντουργικῆ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, τῆς κεφαλῆς φέρουσα, Μάρτυς καρτερῶς τὴν ἀφαίρεσιν.

Αἱμάτων σου οἱ κρουνοί, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσαν· τοὺς

δὲ πιστοὺς ἠρδευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα. Ἦχος κλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὰς βασάνους γενναίως ἡ Ἀβληφόρος σου, ὑπομείνασα πάσας τὰς τῶν τυράννων Χριστέ, κατεπάτησεν ἐγχείρον τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς, τροπαιοφόρος κατ' αὐτοῦ, καὶ στέφος εἰληφῆς δόξης, ἐκ σοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου, καὶ νῦν πρεσβεύει εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἀγνῆ καταπράυνον, τῶν ματαιῶν λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ἐψωλέντα τῷ ξύλῳ ὡς εθεάσατο, ἡ τεκοῦσά σε Σῶτερ ὠδίνων ἀνευθεν, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεκραύγαζεν· Οἴμοι γλυκύτατε Υἱέ, τιτρώσκομαι τὴν ψυχὴν, σὲ ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, ἐν μέσῳ δύω κακούργων, δίκην κακούργου προσηλούμενον.

ᾠδὴ Δ'. Ἐπαρθένα σε.

Σὲ τὴν ἀσπίλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰχμαῖς, ἀμωμον

μον δολόκληρον, Θεῷ ἀπετέλεσαν θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τὸν πτερίσαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εὐαν, μαρτυρικάς ἐστάσσει, τρέψασα καθέλιες, δεῖξασα ἀνίσχυρον, Χριστῷ ἀναμέλπουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ Νυμφίου, πυρπολουμένη ἀνθρακας, πλάνης γενναίοφρον, λύθρῳ ἐναπέθεσεν, αἱμάτων καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθείας ἐξήρανε.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμωσ ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ Τόκον ὠρῆς παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ἦδῆ Ε'. Σὺ Κόμῃ μου φῶς.

Μύρον ἐκκενωθέν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασα, Νεῖνις ἢ γενναίοφρον, ἠκολούθησε τούτῳ, ἐν ἄσμασι δοξάζουσα.

Τῷ κάλλει τὴν ψυχὴν τετραμένην παρέδραμεν, ὦ Δέσποτα ἢ Παρθένος, τὰ ὀρώμενα κάλλιη, ἀθλήσει ὑπερλάμπουσα.

Ολόκληρον σκυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς βαραῖς τῶν αἱμάτων, τὸ πρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἦδῆ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ανδρεῖον ἐν γυναικείῳ σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πλά-

την, ἐπεξήλθες Μάρτυς τῶν τυραννούντων, καὶ ῥομφαία ὑπομνήσας αὐτοὺς ἐθανάτωσας.

Εἰσέτι σταζομένη τῷ αἵματι πάνσεμνε, τῷ σῶ Νυμφίῳ παρέστης, καλλογαῖς παντοιαῖς ὠραισμένη, καὶ τῇ τούτου, εἰς αἰεὶ ἐντρύφης ὠραιότητι.

Ερωτι τετραμένη τῷ θείῳ ἐκοκύναιες, Χριστὸν ἐπέιγομαι φάσαι, τὸν ὠραῖον κάλλι, ὅθεν βασάνους ὑπομένω, ἀκλινεῖ γηθόμενη φρονήματι.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων κινώτερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρῃ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρος συλλαβοῦσα, οὐκ ἔστενοχωρήσεν.

Ἦδῆ Ζ'. Ἐν τῇ καρμῳ.

Μετὰ Παρθένων, λαμπαδηφόρος εἰς οὐράνια, πέλεις τοῦ πυρός, λαμπάδας καρτερικῶς, ἐν τῷ ψάλλειν ὑπομείνας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὲ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, ὄθμον καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς Χριστὸν, τὴν τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίας ἐναποκρούουσα.

Οὐ δειλιῶσα, ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε, Μάρτυς τῇ πυρᾷ, προσέρχη ἀναψυχὴν ἀσθομένη καὶ κράζουσα· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρει διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζ-

κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ ἐν
γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμος
Δέσποινα.

Ἦδὴ Ἡ. Χείρας ἐκπετάσας.

Ωραία ἐν κάλλεσι τῶν σῶν,
στιγμάτων γέγονας· καὶ γὰρ κα-
τηγγύησαι, Παρθένος ἀφθορὸς
μένουσα, τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ πάν-
σεμνε, τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς,
σεσαρκωμένῳ Θεῷ, ᾧ βοῶμεν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λυθεῖσα δεσμῶν τῶν τῆς σα-
κῆς Παρθενομάρτυς σεμνή, ἀνέ-
πτυξαι χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορ-
φον θάλαμον, νυμφικῶς περιχο-
ρεύουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῶ,
αἵματι στάζουσα καὶ βοῶσα· Πάν-
τα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οικεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτί,
Παρθένων τάγμασι, δήμοις Μαρ-
τύρων τε, συνεορτάζουσα πρόσω-
πον, ἀτεινίζουσα πρὸς πρόσωπον,
καὶ θεωροῦσα καὶ λαμπρᾶς, δόξης
μετέχουσα, καὶ βοῶσα· πάντα τὰ
ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς,
Παρλένε ἄγραντε, Μήτηρ ἐδείχθης
Θεοῦ· σύ τῆς Θεότητος γέγονας,
ἐνδιαίτημα Πανάμωμο, μὴ φλο-
γισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου
φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογού-
μεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ἦδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότητας.

Ωs περικαλλῆς καὶ ὠραία, καὶ
περιδέξιος παρθένος, ὡς ἀκαταγώ-
νιστος Μάρτυς, καὶ τοῦ Δεσπότητος
νύμφη πανάμωμος, χρυσοειδέσι
πτέρυξι, πρὸς τὰ οὐράνια κατέ-
στραυσα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, καὶ
ἀδιάφθορον τρυγόνα, καὶ περιστε-
ρὰν κεχρυσωμένης, τῷ μαρτυρίῳ
ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν
πετάσασαν καὶ καταπαύσασαν γε-
ραίρομεν.

Ενδον τῆς ἀρθάρτου παστάδος,
κατασκηνώσασα Θεόφρον, ταῖς ἐκ-
πεμπομέναις ἀστραπαῖς, τοῦ σοῦ
νυμφίου φαιδρυνομένη αἰεὶ, ὑπὲρ
ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν εὐσεβῶς ἀνευ-
φημούντων σε. Θεοτοκίον.

Ἰνα σὲ δοξάζω Παρλένε, τὴν
ἀληθῶς δεδοξαμένην, πάσης ἀ-
δοξίας με ρῦσαι, καὶ ἀμαρτίας καὶ
δόξης μέτοχον, ἐπουρανοῦ ποιή-
σον, τὸν προσφυγόντα τῷ ἐλέει σου.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ὁ Κανών. Ἦδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Ἄνοιξέ τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἣν εὐσε-
βῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἱλεώσασθε
Μάρτυρες ἐνδοξοί, νῦν γεραίρου-
σιν, ὑμῶν τοὺς θεῖους ἄβλους, καὶ
τὰ κατορθώματα Θεομακάριστοι.

Ρημάτων ἠλόγησαν, τοῦ δυσ-
μενοῦς αἱ νεάνιδες, τῷ θείῳ φρατ-
τόμενοι ὀπλῷ τῆς Πίστειος, καὶ
ὑπέστησαν, βασάνων τρικυμίας,
καὶ θάνατον ἀδικον, διὰ τὴν πάν-
των ζωὴν.

Ἰσχυεῖ ῥωννύμεναι, παντοδυνά-
μῳ τοῦ κτίσαντος, ἀνδρείαν ἀνέ-
λαβον γνώμην αἱ πάνσεμνοί, καὶ
τὸν δράκοντα, τὸν σχολιὸν τὸν
μέγαν, ποσὶ συνεπάτησαν, καὶ κα-
τηδάφισαν.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐμφύχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκήνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς Παλάτιον, καὶ Θρόνον τοῦ Δεσπότητος Μαρίαν τὴν Ἀχραντον, ὑμνοῖς τιμῆσωμεν.

Ἦδι Γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νεκερωμένος, λογισμῷ ὁ παρὰ νομος τύραννος, τὴν ζωὴν ὑμῶν Χριστόν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠγάγκαζε, Κόραι πανασίδιμοι, καταικίζόμενοι.

Ἀμυντηρίων, προκειμένων ὀργάνων ἠλόγησε, τῶν Μαρτύρων ὁ χορὸς, πρὸς σὲ τὸν μόνον δυνάμενον, σώζειν Παντοδύναμε, ἐνατενίζων πιστῶς.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισόβηαι ἅγιοι Μάρτυρες, θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωμάζουσιν εὐκλειαν, ἤραντο τραυότερον, Θεῷ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ἀμαρτίας τὰς σειοῦσας, ἀγνή Παρθένε διάρρηξον, σώσον με κυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ἐπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναλλήλασαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδοῦμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· δ' ἐν ἐσφικίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθενοῖς, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἄβλοφόροι νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε,

τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ πρόελασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύτατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστώμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώσεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Σταυροθετοκίον, ὁμοιον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς. Φύλ. 628.

Ἦδι Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ.

Ἀμπρυνόμεναι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φαινεταὶ λυχνίαι, Κόραι τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φωτεινοτάταις ἀκτίσι, καταυγάζουσαι, τοὺς κραυγάζοντάς, Δέξα Χριστέ τῆ δυνάμει σου.

Ἐραιώθητε Παρθένοι, καὶ φαιδρῶς ἐδοξάσθητε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὀλικῶς ἀγαπήσασαι, οὐ τετρωμένοι τῷ πόθῳ, ὑπεμείνατε, παθημάτων τὰς ἐπαγωγὰς, καρτερώτατα.

Ἐν ποικίλων πειρασμῶν μου, καὶ κινδύνων τὴν ἐφοδον, ταῖς ἡμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Χριστόν διακρούσασθε, τοῦ ἐκτελοῦντος προθύμως, τὴν πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με κακίᾳ, τοῦ δολίου Πανάμωμε, τὴν ζωὴν τεκοῦσα, ζώωσον πρὸς σὲ καταφεύγοντα, καὶ ἐπαχθέντα εἰς βάθη, παραπτώσεων, ἐπανάγαγε ὡς συμπαθῆς Παναμώμητε.

Ἦδι Ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Γνώμην καρτερικὴν, καὶ ἀήτητον εὐφρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸς βριμά-

βημάτων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Αἱ Μάρτυρες ἐν γῆ, τοῖς ἀγνώστοις ἀβλήσασαι, οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρά σοῦ ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔχουσι.

Πολύφωτος λαμπάς, πολυώροφον οἶκημα, τὸ σκῆνωμα τῆς Τριάδος, εὐφρυνεῖσθωσαν ὑμνοῖς, Παρθένοι αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκλεκτὴν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὐράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέροχος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεογαρότῳτε.

ᾠδὴ Γ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἰδεῖν σου, ἐφιέμεναι κάλλος ἀμύχανον, αἱ τετρωμένοι τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ ἀναρχῇ Λόγῳ, τῶν βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

Ὡς κρίνα Ἀβηλῶν ἐν λειμῶνι ἐξήθησαν, αἱ παναιοῖδοι Κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνοαῖς βασάνων, τῶν ποικίλων, εὐωδίασεν Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀάνατον μόνον ποθήσασαι τοῦ ὀρωμένου θανάτου, ἀοράτῳ σθένει νευρούμεναι, ἀριδῆλως, οὐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Αἴγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ἀγιωτέραν εὐρών σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσεως πάσης, Θεομήτορ, κυριώνυμε Δέσποινα ἄχραντε.

ᾠδὴ Ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτε.

Λελαμπρυσμένοι τὸν νοῦν, θεαρχικαῖς ἀκτίσιν, ἀγλὸν εἰδῶ-

λων ἡμαυρώσατε, πανεύφημοι ψάλλουσαι. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θύειν εἰδώλους κωροῖς, τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου, κολακυσμένου κατεπτύσατε, βοῶσαι Νεάνιδες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐκ ἐκτομαί τῶν μελῶν, οὐ διωγμὸς, οὐ θλίψεις, Χριστοῦ χωρίσαι ὅλως ἴσχυσαν, βοῶσας τὰς Μάρτυρας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπερφῶς τὸν Κτίστην, ἐν τῇ γαστρίσῳ Κόρη, κυοφορῆσαι κατηξίωσαι, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελωδοῦντας πιστῶς. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Στομῶν εἶται ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, ἀπημβλύνατε κέντρα τοῦ ὄψεως, ἐν γυναικείῳ σώματι ἀνδρικῶς διανύουσαι τοὺς ἀγῶνας, καὶ στεφάνοις ἐνθέοις κοσμούμεναι.

Συμπλακεῖσαι ἐν μέτῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθοῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἔτρεψαν αἱ Θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἄνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμένοι στίγμασι, καὶ βασάνων τῷ κάλλει, διηθησιμένοι, ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενον Κόρη,

Κόρη, ᾧ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἦδη θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδεὶν ἐφιέμεναι κάλλος, τὸ τοῦ Νυμφίου ὀλοτρόπως, νεύσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

ᾠφθητε τυράννων ἐν μέσῳ, οἷά περ λύκων ὠμοτάτων, ἄσπιλοι ἀμνάδες τὴν τούτων, θηριώδιαν καταπαλαίουςαι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὀνότως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ᾧ Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἡξιώθητε.

Ἡς κατηξιώθητε δόξης, ἧς ἐπετύχετε χορείας, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόλου, ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν προσθεύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπάρθενοι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Χριστέ ὅταν ἔλθης, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· ἴδωσον τὴν ἀγλήν τῶν κακῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυρηάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ἦδη Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρκατπλάτν Φαραώ.

Τῆς ἀκηράτου λαβομένη πάναγνε, καὶ μακαρίας ζωῆς, τῷ τοῦ

Χριστοῦ Θρόνῳ, σὺν Ἀγγέλων τάγμασι, παρισταμένη πάντοτε, φωτισμόν μοι παράσχου, ὅπως ὑμνήσω γηρόμενος, τὴν πανευκλεῆ πολιτείαν σου.

Ἀποστιγυῖσα τὰ τοῦ κόσμου πάνσεμνε, πᾶσαν ἡγάπησας, ἀσκητικὴν πράξιν, πρῶτον τὴν ἐγκράτειαν, εἰθ' οὕτω τὴν πραότητα, καὶ τὴν σκληραγωγίαν, τὰς προσευχὰς καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν στάσιν πάννυχον.

Τὰς πυριφλέκτους ἡδονὰς τοῦ σώματος, δρόσῳ κατέσβεσας, ἀσκητικῶν πόνων· ὅθεν σοι ἀνέτειλε, τῆς ἀπαθείας Ἥλιος, καὶ ἴσασον φέγγος, καὶ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, αὐτος αὐγῇ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἦδη Γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Ἐνατενίζουσα πιστῶς, ταῖς τοῦ Κυρίου Ὁσίαι, πανασίδιμε Θεόφρον ἀκτίσι, τῆς ἐρέσεως τυχεῖν, ἰκέτευε σὺν δάκρυσι· διὸ καὶ τῆς ἐλπίδος μετ' εὐφροσύνης ἐπέτυχες.

Τὴν σκοτισθείσάν μου ψυχὴν, ταῖς πονηραῖς καὶ βεβήλοις, ἐνθυμήσῃσι φιλάνθρωπε Λόγε, τῆς Ὁσίας σου εὐχαῖς, καταύγασον καὶ σκότους με, τοῦ ἀρεγγοῦς ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως ἐλευθέρωσον.

Ἡραλιόττητι νοῦς, τῶν οὐρανίων τὰ κτλήη, φαντασθεῖσα ταῖς

ταῖς φροντίσιν οὐδ' ὄλωσ, ἐνεπάρης ὕλικαῖς, πτεροῖς κουριζομένη δέ, ἀκτημοσύνης Μητερ, ὅλη μετάρσιος γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὕψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητὸν Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοῖς Ἀγνὴ μακαρίζουμεν.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ ὄμρον πρόσηξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Ὅσια θεόπνευστε, χάριν δέ ἱματίων, δεξαμένη ποικίλων, λύεις ἀβρῶσπημάτων, τὴν ἀγλήν μακαρία, πρεσβεύουσα σωθῆναι ἡμᾶς, τοῦ εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον, ἁμείν.

Ταχὺ δέξει Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμει· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρέχοντων, πρᾶνόν μνηχανᾶς τε, καὶ κατὰ ζαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε μετὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθροτοκίον ἁμείν.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσά σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελέ τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πόλεμον ἔχας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθόδοξων ἢ Πιπίτις· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου μόνη Φιλάνθρωπε·

Ἦδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύει Κύριε.

Σὺ τὴν στενήν, τρίβον Ὅσια

διώδευσας· σὺ νηστεία, σάρκα κατεμάρανας ὑπερφύως, ὅθεν δυσμενῶν, σίτρος κατεπλάγη, τὴν ἀκλινὴ καρτερίαν σου, Ἀγγέλων αἰχορεΐαι, ἐπεκρότησαν δοξάν, τῶν ὄλων Θεῷ ἀναπέμπουσα.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ συμπαθέστατον Κύριον, ὃν διψῶσα, Μητερ ἐξεζήτησας, μετὰ θακρῶν καὶ στεναγμῶν, καὶ συντετριμμένης καρδίας, Ὅσια πάνσευμε, δυσώπει οἰκτιρηθῆται, τὴν ἀλλήλιαν ψυχὴν μου, τὴν εἰς βλάβη κακῶν ἐλισθήσασαν.

Τὰς τῆς ψυχῆς, αὐλακας τῆς σῆς ἀρθεύσασα, τῶν θακρῶν, βέηθροισ ἐγκατέσπειρας, τῶν ἀρετῶν σπόροι ἀληθῶς· ὃν καλλιεργούσα, ἀσκητικῶς πόποις ἐνδοξε, ἐδρέψω τῶν δογμάτων, τοὺς καρποὺς ἀποθήκεις, ταῖς ἀσύλοις συγκλείσασα, Πάνσευμε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνούμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τείχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμει, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόλῳ, Θεοτόκα γὰγγνῆν σε γινώσκοντας.

Ἦδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπόπτω.

Ποία γλώσσῃ βροτεία, σοῦ τὴν ὑπερθάυμαστον Ὅσια ἐνδοξε, βιωτὴν ἐξεῖπη καὶ τὴν αὐλον καὶ μακαρίαν ζωὴν ἣν πέρ παραδόξως, πῶθω τρῶβεται τοῦ Σωτήρος, καρτερῶς καὶ γενναίως διήγυσας.

Τὸν χειμᾶρόν πιῶσα, τῆς τρυφῆς πανένδοξε, Ὅσια γέγονας, πηγῆς θεῖον ὕδωρ, ὑπερβλύζουσα

τῆς κατανύξεως· ἐξ οὗ οἱ πόντες ἐν εὐφροσύνῃ εὐφημοῦσι, τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου πάνσεμνε.

Βαρυτάτω φορτίῳ, τῶν ἀνομιῶν μου δεινῶς πιεζόμενος, τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, ἱκετεύω ἐλάφρουνον Κύριε, τοὺς μεγίστους πόνους, δυσωπηθεὶς τῆς σῆς Ὁσίας, καὶ τὴν ἀσκήσιν τὴν ὑπεράπειρον.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρήγγισαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγιε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμέν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ῥῆθ' σ'. Ἀβυσσοῦ ἀμωρτίων.

Αρξάσα τῶν ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, πάσας τὰς τῶν δαιμόνων, ἐξηφράνισας φάλαγγας, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς, καὶ ἐν τοῖς δάκρυσι τὸν Νυμφίον, τὸν σὸν ἀπαύστως μεγαλύνασα.

Ασκήσιν ὑπερφυῆ, ἐν νηστείαις καὶ θεήσεσιν ὄντως, στερεῶς ὑπενεγκούσα, καὶ παθῶν κυριεύουσα, ἀπαθείας τὴν στολήν, κατακεκοσμήσαι τοῦ Σωτήρος, νόμφη ὠραία χερματίουσα.

Πρόσχες μου τῇ προσευχῇ, καὶ εἰσάκουσον ψυχῆς καταδύνου· ἰδοὺ γὰρ ἡ ζωὴ μου, ἐν τῷ ᾄθῳ ἐξέλιπε· καὶ παράσχου μοι Χριστέ, ἄφειν δέομαι τῶν πταισμάτων, ταῖς σῆς Ὁσίας παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τῆς σαρκός, τὰ

κινήματα, ζῶν ἢ τεκούσα, καὶ τῶν παθῶν τὸν σάλον, εἰς γαλήνην μετάβαλε· καὶ γενῶ μοι βοηθός, ἐξαιρουμένη με τῶν κινδύνων, τῶν ἐν τῷ βίῳ Παναμιώματα.

Ῥῆθ' Ζ'. Παιδὲς Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω, μετὰ σώματος Ἀγγέλους ἐμιμήθη, ἀγρυπνοῦσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆσάσιν σώμα ἐγκρατεία, Παναοῖδιμε καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, ἀνεβόας θερμῶς, Ὁσία πρὸς τὸν Κτίστην, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολος ὁ πόθος σου Ὁσία, ἀνατίθεται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, ὀλοτρόπως αὐτὸν ὑμνοῦσα καὶ βοῶσα, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Λίων τῆς Εὐσας τὴν κατάραν, τὴν Πανάμωμον κατώχρησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὰς βλυστάων τῶν βοῶσιν, Εὐλογημένως Πάναγιε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥῆθ' Η'. Ἐκταπλασίως κάμινον.

Δὲ ἐγκρατείας ἐνδοξε, σεαυτὴν ἐκκαθάρασα, τὰς μαρμαρυγὰς ἐδέξω τὰς τοῦ Πνεύματος, Θεοῦ σε δοξάσαντος, ἐν γῆ καὶ μεγάλυνοντος, τοῦ προσδεξαμένου τοὺς σεπτούς σου καμάτους, πρὸς ὃν καὶ ἀνεβόας, ἱερεῖς εὐλογοῦτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐν εὐλαίῳ φαιδρύνουσα, θείας ἀπαθεί-

ας εἰς νυμφῶνα ἐφρασας, οὐράνιον ἔνδοξο, καὶ τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Χριστῷ, ἅμα ταῖς φρονίμοις, συναγάλλη Παρθένοις, βοῶσα μακαρία, Ἰερεῖς· εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ασχητικῶς πανένδοξε, τὸν Θεὸν θεραπεύσασα, πάντων τῶν παθῶν, τοὺς πυριφλέκτους ἀνθρώκας, τελείως ἀπέσβησας, τοῖς βείοις τῶν δακρύων σου· ὄθεν δυσωπῶ σε, τῶν παθῶν μου τὴν γλόγα, μαράναι ταῖς εὐχαῖς σου, ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ, δοξάζω σου Ὁσία, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς αὐλάς, ἐξάλειψον, Θεὸν ἡκυήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἀγνή· ὄθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ', ἔρριξε πάντα ἀκού.

Ιδέσθαι κάλλος νοητὸν, τοῦ Νυμφίου καθαρῶς ἐπεπόθησας, καὶ ποῦ κοιτάξεις αὐτῷ, ποῦ δὲ ποιμαίνεις σεμνὴ ἐκραύγαζες· ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος, κατατροφήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σύνεσιν ἐλγες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν καὶ θείαν πραότητα, πίστιν ἀνόλευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἐνθεον, ἐν ὀλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ

ταῖς ἐκείθεν αὐγαῖς, μακαρία λαμπομένη φαιδρότησιν.

Ἡδὴ σοὶ πύλη οὐρανοῦ, ἤνεψθη μακαρία πανένδοξε, καὶ εἰσελήλυθας, Ἀγγέλων θείων δορυφορούντων σε, καὶ κατεσκήνωσας φαιδρῶς, ἐνθα τὸ πολίτευμα, Ἀγίων ὑπάρχει σεμνὴ, μετὰ πάντων τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχνεὺς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθήσης κρίναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομιίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, Ἐλεῆμον, ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε.

Εἰς Ὁσίας Γυναίκας.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Ὁ Κανὼν. Ῥδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διαδέυτας.

Σαρκὸς ἀσθενεῖα τὸν δυνατὸν, ἐχθρόν καθελούσας, φκειώθητε τῷ Θεῷ, Ὅσια! Γυναῖκες δυσωπούσας, δύναμιν δοῦναι σωτήριον.

Μαράνασαι πόνοις ἀπκητικοῖς, σωμάτων τὰ κάλλη, ὠραιώθητε τὰς ψυχὰς, τῷ Χριστῷ νυμφίῳ εἰς θαλάμους, ὠραιωτάτους συνεισήλθετε.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἀνεδείχθη φωτειδῆς, ἡ μήτρα σου Κόρη, τοῦ δι' οἶκτον σωματικῶς, ἐκ σοῦ σκοκωθέντος καὶ τὰ πάντα, θεογνωσίας ἀκτίσι φωτίσαντος.

Ῥδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀφίδος.

Υπερείδετε κάλλους σωματικῶς πάνσεμναι, καὶ τὴν περιβρέουσαν δόξαν ὅσαρ ἡγήσασθε· ἐν ταπεινώσει

νώσει

νώσει δέ, καὶ ἀγρυπνίας καὶ πόνοις, τὸν Χριστὸν ζητήσασαι, τοῦτον εὐρήκατε.

Απηνήρθησθε κόσμον καὶ σαρκικὸν φρόνημα, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων Χριστὸν ἐκθήσασθε, Νυμφίον ἄχραντον, ἐπουρανίου πατρός, θεῖαν παρεχόμενοι, ὑμῖν ἀπολαύσαν.

Ἰερῶν Προφητῶν σε αἱ ἱεραὶ σάλπιγγες, πάλαι προεμήνυσαν, πύλην φωτὸς γενήσεσθαι, καὶ τόμον ἐμφυγον, ἐν ᾧ χειρὸς ἀνευ λόγος, ὑπὲρ λόγον Ἄχραντε, Κόρη γραφήσεται.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὧμων τὴν Σταυρὸν, ἀναλαβοῦσαι τοῦ Χριστοῦ, ἠκολουθήσατε αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως αἰδίμοι καὶ Ὀσαιοὶ καὶ πάσαις γυναιξίν, ἐνασκουμέναις σεμνῶς, ἐφάνητε κανῶν, καὶ τύπος ἐνδοξοὶ ἀλλὰ τοῖς θεοῖς σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβοῦσαι Βασιλεία· μὴ διαλίπητε ἱκετεύειν, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ γίν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Μὴ εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοὶ βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ἀριστὴν καὶ πόρνην καὶ τὸν ἄσωτον, καὶ τὸν τελώνην φιλόκρονον· οὐ γὰρ δικαίους ἔλθεις τοῦ σώσαι, ἀλλὰ μάλλον τοὺς πταίσαντας.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Μεληθὸν τὰς ἐκτομὰς, κατανοοῦσα τῶν σαρκῶν, συνεκτέμνομαι Ὑἱέ, καὶ συναيروῦμαι σοὶ λοιπὸν, τὰ νῦν καὶ μεληθὸν κατατέμνω μου τὸ σαρκίον, ἕκαστον ἐν σοὶ μέλος ἅγιον, βλέπουσα πικρῶς τιμωρούμενα· οὐ γὰρ διέτλης μέλος ἐκ ὀραθῆναι, τῶν σῶν σαρκῶν ἀτιμώρητον, ὡς αἱ τὸ πάθος, ὀλομελείας βροτῶν Θεραπεύσεως.

Ὡδή Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰνα κάλλος τὸ ἄχραντον, τοῦ πεπονημένου Νυμφίου ἴδωσι, κατεμάραναν αἱ Ὀσαιοὶ, τῆς σαρκὸς τῆ κάλλη δι' ἀτήσεως.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμεναι, ψυχικῶν βλεφάρων κατεκοιμήσατε, τὰς κινήσεις τῆς τοῦ σώματος, ἱεραὶ Γυναικες δι' ἀτήσεως.

Η φαῖδρά ἐορτὴ ὑμῶν, φέγγει θείου Πνεύματος ἀπαστράπτουσα, καταυγάζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων ὑμᾶς Ὀσαιοὶ.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντος σου Κύριε, ἐξ ἀπειρογάμου Κόρης ποθήσασαι, εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, αἱ τῷ σῷ τρωθῆσαι εἰψὲ ἔρωτι.

Ὡδή Ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Δρόσον βροῦσα πάντα, σπένει θεοῦ Πνεύματος ἀποδιώκετε, νασημάτων ζῶρον, ἀστραπαῖς τῶν ἐνδόξων θαυμάτων ὑμῶν, καὶ πρὸς μέγα φέγγος, τῆς οὐρανίου Βασιλείας, τοὺς πιστοὺς ἀθήγετε ἀρίδιμοι.

Νεκρωθεῖται τῷ κόσμῳ, ἐκκληρονομήσατε ζωὴν ἀνώλεθρον, καὶ Νυμφῶνος θεοῦ, ἡξιώθητε Θεομακά-

μακά-

μακάριστοι, τὰς ὑμῶν λαμπάδας, τῷ τῆς ἀσκήσεως ελαίῳ, ἀκοιμήτους τηρήσασι πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Ἀόγιος, Μήτηρ ἀπειρόγαμον τὴν σὴν κατώκησε, καὶ βροτὸς ὤράθη, ὁ Παρθέιον τηρήτας σε Ἀχραντε, ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ἀσκητικῶς τούτου ὀπίσω, ἠκολούθησαν βίου λαμπρότητι.

Ἦδὴ ς'. Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ.

Εγκράτειαν ταπεινώσει καρδίας, ἀγρυπνίαν, εὐσυμπάθητον γνώμην, Πίστιν ὀρθήν, καὶ τελείαν ἀγάπην, τὰ ἱερὰ ἐξασκήσαντα Γύναια, ἐγένοντο τέκνα Θεοῦ, καὶ θαυμάτων πηγαὶ ἀδαπάνητοι.

Ξενώσασαι ἐκυτὰς τῶν τοῦ βίου, ἡδονῶν δ' ἐπίδοσσεως πόνων ἀσκητικῶν, τὸν εἰς γῆν καταβάντα, καὶ ἐκουσίᾳ βουλῇ ξενιτεύσαντα, ἐκτήσασθε ἐν οὐρανοῖς, ξενιτοῦντα ὑμᾶς ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωχῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένη δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας μερύσασθαι.

Ἦδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Δόξαν ἀγήρω τῆς βερούσης, ἀντηλλάξαντο αἱ Ὅσiai προθύμως, ἧς τρυφῶσαι Χριστῷ, γηθόμεναι βοῶσιν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αστρα πολύφωτα ὀφθεῖται,

ταῖς λαμπρότησι τῶν πόνων δουγεῖτε τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, διδάσκουσαι τὸ μέλπειν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογενήτορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑπόψευσον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, καὶ ὑμῶ σε εἰς αἰῶνας.

Ἦδὴ η'. Νικηταὶ Τυράννου.

Λογισμῶ Παρθένοι, πάθη ὑπετάξατε τῆς ἀλογίας, καὶ Νυμφίῳ Ἀόγῳ, νοητῶς συνήφητε ἀναβοῶσαι, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερῦψοιτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρωθεῖσαι κόσμῳ, καὶ τῷ θεῷ ἔρωτι κατατρωθεῖσαι, γεύσει ἐνηδόνῳ, τὸν τὴν Εὐαν τρώσαντα τῆς ἀκρατείας, Ἱεραὶ Παρθένοι, βέλεσιν ἐτρώσατε, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τεκοῦσα, ἐξ ἀγῶν αἰμάτων σου σεσαρκωμένον, τὰς Παρθένοὺς πάσας, ἐπεσπάσω Ἀχραντε Παρθενομήτορ, σὺν αὐταῖς βοῶσα, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ωραῖαι τοῦ Δεσπότου, εὐλαοὶ Τρυγόνες καὶ Χελιδόνες, φανεῖσαι φίλοσεμνοὶ, πρὸς καλιὰς οὐρανέους, μετεβιάσθητε.

Συνήφητε ταῖς ἄνω, νῦν χοροστασίαις, καὶ ἐκλεκτῶν πανηγύρει εὐφραίνεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσαι, τὸν φιλοκτίριμον.

Ἡ

Ἡ μνήμη ἡ φωσφόρος, ἡνι ἡ
ὕμετέρα, καθάπερ Ἡλῖος οὕτως
ἀνέτειλε, τὰς τῶν πιστῶν διανοί-
ας, καταπαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὐτα δοχεῖον, φώτισον

Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν
μου τοῖς πάθεσι, καὶ ἔξωτέρου με
σκότους, ρύσαι πρεσβείας σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὸ Προκείμε-
νον, ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ.

Σύλλαβος τῶν οὐσιωδεστέρων παροραμάτων
τῶν ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ.

Ἐν σελήν 3	στίχῳ	ἀ.	στίχῳ	15	διόρθου	οὗτοί εἰσι
» 5	»	ἀ.	»	26	»	ὄς ποτε.
» 6	»	β'.	»	13	»	χορηγηθήσεται.
» 8	»	β'.	»	34	»	τῆς Βοιωτίας.
» 9	»	β'.	»	9	»	ἐπιστάντα.
» 14	»	ἀ.	»	32	»	λύσον.
» 22	»	β'.	»	38	»	παγγενῆς,
» 28	»	β'.	»	3	»	τὸν ἀναρχον
» 29	»	β'.	»	24	»	στυχηρά
» 29	»	β'.	»	43	»	Ἰωακίμ
» 31	»	ἀ.	»	1	»	Ἰωακίμ
» 34	»	ἀ.	»	22	»	Στυχηρά,
» 31	»	ἀ.	»	37	»	σκιρτήσασα.
» 32	»	ἀ.	»	22	»	μνήμην
» 32	»	ἀ.	»	23	»	Γυναικῶν.
» 32	»	ἀ.	»	24	»	Νυμφῶνας
» 32	»	ἀ.	»	35	»	ὁ ἐπίσκοπος
» 33	»	σ.	»	25	»	ἐξ Ἀλεξανδρείας.
» 33	»	β'.	»	16	»	ἁγίου,
» 33	»	β'.	»	32	»	Ἰακώβου
» 34	»	ἀ.	»	30	»	κινότητι
» 37	»	ε'.	»	35	»	λύσει

»	38	»	ά.	»	15	»	τί πτώμεθα ;
»	38	»	ά.	»	39	»	ὀλιγώρει
»	39	»	ά.	»	3	»	παροξύναντες σε
»	41	»	ά.	»	32	»	καινόν.
»	41	»	β'.	»	4	»	ἐστὶ
»	41	»	β'.	»	6	»	τούτου
»	44	»	ά.	»	32	»	Πρωγωνάτου
»	46	»	ά.	»	3	»	εἶ
»	46	»	ά.	»	4	»	διὰ βρώτους
»	46	»	ά.	»	16	»	ἀκουτίσθητε.
»	46	»	β'.	»	5	»	ἀπολαύομεν
»	47	»	β'.	»	38	»	ἐχθρῶν
»	48	»	ά.	»	3	»	πιστότατοι
»	48	»	β'.	»	33	»	ψάλλοντάς σοι
»	49	»	ά.	»	6	»	ἐδασίλευσεν,
»	49	»	ά.	»	33	»	σοφῶν
»	49	»	β'.	»	26	»	καταγγέλλων
»	»	»	»	»	29	»	Κοινωνικόν.
»	»	»	»	»	34	»	Μεγαλομάρτυρος Νικήτα.
»	50	»	ά.	»	27	»	ἐκπληρώσας.
»	51	»	ά.	»	8	»	δυνάμει,
»	51	»	ά.	»	21	»	ἴψουτε
»	53	»	ά.	»	6	»	Μάρτυρος
»	»	»	»	»	25	»	Θυγατέρων
»	»	»	»	»	27	»	ἰστῶμεν
»	54	»	ά.	»	43	»	Πανταλείων
»	54	»	ά.	»	45	»	ἱερομάρτυρες
»	56	»	ά.	»	7	»	ἀπαρχάς.
»	»	»	β'.	»	19	»	προσφορὰ
»	57	»	ά.	»	14	»	Θεός,
»	57	»	ά.	»	31	»	πιών
»	58	»	β'.	»	37	»	ὑπεδέξω
»	61	»	β'.	»	40	»	παγίδων
»	63	»	ά.	»	20	»	τῷ ἀληθεῖ
»	64	»	β'.	»	17	»	ἐχρημάτισας
»	65	»	ά.	»	9	»	ἀλλήσαντες
»	66	»	ά.	»	37	»	πιστεύετε,
»	»	»	»	»	17	»	ἔσμεν (οὕτω καὶ ἄλλοθί σου).
»	67	»	ά.	»	6	»	μισῶ,
»	»	»	»	»	37	»	ἦν
»	68	»	ά.	»	39	»	ἐκλάμψαντα
»	70	»	β'.	»	33	»	Ῥωμαλίον
»	71	»	β'.	»	1	»	γεγένηται, (οὕτω καὶ ἄλλοθί σου.)

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΚΕΣ

» 72	»	ἀ.	»	21	»	δοξάζωμεν;
» 73	»	ἀ.	»	39	»	ἀγνόητος;
» 73	»	β.	»	17	»	γλώττά σου;
» 75	»	ἀ.	»	38	»	παθημάτων;
» 75	»	β.	»	7	»	ἐσωμάτωσας;
» 77	»	ἀ.	»	4	»	ὑπερβαίνοντα;
» 77	»	β.	»	2	»	τετελειώται
»	»	»	»	3	»	ἔχωμεν
»	»	»	»	4	»	ἐκείνός ἐστι;
» 83	»	ἀ.	»	1	»	πεπρωμένος
» 90	»	ἀ.	»	29	»	μύστα;
» 91	»	β.	»	36	»	εἰρήνην δοῦναι σύμ
» 96	»	β.	»	13	»	ἱερομύστα
» 105	»	β.	»	6	»	ἱμάτι
» 121	»	ἀ.	»	2	»	φανότερος.
» 121	»	ἀ.	»	19	»	ἐστρεψομένους
»	»	β.	»	13	»	ἀνδρίαν
»	»	»	»	21	»	καθικέτευ;
» 122	»	ἀ.	»	17	»	ὁδοῦ σου;
» 123	»	ἀ.	»	21	»	Σολομῶντος
» 123	»	ἀ.	»	22	»	φυγαί ἐν χ.
»	»	»	»	25	»	τεβάνκι.
» 123	»	β.	»	27	»	τάς— ἐλόν;
» 124	»	β.	»	17	»	Νινευίται
»	»	»	»	24	»	κτινών;
» 127	»	β.	»	3	»	ἀνηκέστους;
»	»	»	»	9	»	παρούτης
» 128	»	β.	»	14	»	αἴρομεν (οὕτω καὶ ἄλ
»	»	»	»	38	»	καρδία
» 504	»	β.	»	40	»	ἐρμηγεῖον

παντ

λοτί που).

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

